تفسير ابن كثير

ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ

เล่ม 10

ญุซ 29 - ญุซ 30
ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ
ถึง ซูเราะฮฺ อันนาส

เรียบเรียง : เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์
แปล : อัดนาน นาแซ และ อัสรัน นิยมเดชา
บรรณาธิการ : อ.ชากิรีน บุญมาเลิศ

مركز الكتب الإسلامية
The Islamic Book Center Bangkok Thailand.

ISLAMIC BOOK CENTER
ศูนย์หนังสือ
อิสลาม
مركز الكتب الإسلامية

مركز الكتب الإسلامية

10

تفسير ابن كثير

ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ

เล่ม 10

ญุซ 29 - ญุซ 30
ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ
ถึง ซูเราะฮฺ อันนาส

เรียบเรียง : เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์
แปล : อัดนาน นาแซ และ อัสรัน นิยมเดชา
บรรณาธิการ : อ.ซากิรีน บุญมาเลิศ

ISLAMIC BOOK CENTER
ศูนย์หนังสืออิสลาม
مركز الكتب الإسلامية
The Islamic Book Center Bangkok Thailand.

700.-

ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ ผลิต และจัดจำหน่าย

ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ เล่ม 10

อิมาม อิสมาอีล อิบนิ อุมัรฺ อิบนิ กะษีรฺ : เขียน

เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์ : เรียบเรียง

อัดนาน นาแซ และ **อัสรัน นิยมเดชา** : แปลภาษาไทย

อ.ซากีรีน บุญมาเลิศ : บรรณาธิการ

ISBN : 978-616-7480-93-0

พิมพ์ครั้งที่ 1 : กุมภาพันธ์ พ.ศ.2568 / ซะอฺบาน ฮ.ศ.1446

ราคา : 700 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

อิมาม อิสมาอีล อิบนิ อุมัรฺ อิบนิ กะษีรฺ.
ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ เล่ม 10.-- กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสืออิสลามกรุงเทพฯ, 2568.
560 หน้า.
1. ศาสนาอิสลาม -- คำสั่งสอน I. อัดนาน นาแซ, ผู้แปล. II. อัสรัน นิยมเดชา, ผู้แปลร่วม. III. ชื่อเรื่อง.
297.2
ISBN 978-616-7480-93-0

พิมพ์ : บริษัท วิชั่น พรีเพรส จำกัด

ผู้จัดพิมพ์, จัดจำหน่าย : สำนักพิมพ์ ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ
87/2 ถ.รามคำแหง ซอย 2 แขวง/เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทร. 086-360-0357, 089-005-3393, E-mail : muslimthaibook@yahoo.com

Publishers & Distributors
The Islamic Book Center Bangkok
THE FOUNDATION OF ISLAMIC CENTER OF THAILAND

คำนำ สำนักพิมพ์

อัลฮัมดุลิลลาฮฺ บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ﷻ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ขอความสันติประสบแด่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผู้เป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย, บรรดาเครือญาติ (อะหฺลุลบัยตฺ), บรรดาสาวก (ศอฮาบะฮฺ) และบรรดาบรรพชนมุสลิมรุ่นแรกในอดีต (สะลัฟ) ที่ได้ชี้แนะทางนำแก่มนุษยชาติ

หนังสือ **ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ** นี้ ได้แปลจากต้นฉบับภาษาอาหรับ "อัลมิศบาฮุ้ลมุนีรฺ ฟีตะห์ซีบ ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ" ซึ่งเป็นตัฟซีรฺฉบับที่ เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์ เป็นผู้เรียบเรียง (สรุปย่อมาจากตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ ฉบับเต็ม) จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ ดารุสสลาม ในประเทศซาอุดิอาระเบีย โดยนำมาจัดพิมพ์เป็นฉบับแปลภาษาไทย จำนวน 10 เล่ม

ในบรรดางานพิมพ์หนังสือทั้งหมด ไม่มีความภาคภูมิใจใดจะเทียบเท่ากับการได้พิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งเป็นพระวจนะของอัลลอฮฺ ﷻ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกที่ประทานลงมาเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติ

สำหรับการจัดพิมพ์หนังสือตัฟซีรฺฯ เล่มนี้ มีความยุ่งยากในการแปล การจัดพิมพ์ และการตรวจทานเป็นอย่างมาก ซึ่งแน่นอนย่อมหนีไม่พ้นความผิดพลาด ดังนั้น หากมีความผิดพลาดเกิดขึ้นประการใด ผู้จัดพิมพ์กราบขออภัยต่ออัลลอฮฺ ﷻ และขอน้อมรับคำชี้แนะจากทุกท่านเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

หากหนังสือเล่มนี้มีความดีประการใด ขออุทิศความดีนี้แด่บิดา มารดา "โอ้ อัลลอฮฺ โปรดทรงเมตตาท่านทั้งสอง เช่นที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อเยาว์วัย"

สุดท้ายในนามสำนักพิมพ์ ศูนย์หนังสืออิสลามฯ ขอขอบคุณ อ.อัดนาน นาแซ, อ.อัสรัน นิยมเดชา ผู้แปล, อ.ซากีรีน บุญมาเลิศ บรรณาธิการ และทีมงานทุกท่านผู้มีส่วนช่วยเหลือในการทำให้หนังสือเล่มนี้ออกมาสู่สายตาผู้อ่าน ขออัลลอฮฺ ﷻ โปรดตอบแทนความดีแก่ทุกท่านทั้งโลกนี้ (ดุนยา) และโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ) ด้วยเทอญ *อามีน*

บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

ไพโรจน์ กาญจนเพ็ญ

สำนักพิมพ์ ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ

ซะอฺบาน 1442 / มีนาคม 2564

คำนำ ผู้แปล

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

الحَمْدُ للهِ الَّذِي نَزَّلَ الفُرْقَانَ عَلى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلعَالَمِينَ نَذِيرًا، وَجَعَلَهُ رَحْمَةً لِلنَّاسِ وهُدً ى وَنُورًا، وَالصَّلاةُ وَالسَّلامُ عَلى مُحَمَّد المُصْطَفَى الَّذِي أَرْسَلَهُ اللهُ نَبِيًّا وَرَسُوْلًا ، وَدَاعِيًا إِلى الحَقِّ وَسِرَاجًا مُنِيرًا، وعَلى آلِه وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا، وَبَعْدُ:

"ตัฟซีรฺ อัลกุรอาน อัลอะซีม" หรือที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในชื่อ "ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ" เป็นผลงานการเรียบเรียงของ อิมาม อิสมาอีล บิน อุมัร บิน กะษีรฺ อบุลฟิดาอ์ (ฮ.ศ.700-774) ตำราเล่มนี้ได้รับการยกย่องตลอดระยะเวลาหลายศตวรรษที่ผ่านมาในฐานะหนังสืออรรถาธิบายอัลกุรอานที่ทรงคุณค่าที่สุดเล่มหนึ่ง โดยมีองค์ประกอบสำคัญที่โดดเด่นคือ การอรรถาธิบายที่อ้างอิงหลักฐานอย่างเป็นระบบ ทั้งจากอัลกุรอาน ฮะดีษที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบันทึกคำกล่าวของบรรดาเศาะฮาบะฮฺ ตาบิอีน และอุละมาอ์ในยุคต่อมา นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังได้วิเคราะห์ระดับความน่าเชื่อถือของฮะดีษ ประมวลทรรศนะที่มีน้ำหนักทางวิชาการ และวิพากษ์แนวคิดที่ขาดหลักฐานรองรับ

ต้นฉบับภาษาอาหรับของตัฟซีรฺเล่มนี้ได้รับการจัดพิมพ์ซ้ำหลายครั้ง และยังคงมีการจัดพิมพ์ฉบับใหม่อย่างต่อเนื่อง ด้วยข้อจำกัดของผู้อ่านในยุคปัจจุบัน นักวิชาการร่วมสมัยจึงได้จัดทำฉบับย่อเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกระชับยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ ฉบับย่อที่ได้รับการตีพิมพ์แล้วมากกว่ายี่สิบชุด โดยแต่ละชุดมีเอกลักษณ์และมาตรฐานทางวิชาการที่แตกต่างกัน หนังสือ "อัลมิศบาฮุลมุนีรฺ ฟี ตะฮฺซีบ ตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ" ซึ่งจัดทำโดยคณะนักวิชาการภายใต้การกำกับดูแลของ เชค ศอฟียุรเราะฮฺมาน อัลมุบาร็อกฟูรีย์ (ฮ.ศ.1362-1427) อันเป็นต้นฉบับของฉบับแปลนี้ ถือเป็นหนึ่งในจำนวนตัฟซีรฺ อิบนิ กะษีรฺ ฉบับย่อที่ได้รับการยอมรับสูงสุด คณะผู้จัดทำได้นำเสนอแนวทางการเรียบเรียงไว้โดยละเอียดในบทนำ ซึ่งผู้อ่านสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้

ฉบับแปลภาษาไทยเล่มที่ 10 นี้ นำเสนอคำอธิบายอัลกุรอานในญุซที่ 29 และ 30 ซึ่งประกอบด้วย 48 ซูเราะฮฺ โดยส่วนใหญ่เป็นบทที่ประทานลงมาในช่วงแรกของการเผยแผ่ศาสนาอิสลาม เนื้อหาจึงมุ่งเน้นการปูพื้นฐานหลักศรัทธาที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเอกภาพ

ของอัลลอฮฺ (เตาฮีด) การยืนยันสถานะการเป็นศาสนทูตของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ การตระหนักถึงวันแห่งการตอบแทน และการบ่มเพาะคุณธรรมจริยธรรมขั้นพื้นฐาน ด้วยการใช้ภาษาที่กระชับทรงพลัง และสละสลวย พร้อมทั้งยกตัวอย่างจากปรากฏการณ์ธรรมชาติและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อให้เหมาะสมแก่ผู้เริ่มศึกษาและทำความเข้าใจหลักคำสอนของอิสลาม โดยแต่ละซูเราะฮฺมีสาระสำคัญดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

1. ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ : ซูเราะฮฺนี้นำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง โดยอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ ทั้งการสร้างชีวิตและความตาย การสร้างจักรวาลอันสมบูรณ์แบบ และการประทานความโปรดปรานต่างๆ บนโลกใบนี้ พร้อมทั้งย้ำเตือนถึงบทลงโทษสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา และรางวัลสำหรับผู้ศรัทธา

2. ซูเราะฮฺ อัลเกาะลัม (นูน) : เนื้อหาสำคัญของซูเราะฮฺนี้มุ่งกล่าวถึงการท้าทายบรรดามุชริกีนด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติ การยกย่องท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พร้อมทั้งปลอบประโลมท่านจากความทุกข์ที่ได้รับจากศัตรู และคำสั่งห้าม ประนีประนอมหรืออ่อนข้อต่อข้อเสนออันเจ้าเล่ห์ของมุชริกีน ซูเราะฮฺได้ยกตัวอย่างเรื่องราวของชาวสวนเพื่อเป็นบทเรียนแก่ชาวมักกะฮฺ และปิดท้ายด้วยถ้อยคำให้กำลังใจแก่ท่านนบี ﷺ ในการอดทนต่อการรังแก พร้อมเปรียบเทียบบั้นปลาย ของผู้กระทำความดีและความชั่ว

3. ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ : สาระหลักของซูเราะฮฺบรรยายถึงความยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวของวันกิยามะฮฺ พร้อมทั้งเตือนให้รำลึกถึงบทลงโทษที่เกิดขึ้นกับประชาชาติก่อนหน้าที่ปฏิเสธวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ซูเราะฮฺยังบรรยายสภาพของผู้ที่ได้รับบันทึกด้วยมือขวาและผู้ที่ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย และย้ำถึงความจริงแท้ของอัลกุรอานที่ประทานลงมาจากอัลลอฮฺและความสัตย์จริงของท่านนบี ﷺ ในการเผยแผ่สาส์น โดยระบุว่าอัลกุรอานเป็นการตักเตือนสำหรับผู้ศรัทธาและเป็นความเศร้าโศกสำหรับผู้ปฏิเสธ และจบลงด้วยการสั่งใช้ให้แซ่ซ้องสดุดีต่ออัลลอฮฺ

4. ซูเราะฮฺ อัลมะอาริจญ์ : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงพฤติกรรมอหังการของผู้ปฏิเสธที่ท้าทายด้วยการเร่งเร้าให้การลงโทษมาถึง พร้อมทั้งยืนยันว่าวันกิยามะฮฺเป็นความจริงที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ซูเราะฮฺได้บรรยายถึงความน่าสะพรึงกลัวของวันกิยามะฮฺและนรกญะฮันนัม โดยอธิบายสาเหตุที่นำไปสู่การลงโทษ พร้อมเปรียบเทียบกับการงานที่ดีของบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งจะนำพวกเขาไปสู่สวรรค์ นอกจากนี้ ซูเราะฮฺยังได้กล่าวถึงความอัปยศของผู้ปฏิเสธในวันกิยามะฮฺและปิดท้ายด้วยการปลอบประโลมท่านนบี ﷺ ให้อดทนต่อการกระทำของมุชริกีน

5. ซูเราะฮฺ นูหฺ : ประเด็นสำคัญของซูเราะฮฺนี้ คือการนำเสนอเรื่องราวการเผยแผ่ศาสนาของท่านนบีนูหฺ عليه السلام โดยอธิบายถึงวิธีการเชิญชวนที่ท่านใช้กับประชาชาติของท่าน ทั้งการให้ความหวังและการตักเตือน การชี้ให้เห็นถึงการสร้างมนุษย์ การเชิญชวนให้พิจารณาใคร่ครวญ

ความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ตลอดจนการใช้ความมหัศจรรย์ในการสร้างของพระองค์เป็นหลักฐาน และการเตือนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ อย่างไรก็ตาม ประชาชาติของท่านยังคงดื้อรั้นปฏิเสธศรัทธา ยึดมั่นในการตั้งภาคีและไม่เชื่อฟัง จนนำไปสู่การลงโทษทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

6. ซูเราะฮฺ อัลญิน : แก่นสาระของซูเราะฮฺมุ่งนำเสนอเหตุการณ์เกี่ยวกับญินกลุ่มหนึ่งที่ได้ยินการอ่านอัลกุรอาน และยอมรับศรัทธา โดยเล่าถึงถ้อยคำและปฏิกิริยาของพวกเขา ซูเราะฮฺยังกล่าวถึงการที่ญินเคยแอบฟังข่าวสารจากฟากฟ้าก่อนที่จะถูกห้าม และอธิบายว่าในหมู่ญินนั้นมีทั้งผู้ที่ดีและไม่ดี พร้อมทั้งระบุถึงผลตอบแทนของผู้ที่เดินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ที่หันหลังให้กับคำสั่งของอัลลอฮฺ นอกจากนี้ ซูเราะฮฺยังกล่าวถึงสิ่งที่ท่านนบี ﷺ ได้รับบัญชาให้เผยแผ่ และยืนยันว่าความรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้นลับนั้นเป็นคุณลักษณะเฉพาะของอัลลอฮฺ

7. ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล : ซูเราะฮฺนี้เริ่มต้นด้วยคำสั่งให้ท่านนบี ﷺ ละหมาดในยามค่ำคืน (กิยามุลลัยลฺ) เพื่อเสริมความเข้มแข็งในการเผยแผ่วะฮีย์ และให้อดทนต่อการปฏิเสธของผู้ต่อต้านศรัทธา ซูเราะฮฺได้เตือนผู้ปฏิเสธด้วยการ กล่าวถึงการลงโทษที่อัลลอฮฺทรงเตรียมไว้ พร้อมยกตัวอย่างบทเรียนจากกรณีฟิรเอาน์ที่ปฏิเสธศาสนทูต ต่อมาได้กล่าวถึงวันกิยามะฮฺและความน่าสะพรึงกลัวของวันดังกล่าว ในตอนท้ายกล่าวถึงบทบัญญัติผ่อนปรนเรื่องการละหมาดยามค่ำคืน และสั่งให้รักษาการละหมาด จ่ายซะกาต บริจาคทาน และขออภัยโทษต่อความผิดและการฝ่าฝืนต่างๆ

8. ซูเราะฮฺ อัลมุดดัษษิรฺ : ซูเราะฮฺนำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับการยกย่องเกียรติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และบัญชาให้ท่านเผยแผ่สาส์นของอัลลอฮฺแก่มนุษยชาติ พร้อมกับปลอบประโลมท่านจากความเจ็บปวดที่ได้รับจากการรังแกของผู้ปฏิเสธศรัทธา และข่มขู่บรรดาศัตรูว่าจะได้รับการลงโทษที่รุนแรง ซูเราะฮฺได้อธิบายถึงจุดจบที่ดีของบรรดาผู้ศรัทธาและจุดจบอันเลวร้ายของผู้ปฏิเสธ พร้อมทั้งหักล้างข้อกล่าวอ้างที่ไร้สาระของเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธา

9. ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ : ซูเราะฮฺนี้มุ่งเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับวันกิยามะฮฺและเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น โดยอธิบายถึงความเป็นไปได้และความแน่นอนของการฟื้นคืนชีพ รวมถึงการตอบแทนการงานต่างๆ ในวันนั้น นอกจากนี้ ซูเราะฮฺยังได้กล่าวถึงมารยาทในการรับฟังวะฮีย์ และอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างจุดจบของผู้ที่มีความสุขและผู้ที่มีความทุกข์ โดยผู้ที่มีความสุขจะได้รับเกียรติด้วยการได้เห็นอัลลอฮฺ ซูเราะฮฺปิดท้ายด้วยการเตือนให้รำลึกถึงความตายซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตในโลกหน้า

10. ซูเราะฮฺ อัลอินซาน : สาระที่โดดเด่นในซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงการเตือนสติมนุษย์ให้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของอัลลอฮฺที่ทรงสร้างมนุษย์และประทานความสามารถในการมองเห็นและได้ยิน รวมถึงการกล่าวถึงรางวัลสำหรับผู้ที่เชื่อฟังและเตือนผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา นอกจากนี้ยังยืนยันว่าอัลกุรอานเป็นพระดำรัสจากพระเจ้าที่ประทานแก่ศาสนทูตมุฮัมมัด ﷺ พร้อมทั้งกำชับให้อดทน ระลึกถึงและเคารพภักดีพระองค์

11. ซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาต : เนื้อหาสำคัญของซูเราะฮฺกล่าวถึงการยืนยันว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พร้อมทั้งแสดงหลักฐานผ่านการสร้างมนุษย์ แผ่นดิน และภูเขา ตลอดจนบรรยายถึงความทุกข์ทรมานที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับในวันนั้น ในขณะที่ผู้ยำเกรงจะได้รับความโปรดปรานและเกียรติยศ ท้ายที่สุดได้กล่าวถึงความประหลาดใจต่อการดื้อรั้นและการปฏิเสธของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

12. ซูเราะฮฺ อันนะบะอ์ : ซูเราะฮฺนี้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงคำถามของบรรดามุชริกีนเกี่ยวกับอัลกุรอานที่ประทานลงมาแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และการขู่เตือนพวกเขาถึงบทลงโทษหากยังคงปฏิเสธ จากนั้นได้แสดงหลักฐานถึงเอกภาพของอัลลอฮฺและความเป็นไปได้ของวันฟื้นคืนชีพ พร้อมทั้งบรรยายเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวในวันกิยามะฮฺ การลงโทษในนรกสำหรับผู้ปฏิเสธ และรางวัลตอบแทนในสวรรค์สำหรับผู้ยำเกรง ซูเราะฮฺยังเตือนให้รีบทำความดีก่อนที่วันกิยามะฮฺจะมาถึง โดยในวันดังกล่าวผู้ปฏิเสธจะหวังว่าตนเองเป็นเพียงผงธุลี

13. ซูเราะฮฺ อันนาซิอาต : มุ่งเน้นการยืนยันเรื่องการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน พร้อมทั้งโต้แย้งมุชริกีนที่ปฏิเสธเรื่องนี้ โดยได้เล่าเรื่องราวบางส่วนของนบีมูซา عليه السلام และฟิรเอาน์ และแสดงหลักฐานถึงความสามารถของอัลลอฮฺในการทำให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพ ตลอดจนบรรยายเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวในวันกิยามะฮฺ ผลตอบแทนที่ดีสำหรับผู้ยำเกรง และการลงโทษสำหรับผู้ปฏิเสธ ท้ายที่สุดได้ตอบคำถามของมุชริกีนเกี่ยวกับการมาถึงของวันกิยามะฮฺว่าเป็นเรื่องที่มีเพียงอัลลอฮฺเท่านั้นที่ทรงรู้ โดยหน้าที่ของนบีคือการเตือนพวกเขา

14. ซูเราะฮฺ อะบะซะ : ซูเราะฮฺนี้เริ่มต้นด้วยการตักเตือนอย่างอ่อนโยนจากอัลลอฮฺต่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับ อิบนุ อุมมีมักตูม ผู้ตาบอด จากนั้นได้กล่าวสรรเสริญอัลกุรอานว่าเป็นข้อตักเตือนสำหรับผู้ที่ใคร่ครวญ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานถึงเอกภาพของอัลลอฮฺผ่านการพิจารณาการกำเนิดมนุษย์และความโปรดปรานที่พระองค์ประทานให้และปิดท้ายด้วยการกล่าวถึงความน่ากลัวของวันกิยามะฮฺและสภาพของผู้คนในวันดังกล่าว

15. ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ : บรรยายถึงความน่าสะพรึงกลัวของวันกิยามะฮฺ และเน้นย้ำว่าอัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ไม่ใช่คำพูดของมนุษย์ โดยได้กล่าวถึงคุณลักษณะของมลาอิกะฮฺผู้นำวะฮีย์ลงมาและท่านนบี ﷺ ผู้รับวะฮีย์ พร้อมทั้งยืนยันการเป็นนบีของท่าน นอกจากนี้ยังได้ชี้แจงว่าอัลกุรอานเป็นข้อตักเตือนและคำแนะนำสำหรับผู้ที่ปรารถนาทางนำ และสรุปด้วยการยืนยันว่าความประสงค์ของบ่าวนั้นขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของอัลลอฮฺ

16. ซูเราะฮฺ อัลอินฟิฏอรฺ : ซูเราะฮฺนี้นำเสนอภาพรวมของวันกิยามะฮฺ โดยบรรยายถึงเหตุการณ์อันน่ากลัวและความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อมนุษย์ พร้อมทั้งอธิบายว่าทุกการกระทำได้รับการบันทึกโดยมลาอิกะฮฺ ซูเราะฮฺยังแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนของผู้ยำเกรงกับผู้ละเมิด และเน้นย้ำว่าในวันแห่งการตัดสิน อำนาจทั้งปวงเป็นของอัลลอฮฺเพียง

17. **ซูเราะฮฺ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน** : เนื้อหาหลักในซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการเตือนเรื่องการโกงตาชั่ง พร้อมทั้งกล่าวถึงบทลงโทษของผู้โกง และเตือนให้พวกเขาระลึกถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพและการตัดสิน จากนั้นอธิบายความแตกต่างระหว่างบันทึกการงานของผู้ละเมิดที่เก็บไว้ในซิจญีน (ที่ต่ำสุด) และบันทึกการงานของผู้ทำความดีที่เก็บไว้ในอิลลียีน (ที่สูงสุด) ซูเราะฮฺยังกล่าวถึงการที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเคยเยาะเย้ยและทำร้ายผู้ศรัทธาในโลกนี้ และปิดท้ายด้วยข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าในวันกิยามะฮฺพวกเขาจะได้หัวเราะเยาะผู้ปฏิเสธศรัทธาเช่นเดียวกับที่เคยถูกกระทำในโลกนี้

18. **ซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก** : ซูเราะฮฺนี้นำเสนอภาพของวันกิยามะฮฺ โดยเริ่มด้วยการบรรยายถึงเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวที่จะเกิดขึ้น จากนั้นอธิบายถึงสภาพของผู้ที่มีความสุขและผู้ที่ทุกข์ทรมานในวันดังกล่าว และปิดท้ายด้วยการเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงผลร้ายของการดื้อรั้นปฏิเสธและการละเมิดของพวกเขา

19. **ซูเราะฮฺ อัลบุรูจญ์** : เล่าเรื่องราวของชาวหลุมไฟ และเตือนถึงการลงโทษในนรกญะฮันนัมสำหรับผู้ที่กดขี่ข่มเหงบรรดาผู้ศรัทธา พร้อมกับแจ้งข่าวดีเรื่องความสุขสำราญในสวรรค์ที่รอคอยบรรดาผู้ศรัทธา ซูเราะฮฺยังกล่าวถึงการลงโทษอันรุนแรงของอัลลอฮฺและคุณลักษณะบางประการของพระองค์ โดยยกตัวอย่างผ่านเรื่องราวของพวกฟิรเอาน์และชาวษะมูด เพื่อแสดงให้เห็นจุดจบของผู้ที่ปฏิเสธ และปิดท้ายด้วยการยกย่องถึงความประเสริฐของอัลกุรอาน

20. **ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก** : ซูเราะฮฺนี้เริ่มต้นด้วยการสาบานว่าทุกชีวิตมีมลาอิกะฮฺคอยปกป้องดูแล จากนั้นอัลลอฮฺทรงแสดงหลักฐานต่างๆ ที่ยืนยันถึงความสามารถของพระองค์ในการทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้ง กล่าวถึงความประเสริฐของอัลกุรอาน พร้อมทั้งตอกย้ำว่าคัมภีร์นี้มาจากอัลลอฮฺ และปิดท้ายด้วยการเตือนบรรดาผู้ตั้งภาคี ให้กำลังใจท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสัญญาว่าชัยชนะจะเป็นของผู้ศรัทธา

21. **ซูเราะฮฺ อัลอะอฺลา (ซับบิหฺ)** : ซูเราะฮฺนี้เริ่มต้นด้วยการสดุดีอัลลอฮฺ ตามด้วยการนำเสนอหลักฐานต่างๆ ที่แสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ จากนั้นได้กล่าวถึงความโปรดปรานที่อัลลอฮฺทรงมอบให้แก่นบีของพระองค์ และกล่าวถึงผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการตักเตือน และจุดจบของผู้ที่หันหลังให้กับการตักเตือนนั้น ปิดท้ายด้วยการเล่าถึงบางส่วนของเนื้อหาที่ปรากฏในคัมภีร์ของนบีอิบรอฮีมและนบีมูซา عليهما السلام

22. **ซูเราะฮฺ อัลฆอชิยะฮฺ** : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงการตอบแทนที่ผู้ปฏิเสธและผู้ศรัทธาจะได้รับในวันกิยามะฮฺ ต่อมาได้กล่าวถึงปรากฏการณ์ต่างๆ ที่แสดงถึงเดชานุภาพของอัลลอฮฺในการสร้างสรรพสิ่ง จากนั้นเป็นคำบัญชาให้ท่านนบี ﷺ ตักเตือน และขู่บรรดาผู้ตั้งภาคีที่หันหลังให้ว่าจะได้รับการลงโทษ รวมทั้งยืนยันถึงการเกิดขึ้นของการฟื้นคืนชีพและการสอบสวนพิพากษา

23. ซูเราะฮฺ อัลฟัจญ์รฺ : ซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการสาบานด้วยสิ่งที่มีเกียรติ 5 ประการ แล้วเตือนสติบรรดาผู้ตั้งภาคี ด้วยเรื่องราวของการลงโทษที่เกิดขึ้นกับผู้ปฏิเสธก่อนหน้าพวกเขา เช่น กลุ่มชนอาด ษะมูด และฟิรเอาน์ จากนั้นได้อธิบายสภาพของมนุษย์ในยามมั่งมีและยามยากจน โดยชี้แจงว่าความโปรดปรานที่มากมายไม่ได้เป็นหลักฐานว่าอัลลอฮฺให้เกียรติบ่าว และความคับแคบก็ไม่ได้เป็นหลักฐานว่าพระองค์ดูหมิ่นเขา พร้อมกับบรรยายถึงวันกิยามะฮฺและความน่าหวาดกลัวในวันดังกล่าว รวมถึงความเสียใจของมนุษย์ต่อการละเลยของตน และข่าวดีสำหรับผู้ที่ศรัทธา

24. ซูเราะฮฺ อัลบะลัด : ซูเราะฮฺนี้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงความสำคัญของนครมักกะฮฺ ตามด้วยการพูดถึงบททดสอบที่มนุษย์ต้องเผชิญในดุนยาอันนำมาซึ่งความเหนื่อยยากและความลำบาก จากนั้นได้ตำหนิการหลงระเริงในพละกำลังและการโอ้อวด พร้อมกับกล่าวถึงความโปรดปรานต่างๆ ที่อัลลอฮฺประทานให้แก่มนุษย์ แล้วส่งเสริมให้มีความต่อเนื่องในการทำความดีและการขัดเกลาจิตใจ และปิดท้ายด้วยการชี้แจงบั้นปลายอันงดงามของบรรดาผู้ศรัทธาและบั้นปลายอันเลวร้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธ

25. ซูเราะฮฺ อัชชัมซฺ : ซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการสาบานด้วยสิ่งถูกสร้างอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นหลักฐานแสดงถึงความวิจิตรในการสร้างของอัลลอฮฺ จากนั้นได้กล่าวถึงสภาพและระดับขั้นต่างๆ ของจิตวิญญาณในเส้นทางแห่งทางนำและความหลงผิด แล้วชี้ให้เห็นบั้นปลายอันดีงามของผู้ที่ขัดเกลาตนเอง และจุดจบอันเลวร้ายของผู้ที่ทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ ปิดท้ายด้วยการเล่าถึงการทำลายล้างกลุ่มชนษะมูด พร้อมเตือนบรรดาผู้ตั้งภาคีว่าพวกเขาจะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกัน หากยังคงยืนหยัดในการปฏิเสธศรัทธา

26. ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ : ซูเราะฮฺนี้เริ่มต้นด้วยการสาบานถึงความแตกต่างของสภาพมนุษย์ในการทำความชั่วและความดี ต่อมาได้อธิบายถึงเกียรติของบรรดาผู้ศรัทธาและคุณความดีในการงานของพวกเขา พร้อมกับตำหนิบรรดาผู้ตั้งภาคีและความเลวร้ายในการงานของพวกเขา รวมถึงการตอบแทนที่แต่ละฝ่ายจะได้รับ ในตอนท้ายของซูเราะฮฺ ได้กล่าวถึงการที่อัลลอฮฺส่งรอซูลของพระองค์มาเพื่อตักเตือนด้วยสัจธรรม และเน้นย้ำว่าบั้นปลายของผู้ปฏิเสธคือไฟนรก ส่วนบรรดาผู้ยำเกรงจะรอดพ้นจากไฟนรก

27. ซูเราะฮฺ อัฎฎุฮา : เนื้อหาของซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงเกียรติยศและความประเสริฐของท่านรอซูล ﷺ จากนั้นได้หักล้างคำกล่าวของบรรดาผู้ตั้งภาคีที่กล่าวหาว่าวะฮีย์ที่ท่านนบี ﷺ ได้รับได้สิ้นสุดแล้ว ต่อมาได้กล่าวถึงความโปรดปรานบางประการที่อัลลอฮฺทรงมอบให้แก่ท่านนบี ﷺ และปิดท้ายด้วยการชี้แนะให้ท่านรักษาความประพฤติที่ดีงาม ไว้เป็นการขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ ซึ่งรวมถึงการเมตตาต่อเด็กกำพร้า การทำดีต่อผู้ขอ และการไม่ปิดบังความโปรดปรานของอัลลอฮฺ

28. ซูเราะฮฺ อัชชัรหฺ (อัลอินชิรอหฺ) : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงความโปรดปรานต่างๆ ที่อัลลอฮฺประทานให้แก่รอซูลของ พระองค์ ซึ่งรวมถึงการเปิดใจของท่านให้กว้างขวาง การยกระดับเกียรติและชื่อเสียงของท่าน และสัญญาของอัลลอฮฺที่จะขจัดความยากลำบากและการทดสอบที่เกิดขึ้นกับท่าน จากนั้นเป็นคำบัญชาให้ท่านนบี ﷺ รักษาความต่อเนื่องในการทำความดี มุ่งหวังสิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮฺ และมุ่งมั่นในการระลึกถึงพระองค์

29. ซูเราะฮฺ อัตตีน : กล่าวถึงการสาบานของอัลลอฮฺว่าพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ในรูปแบบที่สมบูรณ์และสวยงามที่สุด แต่เมื่อมนุษย์ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ พวกเขาจะตกต่ำลงสู่ระดับต่ำสุด ในทางตรงกันข้าม บรรดาผู้ศรัทธาจะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่จากพระองค์ และจบท้ายด้วยการยืนยันว่า อัลลอฮฺคือผู้ทรงตัดสินที่ยุติธรรมที่สุด

30. ซูเราะฮฺ อัลอะลัก : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงวะฮีย์แรกที่อัลลอฮฺประทานลงมา โดยเริ่มต้นด้วยการให้ความสำคัญกับการอ่าน การเขียน และการแสวงหาความรู้ จากนั้นเป็นการเตือนผู้ที่ขัดขวางการเผยแผ่อิสลาม และแจ้งให้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ทราบว่าอัลลอฮฺทรงรู้ถึงแผนการร้ายของศัตรูที่มีต่อท่าน และพระองค์จะทรงช่วยเหลือท่านให้มีชัยเหนือพวกเขา สุดท้ายเป็นคำสั่งให้ท่านนบี ﷺ มั่นคงในหนทางของท่าน ละหมาด และเข้าใกล้พระผู้อภิบาล

31. ซูเราะฮฺ อัลก็อดรฺ : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงความสำคัญและความประเสริฐของคัมภีร์อัลกุรอาน และอธิบายถึงความพิเศษของคืนที่อัลลอฮฺประทานอัลกุรอานลงมา นั่นคือคืนอัลก็อดรฺ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มุสลิมใช้ประโยชน์จากคืนอันทรงเกียรตินี้ด้วยการทำอิบาดะฮฺ

32. ซูเราะฮฺ อัลบัยยินะฮฺ (ลัมยะกุน) : ตำหนิชาวคัมภีร์และผู้ตั้งภาคีที่ยังคงยืนกรานในความหลงผิด แม้ว่าสัจธรรมจะปรากฏชัดแจ้งแก่พวกเขาแล้ว และชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งในพฤติกรรมของพวกเขา โดยอธิบายว่าการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขานั้นเกิดจากการปฏิเสธความจริง ความดื้อรั้น และความอิจฉาที่มีต่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซูเราะฮฺนี้ยังระบุว่าพวกเขาคือสิ่งถูกสร้างที่เลวที่สุด ในขณะที่ผู้ศรัทธาคือสิ่งถูกสร้างที่ดีที่สุด และจบด้วยการสรรเสริญบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดี พร้อมกับกล่าวถึงรางวัลของพวกเขาในโลกหน้า

33. ซูเราะฮฺ อัซซัลซะละฮฺ : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงวันกิยามะฮฺ และความน่าสะพรึงกลัวที่จะเกิดขึ้นในวันดังกล่าว และยืนยันว่ามนุษย์ทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามการงานที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วเพียงเล็กน้อยก็ตาม

34. ซูเราะฮฺ อัลอาดิยาต : ซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการสาบานด้วยม้าศึก เพื่อเน้นย้ำถึงความสำคัญของการญิฮาดต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺและบรรดาผู้ที่ทำญิฮาด จากนั้นกล่าวถึงความเนรคุณของมนุษย์และธรรมชาติที่ถูกสร้างมาให้รักทรัพย์สินเงินทองและมีความโลภ สุดท้ายเป็นการตักเตือนมนุษย์ว่าหลังความตายจะมีการสอบสวน เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาสะสมการงานที่ดีไว้เป็นเสบียง

35. ซูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงเหตุการณ์อันน่ากลัวที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ และชี้แจงว่าการกระทำทั้งหมดจะได้รับการประเมินผ่านการชั่งน้ำหนักความดีและความชั่ว พร้อมทั้งอธิบายว่าผู้ที่ตาชั่งความดีหนัก จะได้เข้าสวรรค์และมีความสุข ส่วนผู้ที่ตาชั่งความดีเบา จะต้องลงนรกและได้รับการทรมาน

36. ซูเราะฮฺ อัตตะกาษุรฺ : ซูเราะฮฺนี้ตำหนิการโอ้อวดและการแข่งขันกันสะสมทรัพย์สินจนละเลยการรำลึกถึงความตาย และส่งเสริมให้มุ่งปฏิบัติการงานที่ดีและสิ่งที่จะช่วยให้รอดพ้นจากการลงโทษ พร้อมทั้งยืนยันว่าวันกิยามะฮฺ การสอบสวน และการตอบแทนนั้นเป็นความจริงที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

37. ซูเราะฮฺ อัลอัศรฺ : ซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการสาบานด้วยเวลา เพื่อยืนยันถึงการขาดทุนของมนุษย์ และกล่าวถึงความรอดพ้นและชัยชนะของบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี รวมถึงผู้ที่ตักเตือนกันและกันด้วยสัจธรรมและความอดทน

38. ซูเราะฮฺ อัลฮุมะซะฮฺ : ซูเราะฮฺนี้เป็นการขู่และตักเตือนอย่างรุนแรงสำหรับผู้ที่ชอบนินทาและเยาะเย้ยผู้อื่น และผู้ที่หยิ่งยโสเพราะทรัพย์สินที่มากมายของเขา รวมถึงการปฏิเสธสัจธรรม พร้อมทั้งอธิบายถึงการลงโทษที่คนเหล่านั้นจะได้รับ

39. ซูเราะฮฺ อัลฟีล : กล่าวถึงเรื่องราวของกองทัพช้างที่พยายามจะทำลายกะอฺบะฮฺ โดยอัลลอฮฺทรงลงโทษพวกเขาด้วยการส่งฝูงนกที่โจมตีด้วยก้อนหินจากดินเผา ทำให้กองทัพพ่ายแพ้และถูกทำลายอย่างย่อยยับ เป็นเครื่องเตือนใจถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการปกป้องศาสนา

40. ซูเราะฮฺ กุรอยชฺ : กล่าวถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อชาวกุรอยชฺ โดยพระองค์ทรงให้พวกเขาสามารถเดินทางค้าขายได้อย่างปลอดภัยทั้งในฤดูหนาวและฤดูร้อน ซูเราะฮฺนี้เรียกร้องให้พวกเขาเคารพภักดีและขอบคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ โดยเฉพาะการที่พระองค์ประทานอาหารแก่พวกเขายามหิวโหย และทรงให้ความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เป็นการเน้นย้ำถึงความกรุณาของอัลลอฮฺที่มีต่อชาวกุรอยชฺและหน้าที่ของพวกเขาในการ ตอบแทนความโปรดปรานเหล่านั้น

41. ซูเราะฮฺ อัลมาอูน : ซูเราะฮฺนี้เริ่มด้วยการแสดงความประหลาดใจต่อผู้ที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺ จากนั้นกล่าวถึงการต่อว่าผู้ที่ปฏิบัติอย่างหยาบคายต่อเด็กกำพร้าและคนยากจน และสุดท้ายได้ประณามผู้ที่ละเลยการละหมาดและผู้ที่โอ้อวด รวมถึงผู้ที่ตระหนี่ไม่ยอมช่วยเหลือหรือให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้อื่น แสดงให้เห็นถึงลักษณะของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและความสำคัญของการปฏิบัติศาสนกิจด้วยความบริสุทธิ์ใจควบคู่ไปกับการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

42. ซูเราะฮฺ อัลเกาษัรฺ : กล่าวถึงความโปรดปรานที่อัลลอฮฺประทานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ โดยพระองค์ทรงมอบความดีอันมากมายให้แก่ท่านรวมถึงแม่น้ำอัลเกาษัรฺในสวรรค์ จากนั้นทรงสั่งให้ท่านนบี ﷺ แสดงความขอบคุณต่อความโปรดปรานนี้ด้วยการมุ่งมั่นในการทำอิบาดะฮฺ และปิดท้ายด้วยการแจ้งให้ท่านทราบว่าผู้ที่เกลียดชังท่านนั้นจะถูกตัดขาดจากความดีทั้งปวง เป็นการยืนยันถึงสถานะอันสูงส่งของท่านนบี ﷺ และการอัลลอฮฺทรงปกป้องท่าน

43. ซูเราะฮฺ อัลกาฟิรูน : ซูเราะฮฺนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการที่อัลลอฮฺทรงสั่งให้นบีมุฮัมมัด ﷺ ประกาศแยกตัวออกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธการเคารพสิ่งที่พวกเขาเคารพกราบไหว้ อีกทั้งยืนยันว่าพวกเขาจะไม่เป็นผู้เคารพภักดีต่อพระเจ้าที่แท้จริงที่ท่านเคารพภักดีตราบใดที่ยังคงปฏิเสธ และให้ประกาศไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาของเหล่าผู้ปฏิเสธ โดยสรุปว่าพวกเขามีศาสนาของพวกเขา และท่านก็มีศาสนาของท่าน ซึ่งแสดงถึงความชัดเจนในหลักการศรัทธาที่ไม่มีการประนีประนอม

44. ซูเราะฮฺ อันนัศรฺ : ซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงการที่อัลลอฮฺทรงสัญญากับนบีมุฮัมมัด ﷺ เรื่องชัยชนะและการพิชิต และทรงแจ้งข่าวดีว่าผู้คนจำนวนมากจะเข้ารับอิสลาม รวมถึงการที่อัลลอฮฺทรงสั่งให้นบีของพระองค์มั่นคงในการกล่าวตัสบีหฺสรรเสริญพระองค์และขออภัยโทษต่อพระองค์

45. ซูเราะฮฺ อัลมะซัด : ในซูเราะฮฺนี้อัลลอฮฺทรงบอกข่าวเรื่องความพินาศและความขาดทุนของอบูละฮับ พร้อมระบุว่าทรัพย์สินและสิ่งที่เขาขวนขวายมานั้นจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขา อีกทั้งยังเป็นการสัญญาว่าอบูละฮับและภรรยาของเขาจะต้องตกนรก

46. ซูเราะฮฺ อัลอิคลาศ : สาระสำคัญของซูเราะฮฺนี้กล่าวถึงการยืนยันความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺ พร้อมทั้งระบุว่าพระองค์ทรงมีคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์ และมนุษย์ไม่พึงขอความช่วยเหลือจากผู้ใดนอกจากพระองค์ นอกจากนี้ยังเป็นการปฏิเสธความเชื่อที่ว่าอัลลอฮฺจะทรงมีบุตรหรือประสูติมาจากผู้ใด และยืนยันว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการมีคู่เคียงหรือผู้เทียบเคียง

47. ซูเราะฮฺ อัลฟะลัก : เนื้อหาหลักของซูเราะฮฺมุ่งเน้นถึงการขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งปวง โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มักเกิดเหตุการณ์ชั่วร้ายขึ้นบ่อยครั้ง รวมถึงการขอให้พ้นจากความชั่วร้ายของเหล่านักไสยศาสตร์และผู้ที่มีจิตอิจฉาริษยา

48. ซูเราะฮฺ อันนาส : ซูเราะฮฺนี้เป็นซูเราะฮฺสุดท้าย มีจุดประสงค์สำคัญคือการสอนมนุษย์ให้ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลผู้ทรงอำนาจ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งมวลมนุษย์ เพื่อปกป้องจากความชั่วร้ายของชัยฏอนมารร้ายผู้ยั่วยุ ซึ่งมันจะคอยกระซิบในจิตใจมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นชัยฏอนจากหมู่ญินหรือจากหมู่มนุษย์ก็ตาม

ในการแปลงานชิ้นนี้ คณะผู้แปลมุ่งมั่นรักษาความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหาเป็นสำคัญ โดยยึดหลักความครบถ้วนตามต้นฉบับ พร้อมทั้งใช้ภาษาที่กระจ่างชัด อ่านเข้าใจง่าย และรักษารูปแบบการทับศัพท์ให้สอดคล้องกับเล่มก่อนหน้า และเพื่อให้การแปลมีความแม่นยำ คณะผู้แปลได้ศึกษาค้นคว้าคำอธิบายจากตำราอื่นๆ ประกอบ โดยเฉพาะในส่วนความหมายของอัลกุรอานและฮะดีษ รวมถึงได้ตรวจสอบและปรับแก้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนในต้นฉบับภาษาอาหรับ เช่น ชื่อซูเราะฮฺ เลขอายะฮฺ และชื่อบุคคล อย่างไรก็ตาม ด้วยข้อจำกัดของงานแปลที่เป็นผลงานมนุษย์ แม้จะผ่านการตรวจทานอย่างถี่ถ้วนแล้วก็อาจยังมีข้อบกพร่องปรากฏอยู่บ้าง หากท่านผู้อ่านพบข้อผิดพลาดหรือมีข้อเสนอแนะประการใด คณะผู้แปลยินดีน้อมรับเพื่อนำไปปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป *อินชาอัลลอฮฺ*

وَاللهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِيْنَ

อัดนาน นาแซ

อัสรัน นิยมเดชา

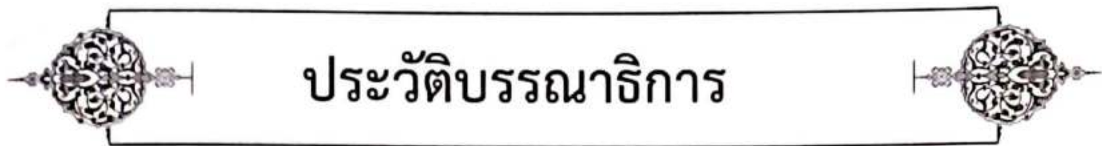
เราะญับ 1446 / มกราคม 2568

ประวัติผู้แปล

ชื่อ – นามสกุล	• **อัดนาน นาแซ**
วันและสถานที่เกิด	• 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 จ.นราธิวาส
การศึกษา	• ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านแป๊ะบุญ จ.นราธิวาส
	• มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ จ.นราธิวาส
	• มัธยมศึกษาตอนปลาย المعهد الديني – قرطبة ประเทศคูเวต
	• มัธยมศึกษาตอนปลาย Rumaithiya High School ประเทศคูเวต
	• ปริญญาตรี เศรษฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยคูเวต
	• ปริญญาโท เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
การทำงานปัจจุบัน	• เจ้าหน้าที่สถานทูตซาอุดิอาระเบียประจำประเทศไทย
	• คณะกรรมการดำเนินงานสหกรณ์อิสลามอมานะฮฺ
	• บอร์ดชาริอะฮฺสหกรณ์อิสลามอมานะฮฺ
	• ล่าม/นักแปลอิสระ
ประสบการณ์	• อดีตประธานสหกรณ์อิสลามอมานะฮฺ
	• อดีตเจ้าหน้าที่สถานทูตคูเวตประจำประเทศไทย

ชื่อ – นามสกุล	• **อัสรัน นิยมเดชา**
วันและสถานที่เกิด	• 27 ตุลาคม พ.ศ. 2526 จ.นราธิวาส
การศึกษา	• ประถมศึกษา โรงเรียนสวนสวรรค์วิทยา จ.นราธิวาส
	• มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ จ.นราธิวาส
	• มัธยมศึกษาตอนปลาย المعهد الديني – قرطبة ประเทศคูเวต
	• ปริญญาตรี นิติศาสตร์อิสลาม มหาวิทยาลัยคูเวต
	• นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
การทำงานปัจจุบัน	• เจ้าหน้าที่สถานทูต
	• ล่าม/นักแปลอิสระ
ประสบการณ์	• อดีตผู้ช่วยบรรณาธิการ islamhouse.com (ภาคภาษาไทย)
	• อดีตผู้ช่วยบรรณาธิการวิชาการ เว็บไซต์อิกเราะอ์ฟอรั่ม
	• อดีตครูอิสลามศึกษา (ภาคเสาร์-อาทิตย์) มัสญิดอัลอะติ๊ก กรุงเทพฯ

ประวัติบรรณาธิการ

ชื่อ - นามสกุล : นายสุพล บุญมาเลิศ

ชื่อมุสลิม : ซากีรีน

วันและสถานที่เกิด : 1 มกราคม 2490, กรุงเทพฯ

หน้าที่การงานในปัจจุบัน : ผู้จัดการ ห.จ.ก อาราบิก เซนเตอร์

ค่อฏีบมัสญิดฟัตฮุ้ลบารี บางกะปิ กรุงเทพฯ

รองประธานมูลนิธิดารุสสลาม หนองจอก กรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา : ประถมศึกษา โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง

- มัธยมศึกษา โรงเรียนบางกะปิ
- อิสลามศึกษา โรงเรียนมิฟตาฮุลอุลูมิดดีนียะห์ บ้านดอน กทม.
- อุดมศึกษา ปริญญาตรี คณะกฎหมายอิสลาม แผนกอิสลามศึกษาและภาษาอาหรับ (Faculty of Law for Islamic & Arabic Studies) มหาวิทยาลัยอัล-อัซฮาร์ ประเทศสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
- ประกาศนียบัตรขั้นสูง คณะศึกษาศาสตร์ แผนกการศึกษา และจิตวิทยา (Faculty of Education : General Diploma in Education & Psychology) มหาวิทยาลัยอัล-อัซฮาร์ ประเทศสาธารณรัฐอาหรับ อียิปต์

สารบัญ

เนื้อเรื่อง *หน้า*

เนื้อเรื่อง **หน้า**

เนื้อเรื่อง *หน้า*

เนื้อเรื่อง *หน้า*

เนื้อเรื่อง *หน้า*

เนื้อเรื่อง *หน้า*

เนื้อเรื่อง *หน้า*

เนื้อเรื่อง **หน้า**

เนื้อเรื่อง **หน้า**

เนื้อเรื่อง **หน้า**

เนื้อเรื่อง	หน้า

เนื้อเรื่อง **หน้า**

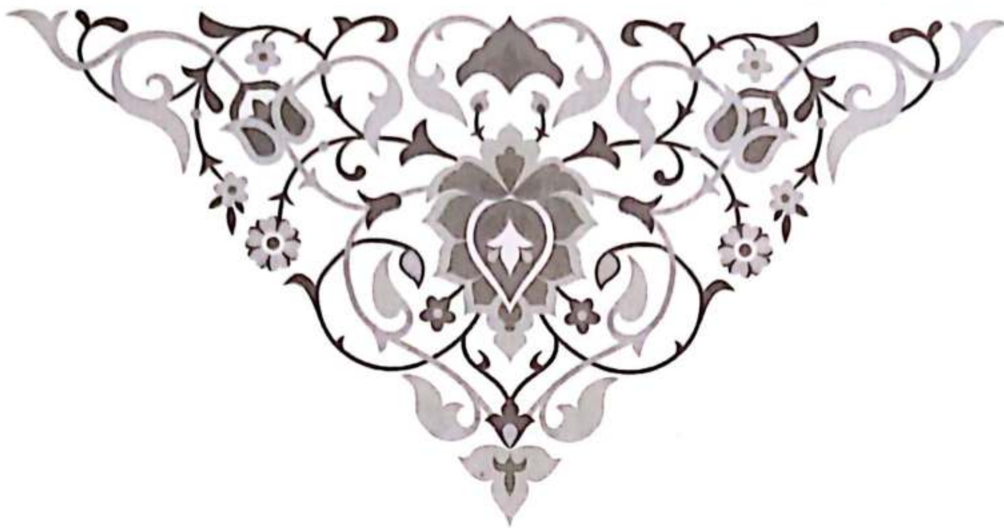
เนื้อเรื่อง *หน้า*

เนื้อเรื่อง หน้า

เนื้อเรื่อง	*หน้า*

เนื้อเรื่อง *หน้า*

تفسير ابن كثير

คำแปล และอรรถาธิบาย

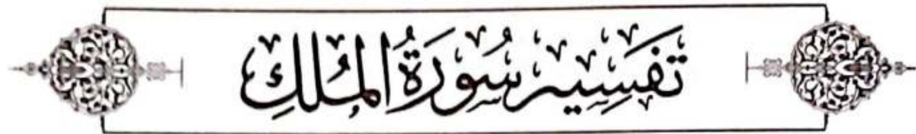
คัมภีร์อัลกุรอาน

ญุซ 29 - ญุซ 30

ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ

ถึง ซูเราะฮฺ อันนาส

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ سُورَةً فِي الْقُرْآنِ ثَلَاثِينَ آيَةً شَفَعَتْ لِصَاحِبِهَا حَتّٰى غُفِرَ لَهُ : ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ﴾ »

"แท้จริงแล้ว มีซูเราะฮฺหนึ่งในอัลกุรอานที่มีสามสิบอายะฮฺ ซึ่งจะวิงวอนขอ (ต่ออัลลอฮฺ) ให้แก่ผู้ที่อ่านมันจนกว่าเขาจะได้รับการอภัยโทษ นั่นคือ ซูเราะฮฺ ตะบาเราะ กัลละซี บิยะดิฮิลมุลกฺ ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ﴾[1] ฮะดีษนี้ยังรายงานโดยอัตติรฺมิซี และเจ้าของหนังสือสุนันทั้งสี่ โดย อัตติรฺมิซีกล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซัน[2]

อัฏฏ็อบรอนี และอัลฮาฟิซ อัฎฎิยาอฺ อัลมักดิซี ได้รายงานจากอนัส ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« سُورَةٌ فِي الْقُرْآنِ خَاصَمَتْ عَنْ صَاحِبِهَا حَتّٰى أَدْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ : ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ﴾ »

"มีซูเราะฮฺหนึ่งของอัลกุรอานที่จะโต้เถียงในนามของผู้ที่อ่านมัน จนกระทั่งมันจะทำให้เขาเข้าสวรรค์ นั่นคือซูเราะฮฺ ตะบาเราะ กัลละซี บิยะดิฮิลมุลกฺ ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ﴾[3]

1. อะหฺมัด 2/321
2. อบูดาวูด 2/119, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 8/200
3. หนังสือ อัลมุอฺญัม อัลเอาสัฏ ของอัฏฏ็อบรอนี

سُورَةُ المُلْكِ

ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِن
تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ
كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

1. ความจำเริญยิ่งแด่พระผู้ซึ่งอำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์คือ ผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง
2. พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีชีวิต เพื่อพระองค์จะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ
3. พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ เจ้าจะไม่เห็นแต่อย่างใดในความไม่ได้สัดส่วนในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้น เจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นช่องโหว่บ้างไหม?
4. แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง สายตานั้นก็จะกลับมายังเจ้าด้วยการยอมจำนนและในสภาพที่ต่ำต้อย

5. และแท้จริง เราได้ประดับประดาชั้นฟ้าของโลกนี้ด้วยตะเกียงต่าง ๆ และเราได้ทำให้มันเป็นอาวุธไล่ชัยฏอน และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน

การสรรเสริญอัลลอฮฺ ﷻ และการกล่าวถึงการสร้างความตาย ชีวิต ชั้นฟ้าและดวงดาว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสรรเสริญตัวพระองค์เองผู้ทรงสูงส่งยิ่ง และได้บอกว่าอำนาจและการปกครองทั้งมวลอยู่ในเงื้อมมือของพระองค์ ซึ่งหมายความว่าพระองค์คือผู้ทรงบริหารจัดการสรรพสิ่งทั้งมวลตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีใครสามารถทัดทานหรือคัดค้านพระอำนาจของพระองค์ เพราะพระอำนาจของพระองค์อยู่เหนือทุกสิ่งและเปี่ยมด้วยฮิกมะฮฺและความยุติธรรม ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **และพระองค์คือ ผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง** ﴾ พระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีชีวิต** ﴾ อายะฮฺนี้ผู้ที่มีทรรศนะว่าความตายเป็นสิ่งถูกสร้างที่มีอยู่จริงใช้เป็นหลักฐานว่าความตายเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น ซึ่งอายะฮฺนี้หมายความว่าพระองค์ได้ทรงให้สรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นจากความว่างเปล่าเพื่อพระองค์จะทดสอบพวกเขาว่าใครที่จะประกอบการงานดีที่สุด คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ﴾

"พวกเจ้าจะปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮฺได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้นเคยปราศจากชีวิตมาก่อน แล้วพระองค์ก็ทรงให้เจ้ามีชีวิตขึ้น"[4]

ในอายะฮฺนี้ อัลลอฮฺทรงเรียกสภาพแรกซึ่งคือสภาพของความไม่มีอยู่ว่า (ความตาย) และทรงเรียกสภาพการถูกให้กำเนิดว่า (ชีวิต) นี่คือเหตุผลที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾

"ภายหลังก็จะทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วก็จะทรงให้พวกเจ้ามีชีวิตขึ้นอีก และพวกเจ้าก็จะถูกนำกลับไปสู่พระองค์"[5]

---

4. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 28
5. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 28

ส่วนอายะฮฺที่ว่า ﴿ **เพื่อพระองค์จะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง** ﴾ หมายถึง การงานที่ดีที่สุด ดังที่มุฮัมมัด บิน อัจญ์ลานกล่าวว่า พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า "ผู้ใดในพวกเจ้าประกอบการงานมากที่สุด" จากนั้นพระองค์ตรัสต่อไปว่า ﴿ **และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ** ﴾ ซึ่งหมายความว่า พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงคงกระพันและทรงเกียรติยิ่ง กระนั้นก็ตาม พระองค์ทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่เตาบัตตัวและขออภัยโทษหลังจากฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์ แม้ว่าอัลลอฮฺจะทรงเดชานุภาพ แต่พระองค์ก็ทรงอภัย เมตตา และมองข้ามความผิดของบ่าว จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ** ﴾ ส่วนที่ว่าแต่ละชั้นจะเชื่อมต่อกัน ชั้นซ้อนชั้นติดกันเหนือขึ้นไป หรือแต่ละชั้นคั่นด้วยช่องว่างระหว่างชั้น ในเรื่องนี้มีสองความเห็น และความเห็นที่ถูกต้องกว่าคือทรรศนะที่สองดังที่มีหลักฐานในฮะดีษการอิสรออฺเมียะรอจญ์

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **เจ้าจะไม่เห็นแต่อย่างใดในความไม่ได้สัดส่วนในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี** ﴾ หมายความว่า การสร้างของพระองค์นั้นสมบูรณ์แบบปราศจากข้อบกพร่อง จุดอ่อน ข้อขัดแย้ง ความไม่สมดุล หรือข้อด้อยใดๆ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น เจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นช่องโหว่บ้างไหม ?** ﴾ ความหมายคือ เจ้าจงมองดูท้องฟ้าและพินิจพิเคราะห์อย่างถี่ถ้วน เจ้าเห็นจุดตำหนิ จุดบกพร่อง หรือช่องโหว่ใดๆ หรือไม่ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัฎเฎาะฮาก, อัษเษารี และคนอื่นๆ ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **ดังนั้น เจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นช่องโหว่บ้างไหม ?** ﴾ ว่าหมายถึงรอยแตก[6] อัสสุดดีย์กล่าวว่า ﴿ **เจ้าเห็นช่องโหว่บ้างไหม ?** ﴾ หมายถึง รอยแยก[7] กอตาดะฮฺกล่าวว่า ﴿ **เจ้าเห็นช่องโหว่บ้างไหม ?** ﴾ หมายความว่า เจ้าเห็นข้อบกพร่องใดๆ ไหม มนุษย์เอ๋ย!

ส่วนอายะฮฺ ﴿ **แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง** ﴾ กอตาดะฮฺอธิบายว่าหมายถึง (ดู) สองครั้ง ﴿ **สายตานั้นก็จะกลับมายังเจ้าด้วยการยอมจำนน** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่าหมายถึง **ذَلِيلًا** คือต่ำต้อย[8] มุญาฮิดและกอตาดะฮฺกล่าวว่าหมายถึง **صَاغِرًا** คือตกต่ำ ส่วนสำนวน ﴿ وَهُوَ حَسِيرٌ ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่าหมายถึง **كَلِيل** คือท้อแท้อ่อนแอ[9] ส่วนมุญาฮิด, กอตาดะฮฺและอัสสุดดีย์ ต่างก็กล่าวว่าหมายถึงสภาพท้อแท้หมดอาลัยตายอยากที่เกิดจากความเหนื่อยล้า ดังนั้น ความหมายของอายะฮฺคือถ้าเจ้ากลับไปมองซ้ำอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะมองมากเพียงใด สายตาของเจ้าก็จะกลับมาหาเจ้าในสภาพที่ ﴿ **ยอมจำนน** ﴾ คือไม่มีทางเห็นข้อบกพร่องหรือข้อตำหนิใดๆ ﴿ **และในสภาพที่ต่ำต้อย** ﴾

---

6. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/235, ตัฟซีรฺ อัลกุรฺฏุบี 18/209, ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/507
7. ตัฟซีรฺ อัลกุรฺฏุบี 18/209
8. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/507
9. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/235

กล่าวคือ ท้อแท้อ่อนแอ อันเนื่องจากความเหนื่อยล้าจากการมองซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยที่ไม่เห็นข้อบกพร่องใดๆ

หลังจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงปฏิเสธความบกพร่องในการสร้างชั้นฟ้าต่างๆ แล้ว พระองค์ทรงอธิบายถึงความสมบูรณ์และความสวยงามของชั้นฟ้าเหล่านั้น พระองค์ตรัสว่า ﴾ **และแท้จริง เราได้ประดับประดาชั้นฟ้าของโลกนี้ด้วยตะเกียงต่างๆ** ﴿ หมายถึง ดวงดาวซึ่งได้รับการจัดวางไว้บนท้องฟ้าโดยมีทั้งดวงดาวที่เคลื่อนที่และหยุดนิ่ง

ส่วนประโยค ﴾ **และเราได้ทำให้มันเป็นอาวุธไล่ชัยฏอน** ﴿ สรรพนาม "มัน" ในคำกล่าวของพระองค์ ﴾ **และเราได้ทำให้มัน** ﴿ หมายถึงประเภทเดียวกับดวงดาวที่ถูกเปรียบเทียบเป็นตะเกียง โดยมิได้เจาะจงเฉพาะว่าเป็นดวงดาวจริงๆ เพราะดวงดาวบนท้องฟ้าไม่ได้ถูกขว้างออกไป แต่สิ่งที่ถูกขว้างออกไปคือเปลวไฟที่อยู่รอบดวงดาว หรือที่ออกมาจากตัวดวงดาว *วัลลอฮุอะอฺลัม (และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด)*

พระดำรัสของพระองค์ ﴾ **และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน** ﴿ ความหมายคือ เราได้ให้ความอัปยศแก่พวกชัยฏอนในชีวิตนี้ และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยไฟที่ลุกโชนในปรโลกสำหรับพวกมัน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในตอนต้นของซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต ว่า

﴿ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ۝٦ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝٧
لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝٨ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ
وَاصِبٌ ۝٩ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠ ﴾

"แท้จริง เราได้ประดับประดาท้องฟ้าแห่งโลกดุนยาอย่างสวยงามด้วยดวงดาวทั้งหลาย ⑥ และเพื่อป้องกันจากชัยฏอนมารร้ายทุกตัวที่ดื้อรั้นพยศ ⑦ พวกมันจะไม่สามารถรับฟัง (จากมลาอิกะฮฺผู้อยู่) ในชั้นฟ้าชั้นสูงได้ และพวกมันจะถูกขว้างจากทุกๆ ด้าน ⑧ โดยถูกขับไล่ไสส่งออกมา และสำหรับพวกมันนั้นจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง ⑨ ยกเว้นตัวใดที่มันฉกฉวยเอาไปได้แม้แต่ครั้งเดียว ก็จะมีเปลวเพลิงอันโชติช่วงไล่ติดตามมันไป ⑩"[10]

กอตาดะฮฺกล่าวว่า "แท้จริง ดวงดาวเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์สามประการเท่านั้น นั่นคืออัลลอฮฺสร้างมันขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องประดับสำหรับท้องฟ้า และเป็นสิ่งที่ขับไล่ชัยฏอน และเป็นสัญลักษณ์ในการนำทาง ดังนั้น ใครก็ตามที่พยายามตีความด้วยความหมายอื่นใดนอกเหนือ

10. ซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต อายะฮฺที่ 6-10

จากสามประการนี้ ก็ถือว่าเขาได้ให้ทรรศนะจากความคิดเห็นของเขาเอง อีกทั้งยังเป็นความผิดพลาด และเป็นการกล่าวในสิ่งที่ไม่มีความรู้" รายงานโดย อิบนุ ญะรีรฺ และอิบนุ อบีฮาติม[11]

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا
أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ
كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ
قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

6. และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขานั้น คือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง

7. เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมันครวญครางขณะที่มันกำลังเดือดพล่าน

8. มันแทบจะระเบิดออกมาด้วยความเดือดดาล ทุกครั้งที่พวกหนึ่งถูกโยนลงไปในมัน ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าหรือ?

9. พวกเขากล่าวว่า มิใช่เช่นนั้น แท้จริง ได้มีผู้ตักเตือนมายังเราแล้ว แต่พวกเราได้ปฏิเสธ และเรากล่าวว่า อัลลอฮฺมิได้ประทานสิ่งใดลงมา พวกท่านต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างมาก

10. และพวกเขากล่าวอีกว่า หากพวกเราฟังและใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พวกเราก็จะมิได้มาอยู่เป็นชาวนรกอย่างนี้

11. พวกเขายอมสารภาพในความผิดของพวกเขา แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับชาวนรก

11. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/508

ลักษณะนรกญะฮันนัม และ ชาวนรก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และ** ﴾ เราได้เตรียม ﴿ **สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขานั้น คือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่ชั่วช้ายิ่ง** ﴾ คือจุดจบและบั้นปลายที่ชั่วช้ายิ่ง ﴿ **เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในนรก พวกเขาจะได้ยินเสียงของมันครวญคราง** ﴾ อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า หมายถึงเสียงตะโกน[12]

﴿ **ขณะที่มันกำลังเดือดพล่าน** ﴾ อัษเษารี กล่าวว่า "มันจะต้มพวกเขาเหมือนกับเมล็ดพืชจำนวนเล็กน้อยที่ต้มในน้ำปริมาณมาก" ส่วนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **มันแทบจะระเบิดออกมาด้วยความเดือดดาล** ﴾ หมายถึงบางส่วนของมันเกือบจะแยกออกจากส่วนอื่นๆ เนื่องจากความรุนแรงของความโกรธของมันต่อพวกเขา ﴿ **ทุกครั้งที่พวกหนึ่งถูกโยนลงไปในมัน ยามเฝ้านรกจะถามพวกเขาว่า มิได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเจ้าหรือ? ⑧ พวกเขากล่าวว่า มิใช่เช่นนั้น แท้จริง ได้มีผู้ตักเตือนมายังเราแล้ว แต่พวกเราได้ปฏิเสธ และเรากล่าวว่า อัลลอฮฺมิได้ประทานสิ่งใดลงมา พวกท่านต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างมาก** ﴾ ในอายะฮฺเหล่านี้ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกถึงความยุติธรรมของพระองค์ในการจัดการกับสรรพสิ่ง และพระองค์จะไม่ลงโทษผู้ใดจนกว่าหลักฐานจะได้รับการพิสูจน์ต่อพวกเขาและส่งรอซูลมายังพวกเขา เรื่องนี้คล้ายกับคำดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾

"และเราจะไม่ลงโทษ (ผู้ใด) จนกว่าเราจะส่งรอซูลมา"[13]

และคล้ายกับอายะฮฺ

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾

"จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดารอซูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายแก่พวกท่านถึงสัญญาณต่าง ๆ ของพระเจ้าของพวกท่านและกล่าวเตือน

12. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/508

13. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 15

พวกท่านถึงการพบกันวันนี้ของพวกท่านหรือ? พวกเขากล่าวว่า มีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”[14]

ดังนั้น พวกเขาจึงได้แต่โทษตัวเองและรู้สึกสำนึกผิดแต่เป็นการสำนึกผิดที่ไม่เกิดประโยชน์ใดๆ พวกเขาจึงกล่าวว่า ﴿ **หากพวกเราฟังและใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พวกเราก็จะมิได้มาอยู่เป็นชาวนรกอย่างนี้** ﴾ ซึ่งมีความหมายว่า หากเราได้รับประโยชน์จากสติปัญญาของเราหรือได้ฟังสัจธรรมที่อัลลอฮฺประทานลงมาแล้วไซร้ เราก็คงไม่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺและหลงผิดอย่างแน่แท้ แต่เราไม่มีความเข้าใจในสิ่งที่บรรดารอซูลได้นำมาและไม่มีสติปัญญาที่จะแนะนำเราให้ปฏิบัติตามพวกเขา อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปอีกว่า ﴿ **พวกเขายอมสารภาพในความผิดของพวกเขา แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับชาวนรก** ﴾ อิมามอะหฺมัดได้บันทึกจาก อบูอัลบัคตะรี อัฏฏออี ว่า เขาได้ยินจากคนคนหนึ่งที่ได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« لَنْ يَهْلِكَ النَّاسُ حَتَّى يُعْذِرُوا مِنْ أَنْفُسِهِم »

“ผู้คนจะไม่ประสบกับความหายนะ จนกว่าพวกเขาจะหมดข้อแก้ตัวแก่ตัวพวกเขา (เนื่องจากบาปอันมากมาย และไม่สำนึกในความผิด)”[15]

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ ﴾

12. **แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขาในที่ลับ สำหรับพวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และรางวัลอันยิ่งใหญ่**

---

14. ซูเราะฮฺ อัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 71
15. อะหฺมัด 5/293

13. และพวกเจ้าจงปิดบังคำพูดของพวกเจ้าหรือเปิดเผยมันก็ตาม แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

14. พระผู้ทรงสร้างจะมิทรงรอบรู้หรือ และพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาอ่อนโยน และผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง

15. พระองค์คือ ผู้ทรงทำแผ่นดินนี้ให้ราบเรียบสำหรับพวกเจ้า ดังนั้น จงสัญจรไปตามขอบเขตของมัน และจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระองค์ และยังพระองค์เท่านั้นจะเกิดการฟื้นคืนชีพ

ผลตอบแทนของผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของเขาในที่ลับ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเล่าเกี่ยวกับผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าในเรื่องระหว่างเขากับอัลลอฮฺ แม้ว่าไม่ได้อยู่ต่อหน้าผู้อื่น ทำให้เขาละเว้นจากการฝ่าฝืนและปฏิบัติสิ่งที่เป็นการเชื่อฟังต่างๆ แม้ว่าไม่มีใครเห็นนอกจากอัลลอฮฺ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่าบุคคลประเภทนี้จะได้รับ ﴿ **การอภัยโทษ และรางวัลอันยิ่งใหญ่** ﴾ หมายความว่า บาปของเขาจะได้รับการยกโทษ และเขาจะได้รับรางวัลมากมาย ดังที่มีรายงานในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรีและมุสลิมว่า

« سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللهُ تَعَالَى فِي ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّه »

"มีบุคคลเจ็ดประเภทที่อัลลอฮฺ ﷻ จะให้พวกเขาอยู่ในร่มเงาบัลลังก์ของพระองค์ในวันที่ไม่มีร่มเงาใดๆ นอกจากร่มเงาของพระองค์"

จากนั้น ท่านนบี ﷺ ได้เล่าว่าพวกเขาเหล่านั้นคือ

« رجل دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللهَ، وَرَجُلًا تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُه »

"ชายผู้ถูกเชิญชวนโดยหญิงสาวสวยที่มีฐานะทางสังคมสูง แต่เขากล่าวว่า แท้จริงฉันเกรงกลัวอัลลอฮฺ และผู้ที่บริจาคทานแล้วปกปิดการบริจาคนั้น[16] จนกระทั่งมือซ้ายของเขาไม่รู้ในสิ่งที่มือขวาของเขาได้บริจาคไป"[17]

16. คือทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ - *ผู้แปล*

17. ฟัตฮุลบารี 2/168 และมุสลิม 2/715

จากนั้นพระองค์ตรัสแจ้งว่า พระองค์ทรงรู้เห็นความรู้สึกนึกคิดและสิ่งที่ปกปิดอยู่ในจิตใจ ﴿ **และพวกเจ้าจงปิดบังคำพูดของพวกเจ้าหรือเปิดเผยมันก็ตาม แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก** ﴾ หมายถึง สิ่งที่นึกคิดในใจ ﴿ **พระผู้ทรงสร้างจะมิทรงรอบรู้หรือ** ﴾ หมายความว่า พระผู้ทรงสร้างจะไม่รู้หรือ ﴿ **และพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาอ่อนโยน และผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง** ﴾

ความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ﷻ ในการสร้างแผ่นดินให้เหมาะสมกับปวงบ่าวของพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถึงความโปรดปรานของพระองค์ต่อปวงบ่าวโดยที่พระองค์ได้สร้างโลกนี้สำหรับพวกเขา และทำให้แผ่นดินนี้ง่ายต่อการใช้ชีวิตของพวกเขา โดยทำให้เป็นที่พำนักและที่อยู่อาศัยอันมั่นคง ไม่โอนเอนหรือสั่นไหว ทรงสร้างภูเขาและตาน้ำ สร้างทางเดิน และสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์มากมายไว้ในนั้นและทำให้มีสถานที่สำหรับการปลูกพืชพันธุ์และผลไม้ที่อุดมสมบูรณ์ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **พระองค์คือ ผู้ทรงทำแผ่นดินนี้ให้ราบเรียบสำหรับพวกเจ้า ดังนั้น จงสัญจรไปตามขอบเขตของมัน** ﴾ หมายถึง จงเดินทางไปสถานที่ที่พวกเจ้าต้องการในโลกใบนี้ และไปมาหาสู่ระหว่างพื้นที่ต่างๆ ทั่วทุกมุมโลก เพื่อแสวงหาปัจจัยยังชีพและทำการค้า และจงรู้ไว้เถิดว่า ความพยายามและการขวนขวายของพวกเจ้าจะไม่ก่อประโยชน์ใดๆ เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงเอื้ออำนวยและทำให้ง่ายดายสำหรับพวกเจ้า อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **และจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระองค์** ﴾ ดังนั้น การดิ้นรนแสวงหาด้วยการปฏิบัติตามสาเหตุและปัจจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งบางสิ่งนั้น ไม่ขัดกับหลักการมอบหมาย (ตะวักกัล) ต่ออัลลอฮฺแต่อย่างใด ดังฮะดีษที่รายงานโดยอิมามอะหฺมัด จากอุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ ซึ่งเขาได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا »

“หากพวกท่านมอบหมาย (ตะวักกัล) ต่ออัลลอฮฺอย่างแท้จริงแล้ว แน่นอน พระองค์จะประทานริสกีให้แก่พวกท่านเหมือนที่ประทานริสกีแก่นก ซึ่งออกไปหาอาหารในตอนเช้าด้วยท้องที่ว่าง และกลับมาในตอนเย็นด้วยท้องที่อิ่ม”[18]

18. อะหฺมัด 1/52

รายงานโดย อัตติรฺมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ อัตติรฺมิซีกล่าวว่า "เป็นฮะดีษฮะซัน เศาะฮีฮฺ[19]" ดังนั้น สิ่งนี้เป็นการยืนยันว่า นกออกไปหาอาหารทั้งเช้าและเย็นโดยมอบหมายต่ออัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์คือผู้ทรงจัดเตรียม ผู้ทรงเอื้ออำนวยและกำหนดทุกสิ่ง ﴿ **และยังพระองค์เท่านั้นจะเกิดการฟื้นคืนชีพ** ﴾ คือ ที่กลับของสรรพสิ่งในวันกิยามะฮฺ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัสสุดดีย์ และกอตาดะฮฺ ต่างก็กล่าวว่า ﴿ مَنَاكِبِهَا ﴾ หมายถึง รอบๆ แผ่นดิน พื้นที่สัญจร และทั่วทุกพื้นที่[20]

﴿ أَأَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ
(١٦) أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ
كَيْفَ نَذِيرِ (١٧) وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
(١٨) أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا
الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ (١٩) ﴾

16. **พวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ จากการที่พระองค์ผู้ทรงอยู่ ณ ฟากฟ้าจะให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวั่นไหว**

17. **หรือว่าพวกเจ้าจะปลอดภัยจากการที่พระผู้ทรงอยู่ ณ ฟากฟ้าจะทรงส่งลมหอบก้อนกรวดกระหน่ำมายังพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ว่าการตักเตือนของข้าเป็นเช่นใด**

18. **และแท้จริง บรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว ดังนั้น การปฏิเสธคำเตือนของข้าเป็นอย่างไร?**

19. **พวกเขาไม่เห็นหรือ นกที่ (บิน) อยู่เบื้องบนพวกเขา มันกางปีกและหุบปีก (ของมัน) ไม่มีผู้ใดค้ำจุนพวกมันได้นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี แท้จริง พระองค์คือ ผู้ทรงหยั่งรู้เห็นทุกสิ่ง**

19. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 8/8, อันนะซาอี ในอัสสุนัน อัลกุบรอ ในหัวข้อ อัรเราะกออิก และตุฮฺฟะตุล อัชรอฟ 8/79, อิบนุ มาญะฮฺ 2/1394

20. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/512 และตัฟซีรฺ อัลกุรฏุบี 18/215

พวกเจ้าจะรู้สึกปลอดภัยจากการลงโทษของอัลลอฮฺได้อย่างไรในขณะที่พระองค์สามารถลงโทษพวกเจ้าได้ตามที่พระองค์ประสงค์

นี่เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่บ่งบอกถึงความอ่อนโยนและความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อสรรพสิ่ง นั่นคือพระองค์สามารถลงโทษพวกเขาได้เนื่องจากพวกเขาบางส่วนปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และเคารพบูชาสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ แต่พระองค์ยังทรงเมตตากรุณา ให้อภัย และประวิงตามกำหนดเวลาโดยไม่เร่งรีบในการลงโทษ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُواْ مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَـكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيراً ﴾

"และหากอัลลอฮฺจะทรงลงโทษมนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ พระองค์จะไม่ทรงทิ้งสิ่งมีชีวิตใดไว้บนพื้นแผ่นดิน แต่พระองค์จะทรงประวิงเวลาให้พวกเขาตามวาระที่กำหนดไว้ และเมื่อวาระของพวกเขามาถึง แท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือ ผู้ทรงหยั่งรู้เกี่ยวกับปวงบ่าวของพระองค์"[21]

และ ณ ที่นี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **พวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ จากการที่พระองค์ผู้ทรงอยู่ ณ ฟากฟ้าจะให้แผ่นดินสูบพวกเจ้าแล้วขณะนั้นมันจะหวั่นไหว** ﴾ หมายถึง มันจะเคลื่อนตัวไปมาและสั่นคลอน ﴿ **หรือว่าพวกเจ้าจะปลอดภัยจากการที่พระผู้ทรงอยู่ ณ ฟากฟ้า จะทรงส่งลมแรงหอบก้อนหินกระหน่ำมายังพวกเจ้า** ﴾ หมายถึง ลมที่บรรจุก้อนกรวดที่จะโจมตีพวกเจ้า ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในอีกอายะฮฺ ว่า

﴿ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لاَ تَجِدُواْ لَكُمْ وَكِيلاً ﴾

"พวกเจ้าจะปลอดภัยละหรือ หากพระองค์จะทรงให้ริมฝั่งแผ่นดินถล่มลงไปกับพวกเจ้า หรือจะทรงส่งลมแรงหอบก้อนหินกระหน่ำลงมาใส่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะไม่พบผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองพวกเจ้าเลย"[22]

และในทำนองเดียวกัน อัลลอฮฺ ﷻ ทรงขู่พวกเขาด้วยคำตรัสของพระองค์ว่า ﴿ **แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ว่าการตักเตือนของข้าเป็นเช่นใด** ﴾ หมายถึง คำตักเตือนของข้าเป็นอย่างไร และจุดจบของบรรดาผู้เพิกเฉยและปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นอย่างไร จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **และแท้จริง บรรดา (หมู่ชน) ก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว** ﴾ ซึ่งหมายถึง

---

21. ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 45

22. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 68

จากประชาชาติก่อนหน้าและชนยุคก่อนที่ล่วงลับไปแล้ว ﴾ **ดังนั้น การปฏิเสธคำเตือนของข้าเป็นอย่างไร ?** ﴿ ความหมายคือ การตักเตือนและการลงโทษของข้าต่อพวกเขาเป็นอย่างไร กล่าวคือ มันรุนแรงใหญ่หลวง และเจ็บปวดขนาดไหน

นกบินด้วยอำนาจของอัลลอฮฺ ﷻ และเป็นหลักฐานว่า พระองค์ทรงมองเห็นทุกสิ่งทั้งเล็กและใหญ่

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **พวกเขาไม่เห็นหรือ นกที่ (บิน) อยู่เบื้องบนพวกเขา มันกางปีกและหุบปีก (ของมัน)** ﴿ หมายความว่า บางครั้งพวกมันกางปีกออกไปในสายลม (ร่อน) และบางครั้งก็รวบรวมและกางปีกออก (กระพือ) ﴾ **ไม่มีผู้ใดค้ำจุนพวกมันได้** ﴿ หมายถึง ในอากาศ ﴾ **นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี** ﴿ กล่าวคือ อัลลอฮฺทรงเอื้ออำนวยให้พวกมันบินได้ในอากาศด้วยความเมตตาและความกรุณาปรานีของพระองค์ ﴾ **แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงหยั่งรู้เห็นทุกสิ่ง** ﴿ หมายถึง รู้และเห็นสิ่งที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมสำหรับสิ่งมีชีวิตที่พระองค์สร้าง คล้ายกับพระราชดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ أَلَمْ يَرَوْاْ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَتٍ فِى جَوِّ السَّمَآءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلاَّ اللَّهُ إِنَّ فِى ذَلِكَ لآيَـتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

“พวกเขาไม่เห็นนกที่บินอยู่ในอากาศบนฟ้าหรือ ไม่มีผู้ใดค้ำจุนมันนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณที่ชัดแจ้งสำหรับผู้ศรัทธา”[23]

۞ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ إِنِ
الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ
أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

23. ซูเราะฮฺ อันนะหฺล อายะฮฺที่ 79

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ
هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

20. หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเจ้า ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าอื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกปฏิเสธศรัทธานั้นมิใช่อื่นใดเลยนอกจากอยู่ในความหลงผิดเท่านั้น

21. หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้ แต่ทว่าพวกเขายังคงอยู่ในความดื้อรั้น และหลีกหนีจากความจริง

22. ผู้ที่เดินคว่ำคมำบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องหรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง

23. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้า และทรงทำให้พวกเจ้ามีหู มีตาและมีหัวใจ ส่วนน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าจะขอบคุณ

24. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์เป็นผู้ทรงแผ่เผ่าพันธุ์ของพวกเจ้าในแผ่นดิน และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์

25. และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

26. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮฺ และแท้จริงแล้ว ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนที่ชัดแจ้งเท่านั้น

27. ต่อเมื่อพวกเขาเห็นมัน (การลงโทษ) ใกล้เข้ามาแล้ว ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะหม่นหมองและจะมีเสียงกล่าวว่า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าร้องขอ (ในโลกดุนยา)

ไม่มีใครช่วยพวกเจ้าได้ และไม่มีใครสามารถให้ปัจจัยยังชีพได้นอกจากอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับบรรดามุชริกีนที่บูชาสิ่งอื่นคู่เคียงพระองค์ ซึ่งพวกเขาต้องการความช่วยเหลือและปัจจัยยังชีพจากสิ่งที่บูชา อัลลอฮฺ ﷻ ทรงติเตียนพวกเขาเกี่ยวกับความเชื่อดังกล่าวและบอกว่าพวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งที่หวังไว้ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเจ้า ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าอื่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี** ﴾ กล่าวคือ ไม่มีผู้คุ้มครองปกป้องหรือผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับพวกเจ้านอกจากพระองค์เท่านั้น นี่คือเหตุผลที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **พวกปฏิเสธศรัทธานั้นมิใช่อื่นใดเลย นอกจากอยู่ในความหลงผิดเท่านั้น** ﴾ แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **หรือผู้ใดเล่าซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้** ﴾ หมายถึง ใครเล่าที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าหากอัลลอฮฺทรงระงับมัน กล่าวคือ ไม่มีผู้ใดมีอำนาจที่จะให้หรือห้าม สร้างหรือมอบริสกีตลอดจนความช่วยเหลือใดๆ นอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีคู่เคียงใดๆ ซึ่งพวกเขารู้เรื่องนี้ดี แต่ยังคงเคารพบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แต่ทว่าพวกเขายังคงอยู่** ﴾ หมายความว่า พวกเขายืนหยัดในการฝ่าฝืน การโกหก และการหลงผิด ﴿ **ในความดื้อรั้น และหลีกหนีจากความจริง** ﴾ คือ มีความดื้อรั้น เย่อหยิ่ง หลีกหนีความจริง พวกเขาไม่ฟังและไม่ปฏิบัติตามสัจธรรม

อุปมาผู้ปฏิเสธศรัทธา และผู้ศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ผู้ที่เดินคว่ำคมำบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง** ﴾ นี่คืออุปมาที่อัลลอฮฺทรงเปรียบเทียบผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวคือสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเหมือนกับผู้ที่เดินโก้งโค้ง (ก้มหน้า) แทนที่จะเดินตัวตรง กล่าวคือเขาไม่รู้ว่าจะเดินไปทางใดหรืออย่างไร แต่กำลังสับสนและหลงทาง ดังนั้น บุคคลประเภทนี้คือผู้ได้รับทางนำกระนั้นหรือ ﴿ **หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง** ﴾ คือ แนวทางที่ถูกต้องและชัดเจน คือเที่ยงตรงทั้งตัวเขาเองและแนวทางก็ตรงเช่นกัน นี่คืออุปมาของพวกเขาในโลกนี้และอุปมาของพวกเขาจะเหมือนกันในปรโลก เพราะผู้ศรัทธาจะถูกรวมตัวในวันกิยามะฮฺในสภาพ ﴿ **เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง** ﴾ และมุ่งหน้าสู่สวนสวรรค์ที่กว้างขวาง ในขณะที่ผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะถูกนำมารวมตัวในสภาพเดินก้มหน้าไปยังไฟนรก

﴿ احْشُرُواْ الَّذِينَ ظَلَمُواْ وَأَزْوَٰجَهُمْ وَمَا كَانُواْ يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ

﴿ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ ﴾

"จงรวบรวมบรรดาผู้อธรรม และบรรดาสหายของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ ㉒ อื่นจากอัลลอฮฺ แล้วจงแนะนำทางแก่พวกเขาไปสู่ทางแห่งนรก ㉓"

"สหาย" ในที่นี้หมายถึง ผู้มีลักษณะเหมือนกับพวกเขา ดังที่ อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อนัส บิน มาลิก ว่า มีผู้ถามท่านนบี ﷺ ว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ผู้คนจะถูกนำมารวมตัว (ในสภาพเดิน) ด้วยใบหน้าอย่างไร?" ท่านนบี ﷺ จึงตอบว่า

« أَلَيْسَ الَّذِي أَمْشَاهُمْ عَلَى أَرْجُلِهِمْ قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمْشِيَهُمْ عَلَى وُجُوهِهِمْ »

"พระองค์ผู้ทรงทำให้พวกเขาเดินด้วยขาของพวกเขา จะไม่มีอำนาจทำให้พวกเขาเดินด้วยใบหน้าของพวกเขากระนั้นหรือ?"[24] ฮะดีษนี้ได้รับการบันทึกไว้ในเศาะฮีฮฺทั้งสองด้วย[25]

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงมีพลังอำนาจในการสร้าง อันเป็นหลักฐานของการฟื้นคืนชีพ

พระองค์ดรัสว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้า** ﴿ ความหมายคือ พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าหลังจากที่พวกเจ้าไม่มีตัวตนใดๆ ﴾ **และทรงทำให้พวกเจ้ามีหู มีตาและมีหัวใจ** ﴿ คือ มีสติปัญญาและการรับรู้ ﴾ **ส่วนน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าจะขอบคุณ** ﴿ หมายความว่า น้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าจะใช้สิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮฺประทานแก่พวกเจ้าไปในทางที่เป็นการเชื่อฟังพระองค์ ปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์ และละทิ้งข้อห้ามของพระองค์ ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์เป็นผู้ทรงแผ่เผ่าพันธุ์ของพวกเจ้าในแผ่นดิน** ﴿ กล่าวคือ พระองค์ทรงแผ่กระจายพวกเจ้าไปยังภูมิภาคต่างๆ ของโลกด้วยภาษา สีผิว รูปร่าง ลักษณะและสัณฐานที่แตกต่างกันของพวกเจ้า ﴾ **และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์** ﴿ หมายความว่า พวกเจ้าทั้งหมดจะถูกนำมารวมตัวกันหลังจากที่พวกเจ้าถูกแยกและกระจัดกระจาย พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าไว้เหมือนกับที่ทรงแยกพวกเจ้าออก และจะนำพวกเจ้ากลับมาเหมือนที่เริ่มสร้างพวกเจ้าในตอนแรก

จากนั้นพระองค์ทรงเล่าเกี่ยวกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและสงสัยในวันกิยามะฮฺ พระองค์ดรัสว่า ﴾ **และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง** ﴿ ความหมายคือ การรวมตัวกันหลังจากการแยกจากกันจะเกิดขึ้น

24. อะหฺมัด 3/167

25. ฟัตฮุลบารี 6/350 และ มุสลิม 4/2161

เมื่อใด? ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮฺ** ﴿ หมายความว่า ไม่มีใครรู้ว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นเมื่อใดนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น แต่พระองค์ได้สั่งให้ฉันแจ้งแก่พวกเจ้าว่า แท้จริงแล้ว วันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้น จงระวังให้ดี ﴾ **และแท้จริงแล้ว ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนที่ชัดแจ้งเท่านั้น** ﴿ กล่าวคือ ฉันมีหน้าที่เพียงส่งสาส์นและตักเตือนเท่านั้น และฉันก็ได้ทำหน้าที่ของฉัน (ในการส่งสาส์น) ให้แก่ท่านแล้ว

พระองค์ตรัสอีกว่า ﴾ **ต่อเมื่อพวกเขาเห็นมัน (การลงโทษ) ใกล้เข้ามาแล้ว ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะหม่นหมอง** ﴿ หมายความว่า เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เห็นวันกิยามะฮฺเกิดขึ้นและตระหนักว่าวันนั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว เพราะทุกสิ่งที่ได้รับการกำหนดไว้ย่อมจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แม้จะใช้เวลานานเพียงใดก็ตาม ดังนั้น เมื่อสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธได้เกิดขึ้นจริง พวกเขาจะรู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้ง เพราะรู้ว่าการลงโทษกำลังรอพวกเขาอยู่ที่นั่น (ในนรก) และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันจะย้อนกลับมาห้อมล้อมพวกเขา อีกทั้งจะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮฺด้วยวิธีพวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อน

﴾ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُواْ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُواْ
وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ ﴿

"แต่สิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่า สิ่งที่มาจากอัลลอฮฺนั้นจะปรากฏขึ้นแก่พวกเขา (47) และความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา (48)"[26]

ด้วยเหตุนี้ จะมีการกล่าวเพื่อเป็นการข่มขู่และตำหนิพวกเขาว่า ﴾ **นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าร้องขอ (ในโลกดุนยา)** ﴿ คือสิ่งที่พวกเจ้าเร่งเร้าและท้าทาย

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ
الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ
تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ
مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

---

26. ซูเราะฮฺ อัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 47-48

28. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลอฮฺจะทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่ร่วมกับฉันหรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือ พระผู้ทรงกรุณาปรานี เราศรัทธาต่อพระองค์ แล้วเราขอมอบหมายต่อพระองค์ แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ว่า ใครผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง

30. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะนำน้ำไหลมาให้แก่พวกท่านได้

ความตายของผู้ศรัทธาจะไม่ช่วยผู้ปฏิเสธศรัทธาให้รอดพ้นจากการลงโทษ ดังนั้น เขาจงคิดใคร่ครวญเพื่อให้ตนเองรอดพ้นเถิด

พระองค์ตรัสว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด** ﴾ โอ้ มุฮัมมัด ต่อบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺและปฏิเสธความโปรดปรานของพระองค์ ﴿ **พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากอัลลอฮฺจะทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่ร่วมกับฉันหรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา ผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสธศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด** ﴾ หมายถึง จงช่วยให้ตัวเองรอดพ้นเถิด แท้จริงแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮฺได้ยกเว้นการสำนึกผิด การกลับเนื้อกลับตัว การขออภัยโทษ และการกลับคืนสู่ศาสนาของพระองค์ เพราะการทรมานและการลงโทษที่พวกเจ้าหวังให้ประสบกับบรรดาผู้ศรัทธานั้น จะไม่เป็นประโยชน์ใดๆ ต่อพวกเจ้า ไม่ว่าอัลลอฮฺจะลงโทษหรือเมตตาเรา พวกเจ้าก็ไม่มีทางรอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺและการทรมานอันเจ็บปวดที่พวกเจ้าจะต้องประสบ

จากนั้นพระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **พระองค์คือ พระผู้ทรงกรุณาปรานี เราศรัทธาต่อพระองค์ แล้วเราขอมอบหมายต่อพระองค์** ﴾ กล่าวคือ เราศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตายิ่ง และเราพึ่งพาและมอบหมายต่อพระองค์ในทุกสิ่ง ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴾

"ดังนั้น เจ้าจงเคารพอิบาดะฮฺพระองค์ และจงมอบหมายต่อพระองค์เถิด"[27]

พระองค์จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ว่า ใครผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอันชัดแจ้ง** ﴾ ระหว่างพวกเรากับพวกเจ้า และจะได้รู้ว่าใครจะประสบความสำเร็จในบั้นปลายทั้งในโลกนี้และปรโลก

การตักเตือนเพื่อให้สำนึกในความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ได้ทำให้ตาน้ำผุดขึ้นมา และเตือนให้ระวังหากสิ่งนี้ได้หมดไป

เพื่อแสดงถึงความเมตตาที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษย์ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงบอกฉันซิว่า หากแหล่งน้ำของพวกท่านเหือดแห้งลง** ﴾ หมายถึง หายไปใต้แผ่นดิน เมื่อนั้นขวานเหล็กหรือแขนอันแข็งแกร่งก็ไม่สามารถนำกลับมาได้ คำว่า (**غورًا**) (**เหือดแห้ง**) ในอายะฮฺนี้ มีความหมายตรงข้ามกับการผุดออกมา นี่คือเหตุผลที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะนำน้ำไหลมาให้แก่พวกท่านได้** ﴾ หมายถึง น้ำใสที่ผุดขึ้นมาและไหลนองอยู่บนพื้นพิภพ หมายความว่าไม่มีใครสามารถทำเช่นนี้ได้นอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ดังนั้น เป็นความโปรดปรานและพระกรุณาธิคุณของพระองค์เท่านั้นที่ทรงทำให้น้ำผุดขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและให้มันไหลไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกในปริมาณที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้คนไม่ว่าจะมากหรือน้อย ดังนั้น การสรรเสริญและการขอบคุณล้วนเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ﷻ

สิ้นสุดการตัฟซีรฺ ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์

27. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 123

تفسير سورة القلم

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ นูน (อัลเกาะลัม)

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة القلم

ซูเราะฮฺ นูน

بسم الله الرحمن الرحيم

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝١ مَا أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ
۝٢ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝٣ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝٤
فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ۝٥ بِأَييِّكُمُ الْمَفْتُونُ ۝٦ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝٧ ﴾

1. นูน ขอสาบานด้วยปากกา และสิ่งที่พวกเขาขีดเขียน
2. ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า เจ้ามิได้เป็นผู้วิกลจริต
3. และแท้จริง สำหรับเจ้านั้นมีรางวัลอย่างมิขาดสาย
4. และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่
5. แล้วเจ้าจะได้เห็น และพวกเขาก็จะได้เห็น
6. ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือ ผู้วิกลจริต
7. แท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

เราได้อธิบายเกี่ยวกับอักษรเฉพาะในตอนต้นของซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺแล้ว กล่าวคือ ﴿ نٓ ﴾ (นูน) ก็เหมือนกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ ص ﴾ (ศอด) หรือ ﴿ ق ﴾ (กอฟ) และคล้ายกับตัวอักษรที่ปรากฏในตอนต้นของซูเราะฮฺต่าง ๆ ของอัลกุรอาน ซึ่งเรื่องนี้ได้อธิบายอย่างละเอียดก่อนหน้านี้ และไม่จำเป็นต้องอธิบายซ้ำที่นี่อีก

อรรถาธิบายคำว่า (الْقَلَم) (ปากกา)

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ وَالْقَلَمِ ﴾ ﴿ **ขอสาบานด้วยปากกา** ﴾ ความหมายที่มีน้ำหนักคือ หมายถึง ปากกาจริงที่ใช้เขียน เหมือนกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِى عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الإِنسَـٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥ ﴾

"จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ③ ผู้ทรงสอนด้วยปากกา ④ พระองค์ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่เคยรู้มาก่อน ⑤"[28]

ดังนั้น ข้อความนี้จึงเป็นการสาบานของอัลลอฮฺ และเป็นการกระตุ้นเตือนพวกเขาให้สำนึกในความโปรดปรานที่พระองค์ทรงมอบให้ด้วยการสอนทักษะการเขียนให้พวกเขาซึ่งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **และสิ่งที่พวกเขาขีดเขียน** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และกอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่าหมายถึง สิ่งที่พวกเขาเขียน[29] อัสสุดดีย์ กล่าวว่า ﴿ **และสิ่งที่พวกเขาขีดเขียน** ﴾ หมายถึง บรรดามลาอิกะฮฺ และสิ่งที่พวกเขาได้บันทึกเกี่ยวกับการงานของปวงบ่าว นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า ความหมายในที่นี้คือปากกาที่อัลลอฮฺทรงกำหนดให้เขียนทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นสำหรับทุกสรรพสิ่ง ก่อนที่พระองค์จะสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินห้าหมื่นปี

ในเรื่องนี้ นักวิชาการได้นำเสนอฮะดีษต่าง ๆ ที่มีการรายงานเกี่ยวกับปากกา เช่น อิบนุ อบีฮาติมได้รายงานจาก อัลวะลีด บิน อุบาดะฮฺ บิน อัศศอมิต ว่า เขากล่าวว่า "บิดาของฉันได้เรียกฉันไปหาในช่วงเวลาที่ท่านใกล้เสียชีวิต ท่านพูดกับฉันว่า แท้จริง ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللهُ الْقَلَمُ فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ، قَالَ: يَا رَبِّ وَمَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اُكْتُبِ الْقَدَرَ وَمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى الْأَبَدِ »

28. ซูเราะฮฺ อัลอะลัก อายะฮฺที่ 3-5
29. ตัฟซีร อัฏฏอบารี 23/527

“แท้จริง สิ่งแรกที่อัลลอฮฺทรงสร้างคือปากกา และพระองค์ตรัสกับมันว่า ‘จงเขียน’ มันกล่าวว่า ‘โอ้ พระเจ้าของฉัน ฉันจะเขียนอะไรเล่า’ พระองค์ตรัส ‘จงเขียนกำหนดการต่าง ๆ และทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นชั่วนิรันดร์’ ”[30]

ฮะดีษนี้ได้รับการรายงานจากอิมามอะหฺมัด จากหลายสายรายงาน[31] อัตติรฺมิซีก็ได้รายงานฮะดีษนี้จากฮะดีษอบูดาวูด อัฏเฏาะยาลิซี และกล่าวถึงฮะดีษนี้ว่า ฮะซัน เศาะฮีฮฺ เฆาะรีบ[32]

การสาบานด้วยปากกาในเรื่องตำแหน่งที่สูงส่งของท่านนบี ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้า เจ้ามิได้เป็นผู้วิกลจริต** ﴿ ความหมายคือ เจ้ามิได้เป็นคนวิกลจริต ดังคำกล่าวร้ายป้ายสีของพวกคนโง่เขลาในหมู่กลุ่มชนของเจ้าซึ่งปฏิเสธศรัทธาต่อทางนำและสัจธรรมอันชัดแจ้งที่เจ้าได้นำมา ﴾ **และแท้จริง สำหรับเจ้านั้นมีรางวัลอย่างมิขาดสาย** ﴿ ความหมายคือ เจ้าจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่และผลบุญอันมากมายที่ไม่มีวันถูกตัดขาดหรือสูญสลายไปเพราะเจ้าได้ทำหน้าที่ถ่ายทอดสาส์นจากพระเจ้าของเจ้าต่อมนุษย์และญินแล้ว และเจ้าก็ได้อดทนต่อการข่มเหงรังแกของพวกเขา ความหมายของ ﴾ غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿ ﴾ **อย่างมิขาดสาย** ﴿ คือ จะไม่ขาดตอน คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿

“เป็นการประทานให้โดยปราศจากการตัดทอน”[33]

และคล้ายกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿

“โดยที่สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด”[34]

มุญาฮิด กล่าวว่า ﴾ غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿ แปลว่า โดยมิได้คาดคะเน[35] ซึ่งคล้ายกับความหมายที่เราได้กล่าวมาแล้ว

อรรถาธิบายอายะฮฺ ﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿ ﴾ **และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่** ﴿

30. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/526
31. อะหฺมัด 5/317
32. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/232
33. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 108
34. ซูเราะฮฺ อัตตีน อายะฮฺที่ 6
35. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/528

เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ อัลเอาฟีได้รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า ความหมายคือ แท้จริงแล้ว เจ้าอยู่ในศาสนาที่ยิ่งใหญ่นั่นคืออิสลาม[36] ทั้งนี้ มุญาฮิด, อบูมาลิก, อัสสุดดีย์ และอัรฺเราะบีอฺ บิน อนัส ก็ได้กล่าวเช่นเดียวกันนี้ รวมถึงอัฎเฎาะฮากและอิบนุ เซด ก็ได้กล่าวทำนองนี้เช่นกัน[37] สะอีด บิน อบีอะรูบะฮฺได้รายงานจากกอตาดะฮฺเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾ ว่า สะอัด บิน ฮิชาม ได้ถามอาอิชะฮฺเกี่ยวกับจรรยามารยาทของท่านรอซูล ﷺ ซึ่งนางได้กล่าวตอบเขาว่า "ท่านยังไม่ได้อ่านอัลกุรอานหรือ?" เขากล่าวว่า "ฉันอ่านอยู่แล้ว" จากนั้นนางก็กล่าวว่า "แท้จริง จรรยามารยาทของท่านรอซูลคือ อัลกุรอานนั่นเอง"[38] อับดุรร็อซซากก็ได้รายงานฮะดีษทำนองเดียวกันนี้[39] อิมามมุสลิมก็ได้รายงานฮะดีษนี้อย่างครบถ้วน ไว้ในเศาะฮีฮฺของท่านจากรายงานของกอตาดะฮฺ[40]

ความหมายคือ ท่านนบี ﷺ ปฏิบัติตามอัลกุรอานอย่างเคร่งครัดทั้งในส่วนของคำสั่งใช้และคำสั่งห้าม โดยการปฏิบัตินั้นสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะนิสัยของท่าน ทุกอย่างล้วนเป็นไปตามแนวทางของอัลกุรอาน สิ่งใดที่อัลกุรอานสั่งให้ปฏิบัติท่านก็ปฏิบัติตาม และสิ่งใดที่เป็นข้อห้าม ท่านก็หลีกเลี่ยง พร้อมกันนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ยังประทานจรรยามารยาทอันสูงส่งแก่ท่าน ทั้งในเรื่องความละอาย ความใจบุญ ความกล้าหาญ การให้อภัย ความสุภาพอ่อนโยน และมารยาทที่งดงามทั้งปวง ดังที่มีฮะดีษระบุในเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากอนัส บิน มาลิก กล่าวว่า "ฉันได้รับใช้ท่านรอซูลุลลอฮฺมาเป็นเวลาสิบปี ท่านไม่เคยกล่าวคำว่า อุฟ (แสดงความไม่พอใจ) กับฉันแม้แต่ครั้งเดียว สิ่งใดที่ฉันทำลงไป ท่านก็มิเคยตำหนิว่า 'เหตุใดจึงทำเช่นนั้น' และสิ่งใดที่ฉันละเว้นไม่ทำ ท่านก็มิเคยตำหนิว่า 'เหตุใดจึงไม่ทำสิ่งนี้' ท่านคือมนุษย์ที่มีมารยาทงดงามที่สุด ฉันไม่เคยสัมผัสผ้าไหมหรือสิ่งอื่นใดที่นุ่มกว่าฝ่ามือของท่านรอซูลุลลอฮฺ และฉันไม่เคยได้กลิ่นชะมดเชียงหรือน้ำหอมใดที่หอมหวลยิ่งไปกว่าเหงื่อของท่านรอซูลุลลอฮฺ"[41]

อัลบุคอรีได้รายงานจากอัลบะรออฺ ซึ่งได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ มีใบหน้าที่งดงามที่สุดในบรรดาผู้คน และมีจรรยามารยาทที่ดีที่สุดในบรรดาผู้คน ท่านมีรูปร่างปานกลางไม่สูงและไม่เตี้ย[42] ฮะดีษที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีมากมาย และอบูอีซา อัตติรฺมิซี ได้ประพันธ์หนังสือในเรื่องนี้ที่มีชื่อว่า อัชชะมาอิล, อิมามอะหฺมัดได้รายงานจากอาอิชะฮฺ ซึ่งนางได้กล่าวว่า "ท่าน

---

36. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/529
37. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/530
38. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/529
39. อับดุรร็อซซาก 3/307
40. มุสลิม 1/513
41. ฟัตฮุลบารี 10/471
42. ฟัตฮุลบารี 10/471

รอซูล ﷺ ไม่เคยทำร้ายคนรับใช้คนใดของท่านและไม่เคยทำร้ายสตรี ท่านไม่เคยใช้ความรุนแรงใดๆ เว้นแต่ในการทำสงครามในหนทางของอัลลอฮฺ เมื่อท่านต้องเลือกระหว่างสองสิ่ง ท่านมักจะเลือกสิ่งที่ง่ายกว่าเสมอ ตราบใดที่สิ่งนั้นไม่เป็นบาป แต่หากสิ่งใดเป็นบาปท่านจะเป็นผู้ที่ห่างไกลจากบาปนั้นมากที่สุด ท่านไม่เคยแก้แค้นเพื่อตัวท่านเอง แม้จะมีโอกาสก็ตาม เว้นแต่ในกรณีที่บทบัญญัติของอัลลอฮฺถูกละเมิด ท่านจึงจะตอบโต้เพื่อปกป้องบทบัญญัติของอัลลอฮฺ"[43] อิมามอะหฺมัดยังได้รายงานฮะดีษจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأُتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ »

"แท้จริง ฉันถูกส่งมา (เป็นรอซูล) เพื่อทำให้จรรยามารยาทที่ดีงามนั้นสมบูรณ์"

อิมามอะหฺมัด เป็นผู้เดียวที่รายงานฮะดีษนี้[44]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **แล้วเจ้าจะได้เห็น และพวกเขาก็จะได้เห็น ⑤ ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือ ผู้วิกลจริต ⑥** ﴿ ความหมายคือ เจ้าจะได้รู้ โอ้ มุฮัมมัด และบรรดาผู้ที่ต่อต้านเจ้าและปฏิเสธเจ้า จะได้รู้ว่าใครเป็นคนวิกลจริตและหลงผิดกันแน่? คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ سَيَعْلَمُونَ غَداً مَّنِ الْكَذَّابُ الأَشِرُ ﴾

"พรุ่งนี้พวกเขาจะรู้ว่าใครเป็นคนโกหก คนอวดดี"[45]

และคล้ายกับอายะฮฺ

﴿ وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴾

"และแน่นอน ไม่เราก็พวกท่าน ที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง หรืออยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง"[46]

อิบนุ ญุร็อยญ์ ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่าหมายถึง เจ้าจะรู้และพวกเขาจะรู้ในวันกิยามะฮฺ[47] อัลเอาฟี ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส เช่นกันว่า อายะฮฺ

---

43. อะหฺมัด 6/232
44. อะหฺมัด 2/381
45. ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัรฺ อายะฮฺที่ 26
46. ซูเราะฮฺ สะบะอฺ อายะฮฺที่ 24
47. ตัฟซีรฺ อัลกุรฺฏุบี 18/229

﴾ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿ หมายความว่า ใครในพวกเจ้าบ้างที่วิกลจริต[48] มุญาฮิดและนักวิชาการท่านอื่นๆ ก็ได้ให้ทรรศนะเช่นเดียวกันนี้ ความหมายตามตัวอักษรของ الْمَفْتُونُ คือคนที่ถูกล่อหลอกให้หลงทางจากสัจธรรม ดังนั้น จึงหมายความว่า เจ้าจะได้รู้และพวกเขาก็จะได้รู้ หรือเจ้าจะได้รับแจ้งและพวกเขาก็จะได้รับแจ้งว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นคนวิกลจริต *วัลลอฮุอะอฺลัม* (และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง)

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง** ﴿ ความหมายคือ พระองค์ทรงรู้ดีว่ากลุ่มใดในสองกลุ่มจากพวกเจ้าหรือพวกเขาที่เป็นผู้ได้รับทางนำ และทรงรู้ดีว่าพวกใดคือกลุ่มที่หลงทางออกจากสัจธรรม

﴿ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ۝٨ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ۝٩ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ۝١٠ هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ۝١١ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝١٢ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ۝١٣ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝١٤ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٥ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝١٦ ﴾

8. **ดังนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังบรรดาผู้ปฏิเสธเลย**
9. **พวกเขาหวังว่าหากเจ้าประนีประนอม พวกเขาก็จะประนีประนอมตาม**
10. **และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า**
11. **ผู้นินทาตระเวนใส่ร้ายผู้อื่น**
12. **ผู้ขัดขวางการทำความดี ผู้ละเมิด ผู้ทำบาป**
13. **เป็นคนหยาบคายเลวทราม ยิ่งกว่านั้นยังเป็นคนต่ำช้าแปลกแยก**
14. **โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินและมีบุตรหลานมาก**

48. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/531

15. เมื่ออายะฮฺ (อัลกุรอาน) ทั้งหลายของเราถูกสาธยายแก่เขา เขากล่าวว่าเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อน

16. เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก

ห้ามตอบรับการกดดันจากผู้ปฏิเสธศรัทธา และห้ามรับข้อเสนอของพวกเขาที่จะพบกันครึ่งทางระหว่างการศรัทธาและการปฏิเสธศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า เนื่องจากเราได้ประทานความโปรดปรานและบทบัญญัติที่เที่ยงตรงแก่เจ้าแล้ว ﴿ **ดังนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังบรรดาผู้ปฏิเสธเลย ⑧ พวกเขาหวังว่าหากเจ้าประนีประนอม พวกเขาก็จะประนีประนอมตาม ⑨** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง หากเจ้าผ่อนปรนแก่พวกเขา (เรื่องการบูชาเจว็ด) พวกเขาก็จะผ่อนปรนแก่เจ้า (เรื่องการอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ) มุญาฮิดอธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **พวกเขาหวังว่าหากเจ้าประนีประนอม พวกเขาก็จะประนีประนอมตาม** ﴾ ว่าหมายถึง หากเจ้ายอมรับบรรดาเจว็ดของพวกเขาและทิ้งสัจธรรมที่ยึดมั่นอยู่[49] อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **และเจ้าอย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า** ﴾ เพราะคนโกหกนั้นเนื่องจากความอ่อนแอและความตกต่ำของพวกเขาทำให้พวกเขามักจะเอาตัวรอดด้วยคำสาบานเท็จซึ่งเขากล้าที่จะใช้พระนามของอัลลอฮฺในการสาบานเท็จและใช้พระนามของอัลลอฮฺในการสาบานเท็จตลอดเวลาโดยผิดกาลเทศะ (กล่าวคือโดยไม่จำเป็น) อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ﴿ مَهِينٍ ﴾ หมายถึง คนโกหก[50] คำว่า ﴿ هَمَّازٍ ﴾ อิบนุ อับบาส และกอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง การนินทา[51] ส่วนประโยค ﴿ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴾ ﴿ **ตระเวนใส่ร้ายผู้อื่น** ﴾ หมายถึง ผู้ที่ตระเวนในหมู่ผู้คนและยุยงให้คนทะเลาะกัน นำเรื่องคนอื่นไปเล่าเพื่อให้เกิดการบาดหมางระหว่างกัน การกระทำเช่นนี้ถือเป็นบาปใหญ่ดังที่มีฮะดีษที่ถูกรายงานโดยอัลบุคอรีและมุสลิม จากมุญาฮิด จากฏอวูซ ว่า อิบนุ อับบาสได้กล่าวว่า "ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ครั้งหนึ่ง ได้เดินทางผ่านหลุมฝังศพสองหลุม และท่านกล่าวว่า

« إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ »

49. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/533
50. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/533
51. ตัฟซีรฺ อัฏฏอบารี 23/533

"แท้จริงแล้ว สองคนนี้กำลังถูกลงโทษ และพวกเขาไม่ได้ถูกลงโทษในเรื่องใหญ่ (ในสายตาของคนทั่วไป) นั่นคือคนหนึ่งไม่ระมัดระวังในเรื่อง (ความสะอาด) จากการปัสสาวะ อีกคนหนึ่งตระเวนยุยงให้คนบาดหมางกัน"[52] ฮะดีษยังได้รับการบันทึกโดย อัลญะมาอะฮฺ ในหนังสือของพวกเขาด้วยสายรายงานต่างๆ จากมุญาฮิด[53]

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานว่า ฮุซัยฟะฮฺ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَّات »

"ผู้ใส่ร้าย (คนอื่น) จะไม่ได้เข้าสวรรค์"[54]

ฮะดีษนี้รายงานโดยอัลญะมาอะฮฺ ยกเว้น อิบนุ มาญะฮฺ[55]

ส่วนอายะฮฺ ﴿ **ผู้ขัดขวางการทำความดี ผู้ละเมิด ผู้ทำบาป** ﴾ หมายความว่า เขาปฏิเสธที่จะรับความดีและปฏิเสธที่จะให้สิ่งดีๆ ที่เขามีแก่คนอื่น ﴿ **ผู้ละเมิด** ﴾ คือเกินขอบเขตสิ่งที่อัลลอฮฺทรงอนุญาตสำหรับเขาและละเมิดขอบเขตที่ถูกบัญญัติไว้ ﴿ **ผู้ทำบาป** ﴾ คือกระทำสิ่งที่ต้องห้าม พระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **เป็นคนหยาบคายเลวทราม ยิ่งกว่านั้นยังเป็นคนต่ำช้าแปลกแยก** ﴾ คำว่า ﴿ عُتُلٍّ ﴾ หมายถึง ผู้ที่หยาบคาย แข็งกระด้าง โลภและตระหนี่ อิมามอะหฺมัดได้รายงานจากฮาริษะฮฺ บิน วะหุบ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللهِ لَأَبَرَّهُ. أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟ كُلُّ عُتُلٍ جَوَّاظٍ مُسْتَكْبِرٍ »

"ฉันจะบอกพวกท่านเกี่ยวกับชาวสวรรค์ นั่นคือทุกคนที่อ่อนแอ[56] *ทำตัวต่ำต้อย แต่หากเมื่อเขาสาบานต่ออัลลอฮฺแล้ว อัลลอฮฺจะช่วยให้เขาปฏิบัติตามคำสาบานของเขาได้ ฉันจะบอกพวกท่านเกี่ยวกับชาวนรก นั่นคือ ผู้ที่หยาบคาย ตระหนี่โลภ และเย่อหยิ่ง"*[57] ในสำนวนที่รายงานโดยวะเกียะอฺ ระบุว่า *"ทุกคนที่*

52. ฟัตฮุลบารี 1/358 และมุสลิม 1/240

53. อบูดาวูด 1/25, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 1/232, อันนะซาอี 1/28, 4/412 และ สุนัน อัลกุบรอ 6/496 และอิบนุ มาญะฮฺ 1/125

54. อะหฺมัด 5/382

55. ฟัตฮุลบารี 10/487, มุสลิม 1/101, อบูดาวูด 5/190, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/172, อันนะซาอี ใน สุนัน อัลกุบรอ 6/496

56. คืออ่อนแอด้านสังคม กล่าวคือ ไม่มีอำนาจหรือตำแหน่งสูงส่งในสังคม ผู้คนอาจจะมองข้ามหรือดูถูกเขา แต่ ณ อัลลอฮฺแล้ว เขาคือผู้ที่มีเกียรติยิ่ง - *ผู้แปล*

57. อะหฺมัด 4/306

แข็งกระด้าง หยาบคาย เย่อหยิ่งจองหอง"

อัลบุคอรีและมุสลิมได้บันทึกฮะดีษนี้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองของพวกเขา และอัลญะมาอะฮฺก็ได้รายงานเช่นเดียวกัน ยกเว้นอบูดาวูด จากฮะดีษที่มีสายรายงานจากซุฟยาน อัษเษารีและชัวอุบะฮฺ ซึ่งทั้งคู่รายงานจากสะอีด บิน คอลิด[58] นักวิชาการภาษาอาหรับกล่าวว่า جَعْظَرِيْ แปลว่า หยาบคายและแข็งกระด้าง ส่วน جَوَّاظِ แปลว่า โลภและตระหนี่ ส่วนคำว่า ﴿ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴾ ว่า زَنِيمٍ อัลบุคอรีได้รายงานจากอิบนุ อับบาสเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴾ ว่า เขาคือชายคนหนึ่งจากเผ่ากุเรชที่มีติ่งแปลกจากคนอื่นเหมือนแพะที่มีติ่งที่หู ซึ่งแตกต่างจากแพะทั่วไป[59] ความหมายคือเขามีชื่อเสียงในด้านความชั่วร้ายเหมือนกับแพะที่มีติ่งซึ่งโดดเด่นในฝูงของมัน ในภาษาอาหรับคำว่า زَنِيم คือบุคคลที่อ้างตนว่าเป็นหนึ่งในสมาชิกของเผ่า ทั้งที่จริงแล้ว เขาไม่ได้เป็นสมาชิกที่แท้จริง อิบนุ ญะรีรฺ และบรรดาอิมามคนอื่นๆ ได้กล่าวเช่นนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินและมีบุตรหลานมาก** ⑭ **เมื่ออายะฮฺ (อัลกุรอาน) ทั้งหลายของเราถูกสาธยายแก่เขา เขากล่าวว่าเป็นนิยายเหลวไหลสมัยก่อน** ⑮ ﴾ กล่าวคือ ทั้งๆ ที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานทรัพย์สมบัติและลูกหลานมากมายให้แก่เขา แต่เขากลับปฏิเสธและผินหลังให้กับอายะฮฺต่างๆ ของพระองค์ โดยอ้างว่าอายะฮฺเหล่านั้นเป็นเรื่องโกหก ซึ่งถูกหยิบยกมาจากนิยายเหลวไหลในสมัยก่อน เรื่องนี้คล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾
وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ
صَعُودًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ
﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ ﴾

58. ฟัตฮุลบารี 8/530, มุสลิม 4/2190, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 7/331, อันนะซาอี ในหนังสือ สุนัน อัลกุบรอ 6/497 และอิบนุ มาญะฮฺ 2/1378

59. อัลบุคอรี 4917

"จงปล่อยข้าไว้กับผู้ที่ข้าได้สร้างเขาไว้แต่ลำพังเถิด ⑪ และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สมบัติอย่างล้นเหลือ ⑫ และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม ⑬ และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น ⑭ แล้วเขายังโลภที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีก ⑮ เปล่าเลย! เพราะว่าเขาเป็นผู้ดื้อรั้นต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา ⑯ ในไม่ช้าข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา ⑰ แท้จริง เขาได้ใคร่ครวญและคาดคะเน ⑱ ดังนั้นเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเนได้อย่างไร ⑲ แล้วเขาได้รับความหายนะ เขาจะคาดคะเนได้อย่างไร ⑳ แล้วเขาได้ตรึกตรอง ㉑ แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้งและทำหน้านิ่วคิ้วขมวด ㉒ แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง ㉓ แล้วเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นนอกจากเป็นมายากลที่สืบทอดกันมา ㉔ นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของปุถุชน ㉕ ในไม่ช้า ข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้ ㉖ และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้นั้นคืออะไร ㉗ มันจะไม่เหลืออะไรเลย และมันจะไม่ปล่อยผู้ใดให้คงเหลือไว้ (เช่นกัน) ㉘ มันจะเผาไหม้ผิวหนังจนเกรียมดำ ㉙ เหนือมันมีมลาอิกะฮฺสิบเก้าท่าน ㉚"

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัส ณ ที่นี้ว่า ﴿ **เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก** ﴾ อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า หมายถึง เราจะอธิบายเรื่องของเขาอย่างชัดเจน เพื่อที่ผู้คนจะได้รู้จักเขา และเรื่องราวของเขาจะไม่ถูกปกปิดจากผู้คนแต่อย่างใดเช่นเดียวกับเครื่องหมายตราบนจมูก (ของสัตว์) ที่มันปรากฏชัดเจน อย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการบางท่านให้ทรรศนะว่า อายะฮฺ ﴿ **เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก** ﴾ คือลักษณะของชาวนรก หมายความว่า เราจะทำให้ใบหน้าของเขากลายเป็นสีดำในวันกิยามะฮฺ และจมูกในอายะฮฺนี้เปรียบได้กับใบหน้านั่นเอง

۞ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا
مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾
أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانطَلَقُوا وَهُمْ
يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ
مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا
سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ
﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا
مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

17. แท้จริง เราได้ทดสอบพวกเขา ดั่งเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในตอนเช้า

18. และพวกเขามิได้กล่าวว่าหากอัลลอฮฺทรงประสงค์

19. ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่

20. ครั้นในตอนเช้า มันก็กลายเป็นเช่นถูกตัดอย่างราบเรียบ

21. จากนั้นพวกเขาได้เรียกขานกันในตอนเช้าตรู่

22. จงเข้าไปในสวนของพวกท่านในตอนเช้าตรู่เถิด หากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้

23. แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูดกระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบา ๆ

24. ว่า วันนี้อย่าได้ให้คนยากจนขัดสนสักคนหนึ่ง เข้าไปหาพวกท่านในสวนนั้น

25. และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้าด้วยความแข็งขันโดย (คิดว่า) พวกเขามีความสามารถ (เก็บผลไม้ให้หมดก่อนที่คนยากจนจะเข้าไปในสวน)

26. ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (อยู่ในสภาพที่ถูกทำลาย) พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริง พวกเราหลงทางเสียแล้ว

27. (บางคนกล่าวว่า) เปล่าเลย! แต่พวกเราถูกห้ามต่างหาก

28. คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในหมู่พวกเขากล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกท่านหรือว่า ทำไมพวกท่านจึงไม่สรรเสริญอัลลอฮฺ

29. พวกเขาจึงกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา แท้จริง เรานั้นเป็นผู้อธรรม

30. แล้วพวกเขาก็หันไปตำหนิกันและกัน

31. พวกเขากล่าวว่า ความหายนะประสบแก่เราแล้ว เพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน

32. บางทีพระเจ้าของเรา จะทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา แท้จริงเราหวังในความอภัยต่อพระเจ้าของเรา

33. เช่นนั้นแหละ คือการลงโทษ และแน่นอน การลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่กว่านัก หากพวกเขารู้

อุทาหรณ์เกี่ยวกับความสูญเปล่าของการงานผู้ปฏิเสธศรัทธา

นี่คืออุปมาที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเปรียบเทียบพฤติกรรมของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา กล่าวคือแม้ว่าพวกเขาได้รับความเมตตาและความโปรดปรานอันใหญ่หลวงที่พระองค์ประทานให้ นั่นคือการส่งนบีมุฮัมมัด ﷺ ไปยังพวกเขา แต่พวกเขากลับตอบแทนด้วยการปฏิเสธศรัทธา ผลักไสและต่อต้านท่านนบีฯ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **แท้จริง เราได้ทดสอบพวกเขา ดั่งเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน** ﴿ หมายถึงสวนที่มีผลไม้และพืชพันธุ์ต่างๆ ﴾ **เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมันในตอนเช้า** ﴿ นั่นคือ พวกเขาสาบานกันในตอนกลางคืนว่าจะเก็บผลไม้ในสวนในตอนเช้าเพื่อจะปกปิดมิให้คนจนและคนขอทานรู้ เพื่อที่พวกเขาจะสามารถเก็บผลของมันไว้โดยไม่ต้องบริจาคทานใดๆ ให้คนจน ﴾ **และพวกเขามิได้กล่าวว่าหากอัลลอฮฺทรงประสงค์** ﴿ ในสิ่งที่พวกเขาสาบาน ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรง

ทำให้คำสาบานของพวกเขาไม่เป็นจริง พระองค์ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังนอนหลับอยู่** ﴿ หมายความว่า สวนแห่งนี้ถูกทำลายด้วยโรคร้ายที่มาจากฟากฟ้า ﴾ **ครั้นในตอนเช้า มันก็กลายเป็นเช่นถูกตัดอย่างราบเรียบ** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "เหมือนกลางคืนอันมืดมิด"[60] อัษเษารี และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า "เหมือนพืชผลที่ถูกเก็บเกี่ยวเหี่ยวเฉาและแห้ง" ﴾ **จากนั้นพวกเขาได้เรียกขานกันในตอนเช้าตรู่** ﴿ ความหมายคือ เมื่อถึงเวลาเช้าตรู่ พวกเขาต่างก็เรียกกันไปเก็บผลไม้ โดยกล่าวว่า ﴾ **จงเข้าไปในสวนของพวกท่านในตอนเช้าตรู่เถิด หากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้** ﴿ แปลว่า "ถ้าพวกท่านต้องการเก็บผลไม้" ﴾ **แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูดกระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบา ๆ** ﴿ หมายความว่า พวกเขากระซิบกันเพื่อไม่ให้ใครได้ยินสิ่งที่พูด แต่อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและล่วงรู้การกระซิบของพวกเขาได้เปิดเผยสิ่งที่พวกเขากระซิบกัน ﴾ **แล้วพวกเขาพากันออกไป แล้วพวกเขาพูดกระซิบซึ่งกันและกันอย่างเบา ๆ ว่า วันนี้อย่าได้ให้คนยากจนขัดสนสักคนหนึ่งเข้าไปหาพวกท่านในสวนนั้น** ﴿ หมายความว่า พวกเขาบางคนได้กล่าวกับคนอื่นๆ ว่า "อย่าให้คนจนเข้าไปในสวนนั้นในวันนี้" อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเล่าต่อไปว่า ﴾ **และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้าด้วยความแข็งขันโดย (คิดว่า) พวกเขามีความสามารถ (เก็บผลไม้ให้หมดก่อนที่คนยากจนจะเข้าไปในสวน** ﴿ ﴾ قَادِرِينَ ﴿ หมายถึง พวกเขาคิดว่าตนเองมีอำนาจที่จะทำในสิ่งที่คิดและปรารถนา ﴾ **ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (อยู่ในสภาพที่ถูกทำลาย) พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า แท้จริง พวกเราหลงทางเสียแล้ว** ﴿ กล่าวคือ เมื่อพวกเขามาถึงและได้เห็นสวนอยู่ในสภาพที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้นั่นคือมันเปลี่ยนจากความสดใสและความอุดมสมบูรณ์ของผลไม้ กลายเป็นสวนดำมืดและเหี่ยวเฉา ไร้ซึ่งประโยชน์ใดๆ พวกเขาจึงคิดว่าตนเองหลงทางโดยกล่าวว่า ﴾ **แท้จริง พวกเราหลงทางเสียแล้ว** ﴿ หมายความว่า เราเดินทางไปที่สวนโดยผิดเส้นทาง ทำให้เราหลงทาง เป็นทรรศนะของอิบนุอับบาส และนักวิชาการท่านอื่นๆ จากนั้นพวกเขาได้ฉุกคิดและเริ่มตระหนักว่าเป็นเส้นทางที่ถูกต้องแล้ว และนั่นเป็นสวนของพวกเขา พวกเขาจึงกล่าวว่า ﴾ **เปล่าเลย! แต่พวกเราถูกห้ามต่างหาก** ﴿ คือ ถูกห้ามไม่ให้ได้รับส่วนใดจากผลไม้ในสวน จากนั้น ﴾ **คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในหมู่พวกเขาได้กล่าวว่า** ﴿ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, สะอีด บิน ญุเบรฺ, อิกริมะฮฺ, มุฮัมมัด บิน กะอับ, อัรรอเบียะอฺ บิน อนัส, อัฏเฏาะฮาก และกอตาดะฮฺ ได้กล่าวว่า หมายถึงคนที่มีความยุติธรรมที่สุดและดีที่สุดในหมู่พวกเขา[61] ﴾ **ฉันมิได้บอกพวกท่านหรือว่า ทำไมพวกท่านจึงไม่สรรเสริญอัลลอฮฺ** ﴿ มุญาฮิด, อัสสุดดีย์ และอิบนุ ญุร็อยญ์ กล่าวว่า ﴾ **ทำไม**

60. อัฏฏอบารี 23/544

61. อัฏฏอบารี 23/550, อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/252

พวกท่านจึงไม่สรรเสริญอัลลอฮฺ ﴾ หมายถึง ทำไมพวกเจ้าไม่กำกับ (ด้วยการกล่าวว่า "หากอัลลอฮฺทรงประสงค์")[62] อัสสุดดีย์ กล่าวว่า การยกเว้นหรือการบอกว่าการงานทุกอย่างนั้นขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ในสมัยนั้นคือการกล่าวสรรเสริญว่ามหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺ (ตัสเบียะฮฺ) อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า หมายถึง การที่คนหนึ่งกล่าวว่า "อินชาอัลลอฮฺ (หากอัลลอฮฺทรงประสงค์)"[63] แต่มีทรรศนะที่กล่าวว่า ความหมายของ ﴿ **คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่งในหมู่พวกเขาได้กล่าวว่า ฉันมิได้บอกพวกท่านหรือว่า ทำไมพวกท่านจึงไม่สรรเสริญอัลลอฮฺ** ﴾ หมายถึง ทำไมพวกเจ้าจึงไม่กล่าว ซุบฮานัลลอฮฺ (สรรเสริญให้ความบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺ) และไม่ขอบคุณพระองค์สำหรับความโปรดปรานที่พระองค์ประทานแก่พวกเจ้า ﴿ **พวกเขาจึงกล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา แท้จริง เรานั้นเป็นผู้อธรรม** ﴾ กล่าวคือ พวกเขากลับมาเชื่อฟังอัลลอฮฺเมื่อสายไปและไม่เกิดประโยชน์ใดๆ แล้ว พวกเขาเสียใจ และสารภาพเมื่อมันไม่มีประโยชน์ใดๆ โดยกล่าวว่า ﴿ **แท้จริง เรานั้นเป็นผู้อธรรม** ﴾ ﴿ **แล้วพวกเขาก็หันไปตำหนิกันและกัน** ﴾ หมายความว่า พวกเขาเริ่มโทษกันและกันในเรื่องที่ตั้งใจกีดกันคนยากจนไม่ให้ได้ส่วนใดๆ จากผลผลิตของสวน ดังนั้น การกล่าวตำหนิระหว่างกันเป็นเพียงการสารภาพความผิดและบาปของพวกเขา ﴿ **พวกเขากล่าวว่า ความหายนะประสบแก่เราแล้ว เพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน** ﴾ ความหมาย คือ เราได้อธรรมและละเมิดขอบเขต จนทำให้เราต้องประสบกับสิ่งนี้ ﴿ **บางทีพระเจ้าของเราจะทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา แท้จริง เราหวังในความอภัยต่อพระเจ้าของเรา** ﴾ ทรรศนะหนึ่งกล่าวว่า "พวกเขาหวังในสิ่งทดแทนที่ดีกว่าในชีวิตดุนยา" และอีกหนึ่งทรรศนะกล่าวว่า "พวกเขาหวังการตอบแทนในอาคิเราะฮฺ" และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด

สะลัฟบางท่านกล่าวว่า พวกเขาเหล่านี้เป็นชาวเยเมน, สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า พวกเขามาจากหมู่บ้านที่เรียกว่า "ฎอรอวาน" ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองซานาประมาณ 6 ไมล์ อีกทรรศนะกล่าวว่า พวกเขาเป็นชาวเอธิโอเปีย ซึ่งบิดาของพวกเขาได้ทิ้งสวนนี้ไว้เป็นมรดก และพวกเขาก็เป็นชาวคัมภีร์ซึ่งบิดาของพวกเขาได้ดูแลสวนนี้อย่างดี ผลผลิตที่เขาเก็บเกี่ยวได้จะถูกนำกลับไปเป็นเมล็ดพันธุ์ในสวน และเขาจะเก็บมันไว้บางส่วนเพื่อเป็นอาหารสำหรับครอบครัวของเขาในหนึ่งปี และบริจาคส่วนที่เหลือเพื่อการกุศล ครั้นเมื่อสิ้นชีวิตลง ลูกๆ ของเขาได้รับสวนนี้เป็นมรดก แต่พวกเขากลับกล่าวว่า "พ่อของเราช่างโง่เขลาที่บริจาคผลผลิตบางส่วนจากสวนนี้แก่คนยากจน หากเรางดให้ผลผลิตแก่พวกเขา เราก็จะได้รับส่วนของเรามากขึ้น" ดังนั้น เมื่อพวกเขาตัดสินใจทำเช่นนี้ จึงถูกลงโทษด้วยสิ่งที่ตรงข้ามกับสิ่งที่พวกเขาหวังไว้ นั่นคือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงทำให้สิ่งที่พวกเขาครอบครองสูญสิ้นไป ไม่มีสิ่งใด

62. อัฏฏอบารี 23/551, อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/253
63. อัฏฏอบารี 23/550

หลงเหลือทั้งต้นทุน กำไรและการเก็บสิ่งที่เหลือเพื่อบริจาค ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่สำหรับพวกเขา อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เช่นนั้นแหละ คือการลงโทษ** ﴿ ความหมายคือ สิ่งนี้คือการลงโทษต่อผู้ใดก็ตามที่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺ ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮฺประทานให้และความโปรดปรานที่เขาได้รับ ทั้งยังกีดกันสิทธิ์ของคนยากจนขัดสนและผู้เดือดร้อน ตอบแทนความโปรดปรานที่อัลลอฮฺประทานให้ ด้วยการปฏิเสธบุญคุณของพระองค์ ﴾ **และแน่นอน การลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่กว่านัก หากพวกเขารู้** ﴿ หมายถึง นี่คือการลงโทษในชีวิตดุนยาตามที่พวกเจ้าได้ฟัง และการลงโทษในปรโลกนั้นหนักหนายิ่งกว่า

﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ
كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ
تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا
بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ
زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

34. **แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขานั้น คือสวนสวรรค์หลากหลายแห่งบรมสุข**
35. **ดังนั้น จะให้เราปฏิบัติแก่บรรดามุสลิม (ผู้นอบน้อม) เสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากรกระนั้นหรือ?**
36. **พวกเจ้าเป็นอะไรไป พวกเจ้าตัดสินเช่นนั้นได้อย่างไร?**
37. **หรือว่าพวกเจ้ามีคัมภีร์ที่พวกเจ้าศึกษา**
38. **ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีสิ่งที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้**
39. **หรือว่าพวกเจ้ามีคำสาบานกับเราจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ ว่าแท้จริงสำหรับพวกเจ้านั้นจะได้ตามที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้?**
40. **เจ้าจงถามพวกเขาดูว่า ใครในหมู่พวกเขาเป็นผู้รับรอง (เรื่องนี้)**
41. **หรือว่าพวกเขามีบรรดาภาคี ก็จงให้พวกเขานำภาคีเหล่านั้นของพวกเขามา ถ้าหากพวกเขาสัตย์จริง**

รางวัลของบรรดาผู้ยำเกรง และพวกเขาจะไม่ถูกปฏิบัติเยี่ยงบรรดาอาชญากร

หลังจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงเรื่องราวของชาวสวนผลไม้และการลงโทษที่พวกเขาได้รับเนื่องจากการฝ่าฝืนอัลลอฮฺและดื้อดึงกับพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ตรัสต่อไปว่า สำหรับผู้ที่ยำเกรงและเชื่อฟังพระองค์นั้นจะได้รับสวนสวรรค์ในโลกอาคิเราะฮฺอันสถาพร ซึ่งสวนสวรรค์และความสุขเหล่านี้จะคงอยู่ตลอดไปไม่มีวันสิ้นสุด จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น จะให้เราปฏิบัติแก่บรรดามุสลิม (ผู้นอบน้อม) เสมือนกับเราปฏิบัติแก่บรรดาอาชญากรกระนั้นหรือ?** ﴿ หมายถึง เราจะปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันระหว่างคนสองกลุ่มนี้ในแง่ของการตอบแทนกระนั้นหรือ? มิใช่เช่นนั้นเลย ขอสาบานด้วยพระเจ้าแห่งฟากฟ้าและแผ่นดิน! อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **พวกเจ้าเป็นอะไรไป พวกเจ้าตัดสินเช่นนั้นได้อย่างไร?** ﴿ แปลว่า พวกเจ้าคิดเช่นนั้นได้อย่างไร? จากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴾ **หรือว่าพวกเจ้ามีคัมภีร์ที่พวกเจ้าศึกษา** ㊲ **ซึ่งในคัมภีร์นั้นมีสิ่งที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้** ㊳ ﴿ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสในเรื่องนี้ว่า พวกเจ้ามีคัมภีร์ใดอยู่ในมือของพวกเจ้าซึ่งถูกประทานลงมาจากฟากฟ้าแล้วพวกเจ้าได้ศึกษา จดจำ และถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นโดยที่คัมภีร์ดังกล่าวมีคำตัดสินที่พวกเจ้าได้อ้าง[64] กระนั้นหรือ? ﴾ **หรือว่าพวกเจ้ามีคำสาบานกับเราจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ ว่าแท้จริง สำหรับพวกเจ้านั้นจะได้ตามที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้?** ﴿ หมายความว่า เจ้ามีพันธสัญญาและข้อตกลงที่แน่นอนว่า ﴾ **แท้จริง สำหรับพวกเจ้านั้นจะได้ตามที่พวกเจ้าตัดสินเอาไว้?** ﴿ คือ พวกเจ้าจะได้รับในสิ่งที่พวกเจ้าต้องการและปรารถนากระนั้นหรือ? ﴾ **เจ้าจงถามพวกเขาดูว่า ใครในหมู่พวกเขาเป็นผู้รับรอง (เรื่องนี้)** ﴿ หมายถึง จงกล่าวถามพวกเขาเถิดว่า ใครเป็นผู้รับประกันเรื่องนี้ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ความหมายคือ "ใครในหมู่พวกเขาที่จะเป็นผู้ค้ำประกันเรื่องนี้"[65] ﴾ **หรือว่าพวกเขามีบรรดาภาคี** ﴿ จากบรรดาเจว็ด รูปปั้นและสิ่งที่เป็นภาคีเหล่านั้น ﴾ **ก็จงให้พวกเขานำภาคีเหล่านั้นของพวกเขามา ถ้าหากพวกเขาสัตย์จริง!** ﴿

۞ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ ﴿٤٢﴾

64. คือคำอ้างที่ว่า บรรดาผู้ยำเกรงไม่แตกต่างจากบรรดาอาชญากร - *ผู้แปล*

65. อัฏฏอบารี 23/554

وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُم
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ
تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

42. วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น[66] และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสุญูด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสุญูดได้

43. สายตาของพวกเขาจะละห้อย ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา และแน่นอน พวกเขาเคยถูกเรียกให้มาสุญูดแล้วขณะที่พวกเขายังอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยดี

44. ดังนั้น จงปล่อยให้ข้า (จัดการกับ) ผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน เราจะนำพวกเขาลงสู่ (การลงโทษ) ทีละขั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้

45. และข้าจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แท้จริง อุบายของข้านั้นแข็งแรงนัก

46. หรือว่าเจ้าได้ขอค่าตอบแทนจากพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงแบกภาระหนักเพราะมีหนี้

47. หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกเอาไว้

ความน่าสะพรึงกลัวของวันกิยามะฮฺ

หลังจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขานั้น คือสวนสวรรค์หลากหลายแห่งบรมสุข** ﴿ พระองค์ทรงเล่าต่อไปว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด พระองค์ตรัสว่า ﴾ **วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสุญูด แต่พวกเขาไม่สามารถจะสุญูดได้** ﴿ หมายถึง วันกิยามะฮฺ ซึ่งมีความน่าสะพรึงกลัวและ

66. "ในวันกิยามะฮฺ พระเจ้าจะมาตัดสินคดี หน้าแข้งของพระองค์จะถูกเลิกขึ้น" - *ผู้แปล*

จะเกิดแผ่นดินไหว การทดสอบ และเรื่องราวใหญ่โตที่จะเกิดขึ้นระหว่างนั้น ในเรื่องนี้ อัลบุคอรี ได้รายงานฮะดีษ อบูสะอีด อัลคุดรี ได้กล่าวว่า เขาได้ยินท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« يَكْشِفُ رَبُّنَا عَنْ سَاقِهِ، فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ، وَيَبْقَىٰ مَنْ كَانَ يَسْجُدُ فِي الدُّنْيَا رِيَاءً وَسُمْعَةً، فَيَذْهَبُ لِيَسْجُدَ، فَيَعُودُ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدًا »

"พระเจ้าของเราจะเปิดเผยหน้าแข้งของพระองค์ และชายหญิงผู้ศรัทธาทุกคนจะสุญูดต่อพระองค์ ส่วนผู้ที่เคยสุญูดในโลกดุนยาเพียงเพื่อการโอ้อวด และเพื่อให้ผู้อื่นเห็น เมื่อเขาพยายามจะก้มลงสุญูด หลังของเขาจะแข็งที่อราวกับเป็นแผ่นเดียว"[67] ฮะดีษนี้ถูกบันทึกไว้ในเศาะฮีฮฺทั้งสองและเล่มอื่นๆ เป็นฮะดีษที่มีหลายสำนวนและขนาดยาวซึ่งเป็นฮะดีษที่มีชื่อเสียง[68]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **สายตาของพวกเขาจะละห้อย ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา** ﴿ หมายถึง ในโลกอาคิเราะฮฺ ทั้งนี้เนื่องจากความชั่วและความหยิ่งยโสของพวกเขาในโลกดุนยา ทำให้พวกเขาถูกลงโทษด้วยสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่พวกเขากระทำ กล่าวคือ เมื่อพวกเขาถูกเรียกให้สุญูดต่ออัลลอฮฺในโลกดุนยา พวกเขากลับปฏิเสธ แม้ว่าจะมีสุขภาพดีและปลอดภัยก็ตาม ดังนั้นการลงโทษที่พวกเขาจะได้รับคือการที่ไม่สามารถสุญูดได้ในปรโลก เมื่อพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพปรากฏพระองค์เอง (ต่อหน้าบรรดาผู้ศรัทธา) ในขณะที่ผู้ศรัทธาจะสุญูดต่อพระองค์ แต่ไม่มีผู้ปฏิเสธศรัทธาและมุนาฟิกคนใดสามารถสุญูดได้ หลังของพวกเขาจะแข็งเป็นแผ่นเดียวกัน ทุกครั้งที่พยายามจะสุญูด พวกเขาทำได้เพียงก้มคอเท่านั้น แต่ไม่สามารถสุญูดได้ เปรียบเสมือนที่พวกเขาไม่ยอมสุญูดต่ออัลลอฮฺในโลกดุนยา ซึ่งต่างจากสิ่งที่ผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติ

การข่มขู่ที่รุนแรงสำหรับผู้ที่ปฏิเสธอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น จงปล่อยให้ข้า (จัดการกับ) ผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน** ﴿ นี่เป็นคำขู่ที่รุนแรงซึ่งหมายถึง ปล่อยข้าไว้กับเขาตามลำพัง ข้ารู้จักเขาดี และข้าจะค่อยๆ นำเขาสู่การลงโทษและปล่อยให้เขาหลงทางไปเรื่อยๆ และจะประวิงเวลาให้เขาชั่วระยะหนึ่ง จากนั้นจะลงโทษเขาอย่างรุนแรงและหนักหน่วง อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **เราจะนำพวกเขาลงสู่ (การลงโทษ) ทีละขั้น โดยที่พวกเขาไม่รู้** ﴿ หมายถึง โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว อีกทั้งยังเชื่อว่านั่นเป็นเกียรติจากอัลลอฮฺ ทั้งๆ ที่แท้จริงแล้ว มันคือความอัปยศสำหรับพวกเขา ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

---

67. ไม่สามารถสุญูดได้ - *ผู้แปล*

68. ฟัตฮุลบารี 8/531-532, มุสลิม 1/167

﴿ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ۝٥٥ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۝٥٦ ﴾

“พวกเขาคิดหรือว่า สิ่งที่เราได้มอบให้แก่พวกเขา เช่น ทรัพย์สมบัติ และลูกหลาน นั้นเพราะเราจะรีบเร่งมอบสิ่งดีงามต่าง ๆ แก่พวกเขากระนั้นหรือ? เปล่าเลย! แต่พวกเขาไม่รู้ตัวต่างหาก”

และตรัสอีกว่า

﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾

“ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกตักเตือน เราก็ได้เปิดประตูของทุกสิ่งให้แก่พวกเขา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาระเริงต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราก็ลงโทษพวกเขาโดยฉับพลัน แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็หมดหวัง”[69]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **และข้าจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แท้จริง อุบายของข้านั้นแข็งแรงนัก** ﴾ หมายถึง ข้าจะยืดเวลาและปล่อยพวกเขาไปก่อน เพราะนี่คือแผนการและกลอุบายของข้า อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แท้จริง อุบายของข้านั้นแข็งแรงนัก** ﴾ คือ ใหญ่โตต่อผู้ที่ต่อต้านคำสั่งของข้า ปฏิเสธบรรดารอซูลของข้า และบังอาจฝ่าฝืนข้า

ในหนังสือ เศาะฮีฮฺอัลบุคอรีและมุสลิม มีรายงานฮะดีษจากท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ว่า ท่านได้กล่าวว่า

« إِنَّ اللهَ تَعَالَى لَيُمْلِي لِلظَّالِمِ، حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْه». ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴾ [هُود: 102] »

“แท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงประวิงเวลาแก่ผู้อธรรม จนกว่าเมื่อใดที่พระองค์จะจัดการเขา พระองค์จะไม่ปล่อยเขา จากนั้นท่านได้อ่านอายะฮฺ **‘และเช่นนี้แหละคือการลงโทษของพระเจ้าของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงลงโทษหมู่บ้านซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อธรรม แท้จริง การลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บปวด (และ) รุนแรง’ ”** *(ซูเราะฮฺฮูด อายะฮฺที่ 102)*[70]

69. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 44

70. ฟัตฮุลบารี 8/205

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **หรือว่าเจ้าได้ขอค่าตอบแทนจากพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงแบกภาระหนักเพราะมีหนี้** (46) **หรือว่าพวกเขารู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกเอาไว้** (47) ﴾ ได้มีการอรรถาธิบายสองอายะฮฺนี้ในซูเราะฮฺ อัฏฏูรฺ และความหมายคือ แท้จริงเจ้า โอ้ มุฮัมมัดเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่อัลลอฮฺโดยไม่มีค่าจ้างใดๆ จากพวกเขาเพราะเจ้าหวังการตอบแทนจากต่ออัลลอฮฺ แต่ถึงกระนั้น พวกเขากลับปฏิเสธสิ่งที่เจ้านำมาบอกเพียงเพราะความไม่รู้ ความอกตัญญู และความดื้อรั้นของพวกเขา

﴿ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ
وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ
مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِن يَكَادُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ
لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾ ﴾

48. ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทนต่อไปเถิดต่อบัญชาของพระเจ้าของเจ้า และอย่าเป็นดั่งเช่นสหายของปลา (นบียูนุส) ขณะที่เขาวิงวอน เขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์

49. หากมิใช่เพราะความเมตตาจากพระเจ้าของเขามีมายังเขาแล้ว เขาคงถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน และเขาจะถูกตำหนิด้วย

50. แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี

51. และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแทบจะจ้องเขม็งไปยังเจ้าด้วยสายตาของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอาน และพวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริง เขาเป็นคนบ้า

52. แต่อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหมด

คำสั่งให้อดทน และอย่าเร่งรีบเหมือนนบียูนุส ﷵ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงอดทน** ﴾ โอ้ มุฮัมมัด จงอดทนต่อการข่มเหงและการถูกปฏิเสธจากกลุ่มชนของเจ้า เพราะพระองค์จะให้เจ้าและผู้ติดตามเจ้ามีอำนาจและประสบชัยชนะเหนือพวกเขาทั้งในโลกนี้และปรโลก ﴿ **และอย่าเป็นดั่งเช่นสหายของปลา** ﴾ หมายถึง ซุนนูน ยูนุส บิน มัตตา ﷵ เมื่อครั้งที่เขาโมโหและเดินทางออกจากกลุ่มชนของเขา จนมีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้น เช่น เขาได้ลงเรือเดินทางในทะเล และถูกปลาใหญ่กลืนกิน ปลาตัวนั้นพาเขาว่ายอยู่ในความลึกอันมืดมิดของทะเล ได้ยินเสียงที่บรรดาสัตว์ทะเลสรรเสริญต่ออัลลอฮฺ ผู้สูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถทัดทานการกำหนดสภาวะของพระองค์ได้ ในเวลานั้น เขา (นบียูนุส) ได้วิงวอนในขณะที่อยู่ในความมืดมิดในท้องปลาว่า

﴿ أَنْ لَا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้นอกจากพระองค์ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรมทั้งหลาย"[71]

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสเกี่ยวกับเขาว่า

﴿ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴾

"ดังนั้น เราได้ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขา และเราได้ช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ระทม และในทำนองนั้น เราได้ช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา"[72]

อัลลอฮฺ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

﴿ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ ﴾

"หากเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้สรรเสริญอัลลอฮฺ แน่นอนว่า เขาจะอยู่ในท้องของมัน (ปลา) จวบจนวันที่พวกเขาฟื้นคืนชีพ"[73]

และในซูเราะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ขณะที่เขาวิงวอน เขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และอัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า **مَكْظُومٌ** หมายถึง **مغموم** คือ ในขณะที่กำลัง

---

71. ซูเราะฮฺ อัลอันบิยาอฺ อายะฮฺที่ 87
72. ซูเราะฮฺ อัลอันบิยาอฺ อายะฮฺที่ 88
73. ซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต อายะฮฺที่ 143-144

เป็นทุกข์[74] อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴾ **แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้กระทำความดี** ﴿

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจาก อับดุลลอฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวว่า

« لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى »

"ไม่เป็นการสมควร ที่ใครจะบอกว่าฉันดีกว่า ยูนุส บิน มัตตา"[75]

อัลบุคอรีได้รายงานฮะดีษนี้เช่นกัน[76] และมีบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากรายงานของอบูฮุร็อยเราะฮฺ[77]

ผลกระทบของอัลอัยนฺ (สายตาริษยา) นั้นมีอยู่จริง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแทบจะจ้องเขม็งไปยังเจ้าด้วยสายตาของพวกเขา** ﴿ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า لَيُزْلِقُونَكَ หมายถึง จ้องไปยังเจ้าแทบจะทะลุ ﴾ **ด้วยสายตาของพวกเขา** ﴿ หมายถึง พวกเขา (จะจ้องมองเจ้าด้วยสายตาที่) อิจฉาเนื่องจากพวกเขาเกลียดชังเจ้า และถ้าหากอัลลอฮฺไม่คุ้มครองและปกป้องเจ้าจากพวกเขา แน่นอนว่าสายตาริษยาของพวกเขาจะทำร้ายเจ้า อายะฮฺนี้เป็นการพิสูจน์ว่า ผลกระทบของ "อัลอัยนฺ" หรือสายตาริษยานั้นมีอยู่จริงแต่ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ ดังที่มีรายงานฮะดีษจำนวนมากเกี่ยวกับเรื่องนี้กล่าวคือ

(ฮะดีษ บุร็อยดะฮฺ บิน อัลหุเศบ ؓ)

อบูอับดุลลอฮฺ บิน มาญะฮฺ ได้บันทึกจากบุร็อยดะฮฺ บิน อัลหุเศบ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« لَا رُقْيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ »

"ไม่มีการรักษาด้วยรุกยะฮฺ นอกจากการรักษาสายตาริษยาและจากพิษ"[78]

นี่คือฮะดีษที่รายงานโดยอิบนุ มาญะฮฺ ส่วนอิมามมุสลิมก็ได้บันทึกฮะดีษนี้ในเศาะฮีฮฺ

---

74. อัฏฏอบารี 23/563
75. อะหฺมัด 1/390
76. ฟัตฮุลบารี 6/519
77. ฟัตฮุลบารี 8/144 และมุสลิม 4/1161
78. อิบนุ มาญะฮฺ 2/1161

ของท่าน แต่เป็นคำพูดของบุร็อยดะฮฺเท่านั้นโดยมิได้อ้างว่าเป็นคำพูดของท่านนบี ﷺ ซึ่งมีเหตุการณ์ที่ถูกเล่าในฮะดีษนี้[79] อัตติรฺมิซีก็ได้รายงานฮะดีษทำนองนี้เช่นกัน[80] และฮะดีษนี้ยังได้รับการบันทึกโดยอิมามอัลบุคอรี, อบูดาวูด และอัตติรฺมิซี แต่เป็นคำพูดของอิมรอน บิน ฮุศ็อยนฺ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ***"ไม่มีการรักษาด้วยรุกยะฮฺ นอกจากการรักษาสายตาริษยาและจากพิษ"***[81]

อิมามมุสลิมได้รายงานในหนังสือเศาะฮีฮฺของท่าน ฮะดีษจาก อิบนุ อับบาส ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

« الْعَيْنُ حَقٌّ وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابَقَ الْقَدَرَ سَبَقَتِ الْعَيْنُ وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا »

"ผลกระทบจากสายตาริษยานั้นมีอยู่จริง ถ้าหากจะมีสิ่งใดนำหน้าการกำหนดสภาวะแล้วไซร้ สิ่งนั้นก็คือสายตาริษยา และเมื่อท่านถูกขอให้อาบน้ำ (เพื่อรักษาผลกระทบจากสายตาริษยา) ก็จงอาบน้ำเถิด"[82] อิมามมุสลิมเป็นผู้เดียวที่รายงานฮะดีษนี้ โดยอัลบุคอรีมิได้รายงานแต่อย่างใด

มีรายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เคยวิงวอนขอจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้ความคุ้มครองต่ออัลฮะซันและอัลฮุเซน โดยกล่าวว่า

« أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ »

"ฉันขอด้วยพระวจนะอันสมบูรณ์ของอัลลอฮฺให้ความคุ้มครองเจ้าทั้งสองจากชัยฏอนทุกตัวและสิ่งมีชีวิตที่อันตราย และจากสายตาริษยาทุกดวง" แล้วท่านนบี ﷺ ก็ได้กล่าวต่อไปว่า

« هَكَذَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يُعَوِّذُ إِسْحَاقَ وَإِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ »

"ด้วยการวิงวอนเช่นนี้แหละที่ (นบี) อิบรอฮีมเคยขอความคุ้มครองแก่อิสฮากและอิสมาอีล"

บันทึกโดย อัลบุคอรี และผู้รวบรวมสุนันต่างๆ[83]

---

79. มุสลิม 1/199
80. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/217
81. ฟัตฮุลบารี 10/163, อบูดาวูด 4/213 และ ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/217
82. มุสลิม 4/1719
83. ฟัตฮุลบารี 6/470, อบูดาวูด 5/104, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/220 และอันนะซาอี ในหนังสือสุนันอัลกุบรอ 6/250

(ฮะดีษ อบูอุมามะฮฺ อัสอัด บิน ซะหฺล บิน ฮุเนฟ ﷺ)

อิบนุ มาญะฮฺ ได้รายงานจาก อบูอุมามะฮฺ อัสอัด บิน ซะหฺล บิน ฮุเนฟ ว่า ครั้งหนึ่ง อามิรฺ บิน เราะบีอะฮฺ ได้เดินผ่านซะหฺล บิน ฮุเนฟ ซึ่งกำลังอาบน้ำอยู่ อามิรฺกล่าวว่า "ฉันไม่เคยเห็นอะไรหรือผิวพรรณของสาวพรหมจารีใดที่สวยงามกว่านี้อีกแล้ว"[84] ทันใดนั้น ซะหฺลมีอาการชักหมดสติ และถูกนำตัวไปหาท่านนบี ﷺ เศาะฮาบะฮฺได้แจ้งท่านนบี ﷺ ว่า ได้โปรดไปดูซะหฺลซึ่งมีอาการชักหมดสติเถิด ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า (مَنْ تَتَّهِمُونَ بِهِ) "พวกท่านสงสัยใครไหม?" พวกเขาตอบว่า "อามิรฺ บิน เราะบีอะฮฺ" ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "ทำไมคนคนหนึ่งต้องฆ่าพี่น้องของเขาด้วย? หากคนคนหนึ่งเห็นสิ่งที่เขาชอบในตัวพี่น้องของเขา ก็จงดุอาอฺให้เขาได้รับความจำเริญ" จากนั้นท่านนบี ﷺ ได้ขอให้เอาน้ำมาและสั่งให้อามิรฺ บิน เราะบีอะฮฺอาบน้ำละหมาดด้วยน้ำนั้น โดยให้ล้างหน้า ล้างมือทั้งสองจนถึงศอก เข่าทั้งสองข้าง และชายผ้าด้านในอิซารฺ (ผ้าถุง) แล้วท่านนบี ﷺ ก็สั่งให้เทน้ำ[85] ลงบนซะหฺล ซุฟยาน[86] กล่าวว่า มะอฺมัรได้รายงานจากอัซซุฮฺรีว่า "จากนั้นท่านนบี ﷺ สั่งให้คว่ำภาชนะที่อามิรฺใช้อาบน้ำละหมาดด้านหลังของซะหฺล[87] อันนะซาอีได้รายงานฮะดีษนี้ด้วยสายรายงานต่างๆ จากอบูอุมามะฮฺ ด้วยสำนวนที่ว่า และให้เขาคว่ำภาชนะจากด้านหลังของซะหฺล[88]

(ฮะดีษ อบูสะอีด อัลคุดรี)

อิบนุ มาญะฮฺ ได้รายงานจากอบูสะอีด อัลคุดรี ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ มักจะขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากสายตาริษยาของญินและมนุษย์ จากนั้นเมื่อซูเราะฮฺ อัลฟะลัก และซูเราะฮฺ อันนาส ได้ถูกประทานลงมา ท่านนบี ﷺ ก็ได้ใช้ซูเราะฮฺทั้งสอง (เพื่อขอความคุ้มครอง) และละทิ้งดุอาอฺอื่นๆ ฮะดีษนี้ถูกบันทึกโดยอัตติรฺมีซี และอันนะซาอี อัตติรฺมีซีกล่าวว่าเป็นฮะดีษฮะซัน[89]

(อีกหนึ่งฮะดีษจาก อบูสะอีด อัลคุดรี)

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอบูสะอีด ว่า ญิบรีลมาหาท่านนบี ﷺ และกล่าวว่า "โอ้ มุฮัมมัด ท่านไม่สบายหรือ?" ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "ใช่" ญิบรีลกล่าวว่า

---

84. เป็นคำพูดที่อามิรฺ ชื่นชมผิวหนังซะหฺล บิน ฮุเนฟ - *ผู้แปล*
85. น้ำที่ใช้ในการอาบน้ำละหมาดนั้น - *ผู้แปล*
86. คือ ซุฟยาน บิน อุยัยนะฮฺ หนึ่งในสายรายงานฮะดีษ - *ผู้แปล*
87. สุนัน อิบนุ มาญะฮฺ 3509
88. อันนะซาอี ในหนังสือ สุนัน อัลกุบรอ 7617-7619
89. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/218, อันนะซาอี 8/271

« بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنٍ تَشْنِيكَ، وَاللهُ يَشْفِيكَ، بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ »

"ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันรุกยะฮฺให้ท่านหายจากทุกสิ่งที่ทำร้ายท่าน จากความชั่วร้ายของทุกชีวิตและทุกสายตาที่เกลียดชังท่าน ขออัลลอฮฺทรงรักษาท่าน ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันรุกยะฮฺให้แก่ท่าน"[90]

ฮะดีษนี้ยังได้รับการบันทึกโดยอิมามมุสลิมและเจ้าของสุนันต่างๆ ยกเว้นอบูดาวุด[91]

อิมามอะหฺมัดได้รายงานจากอบูสะอีดหรือญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เคยมีโรคภัยไข้เจ็บรบกวน และญิบรีลมาหาท่านและดุอาอฺให้ท่านว่า

« بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ مِنْ كُلِّ حَاسِدٍ وَعَيْنٍ، اللهُ يَشْفِيكَ »

"ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันรุกยะฮฺให้ท่านหายจากทุกสิ่งที่ทำร้ายท่าน จากทุกคนที่อิจฉา และสายตาที่อิจฉา ขอให้อัลลอฮฺทรงรักษาท่าน" [92]

(ฮะดีษ อบูฮุร็อยเราะฮฺ ﷺ)

อิมามอะหฺมัดได้รายงานฮะดีษจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ »

"แท้จริง สายตาริษยานั้นมีอยู่จริง"[93]

ทั้งอัลบุคอรีและมุสลิมได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[94] อิบนุ มาญะฮฺ ได้รายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« الْعَيْنُ حَقٌّ »

"สายตาริษยานั้นมีอยู่จริง"[95]

อิบนุ มาญะฮฺ เป็นผู้เดียวที่รายงานฮะดีษนี้

---

90. อะหฺมัด 3/28 และ 56
91. มุสลิม 4/249, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 4/46, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/249, อิบนุ มาญะฮฺ 2/1164
92. อะหฺมัด 3/58 และ 75
93. อะหฺมัด 2/319
94. ฟัตฮุลบารี 10/213 และ มุสลิม 4/1719
95. อิบนุ มาญะฮฺ 2/1159

(ฮะดีษ อัสมาอฺ บินติ อุมัยสฺ)

อิมามอะหฺมัดได้รายงานจาก อุเบด บิน ริฟาอะฮฺ อัซซุเราะกี ว่า อัสมาอฺ ได้กล่าวว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ แท้จริง บนีญะอฺฟัรฺนั้นถูกรบกวนจากสายตาริษยา ฉันควรรุกยะฮฺให้พวกเขาหรือไม่?" ท่านนบี ﷺ ตอบว่า

« نَعَمْ فَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَدَرَ لَسَبَقَتْهُ الْعَيْنُ »

"ถ้าหากจะมีสิ่งใดนำหน้าการกำหนดสภาวะแล้วไซร้ แน่นอนว่า สิ่งนั้นก็คือ สายตาริษยา"[96]

ฮะดีษสำนวนนี้ยังได้รับการบันทึกโดยอัตติรฺมิซี อิบนุ มาญะฮฺ[97] และอันนะซาอี, อัตติรฺมิซีกล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซัน เศาะฮีฮฺ"[98]

(ฮะดีษ อาอิชะฮฺ บินติ อบูบักรฺ ﷺ)

อิบนุ มาญะฮฺ ได้รายงานจากอาอิชะฮฺ ﷺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ สั่งให้เธอทำรุกยะฮฺเพื่อรักษาจากสายตาที่อิจฉา[99] รายงานโดย บุคอรีและมุสลิม[100]

(ฮะดีษ ซะหฺล บิน ฮุเนฟ)

อิมามอะหฺมัดบันทึกจาก อบูอุมามะฮฺ บิน ซะหฺล บิน ฮุเนฟ ว่า บิดาของเขาได้เล่าว่า ครั้งหนึ่ง ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ พร้อมกับเศาะฮาบะฮฺได้ออกเดินทางไปยังมักกะฮฺ จนกระทั่งมาถึงหุบเขาค็อรรอรฺ จากอัลญุ้วะฮฺฟะฮฺ พวกเขาหยุดที่นั่น ซะหฺลได้อาบน้ำซึ่งเขาเป็นชายผิวขาว รูปร่างงดงามและผิวพรรณดี จากนั้นอามิรฺ บิน เราะบีอะฮฺ ซึ่งเป็นญาติกับตระกูลบนีอะดี บิน กะอฺบ ได้มองไปที่ซะหฺลขณะที่เขาอาบน้ำ และกล่าวว่า "ฉันไม่เคยเห็นอะไรหรือผิวพรรณของหญิงสาวใดที่งดงามเหมือนผิวพรรณของซะหฺลมาก่อน" ทันใดนั้น ซะหฺลก็มีอาการชักหมดสติ เขาได้ถูกนำตัวไปหาท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เศาะฮาบะฮฺบอกท่านว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ! ได้โปรดไปดูซะหฺลด้วยเถิด ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เขาไม่สามารถเงยศีรษะขึ้นและไม่รู้สึกตัวเลย" ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า "พวกท่านสงสัยใครหรือไม่สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา?" พวกเขากล่าวว่า "อามิรฺ บิน เราะบีอะฮฺ ได้จ้องมองไปที่เขา" ท่านนบี ﷺ จึงเรียกอามิรฺ และแสดงอาการไม่พอใจ ท่านกล่าวว่า "คนคนหนึ่งจะฆ่าพี่น้องของเขากระนั้นหรือ?

96. อะหฺมัด 6/438
97. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/219 และ อิบนุ มาญะฮฺ 2/1160
98. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/220
99. อิบนุ มาญะฮฺ 2/1161
100. ฟัตฮุลบารี 10/210 และ มุสลิม 4/1725

เมื่อท่านเห็นสิ่งใดก็ตามที่ท่านชอบในตัวพี่น้องของท่าน ก็จงขอดุอาอฺให้อัลลอฮฺประทานความโปรดปรานแก่เขาเถิด[101] แล้วท่านนบี ﷺ ก็กล่าวแก่เขาว่า "ท่านจงอาบน้ำเพื่อให้เขาหายเป็นปกติเถิด" ดังนั้น เขา (อามิรฺ) จึงล้างหน้า มือ ข้อศอก เข่า เท้า และส่วนข้างในผ้าถุงของเขา (โดยให้น้ำลง) ในกะละมัง จากนั้นนำน้ำนั้นไปเทลงบนตัวซะหฺล โดยชายคนหนึ่งได้เทมันลงบนศีรษะและแผ่นหลังของซะหฺลจากทางด้านหลัง จากนั้นก็คว่ำกะละมังลง และเทน้ำออกด้านหลังเขา เมื่อได้กระทำเช่นนั้น ซะหฺลก็หายจากอาการชัก และเดินทางพร้อมกับผู้คนเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับเขา[102]

(ฮะดีษ อามิรฺ บิน เราะบีอะฮฺ)

อิมามอะหฺมัดได้รายงานในมุสนัดของท่านว่า อุบัยดุลลอฮฺ บิน อามิรฺได้กล่าวว่า ครั้งหนึ่งอามิรฺ บิน เราะบีอะฮฺ และซะหฺล บิน ฮุเนฟได้ออกไปด้วยกันเพื่อจะอาบน้ำ พวกเขาจึงไปหาสิ่งปกปิด อามิรฺได้ช่วยถอดเสื้อคลุมขนสัตว์ที่ซะหฺลใช้ปกปิดตัวเอง เขา (อามิรฺ) กล่าวว่า ฉันจ้องมองไปที่เขา และสายตา (ริษยา) ของฉันก็สบเข้ากับเขา จากนั้นซะหฺลลงไปในน้ำเพื่ออาบน้ำ แล้วฉันก็ได้ยินเสียงดังในน้ำ[103] ฉันจึงไปหาเขาและได้เรียกเขา 3 ครั้ง แต่เขาไม่ตอบฉันจึงไปหาท่านนบี ﷺ และบอกท่าน ท่านนบี ﷺ จึงเดินลุยน้ำ ฉันยังนึกภาพความขาวของหน้าแข้งท่านได้เลย เมื่อไปถึง ท่านได้เอามือตบหน้าอกซะหฺล[104] แล้วกล่าวขอดุอาอฺว่า

« اللَّهُمَّ اصْرِفْ عَنْهُ حَرَّهَا وَبَرْدَهَا وَوَصَبَهَا »

"โอ้ อัลลอฮฺ! ขอทรงขจัดความร้อน ความเย็น และความเจ็บปวดของมันออกจากเขาด้วยเถิด"

จากนั้น เขา (ซะหฺล) ก็สามารถลุกขึ้นยืนได้ แล้วท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ก็กล่าวว่า

« إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، فَلْيُبَرِّكْ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ »

"เมื่อใดที่พวกท่านเห็นสิ่งที่น่าประทับใจในตัวพี่น้อง ในตัวท่านเอง หรือในทรัพย์สินของท่าน ก็จงขอให้สิ่งนั้นได้รับความจำเริญ เพราะแท้จริงแล้ว สายตาริษยานั้นมีอยู่จริง"

101. เพื่อป้องกันสายตาริษยา - *ผู้แปล*

102. อะหฺมัด 3/486

103. เหมือนคนล้มลง - *ผู้แปล*

104. ซึ่งหมดสติอยู่ - *ผู้แปล*

ข้อกล่าวหาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และการตอบโต้พวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริง เขาเป็นคนบ้า** ﴾ กล่าวคือ พวกเขาสบประมาทท่านนบี ﷺ ด้วยสายตาของพวกเขา และรังแกท่านด้วยลิ้นของพวกเขา โดยกล่าวว่า เขาเป็นคนบ้า เพราะได้นำอัลกุรอานมา อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แต่อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งหมด** ﴾

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ นูน (หรือ อัลเกาะลัม)
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

تفسير سورة الحاقة

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الحاقة

ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ
ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا
عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ
وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُ
وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً
رَّابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا
لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾

1. อัลฮากเกาะฮฺ[105]
2. อัลฮากเกาะฮฺนั้นคืออะไร?
3. และเจ้ารู้ไหมว่า อัลฮากเกาะฮฺนั้นคืออะไร?
4. พวกษะมูดและพวกอ๊าดได้ปฏิเสธอัลกอริอะฮฺ (วันกิยามะฮฺ)
5. ส่วนพวกษะมูดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทที่น่ากลัว
6. และส่วนพวกอ๊าดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังก้อง
7. ซึ่งอัลลอฮฺทรงให้มันเกิดขึ้นแก่พวกเขาเจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน แล้วเจ้าจะเห็นหมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้น ประหนึ่งต้นอินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด
8. แล้วเจ้าเห็นอะไรบ้างหลงเหลือสำหรับพวกเขา
9. และฟิรฺเอาน์และพวกก่อนหน้าเขา และพวกมุอฺตะฟิกาต (เมืองของพวกลูฏ ซึ่งถูกพลิกแผ่นดิน) ได้กระทำความผิด
10. จากนั้นพวกเขาได้ฝ่าฝืนรอซูลแห่งพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก
11. แท้จริง เรานั้น เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น เราได้บรรทุกพวกเจ้าไว้ในเรือ
12. เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเจ้า และหูที่สำเหนียกจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ

คำเตือนเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของวันกิยามะฮฺ

ٱلْحَآقَّةُ ﴿ อัลฮากเกาะฮฺ ﴾ เป็นหนึ่งในชื่อของวันกิยามะฮฺ เพราะในวันนั้นคำสัญญาในเรื่องการตอบแทนและการลงโทษจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงแสดงความยิ่งใหญ่ของวันดังกล่าว พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **และเจ้ารู้ไหมว่า อัลฮากเกาะฮฺนั้นคืออะไร?** ﴾

105. الحاقة หมายถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน นั่นคือวันกิยามะฮฺ - *ผู้แปล*

เรื่องราวการล่มสลายของประชาชาติต่างๆ

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ได้กล่าวถึงการทำลายล้างบรรดาประชาชาติที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ พระองค์ตรัสว่า ﴾ **ส่วนพวกษะมูดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทที่น่ากลัว** ﴿ คำว่า الطَّاغِيَةِ คือเสียงกัมปนาทที่จะปิดปากพวกเขา และเสียงสนั่นหวั่นไหวราวแผ่นดินไหวที่จะทำให้พวกเขาหยุดนิ่ง กอตาดะฮฺได้อธิบายไว้เช่นนี้ เขากล่าวว่า الطَّاغِيَةِ คือเสียงดังสนั่น ﴾ **เสียงกัมปนาทที่ดังสนั่นหวั่นไหว** ﴿ มุญาฮิดกล่าวว่า الطَّاغِيَةِ หมายถึง บาปต่างๆ อัรเราะเบียะอฺ บิน อนัส และ อิบนุ เซด กล่าวว่า หมายถึงการละเมิดหรือเกินขอบเขต อิบนุ เซดได้อ่านอายะฮฺต่อไปนี้เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับทรรศนะของเขา

﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿

"พวกษะมูด ได้ปฏิเสธด้วยการละเมิดขอบเขตของพวกเขา"[106]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และส่วนพวกอ๊าดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บ** ﴿ คำว่า صَرْصَرٍ (อ่านว่า ศ็อรศ็อร) หมายถึง หนาวเหน็บ กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์, อัรเราะเบียะอฺ บิน อนัส และอัษเษารี กล่าวว่า คำว่า عَاتِيَةٍ หมายถึง (ลมพายุ) ที่พัดอย่างรุนแรง กอตาดะฮฺได้อธิบายว่า ลมพายุนี้ได้พัดกระหน่ำใส่พวกเขาอย่างรุนแรงจนเสียดแทงหัวใจของพวกเขา[107] อัฏเฏาะฮากได้กล่าวว่า صَرْصَرٍ หมายถึง หนาวเหน็บ ส่วน عَاتِيَةٍ หมายถึง มันพัดใส่พวกเขาอย่างรุนแรงโดยปราศจากความเมตตาหรือความจำเริญใดๆ[108] อะลีและคนอื่นๆ กล่าวว่า มันพัดกระหน่ำพืชผลที่เก็บไว้ของพวกเขาจนกระทั่งมันถูกนำออกมาอย่างไร้ค่า[109] ﴾ **ซึ่งอัลลอฮฺทรงให้มันเกิดขึ้นแก่พวกเขา** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงทำให้มันประสบกับพวกเขา ﴾ **เจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน** ﴿ คำว่า حُسُومًا หมายถึง เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ ติดต่อกันและเป็นหายนะสำหรับพวกเขา อิบนุ มัสอูด, อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ และคนอื่นๆ กล่าวว่า حُسُومًا หมายถึง ติดต่อกัน[110] มีรายงานว่า อิกริมะฮฺ และอัรเราะเบียะอฺ บิน คุษัยมฺ ทั้งสองกล่าวว่า หมายถึง เป็นหายนะสำหรับพวกเขา คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

---

106. ซูเราะฮฺ อัชชัมซฺ อายะฮฺที่ 11
107. อัฏฏอบารี 23/572
108. อัฏฏอบารี 23/572
109. อัฏฏอบารี 23/572
110. อัฏฏอบารี 23/573 และ 574

﴾ فِي أَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ ﴿

"ในหลายวันแห่งความหายนะ"[111]

มีทรรศนะหนึ่งกล่าวว่า มันคือสิ่งที่ผู้คนเรียกว่า أعجاز เหมือนกับว่าผู้คนเอาคำนี้มาจากพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴾ **แล้วเจ้าจะเห็นหมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้น ประหนึ่งต้นอินทผลัมที่กลวงล้มระเนระนาด** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า خَاوِيَةٍ หมายถึง "ย่อยยับ" นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า หมายถึง "เน่าเปื่อยผุพัง" กล่าวคือ ลมพายุจะพัดพวกเขากระแทกพื้น ทำให้พวกเขาล้มตายทันที ศีรษะของพวกเขาแตกเป็นเสี่ยงๆ และกลายเป็นซากศพที่ไร้ชีวิตราวกับต้นอินทผลัมที่ล้มลงโดยไม่มีกิ่งก้านช่วยพยุง เรื่องนี้มีระบุในหนังสือเศาะฮีฮฺอัลบุคอรีและมุสลิมว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« نُصِرْتُ بِالصَّبَا وَأُهْلِكَتْ عَادٌ بِالدَّبُورِ »

"ฉันได้รับชัยชนะด้วยลมตะวันออก (ที่อัลลอฮฺส่งมา) และกลุ่มชนอ๊าดถูกทำลายโดยลมตะวันตก"[112]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **แล้วเจ้าเห็นอะไรบ้างหลงเหลือสำหรับพวกเขา** ﴿ หมายถึงเจ้าพบว่ามีใครเหลืออยู่หรือไม่ หรือเหลือใครจากพวกเขาที่ยังมีชีวิตอยู่อีก? แท้จริงแล้วพวกเขาได้ถูกกำจัดสิ้นไม่เหลือแม้แต่คนเดียว และอัลลอฮฺมิได้ทรงเหลือใครไว้เป็นทายาทให้แก่พวกเขา จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ ﴿ ﴾ **และฟิรฺเอาน์และพวกก่อนหน้าเขา** ﴿ ประโยค ﴾ وَمَنْ قَبْلَهُ ﴿ สามารถอ่านได้โดยอ่านแบบมีสระกัซเราะหฺใต้ตัวอักษรกอฟ โดยมีความหมายคือและบรรดาผู้ที่ยังอยู่กับฟิรฺเอาน์ในสมัยของเขานั่นคือประชาชนชาวอียิปต์ที่ปฏิเสธศรัทธา แต่มีนักวิชาการท่านอื่นรายงานการอ่านสระฟัตฮะหฺเหนือตัวอักษรกอฟ ซึ่งหมายถึงประชาชาติก่อนหน้าฟิรฺเอาน์ ที่มีความคล้ายคลึงกับเขา ส่วนคำว่า ﴾ **และพวกมุอฺตะฟิกาต** ﴿ คือบรรดาประชาชาติที่รอซูลที่ถูกส่งมายังพวกเขา ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ بِالْخَاطِئَةِ ﴿ ﴾ **ได้กระทำความผิด** ﴿ หมายถึง การปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานลงมา อัรเราะเบียะอฺ ได้กล่าวว่า ﴾ بِالْخَاطِئَةِ ﴿ หมายถึง การฝ่าฝืน, มุญาฮิด กล่าวว่าหมายถึง ความผิดบาปต่างๆ[113] ดังนั้นอัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ ﴿ ﴾ **จากนั้นพวกเขาได้ฝ่าฝืนรอซูลแห่งพระเจ้าของพวกเขา** ﴿ หมายความว่า พวกเขาทั้งหมดเป็นแบบเดียวกัน โดยต่างปฏิเสธรอซูลของอัลลอฮฺที่ถูกส่งมายังพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

111. ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 16

112. มุสลิม 2/617

113. อัฏฏอบารี 23/576

﴿ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴾

"พวกเหล่านั้นทั้งหมดได้ปฏิเสธบรรดารอซูล ดังนั้น สัญญาของเราจึงเหมาะสมคู่ควรแก่พวกเขา"[114]

ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธรอซูลแม้เพียงหนึ่งท่านก็เหมือนเขาได้ปฏิเสธรอซูลทั้งหมด ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴾

"กลุ่มชนนูหฺได้ปฏิเสธ (ศรัทธา) บรรดารอซูล"

﴿ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴾

"กลุ่มชนอ๊าดได้ปฏิเสธ (ศรัทธา) บรรดารอซูล"

﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴾

"กลุ่มชนษะมูดได้ปฏิเสธ (ศรัทธา) บรรดารอซูล"[115]

ทั้งๆ ที่มีรอซูลเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ถูกส่งมายังทุกประชาชาติข้างต้น ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **จากนั้นพวกเขาได้ฝ่าฝืนรอซูลแห่งพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้น พระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก** ﴾ คำว่า رَابِيَةً หมายถึง ใหญ่หลวง รุนแรง และเจ็บปวด มุญาฮิด กล่าวว่า رَابِيَةً หมายถึง รุนแรง, อัสสุดดีย์ กล่าวว่า หมายถึง การทำลายล้าง

เตือนให้สำนึกในเนียะอฺมัตของการประทานเรือ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง เรานั้น เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น** ﴾ กล่าวคือ เมื่อน้ำได้ขึ้นมาเกินขอบเขตด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และได้ท่วมเหนือสรรพสิ่ง อิบนุ อับบาส และท่านอื่นๆ กล่าวว่า ﴿ **น้ำท่วมสูงขึ้น** ﴾ หมายถึง เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย[116] เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากนบีนูหฺ ﷺ ได้วิงวอนขอให้กลุ่มชนของเขาถูกลงโทษเนื่องจากพวกเขาไม่ศรัทธาต่อนบีนูหฺและต่อต้านท่าน และยังเคารพบูชาสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงตอบรับคำวิงวอนและลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายบนหน้าแผ่นดินด้วยน้ำท่วมใหญ่ ยกเว้นผู้ที่ขึ้นเรือกับนบีนูหฺ ดังนั้น มนุษย์ที่มีชีวิตรอดในเหตุการณ์ครั้งนั้นล้วนมาจากเชื้อสายของนูหฺและลูกหลานของเขา

114. ซูเราะฮฺ กอฟ อายะฮฺที่ 14

115. ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 105, 123 และ141

116. อัฏฏอบารี 23/577

ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงเตือนมวลมนุษยชาติให้ระลึกถึงความโปรดปรานของพระองค์ว่า **﴾ แท้จริง เรานั้น เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น เราได้บรรทุกพวกเจ้าไว้ในเรือ ﴿** คำว่า الْجَارِيَةِ หมายถึงเรือที่แล่นบนผิวน้ำ **﴾ เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเจ้า ﴿** คำสรรพนาม "มัน" ในที่นี้หมายถึงประเภทของสิ่งที่ถูกกล่าว (นั่นคือเรือ) เนื่องจากความหมายบ่งชี้เช่นนั้น กล่าวคือหมายความว่า เราได้ทำให้การสร้างเรือ (ไม่เจาะจง) ยังคงอยู่ (ในแผ่นดิน) เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้เป็นพาหนะแล่นไปตามกระแสน้ำในทะเล ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ..﴿١٣﴾ ﴾

"และทรงทำให้เรือและปศุสัตว์สำหรับพวกเจ้าเป็นสิ่งที่พวกเจ้าใช้ขี่เป็นพาหนะ เพื่อพวกเจ้าจะได้นั่งอยู่บนหลังของมันอย่างมั่นคง แล้วพวกเจ้าจะได้ระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าของพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้นั่งขี่บนมันอย่างเรียบร้อยแล้ว"[117]

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ ﴾

"และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ เราได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาไว้ในเรือจนเต็ม และเราได้สร้างทำนองเดียวกันนี้ (เรือ) แก่พวกเขาเพื่อให้พวกเขาขับขี่"[118]

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า อัลลอฮฺ ﷻ ได้ให้เรือลำนี้ยังคงอยู่จนกระทั่งคนกลุ่มแรกของประชาชาตินี้ได้พบเห็น[119] อย่างไรก็ตาม ทรรศนะแรก (ซึ่งหมายถึงเรือทุกลำโดยทั่วไป) นั้นชัดเจนมากกว่า อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า **﴾ และหูที่สำเหนียกจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ ﴿** ความหมายคือ หูเช่นนี้จะเข้าใจและสำนึกในความโปรดปรานนี้ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง หูที่สดับฟัง[120] กอตาดะฮฺยังกล่าวอีกว่า **﴾ أُذُنٌ وَاعِيَةٌ "หูที่สำเหนียก" ﴿** หมายถึง หูที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานสติปัญญาทำให้ได้รับประโยชน์จากสิ่งที่ได้ยินจากคัมภีร์

117. ซูเราะฮฺ อัซซุครุฟ อายะฮฺที่ 12-13

118. ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 41-42

119. อัฏฏอบารี 23/578

120. อัฏฏอบารี 23/579

ของอัลลอฮฺ, อัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า ﴿ وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴾ **“และหูที่สำเหนียกจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ”** ﴾ หมายความว่า หูที่ได้ยินและเข้าใจ หมายถึง มนุษย์ที่มีการฟังที่ถูกต้องและมีสติปัญญาที่เฉียบแหลม ความหมายนี้รวมถึงทุกคนที่เข้าใจและสำนึก

﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانشَقَّتِ
السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ
رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ
خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ ﴾

13. ครั้นเมื่อเสียงเป่าครั้งแรกถูกเป่าขึ้นโดยสังข์ (เป็นสัญญาณแจ้งให้ทราบถึงวันกิยามะฮฺ)

14. และแผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้น แล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันครั้งเดียว (จนแตกกระจายเป็นผุยผง)

15. ในวันนั้น เหตุการณ์นั้น (วันกิยามะฮฺ) ก็จะเกิดขึ้น

16. และชั้นฟ้าก็จะแยกออก แล้วในวันนั้น มันก็จะอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบ

17. และมลาอิกะฮฺก็จะปรากฏอยู่บนเวหา และ (มลาอิกะฮฺ) จำนวนแปดท่านจะทูนบังลังก์แห่งพระเจ้าของเจ้าไว้เบื้องบนพวกเขาในวันนั้น

18. วันนั้น พวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจากพวกเจ้าจะถูกปิดบัง

การกล่าวถึงความน่าสะพรึงกลัวของวันพิพากษา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงความน่าสะพรึงกลัวที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ เหตุการณ์แรกคือการเป่าสังข์แห่งความตื่นตระหนก ซึ่งจะตามมาด้วยการเป่าสังข์แห่งความตาย ทุกชีวิตในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะเสียชีวิตลงเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺประสงค์ หลังจากนั้นจะเป็นการเป่าสังข์เพื่อให้ทุกชีวิตฟื้นคืนชีพและไปรวมตัวหน้าพระพักตร์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และนี่คือการเป่าและมีการย้ำ ณ ที่นี้ว่าเป็นการเป่าครั้งเดียว เพราะคำสั่งของอัลลอฮฺ ﷻ ไม่มีสิ่งใดต่อต้านหรือขัดขวางได้ และไม่จำเป็นต้องกล่าวซ้ำหรือเน้นย้ำ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **และแผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้น แล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันครั้งเดียว (จนแตกกระจายเป็นผุยผง)** ﴾ หมายความว่า มันจะถูกยืดออกไปจนสุดพื้นผิว (ของโลก) และแผ่นดินจะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นที่ไม่ใช่แผ่นดิน ﴿ **ในวันนั้น เหตุการณ์นั้น (วันกิยามะฮฺ) ก็จะเกิดขึ้น** ﴾ หมายถึง วันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้น ﴿ **และชั้นฟ้าก็จะแยกออก แล้วในวันนั้น มันก็จะอ่อนกำลังลงอย่างไม่เป็นระเบียบ** ﴾ อิบนุ ญุรอยญ์ กล่าวว่า อายะฮฺนี้เหมือนกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴾

"และชั้นฟ้าจะถูกเปิด จากนั้นมันจะกลายเป็นเหมือนประตู"[121]

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า มัน (ท้องฟ้า) จะแตกแยกออก และบัลลังก์จะอยู่ใกล้มัน ﴿ **และมลาอิกะฮฺก็จะปรากฏอยู่บนเวหา** ﴾ คำว่า الْمَلَكُ (มะลัก) ในที่นี้หมายถึงจำพวกมลาอิกะฮฺ (ทั้งหมด) จะมาอยู่ ณ ฟากฟ้า, อัรเราะเบียะอฺ บิน อนัส กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ﴾ ว่าหมายถึง มลาอิกะฮฺจะยืนอยู่บนซากของท้องฟ้าที่ถูกบดเป็นผงแล้วเพ่งดูผู้คนบนแผ่นดินโลก

เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ **และ (มลาอิกะฮฺ) จำนวนแปดท่านจะทูนบังลังก์แห่งพระเจ้าของเจ้าไว้เบื้องบนพวกเขาในวันนั้น** ﴾ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ มลาอิกะฮฺแปดท่านจะเป็นผู้แบกบัลลังก์, อบูดาวูดได้รายงานเรื่องนี้จากญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلَكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ: أَنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ مَسِيرَةُ سَبْعِمِائَةِ عَامٍ »

---

121. ซูเราะฮฺ อันนะบะอฺ อายะฮฺที่ 19

"ฉันได้รับอนุญาตให้กล่าวถึงมลาอิกะฮฺท่านหนึ่งจากบรรดามลาอิกะฮฺที่แบกบัลลังก์ของอัลลอฮฺ ว่าระหว่างติ่งหูถึงไหล่ของเขา คือระยะทางการเดินทาง 700 ปี" นี่คือสำนวนที่รายงานโดยอบูดาวูด[122]

ลูกหลานของอาดัม ถูกนำเสนอต่อหน้าอัลลอฮฺ ﷻ

เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ **วันนั้น พวกเจ้าจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจากพวกเจ้าจะถูกปิดบัง** ﴾ หมายถึง พวกเจ้าทั้งหมดจะถูกนำเสนอต่อพระผู้ทรงล่วงรู้ความลับและการกระซิบและผู้ทรงไม่มีเรื่องใดๆ ของพวกเจ้าซ่อนเร้นจากพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่เปิดเผย ความลับ และสิ่งที่ซ่อนเร้น ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **ไม่มีความลับอันใดจากพวกเจ้าจะถูกปิดบัง** ﴾ อิมามอะหฺมัดได้บันทึกจากอบูมูซา ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« يُعْرَضُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَ عَرَضَاتٍ، فَأَمَّا عَرْضَتَانِ فَجِدَالٌ وَمَعَاذِيرُ، وَأَمَّا الثَّالِثَةُ فَعِنْدَ ذَلِكَ تَطِيرُ الصُّحُفُ فِي الْأَيْدِي فَآخِذٌ بِيَمِينِهِ وَآخِذٌ بِشِمَالِهِ »

"ผู้คนจะถูกนำเสนอสามครั้งในวันกิยามะฮฺ สองครั้งแรกจะเป็นการโต้เถียงและเสนอข้อแก้ตัว ส่วนการนำเสนอครั้งที่สามนั้น สมุดบันทึกจะบินว่อนไปอยู่ในมือของเจ้าของ บางคนจะรับบันทึกด้วยมือขวาของเขา และบางคนจะรับมันด้วยมือซ้าย"[123]

อิบนุ มาญะฮฺ และอัตติรฺมิซี ได้รายงานฮะดีษนี้เช่นกัน[124]

﴿ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ ﴾

122. อบูดาวูด 5/96

123. อะหฺมัด 4/414 ด้วยสายสืบที่อ่อน

124. อิบนุ มาญะฮฺ 2/1430 และ ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 7/111

19. ส่วนผู้ที่ได้รับสมุดบันทึกของเขาด้วยมือขวา เขาจะกล่าวว่า (พวกท่าน) มาอ่านบันทึกของฉันซิ

20. แท้จริง ฉันคิดว่า ฉันจะได้พบบัญชีของฉันแล้ว

21. แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ

22. ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง

23. การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่เอื้อมมือ

24. พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา

ความสุขของผู้ที่ได้รับสมุดบันทึกด้วยมือขวา และสภาพที่ดีที่เขาได้รับ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบถึงความสุขของบรรดาผู้ที่ได้รับสมุดบันทึกในวันกิยามะฮฺด้วยมือขวา และความสุขอย่างที่สุดที่เขาจะได้รับจนกระทั่งเขาจะบอกกับทุกคนที่ได้พบว่า ﴿ **มาอ่านบันทึกของฉันซิ** ﴾ หมายถึง จงรับหนังสือของฉันไปอ่านซิ ที่เขาพูดเช่นนี้เพราะเขารู้ว่าสิ่งที่อยู่ในสมุดนั้นมีแต่ผลบุญและความดีงามอย่างมากมายเนื่องจากเขาอยู่ในหมู่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงแทนที่ความชั่วของพวกเขาด้วยความดี อับดุรเราะฮฺมาน บิน เซด กล่าวว่า ความหมายของ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ คือ هَااقْرَءُوا كِتَابِيهْ และอักษร ؤُمُ ต่อท้ายนั้นเป็นส่วนเพิ่มเติมทางไวยากรณ์ นี่คือสิ่งที่อับดุรเราะฮฺมานได้ให้ทรรศนะ ดูเหมือนว่าคำต่อท้าย ؤُمُ หมายถึง هاكم (พวกคุณทั้งหมด)

อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานว่า อับดุลลอฮฺ บิน อับดุลลอฮฺ บิน ฮันซอละฮฺ ซึ่งเขาคือเศาะฮาบะฮฺที่ได้รับการอาบน้ำศพโดยมลาอิกะฮฺหลังจากเสียชีวิตเป็นชะฮีด เขากล่าวว่า แท้จริง อัลลอฮฺจะนำบ่าวของพระองค์มายืนต่อหน้าในวันกิยามะฮฺ และพระองค์จะทรงทำให้บาปของเขาปรากฏที่ด้านนอกของสมุดบันทึก แล้วพระองค์จะตรัสถามเขาว่า “เจ้าได้กระทำบาปนี้ใช่หรือไม่” เขาจะตอบว่า “ใช่ครับ โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์” แล้วอัลลอฮฺจะตรัสแก่เขาว่า “ข้ามิได้เปิดโปงเจ้าเกี่ยวกับบาปนี้ (ในโลกดุนยา) และข้าได้ให้อภัยเจ้าแล้ว” บุคคลนั้นจึงกล่าวว่า ﴿ **(พวกท่าน) มาอ่านบันทึกของฉันซิ** ⑲ **แท้จริง ฉันคิดว่า ฉันจะได้พบบัญชี**

ของฉันแล้ว ⑳ ﴾ นี่จะเป็นช่วงเวลาที่บ่าวของอัลลอฮฺจะรอดพ้นจากความอับอายในวันแห่งการพิพากษา

ฮะดีษเศาะฮีฮฺ รายงานจากอิบนุ อุมัรฺ ซึ่งถูกถามเกี่ยวกับการกระซิบคุย (ระหว่างอัลลอฮฺกับบ่าว) เขาตอบว่า ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« يُدْنِي اللهُ الْعَبْدَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُقَرِّرُهُ بِذُنُوبِهِ كُلِّهَا، حَتَّى إِذَا رَأَى أَنَّهُ قَدْ هَلَكَ قَالَ اللهُ تَعَالَى: إِنِّي سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، ثُمَّ يُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ بِيَمِينِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ ﴿ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ هود : ١٨ »

"ในวันกิยามะฮฺ อัลลอฮฺจะทรงให้บ่าวขยับเข้าใกล้พระองค์ และให้เขาสารภาพบาปทั้งหมดที่เขาได้กระทำไว้ จนกระทั่งเขารู้สึกว่าตนต้องพินาศอย่างแน่นอน แล้วอัลลอฮฺจะตรัสว่า 'แท้จริง ข้าได้ปกปิดบาปเหล่านี้ให้เจ้าในดุนยา และวันนี้ข้าจะให้อภัยแก่เจ้าในวันนี้' จากนั้น เขาจะได้รับบันทึกความดีของเขาด้วยมือขวา ส่วนผู้ปฏิเสธศรัทธาและมุนาฟิกนั้น บรรดาพยานจะกล่าวว่า คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระเจ้าของพวกเขา พึงรู้เถิดว่า การสาปแช่งของอัลลอฮฺจะประสบแก่บรรดาผู้อธรรม"[125]

อายะฮฺต่อมา **﴿ แท้จริง ฉันคิดว่า ฉันจะได้พบบัญชีของฉันแล้ว ﴾** หมายความว่า ในโลกดุนยา ฉันเคยมั่นใจว่าวันนี้ (วันกิยามะฮฺ) จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เหมือนอายะฮฺที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ ﴾

"คือบรรดาผู้ที่คาดคิดว่า แน่นอน พวกเขาจะพบกับพระเจ้าของพวกเขา"[126]

อายะฮฺต่อจากนั้น **﴿ แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญ ﴾** หมายถึง น่ารื่นรมย์ นั่นคือ **﴿ ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง ﴾** หมายถึง มีคฤหาสน์วิมานสูงใหญ่สวยงาม นางสวรรค์ที่งดงาม มีที่พำนักอันรื่นรมย์ มีความปีติยินดีที่นิตย์นิรันดร ดังที่มีฮะดีษเศาะฮีฮฺ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

---

125. อะหฺมัด 2/74, อัลบุคอรี 4685 และมุสลิม 1768

126. อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 46

« إِنَّ الْجَنَّةَ مِائَةُ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ »

"แท้จริง สวรรค์มีหนึ่งร้อยระดับชั้น แต่ละชั้นมีระยะห่างเท่ากับระยะระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน"[127]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴿ **การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่เอื้อมมือ** ﴾ อัลบะรออฺ บิน อาซิบ กล่าวว่า หมายถึง อยู่ใกล้มากจนชาวสวรรค์สามารถเอื้อมถึงแม้ในขณะที่นอนอยู่บนเตียง[128] และอีกหลายท่านที่อธิบายเช่นนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา** ﴾ หมายความว่า สิ่งนี้จะถูกกล่าวแก่พวกเขาเพื่อแสดงถึงความประเสริฐ ความโปรดปรานและความดีงามที่พวกเขาได้รับ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้ มีฮะดีษเศาะฮีฮฺที่ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวว่า

« اعْمَلُوا وَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَدًا مِنْكُمْ لَنْ يُدْخِلَهُ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ »

"พวกท่านจงประกอบการงาน จงพยายาม และจงปฏิบัติให้ถูกต้องที่สุดเถิด และพึงรู้ไว้ว่าไม่มีผู้ใดจะได้เข้าสวรรค์เพราะการงานของเขา"

เศาะฮาบะฮฺจึงถามท่านนบี ﷺ ว่า "แม้แต่ท่านเองหรือ ท่านรอซูลุลลอฮฺ?" ท่านตอบว่า

« وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِيَ اللهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ »

"ไม่ แม้แต่ตัวฉัน เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงคุ้มครองฉันด้วยความเมตตาและความโปรดปรานจากพระองค์"[129]

---

127. อัลบุคอรี 2790
128. อัฏฏอบารี 23/586
129. ฟัตฮุลบารี 11/300

۞ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾
وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي
مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾
فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾
لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

25. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า ฉันหวังว่าฉันจะไม่ได้รับบันทึกของฉัน
26. และไม่รู้เสียเลยว่าบัญชีของฉันจะเป็นเช่นใด
27. โอ้ หากความตายเป็นจุดจบเสียก็จะดี
28. ทรัพย์สมบัติของฉันไม่ได้ช่วยฉันเลย
29. อำนาจของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว
30. (จะมีคำบัญชาแก่มลาอิกะฮฺว่า) จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย
31. แล้วโยนเขาเข้ากองไฟนรก
32. แล้วล่ามโซ่เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก
33. แท้จริง เขามิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ยิ่งใหญ่
34. และเขามิได้ส่งเสริมให้อาหารแก่คนขัดสน
35. ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีมิตรสนิท ณ ที่นี้
36. และไม่มีอาหารใด ๆ นอกจากน้ำหนองที่ไหลมาจากแผลของชาวนรก
37. ไม่มีผู้ใดกินมัน นอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด

สภาพที่เลวร้ายของผู้ที่ได้รับบันทึกการงานด้วยมือซ้าย

อายะฮฺข้างต้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเล่าถึงสภาพของคนชั่ว เมื่อพวกเขาได้รับบันทึกการงานด้วยมือซ้ายในเหตุการณ์ของวันกิยามะฮฺ ในเวลานั้นคนชั่วจะสำนึกและเสียใจในความชั่วที่ได้กระทำ ﴾ **เขาจะกล่าวว่า ฉันหวังว่าฉันจะไม่ได้รับบันทึกของฉัน ㉕ และไม่รู้เสียเลยว่าบัญชีของฉันจะเป็นเช่นใด ㉖ โอ้ หากความตายเป็นจุดจบเสียก็จะดี ㉗** ﴿

อัฏเฎาะฮาก กล่าวว่า "หมายถึงความตายที่ไม่มีการฟื้นคืนชีพใดๆ อีกแล้ว" มุฮัมมัด บิน กะอฺบ อัรรอเบียะอฺ และอัสสุดดีย์ ได้กล่าวเช่นเดียวกัน กอตาดะฮฺ กล่าวว่า "เขาหวังที่จะตาย ทั้งๆ ที่ในชีวิตดุนยา ความตายเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจที่สุดสำหรับเขา"[130] ﴾ **ทรัพย์สมบัติของฉันไม่ได้ช่วยฉันเลย ㉘ อำนาจของฉันก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันแล้ว ㉙** ﴿ หมายความว่า ทรัพย์สินและตำแหน่งของฉันไม่ได้ปกป้องฉันจากการลงโทษและความโกรธกริ้วของอัลลอฮฺ แต่ทว่าจุดจบของฉันคือการเหลือตัวคนเดียว ไม่มีผู้ช่วยเหลือหรือผู้ปกป้องใดที่จะช่วยฉันได้ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย ㉚ แล้วโยนเขาเข้ากองไฟนรก ㉛** ﴿ กล่าวคือ พระองค์จะทรงบัญชามลาอิกะฮฺที่เฝ้านรกให้นำตัวเขาออกจากสถานที่ชุมนุม จากนั้นล่ามเขาคือใส่พันธนาการที่คอของเขา แล้วพาเขาไปที่นรกแล้วโยนลงไปในนั้น เขาจะจมลงไปในนรก อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **แล้วล่ามโซ่เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก** ﴿ กะอฺบ อัลอะฮฺบารฺ กล่าวว่า "แต่ละห่วงของโซ่ตรวนนั้นจะมีปริมาณเหล็กทั้งหมดในโลกดุนยานี้" อัลเอาฟี ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส และ อิบนุ ญุร็อยจฺ ว่า คือศอกของมลาอิกะฮฺ, อิบนุ ญุร็อยจฺ กล่าวว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ﴾ **แล้วล่ามโซ่เขา** ﴿ "โซ่ตรวนจะถูกแทงเข้าทางก้นแล้วดึงออกทางปากของเขา แล้วจะแขวนไว้กับโซ่นั้นเหมือนตั๊กแตนที่ถูกเสียบไม้ย่าง" อัลเอาฟี ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า "มัน (โซ่) จะถูกแทงเข้าทางบั้นท้ายของเขา และจะถูกดึงออกมาจากรูจมูกทั้งสองของเขา ดังนั้น เขาจึงไม่สามารถยืนด้วยสองเท้าของเขา"[131] อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« لَوْ أَنَّ رَصَاصَةً مِثْلَ هٰذِهِ – وأشار إلى جُمْجُمَةٍ – أُرْسِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، وَهِيَ مَسِيرَةُ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ، لَبَلَغَتِ الْأَرْضَ قَبْلَ اللَّيْلِ وَلَوْ أَنَّهَا أُرْسِلَتْ مِنْ رَأْسِ السِّلْسِلَةِ لَسَارَتْ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ قَبْلَ أَنْ تَبْلُغَ قَعْرَهَا أَوْ أَصْلَهَا »

---

130. อัฏฏอบารี 23/587
131. อัฏฏอบารี 23/589

"ถ้าตะกั่วหนึ่งก้อนเช่นนี้-พลางชี้ไปที่กะโหลกศีรษะ-ถูกส่งจากฟ้ามายังแผ่นดินโลก ซึ่งมีระยะทางห้าร้อยปี มันจะมาถึงโลกก่อนเวลากลางคืน และถ้ามันถูกส่งมาจากส่วนหัวของโซ่ตรวน (ของนรก) มันจะเดินทางสี่สิบปีทั้งกลางวันและกลางคืนก่อนที่มันจะไปถึงก้นหรือฐานของนรก"[132]

อัตติรฺมีซี ก็ได้บันทึกฮะดีษนี้ และกล่าวว่า "เป็นฮะดีษหะซัน"[133]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง เขามิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ยิ่งใหญ่** ㉝ **และเขามิได้ส่งเสริมให้อาหารแก่คนขัดสน** ㉞ ﴾ หมายถึง เขาไม่ให้สิทธิ์แก่อัลลอฮฺในเรื่องการเชื่อฟังและการเคารพภักดีต่อพระองค์ เขาไม่ได้ให้ประโยชน์หรือสิทธิใดๆ แก่ผู้คน เพราะแท้จริง อัลลอฮฺทรงมีสิทธิต่อปวงบ่าวที่พวกเขาต้องเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และไม่ตั้งภาคีใดๆ กับพระองค์ และปวงบ่าวของอัลลอฮฺยังมีสิทธิซึ่งกันและกันในการได้รับการปฏิบัติที่ดีและให้ความช่วยเหลือกันในสิ่งที่ดี ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงบัญชาให้ทำการละหมาดและจ่ายซะกาต เมื่อท่านนบี ﷺ (ในช่วงสุดท้ายของท่าน) ใกล้จะเสียชีวิต ท่านกล่าวว่า

« الصَّلَاةَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ »

"(พวกท่านจงดำรง) การละหมาด และ (ดูแล) สิ่งที่มือของพวกท่านครอบครองอยู่ (เช่น ทาส)"[134]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีมิตรสนิท ณ ที่นี้** ㉟ **และไม่มีอาหารใดๆ นอกจากน้ำหนองที่ไหลมาจากแผลของชาวนรก** ㊱ **ไม่มีผู้ใดกินมันนอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด** ㊲ ﴾ หมายความว่า วันนี้ไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนสนิทที่ใกล้ชิดหรือผู้ให้ความช่วยเหลือใดๆ ที่คำขอของเขาจะถูกตอบรับ และที่นี่เขาจะไม่มีอาหารใดๆ ยกเว้นน้ำหนอง, กอตาดะฮฺกล่าวว่า "มันเป็นอาหารที่เลวร้ายที่สุดของชาวนรก" แต่อัรเราะเบียะอฺและอัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า "มัน ﴿ غِسْلِينٍ ﴾ คือต้นไม้ในนรก" ชะบีบ บิน บิชรฺ ได้รายงานจาก อิกริมะฮฺ จากอิบนุ อับบาส กล่าวว่า غِسْلِينٍ คือเลือดและของเหลวที่ไหลออกจากเนื้อของชาวนรก อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า غِسْلِينٍ คือหนองของชาวนรก

---

132. อะหฺมัด 2/197

133. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 7/313

134. อันนะซาอี ในหนังสือ สุนัน อัลกุบรอ 4/258

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا
بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

38. ดังนั้น ข้าขอสาบานด้วยสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็น

39. และสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น

40. แท้จริง อัลกุรอานนั้น คือคำกล่าวของรอซูลผู้ทรงเกียรติ

41. และมิใช่คำกล่าวของนักกวี ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าศรัทธา

42. และไม่ใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าใคร่ครวญ

43. เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

อัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสสาบานด้วยสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้างซึ่งเป็นสัญญาณอันชัดแจ้งที่มนุษย์มองเห็นได้ อันแสดงถึงความสมบูรณ์แบบของพระองค์ในพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่ง นอกจากนี้พระองค์ยังสาบานด้วยสิ่งเร้นลับที่มนุษย์มองไม่เห็น พระองค์สาบานว่าอัลกุรอานคือพระดำรัสของพระองค์เป็นวะฮีย์ และเป็นสิ่งที่พระองค์ประทานลงมายังศาสนทูตซึ่งพระองค์ทรงเลือกเพื่อถ่ายทอดและเผยแผ่สาส์นของพระองค์และเพื่อปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากพระองค์ พระองค์ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น ข้าขอสาบานด้วยสิ่งที่พวกเจ้ามองเห็น (38) และสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น (39) แท้จริง อัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของรอซูลผู้ทรงเกียรติ (40)** ﴿ นั่นคือนบีมุฮัมมัด ﷺ ส่วนการที่พระองค์ระบุว่าอัลกุรอานเป็นคำพูดของรอซูล ก็เพื่อแสดงถึงหน้าที่ของรอซูลในการถ่ายทอดและเผยแผ่ เพราะหน้าที่ของรอซูลคือการนำสาส์นจากอัลลอฮฺผู้ส่งสารไปยังผู้คน ในซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ พระองค์ตรัสว่า อัลกุรอานเป็นคำพูดของมลาอิกะฮฺผู้ส่งสาร พระองค์ตรัสว่า

﴿ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ ﴾

"แท้จริงแล้ว อัลกุรอานเป็นคำพูดของรอซูล (มลาอิกะฮฺ) อันทรงเกียรติ ⑲ ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงตำแหน่งสูง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์ ⑳ ผู้ได้รับการจงรักภักดี และยังเป็นผู้ซื่อสัตย์ ㉑"[135]

ในที่นี้หมายถึง ญิบรีล ﷺ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴾

"และสหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้นมิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด"[136]

ซึ่งหมายถึง นบีมุฮัมมัด ﷺ

﴿ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴾

"และแท้จริง เขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นเขา (ญิบรีล) ณ ขอบฟ้าอันชัดเจน"[137]

ความหมาย คือ นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เห็นญิบรีลในรูปร่างที่แท้จริง ซึ่งอัลลอฮฺทรงสร้างเขาแต่เดิม

﴿ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴾

"และเขา (มุฮัมมัด) มิใช่เป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องเร้นลับ"[138]

คำว่า ضَنِينٍ หมายถึง ผู้ถูกกล่าวหรือมีความน่าสงสัย

﴿ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴾

"และ (อัลกุรอาน) มิใช่คำพูดของชัยฏอนที่ถูกขับไล่"[139]

อายะฮฺนี้คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในซูเราะฮฺนี้ว่า ﴿ **และมิใช่คำกล่าวของนักกวี ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าศรัทธา ㊶ และไม่ใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเจ้าใคร่ครวญ ㊷** ﴾ ดังนั้น ในกรณีหนึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงระบุว่าอัลกุรอานคือคำพูดของ

---

135. ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 19-21
136. ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 22
137. ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 23
138. ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 24
139. ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 25

ญิบรีลผู้ส่งสาส์น ซึ่งเป็นมลาอิกะฮฺ และในอีกกรณีหนึ่ง พระองค์ตรัสว่าอัลกุรอานคือคำพูดของมุฮัมมัด ﷺ ผู้ส่งสาส์นที่เป็นมนุษย์ ทั้งนี้เพราะทั้งสองท่านคือผู้ถ่ายทอดอายะฮฺและวะฮีย์จากอัลลอฮฺนั่นเอง ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก** ﴾

﴿ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ
﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾
وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾ ﴾

44. และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จเกี่ยวกับเราแม้เพียงบางอย่าง

45. เราก็จะลงโทษเขาด้วย (พระหัตถ์) ขวา

46. แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา

47. ดังนั้น จะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้

48. และแท้จริง มัน (อัลกุรอาน) เป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง

49. และแท้จริง เรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธในหมู่พวกเจ้า

50. และแท้จริง มันคือความโศกเศร้าเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

51. และแท้จริง มันคือสัจธรรมอันเที่ยงแท้แน่นอน

52. ดังนั้น จงสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่

หากท่านนบี ﷺ เสกสรรกล่าวคำเท็จเกี่ยวกับอัลลอฮฺ ﷻ แน่นอนว่า อัลลอฮฺ ﷻ ก็จะทรงลงโทษท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จเกี่ยวกับเรา แม้เพียงบางอย่าง** ﴿ หมายความว่า "หากมุฮัมมัดปลอมแปลงบางอย่างเกี่ยวกับเราตามที่พวกเขากล่าวอ้าง ด้วยการเพิ่มหรือลบสิ่งใดออกจากสาส์นของเรา หรือกล่าวสิ่งใดจากความรู้สึกนึกคิดของตนเองโดยอ้างว่ามาจากเรา ทั้งที่ความเป็นจริงมิได้เป็นเช่นนั้น เราก็จะรีบเร่งลงโทษเขาอย่างแน่นอน" กล่าวคือ ﴾ **เราก็จะลงโทษเขาด้วย (พระหัตถ์) ขวา** ﴿ มีทรรศนะว่า หมายถึง เราจะจัดการลงโทษเขาด้วยมือขวาอันแสดงถึงการลงโทษที่รุนแรงกว่า ﴾ **แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "الْوَتِينَ (อัลวะตีน) หมายถึง หลอดเลือดแดงของหัวใจ เป็นเส้นเลือดที่ต่อกับหัวใจ"[140] ซึ่งเป็นทรรศนะของ อิกริมะฮฺ, สะอีด บิน ญุเบร, อัลฮะกัม, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, มุสลิม อัลบะฏีน และอบูศ็อครฺ ฮุมัยดฺ บิน ซิญาด[141] มุฮัมมัด บิน กะอฺบ กล่าวว่า "มัน (الْوَتِينَ) คือ หัวใจ เลือดของมัน และอะไรก็ตามที่อยู่ติดกับมัน" จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **ดังนั้น จะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้** ﴿ หมายความว่า 'ไม่มีคนใดในหมู่พวกเจ้าที่จะสามารถขัดขวางเรามิให้ลงโทษเขา หากเราต้องการทำเช่นนั้น ความหมายของทั้งหมดคือ อัลลอฮฺ ﷻ ต้องการบอกว่า มุฮัมมัด ﷺ เป็นผู้ซื่อสัตย์ กตัญญู และอยู่บนความถูกต้องเนื่องจากอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงกำหนดและอนุมัติแล้วซึ่งสิ่งที่เขาจะถ่ายทอดจากพระองค์ และพระองค์จะทรงสนับสนุนช่วยเหลือเขาด้วยมัวะอฺญิซาต (สิ่งเหนือธรรมชาติ) และหลักฐานชัดเจนปราศจากข้อสงสัย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **และแท้จริง มัน (อัลกุรอาน) เป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง** ﴿ หมายถึง อัลกุรอาน ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า มัน (อัลกุรอาน) เป็นทางนำและเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น หูของพวกเขาหนวก และมัน (อัลกุรอาน) จะทำให้พวกเขาตาบอด"[142]

---

140. อัฏฏอบารี 23/593
141. อัฏฏอบารี 23/593, 594 และ อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/276
142. ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 44

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และแท้จริง เรารู้อย่างแน่นอนว่ามีบรรดาผู้ปฏิเสธในหมู่พวกเจ้า** ﴾ ความหมายคือ แม้ว่าสาส์นนี้จะชัดแจ้งเพียงใด แต่จะยังมีผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเจ้า แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **และแท้จริง มันคือความโศกเศร้าเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา** ﴾ อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า "และแท้จริง การปฏิเสธศรัทธานั้นจะกลายเป็นความโศกเศร้าสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันกิยามะฮฺ"[143] อิบนุ ญะรีรฺ ยังได้รายงานการอธิบายเช่นนี้จากกอตาดะฮฺ[144] เป็นไปได้ว่าความหมายของคำสรรพนาม (มัน) อาจหมายถึงอัลกุรอานด้วย ซึ่งในกรณีนี้ อายะฮฺนี้จะมีความหมายว่าอัลกุรอานและความศรัทธาต่ออัลกุรอานจะเป็นสาเหตุของความทุกข์โศกสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝٢٠٠ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ .. ﴾

"เช่นนั้นแหละ เราได้ให้มัน (อัลกุรอาน)[145] เข้าไปในหัวใจของพวกอาชญากร พวกเขาไม่ศรัทธาต่อมัน"[146]

และพระองค์ตรัสอีกว่า

﴿ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ ﴾

"และมีสิ่งกีดขวาง ระหว่างพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาต้องปรารถนา"[147]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **และแท้จริง มันคือสัจธรรมอันเที่ยงแท้แน่นอน**) หมายถึง เรื่องราวที่เป็นสัจจะและความจริงซึ่งไม่มีข้อสงสัย ความระแวง หรือความสับสนใดๆ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น จงสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่** ﴾ หมายถึง พระองค์ผู้ประทานอัลกุรอานอันสูงส่งนี้ลงมา

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ
การสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

143. อัฏฏอบารี 23/595
144. อัฏฏอบารี 23/595
145. หมายถึง ทำให้การปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานเข้าไปในหัวใจของพวกเขา - *ผู้แปล*
146. ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ อายะฮฺที่ 200-201
147. ซูเราะฮฺ สะบะอฺ อายะฮฺที่ 54

تفسير سورة المعارج

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ ซะอะละ ซาอิลุน (อัลมะอาริจญ์)

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة المعارج

ซูเราะฮฺ ซะอะละ ซาอิลุน (อัลมะอาริจญ์)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝١ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝٢ مِّنَ
اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝٣ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝٤ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝٥ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ
بَعِيدًا ۝٦ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝٧ ﴾

1. มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
2. สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ไม่มีผู้ปัดป้องใด ๆ (ให้พ้นจากการลงโทษไปได้)
3. (การลงโทษนั้น) มาจากอัลลอฮฺ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง
4. มลาอิกะฮฺและอัรรูฮฺ (ญิบริล) จะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี (ของโลกดุนยานี้)

5. ดังนั้น เจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดีงามเถิด

6. แท้จริง พวกเขา (มุชริกีน) มองเห็นการลงโทษว่าเป็นเรื่องห่างไกล

7. แต่ว่าเราเห็นมัน (การลงโทษ) เป็นเรื่องใกล้

การเร่งเร้าให้เกิดวันกิยามะฮฺ

﴿ **มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน** ﴾ อักษร بِ ในอายะฮฺนี้ให้ความหมายโดยมีนัยว่า ผู้ขอได้เร่งเร้าการลงโทษ คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللهُ وَعْدَهُ ﴾

"และพวกเขาเร่งเร้าเจ้าให้มีการลงโทษ และอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เป็นอันขาด"[148]

กล่าวคือ การลงโทษของอัลลอฮฺ ﷻ จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

อัลเอาฟี ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **มีคนหนึ่งได้ขอการลงโทษที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน** ﴾ ว่า ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ถามเกี่ยวกับการลงโทษของอัลลอฮฺและมันจะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างแน่นอน[149] อิบนุ อบีนาญีห์ ได้รายงานทรรศนะจากมุญาฮิดเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า มีบางคนเร่งเร้า ขอให้มีการลงโทษซึ่งจะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ นั่นคือคำพูดของพวกเขาที่ว่า

﴿ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾

"โอ้ อัลลอฮฺ หากสิ่งนี้คือความจริงที่มาจากพระองค์แล้วไซร้ ก็โปรดได้ทรงให้หินจากฟากฟ้าตกลงมาดังฝนแก่พวกเราเถิด หรือไม่ก็โปรดทรงนำมาแก่เราซึ่งการลงโทษอันเจ็บแสบ"[150]

148. ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ อายะฮฺที่ 47

149. อัฏฏอบารี 23/599

150. ซูเราะฮฺ อัลอันฟาล อายะฮฺที่ 32

และพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ

﴿ وَاقِعٌ ۝١ لِلْكَافِرِينَ ﴾

﴿ จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ① สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ﴾

หมายความว่า มันถูกเตรียมไว้พร้อมแล้วสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา อิบนุ อับบาส กล่าวว่า وَاقِعٌ คือ มาถึงอย่างแน่นอน **﴿ ไม่มีผู้ปัดป้องใดๆ ﴾** คือ ไม่มีใครสามารถทัดทานหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ให้เกิดขึ้น ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า **﴿ มาจากอัลลอฮฺ ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง ﴾**

คำอธิบายของ ذِي الْمَعَارِجِ (ผู้เป็นเจ้าของแห่งทางขึ้นสู่เบื้องสูง)

อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า ذِي الْمَعَارِجِ หมายถึง ความสูงส่งและความประเสริฐยิ่ง[151] ส่วน มุญาฮิด กล่าวว่า ذِي الْمَعَارِجِ "หมายถึงพระเจ้าแห่งทางขึ้นไปสู่ฟากฟ้า"[152] ส่วนพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ ﴾ **﴿ มลาอิกะฮฺและอัรรูฮฺ (ญิบรีล) จะขึ้นไปหาพระองค์ ﴾** อับดุรร็อซซากได้รายงานจากมะอฺมัร จาก กอตาดะฮฺ ว่า تَعْرُجُ หมายถึง ขึ้นไป ส่วนคำว่า الرُّوحُ (อัรรูฮฺ) อบูศอลิหฺ กล่าวว่า "คือสิ่งมีชีวิตจากการสร้างของอัลลอฮฺ ﷻ ที่มีลักษณะคล้ายกับมนุษย์ แต่ไม่ใช่มนุษย์" ฉัน (อิบนุ กะษีรฺ) เห็นว่า มีความเป็นไปได้ว่าหมายถึงท่านญิบรีล กล่าวคือเป็นการเจาะจงญิบรีลหลังจากได้กล่าวถึงมลาอิกะฮฺโดยรวม[153] นอกจากนี้ยังอาจหมายถึงชนิดของดวงวิญญาณ (อัรวาหฺ) ของมนุษย์ เพราะเมื่อวิญญาณถูกพรากออกจากร่างแล้ว จะถูกนำขึ้นสู่ชั้นฟ้า ดังที่มีระบุในฮะดีษของอัลบะรออฺ[154]

ความหมายของ "วันหนึ่งซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี"

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า **﴿ ในวันหนึ่ง ซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี ﴾** หมายถึง วันกิยามะฮฺ, อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานว่า อิบนุ อับบาส ได้อธิบายอายะฮฺนี้ว่า คือวันกิยามะฮฺ ซึ่งเป็นสายรายงานที่เศาะฮีฮฺ, อัษเษารี ได้รายงานจาก ซิมาก บิน ฮัรบฺ จาก อิกริมะฮฺ เกี่ยวกับอายะฮฺนี้เช่นกันว่า หมายถึง วันกิยามะฮฺ[155] อัฎเฎาะฮาก และอิบนุ เซด ต่างก็

151. อัฏฏ็อบารี 23/600
152. อัฏฏ็อบารี 23/600
153. แสดงถึงความประเสริฐของญิบรีล - *ผู้แปล*
154. อัฏฏิวาล โดย อัฏฏ็อบรอนี 238
155. อัฏฏ็อบารี 23/601

กล่าวเช่นเดียวกัน อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺได้รายงานจากอิบนุ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺ **﴾ มลาอิกะฮฺและอัรรูฮฺ (ญิบรีล) จะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี ﴿** ว่าหมายถึง วันแห่งการพิพากษาที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกำหนดให้มีระยะเวลาเท่ากับห้าหมื่นปีสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา[156] มีรายงานฮะดีษจำนวนมากที่มีความหมายเดียวกันนี้

อิมามอะหฺมัดได้รายงานจากอบูอุมัร อัลฆุดานี ว่า เขากล่าวว่า ครั้งหนึ่ง ขณะที่ฉันอยู่กับอบูฮุร็อยเราะฮฺ ได้มีชายคนหนึ่งจากตระกูล บนีอามิรฺ บิน เศาะศอะฮฺผ่านมา และมีคนพูดขึ้นว่า ชายคนนี้เป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดของตระกูลบนีอามิรฺ อบูฮุร็อยเราะฮฺ จึงกล่าวว่า "พวกท่านจงพาเขามาหาฉัน" เมื่อพวกเขาพาชายคนนี้กลับมาหาอบูฮุร็อยเราะฮฺ เขาก็กล่าวแก่ชายคนนั้นว่า "มีคนบอกฉันว่า ท่านเป็นคนที่มีทรัพย์สินมากมาย" ชายคนนั้นตอบว่า "ใช่แล้ว ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันมีอูฐสีแดงหนึ่งร้อยตัว อูฐสีน้ำตาลหนึ่งร้อยตัว..." จากนั้นเขาก็นับอูฐ ม้าและทาสมากมายหลากหลายชนิด อบูฮุร็อยเราะฮฺ จึงกล่าวแก่เขาว่า "จงระวังในเรื่องอูฐและปศุสัตว์" เขาพูดซ้ำไปซ้ำมาจนชายคนนั้นหน้าถอดสี แล้วชายคนนั้นก็พูดว่า "โอ้ อบูฮุร็อยเราะฮฺ เพราะอะไรหรือ?" อบูฮุร็อยเราะฮฺตอบว่า "ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« مَنْ كَانَتْ لَهُ إِبِلٌ لَا يُعْطِي حَقَّهَا فِي نَجْدَتِهَا وَرِسْلِهَا »

"ใครก็ตามที่มีอูฐและไม่ยอมจ่าย (ซะกาต) ทั้งในยามทุกข์และยามสุข"

พวกเราได้กล่าวถามว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ อะไรคือ نَجْدَتِهَا และ رِسْلِهَا" ท่านนบี ﷺ ตอบว่า

« فِي عُسْرِهَا وَيُسْرِهَا، فَإِنَّهَا تَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَغَذِّ مَا كَانَتْ وَأَكْثَرِهِ وَأَسْمَنِهِ وَآشَرِهِ، ثُمَّ يُبْطَحُ لَهَا بِقَاعٍ قَرْقَرٍ فَتَطَؤُهُ بِأَخْفَافِهَا، فَإِذَا جَاوَزَتْهُ أُخْرَاهَا أُعِيدَتْ عَلَيْهِ أُولَاهَا فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَىٰ بَيْنَ النَّاسِ فَيَرَىٰ سَبِيلَهُ. وَإِذَا كَانَتْ لَهُ بَقَرٌ لَا يُعْطِي حَقَّهَا فِي نَجْدَتِهَا وَرِسْلِهَا، فَإِنَّهَا تَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَغَذِّ مَا كَانَتْ وَأَكْثَرِهِ وَأَسْمَنِهِ وَآشَرِهِ، ثُمَّ يُبْطَحُ لَهَا بِقَاعٍ قَرْقَرٍ، فَتَطَؤُهُ كُلُّ ذَاتِ ظِلْفٍ بِظِلْفِهَا وَتَنْطَحُهُ كُلُّ ذَاتِ قَرْنٍ بِقَرْنِهَا، لَيْسَ فِيهَا عَقْصَاءُ وَلَا عَضْبَاءُ، إِذَا جَاوَزَتْهُ أُخْرَاهَا أُعِيدَتْ عَلَيْهِ أُولَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

156. อัฏฏอบารี 23/603

أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَىٰ بَيْنَ النَّاسِ فَيَرَى سَبِيلَهُ. وَإِذَا كَانَتْ لَهُ غَنَمٌ لَا يُعْطِي حَقَّهَا فِي نَجْدَتِهَا وَرِسْلِهَا فَإِنَّهَا تَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَغَذِّ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنِهِ وَآشَرِهِ حَتَّى يُبْطَحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرْقَرٍ فَتَطَؤُهُ كُلُّ ذَاتِ ظِلْفٍ بِظِلْفِهَا وَتَنْطَحُهُ كُلُّ ذَاتِ قَرْنٍ بِقَرْنِهَا، لَيْسَ فِيهَا عَقْصَاءُ وَلَا عَضْبَاءُ إِذَا جَاوَزَتْهُ أُخْرَاهَا أُعِيدَتْ عَلَيْهِ أُولَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَىٰ بَيْنَ النَّاسِ فَيَرَىٰ سَبِيلَهُ »

"ในเวลายากลำบากและเวลาสุขสบาย เพราะแท้จริงแล้ว พวกมันจะมาในวันกิยามะฮฺในสภาพอ้วนท้วนสมบูรณ์ จำนวนมากมาย และในสภาพที่เชื่อง จากนั้นพวกมันจะถูกนำไปที่พื้นราบเรียบ พวกมันจะเหยียบย่ำเขา (ผู้งดจ่ายซะกาต) ด้วยกีบขาของพวกมัน เมื่อตัวสุดท้ายผ่านไป ตัวแรกจะกลับมาเหยียบซ้ำอีกในวันซึ่งมีระยะเวลาห้าหมื่นปี จะเป็นเช่นนี้ จนกว่ามนุษย์ทุกคนจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขา จากนั้นเขา (ผู้งดจ่ายซะกาต) ถึงจะเห็นทางไปของเขา (เช่น ไปสวรรค์หรือนรก)

และถ้าใครมีวัว โดยเขาไม่ได้จ่ายซะกาตทั้งในยามทุกข์และยามสุข ในวันกิยามะฮฺ พวกมันจะมาในวันกิยามะฮฺในสภาพอ้วนท้วนสมบูรณ์ จำนวนมากมาย และในสภาพที่เชื่อง จากนั้นพวกมันจะถูกนำไปที่พื้นราบเรียบ ตัวที่มีกีบ มันจะเหยียบย่ำเขา (ผู้งดจ่ายซะกาต) ด้วยกีบของมัน และทุกตัวที่มีเขาก็จะชนเขาด้วยเขาของมัน จะไม่มีตัวไหนที่ไม่มีเขา เมื่อตัวสุดท้ายผ่านไป ตัวแรก ๆ ก็จะกลับมาเหยียบเขาซ้ำอีกในวันซึ่งมีระยะเวลาห้าหมื่นปี จะเป็นเช่นนี้ จนกว่ามนุษย์ทุกคนจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขา จากนั้นเขา (ผู้งดจ่ายซะกาต) ถึงจะเห็นทางไปของเขา (เช่น ไปสวรรค์หรือนรก)

และถ้าใครมีแพะแกะ โดยเขาไม่ได้จ่ายซะกาตทั้งในยามทุกข์และยามสุข ในวันกิยามะฮฺ พวกมันจะมาในวันกิยามะฮฺในสภาพอ้วนท้วนสมบูรณ์ จำนวนมากมาย และในสภาพที่เชื่อง จากนั้นพวกมันจะถูกนำไปที่พื้นราบเรียบ ตัวที่มีกีบ มันจะเหยียบย่ำเขา (ผู้งดจ่ายซะกาต) ด้วยกีบของมัน และทุกตัวที่มีเขาก็จะชนเขาด้วยเขาของมัน จะไม่มีตัวไหนที่ไม่มีเขา เมื่อตัวสุดท้ายผ่านไป ตัวแรก ๆ ก็จะกลับมาเหยียบเขาซ้ำอีกในวันซึ่งมีระยะเวลาห้าหมื่นปี จะเป็นเช่นนี้ จนกว่ามนุษย์ทุกคนจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขา จากนั้นเขา (ผู้งดจ่ายซะกาต) ถึงจะเห็นทางไปของเขา (เช่น ไปสวรรค์หรือนรก)"

จากนั้นชายจากตระกูลบนีอามิรฺ คนนั้น ได้กล่าวถามว่า "สิทธิ (ซะกาต) ของอูฐนั้นคืออะไร? โอ้ อบูฮุร็อยเราะฮฺ" อบูฮุร็อยเราะฮฺ กล่าวว่า "คือการที่ท่านให้ (ซะกาต) จาก

อูฐตัวที่ดีของท่าน และให้อูฐตัวเมียที่มีนมมาก ให้ผู้อื่นยืมขี่ ให้นมแก่ผู้คนได้ดื่มกิน และให้ยืมอูฐตัวผู้เพื่อผสมพันธุ์"[157] ฮะดีษนี้บันทึกโดย อบูดาวูด และอันนะซาอี[158]

อีกสายรายงานหนึ่งของฮะดีษนี้ อิมามอะหฺมัดบันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ, ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« مَا مِنْ صَاحِبِ كَنْزٍ لَا يُؤَدِّي حَقَّهُ إِلَّا جُعِلَ صَفَائِحَ، يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَتُكْوَىٰ بِهَا جَبْهَتُهُ وَجَنْبُهُ وَظَهْرُهُ، حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللهُ بَيْنَ عِبَادِهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ، ثُمَّ يَرَىٰ سَبِيلَهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ »

"ไม่มีผู้ใดที่ครอบครองทรัพย์สมบัติแล้วละเลยการจ่ายซะกาต นอกเสียจากว่าทรัพย์สินนั้นจะถูกหลอมเป็นแผ่นโลหะ แล้วนำไปเผาในไฟนรก จากนั้นแผ่นโลหะร้อนจะถูกประทับลงบนหน้าผาก สีข้าง และแผ่นหลังของเขา การลงทัณฑ์เช่นนี้จะดำเนินต่อไปจนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในวันที่ยาวนานถึงห้าหมื่นปีตามการนับของพวกท่าน หลังจากนั้น เขาจะได้เห็นบั้นปลายของตนว่าจะได้ไปสู่สวรรค์หรือนรก"

จากนั้น อบูฮุร็อยเราะฮฺได้เล่าส่วนที่เหลือของฮะดีษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแกะและอูฐตามที่ได้ระบุข้างต้น ในสายรายงานของอิมามอะหฺมัด ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า

« الْخَيْلُ لِثَلَاثَةٍ: لِرَجُلٍ أَجْرٌ، وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ، وَعَلَى رَجُلٍ وِزْرٌ »

"ม้ามีไว้สำหรับคนสามคน สำหรับบางคนเป็นเหมือนรางวัล สำหรับบางคนเปรียบเสมือนโล่ (เครื่องป้องกัน) และสำหรับบางคนถือเป็นภาระ"... จนจบฮะดีษ[159]

อิมามมุสลิมได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้อย่างครบถ้วน โดยที่อัลบุคอรีไม่ได้รายงานด้วย[160] จุดประสงค์ของการนำฮะดีษนี้มาเล่าคือต้องการเน้นสิ่งที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

157. อะหฺมัด 2/489

158. อบูดาวูด 2/304 และ อันนะซาอี 5/12

159. อะหฺมัด 2/262

160. มุสลิม 2/682

« حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللهُ بَيْنَ عِبَادِهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ »

"จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในวันที่มีระยะเวลาห้าหมื่นปี"

การกำชับให้ท่านนบี ﷺ มีความอดทน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น เจ้าจงอดทนด้วยความอดทนที่ดีงามเถิด** ﴾ ความหมายคือ จงอดทนเถิด โอ้ มุฮัมมัด กับการถูกปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของเจ้า และอดทนกับการที่พวกเขาเร่งเร้าการลงโทษเพราะคิดว่ามันจะไม่เกิดขึ้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴿ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ﴾

"บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในเรื่องนี้เร่งเร้าจะให้เกิดขึ้น ในขณะที่บรรดาผู้ศรัทธานั้นหวาดกลัวมัน และรู้ว่ามันเป็นความจริง"[161]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แท้จริง พวกเขา (มุชริกีน) มองเห็นการลงโทษว่าเป็นเรื่องห่างไกล** ﴾ หมายถึง การเกิดขึ้นของการลงโทษเป็นเรื่องห่างไกล บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นว่าวันกิยามะฮฺเป็นสิ่งที่ห่างไกลเกินจริงและเป็นไปไม่ได้ ﴿ **แต่ว่าเราเห็นมัน (การลงโทษ) เป็นเรื่องใกล้** ﴾ กล่าวคือ ผู้ศรัทธาเชื่อว่าการเกิดขึ้นของวันกิยามะฮฺใกล้เข้ามาแล้ว แม้ว่ายังไม่รู้เวลาที่จะเกิดขึ้น และไม่มีใครรู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น แต่ทุกสิ่งที่จะมาถึงนั้น ถือว่าเป็นเรื่องใกล้และจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

﴿ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾
وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي
مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي

161. ซูเราะฮฺ อัชชูรอ อายะฮฺที่ 18

تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾
نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾

8. วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่น อัลมุหลฺ (ทองแดงที่หลอมละลาย)

9. และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่น อัลอิหนฺ (ขนสัตว์ที่ปลิวว่อน)

10. และมิตรสหายจะไม่ถามถึงกัน

11. ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประสานสายตาซึ่งกันและกันก็ตาม ผู้ประพฤติชั่วก็ใคร่จะไถ่ตน ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺในวันนั้นด้วยบุตรหลานของเขา

12. และด้วยภริยาของเขา และด้วยพี่น้องของเขา

13. และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พักอาศัยแก่เขา

14. และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ

15. ไม่เลย! แท้จริง มันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน

16. ซึ่งมันจะลอกผิวหนังออก (เพราะความร้อนของไฟนรก)

17. มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่างจากความจริง

18. และสะสมทรัพย์สินและซ่อนไว้

ความน่าสะพรึงกลัวของวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า การลงโทษจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแน่นอน ﴾ **วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่น อัลมุหลฺ** ﴿ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อะฏออฺ, สะอีด บิน ญุเบรฺ, อิกริมะฮฺ, อัสสุดดีย์ และคนอื่นๆ ให้ทรรศนะว่า "เหมือนกับคราบน้ำมัน" ﴾ **และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่น อัลอิหนฺ** ﴿ แปลว่า เหมือนขนสัตว์ที่ปลิวว่อน ซึ่งเป็นทรรศนะของมุญาฮิด, กอตาดะฮฺ

และอัสสุดดีย์[162] อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴾

"และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่น อัลอิหนฺ (ขนสัตว์) ที่ปลิวว่อน"[163]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และมิตรสหายจะไม่ถามถึงกัน ⑩ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะประสานสายตาซึ่งกันและกันก็ตาม** ﴾

หมายความว่า ไม่มีญาติหรือเพื่อนสนิทคนใดที่จะถามถึงเพื่อนสนิทของตงเอง แม้จะเห็นเพื่อนอยู่ในสภาพที่เลวร้ายที่สุด เพราะเขาจะยุ่งอยู่กับเรื่องตัวเองและจะไม่คิดถึงเรื่องคนอื่น อัลเอาฟีรายงานจากอิบนุ อับบาส ความว่า พวกเขารู้จักกันและคุ้นเคยกัน แต่พวกเขาก็จะหนีจากกันไป ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴾

"สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอตัวเขาอยู่แล้ว"[164]

อายะฮฺนี้ คล้ายกับอายะฮฺที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ﴾

"มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และจงกลัววันหนึ่งที่พ่อไม่อาจจะช่วยลูกของเขาได้ และลูกก็ไม่อาจจะช่วยพ่อของเขาได้แต่อย่างใด แท้จริง สัญญาของอัลลอฮฺนั้นเป็นความจริง"[165]

และคล้ายกับอายะฮฺ

﴿ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ﴾

"และถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้วขอร้อง (ผู้อื่น) ให้ช่วยแบกมัน ก็จะไม่มีสิ่งใดถูกแบกออกจากเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม"[166]

---

162. อัฏฏอบารี 23/604
163. ซูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ อายะฮฺที่ 5
164. ซูเราะฮฺ อะบะสะ อายะฮฺที่ 37
165. ซูเราะฮฺ ลุกมาน อายะฮฺที่ 33
166. ซูเราะฮฺ ฟาฏิรฺ อายะฮฺที่ 18

และคล้ายกับอายะฮฺ

﴿ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴾

"แล้วเมื่อสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น จะไม่มีความเป็นญาติระหว่างพวกเขาในวันนั้น และพวกเขาจะไม่ไต่ถามซึ่งกันและกัน"[167]

และคล้ายกับอายะฮฺ

﴿ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ ﴾

"วันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา (34) และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา (35) และจากภริยาของเขา และลูก ๆ ของเขา (36) สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้นมีภาระพอตัวเขาอยู่แล้ว (37)"

ในซูเราะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **ผู้ประพฤติชั่วก็ใคร่จะไถ่ตน ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺในวันนั้นด้วยบุตรหลานของเขา (11) และด้วยภริยาของเขา และด้วยพี่น้องของเขา (12) และด้วยญาติพี่น้องของเขา ซึ่งได้ให้ที่พักอาศัยแก่เขา (13) และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ (14) ไม่เลย!** ﴾ หมายความว่า จะไม่มีการรับการไถ่ตัวใด ๆ แม้ว่าเขาจะนำผู้คนทั้งโลก หรือทรัพย์สมบัติที่มีค่าที่สุดเท่าที่หาได้มาเป็นค่าไถ่ แม้ว่าจะเท่ากับทองคำทั้งโลกก็ตาม หรือแม้แต่บุตรซึ่งเป็นที่รักยิ่งเหมือนกล่องดวงใจของเขาในโลกดุนยา แต่เมื่อเห็นความน่าสะพรึงกลัวของการลงโทษ เขาจะปรารถนาใช้บุตรไถ่ตัวเขาเองให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺในวันกิยามะฮฺ แต่ทว่าจะไม่มีการรับบุตรของเขาเป็นค่าไถ่แต่อย่างใด

มุญาฮิด และ อัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่า ﴿ وَفَصِيلَتِهِ ﴾ หมายถึง เผ่าของเขาและเครือญาติของเขา[168] อิกริมะฮฺกล่าวว่า หมายถึง ตระกูลของเขาที่เป็นส่วนหนึ่งของเผ่า อัชฮับได้รายงานว่า มาลิกกล่าวว่า ﴿ وَفَصِيلَتِهِ ﴾ หมายถึง มารดาของเขา

---

167. ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 101

168. อัฏฏอบารี 23/606

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **แท้จริง มันเป็นไฟนรกที่ลุกโชน** ﴾ พระองค์ทรงอธิบายถึงไฟนรกและความร้อนที่รุนแรงของไฟนรก ﴿ نَزَّاعَةً لِلشَّوَى ﴾ ﴿ **ซึ่งมันจะลอกผิวหนังออก** ﴾

อิบนุ อับบาส และมุญาฮิด ได้กล่าวว่า หมายถึง หนังของศีรษะ[169] อัลฮะซัน อัลบัศรี และษาบิต อัลบุนานี ได้กล่าวว่า ﴿ نَزَّاعَةً لِلشَّوَى ﴾ ﴿ **ซึ่งมันจะลอกผิวหนังออก** ﴾ หมายถึง ไฟนรกจะทำลายความงดงามของใบหน้า กอตาดะฮฺกล่าวว่า ﴿ نَزَّاعَةً لِلشَّوَى ﴾ หมายถึง มันจะฉีกลอกอวัยวะสำคัญ ใบหน้า ร่างกายและแขนขาของเขา"[170] อัฏเฎาะฮาก กล่าวว่า หมายถึง ไฟนรกจะขูดเนื้อและหนังออกจากกระดูกจนไม่เหลืออะไรเลย[171] อิบนุ เซด กล่าวว่า الشَّوَى คือไขกระดูก[172] ดังนั้น ความหมายของประโยคนี้คือ "มันเป็นการตัดกระดูกของพวกเขาและเปลี่ยนผิวหนังและรูปร่างของพวกเขา"

พระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่างจากความจริง ⑰ และสะสมทรัพย์สินและซ่อนไว้ ⑱** ﴾ ความหมายคือ ไฟนรกจะร้องเรียกให้สมาชิกของมันมาหาพวกเขาได้ถูกกำหนดไว้แล้วในดุนยาว่า จะปฏิบัติสิ่งที่เป็นผลให้สมควรได้รับการลงโทษในนรก ซึ่งมันจะเรียกหาพวกเขาในวันกิยามะฮฺด้วยคำพูดฉะฉานชัดเจน แล้วจะเลือกจับพวกเขาออกมาจากบรรดามนุษย์ที่กำลังชุมนุมเหมือนนกจิกเมล็ดพืช ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้ที่ ﴿ **ผินหลัง และหันห่างจากความจริง** ﴾ กล่าวคือ พวกเขาปฏิเสธศรัทธาด้วยใจและละทิ้งการงานที่ต้องกระทำด้วยอวัยวะร่างกายของเขา ﴿ **และสะสมทรัพย์สินและซ่อนไว้** ﴾ หมายถึง เขาสะสมทรัพย์สมบัติไว้เป็นกองๆ และปกปิดไว้ หมายความว่าเขาหวงแหน และปฏิเสธที่จะให้สิทธิของอัลลอฮฺในทรัพย์สิน ซึ่งเป็นสิ่งวาญิบที่ต้องปฏิบัติในเรื่องการใช้จ่ายและออกซะกาต ดังที่มีบันทึกไว้ในฮะดีษว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« لَا تُوعِي فَيُوعِيَ اللهُ عَلَيْكِ »

"เธอจงอย่าได้หวงแหน (ทรัพย์สมบัติ) มิฉะนั้นอัลลอฮฺจะทรงระงับมันจากเธอ"[173]

---

169. อัฏฏอบารี 23/608
170. อัฏฏอบารี 23/609
171. อัฏฏอบารี 23/609
172. อัฏฏอบารี 23/609
173. มุสลิม 2/713

﴿ إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا
مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم
مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ
حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُم بِشَهَادَاتِهِمْ
قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ
مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ ﴾

19. แท้จริง มนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนใจร้อน

20. เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็ตีโพยตีพาย

21. และเมื่อคุณความดีประสบแก่เขา ก็หวงแหน

22. ยกเว้นบรรดาผู้ละหมาด

23. บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาดของพวกเขาเป็นประจำ

24. และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีสิทธิที่ถูกกำหนดไว้

25. สำหรับผู้ที่เอ่ยขอ และผู้ถูกทอดทิ้ง

26. และบรรดาผู้ที่เชื่อในวันแห่งการตอบแทน (วันกิยามะฮฺ)

27. และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา

28. แท้จริง การลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขาไม่อาจหลบเลี่ยงได้

29. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาอวัยวะเพศของพวกเขา

30. นอกจากแก่คู่ครองของพวกเขา หรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง ในลักษณะเช่นนั้น พวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ

31. ดังนั้น ผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ละเมิด

32. และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสิ่งที่ได้รับมอบหมาย (อะมานะฮฺ) ของพวกเขาและคำมั่นสัญญาของพวกเขา

33. และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยานของพวกเขา

34. และบรรดาผู้ที่ดำรงรักษาในการละหมาดของพวกเขา

35. ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันหลากหลาย เป็นผู้ได้รับเกียรติ

มนุษย์มักจะมีนิสัยใจร้อน ตีโพยตีพาย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสบอกเกี่ยวกับมนุษย์และนิสัยตามธรรมชาติของอารมณ์ใฝ่ต่ำของเขา พระองค์ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง มนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนใจร้อน** ﴿ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายข้อความนี้โดยกล่าวว่า ﴾ **เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็ตีโพยตีพาย** ﴿ หมายความว่า เมื่อใดก็ตามที่เขาประสบกับความเดือดร้อนใดๆ เขาจะหวาดกลัว วิตกกังวล ตีโพยตีพาย และตระหนกตกใจเนื่องจากรู้สึกกลัวอย่างรุนแรง รู้สึกสิ้นหวังที่จะได้รับสิ่งดีๆ หลังจากนั้น

﴾ **และเมื่อคุณความดีประสบแก่เขา ก็หวงแหน** ﴿ หมายความว่า ถ้าเขาได้รับเนียะอฺมัตหรือความโปรดปรานใดๆ จากอัลลอฮฺแล้ว เขาจะตระหนี่ ไม่แบ่งปันแก่ผู้อื่น ไม่ให้สิทธิแก่อัลลอฮฺ ﷻ ในสิ่งที่เขาได้รับ (ไม่จ่ายซะกาต หรือบริจาคทาน)

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ, ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

« شَرُّ مَا فِي رَجُلٍ: شُحٌّ هَالِعٌ وَجُبْنٌ خَالِعٌ »

"สิ่งที่เลวร้ายที่สุดในตัวมนุษย์คือความโลภ ความใจร้อน และความขี้ขลาดที่ไม่รู้จักพอ"[174]

174. อะหฺมัด 2/302

อบูดาวูดได้บันทึกฮะดีษนี้จาก อับดุลลอฮฺ บิน อัลญัรฺเราะฮฺ จากอบูอับดุรเราะฮฺมาน อัลมุกริ และนี่คือฮะดีษเดียวเท่านั้นที่ถูกรายงานผ่านสายรายงานของอับดุลอาซิซ[175]

ยกเว้นบรรดาผู้ละหมาดที่จะไม่มีนิสัยใจร้อน อธิบายการงานและการละหมาดของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ยกเว้นบรรดาผู้ละหมาด** ﴿ ความหมายคือ มนุษย์มักจะมีลักษณะนิสัยที่น่าตำหนิ ยกเว้นผู้ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงปกป้อง ช่วยเหลือ ชี้แนะสู่แนวทางที่ดี และอำนวยปัจจัยให้เขาได้รับสิ่งที่ดีงาม ซึ่งคนเหล่านี้คือบรรดาผู้ทำการละหมาด ﴾ **บรรดาผู้ที่ดำรงมั่นอยู่ในการทำละหมาดของพวกเขาเป็นประจำ** ﴿ กล่าวคือ พวกเขารักษาเวลาละหมาด และบทบัญญัติของการละหมาด ซึ่งเป็นทรรศนะของ อิบนุ มัสอูด, มัซรูก, และอิบรอฮีม อันนะเคาะอี[176] มีทรรศนะหนึ่งกล่าวว่า มันหมายถึงความสงบนิ่งและความคุชัวะอฺ (นอบน้อม) ในละหมาด คล้ายกับอายะฮฺที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝٢ ﴾

"แน่นอน บรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว ① ซึ่งคือบรรดาผู้ที่คุชัวะอฺ (นอบน้อม) ในการละหมาดของพวกเขา ②"[177]

ทรรศนะนี้กล่าวโดย อุกบะฮฺ บิน อามิรฺ ซึ่งมันคือคำศัพท์เดียวกับที่ใช้อธิบายน้ำนิ่ง **الماء الدائم** และนี่เป็นหลักฐานว่า "การสงบนิ่ง" เป็นสิ่งที่วาญิบในการละหมาด เพราะผู้ที่ไม่มีความสงบนิ่ง (ความนิ่งของอิริยาบถ) ในการรุกั๊วะและสุญูดนั้น ถือว่าเขาไม่ **دائم** (ณ ที่นี้หมายถึง สงบนิ่ง) ในละหมาดเนื่องจากเขาไม่มีความสงบนิ่ง (ในอิริยาบถนั้น) แต่จะรุกั๊วะและสุญูดแบบจิก (อย่างรวดเร็ว) เหมือนกับการจิกของอีกา ดังนั้น เขาจะไม่ประสบความสำเร็จในการละหมาดของเขา มีอีกหนึ่งทรรศนะกล่าวว่า ความหมายในที่นี้คือบรรดาผู้ที่กระทำการงานใดๆ แล้ว พวกเขาจะปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ดังที่มีฮะดีษเศาะฮีฮฺจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ ﵂ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللهِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ »

"การงานอันเป็นที่รักยิ่ง ณ อัลลอฮฺ คือ การงานที่มีความสม่ำเสมอต่อเนื่องมากที่สุด แม้ว่ามันจะเล็กน้อยก็ตาม"[178]

175. อบูดาวูด 3/26
176. อัฏฏอบารี 23/612
177. ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 1-2
178. มุสลิม 1/541

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีสิทธิที่ถูกกำหนดไว้ ㉔ สำหรับผู้ที่เอ่ยขอ และผู้ถูกทอดทิ้ง ㉕** ﴿ กล่าวคือ ในทรัพย์สมบัติของพวกเขานั้น มีส่วนที่ถูกกำหนดไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ลำบากยากจน ﴾ **และบรรดาผู้ที่เชื่อในวันแห่งการตอบแทน** ﴿ หมายความว่า พวกเขาเชื่ออย่างสนิทใจในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ การสอบสวนและการตอบแทน ดังนั้น พวกเขาจึงประกอบการงานของผู้ที่หวังการตอบแทนที่ดีและเกรงกลัวการลงโทษ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขา** ﴿ หมายความว่า พวกเขาเกรงกลัวและหวาดหวั่นต่อการลงโทษ ﴾ **แท้จริง การลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเขาไม่อาจหลบเลี่ยงได้** ﴿ หมายความว่า สำหรับผู้ที่เข้าใจในคำสั่งของอัลลอฮฺแล้ว เขาจะรู้ว่าไม่มีผู้ใดรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ ยกเว้น ผู้ที่พระองค์ทรงให้ความปลอดภัย ﴾ **และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาอวัยวะเพศของพวกเขา** ﴿ กล่าวคือ พวกเขารักษาอวัยวะเพศของพวกเขาให้ห่างไกลจากสิ่งต้องห้าม และสิ่งที่อัลลอฮฺไม่อนุญาต ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **นอกจากแก่คู่ครองของพวกเขา หรือที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง** ﴿ หมายถึง ทาสหญิงของพวกเขา ﴾ **ในลักษณะเช่นนั้น พวกเขาจะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ ㉚ ดังนั้น ผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ละเมิด ㉛** ﴿ ได้มีการอธิบายเรื่องนี้แล้วในตอนต้นของซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องอธิบายซ้ำอีกครั้ง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสิ่งที่ได้รับมอบหมาย (อะมานะฮฺ) ของพวกเขาและคำมั่นสัญญาของพวกเขา** ﴿ กล่าวคือ เมื่อพวกเขาได้รับความไว้วางใจ พวกเขาจะไม่ทรยศ และเมื่อพวกเขาให้คำสัญญา พวกเขาจะไม่บิดพลิ้ว และนี่คือลักษณะของผู้ศรัทธาซึ่งตรงกันข้ามกับลักษณะของมุนาฟิก (ผู้กลับกลอก) ดังที่มีรายงานในฮะดีษเศาะฮีฮฺ

« آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ »

"สัญญาณของมุนาฟิก มี 3 ประการ เมื่อเขาพูด เขามักจะโกหก เมื่อสัญญา เขามักผิดสัญญา และเมื่อได้รับความไว้วางใจ เขามักจะทรยศ"[179]

ในอีกสายรายงาน ระบุว่า

« إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ »

"เมื่อเขาพูด เขามักจะโกหก เมื่อทำสัญญา เขามักจะบิดพลิ้ว และเมื่อโต้เถียง เขามักจะหยาบคาย"[180]

179. ฟัตฮุลบารี 1/111
180. ฟัตฮุลบารี 1/111

จากนั้น พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยานของพวกเขา** ﴾ กล่าวคือ พวกเขารักษาคำให้การเป็นพยานของพวกเขา ไม่เพิ่มหรือลดหรือปกปิดการเป็นพยานของพวกเขา ซึ่งในเรื่องนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴿ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ﴾

"และผู้ใดปกปิดมันไว้ แน่นอน หัวใจของเขาก็มีบาป"[181]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาผู้ที่ดำรงรักษาในการละหมาดของพวกเขา** ﴾ หมายถึง รักษาเวลาละหมาด, รุก่น, บทบัญญัติต่างๆ ของการละหมาดที่เป็นวาญิบและสุนัต จะเห็นว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเริ่มต้นการกล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธาด้วยการละหมาด และพระองค์ทรงจบด้วยการกล่าวถึงการละหมาดเช่นกัน สิ่งนี้แสดงถึงความสำคัญและความประเสริฐของการละหมาด ดังที่ระบุในตอนต้นของซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า

﴿ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝١٠ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝١١ ﴾

"ชนเหล่านี้แหละคือ ผู้ที่จะได้รับมรดก ⑩ ซึ่งพวกเขาจะได้รับมรดกสวนสวรรค์ชั้นฟิรฺเดาสฺ และจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ⑪"[182]

ส่วนในซูเราะฮฺที่กำลังอธิบายนี้ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **ชนเหล่านั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์อันหลากหลาย เป็นผู้ได้รับเกียรติ** ﴾ หมายความว่า พวกเขาจะได้รับการตอบแทนด้วยสิ่งอำนวยความสุขและความสำราญต่างๆ มากมาย

۞ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ۝٣٦ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝٣٧ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝٣٨ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ ۝٣٩ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ

181. อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 283

182. ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 10-11

وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ
يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي
كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

36. แล้วเกิดอะไรขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่วิ่งหนีจากเจ้าอย่างกระเจิดกระเจิง (มุฮัมมัด)

37. แยกย้ายหนีกันไปทางขวาและทางซ้าย

38. แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะเข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือ?

39. ไม่เลย! แท้จริง เราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี

40. แต่เปล่าเลย! ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออกและบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริง เรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้เดชานุภาพอย่างแน่นอน

41. ที่จะแทนที่พวกเขาด้วย (สิ่ง) ที่ดีกว่าพวกเขา และเราจะไม่ถูกขัดขวางใด ๆ (ในเรื่องนี้)

42. ดังนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขาให้เพ้อเจ้อและหลงระเริง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กิยามะฮฺ) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้

43. วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่ง คล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจว็ดของพวกเขา

44. สายตาของพวกเขาละห้อยเศร้าสลด ความอัปยศปกคลุมพวกเขานั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้

การตำหนิและข่มขู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในสมัยของท่านนบี ﷺ ซึ่งพวกเขาได้เห็นท่านนบีด้วยตาตนเองและสัมผัสกับทางนำที่อัลลอฮฺ ﷻ ส่งมาพร้อมกับท่านนบี ﷺ อีกทั้งได้ประจักษ์ถึงปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานแก่ท่าน แต่พวกเขากลับผินหลังให้และแยกย้ายออกห่างจากท่าน ต่างคนต่างไปคนละทิศละทาง เป็นกลุ่มๆ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ ﴾

“แล้วเกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาผินหลังออกห่างจากการตักเตือน (49) ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรียวที่ตื่นตระหนก (50) หนีจากเสือสิงห์ (51)”[183]

อายะฮฺที่กำลังอธิบายนี้ ก็มีความหมายคล้ายคลึงกัน อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แล้วเกิดอะไรขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่วิ่งหนีจากเจ้าอย่างกระเจิดกระเจิง** ﴾ หมายความว่า เกิดอะไรขึ้นกับผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า โอ้ มุฮัมมัด? เหตุใดพวกเขาถึงวิ่งหนีกระเจิดกระเจิง ดังที่อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า مُهْطِعِينَ หมายถึง วิ่งจากไป ﴿ **แยกย้ายหนีกันไปทางขวาและทางซ้าย** ﴾ พหูพจน์ของคำว่า عِزِينَ คือ عزة ซึ่งหมายถึง แยกย้ายกระจัดกระจาย[184] เป็นการอธิบายสภาพการวิ่งหนีของพวกเขาว่าพวกเขาวิ่งหนีในสภาพที่แตกแยกกระจัดกระจาย อัลเอาฟีได้รายงานจากอิบนุ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **แล้วเกิดอะไรขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่วิ่งหนีจากเจ้าอย่างกระเจิดกระเจิง** ﴾ “ในสภาพที่พวกเขากำลังมองมาทางเจ้า” ส่วนอายะฮฺ ﴿ **แยกย้ายหนีกันไปทางขวาและทางซ้าย** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า عِزِينَ คือกลุ่มคนที่อยู่ทางขวาและทางซ้าย หมายความว่า พวกเขากำลังผินหลังหนีจากท่านนบี ﷺ และเยาะเย้ยท่าน

ญาบิรฺ บิน สะมุเราะฮฺ เล่าว่า ครั้งหนึ่ง ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ออกมาหาพวกเขาในขณะที่พวกเขานั่งล้อมวงกันอยู่ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ จึงกล่าวว่า

« مَا لِي أَرَاكُمْ عِزِينَ »

“เหตุใดฉันจึงเห็นพวกท่านนั่งกันเป็นกลุ่ม”[185]

รายงานโดย อะหฺมัด, มุสลิม, อบูดาวูด, อันนะซาอี และอิบนุ ญะรีรฺ[186]

---

183. ซูเราะฮฺ อัลมุดดัษษิรฺ อายะฮฺที่ 49-51

184. อัฏฏอบารี 23/620

185. อัฏฏอบารี 23/620

186. อะหฺมัด 5/93, มุสลิม 1/322, อบูดาวูด 1/561, อันนะซาอี 3/4 และ อัฏฏอบารี 23/620

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **แต่ละคนในหมู่พวกเขาต่างก็อยากจะเข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือ? ㊳ ไม่เลย!** ﴿ หมายความว่า พวกเขาปรารถนาที่จะเข้าสวรรค์ ทั้งที่หันเหหนีจากท่านรอซูล ﷺ และผินหลังให้กับสัจธรรมกระนั้นหรือ? ไม่เลย แต่ทว่าที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงยืนยันการเกิดขึ้นของวันกิยามะฮฺ และการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องที่พวกเขาปฏิเสธและอ้างว่าเป็นไปไม่ได้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงให้เหตุผลเพื่อพิสูจน์เรื่องนี้ว่า พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเขามาตั้งแต่ต้น โดยที่ยังไม่มีตัวตนใด ๆ ดังนั้น การทำให้ฟื้นคืนชีพหลังความตายย่อมง่ายกว่าการสร้างในครั้งแรก และนี่คือสิ่งที่พวกเขาสารภาพเอง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง เราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี** ﴿ ซึ่งหมายถึงจากน้ำอสุจิที่อ่อนแอ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿

"เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำ (อสุจิ) ที่ต่ำต้อยมิใช่หรือ?"

หรือดังเช่นที่พระองค์ตรัสอีกว่า

﴾ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۞ خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ۞ يَخْرُجُ مِن بَيْنِ
الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۞ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۞ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۞ فَمَا لَهُ مِن قُوَّةٍ
وَلَا نَاصِرٍ ۞ ﴿

"ดังนั้น มนุษย์จงไตร่ตรองดูซิว่า เขาถูกบังเกิดมาจากอะไร ⑤ เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา ⑥ มันออกมาจากกระดูกสันหลัง และกระดูกซี่โครง ⑦ แท้จริง พระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้เขากลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ) ⑧ วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย ⑨ ดังนั้น เขาจะไม่มีพลังใด ๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ ⑩"[187]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **แต่เปล่าเลย! ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตก** ﴿ หมายถึงผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ผู้ทรงสร้างทิศตะวันออกและทิศตะวันตก และทรงควบคุมดวงดาวให้ปรากฏทางทิศตะวันออกของท้องฟ้าและหายไปทางทิศตะวันตก สรุปประเด็นของสิ่งที่กำลังอธิบายนี้คือ เรื่องราวมิได้เป็นดังที่ผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่าจะไม่มีวันกิยามะฮฺ ไม่มีการคิดบัญชี ไม่มีการฟื้นคืนชีพ และไม่มีการรวบรวมกลับมาอีกครั้ง แต่ความจริงคือทั้งหมดที่กล่าวนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ นี่คือเหตุผลที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงปฏิเสธคำสาบานในตอนต้นของคำสาบานนี้

---

187. ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก อายะฮฺที่ 5-10

เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์กำลังสาบานด้วยการปฏิเสธข้อกล่าวอ้างของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และนี่คือการตอบโต้การกล่าวอ้างที่เป็นเท็จของพวกเขาในการปฏิเสธวันกิยามะฮฺ ทั้งที่พวกเขาได้เห็นประจักษ์ถึงความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของอัลลอฮฺ ﷻ ในสิ่งที่น่าเชื่อถือยิ่งกว่าการสร้างวันกิยามะฮฺ นั่นคือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ตลอดจนการควบคุมดูแลสรรพสิ่งทั้งที่เป็นสิ่งมีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิต ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

"แน่นอน การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นใหญ่ยิ่งกว่าการสร้างมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้"[188]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ ﴾

"และพวกเขาไม่เห็นหรือว่า แท้จริง อัลลอฮฺ ซึ่งทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ และมิทรงเหน็ดเหนื่อยจากการสร้างสิ่งเหล่านั้น ย่อมทรงเป็นผู้อานุภาพที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีก แน่นอน แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุก ๆ สิ่ง (33)"[189]

และพระองค์ตรัสอีกว่า

﴿ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ ﴾

"พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขากระนั้นหรือ? แน่นอน และพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้ (81) แท้จริง พระบัญชาของพระองค์ เมื่อทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา (82)"[190]

188. ซูเราะฮฺ ฆอฟิร อายะฮฺที่ 57
189. ซูเราะฮฺ อัลอะหฺกอฟ อายะฮฺที่ 33
190. ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 81-82

ในซูเราะฮฺที่กำลังอรรถาธิบายนี้ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **แต่เปล่าเลย! ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริง เรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้เดชานุภาพอย่างแน่นอน ⑩ ที่จะแทนที่พวกเขาด้วย (สิ่ง) ที่ดีกว่าพวกเขา** ﴾ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ เราสามารถที่จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพด้วยร่างกายที่ดีกว่าร่างกายเดิม เพราะอำนาจของอัลลอฮฺ ﷻ สามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ ﴿ **และเราจะไม่ถูกขัดขวางใด ๆ** ﴾ หมายความว่า เราจะไม่อ่อนแอใดๆ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝٣ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝٤ ﴾

"มนุษย์คิดหรือว่า เราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขากระนั้นหรือ ③ แน่นอนทีเดียว เราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ④"[191]

หรือเช่นที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝٦٠ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٦١ ﴾

"เรานั้นเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเจ้า และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง ⑥⓪ ในการที่เราจะเปลี่ยนบุคคลเยี่ยงพวกเจ้า และเราจะให้พวกเจ้าเกิดขึ้นมาอีกในรูปแบบที่พวกเจ้าไม่รู้ ⑥①"[192]

อิบนุ ญะรีรฺ อธิบาย ﴿ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ ﴾ ﴿ **ที่จะแทนที่พวกเขาด้วย (สิ่ง) ที่ดีกว่าพวกเขา** ﴾ ว่า หมายถึง แทนที่พวกเขาด้วยประชาชาติอื่น ซึ่งจะเชื่อฟังและไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ, อิบนุ ญะรีรฺ ตีความในลักษณะเดียวกับอายะฮฺที่ว่า

﴿ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُم ﴾

"และหากพวกเจ้าผินหลังให้ พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนหมู่ชนอื่นแทนพวกเจ้า แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เป็นเช่นพวกเจ้า"[193]

---

191. ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 3-4
192. ซูเราะฮฺ อัลวากิอะฮฺ อายะฮฺที่ 60-61
193. ซูเราะฮฺ มุฮัมมัด อายะฮฺที่ 38

อย่างไรก็ตาม ความหมายแรก[194] นั้นชัดเจนกว่า เนื่องจากมีอายะฮฺอื่นๆ สนับสนุน *วัลลอฮุอะอฺลัม* (และอัลลอฮฺคือผู้ทรงรู้ดียิ่ง)

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **ดังนั้น เจ้าจงปล่อยพวกเขา** ﴿ โอ้ มุฮัมมัด! ﴾ **ให้เพ้อเจ้อและหลงระเริง** ﴿ หมายถึง ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความเท็จ ปฏิเสธศรัทธา และดื้อรั้นต่อไป ﴾ **จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน (กิยามะฮฺ) ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้** ﴿ หมายความว่า พวกเขาจะได้รับรู้ผลของการกระทำดังกล่าวและลิ้มรสการลงโทษ ﴾ **วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่ง คล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจว็ดของพวกเขา** ﴿ กล่าวคือ พวกเขาลุกออกจากหลุมฝังศพเมื่อพระผู้อภิบาลทรงเรียกพวกเขาไปยังสถานที่แห่งการสอบสวน โดยพวกเขาจะลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว ﴾ **คล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจว็ดของพวกเขา** ﴿ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และอัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า หมายถึง "ราวกับว่าพวกเขากำลังพุ่งเข้าหาธง" อบุลอาลิยะฮฺ และ ยะฮฺยา บิน อบีกะษีรฺ กล่าวว่า หมายถึง "ราวกับว่า พวกเขากำลังพุ่งไปสู่เป้าหมาย" นักวิชาการส่วนใหญ่รายงานคำนี้ว่า نَصْبٍ โดยมีสระฟัตฮะฮฺอยู่เหนือตัวอักษรนูน และสระซุกูนเหนือตัวอักษรศอด เป็นคำนามทางวาจา หมายถึงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น อัลฮะซัน อัลบัศรี รายงานว่า نُصُبٍ โดยมีสระฎ็อมมะฮฺอยู่เหนือทั้งตัวอักษรนูนและศอด ซึ่งแปลว่า รูปปั้นเจว็ด ดังนั้น ความหมายคือ พวกเขารีบเร่งมายังสถานที่ชุมนุม เหมือนเมื่อครั้งที่อยู่ในดุนยาที่พวกเขารีบเร่งไปหารูปปั้นเจว็ดเมื่อพวกเขาเห็นมัน ﴾ **يُوفِضُونَ** ﴿ คือพวกเขาจะรีบเร่งเพื่อเป็นคนแรกที่สัมผัสมัน เรื่องนี้ได้รับการรายงานจาก มุญาฮิด, ยะหฺยา บิน อบีกะษีรฺ, มุสลิม อัลบะฏีน, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, อัรเราะเบียะอฺ บิน อนัส, อบูศอลิฮฺ, อาศิม บิน บะหฺดะละฮฺ, อิบนุ เซด และนักวิชาการอื่นๆ ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **สายตาของพวกเขาละห้อยเศร้าสลด** ﴿ หมายถึง ต่ำต้อย ﴾ **ความอัปยศปกคลุมพวกเขา** ﴿ กล่าวคือ เป็นการตอบแทนที่พวกเขาประพฤติตัวเย่อหยิ่งยโสในชีวิตโลกโดยปฏิเสธที่จะเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺ ﷻ ﴾ **นั่นคือวันที่พวกเขาถูกสัญญาไว้** ﴿

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ ซะอะละ ซาอิลุน (อัลมะอาริจญ์)
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

194. ที่อธิบายว่า ในวันกิยามะฮฺ อัลลอฮฺ ﷻ สามารถที่จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพด้วยร่างกายที่ดีกว่าร่างกายเดิม - *ผู้แปล*

تَفْسِيرُ سُورَةِ نُوحٍ

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ นูหฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سُورَةُ نُوحٍ

ซูเราะฮฺ นูหฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن
يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ
وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ
لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ﴾

1. แท้จริง เราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา

2. เขากล่าวว่า โอ้ หมู่ชนของฉันเอ๋ย! แท้จริง ฉันคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน

3. พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺเถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังฉัน

4. **พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านในความผิดของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผันพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริง วาระของอัลลอฮฺนั้น เมื่อมาถึงแล้ว มันจะไม่ถูกยืดเวลาต่อไปอีก หากพวกท่านรู้**

การเรียกร้องเชิญชวนของนูหฺ ﷺ ต่อกลุ่มชนของเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเล่าเรื่องราวของนบีนูหฺ ﷺ ว่า พระองค์ทรงส่งเขาไปยังกลุ่มชนของเขาเพื่อตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษที่จะเกิดขึ้น หากพวกเขาสำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว การลงโทษนั้นก็จะถูกยกเลิก ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา ① เขากล่าวว่า โอ้ หมู่ชนของฉันเอ๋ย! แท้จริง ฉันคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน** ﴿ หมายถึง มีความชัดเจนในการตักเตือน เปิดเผยไม่คลุมเครือ ว่า ﴾ **พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺเถิด และจงยำเกรงพระองค์** ﴿ กล่าวคือ จงละทิ้งสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม และจงหลีกเลี่ยงสิ่งที่พระองค์ทรงประกาศว่าเป็นบาป ﴾ **และจงเชื่อฟังฉัน** ﴿ ในสิ่งที่ฉันได้สั่งใช้ให้พวกท่านปฏิบัติและสิ่งที่ฉันห้ามมิให้พวกท่านกระทำ ﴾ **พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่าน** ﴿ กล่าวคือ หากพวกท่านกระทำสิ่งที่ฉันได้สั่งใช้ และศรัทธาในสิ่งที่ฉันได้นำมายังพวกท่าน แน่นอนว่า อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงอภัยโทษในความผิดของพวกท่าน ﴾ **และจะทรงผ่อนผันพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้** ﴿ หมายถึง พระองค์จะทรงยืดอายุขัยของพวกท่านและจะทรงปกป้องพวกท่านจากการลงโทษที่พระองค์จะให้เกิดขึ้นหากไม่ละทิ้งข้อห้ามของพระองค์ อายะฮฺนี้ถูกใช้เป็นหลักฐานสำหรับผู้ที่กล่าวว่าการเชื่อฟังอัลลอฮฺ การทำดี และติดต่อเครือญาตินั้นจะเพิ่มอายุขัยของบุคคลอย่างแท้จริง ดังที่มีรายงานในฮะดีษว่า

« صِلَةُ الرَّحِمِ تَزِيدُ فِي الْعُمُرِ »

"การติดต่อเครือญาตินั้น จะเพิ่มซึ่งอายุขัย"[195]

195. อิบนุ ชิฮาบ 1/93 ด้วยสายสืบที่ฮะซัน (ดี) ดูหนังสือ อัซซิลซิละฮฺ อัศเศาะฮีฮะฮฺ โดย เชค อัลบานี

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง วาระของอัลลอฮฺนั้น เมื่อมาถึงแล้ว มันจะไม่ถูกยืดเวลาต่อไปอีก หากพวกท่านรู้** ﴾ หมายถึง พวกท่านจงรีบเร่งไปสู่การเชื่อฟังอัลลอฮฺ ﷻ ก่อนที่การลงโทษของพระองค์จะมาถึง เพราะหากพระองค์ทรงบัญชาให้การลงโทษเกิดขึ้นแล้ว จะไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดขัดขวางหรือห้ามได้ เพราะพระองค์คือผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร ผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง และพระองค์คือผู้ทรงฤทธานุภาพซึ่งทุกสรรพสิ่งต้องยอมจำนน

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (٥) فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي
إِلَّا فِرَارًا (٦) وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي
آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا (٧) ثُمَّ إِنِّي
دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (٨) ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (٩)
فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (١٠) يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُم
مِّدْرَارًا (١١) وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَل
لَّكُمْ أَنْهَارًا (١٢) مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (١٣) وَقَدْ خَلَقَكُمْ
أَطْوَارًا (١٤) أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (١٥) وَجَعَلَ
الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (١٦) وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ
الْأَرْضِ نَبَاتًا (١٧) ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا (١٨) وَاللَّهُ
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا (١٩) لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا (٢٠) ﴾

5. **เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง ข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน**

6. **แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์ มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหนี**

7. และแท้จริง ทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์จะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขาก็เอานิ้วมืออุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวกเขายังดื้อรั้นและหยิ่งยโสด้วยความจองหอง

8. ครั้นแล้ว ข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย

9. แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผย อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย

10. ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า พวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยเสมอ

11. พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน

12. และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีสวนมากหลายแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีลำน้ำมากหลายแก่พวกท่าน

13. ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ

14. ทั้งที่แท้จริงแล้ว พระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน

15. พวกท่านไม่เห็นหรือว่า อัลลอฮฺทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร?

16. และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์เป็นดวงประทีป

17. และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดิน

18. แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่มัน (แผ่นดิน) และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีก (ฟื้นคืนชีพ)

19. และอัลลอฮฺทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน

20. เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น

นบีนูหฺ ﷺ ร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ เกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้ประสบจากกลุ่มชนของเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเล่าถึงนบีนูห ﷺ ผู้เป็นบ่าวและรอซูลของพระองค์ ที่ได้ร้องเรียนต่อพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่เขาประสบจากกลุ่มชนของเขา และความอดทนของเขาตลอดระยะเวลาอันยาวนานถึง 950 ปี รวมถึงการอธิบาย ชี้แจง และเรียกร้องพวกเขาสู่แนวทางที่ถูกต้องและเที่ยงตรง นูหฺ ﷺ กล่าวว่า ﴾ **ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง ข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน** ﴿

หมายถึง ฉันมิได้หยุดเชิญชวนพวกเขาแม้แต่น้อยทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะนั่นเป็นการเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ ﴾ **แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์ มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหนี** ﴿ หมายถึง ยิ่งฉันเรียกร้องเชิญชวนให้พวกเขาเข้าใกล้สัจธรรม พวกเขาก็ยิ่งหนีไกลและหันเหออกจากความจริง ﴾ **และแท้จริง ทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์จะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขาก็เอานิ้วมืออุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง** ﴿ หมายความว่า พวกเขาปิดหูเพื่อไม่ให้ได้ยินสิ่งที่ฉันเรียกร้องเชิญชวน คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเกี่ยวกับชาวกุเรชผู้ปฏิเสธศรัทธา ว่า

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ ﴾

"และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอึกทึกในขณะนั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ"[196]

อิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกจากอิบนุ อับบาส ว่า ﴾ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ ﴿ ﴾ **และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง** ﴿ หมายถึง พวกเขาปกปิดตัวเองเพื่อให้นูหฺจำไม่ได้ สะอีด บิน ญุเบรฺ และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า หมายถึง พวกเขาคลุมศีรษะเพื่อไม่ให้ได้ยินว่าเขาพูดอะไร ﴾ **และพวกเขายังดื้อรั้น** ﴿ หมายความว่า พวกเขายังดื้อดึงอยู่ในการตั้งภาคีและการปฏิเสธศรัทธาต่อไป ﴾ **และหยิ่งยโสด้วยความจองหอง** ﴿ กล่าวคือ พวกเขาปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามสัจธรรมและไม่ยอมจำนนต่อความจริง ﴾ **ครั้นแล้ว ข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย** ﴿ หมายถึง เปิดเผยในหมู่มนุษย์ ﴾ **แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผย** ﴿ หมายถึง ด้วยคำพูดที่เปิดเผยและเสียงที่ดัง ﴾ **อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย** ﴿ หมายถึง ระหว่างฉันกับพวกเขาเท่านั้น สรุปคือ นบีนูหฺ ﷺ ได้เรียกร้องเชิญชวนด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลมากที่สุด

196. ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 26

คำพูดที่นูหฺ ﷺ กล่าวในขณะที่เรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของเขาไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ

﴾ **ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า พวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยเสมอ** ﴿ หมายถึง จงกลับไปหาพระองค์และกลับตัวจากสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอยู่เถิด จงสำนึกตัวต่อพระองค์โดยเร็ว แท้จริงแล้ว พระองค์คือผู้ทรงตอบรับการกลับเนื้อกลับตัวเสมอ แม้ว่าบาปความผิดจะหนักหนาเพราะการปฏิเสธศรัทธาและการตั้งภาคีก็ตาม นบีนูหฺ ﷺ จึงกล่าวว่า ﴾ **ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า พวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยเสมอ ⑩ พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน ⑪** ﴿ หมายถึง ฝนที่ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงส่งเสริมให้อ่านซูเราะฮฺนี้ในการละหมาดขอฝน เนื่องจากมีอายะฮฺนี้ ซึ่งเรื่องนี้ได้มีรายงานจาก อะมีรุลมุอฺมินีน อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ ว่า ครั้งหนึ่ง เขาขึ้นมิมบัรฺเพื่อดุอาอฺขอฝน และไม่ได้ทำอะไรมากไปกว่าการขออภัยโทษจากอัลลอฮฺ และอ่านอายะฮฺที่กล่าวถึงการขออภัยโทษซึ่งในบรรดาอายะฮฺเหล่านี้ ﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝١٠ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝١١ ﴿ จากนั้นอุมัรฺ ก็ได้กล่าวว่า ฉันได้ขอฝนด้วยกุญแจแห่งฟากฟ้า ซึ่งหวังว่าฝนจะตกลงมา อิบนุ อับบาสและคนอื่นๆ กล่าวว่า مِدْرَارًا หมายถึง ฝนที่ตกต่อเนื่องกัน

﴾ **และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีสวนมากหลายแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีลำน้ำมากหลายแก่พวกท่าน** ﴿ หมายถึง หากพวกท่านสำนึกผิดต่ออัลลอฮฺ ﷻ ขออภัยโทษ และเชื่อฟังพระองค์ พระองค์จะทรงเพิ่มปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านอย่างมากมาย และจะประทานน้ำฝนจากฟากฟ้า พระองค์จะทรงบันดาลให้พวกท่านได้รับสิ่งดีๆ จากหน้าแผ่นดินและพืชผลที่งอกเงยอย่างมากมาย และจะประทานปศุสัตว์ ทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน รวมทั้งสวนผลไม้หลากหลายชนิดที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน นี่คือการเชิญชวนด้วยการจูงใจ จากนั้น นูหฺ ﷺ ได้เชิญชวนด้วยการข่มขู่ตักเตือน ว่า ﴾ **ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ** ﴿ คำว่า وَقَارًا หมายถึง ความยิ่งใหญ่เกรียงไกร ซึ่งเป็นทรรศนะของ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และอัฏเฏาะฮาก[197] อิบนุ อับบาส ได้อธิบายอายะฮฺนี้ว่า หมายถึง “เหตุใดพวกท่านจึงไม่ให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺอย่างแท้จริง”[198] กล่าวคือ พวกท่านมิได้เกรงกลัวการลงโทษและความโกรธกริ้วของพระองค์แม้แต่น้อย ﴾ **ทั้งที่แท้จริงแล้ว พระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน** ﴿ ทรรศนะหนึ่งกล่าวว่า หมายถึง ทรงสร้างพวกท่านจากเชื้ออสุจิ แล้วเปลี่ยน

---

197. อัฏฏอบารี 23/634
198. อัฏฏอบารี 23/634

เป็นก้อนเลือด จากนั้นก็เปลี่ยนเป็นก้อนเนื้อ ซึ่งเป็นทรรศนะของอิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ, กอตาดะฮฺ, ยะหฺยา บิน รอเฟียะอฺ, อัสสุดดีย์ และ อิบนุ เซด

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **พวกท่านไม่เห็นหรือว่า อัลลอฮฺทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ** ﴿ หมายถึง ชั้นหนึ่งเหนืออีกชั้นหนึ่ง ซึ่งเรื่องนี้เป็นสิ่งที่รับรู้ด้วยตัวบทหลักฐานเท่านั้น หรือเป็นเรื่องที่สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสด้วยการมองเห็นการเคลื่อนไหว (ของฟากฟ้า) และการเกิดอุปราคา เป็นที่ทราบกันดีว่านักวิชาการมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งเราจะไม่กล่าวถึง ณ ที่นี้ แต่ประเด็นที่ต้องเน้นย้ำในซูเราะฮฺนี้คือ อัลลอฮฺ ﷻ นั้น ﴾ **ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร ⑮ และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์เป็นดวงประทีป ⑯** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงทำให้แสงสว่างของดวงจันทร์และดวงอาทิตย์มีความแตกต่างกัน โดยกำหนดให้แต่ละดวงมีลักษณะเฉพาะของตนเองเพื่อให้รู้วันเวลากลางคืนและกลางวันด้วยการขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ พระองค์ยังได้กำหนดพิกัดและตำแหน่งต่าง ๆ ของดวงจันทร์ และทรงทำให้แสงสว่างของมันแปรเปลี่ยนไปตามตำแหน่ง บางตำแหน่งแสงของมันจะสว่างขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงระดับสูงสุด จากนั้นแสงก็เริ่มลดลงจนกระทั่งมันถูกบดบังไว้ทั้งหมดเพื่อแสดงถึงเวลาที่ดำเนินไปของเดือนและปี ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝٥ ﴿

"พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์มีแสงสว่าง และทรงกำหนดให้มันมีตำแหน่งต่าง ๆ กัน เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ อัลลอฮฺมิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้นเว้นแต่ด้วยความจริง พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่าง ๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้ ⑤"[199]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดิน** ﴿ คำว่า (نَبَاتًا) เป็นคำนามทางวาจา (เพื่อเน้นย้ำ) และการระบุคำนี้ในที่นี้ถือว่าเหมาะสมที่สุด ﴾ **แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่มัน (แผ่นดิน)** ﴿ หมายถึง เมื่อพวกท่านเสียชีวิต ﴾ **และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีก (ฟื้นคืนชีพ)** ﴿ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ พระองค์จะทรงให้พวกท่านมีชีวิตกลับขึ้นมาอีกครั้งเหมือนกับที่พระองค์ทรงให้บังเกิดพวกท่านในตอนแรก ﴾ **และอัลลอฮฺทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน** ﴿ ความหมายคือ พระองค์ทรงแผ่มันออกไป ปรับระดับ ทำให้สงบนิ่ง และทำให้มั่นคงด้วยภูเขาที่มั่นคงและสูงตระหง่าน

199. ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 5

﴿ **เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น** ﴾ หมายถึง พระองค์ทรงสร้างมันเพื่อพวกท่านจะได้พำนักอยู่ในนั้นและเดินทางไปสถานที่ ภูมิภาคหรือดินแดนใดๆ ที่พวกท่านต้องการ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่นบีนูหฺ ﷺ ได้แจ้งให้พวกเขารู้เกี่ยวกับอำนาจของอัลลอฮฺและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นการแสดงให้เห็นถึงความโปรดปรานที่พระองค์ทรงสร้างเพื่อพวกเขาซึ่งเป็นประโยชน์ที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน เพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้างและผู้ประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าเป็นอาคารและแผ่นดินเป็นที่พำนัก และประทานริสกีแก่สรรพสิ่งอย่างกว้างขวาง ดังนั้น พระองค์คือพระเจ้าที่คู่ควรได้รับการเคารพภักดีและให้ความเป็นเอกะเพียงพระองค์เดียวไม่มีภาคีใดๆ เพราะพระองค์ไม่มีคู่เคียงคู่เสมอเหมือน คู่ครอง บุตร ผู้ช่วยเหลือ หรือที่ปรึกษา แต่พระองค์คือ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร

﴿ قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا
تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ ﴾

21. นูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ และเชื่อฟังผู้ที่ทรัพย์สินของเขา และลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน

22. และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่

23. และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งบรรดาพระเจ้าของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดฺ และสุวาอฺ และยะฆูษ และยะอู๊ก และนัซรฺ เป็นอันขาด

24. และแท้จริง พวกเขาได้ชักนำผู้คนมากมายให้หลงผิด ดังนั้น ขอพระองค์อย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น

นูหฺ ﷺ ร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ เกี่ยวกับการตอบสนองของกลุ่มชนของเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเล่าว่า นูหฺ ﷺ ได้หันเข้าหาพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ ซึ่งไม่มีสิ่งใดรอดพ้นจากความรู้ของพระองค์ โดยร้องเรียนต่อพระองค์ว่าเขาได้นำเสนอการเรียกร้องเชิญชวนอันชัดเจนดังที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ ซึ่งเป็นการเชิญชวนที่ครอบคลุมทุกวิธีและรูปแบบ ทั้งด้วยการจูงใจและข่มขู่ให้เกรงกลัว กระนั้นพวกเขาก็ยังฝ่าฝืน ต่อต้าน และปฏิเสธศรัทธาต่อนูหฺ ซ้ำยังไปคล้อยตามผู้ที่หันเหจากคำสั่งของอัลลอฮฺ ﷻ บรรดาผู้ที่เป็นทาสของดุนยาและพวกที่กำลังหลงในทรัพย์สินและลูกหลาน ทั้งที่สิ่งเหล่านี้กำลังหลอกลวงพวกเขา ล่อให้พวกเขาตายใจประวิงการลงโทษชั่วคราว มิได้เป็นการตอบแทนรางวัลแต่อย่างใด นูหฺ ﷺ จึงกล่าวว่า ﴾ **และเชื่อฟังผู้ที่ทรัพย์สินของเขา และลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน** ﴿ ส่วนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿ ﴾ **และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่** ﴿ มุญาฮิด กล่าวว่า كُبَّارًا หมายถึง ใหญ่ยิ่ง[200] อิบนุ เซด กล่าวว่า كُبَّارًا หมายถึง كبيرًا แปลว่า ใหญ่หลวง ดังนั้น ความหมายของประโยค ﴾ **และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่** ﴿ คือพวกเขาได้วางอุบายหลอกให้สาวกหลงเชื่อว่าพวกตนคือผู้ที่อยู่ในทางนำและความถูกต้อง ดังเช่นที่พวกเขาจะพูดคุยระหว่างกันในวันกิยามะฮฺ (ในขณะที่อยู่ในนรก) ว่า

﴾ بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ﴿

"เปล่าเลย! แต่มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวันเมื่อพวกท่านสั่งให้พวกเราปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และให้เราตั้งภาคีต่อพระองค์"[201]

รูปเจว็ดของกลุ่มชนนูหฺ ﷺ และสิ่งที่เกิดขึ้นกับนูหฺ ﷺ

﴾ **และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (22) และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งบรรดาพระเจ้าของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดดฺ และสุวาอฺ และยะฆูษ และยะอู๊ก และนัซรฺ เป็นอันขาด (23)** ﴿ เหล่านี้คือชื่อของบรรดารูปปั้นที่พวกเขาเคยเคารพบูชานอกจากอัลลอฮฺ

---

200. อัฏฏอบารี 23/638

201. ซูเราะฮฺ สะบะอฺ อายะฮฺที่ 33

อิมามอัลบุคอรี ได้บันทึกจาก อิบนุ อับบาส ว่าเขากล่าวว่า รูปปั้นที่กลุ่มชนนูหฺเคารพบูชา ได้กระจัดกระจายไปอยู่กับชาวอาหรับในภายหลัง เช่น *"วัดดฺ"* ซึ่งกลายเป็นรูปเคารพของเผ่ากัลบฺในเมืองเดามัตอัลญันดัล *"สุวาอฺ"* ได้กลายเป็นรูปเคารพของเผ่าฮุซัยลฺ *"ยะฆูษ"* ได้กลายเป็นรูปเคารพของเผ่ามุรอด จากนั้นถูกเคารพบูชาจากเผ่าบนีฆุฏอยฟฺที่เมืองอัลญุรุฟในดินแดนสะบะอฺ *"ยะอู๊ก"* ได้กลายเป็นรูปเคารพเผ่าฮัมดาน ส่วน *"นัซรฺ"* ได้กลายเป็นรูปเคารพของชาวฮิมยาร์ สำหรับตระกูลซูกะลาอฺ รูปปั้นเหล่านี้ได้รับการตั้งชื่อตามบรรดาผู้มีคุณธรรมในกลุ่มชนนูหฺ เมื่อคนเหล่านี้เสียชีวิต ชัยฏอนได้ดลใจให้กลุ่มชนของนูหฺสร้างรูปปั้นเพื่อเป็นเกียรติแก่พวกเขา ณ สถานที่ที่พวกเขาเคยมานั่ง และตั้งชื่อรูปปั้นเหล่านี้ตามชื่อบุคคลเหล่านี้ กลุ่มชนของนูหฺได้ทำตามสิ่งที่ชัยฏอนแนะนำ แต่รูปปั้นเหล่านี้มิได้ถูกบูชาในยุคแรกที่สร้าง จนกระทั่งหลังจากที่คนรุ่นแรกเสียชีวิตและความรู้ในเรื่องนี้ถูกลืมเลือนไป รูปปั้นเหล่านี้ก็กลายเป็นสิ่งที่ผู้คนเคารพบูชาในที่สุด[202] เรื่องนี้ได้รับการรายงานเช่นกันจากอิกริมะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ และอิบนุ อิสหาก

อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺได้รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า รูปปั้นเหล่านี้ได้ถูกเคารพบูชาในสมัยของนูหฺ[203] อิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกจากมุฮัมมัด บิน กอยซฺ ว่า *ยะฆูษ, ยะอู๊ก และนัซรฺ* คือคนศอลิหฺที่มีชีวิตอยู่ระหว่างสมัยอาดัมกับนูหฺ โดยมีสาวกที่ยึดพวกเขาเป็นแบบอย่าง จนเมื่อทั้งสามเสียชีวิต บรรดาสาวกก็กล่าวว่า "หากเราสร้างรูปปั้นของพวกเขาเพื่อระลึกถึงพวกเขาน่าจะยิ่งเพิ่มความปรารถนาของเราในการทำอิบาดะฮฺ" ดังนั้น พวกเขาจึงสร้างรูปปั้นของทั้งสาม จากนั้นเมื่อสาวกเหล่านั้นเสียชีวิต อิบลีสก็ไปหาคนยุคหลังและกล่าวว่า "บรรพบุรุษของพวกเจ้าเคยบูชารูปปั้นเหล่านี้ ฝนที่ตกก็ด้วยบารมีของรูปปั้นเหล่านี้ ทำให้พวกเขากราบไหว้บูชารูปปั้นเหล่านี้

นูหฺ ﷺ วิงวอนขออัลลอฮฺ ﷻ ให้ลงโทษกลุ่มชนของเขา และให้ปกป้องคุ้มครองผู้ศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และแท้จริง พวกเขาได้ชักนำผู้คนมากมายให้หลงผิด** ﴿ หมายถึง กลุ่มชนนูหฺได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดจากการกราบไว้บูชารูปปั้นเหล่านั้น เพราะการกราบไหว้บูชารูปเคารพเหล่านั้นยังคงดำเนินต่อไปหลายชั่วอายุคนจนถึงสมัยของเราทุกวันนี้ ทั้งในหมู่ชาวอาหรับ ผู้ที่ไม่ใช่ชาวอาหรับ และหลายกลุ่มจากลูกหลานอาดัม อย่างที่คอลีลุลลอฮฺ นบีอิบรอฮีม ﷺ กล่าวในดุอาอฺของท่านว่า

---

202. ฟัตฮุลบารี 8/535

203. อัฏฏอบารี 23/640

﴿ وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ.. ﴿٣٦﴾ ﴾

"และขอทรงให้ข้าพระองค์และลูกหลานของข้าพระองค์พ้นจากการบูชาเจว็ด (35) โอ้ พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกมันได้ทำให้มนุษย์มากมายหลงผิด (36) "[204]

นูหฺ عليه السلام ดุอาอุอีกว่า ﴿ **ดังนั้น ขอพระองค์อย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้นนอกจากการหลงผิดเท่านั้น** ﴾ นี่คือคำวิงวอนของนูหฺให้อัลลอฮฺทรงลงโทษกลุ่มชนของเขาเนื่องจากความดื้อดึง การปฏิเสธศรัทธา และความดื้อรั้นของพวกเขา ดังเช่นที่มูซาได้วิงวอนขอให้ลงโทษฟิรฺเอาน์และแกนนำของเขา ว่า

﴿ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴾

"ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และทรงโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง เพื่อมิให้พวกเขาศรัทธา จนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด"[205]

ทั้งนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงตอบรับการวิงวอนของนบีทั้งสองที่ขอให้ลงโทษกลุ่มชนของพวกเขา และพระองค์ทรงทำให้ประชาชาติของนูหฺจมน้ำตายเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธต่อสิ่งที่นบีได้นำมา

﴿ مِّمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَّبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾ ﴾

204. ซูเราะฮฺ อิบรอฮีม อายะฮฺที่ 35-36

205. ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 88

25. อันเนื่องมาจากบาปต่าง ๆ ของพวกเขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก ดังนั้น พวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮฺ

26. และนูหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย

27. เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด และพวกเขาจะไม่ให้กำเนิด (ลูกหลาน) เว้นแต่จะเป็นคนชั่ว (และ) เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

28. ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ในฐานะผู้ศรัทธา และ (ขอทรงอภัย) ให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์อย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศเท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **อันเนื่องมาจากบาปต่าง ๆ ของพวกเขา** ﴾ คำว่า خَطِيئَاتِهِمْ ﴿ **บาปต่าง ๆ ของพวกเขา** ﴾ สามารถอ่านได้อีกแบบว่า خَطَايَاهُمْ หมายถึง ความผิดต่าง ๆ ของพวกเขา ﴿ **พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย** ﴾ หมายถึง เพราะบาปอันมากมายของพวกเขา ความยโสโอหัง การดื้อรั้นที่จะปฏิเสธศรัทธาและการต่อต้านรอซูลของพวกเขา ﴿ **พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก** ﴾ กล่าวคือหลังจากจมน้ำทะเล พวกเขาจะถูกนำตัวไปสู่ความร้อนของไฟนรก ﴿ **ดังนั้น พวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮฺ** ﴾ หมายความว่า พวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ ผู้บรรเทาทุกข์ หรือผู้ปกป้องที่จะช่วยให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺ ﷻ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ ﴾

“ไม่มีผู้ใดคุ้มครองในวันนี้จากพระบัญชาของอัลลอฮฺ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา”[206]

206. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 43

จากนั้นนูหฺ ﷺ กล่าวต่อไปว่า ﴿ **ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย** ﴾ หมายความว่า ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกเขามีชีวิตอยู่บนโลกนี้แม้แต่คนเดียว อัฎเฎาะฮากกล่าวว่า คำว่า دَيَّارًا หมายถึง (แม้เพียง) หนึ่งเดียว, อัสสุดดีย์กล่าวว่า دَيَّارًا คือผู้ที่อาศัยอยู่ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ทรงตอบรับคำวิงวอนของนูหฺ และทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาบนหน้าแผ่นดินแม้กระทั่งลูกชายแท้ๆ ของนูหฺเอง ซึ่งแยกตัวจากพ่อของเขาโดยกล่าวกับพ่อของตนว่า

﴿ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ ﴾

"ฉันจะไปอาศัยภูเขาลูกหนึ่ง มันจะคุ้มครองฉันจากน้ำนี้ได้ เขา (นูหฺ) กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดคุ้มครองในวันนี้จากพระบัญชาของอัลลอฮฺ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา และคลื่นได้ซัดเข้ามาระหว่างเขาทั้งสอง และเขา (ลูกชาย) ได้อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ (43) "[207]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงช่วยเหลือผู้ศรัทธาที่อยู่บนเรือพร้อมกับนูหฺ โดยพวกเขาคือผู้ที่อัลลอฮฺสั่งนูหฺให้บรรทุกไปด้วยกัน

ส่วนที่นูหฺ ﷺ กล่าวว่า ﴿ **เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด** ﴾ หมายความว่า หากพระองค์ปล่อยพวกเขามีชีวิตแม้แต่คนเดียว เขาจะทำให้บ่าวของพระองค์หลงทาง หมายถึงปวงบ่าวผู้ที่พระองค์จะสร้างขึ้นหลังจากทำลายกลุ่มชนของนูหฺ ﴿ **และพวกเขาจะไม่ให้กำเนิด (ลูกหลาน) เว้นแต่จะเป็นคนชั่วช้า (และ) เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น** ﴾ กล่าวคือ ชั่วช้าในการกระทำและปฏิเสธศรัทธาด้วยหัวใจ นูหฺ ﷺ กล่าวเช่นนี้เพราะเขารู้จักกลุ่มชนของเขาดียิ่งเนื่องจากอาศัยอยู่กับพวกเขาเป็นเวลาที่ยาวนานถึง 950 ปี จากนั้นเขากล่าวต่อไปว่า ﴿ **ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ในฐานะผู้ศรัทธา** ﴾ อัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า หมายถึง มัสญิดของฉัน อย่างไรก็ตาม เราสามารถอธิบายอายะฮฺตามสำนวนที่ปรากฏซึ่งก็คือการที่เขา (นูหฺ) ได้ดุอาอฺให้แก่ทุกคนที่เข้าในบ้านของเขาในฐานะผู้ศรัทธา

﴿ **และ (ขอทรงอภัย) ให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง** ﴾ เป็นการวิงวอนขอให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง ซึ่งรวมถึงผู้ที่มีชีวิตอยู่และผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว

---

207. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 43

ด้วยเหตุนี้จึงส่งเสริมให้วิงวอนขออัลลอฮฺด้วยดุอาอฺนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติตามนบีนูหฺ ﷷ และเป็นการวิงวอนขอด้วยสำนวนที่มีรายงานและด้วยดุอาอฺที่มีบทบัญญัติรับรอง นูหฺ ﷷ ได้กล่าววิงวอนต่อไปว่า ﴿ **และพระองค์อย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศเท่านั้น** ﴾ อัสสุดดีย์กล่าวว่า تَبَارًا หมายถึง هَلَاكًا หมายถึง ความหายนะ มุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึง การขาดทุนทั้งในชีวิตนี้และในปรโลก

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ นูหฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

تفسير سورة الجن

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลญิน

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الجن

ซูเราะฮฺ อัลญิน

بسم الله الرحمن الرحيم

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾
وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ
سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ
الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ
أَحَدًا ﴿٧﴾ ﴾

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า แท้จริง พวกญิน จำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกมันกล่าวว่า แท้จริง เราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด

2. นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ดังนั้น พวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา

3. และแท้จริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่มีภริยา และไม่มีบุตร

4. และแท้จริง ผู้โง่เขลาในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮฺอย่างมหันต์

5. และอันที่จริงแล้ว เราเคยคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺเป็นอันขาด

6. และแท้จริง มนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน ดังนั้น พวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกมันเพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น

7. และแท้จริง พวกมันเคยคิดเช่นเดียวกับที่พวกเจ้า (มนุษย์) คิดว่า อัลลอฮฺ จะไม่ทรงส่งรอซูลคนใดมา

ญินฟังอัลกุรอาน และศรัทธาในอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงรับสั่งให้รอซูลของพระองค์ ﷺ บอกแก่กลุ่มชนของเขาว่ามีญินกลุ่มหนึ่งที่ฟังอัลกุรอาน พวกมันเชื่อ ศรัทธาและปฏิบัติตามอัลกุรอาน พระองค์ตรัสว่า **﴿ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า แท้จริง พวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน) และพวกมันกล่าวว่า แท้จริง เราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด ① นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ﴾** หมายถึง ไปสู่ความถูกต้องและความสำเร็จ **﴿ ดังนั้น พวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา ﴾** อายะฮฺนี้คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ﴾

"และจงระลึก เมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่งมุ่งไปยังเจ้า เพื่อฟังอัลกุรอาน"[208]

208. ซูเราะฮฺ อัลอะหฺกอฟ อายะฮฺที่ 29

เราได้นำเสนออะดีษที่มีรายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกล่าวซ้ำ

เกี่ยวกับพระดำรัสของพระองค์ ﴿ **และแท้จริงนั้น ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นทรงสูงส่งยิ่ง** ﴾ อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺได้รายงานจากอิบนุ อับบาส เกี่ยวกับสำนวน ﴿ جَدُّ رَبِّنَا ﴾ ﴿ **ความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรา** ﴾ ว่า หมายถึง การกระทำ คำสั่ง และอำนาจของพระองค์[209] อัฏเฎาะฮาก รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า جَدُّ اللهِ หมายถึงความโปรดปราน อำนาจของพระองค์ รวมถึงเนียะอฺมัตของพระองค์ที่มีต่อสรรพสิ่งที่พระองค์สร้าง[210] มีรายงานจากมุญาฮิดและอิกริมะฮฺ ว่า ﴿ جَدُّ رَبِّنَا ﴾ หมายถึง ความสูงส่งยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเรา กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง ความสูงส่ง สง่างาม ความยิ่งใหญ่ และพระบัญชาของพระองค์ อัสสุดดีย์กล่าวว่า หมายถึง พระบัญชาของพระเจ้าของเรานั้นสูงส่งยิ่ง มีรายงานจากอบูอัดดัรดาอฺ, มุญาฮิด และอิบนุ ญุร็อยจฺ ว่า หมายถึง การระลึกถึงพระองค์นั้นสูงส่งยิ่ง

ญินยืนยันว่า อัลลอฮฺ ﷻ ไม่มีภรรยาและบุตร

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **พระองค์ไม่มีภริยา และไม่มีบุตร** ﴾ หมายความว่า พระองค์ทรงสูงส่งเหนือการมีคู่ครองและการมีบุตร กล่าวคือ เมื่อพวกญินรับอิสลามและศรัทธาในอัลกุรอานแล้ว พวกเขาได้ยืนยันว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงบริสุทธิ์จากการมีคู่ครองและบุตร จากนั้นพวกเขาก็กล่าวว่า ﴿ **และแท้จริง ผู้โง่เขลาในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮฺอย่างมหันต์** ﴾ มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, กอตาดะฮฺ และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า ﴿ **ผู้โง่เขลาในหมู่พวกเรา** ﴾ หมายถึง อิบลีส ส่วนคำว่า شَطَطًا อัสสุดดีย์รายงานจากอบูมาลิก ว่า شَطَطًا หมายถึง เกินขอบเขต อิบนุ เซด กล่าวว่า หมายถึง การอธรรมที่ใหญ่หลวง และเป็นไปได้ว่า سَفِيهُنَا ﴿ **ผู้โง่เขลาในหมู่พวกเรา** ﴾ หมายถึง ทุกคนที่อ้างว่าอัลลอฮฺมีคู่ครองหรือบุตร เนื่องจากพวกเขากล่าวว่า ﴿ **และแท้จริง ผู้โง่เขลาในหมู่พวกเราได้กล่าวร้าย** ﴾ หมายถึง ผู้โง่เขลาได้กล่าวก่อนที่เขาจะรับอิสลาม ส่วนสำนวน ﴿ **กล่าวร้ายต่ออัลลอฮฺอย่างมหันต์** ﴾ หมายถึง กล่าวความเท็จและการใส่ร้าย พวกเขากล่าวอีกว่า ﴿ **และอันที่จริงแล้ว เราเคยคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺเป็นอันขาด** ﴾ หมายถึง เราไม่คิดว่ามนุษย์และญินจะร่วมกันกล่าวเท็จเกี่ยวกับอัลลอฮฺ นั่นคือใส่ร้ายว่าพระองค์มีคู่ครองและบุตร แต่เมื่อเราได้ฟังอัลกุรอานแล้ว เราก็ศรัทธาในอัลกุรอานและรู้ว่าพวกญินและมนุษย์กล่าวเท็จเกี่ยวกับอัลลอฮฺในเรื่องนี้

209. อัฏฏอบารี 23/648

210. สายสืบขาดตอน เพราะอัฏเฎาะฮาก ไม่ได้ยินเรื่องนี้จากอิบนุ อับบาส

หนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ญินละเมิดขอบเขต คือ การที่มนุษย์ขอความคุ้มครองจากพวกมัน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และแท้จริง มนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน ดังนั้น พวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกมันเพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น** ﴾ หมายถึง เราเคยคิดว่าเรามีบุญคุณต่อมนุษย์เพราะพวกเขามักจะขอความคุ้มครองจากเราเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพักแรมในหุบเขาหรือสถานที่ทุรกันดารในทุ่งหญ้าหรือสถานที่อื่นๆ ดังเช่นธรรมเนียมของชาวอาหรับในยุคญาฮิลียะฮฺ (ยุคโง่เขลาก่อนอิสลาม) ที่มักจะขอความคุ้มครองจากญินผู้ยิ่งใหญ่ ณ สถานที่นั้นเพื่อไม่ให้ประสบกับอันตรายใดๆ เสมือนเป็นการขอความคุ้มครองและการดูแลจากมนุษย์ผู้มีอำนาจ ดังนั้น เมื่อพวกญินเห็นว่ามนุษย์มักจะขอความคุ้มครองจากพวกมันเพราะกลัวพวกมันแล้ว ก็ยิ่งสร้างความหวาดกลัวและข่มขู่เพื่อให้ผู้คนกลัว และขอความคุ้มครองจากพวกมันมากยิ่งขึ้น ดังที่กอตาดะฮฺได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **ดังนั้น พวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกมันเพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น** ﴾ หมายถึง เพิ่มบาป และพวกญินจะฮึกเหิมและท้าทายพวกเขามากขึ้น อัษเษารี ได้รายงานจากมันซูรฺ จาก อิบรอฮีม เกี่ยวกับสำนวนนี้ว่า หมายถึง พวกญินจะมีความกล้าและอวดดีต่อพวกมนุษย์มากยิ่งขึ้น[211]

อัสสุดดีย์กล่าวว่า บางคนออกเดินทางพร้อมกับครอบครัวของเขา จนกระทั่งมาถึงสถานที่ที่จะหยุดพัก เขาก็กล่าวว่า “ฉันขอความคุ้มครองจากญินผู้ยิ่งใหญ่แห่งหุบเขานี้เพื่อให้ตัวฉัน ทรัพย์สินของฉัน ลูกหลานของฉัน หรือสัตว์พาหนะของฉัน ไม่ได้รับอันตรายในนั้น” กอตาดะฮฺ กล่าวว่า “เมื่อมนุษย์ขอความคุ้มครองจากญิน แทนที่จะขอจากอัลลอฮฺ ญินก็จะยิ่งสร้างความเดือดร้อนแก่พวกเขา”

อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานจากอิกริมะฮฺ ว่า “ญินเคยกลัวมนุษย์เหมือนกับที่มนุษย์กลัวญินหรือยิ่งกว่า เมื่อใดที่มนุษย์มาถึงหุบเขา ญินก็จะหนีไป แต่หัวหน้าของมนุษย์กลุ่มนั้นกลับกล่าวว่า เราขอความคุ้มครองจากญินผู้ยิ่งใหญ่แห่งหุบเขานี้ พวกญินจึงกล่าวว่า “มนุษย์เหล่านี้กลัวเราเหมือนกับที่เรากลัวพวกเขา” ดังนั้น พวกญินจึงเริ่มเข้ามาใกล้มนุษย์ และทำให้พวกเขาเสียสติและวิกลจริต นั่นคือความหมายของอายะฮฺ ﴿ **และแท้จริง มนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน ดังนั้น พวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกมันเพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น** ﴾ คือ เพิ่มบาป อบูอัลอาลิยะฮฺ, อัรรอเบียะอฺ และเซด บิน อัสลัม กล่าวว่า หมายถึง เพิ่มความกลัว มุญาฮิด กล่าวว่า “บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเพิ่มการละเมิดมากขึ้น”

211. อัฏฏอบารี 23/655

เกี่ยวกับคำสั่งของอัลลอฮฺ ﷻ ว่า ﴾ **และแท้จริง พวกมันเคยคิดเช่นเดียวกับที่พวกเจ้า (มนุษย์) คิดว่าอัลลอฮฺ จะไม่ทรงส่งรอซูลคนใดมา** ﴿ หมายถึง พวกเขาคิดว่า อัลลอฮฺ ﷻ จะไม่ส่งรอซูลคนใดมาหลังจากเวลาอันยาวนานนี้ เป็นทรรศนะของอัลกัลบี และอิบนุ ญะรีรฺ

﴿ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾
وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ
شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ
رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ ﴾

8. **และแท้จริง เราได้เสาะหา (ข่าวสาร) ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบว่ามันเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มงวด และเปลวเพลิงที่ลุกโชน**

9. **และแท้จริง เราเคยนั่ง ณ สถานที่นั่งในท้องฟ้านั้นเพื่อ (ขโมย) ฟัง แต่ใครก็ตามที่ (ขโมย) ฟังตอนนี้ เขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา**

10. **และแท้จริง เราไม่รู้ว่า ความชั่วร้ายนั้นจะถูกให้มีขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้ หรือว่าพระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา**

ญินขโมยข้อมูลจากฟากฟ้าก่อนการแต่งตั้งรอซูล ﷺ และพวกมันจะถูกขว้างด้วยเปลวเพลิงที่ลุกโชนหลังการแต่งตั้งรอซูล ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเล่าเกี่ยวกับพวกญินหลังจากที่พระองค์ทรงแต่งตั้งมุฮัมมัด ﷺ เป็นรอซูล และประทานอัลกุรอานแก่ท่าน ในการปกป้องอัลกุรอาน (มิให้ถูกบิดเบือน) นั้น พระองค์ทรงทำให้ท้องฟ้าเต็มไปด้วยมลาอิกะฮฺ ซึ่งทำหน้าที่ยามเฝ้าที่เข้มงวดคอยปกป้องจากทุกด้าน บรรดาชัยฏอนจึงถูกขับไล่ออกจากที่ที่พวกมันซุ่มอยู่ก่อนหน้านั้น ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันมิให้พวกมันขโมย (แอบฟัง) ข้อมูลใดจากอัลกุรอานไปบอกแก่บรรดาหมอดู ซึ่งจะทำให้เกิดความสับสนและสงสัย

ไม่รู้ว่าผู้ใดพูดจริง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงทำเช่นนี้เนื่องจากความกรุณาของพระองค์ที่มีต่อมัคลู้ก ความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าว และการปกป้องรักษาต่อคัมภีร์ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พวกญิน จึงกล่าวว่า ﴿ **และแท้จริง เราได้เสาะหา (ข่าวสาร) ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบว่ามันเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มงวด และเปลวเพลิงที่ลุกโชน ⑧ และแท้จริง เราเคยนั่ง ณ สถานที่นั่งในท้องฟ้านั้นเพื่อ (ขโมย) ฟัง แต่ใครก็ตามที่ (ขโมย) ฟังตอนนี้ เขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา ⑨** ﴾ หมายถึง ผู้ใดต้องการจะขโมยข้อมูลด้วยการแอบฟังในตอนนี้จะพบกับเปลวเพลิงลุกโชนดักซุ่มรออยู่ ซึ่งเขาจะไม่รอดจากมันไปได้ และมันจะกวาดล้างทำลายเขาจนหมดสิ้น ﴿ **และแท้จริง เราไม่รู้ว่า ความชั่วร้ายนั้นจะถูกให้มีขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้ หรือว่าพระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา** ﴾ ความหมายคือ เราไม่รู้ว่าเรื่องนี้ที่เกิดขึ้นในท้องฟ้านั้น ﴿ **เราไม่รู้ว่า ความชั่วร้ายนั้นจะถูกให้มีขึ้นแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินนี้ หรือว่าพระเจ้าของพวกเขาปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา** ﴾ นี่เป็นคำพูดที่แสดงถึงมารยาทของญิน กล่าวคือพวกญินมิได้อ้างความชั่วถึงอัลลอฮฺ แต่อ้างสิ่งดีถึงอัลลอฮฺ ดังที่มีฮะดีษเศาะฮีฮฺ

« وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ »

"และความชั่วร้าย จะไม่ถูกอ้างถึงพระองค์"[212]

ส่วนเกี่ยวกับเรื่องนี้[213] เคยมีดาวตกเกิดขึ้นก่อนหน้านี้[214] แต่มิได้เกิดขึ้นบ่อยครั้งนัก จะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวเท่านั้น ดังที่มีรายงานในฮะดีษของอิบนุ อับบาส ซึ่งเขากล่าวว่า ขณะที่เรานั่งอยู่กับท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ทันใดนั้นได้มีดาวตกทำให้เกิดส่องแสงบนท้องฟ้า ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า "พวกท่านเคยกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าอย่างไรบ้าง?" เรา (เศาะฮาบะฮฺ) ตอบว่า "เราเคยกล่าวว่า จะมีคนที่ยิ่งใหญ่ถูกให้กำเนิด หรือจะมีคนที่ยิ่งใหญ่ตาย" ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "ที่จริงแล้ว มิใช่เช่นที่พวกท่านกล่าว แต่ทว่าเมื่อใดก็ตามที่อัลลอฮฺจะทรงกำหนดเรื่องในฟากฟ้า..." แล้วเขา (อิบนุ อับบาส) ก็ได้เล่ารายละเอียดที่เหลือของฮะดีษ ซึ่งเราได้นำมาอธิบายทั้งหมดแล้วในซูเราะฮฺ สะบะอฺ สิ่งนี้เองที่ทำให้ญินต้องแสวงหาต้นตอของเหตุการณ์นี้ พวกเขาจึงออกค้นหาทั่วทุกมุมโลกทางตะวันออกและตะวันตก แล้วก็พบท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ อ่าน (อายะฮฺเกี่ยวกับเรื่องนี้) ในขณะนำละหมาดร่วมกับเศาะฮาบะฮฺ พวกเขาจึงรู้ว่าเหตุการณ์นี้เกิดจากการที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงปกป้องท้องฟ้าจากการแอบฟังอัลกุรอาน จึงทำให้ญินบางส่วนเชื่อในเรื่องนี้ ในขณะที่บางส่วนยังคงดื้อรั้นและละเมิดขอบเขต ดังที่มี

212. มุสลิม 1/535

213. เรื่องที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ผู้ใดต้องการจะขโมยข้อมูลด้วยการฟังในตอนนี้ จะพบกับเปลวเพลิงลุกโชนดักซุ่มรออยู่ - *ผู้แปล*

214. ก่อนการส่งมุฮัมมัด ﷺ มาเป็นรอซูล - *ผู้แปล*

ฮะดีษของอิบนุ อับบาส ที่ได้อธิบายอายะฮฺในซูเราะฮฺ อัลอะหฺกอฟ ที่ว่า

﴿ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ ﴾

"และจงระลึก เมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่งไปหาเจ้าเพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขามาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขากล่าวว่า จงนิ่งฟังซิ เมื่อ (การอ่าน) จบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตักเตือน (29) "[215]

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นคือเมื่อเปลวเพลิงที่ลุกโชนเกิดขึ้นอย่างมากมายในท้องฟ้า ก็ได้สร้างความหวาดกลัวให้กับมนุษย์และญิน ทำให้พวกเขารู้สึกกระวนกระวายใจและตื่นตระหนก และคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพราะโลกกำลังจะพังทลาย ดังที่อัสสุดดีย์ กล่าวว่า ท้องฟ้าไม่เคยมียามเฝ้าปกป้อง เว้นแต่จะมีนบีถูกส่งมาในแผ่นดิน หรือศาสนาของอัลลอฮฺจะปรากฏบนหน้าแผ่นดิน ซึ่งก่อนการมาของรอซูลมุฮัมมัด ﷺ บรรดาชัยฏอนจะอยู่ประจำที่ต่างๆ ในชั้นฟ้าของโลกดุนยาเพื่อแอบฟังเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้า แต่เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ทรงส่งมุฮัมมัด ﷺ มาเป็นนบีและรอซูล พวกชัยฏอนก็ถูกขว้างด้วยเปลวเพลิงในคืนหนึ่งจนชาวฏออิฟหวาดกลัวและกล่าวว่าชาวฟากฟ้าหายนะแล้ว ทั้งนี้เป็นเพราะพวกเขาเห็นไฟที่ลุกโชนอย่างรุนแรงในท้องฟ้าและดาวตกอย่างมากมาย พวกเขาจึงเริ่มปลดปล่อยทาสรับใช้และสัตว์เลี้ยงของพวกเขาให้เป็นอิสระ จนอับดุลยาลีล บิน อัมรฺ บิน อุมัยรฺ[216] กล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเจ้าเป็นอะไรไป โอ้ ชาวฏออิฟ! จงเก็บรักษาทรัพย์สมบัติของพวกเจ้าให้ดีเถิด และจงมองดูดวงดาวนำทางเหล่านี้ (บนท้องฟ้า) หากพวกเจ้าเห็นมันยังคงอยู่ในที่ของมัน แสดงว่าชาวฟากฟ้าไม่ได้หายนะแต่อย่างใด สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะอิบนุ อบีกับชะฮฺ (หมายถึงนบีมุฮัมมัด ﷺ) แต่หากพวกเจ้ามองดูดวงดาวและไม่เห็นมันอยู่ในที่ของมันแล้ว แสดงว่าชาวฟากฟ้าหายนะแล้ว" ชาวฏออิฟจึงมองดวงดาวและเห็นว่ามันยังอยู่ในที่ของมัน พวกเขาจึงเก็บรักษาทรัพย์สินของพวกเขาไว้ แต่บรรดาชัยฏอนต่างหวาดกลัวในคืนนั้นเช่นกัน พวกมันจึงไปหาอิบลีสและเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกมัน อิบลีสจึงกล่าวกับพวกมันว่า "พวกเจ้าจงนำดินมากำมือหนึ่งจากทุกๆ ดินแดน เพื่อที่ข้าจะได้ดมกลิ่นมัน" พวกมันจึงไปนำดินมา ซึ่งหลังจากอิบลีสดมแล้วมันได้กล่าวว่า "เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะชายหนุ่มมักกะฮฺคนนั้นที่พวกเจ้ารู้จักดี"[217] จากนั้นอิบลีสได้ส่งญิน 7 ตนไปยังนครมักกะฮฺ ซึ่งพวกมันได้พบท่านนบี ﷺ ขณะยืนละหมาดใน

215. ซูเราะฮฺ อัลอะหฺกอฟ อายะฮฺที่ 29

216. หนึ่งในบรรดาผู้นำของชาวฏออิฟ - *ผู้แปล*

217. คือ นบีมุฮัมมัด ﷺ

มัสญิดอัลฮะรอมและกำลังอ่านอัลกุรอาน พวกมันได้เข้าใกล้ท่านนบี ﷺ ด้วยความกระตือรือร้นที่จะฟังอัลกุรอานจนกระทั่งหน้าอกของพวกมันเกือบจะชนท่านนบี ﷺ จากนั้นพวกมันเข้ารับอิสลาม อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงเปิดเผยเรื่องของพวกมันแก่รอซูลของพระองค์ ﷺ เราได้กล่าวถึงเรื่องนี้อย่างครบถ้วนในส่วนแรกของหนังสือ *อัสซีเราะฮฺ* พร้อมการอภิปรายที่ยืดยาว *วัลลอฮุ อะอฺลัม* (อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง) มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

﴿ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾
وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا
لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا
رَهَقًا ﴿١٣﴾ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ
تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَن لَّوِ
اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَّاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَن
يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ ﴾

11. และแท้จริง ในหมู่พวกเรานั้นมีคนดี และในหมู่พวกเราก็มีคนอื่นจากนั้น พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน

12. และแท้จริง เราคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮฺในแผ่นดินนี้ และเราจะไม่สามารถหนีพ้นจากพระองค์ได้

13. และแท้จริง เมื่อเราได้ยินทางนำ (อัลกุรอาน) เราก็ศรัทธาต่อมัน ดังนั้น ผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการขาดทุน และการอยุติธรรม

14. และแท้จริง ในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิม และในหมู่พวกเรามีผู้อธรรม ดังนั้น ผู้ใดนอบน้อม (รับอิสลาม) ชนเหล่านั้น พวกเขาได้เสาะแสวงหาแนวทางที่ถูกต้องแล้ว

15. และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นฟืนของไฟนรก

16. และหากพวกเขาธำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรมแล้วไซร้แน่นอน เราจะให้น้ำ (ฝน) อย่างมากมายแก่พวกเขา

17. เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้ และผู้ใดหันห่างจากการระลึกถึงพระเจ้าของเขา พระองค์จะทรงให้เขาได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส

ในหมู่ญินมีผู้ศรัทธา ผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้หลงผิด และผู้ได้รับทางนำ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า พวกญินกล่าวถึงตัวพวกมันเองว่า ﴿ **และแท้จริง ในหมู่พวกเรานั้นมีคนดี และในหมู่พวกเราก็มีคนอื่น จากนั้นพวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน** ﴾ หมายถึง แนวทางที่หลากหลาย และมีความคิดความเห็นที่แตกต่างกัน อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และคนอื่นๆ กล่าวว่า ﴿ **พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน** ﴾ หมายความว่าในหมู่พวกเรามีทั้งผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา[218] อะหฺมัด บิน สุลัยมาน อันนัจญาด ได้รายงานในหนังสือ "อะมาลี" ของเขาว่า เขาได้ยิน อัลอะอฺมัช กล่าวว่า ญินกลุ่มหนึ่งมาหาเรา ฉันจึงถามมันว่า "อาหารที่เจ้าชอบมากที่สุดคืออะไร?" มันตอบว่า "ข้าว" เราจึงนำข้าวมาให้พวกมัน และฉันเห็นอาหารถูกยกขึ้นแต่ไม่มีใคร ฉันจึงถามมันอีกว่า "ในหมู่พวกเจ้ามีความเชื่อทางศาสนาเหมือนกับพวกเราหรือไม่?" มันตอบว่า "ใช่" ฉันจึงถามว่า "พวกชีอะฮฺรอฟิเฏาะฮฺในหมู่พวกเจ้าเป็นอย่างไร?" มันกล่าวตอบว่า "พวกเขาเลวที่สุดในหมู่พวกเรา" ฉันได้นำเสนอสายรายงานเรื่องนี้แก่ เชคของเรา อัลฮาฟิซ อบีอัลฮัจญาจ อัลมิซซี ซึ่งเขากล่าวว่า สายรายงานนี้เศาะฮีฮฺ จากอัลอะอฺมัช

พวกญินยอมรับในเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของอัลลอฮฺ ﷻ

อายะฮฺ ﴿ **และแท้จริง เราคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮฺในแผ่นดินนี้ และเราจะไม่สามารถหนีพ้นจากพระองค์ได้** ﴾ หมายถึง เรารู้ว่าอำนาจของอัลลอฮฺ ﷻ นั้นเด็ดขาดเหนือเรา และเราไม่สามารถหนีพระองค์ได้ในแผ่นดินนี้ แม้ว่าเราพยายามหนีแต่พระองค์ยังคงทรงอำนาจและเดชานุภาพเหนือเรา และไม่มีใครสามารถหนี

218. อัฏฏอบารี 23/659

จากพระองค์ได้ ﴿ **และแท้จริง เมื่อเราได้ยินทางนำ (อัลกุรอาน) เราก็ศรัทธาต่อมัน** ﴾ พวกญินภูมิใจในเรื่องนี้ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจและเป็นเกียรติอย่างสูงสำหรับพวกมัน และเป็นคุณสมบัติที่ดีของพวกมัน ส่วนที่พวกมันกล่าวว่า ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการขาดทุน และการถูกอยุติธรรม** ﴾ อิบนุ อับบาส, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ กล่าวว่า อายะฮฺนี้หมายถึง เขาจะไม่กลัวว่าความดีของตนจะลดลงหรือว่าจะต้องรับแบกบาปของผู้อื่น[219] ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴾

"แล้วเขาจะไม่กลัวการถูกอธรรม และไม่กลัวการถูกลดทอน (ความดี) ใด"[220]

﴿ **และแท้จริง ในหมู่พวกเรามีผู้ที่เป็นมุสลิม และในหมู่พวกเรามีผู้อธรรม** ﴾ ความหมายคือ ในหมู่พวกเรามีทั้งมุสลิมและ **قَاسِط** คือผู้ที่ละเมิดสัจธรรมและเบี่ยงเบนไปจากความสัตย์จริง ซึ่งตรงกันข้ามกับ **مُقْسِط** ซึ่งหมายถึง ผู้ที่ยุติธรรม ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดนอบน้อม (รับอิสลาม) ชนเหล่านั้น พวกเขาได้เสาะแสวงหาแนวทางที่ถูกต้องแล้ว** ﴾ กล่าวคือ พวกเขาแสวงหาความปลอดภัยให้ตนเอง ﴿ **และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความจริง พวกเขาก็เป็นฟืนของไฟนรก** ﴾ หมายถึง เชื้อเพลิงที่จะถูกเผาเพื่อให้ไฟลุกโชน

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และหากพวกเขาธำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม แล้วไซร้ แน่นอน เราจะให้น้ำ (ฝน) อย่างมากมายแก่พวกเขา (16) เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้** ﴾ บรรดานักอรรถาธิบายอัลกุรอานมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับความหมายของอายะฮฺนี้ ซึ่งมีอยู่สองทรรศนะ

(ทรรศนะแรก) อธิบายว่าหมายถึง หากว่าบรรดาผู้เบี่ยงเบนจะยืนหยัดบนแนวทางของอิสลามโดยกลับไปอยู่บนแนวทางนั้นและยืนหยัดอย่างมั่นคง ﴿ **แน่นอน เราจะให้น้ำ (ฝน) อย่างมากมายแก่พวกเขา** ﴾ หมายถึง พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพมากมาย ดังนั้น สำนวน ﴿ **เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้** ﴾ ก็จะมีความหมายว่า เราจะทดสอบพวกเขา ดังที่มาลิกได้รายงานจาก เซด บิน อัสลัม ซึ่งเขากล่าวว่า เพื่อที่เราจะทดสอบพวกเขาเพื่อดูว่าใครจะยังคงยืนหยัดอยู่บนทางนำและใครที่จะกลับไปสู่การหลงผิด รายชื่อนักวิชาการที่มีทรรศนะนี้คือ อัลเอาฟี ซึ่งได้รายงานทรรศนะนี้จากอิบนุ อับบาส และเช่นเดียวกันกับ มุญาฮิด, สะอีด บิน ญุเบรฺ, สะอีด บิน อัลมุซัยยิบ, อะฏออฺ, อัสสุดดีย์, มุฮัมมัด บิน กะอฺบ อัลกุรอซี, กอตาดะฮฺ, และอัฏเฏาะฮาก ส่วนมุกอติล ได้กล่าวว่า อายะฮฺนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับผู้ปฏิเสธ

---

219. อัฏฏอบารี 23/660

220. ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 112

ศรัทธาจากเผ่ากุร็อยชฺเมื่อครั้งที่พวกเขาถูกห้ามจากการได้รับฝนเป็นเวลา 7 ปี

(ทรรศนะที่สอง) อธิบายว่า ﴿وَأَلَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾ ﴿ **และหากพวกเขาธำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรมแล้วไซร้** ﴾ หมายถึง หากพวกเขาอยู่บนแนวทางหลงผิด ﴿ **แน่นอน เราจะให้น้ำ (ฝน) อย่างมากมายแก่พวกเขา** ﴾ หมายความว่า เราจะทำให้พวกเขามีริสกีที่กว้างขวางเพื่อเป็นการประวิงการลงโทษ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ ﴾

"ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน เราก็ได้เปิดประตูของทุกสิ่งให้แก่พวกเขา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาระเริงต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราจะลงโทษพวกเขาโดยกระทันหัน แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็หมดหวัง (44)"[221]

อัลลอฮฺ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

﴿ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ ﴾

"พวกเขาคิดหรือว่า แท้จริง สิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา เช่น ทรัพย์สมบัติและลูกหลานนั้น (55) เราได้รีบเร่งมอบสิ่งดีงามต่าง ๆ ให้แก่พวกเขากระนั้นหรือ? เปล่าเลย! แต่ทว่าพวกเขาหารู้ไม่ (56)"[222]

ทรรศนะที่สองนี้คือทรรศนะของอบูมิจลัซ ลาฮิก บิน ฮุเมด ซึ่งได้อธิบาย ﴿وَأَلَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾ ﴿ **และหากพวกเขาธำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรมแล้วไซร้** ﴾ ว่า หมายถึงแนวทางที่หลงผิด ทรรศนะนี้รายงานโดยอิบนุ ญะรีรฺ และอิบนุ อบีฮาติม[223] อัลบะฆอวียังได้รายงานทรรศนะนี้จาก อัรเราะเบียะอฺ บิน อนัส, เซด บิน อัสลัม, อัลกัลบี และอิบนุ กัยซาน[224] อัลบะฆอวีก็เอนเอียงทางทรรศนะนี้เช่นกัน เพราะสอดคล้องกับสำนวนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถัดจากนั้นว่า ﴿ **เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้** ﴾ จากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴿ **และผู้ใดหันห่างจากการระลึกถึงพระเจ้าของเขา พระองค์จะทรงให้เขาได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส** ﴾ หมายถึง

---

221. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 44
222. ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 55-56
223. อัฏฏอบารี 23/663
224. ตัฟซีรฺ อัลบะฆอวี 4/404

การลงโทษที่สาหัส หนักหน่วง และรุนแรง, อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, กอตาดะฮฺ และอิบนุ เซด ก็ได้อธิบายว่า หมายถึง การลงโทษที่รุนแรง ไม่มีความผ่อนคลายใด ๆ[225] และมีรายงานจากอิบนุ อับบาส ด้วยว่า เขากล่าวว่า ﴿عَذَابًا صَعَدًا﴾ คือ ภูเขาในนรก[226] มีรายงานจากสะอีด บิน ญุเบรฺ ว่า คือบ่อน้ำในนรก

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ
عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي
وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾
قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾
إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾﴾

18. และแท้จริงแล้ว บรรดามัสญิดนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอต่อผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮฺ

19. และแท้จริงแล้ว เมื่อบ่าวของอัลลอฮฺ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น

20. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมิตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์

21. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้ทางนำแก่พวกท่าน

225. อัฏฏอบารี 23/664
226. อัฏฏอบารี 23/664

22. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮฺได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย

23. เว้นแต่ฉันจะถ่ายทอด (สิ่งที่รับ) จากอัลลอฮฺ และสาส์นของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ แท้จริง สำหรับเขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

24. จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ แล้วพวกเขาก็จะได้รู้ว่าใครเป็นผู้อ่อนแอยิ่งในการเป็นผู้ช่วยเหลือ และมีจำนวนน้อยกว่า

คำสั่งให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ องค์เดียว และห่างไกลจากการตั้งภาคี

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาบ่าวให้เคารพภักดีพระองค์เพียงผู้เดียว ไม่อนุญาตให้วิงวอนขอต่อสิ่งอื่นร่วมกับพระองค์ และห้ามตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ ดังที่กอตาดะฮฺ ได้อธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **และแท้จริงแล้ว บรรดามัสญิดนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอต่อผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮฺ** ﴾ ว่า เมื่อใดก็ตามที่ชาวยิวและคริสเตียนเข้าไปในโบสถ์และธรรมศาลาของพวกเขา พวกเขาจะตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ﷻ ดังนั้น พระองค์จึงทรงบัญชาท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ให้สั่งใช้ประชาชาติทำการเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว[227] อิบนุ ญะรีรฺได้รายงานว่า สะอีด บิน ญุเบรฺได้อธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **และแท้จริงแล้ว บรรดามัสญิดนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอต่อผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮฺ** ﴾ ว่า พวกญินได้กล่าวถามนบีมุฮัมมัด ﷺ ว่า "เราจะมามัสญิดได้อย่างไรในขณะที่เราอยู่ห่างไกลจากท่านมาก? และเราจะมาร่วมละหมาดกับท่านได้อย่างไรในขณะที่เราอยู่ห่างไกลจากท่านมาก?" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴿ **และแท้จริงแล้ว บรรดามัสญิดนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าอย่าวิงวอนขอต่อผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮฺ** ﴾[228]

227. อัฏฏอบารี 23/665

228. อัฏฏอบารี 23/665

พวกญินรวมตัวกันเพื่อฟังอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และแท้จริงแล้ว เมื่อบ่าวของอัลลอฮฺ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น** ﴾ อัลเอาฟีรายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า เมื่อพวกญินได้ยินท่านนบี ﷺ อ่านอัลกุรอาน พวกเขาแทบจะขึ้นไปอยู่บนตัวท่านเพราะความกระตือรือร้น เมื่อพวกเขาได้ยินท่านอ่านอัลกุรอานก็เข้าไปใกล้โดยที่ท่านนบีไม่รู้สึกถึงพวกเขา จนกระทั่งญิบรีลมาหาท่านและบอกให้ท่านอ่านอายะฮฺ

﴿ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ ﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า แท้จริง พวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน (อ่านกุรอาน)"[229]

หมายถึง พวกเขากำลังฟังอัลกุรอาน นี่คือความเห็นหนึ่งซึ่งรายงานจากอัซซุเบรฺ บิน อัลเอาวาม ﷜ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า ญินกล่าวกับกลุ่มชนของพวกเขาว่า ﴿ **เมื่อบ่าวของอัลลอฮฺ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น** ﴾ เมื่อพวกเขาเห็นท่านนบีละหมาดและเศาะฮาบะฮฺกำลังรุกัวะอฺเมื่อท่านนบีรุกัวะอฺ และสุญูดเมื่อท่านนบีสุญูด พวกเขาก็รู้สึกประทับใจที่เศาะฮาบะฮฺเชื่อฟังและนอบน้อมต่อท่านนบี ดังนั้น จึงบอกต่อกันว่า ﴿ **เมื่อบ่าวของอัลลอฮฺ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น** ﴾[230] นี่คือทรรศนะที่สองซึ่งได้รับการรายงานจากสะอีด บิน ญุเบรฺ[231] อัลฮะซันกล่าวว่า "เมื่อท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้ลุกขึ้นมาประกาศว่า لا إله إلا الله (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรได้รับการเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ) และเรียกร้องผู้คนสู่การเคารพภักดีพระเจ้าของพวกเขา ชาวอาหรับแทบจะทั้งหมดต่างรุมต่อต้านท่าน"[232]

กอตาดะฮฺ กล่าวถึงอายะฮฺ ﴿ **เมื่อบ่าวของอัลลอฮฺ (มุฮัมมัด) ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขา (ญิน) ก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น** ﴾ ว่า "ทั้งมนุษย์และญินต่างห้อมล้อมจับกลุ่มกันเพื่อที่จะทำลายสัจธรรม อย่างไรก็ตาม อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยืนกรานที่จะให้ความช่วยเหลือสนับสนุนสัจธรรม และให้ได้รับชัยชนะเหนือผู้ต่อต้านทั้งหลาย"[233] นี่คือ

---

229. ซูเราะฮฺ ญิน อายะฮฺที่ 1
230. อัฏฏอบารี 23/667
231. อัฏฏอบารี 23/667
232. อัฏฏอบารี 23/668
233. อัฏฏอบารี 23/667

ทรรศนะที่สามซึ่งได้รับการรายงานจากอิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, สะอีด บิน ญุเบรฺ และอิบนุ เซด และเป็นทรรศนะที่อิบนุ ญะรีรฺ เลือก[234] และทรรศนะนี้ดูเหมือนจะเป็นทรรศนะที่มีน้ำหนักมากที่สุด เนื่องจากอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อจากอายะฮฺนี้ว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะมิตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์** ﴾ กล่าวคือ เมื่อมุชริกีนได้ข่มเหง ฝ่าฝืน ปฏิเสธที่จะศรัทธาต่อท่านนบี ยืนหยัดต่อต้าน และร่วมกันประกาศความเป็นศัตรูต่อท่าน เพื่อขัดขวางความจริงที่ท่านได้นำมา ท่านนบี ﷺ จึงได้กล่าวกับพวกเขาว่า ﴿ **แท้จริง ฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน** ﴾ หมายความว่า ฉันเคารพภักดีต่อพระเจ้าของฉันเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้ซึ่งไม่มีภาคีใดๆ คู่เคียงพระองค์ และพระองค์เท่านั้นที่ฉันขอความช่วยเหลือและมอบหมาย ﴿ **และฉันจะมิตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์** ﴾

ท่านรอซูล ﷺ ไม่มีอำนาจให้คุณให้โทษหรือให้ทางนำ

เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ว่า ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้ทางนำแก่พวกท่าน** ﴾ กล่าวคือ ฉันเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเช่นเดียวกับพวกท่าน และเป็นบ่าวคนหนึ่งของอัลลอฮฺ เพียงแต่ฉันได้รับวะฮีย์ ฉันไม่มีอำนาจให้ฮิดายะฮฺหรือทางนำแก่พวกท่าน หรือแม้แต่อำนาจที่จะทำให้พวกท่านหลงทาง เพราะสิ่งนี้เป็นอำนาจของอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น จากนั้น ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวเกี่ยวกับตัวท่านเองว่าไม่มีผู้ใดสามารถช่วยท่านให้รอดจากการลงโทษของอัลลอฮฺเช่นกันหากท่านฝ่าฝืนพระองค์ ﴿ **และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย** ﴾ มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และอัสสุดดีย์ ได้กล่าวว่าหมายถึง "ไม่มีที่พึ่งพิงใดๆ"[235]

หน้าที่ของรอซูล ﷺ คือการถ่ายทอดสาส์นจากอัลลอฮฺเท่านั้น

﴿ **เว้นแต่ฉันจะถ่ายทอด (สิ่งที่รับ) จากอัลลอฮฺ และสาส์นของพระองค์** ﴾ นี่เป็นข้อยกเว้นที่เกี่ยวข้องกับประโยคก่อนหน้าที่ว่า ﴿ **ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮฺได้** ﴾ ความหมายคือ ไม่มีสิ่งใดสามารถช่วยฉันให้รอดจากพระองค์นอกจากการถ่ายทอดสาส์นที่พระองค์ทรงสั่งใช้ให้ฉันปฏิบัติตาม ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾

234. อัฏฏอบารี 23/668
235. อัฏฏอบารี 23/669

"โอ้ รอซูล จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศสาส์นของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นจะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์ แท้จริง อัลลอฮฺจะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา"[236]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ แท้จริง สำหรับเขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล** ﴾ ความหมายคือ ฉันจะถ่ายทอดสาส์นของอัลลอฮฺแก่พวกท่าน ดังนั้น ผู้ใดฝ่าฝืนหลังจากนั้น จะได้รับการลงโทษคือไฟนรกที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดไป ซึ่งหมายความว่า พวกเขาจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีออกจากนรก

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ แล้วพวกเขาก็จะได้รู้ว่าใครเป็นผู้อ่อนแอยิ่งในการเป็นผู้ช่วยเหลือ และมีจำนวนน้อยกว่า** ﴾ หมายความว่า จนกระทั่งพวกมุชริกีนจากมนุษย์และญินได้เห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขาในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะรู้ว่าใครเป็นผู้ช่วยเหลือที่อ่อนแอกว่าและจำนวนน้อยกว่าระหว่างพวกเขาและบรรดาผู้ศรัทธาที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว หมายความว่าพวกมุชริกีนจะไม่มีผู้ช่วยเหลือพวกเขาเลย และพวกเขาก็มีจำนวนน้อยกว่าทหารของอัลลอฮฺ

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾
عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ
مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾
لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

25. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่รู้สิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้นั้นอยู่ใกล้ หรือว่าพระเจ้าของฉันจะทรงกำหนดเวลานั้นให้ห่างไกล

26. พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด

236. ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 67

27. นอกจากรอซูลที่พระองค์ทรงพอพระทัย ดังนั้น พระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา

28. เพื่อเขาจะได้รู้ว่า พวกเขาได้ถ่ายทอดสาส์นของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน

ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ไม่รู้ว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นเมื่อใด

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาให้รอซูลของพระองค์ ﷺ บอกกับผู้คนว่า ตัวท่านเองไม่รู้ว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นเมื่อใด และไม่รู้ว่าเวลานั้นใกล้หรือไกล ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่รู้สิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้นั้นอยู่ใกล้ หรือว่าพระเจ้าของฉันจะทรงกำหนดเวลานั้นให้ห่างไกล** ﴾ หมายถึง ระยะเวลาอันยาวนาน อายะฮฺนี้เป็นหลักฐานว่าฮะดีษที่บรรดาผู้โง่เขลามักเล่าขานกันว่า "ท่านนบี ﷺ จะไม่ (ถูกฝัง) อยู่ใต้แผ่นดินเกินกว่าหนึ่งพันปี" เป็นฮะดีษเท็จ ไม่มีที่ไปที่มาและเราไม่เคยเห็นในหนังสือเล่มใดเลย เพราะท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้เคยถูกถามเกี่ยวกับวันกิยามะฮฺ และท่านมิได้ตอบแต่อย่างใด เมื่อครั้งที่ญิบรีลได้มาหาท่านและปรากฏตัวในรูปของชาวอาหรับชนบท คำถามหนึ่งที่ญิบรีลถามคือ "โอ้ มุฮัมมัด! จงบอกฉันเถิดว่า วันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นเมื่อใด?" ท่านนบี ﷺ จึงตอบว่า **"ผู้ถูกถามไม่รู้เรื่องนี้ มากไปกว่าผู้ถาม"** และครั้งหนึ่ง เมื่อชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งร้องเรียกท่านนบี ﷺ ด้วยเสียงอันดังว่า "โอ้ มุฮัมมัด! จงบอกฉันเถิดว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นเมื่อใด" ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า **"ท่านเป็นอะไรไป แท้จริง มันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แล้วท่านเตรียมอะไรไว้สำหรับวันนั้น?"** ชายผู้นั้นตอบว่า "ฉันไม่ได้เตรียมอะไรมากนัก นอกจากการละหมาดและการถือศีลอด แต่ฉันรักอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์" ท่านนบี ﷺ จึงตอบว่า **"ท่านจะได้อยู่กับผู้ที่ท่านรัก"** อนัส บิน มาลิก รฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า "ชาวมุสลิมไม่มีความสุขกับสิ่งใดมากไปกว่าที่พวกเขามีความสุขเมื่อได้ยินฮะดีษนี้"[237]

พระดำรัสของพระองค์ ﴿ **พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด (26) นอกจากรอซูลที่พระองค์ทรงพอพระทัย** ﴾ อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ﴾

237. ฟัตฮุลบารี 1/140

“และพวกเขาจะไม่ล้อมสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น”[238]

ดังนั้น ในทำนองเดียวกัน อัลลอฮฺ ﷻ ตรัส ณ ที่นี้ว่า พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เร้นลับและสิ่งที่เปิดเผย และไม่มีผู้ใดที่สามารถเข้าถึงความรู้ใดๆ ของพระองค์ได้เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงอนุญาต พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด** ⑥ **นอกจากรอซูลที่พระองค์ทรงพอพระทัย** ﴾ ซึ่งรวมถึงรอซูลที่เป็นมลาอิกะฮฺและรอซูลที่เป็นมนุษย์ด้วย แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **ดังนั้น พระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา** ﴾ ความหมายคือ พระองค์ประทานมลาอิกะฮฺผู้พิทักษ์เพิ่มเติมแก่เขา ซึ่งจะคุ้มครองเขาตามคำสั่งของอัลลอฮฺ ﷻ และจะอยู่เคียงข้างเพื่อปกป้องวะฮีย์ที่อยู่กับเขา ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เพื่อเขาจะได้รู้ว่า พวกเขาได้ถ่ายทอดสาส์นของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุกๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน** ﴾ สรรพนาม ‘เขา’ ซึ่งอยู่ในอายะฮฺนี้ หมายถึงท่านนบี ﷺ ดังที่ อิบนุ ญะรีรฺ ได้รายงานจาก สะอีด บิน ญุเบรฺเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด** ㉖ **นอกจากรอซูลที่พระองค์ทรงพอพระทัย ดังนั้น พระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา** ﴾ ว่า พวกเขาคือผู้พิทักษ์ทั้งสี่ในบรรดามลาอิกะฮฺพร้อมกับญิบรีล ﴿ **เพื่อเขาจะได้รู้** ﴾ หมายถึง นบีมุฮัมมัด ﷺ ﴿ **ว่าพวกเขาได้ถ่ายทอดสาส์นของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุกๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน** ﴾ บันทึกโดย อิบนุ อบีฮาติม และมีรายงานเช่นเดียวกันนี้จากอัฎเฎาะฮาก, อัสสุดดีย์ และยะซีด บิน อบีฮาบีบ

อับดุรร็อซซาก ได้รายงานจากมะอฺมัรฺ จากกอตาดะฮฺ เกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **เพื่อเขาจะได้รู้ว่าพวกเขาได้ถ่ายทอดสาส์นของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว** ﴾ ว่า หมายถึง เพื่อที่ท่านนบีจะได้รู้ว่าบรรดารอซูลได้ถ่ายทอดสาส์นจากอัลลอฮฺแล้วและมลาอิกะฮ์ได้ปกป้องรักษาสาส์นนี้[239] เรื่องนี้ยังได้รับการรายงานโดยสะอีด บิน อบีอะรูบะฮฺ จากกอตาดะฮฺ และเป็นทรรศนะที่ อิบนุ ญะรีรฺเลือก[240] อัลบะฆอวีได้กล่าวว่า ยะอฺกู๊บ[241] รายงานวิธีการอ่านอายะฮฺนี้ว่า ﴿ لِيُعْلَمَ ﴾ ด้วยสระฎ็อมมะฮฺบนอักษร “ยาอฺ” หมายถึง (เพื่อให้เป็นที่รู้) หมายความว่า เพื่อให้เป็นที่รู้ว่า

238. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 255

239. อับดุรร็อซซาก 3/323

240. อัฏฏอบารี 23/673

241. ยะอฺกู๊บ อัลหัฎรอมี – *ผู้แปล*

บรรดารอซูลได้ถ่ายทอดสาส์นแล้ว[242]

นอกจากนี้ เป็นไปได้ว่าสรรพนามในอายะฮฺนี้อาจจะหมายถึงอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ **เพื่อจะได้รู้ว่า** ﴾ ซึ่งเป็นทรรศนะที่มีรายงานจากอิบนุล เญาซี ในหนังสือ ซาดุลมะซีรฺ ดังนั้น ความหมายของอายะฮฺคือ พระองค์ทรงปกป้องบรรดารอซูลของพระองค์ผ่านทางมลาอิกะฮฺของพระองค์ เพื่อพวกเขาจะสามารถถ่ายทอดสาส์นของพระองค์ได้ และยังทรงปกป้องวะฮียฺที่พระองค์ประทานลงมาแก่พวกเขา เพื่อที่พระองค์จะได้รู้ว่าแท้จริงแล้วพวกเขาได้ถ่ายทอดสาส์นของพระเจ้าของพวกเขา ดังที่พระองค์ตรัสไว้ในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴿ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ ﴾

"และเรามิได้กำหนดกิบลัตที่เจ้าเคยหันหน้าไป นอกจากเพื่อเราจะได้รู้ว่า ใครบ้างที่จะปฏิบัติตามรอซูล จากผู้ที่กำลังหันส้นเท้าทั้งสองของเขากลับ"[243]

และดังที่พระองค์ตรัสอีกว่า

﴿ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴾

"และเพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงรู้ (ว่าใครคือ) บรรดาผู้ศรัทธา และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ (ว่าใครคือ) พวกมุนาฟิก"[244]

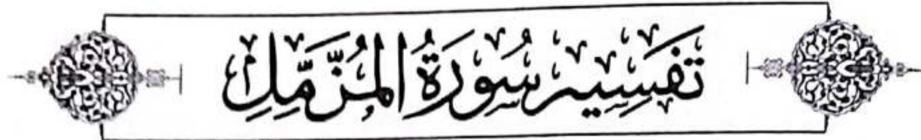
และควรต้องอธิบายในเรื่องนี้ว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงรู้ทุกสิ่งก่อนที่มันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนโดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ ดังนั้น พระองค์จึงตรัสต่อจากนั้นว่า ﴿ **และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน** ﴾

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลญิน
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

242. ตัฟซีรฺ อัลบะฆอวี 4/406

243. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 143

244. ซูเราะฮฺ อัลอันกะบูต อายะฮฺที่ 11

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

สาเหตุของการประทานซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล และ ซูเราะฮฺ อัลมุดดัษษิรฺ

อัลฮาฟิซ อบูบักรฺ อะหฺมัด บิน อัมรฺ บิน อับดุลคอลิก อัลบัซซารฺ รายงานจากญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ ﷺ ซึ่งเขาได้กล่าวว่า "ครั้งหนึ่ง ชาวกุเรชกลุ่มหนึ่งได้ประชุมกันที่ดารฺอันนัดวะฮฺ พวกเขาคุยกันว่า จงให้ชื่อแก่ชายคนนี้ (ท่านนบี) ที่จะทำให้ผู้คนถอยห่างจากเขา บางคนจึงเสนอให้เรียกว่า "หมอดู" แต่ก็มีคนกล่าวว่า "เขาไม่ใช่หมอดู" บางคนจึงเสนอว่า "คนวิกลจริต" ก็มีคนกล่าวว่า "เขาไม่ใช่คนวิกลจริต" บางคนจึงเสนอว่า "นักไสยศาสตร์" ก็มีคนกล่าวว่า "เขาไม่ใช่นักไสยศาสตร์" พวกเขาจึงแยกย้ายกันไปโดยที่ไม่มีข้อสรุปใด ๆ จากนั้นเหตุการณ์นี้รู้ถึงท่านนบี ﷺ ท่านจึงคลุมตัวด้วยเสื้อผ้าของท่าน ญิบรีลจึงได้มาหาท่าน แล้วอัลลอฮฺก็ประทานอายะฮฺ

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴾

"โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย!"

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴾

"โอ้ ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย!"

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ

ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ (١) قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (٢) نِّصْفَهُ أَوِ انقُصْ مِنْهُ
قَلِيلًا (٣) أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا (٤) إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ
قَوْلًا ثَقِيلًا (٥) إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا (٦)
إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا (٧) وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ
تَبْتِيلًا (٨) رَّبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا (٩) ﴾

1. โอ้ ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย!
2. จงยืนขึ้น (ละหมาด) กลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย
3. ครึ่งหนึ่งของมัน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย
4. หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ (ชัดถ้อยชัดคำ)
5. แท้จริง เราจะประทานวจนะ (วะฮีย์) อันหนักอึ้งแก่เจ้า
6. แท้จริง (การตื่นขึ้นเพื่อละหมาด) เวลายามค่ำคืนนั้นเป็นสิ่งที่ซาบซึ้งใจยิ่ง และเป็นการอ่านที่เที่ยงตรงยิ่ง
7. แท้จริง สำหรับเจ้านั้น ในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย

8. และจงระลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด

9. พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น จงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด

คำสั่งใช้ให้ละหมาดในยามค่ำคืน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชารอซูล ﷺ ให้หยุดการห่มกายซึ่งหมายถึงการคลุมกายในตอนกลางคืน และให้ลุกขึ้นยืนละหมาดเพื่อพระองค์ ดังเช่นที่พระองค์ตรัสในอายะฮฺอื่นว่า

﴿ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴾

"สีข้างของพวกเขาเคลื่อนห่างจากที่นอน (ละทิ้งที่นอน) เพื่อวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง และพวกเขาบริจาคจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา"[245]

ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงปฏิบัติตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชา โดยยืนละหมาดในเวลากลางคืน ซึ่งเป็นสิ่งที่วาญิบสำหรับท่านนบีเพียงผู้เดียว ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴾

"และจากบางส่วนของกลางคืน เจ้าจงตื่นขึ้นมาละหมาดด้วย (การอ่าน) มัน เพื่อเป็นการงานอาสาสำหรับเจ้า หวังว่าพระเจ้าของเจ้าจะทรงให้เจ้าได้รับตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญ"[246]

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายว่าท่านนบีควรละหมาดมากเพียงใด พระองค์ตรัสว่า ﴾ **โอ้ ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย! ① จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย ②** ﴿ อิบนุ อับบาส, อัฏเฏาะฮาก และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า ﴾ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿ หมายความว่า "โอ้ ผู้กำลังนอนหลับ" กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง ผู้ที่คลุมกายด้วยเสื้อผ้าของเขา[247]

---

245. ซูเราะฮฺ อัซซัจญ์ดะฮฺ อายะฮฺที่ 16
246. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 79
247. อัฏฏอบารี 23/677

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **ครึ่งหนึ่งของมัน** ﴾ หมายถึง ครึ่งหนึ่งของกลางคืน ﴿ **หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย ③ หรือมากกว่านั้น** ﴾ หมายความว่า เราได้บัญชาให้เจ้ายืนละหมาดเป็นเวลาครึ่งคืน หรือน้อยหรือมากกว่านั้นเพียงเล็กน้อย ไม่เป็นที่ตำหนิต่อเจ้าแต่อย่างใดที่จะเพิ่มหรือลดจากครึ่งคืนเพียงเล็กน้อย

วิธีการอ่านอัลกุรอาน

พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ** ﴾ คำว่า ﴿ رَتِّلِ ﴾ หมายถึง จงอ่านช้าๆ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและใคร่ครวญอัลกุรอาน นี่คือวิธีที่ท่านนบี ﷺ อ่านอัลกุรอาน อาอิชะฮฺกล่าวว่า “ท่านนบีเคยอ่านซูเราะฮฺหนึ่ง โดยท่านอ่านอย่างช้าๆ จนยาวกว่าซูเราะฮฺที่ยาวกว่าซูเราะฮฺนั้น”[248]

ในหนังสือ เศาะฮีฮฺอัลบุคอรี มีรายงานว่า ท่านอนัสถูกถามเกี่ยวกับการอ่านอัลกุรอานของท่านนบี ﷺ เขาตอบว่า “ท่านอ่านโดยยืดตัวอักษรให้ยาวขึ้น” แล้วอนัสก็อ่าน ﴿ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ ﴿ **ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴾ โดยที่ท่านอ่าน بِسْمِ اللهِ ให้ยืดยาวขึ้น และอ่าน الرَّحْمَنِ ให้ยืดยาวขึ้น และ الرَّحِيمِ ให้ยืดยาวขึ้น[249]

อิบนุ ญุร็อยญ์ ได้รายงานจากอิบนุ อบีมุลัยกะฮฺ ซึ่งเล่าจาก อุมมุ ซาลามะฮฺ رضي الله عنها เมื่อมีผู้ถามเกี่ยวกับการอ่านของท่านนบี ﷺ นางกล่าวว่า “ในการอ่านของท่าน ท่านมักจะหยุดทีละอายะฮฺ” จากนั้นนางอ่านซูเราะฮฺ

﴿ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ ﴾

บันทึกโดย อะหฺมัด, อบูดาวูด และอัตติรฺมิซี[250]

ในตอนต้นของหนังสือตัฟซีรฺนี้ เราได้กล่าวถึงฮะดีษหลายบทซึ่งยืนยันการส่งเสริมให้อ่านอัลกุรอานอย่างช้าๆ และการอ่านด้วยเสียงที่ไพเราะ ดังเช่นฮะดีษที่ว่า

---

248. มุสลิม 1/527
249. ฟัตฮุลบารี 13/527
250. อะหฺมัด 6/302, อบูดาวูด 4/294 และตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 8/241

« زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ »

"พวกท่านจงประดับประดาอัลกุรอานด้วยเสียงของพวกท่าน"[251]

และฮะดีษ

« لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ »

"ไม่ใช่พวกเรา ผู้ที่ไม่อ่านอัลกุรอานด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะ"[252]

และฮะดีษ

« لَقَدْ أُوتِيَ هَذَا مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ »

"แท้จริง คนคนนี้ได้รับมิซมารฺ[253] *หนึ่งจากบรรดามิซมารฺของตระกูล (นบี) ดาวูด"*[254]

คนคนนี้ หมายถึง อบูมูซา อัลอัชอะรี

อบูมูซา จึงกล่าวต่อท่านนบี ﷺ ว่า "หากฉันรู้ว่าท่านกำลังฟังการอ่านอัลกุรอานของฉัน แน่นอนว่าฉันจะประดับประดาการอ่านให้ไพเราะยิ่งกว่านี้" นอกจากนี้ยังมีรายงานจาก อิบนุ มัสอูด ซึ่งกล่าวว่า "อย่าอ่านอัลกุรอานเหมือนการโปรยทราย[255] และอย่าเร่งรีบเหมือนกับการอ่านบทกวี จงหยุด (เพื่อใคร่ครวญ) อายะฮฺที่มีความพิเศษ และจงอ่านให้หัวใจสั่นไหว[256] และอย่าให้เป้าหมายของท่านคือการไปถึงตอนจบของซูเราะฮฺ" บันทึกโดย อัลบะเฆาะวี อัลบุคอรี ได้บันทึกจาก อบีวะอิล ซึ่งเล่าว่า มีชายคนหนึ่งมาหาอิบนุ มัสอูด และกล่าวว่า "ฉันอ่านบรรดาซูเราะฮฺมุฟัศศ็อล[257] เมื่อคืนที่ผ่านมาในหนึ่งร็อกอัต" อิบนุ มัสอูด จึงกล่าวว่า "นี่คือการเร่งรีบเหมือนกับการเร่งอ่านบทกวี แท้จริง ฉันรู้จักซูเราะฮฺที่ท่านรอซูล ﷺ เคยอ่านคู่กัน (ในการละหมาด)" จากนั้นเขาระบุยี่สิบซูเราะฮฺมุฟัศศ็อล ที่ท่านรอซูล ﷺ เคยอ่านคู่กันสองซูเราะฮฺในแต่ละร็อกอัต

---

251. ฟัตฮุลบารี 13/527
252. ฟัตฮุลบารี 13/510
253. มิซมารฺ คือ เครื่องเป่าหรือขลุ่ย ซึ่งหมายถึง เสียงและท่วงทำนองการอ่าน - *ผู้แปล*
254. ฟัตฮุลบารี 8/710
255. คืออย่าเร่งรีบอ่านโดยไม่มีท่วงทำนองที่ไพเราะ - *ผู้แปล*
256. อ่านให้หัวใจเกิดความยำเกรง - *ผู้แปล*
257. ตั้งแต่ ซูเราะฮฺ กอฟ ถึง ซูเราะฮฺ อันนาส - *ผู้แปล*

ความยิ่งใหญ่ของอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง เราจะประทานวจนะ (วะฮีย์) อันหนักอึ้งแก่เจ้า** ﴾ อัลฮะซันและกอตาดะฮฺได้กล่าวว่า หมายถึง "การปฏิบัติตามวะฮีย์" มีทรรศนะหนึ่งระบุว่า หมายถึง หนักอึ้ง ขณะที่ประทานลงมาเนื่องจากความยิ่งใหญ่ของวะฮีย์ ดังที่ เซด บิน ษาบิต ﷺ กล่าวไว้ว่า "ครั้งหนึ่ง ขณะที่ท่านรอซูล ﷺ กำลังรับวะฮีย์อยู่นั้น ต้นขาของท่านอยู่บนต้นขาของฉัน และต้นขาของฉันก็เกือบจะแหลกเพราะเหตุนี้"[258]

อิมามอะหฺมัด รายงานจากอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ ซึ่งกล่าวว่า ฉันเคยถามท่านรอซูล ﷺ ว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ท่านรู้สึกอย่างไรขณะที่วะฮีย์ลงมา" ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า

« أَسْمَعُ صَلَاصِلَ ثُمَّ أَسْكُتُ عِنْدَ ذَلِكَ فَمَا مِنْ مَرَّةٍ يُوحَى إِلَيَّ إِلَّا ظَنَنْتُ أَنَّ نَفْسِي تُقْبَضُ »

"ฉันได้ยินเหมือนเสียงกระดิ่ง แล้วฉันก็นิ่งเงียบเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น ทุกครั้งที่วะฮีย์ประทานลงมายังฉัน ฉันจะคิดว่าชีวิตฉันจะจบลง"

อิมามอะหฺมัดเพียงท่านเดียวที่รายงานฮะดีษนี้[259]

ในตอนต้นของหนังสือ เศาะฮีฮฺอัลบุคอรี มีบันทึกจากอาอิชะฮฺ ว่า อัลฮาริษ บิน ฮิชาม ได้ถามท่านนบี ﷺ ว่า "วะฮีย์ประทานลงมายังท่านอย่างไร?" ท่านนบี ﷺ ตอบว่า

« أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ فَيَفْصِمُ عني وقد وَعَيْتُ مَا قَالَ، وَأَحْيَانًا يَأْتِينِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيُكَلِّمُنِي فَأَعِي مَا يَقُولُ »

"บางคราว วะฮีย์มายังฉันเหมือนเสียงระฆังดังก้อง ซึ่งสำหรับฉันแล้วมันรุนแรงมาก แล้วมันก็ทำให้ฉันนิ่งงันไป และฉันก็เข้าใจในสิ่งที่มลาอิกะฮฺนำมาบอก และบางครั้ง มลาอิกะฮฺก็มาหาฉันในรูปของชายหนุ่มคนหนึ่ง ซึ่งเขาจะสนทนากับฉัน แล้วฉันก็จะเข้าใจสิ่งที่เขาพูด"

อาอิชะฮฺกล่าวเสริมว่า "ฉันเคยเห็นท่านนบีขณะที่วะฮีย์ประทานลงมายังท่านในวันที่อากาศหนาวมาก แล้วมันก็ทำให้ท่านนิ่งงันไปและมีเหงื่อหยดลงจากหน้าผากของท่าน" นี่คือสำนวนฮะดีษที่อัลบุคอรี ได้บันทึกไว้

---

258. ฟัตฮุลบารี
259. อะหฺมัด 2/222

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกจากอาอิชะฮฺ ﵂ ซึ่งกล่าวว่า "หากท่านรอซูล ﷺ ได้รับวะฮียฺใดๆ ในขณะที่ท่านอยู่บนสัตว์พาหนะ มันก็จะขยับบริเวณส่วนล่างของคอมันไปมาอย่างรุนแรง"[260] อิบนุ ญะรีรฺ เห็นว่า วะฮียฺมีความหนักอึ้งทั้งสองทาง ดังที่อับดุลเราะหฺมาน บิน เซด บิน อัสลัม กล่าวว่า "เช่นเดียวกับที่วะฮียฺหนักอึ้งในโลกดุนยานี้ มันก็จะหนักบนตาชั่งในวันกิยามะฮฺ"

ความประเสริฐของการละหมาดยามค่ำคืน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง (การตื่นขึ้นเพื่อละหมาด) เวลายามค่ำคืนนั้นเป็นสิ่งที่ซาบซึ้งใจยิ่ง และเป็นการอ่านที่เที่ยงตรงยิ่ง** ﴾ อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ, อิบนุ อับบาส และอิบนุ ซุเบรฺ กล่าวว่า "กลางคืนทั้งหมดคือ نَاشِئَةً (นาชิอะฮฺ)"[261] มุญาฮิด และนักวิชาการอีกหลายท่านก็กล่าวเช่นเดียวกันนี้[262] ในด้านภาษาคำว่า نَشَأَ หมายถึง ยืน (ละหมาด) ในเวลากลางคืน ในรายงานจากมุญาฮิด ระบุว่า คือ การยืนละหมาดหลังจากละหมาดอิชาอฺ ทรรศนะนี้ยังมีรายงานจาก อบูมิจลัซ, กอตาดะฮฺ, ซาลิม, อบูฮาซิม และมุฮัมมัด บิน อัลมุนกะดิรฺ[263] ดังนั้น สรุปประเด็นคือ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ (นาชิอะฮฺของกลางคืน) หมายถึงชั่วโมงและเวลาของกลางคืน โดยที่ทุกๆ หนึ่งชั่วโมงเรียกว่าหนึ่งนาชิอะฮฺ จึงหมายถึงช่วงเวลา (กลางคืน) นั่นเอง ดังนั้นแล้ว ความหมายคือการยืนละหมาดในเวลากลางคืนเป็นการฝึกฝนหัวใจและลิ้นให้สัมพันธ์กันได้อย่างดียิ่ง และเอื้อต่อการอ่านอัลกุรอานเป็นอย่างมาก ดังนั้นอัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เป็นสิ่งที่ซาบซึ้งใจยิ่ง และเป็นการอ่านที่เที่ยงตรงยิ่ง** ﴾ หมายถึงเวลากลางคืนนั้นเหมาะสมต่อการรวบรวมสมาธิในการอ่านและเข้าใจอัลกุรอานมากกว่าขณะละหมาดในเวลากลางวัน เนื่องจากกลางวันเป็นเวลาที่ผู้คนแยกย้ายทำมาหากินและส่งเสียงอึกทึกและเป็นเวลาของการหาปัจจัยยังชีพ

อัลฮาฟิซ อบูยะอฺลา อัลเมาซิลี ได้บันทึกจากอัลอะอฺมัช ว่า อนัส บิน มาลิก เคยอ่านอายะฮฺนี้ ﴿ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَصْوَبُ قِيلًا ﴾ ﴿ **แท้จริง (การตื่นขึ้นเพื่อละหมาด) เวลายามค่ำคืนนั้นเป็นสิ่งที่ซาบซึ้งใจยิ่ง และเป็นการอ่านที่เที่ยงตรงยิ่ง** ﴾ แล้วก็มีชายคนหนึ่งกล่าวแก่อนัสว่า แต่เราอ่านอายะฮฺนี้ว่า ﴿ وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴾ ﴿ **และเป็นการอ่านที่เที่ยงตรงยิ่ง** ﴾ ดังนั้น อนัสจึงพูดกับเขาว่า أَصْوَبُ (ถูกต้องยิ่ง) หรือ أَقْوَمُ (เที่ยงตรงยิ่ง)

260. อะหฺมัด 6/118
261. อัฏฏอบารี 23/682
262. อัฏฏอบารี 23/682
263. อัฏฏอบารี 23/683

หรือ أَهْيَأ (เหมาะในการเตรียมตัวยิ่ง) หรือคำอื่นๆ ที่ใกล้เคียงนี้ ล้วนมีความหมายเหมือนกัน[264]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **แท้จริง สำหรับเจ้านั้น ในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย** ﴾ อิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ และอะฏออฺ บิน อบีมุสลิม กล่าวว่า "หมายถึง การพักผ่อนและการนอน"[265] อบูอัลอาลิยะฮฺ, มุญาฮิด, อบูมาลิก, อัฏเฏาะฮาก, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัรรอเบียะอฺ บิน อนัส และซุฟยาน อัษเษารี ต่างก็กล่าวว่า "หมายถึง เวลาว่างที่ยาวนาน" กอตาดะฮฺกล่าวว่า "หมายถึง เวลาว่าง เป้าหมาย และกิจกรรมต่างๆ" อับดุลเราะหฺมาน บิน เซด บิน อัสลัมได้อธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **แท้จริง สำหรับเจ้านั้น ในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย** ﴾ ว่า หมายถึง ในเวลากลางวันเจ้ามีภาระการงาน (ของโลกดุนยา) ที่ต้องทำ ดังนั้น จงอุทิศเวลากลางคืนสำหรับศาสนาของเจ้า อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเช่นนี้เพราะการละหมาดยามค่ำคืนถือเป็นวาญิบ ก่อนที่พระองค์จะประทานความเมตตากรุณาแก่ปวงบ่าวด้วยการผ่อนปรนและยกเลิกการบังคับ แล้วอับดุลเราะหฺมาน บิน เซด บิน อัสลัม ก็ได้อ่านอายะฮฺ ﴿ **จงยืนขึ้น (ละหมาด) กลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย** ﴾ จนจบอายะฮฺแล้วอ่านต่อไปจากนั้นว่า

﴿ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ﴾

"แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายืนละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ (บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน"

เขาอ่านจนถึง

﴿ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ﴾

"ดังนั้น พวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจากอัลกุรอานเถิด"[266]

และดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴾

"และจากบางส่วนของกลางคืนเจ้าจงตื่นขึ้นมาละหมาด เป็นการสมัครใจสำหรับเจ้า หวังว่าพระเจ้าของเจ้าจะทรงให้เจ้าได้รับตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญ"[267]

---

264. มุสนัด อบียะอฺลา 7/88
265. อัฏฏอบารี 23/686
266. ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 20
267. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 79

และสิ่งที่อับดุรเราะหมานได้อธิบายนี้ มีหลักฐานยืนยันซึ่งเป็นรายงานที่อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกไว้ในหนังสือมุสนัดว่า สะอีด บิน ฮิชาม ได้หย่าภรรยาของเขา จากนั้นได้เดินทางไปยังเมืองมะดีนะฮฺเพื่อขายทรัพย์สินบางอย่างที่เขามีโดยตั้งใจใช้เงินที่ได้มาเพื่อซื้อสัตว์พาหนะและอาวุธแล้วเดินทางไปญิฮาดต่อสู้กับชาวโรมันจนเสียชีวิต ในการเดินทางนี้ เขาได้พบกับคนกลุ่มหนึ่งจากเผ่าของเขาซึ่งพวกเขาบอกสะอีดว่ามีกลุ่มชายหกคนจากเผ่าเคยตั้งใจจะทำภารกิจเหมือนสะอีดในสมัยที่ท่านรอซูล ﷺ มีชีวิตอยู่ แต่ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า "พวกท่านมีฉันเป็นตัวอย่างที่ดีมิใช่หรือ?" ท่านรอซูล ﷺ จึงห้ามพวกเขาจากเรื่องนั้น ได้ยินดังนั้นแล้ว สะอีดจึงให้พวกเขาเป็นพยานว่าเขาจะกลับไปคืนดีกับภรรยา ภายหลังเหตุการณ์นั้นสะอีดก็ได้กลับมาหาเราและเล่าให้ฟังว่าเขาได้ไปหาอิบนุ อับบาส และถามเกี่ยวกับการละหมาดวิตรฺ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "ฉันจะบอกท่านว่าใครคือบุคคลที่มีความรู้มากที่สุดในโลกเกี่ยวกับการละหมาดวิตรฺของท่านนบี ﷺ " เขากล่าวว่า "โปรดบอกฉันเถิด" อิบนุ อับบาส จึงกล่าวว่า "ท่านจงไปหาอาอิชะฮฺ และถามนาง แล้วกลับมาหาฉัน และบอกฉันในสิ่งที่เธอตอบท่าน" จากนั้นสะอีดจึงไปหาฮะกีม บิน อัฟละฮฺ และขอให้เขาเดินทางไปด้วยกันเพื่อไปพบกับอาอิชะฮฺ แต่เขากล่าวว่า "ฉันไม่ต้องการที่จะอยู่ใกล้นางเพราะฉันได้ห้ามนางไม่ให้พูดอะไรเกี่ยวกับทั้งสองฝ่ายนี้ (คือฝ่ายอะลี บิน อบีฏอลิบ และฝ่ายมุอาวิยะฮฺ บิน อบีซุฟยาน) แต่นางปฏิเสธและยังคงเกี่ยวข้องกับ (ความขัดแย้ง) ของทั้งสองฝ่าย" สะอีดจึงสาบานเพื่อให้เขายอมที่จะเดินทางไปด้วยกัน จนเขายินยอมไปกับสะอีด

เมื่อทั้งสองเข้าไปหาอาอิชะฮฺ นางก็กล่าวว่า "ฮะกีมหรือ?" ซึ่งนางรู้จักเขา เขาตอบว่า "ใช่" นางจึงถามว่า "คนที่อยู่กับท่านคือใคร?" เขากล่าวว่า "เขาคือสะอีด บิน ฮิชาม" นางกล่าวว่า "ฮิชามไหน?" เขากล่าวว่า "ฮิชาม ลูกของอามิรฺ" นางจึงขอดุอาอฺให้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเมตตาอามิรฺ (เสียชีวิตแล้ว) แล้วนางก็กล่าวว่า "อามิรฺ ช่างเป็นคนดีเหลือเกิน" จากนั้นสะอีดถามนางว่า "โอ้ มารดาของบรรดาผู้ศรัทธาครับ ขอท่านโปรดบอกฉันเกี่ยวกับมารยาทของท่านรอซูล ﷺ ด้วยเถิด" นางจึงถามว่า "ท่านไม่ได้อ่านอัลกุรอานหรือ?" เขากล่าว "ฉันอ่าน" แล้วนางก็กล่าวว่า "แท้จริง มารยาทของท่านรอซูล ﷺ คืออัลกุรอาน" เขาจึงลุกขึ้นยืนเพื่อจะออกไป แต่แล้วก็นึกได้ว่าต้องการถามเกี่ยวกับการละหมาดยามค่ำคืนของท่านรอซูล ﷺ จึงได้ถามว่า "โอ้ มารดาของบรรดาผู้ศรัทธา โปรดบอกฉันเกี่ยวกับการละหมาดยามค่ำคืนของท่านรอซูล ﷺ ด้วยเถิด" นางกล่าวว่า "ท่านไม่ได้อ่านซูเราะฮฺนี้หรือ? ﴿ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴾ (หมายถึง ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล)" สะอีดกล่าวว่า "ฉันอ่าน" นางจึงกล่าวว่า "แท้จริง อัลลอฮฺทรงบัญญัติให้การละหมาดยามค่ำคืนเป็นวาญิบในตอนต้นของซูเราะฮฺนี้ซึ่งท่านรอซูล ﷺ และเศาะฮาบะฮฺได้ละหมาดเป็นระยะเวลาหนึ่งปี จนกระทั่งเท้าของพวกเขาบวม โดยที่อัลลอฮฺทรงระงับการประทานตอนท้ายของซูเราะฮฺเป็นระยะเวลาสิบสองเดือน จากนั้นพระองค์ทรง

ผ่อนปรนในตอนท้ายของซูเราะฮฺนี้ ทำให้การละหมาดยามค่ำคืนเป็นสุนัตหลังจากที่เคยเป็นสิ่งวาญิบ"

จากนั้นสะอีดจึงลุกขึ้นยืนเพื่อจะกลับออกไป แต่แล้วก็นึกได้ว่าต้องการถามเกี่ยวกับการละหมาดวิตรฺของท่านรอซูล ﷺ จึงได้ถามว่า "โอ้ มารดาของบรรดาผู้ศรัทธา โปรดบอกฉันเกี่ยวกับการละหมาดวิตรฺของท่านรอซูล ﷺ ด้วยเถิด" อาอิชะฮฺกล่าวว่า "(ในตอนกลางคืน) เรามักจะเตรียมซิวาก (ไม้ข่อยใช้แปรงฟัน) และน้ำสำหรับอาบน้ำละหมาดให้ท่านนบี ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงปลุกท่านนบีละหมาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะปลุกท่านในยามค่ำคืน และท่านจะแปรงฟันด้วยซิวากและอาบน้ำละหมาด จากนั้นจะละหมาดแปดร็อกอัต และจะไม่นั่ง (ตะชะฮุด) ระหว่างการละหมาด ยกเว้นตอนท้ายของร็อกอัตที่แปด ซึ่งท่านจะนั่ง (ตะชะฮุด) สรรเสริญอัลลอฮฺและวิงวอนพระองค์ จากนั้นท่านจะยืนโดยยังไม่ให้สลาม จากนั้นท่านยืนละหมาดร็อกอัตที่เก้าแล้วนั่ง และสรรเสริญวิงวอนพระองค์ จากนั้นให้สลามโดยที่พวกเราได้ยิน (เพื่อจบการละหมาด) จากนั้นจะละหมาดอีกสองร็อกอัตขณะนั่งหลังจากให้สลาม ดังนั้น นี่คือการละหมาดสิบเอ็ดร็อกอัต โอ้ลูกเอ๋ย! จนเมื่อท่านรอซูล ﷺ อายุมากขึ้นและน้ำหนักมากขึ้น ท่านละหมาดวิตรฺเจ็ดร็อกอัต และเพิ่มเติมอีกสองร็อกอัตหลังจากนั้นขณะนั่งหลังจากสลาม นี่คือการละหมาดเก้าร็อกอัต โอ้ลูกเอ๋ย! และเมื่อใดก็ตามที่ท่านรอซูล ﷺ ละหมาดชนิดใดแล้ว ท่านชอบที่จะคงความสม่ำเสมอในการละหมาด หากท่านไม่สามารถละหมาดกิยามุลลัยลฺเนื่องจากนอนหลับหรือเจ็บป่วย ท่านจะละหมาดแทนในเวลากลางวันสิบสองร็อกอัต และฉันไม่เคยเห็นท่านรอซูล ﷺ อ่านอัลกุรอานจบเล่มในหนึ่งคืนจนถึงเช้าและไม่เคยเห็นท่านถือศีลอดเต็มเดือนนอกจากเดือนรอมฎอน" สะอีดกล่าวว่า จากนั้นฉันจึงไปหาอิบนุ อับบาส และเล่าให้เขาฟังถึงสิ่งที่นางพูด อิบนุ อับบาสกล่าวว่า "นางพูดความจริง และหากฉันได้ไปหานางที่บ้าน ฉันจะอยู่จนกว่านางจะพูดกับฉันตรงๆ"[268] นี่คือรายงานที่อิมามอะหฺมัดได้บันทึกไว้อย่างครบถ้วน อิมามมุสลิมก็ได้รายงานไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขาเช่นเดียวกัน[269]

อิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกจากอบูอับดุรเราะฮฺมาน ว่า เขากล่าวว่า "เมื่อซูเราะฮฺ ﴿ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴾ ประทานลงมา ผู้คนได้ยืนละหมาดยามค่ำคืนตลอดหนึ่งปีจนกระทั่งเท้าและหน้าแข้งของพวกเขาบวม แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ประทานอายะฮฺ ﴿ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ﴾ **﴿ ดังนั้นพวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจากอัลกุรอานเถิด ﴾**[270] จากนั้นผู้คนจึงเริ่มผ่อนคลาย[271] อัลฮะซัน อัลบัศรี และอัสสุดดีย์ ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันนี้

---

268. อะหฺมัด 6/53

269. มุสลิม 1/512

270. ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 20

271. อัฏฏอบารี 23/679

อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส เกี่ยวกับ พระดำรัสของอัลลอฮฺ **﴿ จงยืนขึ้น (ละหมาด) กลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย ② ครึ่งหนึ่งของมัน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย ③ ﴾** ว่า เรื่องนี้สร้างความลำบากแก่เศาะฮาบะฮฺ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงผ่อนปรนและเมตตาพวกเขา กล่าวคือหลังจากนั้นพระองค์ประทานอายะฮฺ

﴿ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ﴾

"พระองค์ทรงรู้ดีว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นคนป่วย และบางคนอื่นๆ ต้องเดินทางไปดินแดนอื่น เพื่อแสวงหาจากความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และบางคนอื่นต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจากอัลกุรอานเถิด"[272]

กล่าวคือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงผ่อนปรนให้การงานนี้เป็นสิ่งที่เปิดกว้าง และมิได้ทำให้เกิดความยากลำบากแต่อย่างใด มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์[273]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า **﴿ และจงระลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด ﴾** หมายถึง จงระลึกถึงพระองค์ให้มากเถิด และจงอุทิศตนแด่พระองค์ และใช้เวลาว่างของเจ้าในการสักการะพระองค์เมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากภารกิจและการงานดุนยาแล้ว ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴾

"ดังนั้น เมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (การงานดุนยา) แล้ว จงอุทิศตน (เพื่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเถิด)"[274]

หมายถึง เมื่อเจ้าเสร็จสิ้นภารกิจและการงานดุนยาของเจ้าแล้ว ก็จงอุทิศตนและมุ่งมั่นในการเชื่อฟังและสักการะพระองค์ เพื่อที่เจ้าจะได้มีเวลาว่างเพื่อที่เจ้าจะได้สบายใจ ความหมายนี้หรือใกล้เคียงกับความหมายนี้มีรายงานจากอิบนุ เซด[275] ส่วนอิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อบู ศอลิฮฺ, อะฏิยะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และอัสสุดดีย์ ต่างก็กล่าวว่า ﴿ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴾

272. ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 20

273. อัฏฏอบารี 23/679

274. ซูเราะฮฺ อัชชัรฮฺ อายะฮฺที่ 7

275. อัฏฏอบารี 23/689

﴾ **และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด** ﴿ หมายถึง จงอิบาดะฮฺต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจเถิด[276] อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า หมายถึง "จงมุ่งมั่นและอุทิศตัวของเจ้าแด่พระองค์"[277] อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า "เราจะเรียกนักอิบาดะฮฺว่า مُتَبَتِّلٌ (หมายถึง ผู้ที่อุทิศตนเพื่อพระเจ้า) ดังที่มีฮะดีษที่มีรายงานว่า ท่านนบี ﷺ ห้าม 'ตะบัตตุล' ซึ่งหมายถึง การอุทิศตนเพื่อประกอบอิบาดะฮฺอย่างเกินเลยโดยหลีกเลี่ยงการแต่งงาน"[278]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น จงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด** ﴿ หมายความว่า พระองค์ผู้ทรงครอบครองและควบคุมทุกสิ่งในทิศตะวันออกและตะวันตก ผู้ทรงเอกะ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องสักการะยกเว้นพระองค์ เช่นเดียวกับที่เจ้าอิบาดะฮฺพระองค์เพียงพระองค์เดียวนั้น ดังนั้นเจ้าก็จงตะวักกัล (มอบหมาย) ต่อพระองค์เพียงพระองค์เดียวเช่นกัน และจงยึดถือพระองค์เป็นผู้คุ้มครองดูแล ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในอายะฮฺอื่นว่า

﴾ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴿

"ดังนั้น เจ้าจงเคารพอิบาดะฮฺพระองค์ และจงมอบหมายต่อพระองค์"[279]

และคล้ายกับพระดำรัสของพระองค์เช่นกันว่า

﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿

"เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮฺ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ"[280]

และมีอีกหลายอายะฮฺที่มีความหมายเช่นเดียวกันนี้ที่บัญญัติให้เคารพสักการะ เชื่อฟังและมอบหมายต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพียงพระองค์เดียว

---

276. อัฏฏอบารี 23/688
277. อัฏฏอบารี 23/689
278. อัฏฏอบารี 23/687
279. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 123
280. ซูเราะฮฺ อัลฟาติฮะฮฺ อายะฮฺที่ 5

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذَرْنِي
وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا
وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ
وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا
شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ
الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا
يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

10. และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ

11. และจงปล่อยข้ากับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สำราญ และจงประวิงเวลาแก่พวกเขาสักเล็กน้อย

12. แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีตรวน และกองไฟลุกโชน

13. และอาหารที่ติดลำคอ และการลงโทษอันเจ็บปวด

14. วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู

15. แท้จริง เราได้ส่งรอซูลคนหนึ่งไปยังพวกเจ้า เพื่อเป็นพยานต่อพวกเจ้า ดังที่เราได้ส่งรอซูลคนหนึ่งไปยังฟิรฺเอาน์

16. แต่ฟิรฺเอาน์ได้ฝ่าฝืนรอซูลคนนั้น ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง

17. ดังนั้น พวกเจ้าจะปกป้อง (ตนเองให้พ้นจากการลงโทษ) ได้อย่างไร หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาในวันที่จะทำให้เด็ก ๆ ผมหงอก (เพราะความกลัว)

18. (วันนั้น) ชั้นฟ้าจะปริแยกออก และสัญญาของพระองค์จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

การสั่งใช้ให้อดทนต่อการข่มเหงรังแกจากผู้ปฏิเสธศรัทธา และแจ้งถึงการลงโทษที่พวกเขาจะได้รับ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชารอซูลของพระองค์ ﷺ ให้อดทนต่อคำพูดของกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาที่โง่เขลาเหล่านั้น และให้ละวางจากพวกเขาด้วยดีโดยไม่มีตำหนิใดๆ จากนั้นพระองค์ตรัสแก่รอซูลโดยข่มขู่ตักเตือนกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าพระองค์คือผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงไม่มีสิ่งใดทัดทานความโกรธกริ้วของพระองค์ได้ ﴿ **และจงปล่อยข้ากับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้สำราญ** ﴾ หมายความว่า ปล่อยให้ข้าจัดการกับพวกเจ้าสำราญที่ปฏิเสธศรัทธาซึ่งมีทรัพย์สินมากมายเหล่านั้น เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขามีโอกาสที่จะเชื่อฟังเจ้ามากกว่าคนอื่นๆ ﴿ **และจงประวิงเวลาแก่พวกเขาสักเล็กน้อย** ﴾ แปลว่า ชั่วขณะหนึ่ง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴾

"เราจะให้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียงเล็กน้อย แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษที่รุนแรง"[281]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัส ณ ที่นี้ว่า ﴿ **แท้จริง ณ ที่เรานั้นมีตรวน และกองไฟลุกโชน** ﴾ หมายถึง เครื่องพันธนาการ ซึ่งเป็นทรรศนะของอิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ, ฏอวูซ, มุฮัมมัด บิน กะอฺบ, อับดุลลอฮฺ บิน บุร็อยดะฮฺ, อบูอิมรอน อัลเญานี, อบูมิจลัซ, อัฎเฎาะฮาก, ฮัมมาด บิน อบีสุลัยมาน, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์, อิบนุ อัลมุบาร็อก, อัษเษารี[282]

﴿ **และอาหารที่ติดลำคอ** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "หมายถึง มันจะติดอยู่ในลำคอไม่อาจกลืนหรือคายออกมา"[283] ﴿ **และการลงโทษอันเจ็บปวด** ⑬ **วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน** ﴾ แผ่นดินและภูเขาจะสั่นไหว ﴿ **และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู** ﴾ หมายความว่า พวกมันจะกลายเป็นเหมือนเนินทรายจากที่เคยเป็นหินแข็ง แล้วมันจะถูกทำลายจนสิ้นซากไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย สิ่งนี้จะเกิดขึ้นจนกว่าโลกทั้งใบจะกลายเป็น "ที่ราบโล่งเตียน (ไม่มีต้นไม้และสิ่งก่อสร้าง) พวกเจ้าจะไม่เห็น ณ ที่นั้น ซึ่งหุบเขาและเนินเขาใดๆ"[284] ซึ่งหมายความว่าไม่มีสิ่งใดจะอยู่ต่ำหรือสูง

---

281. ซูเราะฮฺ ลุกมาน อายะฮฺที่ 24
282. อัฏฏอบารี 23/690 691 และหนังสือ อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/319
283. อัฏฏอบารี 23/691
284. ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 106 และ 107

รอซูลของพวกเจ้า ﷺ เหมือนกับรอซูลที่ถูกส่งไปยังฟิรฺเอาน์ และพวกเจ้าก็รู้ดีว่าเกิดอะไรขึ้นกับฟิรฺเอาน์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากเผ่ากุเรชและมนุษย์คนอื่นๆ ว่า ﴿ **แท้จริงเราได้ส่งรอซูลคนหนึ่งไปยังพวกเจ้า เพื่อเป็นพยานต่อพวกเจ้า** ﴾ ซึ่งหมายถึง การเป็นสักขีพยานในการกระทำของพวกเจ้า ﴿ **ดังที่เราได้ส่งรอซูลคนหนึ่งไปยังฟิรฺเอาน์** ⑮ **แต่ฟิรฺเอาน์ได้ฝ่าฝืนรอซูลคนนั้นดังนั้นเราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่อย่างหนักหน่วง** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์ และอัษเษารี กล่าวว่า หมายถึงการลงโทษที่รุนแรงยิ่ง[285] หมายความว่า พวกเจ้าจงระวังเถิด หากยังคงปฏิเสธศรัทธาต่อรอซูลท่านนี้ พวกเจ้าอาจจะประสบกับการลงโทษเหมือนที่ฟิรฺเอาน์ประสบ นั่นคืออัลลอฮฺทรงจัดการลงโทษเขาอย่างรุนแรง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴾

"ดังนั้น อัลลอฮฺจึงคร่าเขา เป็นการลงโทษที่เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้"[286]

ดังนั้น พวกเจ้าสมควรยิ่งกว่าที่จะหายนะและถูกทำลาย หากพวกเจ้าปฏิเสธศาสนทูตของพวกเจ้า เพราะว่ารอซูลของพวกเจ้านั้นประเสริฐและยิ่งใหญ่กว่านบีมูซา บุตรของอิมรอน การอธิบายเช่นนี้มีรายงานจากอิบนุ อับบาส และมุญาฮิด

การข่มขู่ตักเตือนด้วยการลงโทษของวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น พวกเจ้าจะปกป้อง (ตนเองให้พ้นจากการลงโทษ) ได้อย่างไร หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาในวันที่จะทำให้เด็กๆ ผมหงอก (เพราะความน่ากลัว)** ﴾

อายะฮฺนี้สามารถตีความได้สองรูปแบบ แบบแรกที่เป็นไปได้คือ พวกเจ้าปลอดภัยจาก (การลงโทษ) ในวันกิยามะฮฺได้อย่างไร ถ้าพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังที่อิบนุ ญะรีรฺ ได้อ้างการอ่านอายะฮฺนี้โดยอิบนุ มัสอูด ว่า "โอ้ ผู้คนทั้งหลาย พวกเจ้าไม่เกรงกลัวหรือ วันหนึ่งซึ่งจะทำให้เด็กๆ ผมหงอก หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺและไม่เชื่อในพระองค์"[287]

---

285. อัฏฏอบารี 23/693
286. ซูเราะฮฺ อันนาซิอาต อายะฮฺที่ 25
287. อัฏฏอบารี 23/694

การตีความแบบที่สอง คือ พวกเจ้าจะมีความยำเกรงได้อย่างไร หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาในวันกิยามะฮฺและไม่เชื่อว่ามันจะเกิดขึ้นจริง ดังนั้น ทั้งสองความหมายนี้ล้วนเป็นการตีความที่ดี อย่างไรก็ตาม การตีความแบบแรกนั้นใกล้เคียงกับความจริงมากกว่า และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด

ส่วนพระดำรัสที่ว่า ﴿ **วันที่จะทำให้เด็ก ๆ ผมหงอก** ﴾ ก็เนื่องจากความรุนแรงและความน่าสะพรึงกลัวของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ การสั่นไหว และความสับสนวุ่นวายของมัน นั่นคือวันที่อัลลอฮฺจะตรัสกับอาดัมว่า "จงส่งมนุษย์กลุ่มหนึ่งไปลงนรก" อาดัมจะถามว่า "จากกี่คน" อัลลอฮฺจะทรงตอบว่า "จากทุกพันคน จงนำเก้าร้อยเก้าสิบเก้าไปสู่นรก และหนึ่งคนไปสวรรค์" แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ชั้นฟ้าจะปริแยกออก** ﴾ อัลฮะซันและกอตาดะฮฺกล่าวว่า "แยกออกเพราะความรุนแรงและความน่าสะพรึงกลัวของวันกิยามะฮฺ" แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และสัญญาของพระองค์จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน** ﴾ หมายความว่า สัญญาของวันนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ และมันจะปรากฏขึ้นและไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

﴿ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ
يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ
مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ
وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ
خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾ ﴾

19. แท้จริง นี่คือข้อเตือนสติ ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็พึงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด

20. แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายืนละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ (บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่งในสามของมัน พร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า และอัลลอฮฺทรงกำหนดเวลากลางคืนและกลางวัน พระองค์ทรงรู้ดีว่า พวกเจ้าไม่สามารถที่จะกำหนดระยะเวลา (กลางวันกลางคืนได้) ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอาน (ในละหมาด) ตามแต่สะดวกเถิด พระองค์ทรงรู้ดีว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นคนป่วย และบางคนอื่น ๆ ต้องเดินทางไปในแผ่นดินเพื่อแสวงหาจากความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และบางคนไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ดังนั้น พวกเจ้าจงอ่านตามสะดวกจากอัลกุรอานเถิด และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจงบริจาคซะกาต และจงให้อัลลอฮฺยืมอย่างดีเยี่ยมเถิด และความดีอันใดที่พวกเจ้าได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮฺ ซึ่งเป็นความดีที่ดียิ่งและเป็นการตอบแทนที่ใหญ่ยิ่ง ดังนั้น พวกเจ้าจงขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ซูเราะฮฺนี้เป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้มีสติปัญญา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง** ﴾ หมายถึง ซูเราะฮฺนี้ ﴿ **นี่คือข้อเตือนสติ** ﴾ แก่บรรดาผู้มีสติปัญญาที่จะตระหนัก ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสในอายะฮฺอื่นว่า

﴿ إِنَّ هَٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴾

"แท้จริง นี่คือข้อตักเตือนสติ ดังนั้น ผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา"[288]

หมายถึง จากบรรดาผู้มีสติปัญญาที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ให้พวกเขาจะได้รับทางนำ ดังที่พระองค์ได้ตรัสในซูเราะฮฺอื่นว่า

288. ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 29

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾

"แต่พวกเจ้าจะไม่สมประสงค์ได้ เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ"[289]

การยกเลิกฮุก่มวาญิบของการละหมาดยามค่ำคืน และกล่าวถึงสาเหตุที่ยกเลิก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง พระเจ้าของเจ้าทรงรู้ดียิ่งว่า เจ้ายืนละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน และ (บางครั้ง) ครึ่งหนึ่งของมัน และ (บางครั้ง) หนึ่งในสามของมัน พร้อมกับจำนวนหนึ่งของบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเจ้า** ﴾ หมายถึง บางครั้งระยะเวลาเท่านั้น บางครั้งระยะเวลาเท่านี้ ซึ่งทั้งหมดนี้กระทำโดยไม่ได้ตั้งใจที่จะเจาะจงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตาม พวกเจ้าไม่สามารถรักษาการละหมาดยามค่ำคืนอย่างสม่ำเสมอตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาได้หรอก เพราะเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเจ้า ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **และอัลลอฮฺทรงกำหนดเวลากลางคืนและกลางวัน** ﴾ หมายถึง บางครั้งพระองค์จะทำให้กลางคืนและกลางวันยาวเท่ากัน และบางช่วงเวลากลางคืนอาจจะสั้นหรือยาวกว่ากลางวัน ﴿ **พระองค์ทรงรู้ดีว่า พวกเจ้าไม่สามารถที่จะกำหนดระยะเวลา (กลางวันกลางคืนได้)** ﴾ หมายถึง ไม่สามารถที่จะกำหนดระยะเวลาละหมาดกลางคืนได้ ﴿ **ดังนั้น พวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอาน (ในละหมาด) ตามแต่สะดวกเถิด** ﴾ หมายถึง โดยไม่กำหนดเวลาใดๆ ซึ่งหมายความว่าให้ยืนละหมาดในเวลากลางคืนตามที่พวกเจ้าสะดวกเถิด อัลลอฮฺ ﷻ ใช้คำว่า فَاقْرَءُوا (พวกเจ้าจงอ่าน) โดยมีความหมายสื่อถึงการละหมาด ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในซูเราะฮฺ ซุบฮาน (ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ)

﴿ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ ﴾

"และอย่ายกเสียงดัง ในเวลาละหมาดของเจ้า"[290]

หมายถึง ในการอ่านอัลกุรอานในละหมาดของเจ้า

﴿ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا ﴾

"และอย่าลดให้ค่อยเช่นกัน"[291]

289. ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 30
290. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 110
291. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 110

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **พระองค์ทรงรู้ดีว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นคนป่วย และบางคนอื่น ๆ ต้องเดินทางไปในแผ่นดินเพื่อแสวงหาจากความโปรดปรานของอัลลอฮฺ และบางคนไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงรู้ว่าจะมีผู้คนในประชาชาตินี้ที่มีอุปสรรคทำให้ต้องงดการละหมาดกลางคืน พวกเขาคือผู้เจ็บป่วยที่ไม่สามารถละหมาดได้ และผู้ที่เดินทางเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺในด้านธุรกิจและการค้าขาย และคนอื่นๆ ที่จะยุ่งอยู่กับสิ่งที่สำคัญกว่าสำหรับพวกเขา นั่นคือการเดินทางเพื่อต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ อายะฮฺนี้หรือทั้งซูเราะฮฺนี้เป็นมักกียะฮฺ แม้ว่าการญิฮาดจะยังไม่ได้รับการบัญญัติ แต่อายะฮฺหรือซูเราะฮฺนี้ก็เป็นหนึ่งในหลักฐานสำคัญแห่งการเป็นนบี เพราะเป็นการแจ้งเกี่ยวกับเรื่องในอนาคตที่ยังไม่เกิดขึ้น ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงอ่านอัลกุรอาน (ในละหมาด) ตามแต่สะดวกเถิด** ﴿ หมายถึง พวกเจ้าจงยืนละหมาดในเวลากลางคืนด้วยการอ่านอัลกุรอานตามที่สะดวกเถิด

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงบริจาคซะกาต** ﴿ หมายถึง จงดำรงการละหมาดที่เป็นภาคบังคับและจ่ายซะกาตที่ถูกบัญญัติแก่พวกเจ้า นี่เป็นหลักฐานสำหรับผู้ที่มีทรรศนะว่าซะกาตได้รับการบัญญัติที่เมืองมักกะฮฺ แต่รายละเอียดเกี่ยวกับพิกัด (นิศอบ) ซะกาต และจำนวนที่ต้องจ่ายนั้นได้รับการบัญญัติที่เมืองมะดีนะฮฺ *วัลลอฮุอะอฺลัม*

อิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ, มุญาฮิด, อัลฮะซัน, กอตาดะฮ และนักวิชาการสะลัฟท่านอื่นๆ ได้กล่าวว่า "อายะฮฺนี้ได้ยกเลิกฮุก่มวาญิบของการละหมาดยามค่ำคืนที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกำหนดให้เป็นวาญิบสำหรับมุสลิมก่อนหน้านี้"[292] ดังที่มีฮะดีษที่ถูกบันทึกในหนังสือ เศาะฮีฮฺ อัลบุคอรี และมุสลิม ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวแก่ชายคนหนึ่งว่า "ละหมาดที่เป็นวาญิบมีห้าเวลาในหนึ่งวันและหนึ่งคืน" ชายคนนั้นจึงถามว่า "มีละหมาดอื่นนอกเหนือจากนี้ที่เป็นข้อบังคับสำหรับฉันหรือไม่?" ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า "ไม่ ยกเว้นสิ่งที่ท่านปฏิบัติด้วยความสมัครใจ"[293]

สั่งใช้ให้บริจาค และทำความดี

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และจงให้อัลลอฮฺยืมอย่างดีเยี่ยมเถิด** ﴿ หมายถึง สิ่งที่เป็นการบริจาคอาสา เพราะอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงตอบแทนด้วยรางวัลที่มากมายและดียิ่ง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

292. อัฏฏอบารี 23/679

293. ฟัตฮุลบารี 1/130 และ มุสลิม 1/41

﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ﴾

"ใครคือผู้ที่จะให้อัลลอฮฺยืม (บริจาคในหนทางของอัลลอฮฺ) ด้วยการยืมที่ดี แล้วพระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนผลบุญแก่เขามากมายหลากหลายเท่า"[294]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **และความดีอันใดที่พวกเจ้าได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮฺ ซึ่งเป็นความดีที่ดียิ่งและเป็นการตอบแทนที่ใหญ่ยิ่ง** ﴿ หมายความว่า สำหรับทุกๆ สิ่งที่พวกเจ้ากระทำหรือบริจาคนั้น พวกเจ้าจะได้รับสิ่งนั้นกลับไปเป็นการตอบแทน ซึ่งจะดีกว่าสิ่งที่พวกเจ้าเก็บไว้ให้ตัวพวกเจ้าเองบนโลกดุนยา ในเรื่องนี้ อัลฮาฟิซ อบูยะอฺลา อัลเมาซิลี รายงานจาก อัลฮาริษ บิน ซุวัยดฺ จากอับดุลลอฮฺ ซึ่งกล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَيُّكُمْ مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِ وَارِثِهِ؟ »

"ผู้ใดบ้างในหมู่พวกท่านที่รักทรัพย์สมบัติของตนเองมากกว่าทรัพย์สมบัติของทายาท?" เศาะฮาบะฮฺกล่าวว่า

« يَا رَسُولَ اللهِ، مَا مِنَّا مِنْ أَحَدٌ إِلَّا مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِ وَارِثِهِ »

"โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ไม่มีใครเลยในหมู่พวกเรายกเว้นว่า เขาจะรักทรัพย์สมบัติของตนเองมากกว่าทรัพย์สมบัติของทายาท"

ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ จึงกล่าวว่า

« اعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ »

"ให้รู้ไว้เถิดว่ากำลังพูดอะไร"

พวกเขากล่าวว่า

« مَا نَعْلَمُ إِلَّا ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ »

"สิ่งที่เรารู้ก็เป็นเช่นนั้น โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ"

---

294. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 245

ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า

« إِنَّمَا مَالُ أَحَدِكُمْ مَا قَدَّمَ وَمَالُ وَارِثِهِ مَا أَخَّرَ »

"ทรัพย์สมบัติ (ที่แท้จริง) ของคนหนึ่งคือ สิ่งที่เขาได้ให้ (ใช้จ่ายหรือบริจาค) ออกไป และทรัพย์สมบัติของทายาท คือสิ่งที่เขาทิ้งไว้"[295]

อัลบุคอรี ยังได้รายงานฮะดีษนี้เช่นกัน[296]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **ดังนั้น พวกเจ้าจงขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ** ﴿ กล่าวคือ พวกเจ้าจงระลึกถึงพระองค์ให้มากเถิด และจงขออภัยโทษจากพระองค์ในทุกเรื่อง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาต่อผู้ใดก็ตามที่แสวงหาการอภัยโทษจากพระองค์

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

295. มุสนัด อบียะอฺลา 9/97
296. ฟัตฮุลบารี 11/264

تفسير سورة المدثر

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุดดัษษิรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة المدثر

ซูเราะฮฺ อัลมุดดัษษิรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝١ قُمْ فَأَنذِرْ ۝٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ
۝٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٥ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ۝٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝٧
فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۝٨ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝٩ عَلَى الْكَافِرِينَ
غَيْرُ يَسِيرٍ ۝١٠ ﴾

1. โอ้ ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย !
2. จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน
3. และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร (ต่อพระองค์)
4. และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด
5. และสิ่งสกปรก ก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย
6. และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย

7. และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นจงอดทน

8. ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น

9. นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก

10. แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย

อายะฮฺแรกที่ประทานลงมาหลังจากอายะฮฺอิกเราะอฺ

มีฮะดีษที่ถูกบันทึกในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรีและมุสลิม จากอบูซะลามะฮฺ ระบุว่า ญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ กล่าวว่า เขาได้ยินท่านรอซูล ﷺ พูดถึงช่วงเวลาที่ไม่มีการประทานวะฮีย์ชั่วคราว โดยท่านกล่าวว่า

« فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِيْ إِذْ سَمِعْتُ صَوْتاً مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ بَصَرِيْ قِبَلَ السَّمَاءِ، فَإِذَا الْمَلَكُ الَّذِيْ جَاءَنِيْ بِحِرَاءِ قَاعِدٌ عَلَى كُرْسِيّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَجَئِثْتُ مِنْهُ حَتَّى هَوَيْتُ إِلَى الْأَرْضِ، فَجِئْتُ إِلَى أَهْلِيْ فَقُلْتُ: زَمِّلُوْنِيْ زَمِّلُوْنِيْ فَزَمَّلُوْنِيْ، فَأَنْزَلَ اللهُ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ① قُمْ فَأَنذِرْ ② إلى ﴿ فَاهْجُرْ ﴾ »

"ขณะที่ฉันกำลังเดินอยู่ ก็ได้ยินเสียงจากฟากฟ้า ฉันจึงเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้า ทันใดนั้นก็เห็นมลาอิกะฮฺ ซึ่งเคยมาหาฉันที่ถ้ำฮิรออฺกำลังนั่งอยู่บนเก้าอี้ระหว่างชั้นฟ้ากับแผ่นดิน ฉันจึงหนีจากท่าน (ด้วยความกลัว) จนกระทั่งล้มลงกับพื้น จากนั้นฉันจึงกลับไปหาครอบครัว และกล่าวว่า "ห่มตัวฉันไว้ ห่มตัวฉันไว้ ห่มตัวฉันไว้" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ① قُمْ فَأَنذِرْ ② "โอ้ ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย! ① จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน ②" จนถึงอายะฮฺ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ⑤ "และสิ่งสกปรก ก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย ⑤"

อบูซะลามะฮฺ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า คำว่า الرُّجْزَ คือ เจว็ดหรือรูปเคารพต่างๆ

ภายหลังจากนั้น วะฮีย์ได้ถูกประทานอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องกัน นี่คือสำนวนที่บันทึกโดยอัลบุคอรี[297] สำนวนฮะดีษนี้ทำให้เข้าใจได้ว่า วะฮีย์ได้ถูกประทานลงมาก่อนหน้านั้น

297. ฟัตฮุลบารี 6/361 และ มุสลิม 1/143

เพราะท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า "ทันใดนั้น ฉันเห็นมลาอิกะฮฺ ซึ่งเคยมาหาฉันที่ถ้ำฮิรออฺ" มลาอิกะฮฺท่านนั้นคือ "ญิบรีล" ซึ่งมาหาท่านนบี ﷺ พร้อมกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِى عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنسَـٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥ ﴾

"จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงบังเกิด ① ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด ② จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ③ ผู้ทรงสอนด้วยปากกา ④ พระองค์ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่เคยรู้มาก่อน ⑤"[298]

หลังจากเหตุการณ์ครั้งแรกนี้ (ในถ้ำฮิรออฺ) การประทานวะฮีย์ได้ขาดตอนเป็นระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งมลาอิกะฮฺญิบรีลได้ลงมาอีกครั้ง

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอบูซะลามะฮฺ บิน อับดุลเราะหฺมาน ว่า ญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ ได้เล่าว่า เขาได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« ثُمَّ فَتَرَ الْوَحْيُ عَنِّيْ فَتْرَةً، فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِيْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ، فَرَفَعْتُ بَصَرِيْ قِبَلَ السَّمَاءِ، فَإِذَا الْمَلَكُ الَّذِيْ جَاءَ نِيْ قَاعِدٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَجُئِثْتُ مِنْهُ فَرَقًا، حَتَّى هَوَيْتُ إِلَى الْأَرْضِ، فَجِئْتُ أَهْلِيْ فَقُلْتُ لَهُمْ زَمِّلُوْنِيْ زَمِّلُوْنِيْ ، فَزَمَّلُوْنِيْ ، فَأَنْزَلَ اللهُ : يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝١ قُمْ فَأَنذِرْ ۝٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٥ »

"หลังจากนั้น วะฮีย์ได้ขาดตอนไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง จากนั้นในขณะที่ฉันกำลังเดินอยู่ ก็ได้ยินเสียงจากฟ้า ฉันจึงเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้า ทันใดนั้นก็เห็นมลาอิกะฮฺซึ่งเคยมาหาฉัน กำลังนั่งอยู่บนเก้าอี้ระหว่างชั้นฟ้ากับแผ่นดิน ฉันจึงหนีจากท่าน (ด้วยความกลัว) จนกระทั่งล้มลงกับพื้น จากนั้นฉันจึงกลับไปหาครอบครัวและบอกพวกเขาว่า 'ห่มตัวฉันไว้ ห่มตัวฉันไว้ ห่มตัวฉันไว้' อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝١ قُمْ فَأَنذِرْ ۝٢ **"โอ้ ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย! ① จงลุกขึ้นแล้วประกาศตักเตือน ②"** จนถึงอายะฮฺ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٥ **"และสิ่งสกปรก ก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย ⑤"** ***ภายหลังจากนั้น วะฮีย์ได้ถูกประทานอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องกัน"***[299]

---

298. ซูเราะฮฺ อัลอะลัก อายะฮฺที่ 1-5

299. อะหฺมัด 3/325

อัลบุคอรีและมุสลิม ได้บันทึกฮะดีษนี้จากรายงานของอัซซุฮฺรี

อัฏฏ็อบรอนีได้รายงานจาก อิบนุ อับบาส ซึ่งเขากล่าวว่า ครั้งหนึ่ง อัลวะลีด บิน อัลมุฆีเราะฮฺ ได้ทำอาหารบางอย่างสำหรับชาวกุเรชกลุ่มหนึ่ง เมื่อพวกเขากินแล้ว อัลวะลีดก็ถามว่าพวกท่านจะว่าอย่างไรเกี่ยวกับชายคนนี้? บางคนตอบว่า "เขาเป็นนักไสยศาสตร์" แต่มีบางคนกล่าวว่า "เขาไม่ใช่นักไสยศาสตร์" แล้วบางคนตอบว่า "เขาเป็นหมอดูต่างหาก" แต่ก็มีบางคนกล่าวว่า "เขาไม่ใช่หมอดู" บางคนจึงกล่าวว่า "เขาเป็นนักกวี" แต่มีบางคนบอกว่า "เขาไม่ใช่นักกวี" บางคนจึงกล่าวว่า "ถ้าเช่นนั้นมันคือไสยศาสตร์ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ" พวกเขาจึงเห็นพ้องกันว่า มันคือไสยศาสตร์ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ จากนั้นเมื่อข่าวนี้ไปถึงท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ท่านก็โศกเศร้า คลุมศีรษะ และห่มกาย อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺนี้ลงมา

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝١ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝٣ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٥ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝٧ ﴾

"โอ้ ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย! ① จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน ② และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร ③ และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด ④ และสิ่งสกปรก ก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย ⑤ และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย ⑥ และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น จงอดทน ⑦"[300]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน** ﴾ หมายความว่าเจ้าจงเตรียมตัวด้วยความกระตือรือร้นและจงตักเตือนผู้คน และด้วยการประทานวะฮีย์นี้ท่านนบี ﷺ จึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรอซูลเช่นเดียวกับที่ท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีมาก่อนหน้านี้ ﴿ **และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร** ﴾ หมายถึง จงประกาศความยิ่งใหญ่ของพระองค์

อัลเอาฟี ได้รายงานจาก อิบนุ อับบาส เกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด** ﴾ ว่าหมายถึง อย่าให้เสื้อผ้าที่เจ้าสวมใส่นั้นมาจากรายได้ที่ไม่บริสุทธิ์ และมีทรรศนะหนึ่งระบุว่าอายะฮฺนี้หมายถึง อย่าสวมใส่เสื้อผ้าของเจ้าในทางที่เป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ﷻ[301] มุฮัมมัด บิน ซีรีน กล่าวว่า อายะฮฺ ﴿ **และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด** ﴾ หมายถึง จงชำระล้างเสื้อผ้าด้วยน้ำ[302] อิบนุ เซด กล่าวว่า "บรรดาผู้ตั้งภาคีมักจะไม่ชำระความสะอาดของตนเอง

300. อัฏฏ็อบรอนี 11/125

301. อัฏฏอบารี 24/11

302. อัฏฏอบารี 24/12

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงบัญชาให้ท่านนบี ﷺ ชำระความสะอาดตนเองและเสื้อผ้าของท่าน”[303] อิบนุ ญะรีรฺ ได้เลือกทรรศนะนี้[304]

สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า ﴿ **และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด** ﴾ หมายถึง จงชำระจิตใจและความตั้งใจของเจ้าให้บริสุทธิ์, มุฮัมมัด บิน กะอบฺ อัลกุรอซี และอัลฮะซัน อัลบัศรี ได้กล่าวว่า หมายถึง “และจงทำให้จรรยามารยาทของเจ้าสวยงาม” ในส่วนของอายะฮฺ ﴿ **และสิ่งสกปรก ก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย** ﴾ อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า الرُّجْزَ หมายถึง รูปปั้นที่ถูกสักการะ ดังนั้น ﴿ **จงหลบหลีกให้ห่างเสีย** ﴾[305] เช่นเดียวกับมุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, กอตาดะฮฺ, อัซซุฮรี และอิบนุ เซด ก็ได้กล่าวว่า หมายถึง เจว็ดต่างๆ[306] ความหมายเหล่านี้คล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾

“โอ้ นบี! จงยำเกรงอัลลอฮฺ และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”[307]

และคล้ายกับอายะฮฺ

﴿ وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴾

“และมูซาได้กล่าวแก่ฮารูนพี่ชายของเขาว่า จงทำหน้าที่แทนฉันในหมู่ชนของฉัน และจงปรับปรุงแก้ไข และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสียหาย”[308]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง อย่าให้ของขวัญใดๆ โดยหวังที่จะได้การตอบแทนมากกว่านั้น คุศอยฟฺ รายงานจากมุญาฮิดเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า หมายถึง อย่าอ่อนแอในการปฏิบัติความดีให้มากที่สุด กล่าวคือ คำว่า تَمْنُنْ ในภาษาอาหรับหมายถึง อ่อนแอ[309] ส่วนอายะฮฺ ﴿ **และเพื่อพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น จงอดทน** ﴾ หมายถึง จงอดทนต่อการข่มเหงรังแก

---

303. อัฏฏอบารี 24/12
304. อัฏฏอบารี 24/12
305. อัฏฏอบารี 24/13
306. อัฏฏอบารี 24/13
307. ซูเราะฮฺ อัลอะหฺซาบ อายะฮฺที่ 1
308. ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 142
309. อัฏฏอบารี 24/16

ของพวกเขาเพื่อพระพักตร์ของพระเจ้าของเจ้าเถิด ซึ่งเป็นทรรศนะของมุญาฮิด,[310] อิบรอฮีม อันนะคออี กล่าวว่า หมายถึง จงอดทนในการบริจาคของเจ้าเพื่ออัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงสูงส่งเถิด"[311]

การตักเตือนให้นึกถึงวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น ⑧ นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก ⑨ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย ⑩** ﴿ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัชชะอฺบี, เซด บิน อัสลัม, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, อัรรอบีอฺ บิน อนัส, อัสสุดดีย์ และอิบนุ เซด ต่างก็กล่าวว่า النَّاقُورِ คือ แตรสังข์[312] มุญาฮิดกล่าวว่า มันมีรูปร่างเหมือนเขาสัตว์[313] อิบนุ อบีฮาติม เล่าว่า อบูสะอีด อัลอะชัจญ์ รายงานจาก อัซบาฏ บิน มุฮัมมัด จากมุฏ็อรริฟ จากอะฏียะฮฺ อัลเอาฟี จากอิบนุ อับบาส ได้เล่าเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴾ **ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น** ﴿ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« كَيْفَ أَنْعَمُ وَصَاحِبُ الْقَرْنِ قَدِ الْتَقَمَ الْقَرْنَ وَحَنَى جَبْهَتَهُ ، يَنْتَظِرُ مَتَى يُؤْمَرُ فَيَنْفُخُ؟ »

"ฉันจะสบายใจได้อย่างไร ในเมื่อมลาอิกะฮฺผู้มีหน้าที่เป่าแตรสังข์ได้อมมันไว้ในปากแล้ว และโน้มหน้าผากของเขาไปข้างหน้ากำลังรอคอยคำสั่งเพื่อที่จะเป่า?"
เศาะฮาบะฮฺจึงถามท่านนบี ﷺ ว่า "แล้วท่านจะแนะนำอะไรพวกเราเล่า โอ้ ท่านรอซูล?" ท่านตอบว่า

« قُوْلُوْا حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ، عَلَى اللهِ تَوَكَّلْنَا »

"พวกท่านจงกล่าวเถิดว่า 'ฮัซบุนัลลอฮุ วะเนียะอฺมัลวะกีล อะลัลลอฮิตะวักกัลนา' (หมายถึง อัลลอฮฺนั้นเพียงพอแล้วสำหรับเรา และพระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับมอบหมายที่ดีเลิศ และต่ออัลลอฮฺเท่านั้นที่เรามอบหมาย)"

อิมามอะหฺมัด ก็ได้บันทึกรายงานทำนองนี้จากอัซบาฏ

310. อัฏฏอบารี 24/16
311. ตัฟซีรฺ อัลบะฆอวี 4/414
312. อัฏฏอบารี 24/18
313. อัฏฏอบารี 24/16

ในส่วนของคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก** ﴾ หมายถึง สาหัส ﴿ **แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย** ﴾ หมายถึง เป็นวันที่ไม่ง่ายสำหรับพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴾

ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า "นี่เป็นวันที่ยากลำบาก"[314]

เราได้รับรายงานว่า ครั้งหนึ่ง ซุรอเราะฮฺ บิน เอาฟา ผู้พิพากษาแห่งเมืองอัลบัศเราะฮฺ ได้นำละหมาดศุบฮฺ และเขาได้อ่านซูเราะฮฺนี้ในละหมาด จนเมื่ออ่านถึงอายะฮฺ ﴿ **ในที่สุด เมื่อเสียงเป่าถูกเป่าขึ้น** ⑧ **นั่นคือ วันนั้น วันแห่งความยากลำบาก** ⑨ **แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มิใช่เป็นเรื่องง่าย** ⑩ ﴾ เขาก็ส่งเสียงครางแล้วล้มลงเสียชีวิต ขออัลลอฮฺ ﷻ ทรงเมตตาเขา

﴿ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾
وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾
كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ
﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾
ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ
يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ
عَشَرَ ﴿٣٠﴾ ﴾

11. จงปล่อยข้า (จัดการกับ) ผู้ที่ข้าได้สร้างเขาในสภาพโดดเดี่ยวเถิด

12. และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สมบัติอย่างล้นเหลือ

314. ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัรฺ อายะฮฺที่ 8

13. และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม
14. และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น
15. แล้วเขายังโลภที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีกหรือ?
16. เปล่าเลย! เพราะว่าเขาเป็นผู้ดื้อรั้นต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
17. ในไม่ช้า ข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา
18. แท้จริง เขาได้คิดและวางแผน
19. ดังนั้น เขาจึงได้รับความหายนะ เขาจะวางแผนได้อย่างไร?
20. แล้วเขาได้รับความหายนะ เขาจะวางแผนได้อย่างไร?
21. แล้วเขาได้ตรึกตรอง
22. แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้านิ่วคิ้วขมวด
23. แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง
24. แล้วเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นนอกจากเป็นไสยศาสตร์ที่สืบทอดกันมา
25. นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของมนุษย์
26. ข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้
27. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้นั้นคืออะไร?
28. มันไม่ละเว้น และไม่ทิ้ง (อะไรเลย)
29. มันจะเผาไหม้ผิวหนัง (จนเกรียมดำ)
30. เหนือมันมีมลาอิกะฮฺสิบเก้าท่าน

การขู่เตือนผู้ที่กล่าวหาว่า อัลกุรอานคือไสยศาสตร์

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงขู่เตือนคนชั่วคนนี้ซึ่งพระองค์ได้ประทานเนียะอฺมัตในดุนยาแก่เขาอย่างมากมาย แต่เขากลับเนรคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ด้วยการปฏิเสธศรัทธา ดื้อดึงและกล่าวหาว่าอายะฮฺต่างๆ ของพระองค์เป็นคำพูดของมนุษย์ และพระองค์ยังได้เล่าถึงความโปรดปรานที่ประทานให้แก่เขา พระองค์ตรัสว่า ﴿ **จงปล่อยข้า (จัดการกับ) ผู้ที่ข้าได้สร้างเขาในสภาพโดดเดี่ยวเถิด** ﴾ หมายถึง เขาได้ออกมาจากครรภ์มารดาเพียงลำพัง ไม่มีทรัพย์สมบัติ

หรือบุตรใดๆ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ประทานริสกีแก่เขานั่นคือ ﴾ **ทรัพย์สมบัติอย่างล้นเหลือ** ﴿ กล่าวคือ กว้างขวางและมากมาย และพระองค์ยังได้ทำให้เขามี ﴾ **และลูกหลานอย่างพรั่งพร้อม** ﴿ มุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึง ลูกหลานที่ไม่ขาดหายไป[315] และอยู่ด้วยกันกับเขา ไม่ได้เดินทางเพื่อธุรกิจและการค้า แต่มีคนรับใช้และคนงานรับจ้างจัดการเรื่องทั้งหมดแทนพวกเขา จนผู้เป็นพ่อสามารถอยู่กับลูกๆ ได้ตลอดเวลา มีความสุขและยินดีปรีดาที่ได้อยู่กับพวกเขา ตามที่อัสสุดดีย์, อบูมาลิก และอาซิม บิน อุมัรฺ บิน กอตาดะฮฺ ได้กล่าวไว้ว่า พวกเขามีจำนวน 13 คน, อิบนุ อับบาส และมุญาฮิดกล่าวว่า พวกเขามีจำนวน 10 คน[316] และนี่เป็นเนียะอฺมัตที่ยิ่งใหญ่นั่นคือการที่ลูกหลานได้อยู่ด้วยกันกับบิดา ﴾ **และข้าได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น** ﴿ หมายถึง ข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สิน เครื่องใช้ไม้สอยและอื่นๆ อีกมากมาย ﴾ **แล้วเขายังโลภที่จะให้ข้าเพิ่มพูนแก่เขาอีกหรือ? ⑮ เปล่าเลย! เพราะว่าเขาเป็นผู้ดื้อรั้นต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา ⑯** ﴿ ดื้อรั้น หมายถึง หลังจากที่เขาได้รู้เรื่องต่างๆ แล้ว เขายังคงเนรคุณต่อเนียะอฺมัตที่เขาได้รับ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ในไม่ช้า ข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา** ﴿ กอตาดะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า صَعُود คือหินในนรกที่ใบหน้าผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกลากบนมัน[317] อัสสุดดีย์กล่าวว่า صَعُود คือ หินเรียบที่อยู่ในนรกที่เขาจะถูกบังคับให้ปีนขึ้นไป มุญาฮิดกล่าวว่า ﴾ **ในไม่ช้า ข้าจะเพิ่มพูนความยากลำบากแก่เขา** ﴿ หมายถึง การทรมานที่รุนแรง[318] กอตาดะฮฺกล่าวว่า หมายถึง การลงโทษที่ไม่มีการหยุดพัก[319]

ในส่วนของคำตรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **แท้จริง เขาได้คิดและวางแผน** ﴿ หมายถึง เราได้ทำให้เขาเผชิญการลงโทษและการทรมานที่แสนสาหัสเนื่องจากเขาอยู่ห่างไกลจากศรัทธา นี่เป็นเพราะเขาคิดและวางแผน คือไตร่ตรองถึงสิ่งที่เขาควรพูดเกี่ยวกับอัลกุรอานขณะถูกถามว่าอัลกุรอานคืออะไรกันแน่ เขาจึงคิดพิจารณาว่าควรอุปโลกน์ถ้อยคำใดเพื่อต่อต้านอัลกุรอาน ﴾ **และวางแผน** ﴿ ไตร่ตรอง ﴾ **ดังนั้น เขาจึงได้รับความหายนะ เขาจะวางแผนได้อย่างไร? ⑲ แล้วเขาก็ได้รับความหายนะ เขาจะวางแผนได้อย่างไร? ⑲** ﴿ นี่เป็นการสาปแช่งเขา ﴾ **แล้วเขาได้ตรึกตรอง** ﴿ หมายถึง เขาย้ำคิดและไตร่ตรองอีกครั้ง ﴾ **แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง** ﴿ แปลว่า เขาขมวดคิ้วเข้าหากัน ﴾ **และทำหน้านิ่วคิ้วขมวด** ﴿ หมายถึง เขาหน้าบึ้งและแสดงความรังเกียจ

---

315. อัลบะฆอวี 4/414
316. อัฏฏอบารี 24/21
317. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/331
318. อัฏฏอบารี 24/23
319. อัฏฏอบารี 24/23

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง** ﴿ หมายถึง เขาหันเหออกจากความจริงในสภาพที่เย่อหยิ่งจองหองและปฏิเสธที่จะยอมจำนนต่ออัลกุรอาน ﴾ **แล้วเขากล่าวว่า นี่มิใช่อื่นนอกจากเป็นไสยศาสตร์ที่สืบทอดกันมา** ﴿ หมายถึง นี่คือไสยศาสตร์ที่มุฮัมมัดได้รับมาจากบรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าเขา และเขาเพียงแต่เล่าในสิ่งที่เขาได้รับจากพวกเขา ﴾ **นี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นคำพูดของมนุษย์** ﴿ หมายถึง มันไม่ใช่คำพูดของอัลลอฮฺ ﷻ

บุคคลที่ถูกกล่าวถึงในสำนวนอัลกุรอานข้างต้นคือ อัลวะลีด บิน อัลมุฆีเราะฮฺ อัลมัคซูมี ซึ่งเป็นหนึ่งในแกนนำของพวกกุเรช – ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่งเขา – อัลเอาฟี ได้รายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้จากอิบนุ อับบาส ว่า อัลวะลีด บิน อัลมุฆีเราะฮฺ ได้เข้าไปในบ้านของอบูบักรฺ บิน อบีกุฮาฟะฮฺ และถามเขาเกี่ยวกับอัลกุรอาน เมื่ออบูบักรฺ ได้ตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาก็ออกไปหาชาวกุเรชกลุ่มหนึ่ง และกล่าวว่า “ช่างเป็นอะไรที่อัศจรรย์จริงๆ สิ่งที่อิบนุ อบีกับชะฮฺ (นบีมุฮัมมัด) ได้อ่านแก่ผู้คน ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า มันไม่ใช่บทกวี หรือไสยศาสตร์ หรือความวิกลจริตใดๆ แท้จริง สิ่งที่เขากล่าวออกมานั้นมาจากพระดำรัสของอัลลอฮฺ!” เมื่อกลุ่มกุเรชได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาก็รวมตัวกัน และกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากอัลวะลีดเปลี่ยนศาสนา (เป็นอิสลาม) แล้วไซรั แน่นอนว่าชาวกุเรชทั้งหมดก็จะเปลี่ยนศาสนาเช่นกัน” เมื่ออบูญะฮัล บิน ฮิชาม ได้ยินดังนั้น ก็กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันจะจัดการกับเขาเอง” ดังนั้น เขาจึงไปที่บ้านของอัลวะลีดและเข้าไปหาเขา แล้วกล่าวแก่อัลวะลีดว่า “ท่านไม่เห็นหรือ ที่กลุ่มชนของท่านรวบรวมการบริจาคทานให้ท่าน?” อัลวะลีดตอบว่า “ฉันเป็นผู้ที่มีทรัพย์สินและลูกหลานมากที่สุดในหมู่พวกเขามิใช่หรือ?” อบูญะฮัล ตอบว่า “พวกเขาบอกว่า ท่านไปที่บ้านของอิบนุ อบีกุฮาฟะฮฺ เพื่อที่จะได้กินอาหารของเขา?” อัลวะลีด กล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่กลุ่มชนของฉันได้พูดถึงฉันหรือ? ไม่ใช่เช่นนั้นเลย ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันไม่ได้พยายามที่จะใกล้ชิดกับอิบนุ อบีกุฮาฟะฮฺ หรือ อุมัรฺ หรืออิบนุ อบีกับชะฮฺ หรอก และคำพูดของเขาเป็นเพียงไสยศาสตร์ที่สืบทอดมาแต่โบราณเท่านั้น” อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทาน อายะฮฺ ﴾ **จงปล่อยข้า (จัดการกับ) ผู้ที่ข้าได้สร้างเขาในสภาพโดดเดี่ยวเถิด** ﴿ ลงมาแก่ท่านรอซูล ﷺ จนถึงอายะฮฺ ﴾ **มันไม่ละเว้น และไม่ทิ้ง (อะไรเลย)** ﴿[320] กอตาดะฮฺกล่าวว่า นักวิชาการอ้างว่า อัลวะลีดได้กล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันได้พิจารณาสิ่งที่ชายคนนั้น (นบีมุฮัมมัด) อ่านออกมา ซึ่งไม่ใช่บทกวี แท้จริงแล้วสิ่งนั้นมีความไพเราะ สละสลวย และสูงส่งเหนือสิ่งอื่นใด และฉันไม่สงสัยเลยว่ามันเป็นไสยศาสตร์” อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴾ **แท้จริงเขาได้คิดและวางแผน** ﴿ จนถึงอายะฮฺ ﴾ **แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้านิ่วคิ้วขมวด** ﴿ โดยที่เขาขมวดคิ้วและบึ้งตึง[321]

320. อัฏฏอบารี 24/24
321. อัฏฏอบารี 24/25

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **ข้าจะโยนเขาเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้** ﴿ ความหมายคือ "ข้าจะจุ่มเขาทั้งตัวลงไปในนั้น" พระองค์ตรัสต่อไปว่า ﴾ **และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิ่งที่เผาไหม้นั้นคืออะไร?** ﴿ นี่เป็นสำนวนของการข่มขู่และแสดงความน่าสะพรึงกลัวของนรก แล้วพระองค์ก็ได้อธิบายเรื่องนี้ว่า ﴾ **มันไม่ละเว้น และไม่ทิ้ง (อะไรเลย)** ﴿ ความหมายคือ มันจะกินเนื้อเส้นเลือด เส้นประสาท และผิวหนังของพวกเขา หลังจากทรมานแล้ว อวัยวะเหล่านี้ก็จะถูกแทนที่ด้วยอวัยวะใหม่ พวกเขาจะคงอยู่ในสภาพนี้ กล่าวคือจะไม่เสียชีวิตแต่ก็เหมือนไม่มีชีวิต คำอธิบายนี้กล่าวโดยอิบนุ บุรอยดะฮฺ, อบูซินาน และคนอื่นๆ[322]

ส่วนอายะฮฺ ﴾ **มันจะเผาไหม้ผิวหนัง (จนเกรียมดำ)** ﴿ มุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึงผิวหนัง กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง นรกซะก็อรฺจะเผาผิวหนัง[323] อิบนุ อับบาส กล่าวว่า มันจะเผาผิวหนังมนุษย์[324] ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **เหนือมันมีมลาอิกะฮฺสิบเก้าท่าน** ﴿ หมายถึงแกนนำของมลาอิกะฮฺผู้พิทักษ์นรก พวกเขามีลักษณะที่น่าเกรงขาม และนิสัยที่แข็งกร้าว

﴿ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا
فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ
آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ
يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا
هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ
﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾
لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ ﴾

322. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/332
323. อัฏฏอบารี 24/27
324. อัฏฏอบารี 24/28

31. และเรามิได้แต่งตั้งผู้เฝ้านรก นอกจากมลาอิกะฮฺเท่านั้น และเรามิได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพื่อบรรดาอะฮฺลุลกิตาบจะได้เชื่อมั่น และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธา และบรรดาอะฮฺลุลกิตาบรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่ต้องสงสัย และเพื่อบรรดาผู้ที่มีโรคในหัวใจของพวกเขา อีกทั้งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮฺจะทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้จำนวนไพร่พลของพระเจ้าของเจ้านอกจากพระองค์ และนี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์

32. เปล่าเลย! ขอสาบานด้วยดวงจันทร์

33. ขอสาบานด้วยกลางคืน เมื่อมันคล้อยไป

34. ขอสาบานด้วยยามเช้า เมื่อมันทอแสง

35. แท้จริง มันเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวงอย่างแน่นอน

36. เพื่อเป็นการเตือนสำทับแก่มนุษย์

37. สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าจะรุดหน้า (ไปสู่ความดี) หรือจะรั้งท้าย (เพื่อกระทำความชั่ว)

จำนวนมลาอิกะฮฺผู้เฝ้านรก และสิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเรามิได้แต่งตั้งผู้เฝ้านรก** ﴿ ซึ่งหมายถึง ผู้คุมนรก ﴾ **นอกจากมลาอิกะฮฺเท่านั้น** ﴿ คือมลาอิกะฮฺผู้คุมนรกที่มีความแข็งกร้าวและดุดัน นี่เป็นการตอบโต้ต่อมุชริกีนกุเรช เมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับจำนวนของมลาอิกะฮฺผู้เฝ้านรก โดยที่อบูญะฮัลได้กล่าวว่า "โอ้ ชาวกุเรช! ทุกๆ สิบคนของพวกท่านก็สามารถเอาชนะหนึ่งในบรรดาผู้เฝ้านรกแล้วมิใช่หรือ?" อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และเรามิได้แต่งตั้งผู้เฝ้านรก**

นอกจากมลาอิกะฮฺเท่านั้น ﴾ ซึ่งถูกสร้างให้มีความแข็งแกร่ง ไม่มีทางที่จะเอาชนะหรือต้านทานพวกเขา มีรายงานหนึ่งระบุว่า อบูอัลอะชัดดัยนฺ ซึ่งชื่อของเขาคือ กะละดะฮฺ บิน อะซีด บิน เคาะลัฟ กล่าวว่า "โอ้ ชาวกุเรช! เพียงแค่พวกท่านปกป้องฉันจากผู้เฝ้านรกสองตน แล้วฉันจะปกป้องพวกท่านจากสิบเจ็ดตนที่เหลือเอง" เขาพูดแบบนี้ด้วยความหลงตัวเอง เพราะกล่าวกันว่าเขามีความแข็งแรงมากถึงขนาดที่เคยยืนบนหนังวัว แล้วให้คนจำนวนสิบคนช่วยกันดึงแผ่นหนังดังกล่าวออกจากใต้เท้าของเขา แต่หนังนั้นกลับขาดเป็นชิ้นๆ โดยที่ไม่ขยับออกเลยแม้แต่น้อย

ส่วนอายะฮฺ **﴿ และเรามิได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ﴾** หมายถึง เราได้ระบุจำนวนของมลาอิกะฮฺผู้เฝ้าคุมนรกว่ามีสิบเก้าท่านเพื่อทดสอบมนุษย์ **﴿ เพื่อบรรดาอะฮฺลุลกิตาบจะได้เชื่อมั่น ﴾** หมายถึง เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่ารอซูลคนนี้เป็นผู้สัตย์จริง เพราะท่านพูดในสิ่งที่ตรงกับคัมภีร์ที่อยู่ในมือพวกเขา ซึ่งถูกส่งมายังบรรดานบีก่อนหน้า **﴿ และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธา ﴾** คือ เพิ่มจากความศรัทธาเดิมของพวกเขา เพราะพวกเขาได้ประจักษ์แล้วว่าสิ่งที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้นำมานั้นเป็นความสัตย์จริงทั้งสิ้น **﴿ และบรรดาอะฮฺลุลกิตาบรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่ต้องสงสัย และเพื่อบรรดาผู้ที่มีโรคในหัวใจของพวกเขา ﴾** หมายถึง พวกมุนาฟิกีน **﴿ อีกทั้งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้ ﴾** หมายถึง พวกเขาจะกล่าวว่า อะไรคืออิกมะฮฺที่อัลลอฮฺทรงระบุสิ่งนี้ ณ ที่ตรงนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า **﴿ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮฺจะทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ﴾** ความหมายคือ ด้วยตัวอย่างเช่นนี้แหละ ที่จะทำให้ความศรัทธามั่นคงอยู่ในหัวใจของบางคนและสั่นคลอนในบางคน และพระองค์คือผู้ทรงมีเหตุผลและฮิกมะฮฺอันลึกซึ้งในเรื่องนี้

ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับบรรดาทหารของอัลลอฮฺ นอกจากพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า **﴿ และไม่มีผู้ใดรู้จำนวนไพร่พลของพระเจ้าของเจ้านอกจากพระองค์ ﴾** หมายถึง ไม่มีผู้ใดรู้จำนวนและความมากมายของพวกเขา นอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ทั้งนี้เพื่อจะได้ไม่มีใครอ้างว่ามลาอิกะฮฺผู้เฝ้าคุมนรกนั้นมีเพียงสิบเก้าท่านเท่านั้น ซึ่งในเรื่องนี้มีฮะดีษเกี่ยวกับเหตุการณ์อัลอิสรออฺเมียะอฺรอจญ์ ซึ่งปรากฏรายงานในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองและหนังสือฮะดีษอื่นๆ ว่าท่านรอซูล ﷺ ได้อธิบายลักษณะของ อัลบัยตุลมะอฺมูรฺ ซึ่งอยู่ในชั้นฟ้าที่เจ็ดว่า "มีมลาอิกะฮฺเจ็ดหมื่นท่านเข้าไปในนั้นทุกวัน โดยที่พวกเขาจะไม่กลับออกมาอีกเลย"[325]

---

325. ฟัตฮุลบารี 6/348 และ มุสลิม 1/146

﴾ **และนี่มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์** ﴿ มุญาฮิดและคนอื่นๆ กล่าวว่า ﴾ **และนี่มิใช่อื่นใด** ﴿ "นี่ หมายถึง ไฟนรกตามที่ได้พรรณนามา"[326] ﴾ **นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์** ﴿ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **เปล่าเลย! ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ (32) ขอสาบานด้วยกลางคืน เมื่อมันคล้อยไป (33)** ﴿ หมายถึง เมื่อมันเคลื่อนออกไป ﴾ **ขอสาบานด้วยยามเช้า เมื่อมันทอแสง** ﴿ ความหมายคือ เมื่อมันส่องแสง ﴾ **แท้จริง มันเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวงอย่างแน่นอน** ﴿ หมายถึง สิ่งที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือไฟนรก ดังทรรศนะของ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และสะลัฟท่านอื่นๆ[327]

﴾ **เพื่อเป็นการเตือนสำทับแก่มนุษย์ (36) สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าจะรุดหน้า (ไปสู่ความดี) หรือจะรั้งท้าย (เพื่อกระทำความชั่ว (37)** ﴿ หมายถึง ผู้ใดประสงค์จะรุดหน้าน้อมรับคำเตือนและรับทางนำสู่สัจธรรม หรือชักช้าลังเลที่จะน้อมรับคำตักเตือน ทั้งยังผินหลังและปฏิเสธสัจธรรม

﴿ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي
جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ
﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾
وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ
أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾ فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ
التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ
﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَل
لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا
يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾ ﴾

326. อัฏฏอบารี 24/32
327. อัฏฏอบารี 23/33

38. ทุกชีวิตย่อมถูกพันธนาการด้วยสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้

39. ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา

40. อยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไต่ถามซึ่งกันและกัน

41. เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด

42. อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้

43. พวกเขากล่าวว่า เรามิได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด

44. และเรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน

45. และเราเคยใส่ไคล้ด้วยกันกับบรรดาผู้ใส่ไคล้

46. และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน

47. จนกระทั่งสิ่งที่แน่นอน (ความตาย) ได้มาเยือนเรา

48. ดังนั้น การชะฟาอะฮฺของบรรดาผู้มีชะฟาอะฮฺ จะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขา

49. ดังนั้น เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาผินหลังออกห่างจากการเตือนสติ

50. ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรียวที่ตื่นตระหนก

51. หนีจากเสือสิงห์

52. แท้จริงแล้ว ทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการที่จะมีแผ่นกระดาษกางแผ่ยื่นมาให้แก่เขา

53. เปล่าเลย! ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังไม่กลัววันปรโลกต่างหาก

54. เปล่าเลย! แท้จริง มันคือข้อเตือนสติ

55. ฉะนั้น ผู้ใดประสงค์ เขาก็จะจดจำรำลึกไว้

56. และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกได้ เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้นคือ พระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้อภัย

บทสนทนาระหว่างชาวสวรรค์กับชาวนรก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสแจ้งว่า ﴿ **ทุกชีวิตย่อมถูกพันธนาการด้วยสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้** ﴾ หมายถึง ถูกพันธนาการด้วยการงานของเขาในกิยามะฮฺ อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ ได้กล่าวไว้เช่นนี้[328] ﴿ **ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา** ﴾ แท้จริงพวกเขา ﴿ **อยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไต่ถามซึ่งกันและกัน** ㊵ **เกี่ยวกับพวกที่กระทำความผิด** ㊶ ﴾ กล่าวคือ ขณะที่พวกเขาอยู่ในห้องหับในสวรรค์อันสูงส่งนั้น พวกเขาจะถามบรรดาผู้กระทำความผิดซึ่งกำลังอยู่ในหุบเหวของนรกว่า ﴿ **อะไรที่นำพวกท่านเข้าสู่กองไฟที่เผาไหม้** ㊷ **พวกเขากล่าวว่า เรามิได้อยู่ในหมู่ผู้ทำละหมาด** ㊸ **และเรามิได้ให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน** ㊹ ﴾ กล่าวคือ พวกเราไม่ได้เคารพสักการะอัลลอฮฺ ﷻ และเราไม่ได้ทำดีต่อสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้าง ﴿ **และเราเคยใส่ไคล้ด้วยกันกับบรรดาผู้ใส่ไคล้** ﴾ หมายความว่า เราเคยใส่ร้ายและพูดสิ่งที่เราไม่รู้จริง กอตาดะฮฺกล่าวว่า "หมายถึง ทุกครั้งที่มีคนบิดเบือน เราก็จะบิดเบือนพร้อมกับพวกเขา"[329]

﴿ **และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน** ㊻ **จนกระทั่งสิ่งที่แน่นอน (ความหมาย) ได้มาเยือนเรา** ﴾ สิ่งที่แน่นอน หมายถึง ความตาย ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสในอายะฮฺอื่นว่า

﴿ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴾

"และจงเคารพสักการะพระเจ้าของเจ้า จนกว่าสิ่งที่แน่นอนจะมาถึงเจ้า"[330]

และดังที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

« أما هُوَ –يَعْنِي عُثْمَانَ بْنَ مَظْعُونٍ– فَقَدْ جَاءَهُ الْيَقِينُ مِنْ رَبِّهِ »

"แท้จริง เขานั้น (หมายถึง อุสมาน บิน มัสอูน) สิ่งที่แน่นอนจากพระเจ้าของเขาได้มาถึงเขาแล้ว"[331]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น การชะฟาอะฮฺของบรรดาผู้มีชะฟาอะฮฺ จะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่พวกเขา** ﴾ หมายความว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติที่ต่ำช้าเหล่านี้จะไม่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือ (ชะฟาอะฮฺ) ในวันกิยามะฮฺ เพราะการชะฟาอะฮฺจะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อตรงตามเงื่อนไข แต่ผู้ใดก็ตามที่กลับไปหาอัลลอฮฺในวันกิยามะฮฺในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา ย่อมได้รับการลงโทษด้วยไฟนรก ไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยง และเขาจะอยู่ในนั้นตลอดไป

---

328. อัฏฏอบารี 24/35
329. อัฏฏอบารี 24/37
330. ซูเราะฮฺ อัลฮิจรฺ อายะฮฺที่ 99
331. หมายถึง ความตาย บันทึกโดย อัลบัยฮะกี

ไม่ยอมรับการผินหลังของผู้ปฏิเสธศรัทธา และจุดยืนของพวกเขา

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น เกิดอะไรขึ้นแก่พวกเขา โดยที่พวกเขาผินหลังออกห่างจากการเตือนสติ?** ﴾ ความหมายคือ อะไรหรือที่ทำให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้หันหนีจากสิ่งที่เจ้าเรียกร้องและตักเตือนพวกเขา? ﴿ **ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาเปรียวที่ตื่นตระหนก ⑤⓪ หนีจากเสือสิงห์ ⑤①** ﴾ หมายถึง พวกเขากำลังหนีและหันหลังให้กับสัจธรรมราวกับลาป่าที่วิ่งหนีจากสิงโตนักล่า นี่คือทรรศนะของอบูฮุร็อยเราะฮฺ[332] ฮัมมาด บิน ซะลามะฮฺ รายงานจากอะลี บิน เซด รายงานจากยูซุฟ บิน มิฮฺรอน ซึ่งเล่าว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า قَسْوَرَة ในภาษาอาหรับคือ أَسَدٌ (สิงโต), ในภาษาเอธิโอเปีย คือ ก็อสวะเราะฮฺ, ในภาษาเปอร์เซีย เรียกว่า شَيْرٌ และในภาษานะบาเตียน เรียกว่า أَوبًا [333]

พระองค์ตรัสต่อไปว่า ﴿ **แท้จริงแล้ว ทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการที่จะมีแผ่นกระดาษกางแผ่ยื่นมาให้แก่เขา** ﴾ หมายความว่า ผู้ตั้งภาคีเหล่านี้แต่ละคนต้องการที่จะมีคัมภีร์ประทานลงมาแก่เขา เช่นเดียวกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานคัมภีร์แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ มุญาฮิดและคนอื่นๆ ได้กล่าวไว้เช่นนี้[334] ซึ่งคล้ายกับอายะฮฺที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ﴾

"และเมื่อได้มีอายะฮฺใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับเยี่ยงสิ่งที่บรรดารอซูลของอัลลอฮฺได้รับมาแล้ว อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง ณ ที่ที่พระองค์จะทรงให้มีสาส์นของพระองค์ขึ้น"[335]

มีรายงานเกี่ยวกับทรรศนะของกอตาดะฮฺ ซึ่งกล่าวว่า "อายะฮฺนี้หมายถึง พวกเขาต้องการที่จะได้รับการประกาศว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ (ในวันพิพากษา) โดยไม่ต้องปฏิบัติการงานใดๆ"[336] แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เปล่าเลย! ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังไม่กลัววันปรโลกต่างหาก** ﴾ กล่าวคือ การที่พวกเขาเสียหายก็เนื่องจากไม่ศรัทธาต่อวันกิยามะฮฺ และไม่เชื่อว่าวันดังกล่าวจะเกิดขึ้นจริง

---

332. อัฏฏอบารี 24/42
333. อัฏฏอบารี 24/42 รายงานนี้มีสายสืบที่อ่อนน้ำหนัก เพราะ อะลี บิน เซด บิน ญุดอาน เฎาะอีฟ
334. ตัฟซีรฺ อัลกุรฏุบี 19/90
335. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 124
336. อัฏฏอบารี 24/43

อัลกุรอานเป็นข้อเตือนสติ

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เปล่าเลย! แท้จริง มันคือข้อเตือนสติ** ﴿ ความหมายคือ แท้จริง อัลกุรอานเป็นข้อตักเตือน

﴾ **ฉะนั้น ผู้ใดประสงค์ เขาก็จะรับการตักเตือน** ⑤⑤ **และพวกเขาจะไม่รับการตักเตือน เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงประสงค์** ﴿ ดังเช่นที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴿

"และพวกเจ้าจะไม่ประสงค์ เว้นแต่อัลลอฮฺทรงประสงค์"[337]

﴾ **พระองค์เท่านั้นคือ พระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้อภัย** ﴿ หมายความว่า พระองค์สมควรที่จะถูกยำเกรง และพระองค์ทรงมีสิทธิ์ที่จะอภัยบาปแก่ผู้ที่เตาบัตตัว และหันกลับไปหาพระองค์ กอตาดะฮฺกล่าวเช่นนี้[338]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุดดัษษิรฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

337. ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 30
338. อัฏฏอบารี 24/44

تفسير سورة القيامة

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سُورَةُ القِيَامَة

ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾
أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ
بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ
الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ
رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾
بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ ﴾

1. **ไม่เลย! ข้าขอสาบานต่อวันกิยามะฮฺ**
2. **และไม่เลย! ข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง**
3. **มนุษย์คิดหรือว่า เราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขากระนั้นหรือ?**

4. แน่นอนทีเดียว เราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์
5. แต่ว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่วต่อไป
6. เขาถามว่า เมื่อใดเล่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (จะเกิดขึ้น)
7. ดังนั้น เมื่อสายตามืดมัว
8. และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด
9. และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน
10. วันนั้น มนุษย์จะกล่าวขึ้นว่าไหนเล่าทางหนี
11. เปล่าเลย! ไม่มีที่พึ่งพิงหรอก
12. ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือที่พักอันสงบสุข
13. วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ทั้งก่อนและหลัง
14. แต่ทว่ามนุษย์นั้นจะรู้แจ้งเกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างดี
15. แม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม

สาบานเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮฺ และการตอบโต้แผนการของพวกหัวหมอ

ก่อนหน้านี้เราได้เคยอธิบายแล้วว่าหากสิ่งที่สาบานเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่เป็นความจริงก็อนุญาตให้ใช้คำว่า لا (แปลว่า ไม่) ก่อนการสาบานเพื่อเน้นการปฏิเสธได้ ดังนั้น เรื่องที่มีการสาบานในประโยคนี้คือการยืนยันการฟื้นคืนชีพ และการหักล้างคำกล่าวอ้างของบรรดาผู้โง่เขลาที่อ้างว่าการฟื้นคืนชีพของร่างกายจะไม่เกิดขึ้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **ไม่เลย! ข้าขอสาบานต่อวันกิยามะฮฺ ① และไม่เลย! ข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง ②** ﴿ กอตาดะฮฺกล่าวว่า "นี่หมายความว่า ข้าขอสาบานด้วยทั้งสองสิ่งนี้"[339] เรื่องนี้ได้รับรายงานจากอิบนุ อับบาส และสะอีด บิน ญุเบรฺ[340] ส่วนวันกิยามะฮฺเป็นที่รู้กันดีว่าคือวันอะไร ส่วนคำว่า "ชีวิตที่ประณามตนเอง" ในอายะฮฺนี้ กุรฺเราะฮฺ บิน คอลิด รายงานจากอัลฮะซัน อัลบัศรี

339. อัฏฏอบารี 24/48
340. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ

ได้อธิบายว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ เราคิดว่าผู้ศรัทธาทุกคนประณามตนเอง นั่นคือ การที่เขากล่าว (ตั้งคำถามกับตัวเอง) ว่า "ฉันต้องการอะไรจากคำพูดของฉัน? ฉันต้องการอะไรจากการกินของฉัน? ฉันต้องการอะไรในสิ่งที่ฉันพูดกับตัวเอง? ส่วนคนชั่วนั้นจะดำเนินไปข้างหน้าโดยไม่ตำหนิตนเองใดๆ"[341] อิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกจาก สะอีด บิน ญุเบรฺ ว่าเขาอธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴾ **และไม่เลย! ข้าขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง** ﴿ ว่า "เขาจะตำหนิตนเองในทางที่ดีและไม่ดี" มีรายงานที่คล้ายกันจากอิกริมะฮฺ ส่วนอะลี อิบนุ อบี นาญีฮฺ ได้รายงานจากมุญาฮิด ซึ่งอธิบายอายะฮฺนี้ว่า "เขาจะเสียดายในสิ่งที่เขาพลาดไปและจะโทษตัวเองสำหรับสิ่งนั้น"[342]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **มนุษย์คิดหรือว่า เราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขากระนั้นหรือ?** ﴿ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ เขาคิดว่าเราไม่สามารถคืนกระดูกของเขาและรวบรวมมันจากที่ต่างๆ กระนั้นหรือ? ﴾ **แน่นอนทีเดียว เราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์** ﴿ ความหมายคือ มนุษย์คิดว่าเราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขาหรือ? แน่นอนยิ่งว่าเราจะรวบรวมมันโดยที่ ﴾ **เราสามารถที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์** ﴿ ได้ กล่าวคือ เรามีพลังอำนาจยิ่งที่จะรวบรวมมัน และหากเราประสงค์ก็จะให้เขาฟื้นคืนชีพในสภาพที่สมบูรณ์มากกว่าเดิม นั่นคือเราจะทำให้ปลายนิ้วยาวเท่ากันได้

ในส่วนของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴾ **แต่ว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่วต่อไป** ﴿ หมายถึง ทำความชั่วโดยมีความหวัง กล่าวคือ มนุษย์จะกล่าวว่า ฉันจะทำชั่วแล้วจะกลับตัวก่อนวันกิยามะฮฺ มีทรรศนะที่กล่าวว่า หมายถึงการปฏิเสธสัจธรรม แม้ขณะที่วันกิยามะฮฺกำลังเกิดขึ้น สะอีดรายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่าเขากล่าวว่า "หมายถึงจะยังคงดำเนินชีวิตต่อไปข้างหน้า" มุญาฮิดกล่าวว่า ﴾ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿ "หมายความว่า เขาต้องการจะดำเนินชีวิตต่อไปตามความปรารถนาของเขาเอง" อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า "หมายถึงผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ปฏิเสธวันแห่งการคิดบัญชี"[343] อิบนุ เซด ก็กล่าวเช่นเดียวกันนี้[344] ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสหลังจากนี้ว่า ﴾ **เขาถามว่า เมื่อใดเล่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพ** ﴿ คือ เขากล่าวว่าวันพิพากษาจะเกิดขึ้นเมื่อไร? คำถามของเขาเป็นคำถามเชิงปฏิเสธการเกิดขึ้นและไม่เชื่อว่าวันพิพากษามีอยู่จริง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

---

341. อัลกุรฏุบี 19/93
342. อัฏฏอบารี 24/50
343. อัฏฏอบารี 24/54
344. อัฏฏอบารี 24/54

﴿ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾

"และพวกเขากล่าวว่า เมื่อใดเล่าสัญญานี้ (จะมาถึง) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง ㉙ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สำหรับพวกท่านมีกำหนดวันวันหนึ่ง ซึ่งพวกท่านจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักระยะหนึ่งก็ไม่ได้ และจะร่นเวลาให้เร็วเข้าก็ไม่ได้ ㉚"[345]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัส ณ ที่นี้ ว่า ﴿ **ดังนั้น เมื่อสายตามืดมัว** ﴾ อบูอัมรฺ บิน อัลอะลาอฺ รายงานวิธีการอ่านว่า بَرِقَ โดยมีสระกัสเราะฮฺอยู่ใต้ตัวอักษร ر ซึ่งหมายถึง ลดต่ำลง สิ่งที่อบูอัมรฺได้กล่าวนั้นคล้ายคลึงกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ﴾

"นัยน์ตาของพวกเขาไม่กระพริบ"[346]

หมายความว่า พวกเขาจะมองไปทางนั้นและทางนี้ด้วยความหวาดกลัว สายตาของพวกเขาไม่สามารถหยุดนิ่งอยู่กับที่เนื่องจากความกลัวอย่างรุนแรงในวันนั้น

อย่างไรก็ตาม นักวิชาการบางท่านรายงานวิธีการอ่านว่า بَرَقَ โดยมีสระฟัตฮะฮฺ เหนือตัวอักษร ر ซึ่งให้ความหมายใกล้เคียงกับการอ่านแบบแรกข้างต้น สรุปความหมายคือ สายตาจะตื่นตระหนก ต่ำต้อย ลดต่ำลง ในวันพิพากษาเนื่องจากความน่าสะพรึงกลัวอย่างรุนแรง และเรื่องใหญ่โตที่พวกเขาจะได้เห็นในวันนั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบังอยู่ในความมืด** ﴾ หมายความว่า แสงของมันจะหายไป ﴿ **และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน** ﴾ มุญาฮิดกล่าวว่า "ทั้งสองดวงจะถูกม้วนหากัน"[347] ในการอธิบายอายะฮฺนี้ อิบนุ ซัยดฺ ได้อ่านอายะฮฺต่อไปนี้

﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ ﴾

"เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง ① และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย ②"[348]

---

345. ซูเราะฮฺ สะบะอฺ อายะฮฺที่ 29-30

346. ซูเราะฮฺ อิบรอฮีม อายะฮฺที่ 44

347. อัฏฏอบารี 24/57

348. ซูเราะฮ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 1-2

มีรายงานจาก อิบนุ มัสอูด ว่า เขาอ่านอายะฮฺนี้ว่า ﴿ وَجُمِعَ بَيْنَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ﴾ **"ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะถูกนำมารวมกัน"**

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **วันนั้น มนุษย์จะกล่าวขึ้นว่าไหนเล่าทางหนี** ﴾ หมายความว่า เมื่อมนุษย์ได้เห็นความน่าสะพรึงกลัวเหล่านี้ในวันกิยามะฮฺ และต้องการหลบหนี เขาจะถามว่า "ไหนเล่าทางหนี?" หมายความว่า มีที่พักพิงหรือหลบซ่อนบ้างไหม? อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เปล่าเลย! ไม่มีที่พึ่งพิงหรอก (11) ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือที่พักอันสงบสุข (12)** ﴾ อิบนุ มัสอูด, อิบนุ อับบาส, สะอีด บิน ญุบัยรฺ และสะลัฟอีกหลายท่านกล่าวว่า "ไม่มีทางรอด" อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴾

"และในวันนั้น สำหรับพวกเจ้าจะไม่มีที่พักพิง และพวกเจ้าก็จะไม่มีทางปฏิเสธใด ๆ"[349]

หมายถึง ไม่มีที่ใดให้พวกเจ้าหลบซ่อน อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสไว้ ณ ที่นี้เช่นกันว่า ﴿ **ไม่มีที่พึ่งพิงหรอก** ﴾ ความหมายคือ ไม่มีที่ใดๆ ให้พวกเจ้าหลบภัย ดังนั้น พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือที่พักอันสงบสุข** ﴾ หมายถึง สถานที่กลับและจุดจบ

การกระทำของมนุษย์ จะถูกนำมาเสนอต่อหน้าเขาในวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ทั้งก่อนและหลัง** ﴾ หมายความว่า เขาจะได้รับแจ้งเกี่ยวกับการงานของเขาทั้งหมด ทั้งเก่าและใหม่ ทั้งก่อนและหลัง ทั้งเล็กและใหญ่ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴾

"และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้า และพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามิทรงอธรรมต่อผู้ใดเลย"[350]

ในทำนองเดียวกัน อัลลอฮฺ ﷻ ตรัส ณ ที่นี้ว่า ﴿ **แต่ทว่ามนุษย์นั้นจะรู้แจ้งเกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างดี (14) แม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม (15)** ﴾ หมายความว่า เขาจะเป็นพยานในสิ่งที่ตนเองได้กระทำโดยที่เขารู้ดีว่าได้กระทำสิ่งใดลงไป แม้ว่าเขาจะพยายามหาข้อแก้ตัวและปฏิเสธก็ตาม ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

349. ซูเราะฮฺ อัชชูรอ อายะฮฺที่ 47
350. ซูเราะฮฺ อัลกะหฺฟ อายะฮฺที่ 49

﴿ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴾

"(จะมีเสียงกล่าวแก่เขาว่า) เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีของตัวเจ้าเอง"[351]

อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้รายงานว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า อายะฮฺ ﴿ **แต่ทว่ามนุษย์นั้นจะรู้แจ้งเกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างดี** ﴾ หมายถึง หู ดวงตา สองมือ สองขา และอวัยวะของเขา[352]

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า "หมายถึง เขาเป็นพยานต่อตนเอง" ในอีกรายงานหนึ่งกอตาดะฮฺอธิบายอายะฮฺนี้ว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ! เจ้าจะพบว่ามนุษย์มักจะมองเห็นข้อบกพร่องและความผิดของผู้อื่นโดยที่ไม่ใส่ใจความผิดของเขาเอง" มีผู้กล่าวไว้ว่า มีการบันทึกไว้ในคัมภีร์อินญีลว่า "โอ้ ลูกหลานอาดัม! เจ้าเห็นเศษเล็กๆ ในดวงตาพี่น้องของเจ้า แต่กลับมองข้ามตอไม้ที่อยู่ในตาของเจ้าเองกระนั้นหรือ?" มุญาฮิดกล่าวว่า ﴿ **แม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม** ﴾ หมายความว่า แม้ว่าเขาจะโต้แย้งด้วยข้อแก้ตัวต่างๆ แต่เขาก็รู้ดีว่าตนเองเป็นเช่นไร[353] กอตาดะฮฺกล่าวว่า ﴿ **แม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม** ﴾ หมายถึง "แม้ว่าในวันกิยามะฮฺ เขาจะพยายามโต้แย้ง แต่จะไม่ได้ถูกยอมรับแต่อย่างใด"[354]

อัสสุดดีย์ กล่าวว่า ﴿ **แม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม** ﴾ หมายถึง ข้อโต้แย้งของเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴾

"แล้ว (คำตอบของพวกเขา) เมื่อพวกเขาถูกทดสอบ (ในวันกิยามะฮฺ) ก็มิได้เป็นอย่างอื่น นอกจากพวกเขากล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าของเราว่าพวกเราไม่เคยเป็นผู้ตั้งภาคี (ต่อพระองค์) เลย"[355]

หรือดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴾

351. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 14
352. อัฏฏอบารี 24/62
353. อัฏฏอบารี 24/64
354. อัฏฏอบารี 24/65
355. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 23

"วันที่อัลลอฮฺจะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาทั้งหมด แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่อพระองค์ ดังเช่นที่พวกเขาสาบานต่อพวกเจ้า และพวกเขาคิดว่าพวกเขาอยู่บนสิ่งหนึ่งแห่งความจริงแล้ว พึงทราบเถิด แท้จริง พวกเขาเป็นผู้โกหก"[356]

อัลเอาฟี รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า ﴿ **แม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม** ﴾ คือการแก้ตัว พวกท่านไม่เคยได้ยินหรือที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ ﴾

"วันที่การแก้ตัวจะไม่เป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้อธรรม"[357]

หรืออายะฮฺ

﴿ وَأَلْقَوْا إِلَى اللهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ ﴾

"และในวันนั้น พวกเขาจะยอมจำนนต่ออัลลอฮฺ"[358]

หรืออายะฮฺ

﴿ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ﴾

"ดังนั้น พวกเขายอมจำนน (พลางกล่าวว่า) เรามิได้กระทำความชั่วใด ๆ"[359]

หรือคำพูดของพวกเขาที่ว่า

﴿ وَاللهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴾

"ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า พวกเราไม่เคยเป็นผู้ตั้งภาคี (ต่อพระองค์) เลย"[360]

---

356. ซูเราะฮฺ อัลมุญาดะละฮฺ อายะฮฺที่ 18
357. ซูเราะฮฺ฿ ฆอฟิรฺ อายะฮฺที่ 52
358. ซูเราะฮฺ อันนะหฺล อายะฮฺที่ 87
359. ซูเราะฮฺ อันนะหฺล อายะฮฺที่ 28
360. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 23

﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾
فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ
الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا
نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾﴾

16. เจ้าอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเพื่อเจ้าจะรีบเร่ง (อ่านและจดจำ) มัน
17. แท้จริง หน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรวงอกของเจ้า) และ (เพื่อให้เจ้าได้) อ่านมัน
18. ดังนั้น เมื่อเราอ่านมันแล้ว เจ้าก็จงตามการอ่านนั้น
19. แล้วหลังจากนั้น (หน้าที่เรา) คือการอธิบายมัน
20. เปล่าเลย! แต่ว่าพวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้
21. และพวกเจ้าละทิ้งปรโลก
22. ในวันนั้น หลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบาน
23. จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน
24. และในวันนั้น หลาย ๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด
25. มันคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน

สอนการรับวะฮีย์ (แก่ท่านนบี ﷺ)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสอนศาสนทูตของพระองค์ ﷺ ถึงวิธีการรับวะฮีย์จากญิบรีล เพราะท่านนบี ﷺ มักจะเร่งรีบในการรับวะฮีย์ และพยายามรีบที่จะอ่านวะฮีย์พร้อมๆ กับญิบรีล ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงบัญชาว่าเมื่อญิบรีลนำวะฮีย์ลงมาแล้ว ท่านควรที่จะสดับฟัง เพราะพระองค์จะทรงรวมอัลกุรอานที่ถูกประทานไว้ในหัวใจของท่าน และจะทรงทำให้ง่ายสำหรับท่านนบีในการท่องจำอัลกุรอานตามครรลองของการประทานวะฮีย์ และจะทรงชี้แจงและอรรถาธิบายวะฮีย์แก่ท่านนบี ดังนั้น ขั้นแรกคือการรวบรวมวะฮีย์ไว้ในอกของท่านนบี ขั้นที่สอง

คือการอ่าน และขั้นที่สามคือการอรรถาธิบายและชี้แจงความหมาย ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **เจ้าอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเพื่อเจ้าจะรีบเร่ง (อ่านและจดจำ) มัน** ﴿ หมายถึง อัลกุรอาน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾

"และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกุรอาน ก่อนที่วะฮีย์ของพระองค์จะจบลง และจงกล่าวเถิดว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด"[361]

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง หน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน** ﴿ หมายถึง รวบรวมวะฮีย์ให้อยู่ในอกของเจ้า ﴾ **และ (เพื่อให้เจ้าได้) อ่านมัน** ﴿ หมายถึง เพื่อให้เจ้าอ่านมัน ﴾ **ดังนั้น เมื่อเราอ่านมันแล้ว** ﴿ หมายความว่า เมื่อญิบรีลได้อ่านวะฮีย์แทนอัลลอฮฺแก่เจ้าแล้ว ﴾ **เจ้าก็จงตามการอ่านนั้น** ﴿ หมายถึง จงฟังแล้วอ่านตามที่ญิบรีลอ่านให้เจ้าฟัง ﴾ **แล้วหลังจากนั้น (หน้าที่เรา) คือการอธิบายมัน** ﴿ หมายความว่า หลังจากท่องจำและอ่านมันแล้ว เราจะอธิบายและชี้แจงให้กระจ่างแก่เจ้า และจะดลใจให้เจ้าเข้าใจความหมายของมันตามที่เราประสงค์และบัญญัติไว้ อิมามอะหฺมัดได้บันทึกจาก อิบนุ อับบาส ว่า เขากล่าวว่าท่านรอซูล ﷺ เคยพยายามอย่างหนักเพื่อเข้าใจวะฮีย์ ท่านมักจะขยับริมฝีปากของท่าน (อย่างเร่งรีบ) สะอีด ซึ่งเป็นผู้รายงานฮะดีษนี้จากอิบนุ อับบาส กล่าวว่า อิบนุ อับบาส กล่าวแก่ฉันว่า "ฉันจะขยับริมฝีปากของฉันเหมือนกับท่านรอซูล ﷺ ขยับริมฝีปากของท่าน" จากนั้น ผู้รายงานต่อจากสะอีดกล่าวว่า "สะอีดกล่าวแก่ฉันว่า ฉันขยับริมฝีปากของฉันเหมือนกับที่ฉันเห็นอิบนุ อับบาสขยับริมฝีปากของเขา" ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴾ **เจ้าอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเพื่อเจ้าจะรีบเร่ง (อ่านและจดจำ) มัน** ⑯ **แท้จริง หน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอาน (ให้อยู่ในทรวงอกของเจ้า) และ (เพื่อให้เจ้าได้) อ่านมัน** ⑰ ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "นั่นหมายความว่า พระองค์จะทรงรวบรวมมันไว้ในอกของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้อ่านมัน" ﴾ **ดังนั้น เมื่อเราอ่านมันแล้ว เจ้าก็จงตามการอ่านนั้น** ﴿ หมายความว่า เจ้าจงสดับฟังมันอย่างตั้งใจ ﴾ **แล้วหลังจากนั้น (หน้าที่เรา) คือการอธิบายมัน** ﴿ ภายหลังจากนั้น เมื่อญิบรีลจากไปแล้ว ท่านนบี ﷺ ก็ได้อ่านอัลกุรอานเหมือนที่ญิบรีลได้อ่านให้ฟัง[362] เรื่องนี้ยังได้รับการบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมด้วย สำนวนของอัลบุคอรี คือ "ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่ญิบรีลมาหาท่านนบีจะนิ่งเงียบ และเมื่อญิบรีลจากไป ท่านจะอ่านอัลกุรอานเหมือนดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสัญญาไว้กับท่าน"

---

361. ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 114

362. อะหฺมัด 1/343

สาเหตุของการปฏิเสธศรัทธาต่อวันกิยามะฮฺคือการลุ่มหลงในดุนยาและลืมนึกถึงวันปรโลก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เปล่าเลย! แต่ว่าพวกเจ้ารักการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้** ⑳ **และพวกเจ้าละทิ้งปรโลก** ㉑ ﴾ หมายถึง สิ่งที่ทำให้พวกเขาปฏิเสธวันกิยามะฮฺและฝ่าฝืนวะฮีย์ที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานลงมาแก่รอซูล ﷺ คือการที่พวกเขาหมกมุ่นและหลงในชีวิตดุนยาโดยลืมนึกถึงโลกอาคิเราะฮฺ

การเห็นอัลลอฮฺ ﷻ ในโลกอาคิเราะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **ในวันนั้น หลาย ๆ ใบหน้าจะเบิกบาน** ﴾ คำว่า نَاضِرَةٌ มาจากคำว่า นะฎอเราะฮฺ หมายถึง สวยงาม, รุ่งโรจน์, สุกใส, เบิกบาน ﴿ **จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน** ﴾ หมายความว่า พวกเขาจะได้เห็นพระองค์ด้วยตาของพวกเขา ดังที่อัลบุคอรีได้บันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของท่านว่า

« إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ عِيَانًا »

"แท้จริง พวกท่านจะได้เห็นพระเจ้าของพวกท่าน ด้วยตาของพวกท่านเอง"[363]

การที่ผู้ศรัทธาจะได้เห็นอัลลอฮฺ ﷻ ในโลกอาคิเราะฮฺนั้นได้รับการยืนยันในฮะดีษเศาะฮีฮฺหลายบทจากสายรายงานต่างๆ ที่ติดต่อกันมิได้ขาดตอน ผ่านการรายงานโดยบรรดานักวิชาการฮะดีษ ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธหรือยกเลิกได้ ตัวอย่างได้แก่ฮะดีษของอบูสะอีดและอบูฮุร็อยเราะฮฺและฮะดีษทั้งสองบทได้รับการบันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองเล่มโดยมีรายงานว่า ครั้งหนึ่งมีคนถามท่านนบี ﷺ ว่า "โอ้ ท่านรอซูล เราจะได้เห็นพระเจ้าของเราในวันกิยามะฮฺหรือไม่?" ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« هَلْ تُضَارُّونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَيْسَ دُونَهُمَا سَحَابٌ »

"พวกท่านจะมีอุปสรรคหรือไม่ในการมองเห็นดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โดยไม่มีเมฆปิดบัง? พวกเขาตอบว่า 'ไม่มี' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า :

« فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَذَلِكَ »

"ดังนั้น พวกท่านจะเห็นพระเจ้าของพวกท่านเช่นเดียวกัน"[364]

363. ฟัตฮุลบารี 13/430

364. ฟัตฮุลบารี 13/430 และ 13/431

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง มีรายงานจากญะรีรฺ ว่า "ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้มองไปยังดวงจันทร์ในคืนจันทร์เต็มดวงคืนหนึ่ง แล้วท่านก็กล่าวว่า

« إِنَّكُمْ تَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، فَإِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَلَا قَبْلَ غُرُوبِهَا، فَافْعَلُوا »

"แท้จริง พวกท่านจะได้เห็นพระเจ้าของพวกท่านเหมือนกับที่เห็นดวงจันทร์นี้ ดังนั้น หากพวกท่านสามารถรักษาการละหมาดก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น (ละหมาดศุบฮฺ) และก่อนดวงอาทิตย์ตก (ละหมาดอัศรฺ) ก็จงทำเถิด"[365]

ในบรรดาฮะดีษซึ่งมุสลิมเป็นผู้รายงานเพียงผู้เดียว มีรายงานจากซุฮัยบฺ ว่าท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ – قَالَ – يَقُولُ اللهُ تَعَالَىٰ: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا؟ أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ، وَهِيَ الزِّيَادَةُ »

"เมื่อชาวสวรรค์เข้าสู่สวรรค์แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ จะตรัสว่า 'พวกเจ้าต้องการให้ข้าเพิ่มการตอบแทนอะไรเป็นพิเศษแก่พวกเจ้าหรือไม่?' พวกเขาจะกล่าวว่า 'พระองค์ทำให้ใบหน้าของเราขาวสว่างแล้วมิใช่หรือ? พระองค์ได้ให้พวกเราเข้าสวรรค์และให้เรารอดพ้นนรกแล้วมิใช่หรือ?' จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงเปิดม่านออก และนั่นเองทำให้พวกเขาได้รับสิ่งอันเป็นที่รักที่สุดมากกว่าสิ่งใดที่พวกเขาได้รับ ซึ่งก็คือการมองดูพระเจ้าของพวกเขา และนี่คือการตอบแทนที่เพิ่มพิเศษ (ซิยาดะฮฺ) นั่นเอง" แล้วท่านนบี ﷺ ก็อ่านอายะฮฺ

﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴾

"สำหรับบรรดาผู้กระทำความดี จะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก (ซิยาดะฮฺ)"[366,367]

---

365. มุสลิม 1/163 และ 1/167

366. ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 26

367. มุสลิม 1/163

นอกจากนี้ ในบรรดาฮะดีษซึ่งบันทึกโดยอิมามมุสลิม มีฮะดีษที่รายงานโดยญาบิรฺ ซึ่งท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ اللهَ يَتَجَلَّى لِلْمُؤْمِنِينَ يَضْحَكُ »

"แท้จริง อัลลอฮฺจะทรงปรากฏต่อหน้าบรรดาผู้ศรัทธาในขณะที่พระองค์ทรงหัวเราะ"[368]

ซึ่งเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในทุ่งมะฮฺชัรฺวันกิยามะฮฺ ในฮะดีษเหล่านี้บางบทระบุว่า บรรดาผู้ศรัทธาจะมองดูพระเจ้าของพวกเขาในระหว่างเหตุการณ์ต่างๆ ของวันกิยามะฮฺและในสวนสวรรค์ หากไม่เป็นการเยิ่นเย้อแล้ว เราก็จะนำเสนอฮะดีษเหล่านี้ทั้งหมดพร้อมกับสายรายงานและถ้อยคำจากบรรดาฮะดีษที่เศาะฮีฮฺฮะซัน และฮะดีษมุสนัดรวมถึงสุนันต่างๆ อย่างไรก็ตาม เราได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ในส่วนต่างๆ ของตัฟซีรฺนี้ และอัลลอฮฺ ﷻ เป็นผู้ประทานความสำเร็จ

อัลฮัมดุลิลลาฮฺ บรรดาเศาะฮาบะฮฺ, ตาบิอีนและชาวสะลัฟ ได้มีอิจญ์มาอฺ (เอกฉันท์) ในเรื่องนี้ และเป็นสิ่งที่เห็นตรงกันระหว่างบรรดานักปราชญ์ของอิสลามและมวลมนุษยชาติ

ใบหน้าของผู้ฝ่าฝืนจะดำมืดในวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และในวันนั้น หลายๆ ใบหน้าจะเศร้าสลด** (24) **มันคิดว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน** (25) ﴿ หมายถึง ใบหน้าของคนชั่วจะเศร้าสลดในวันกิยามะฮฺ กอตาดะฮฺกล่าวว่า หมายถึง ความมืดมน"[369] อัสสุดดีย์กล่าวว่า "สีของใบหน้าจะเปลี่ยนไป"[370] ﴾ **มันคิด** ﴿ หมายถึง "รู้แน่แล้ว" ﴾ **ว่าความหายนะอันใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่มัน** ﴿ มุญาฮิดกล่าวว่า فَاقِرَةٌ หมายถึง "ภัยที่ร้ายแรง"[371] กอตาดะฮฺกล่าวว่า หมายถึง "ความเลวร้าย" อัสสุดดีย์กล่าวว่า "มัน (ใบหน้า) รู้แน่แล้วว่ามันจะประสบกับหายนะ" อิบนุ ซัยดฺ กล่าวว่า หมายถึง "มันคิดว่ามันกำลังจะเข้าสู่ไฟนรก" ซึ่งสถานการณ์นี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ﴿

"วันซึ่งบรรดาใบหน้าจะขาวผ่อง และบรรดาใบหน้าจะดำคล้ำ"[372]

---

368. มุสลิม 1/178
369. อัฏฏอบารี 24/74
370. อัลกุรฺฏูบี 19/110
371. อัฏฏอบารี 24/74
372. ซูเราะฮฺ อาลอิมรอน อายะฮฺที่ 106

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾ ﴾

"หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส (38) หัวเราะดีใจร่าเริง (39) และหลายใบหน้าในวันนั้นเปื้อนฝุ่น (40) ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น (41) ชนเหล่านั้นคือ พวกปฏิเสธศรัทธา พวกประพฤติชั่ว (42)"[373]

และคล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ ﴾

"ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย (2) ใบหน้าที่ทำงานหนัก ตรากตรำเหน็ดเหนื่อย (3) มันจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง (4)"

จนถึงอายะฮฺ

﴿ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ ﴾

"ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่เบิกบาน (8) พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา (9) อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน (10)"[374]

ยังมีอายะฮฺและสำนวนอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันนี้

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ
﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا
صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ

373. ซูเราะฮฺ อะบะซะ อายะฮฺที่ 38-42
374. ซูเราะฮฺ อัลฆอชิยะฮฺ อายะฮฺที่ 2-10

يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيَحْسَبُ
الْإِنسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ
كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ
﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

26. เปล่าเลย! เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย

27. และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิม

28. และเขามั่นใจว่า แท้จริง เขาต้องจากไป

29. และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง (เพราะความกลัว)

30. วันนั้น จะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเจ้า

31. เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด

32. แต่เขากลับปฏิเสธและผินหลังให้

33. แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างหยิ่งยโส

34. ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด

35. แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด

36. มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ?

37. เขามิได้เป็นน้ำเชื้อหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่หลั่งออกมากระนั้นหรือ?

38. แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงสร้าง (เขา) แล้วก็ทรงทำให้เสร็จอย่างสมบูรณ์

39. แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง

40. ดังนั้น พระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?

ความมั่นใจจะเกิดขึ้น ขณะที่วิญญาณใกล้ออกจากร่าง

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งถึงสภาพขณะที่วิญญาณใกล้ออกจากร่างและความน่าสะพรึงกลัวในขณะนั้น – ขออัลลอฮฺทรงให้เรามั่นคงด้วยถ้อยคำอันมั่นคงในเวลานั้นด้วยเถิด – อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เปล่าเลย! เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย** ﴿ หากเราอธิบายคำว่า كَلَّا (แปลว่า เปล่าเลย) เป็นการข่มขู่ อายะฮฺนี้ก็จะหมายความว่า โอ้ ลูกของอาดัม! เจ้าไม่สามารถปฏิเสธสิ่งที่เจ้ารับรู้แล้วในขณะนั้น (คือความตาย) เพราะสิ่งนี้จะกลายเป็นสิ่งที่เจ้าเห็นด้วยตาของเจ้าเอง แต่หากเราอธิบายคำว่า كَلَّا ว่าหมายถึง แน่นอน อายะฮฺนี้ก็จะมีความหมายที่ชัดเจนที่สุด กล่าวคือหมายความว่า มันเป็นความจริงอย่างแน่นอนเมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย ซึ่งหมายความว่าวิญญาณของเจ้าจะถูกดึงออกจากร่างกายและมันจะไปถึงคอหอย สิ่งนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ ﴿

“และเมื่อวิญญาณได้มาถึงคอหอย (83) และในขณะนั้นพวกเจ้ากำลังมองดูกันอยู่ (84) และเรานั้นอยู่ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเจ้า แต่ทว่าพวกเจ้ามองไม่เห็น (85) หากว่าพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใด และไม่มีพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเจ้าแล้ว (86) ไฉนเล่า พวกเจ้าจึงไม่ให้วิญญาณกลับมาสู่ร่างอีก หากพวกเจ้าพูดจริง (87)”

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสทำนองเดียวกัน ณ ที่นี้ว่า ﴾ **เปล่าเลย! เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงคอหอย (26) และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิม (27)** ﴿ อิกริมะฮฺรายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า หมายถึงจะมีผู้ที่อ่านรุกยะฮฺเพื่อรักษาเขาไหม?[375] อบูกิลาบะฮฺได้กล่าวทำนองเดียวกันนี้เกี่ยวกับอายะฮฺ ﴾ **และมีผู้กล่าวว่า ใครเล่าเป็นผู้ทำให้เขาฟื้นขึ้นเหมือนเดิม** ﴿ ว่า หมายถึง “จะมีแพทย์ที่สามารถรักษาเขาได้ไหม?”[376] กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และอิบนุ ซัยดฺ ต่างก็มีทรรศนะเช่นเดียวกันนี้[377] อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส ซึ่งได้กล่าวถึงอายะฮฺ ﴾ **และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง** ﴿ ว่า “เป็นเหตุการณ์

---

375. อัฏฏอบารี 24/75
376. อัฏฏอบารี 24/75
377. อัฏฏอบารี 24/75

ในวันสุดท้ายของเขาในโลกดุนยาและวันแรกในโลกอาคิเราะฮฺ ดังนั้น ย่อมมีความทุกข์ยากมาพบกับความทุกข์ยาก เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเมตตา"[378] อิกริมะฮฺกล่าวว่า อายะฮฺ ﴿ **และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง** ﴾ หมายถึง "เรื่องใหญ่ที่จะประสบกับเรื่องใหญ่" มุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึง "การทดสอบหนึ่งที่จะประสบกับการทดสอบหนึ่ง" ส่วนอัลฮะซัน อัลบัศรีได้กล่าวถึงอายะฮฺ ﴿ **และขาข้างหนึ่งทับขาอีกข้างหนึ่ง** ﴾ ว่าหมายถึง "หน้าแข้งทั้งสองข้างของเจ้าจะทับกัน"[379] อีกรายงานหนึ่งจากอัลฮะซัน อัลบัศรี ว่าหมายถึง "ขาทั้งสองข้างของเขาตายแล้วและมันไม่สามารถพยุงเขาได้ ซึ่งแต่ก่อนเขามักจะใช้มันในการเดินไปไหนมาไหน"[380]

ในส่วนของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **วันนั้น จะมีการนำพาไปยังพระเจ้าของเจ้า** ﴾ หมายถึง สถานที่กลับและจุดหมายปลายทาง กล่าวคือ เมื่อดวงวิญญาณได้ขึ้นสู่บรรดาชั้นฟ้าแล้วอัลลอฮฺ ﷻ จะตรัสว่า "จงคืนบ่าวของข้ากลับไปยังแผ่นดินเถิด เพราะแท้จริงข้าได้สร้างพวกเขาจากดินและข้าจะให้พวกเขากลับไปยังดิน และจากดินนั้นเช่นกันที่ข้าจะนำพวกเขาออกมาอีกครั้งหนึ่ง" เรื่องนี้ได้มีรายงานไว้ในฮะดีษยาวจากอัลบะรออฺ[381] ซึ่งแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ ﴾

"และพระองค์คือ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด เหนือปวงบ่าวของพระองค์ และทรงส่งบรรดา (มลาอิกะฮฺ) ผู้บันทึกความดีและความชั่ว มายังพวกเจ้าด้วย จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนใดในพวกเจ้าแล้ว บรรดาทูตของเรา ก็จะรับชีวิตของพวกเขาไปโดยที่พวกเขา (บรรดาทูต) จะไม่ละเลย (หน้าที่ของพวกเขา) (61) แล้วพวกเขา (ปวงบ่าว) ก็ถูกนำกลับไปยังอัลลอฮฺ ผู้เป็นนายอันแท้จริงของพวกเขา พึงรู้เถิดว่าการตัดสินนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้รวดเร็วยิ่งในบรรดาผู้สอบสวนทั้งหลาย (62)"[382]

378. อัฏฏอบารี 24/76
379. อัฏฏอบารี 24/78
380. อัลกุรฏุบี 19/112
381. หนังสือ อัฏฏิวาล ของอัฏฏ็อบรอนี
382. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 61-62

ว่าด้วยสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่นและไม่ละหมาด** ⑶ **แต่เขากลับปฏิเสธและผินหลังให้** ⑶ ﴾ นี่เป็นการกล่าวถึงผู้ปฏิเสธศรัทธาที่หัวใจของเขาได้ปฏิเสธสัจธรรมขณะมีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา และร่างกายของเขาได้ละทิ้งการประกอบการงาน เพราะฉะนั้นในตัวเขาจึงไม่มีความดีใดๆ ทั้งภายในหรือภายนอก ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด** ⑶ **แต่เขากลับปฏิเสธและผินหลังให้** ⑶ **แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างหยิ่งยโส** ⑶ ﴾ หมายถึง เขาดื้อรั้น ชั่วช้า เกียจคร้าน ขาดความพยายามและขาดซึ่งการงานที่ดีใดๆ คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴾

"และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกพ้องของพวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างตลกคะนอง"[383]

และเช่นที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ ﴾

"แท้จริง เขา (ในโลกดุนยา) เคยร่าเริงอยู่กับครอบครัวของเขา ⑬ แท้จริง เขาคิดว่าเขาจะไม่กลับไปอีก ⑭"

หมายถึง กลับไปหาอัลลอฮฺ ﷻ

﴿ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ ﴾

"หาใช่อย่างที่เขาคิดไม่ แท้จริง พระเจ้าของเขาทรงเฝ้าดูเขาอยู่เสมอ ⑮"[384]

อัฎเฎาะฮาก รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่าเขากล่าวว่า ﴿ **แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของเขาอย่างหยิ่งยโส** ﴾ หมายถึง หยิ่งผยอง[385] กอตาดะฮฺ และเซด บิน อัสลัม กล่าวว่า หมายถึง เดินอย่างหยิ่งผยอง[386] อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด** ﴾ นี่คือการเตือนและข่มขู่อย่างรุนแรงจากอัลลอฮฺ

383. ซูเราะฮฺ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน อายะฮฺที่ 31

384. ซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก อายะฮฺที่ 13-15

385. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/363

386. อัฏฏอบารี 24/81

แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาซึ่งเดินไปมาอย่างหยิ่งยโส กล่าวคือ เจ้าจะเดินอย่างหยิ่งผยองอย่างไรก็แล้วแต่เจ้าเถิด เพราะเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้สร้างแล้ว! นี่คือคำข่มขู่ที่รุนแรงและยังเป็นการเยาะเย้ยผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴾

"จงลิ้มรสการลงโทษซิ แท้จริง เจ้าคือผู้มีอำนาจ ผู้มีเกียรติ (มิใช่หรือ?)"[387]

และเช่นเดียวกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴾

"พวกเจ้าจงกิน และเพลิดเพลินอีกสักหน่อยเถิด แท้จริง พวกเจ้าเป็นอาชญากร"[388]

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ﴾

"ดังนั้น พวกท่านจงสักการะบูชาตามที่พวกท่านประสงค์อื่นจากพระองค์เถิด"[389]

และอายะฮฺ

﴿ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ﴾

"จงทำตามสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนาเถิด"[390]

และอีกหลายอายะฮฺที่มีความหมายเช่นนี้

อบูอับดุรเราะฮฺมาน อันนะซาอี ได้บันทึกจาก สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า "ฉันได้กล่าวถามอิบนุ อับบาสเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด** ﴾ เขาตอบว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวคำนี้แก่อบูญะฮัล จนกระทั่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ประทานอายะฮฺนี้[391] อิบนุ อบีฮาติม ได้บันทึกจากกอตาดะฮฺ เกี่ยวกับ อายะฮฺ ﴿ **ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด** ﴾ ว่า เป็นการตอกย้ำการข่มขู่ ซึ่งนักวิชาการได้รายงานว่า

387. ซูเราะฮฺ อัดดุคอน อายะฮฺที่ 49
388. ซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาต อายะฮฺที่ 36
389. ซูเราะฮฺ อัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 15
390. ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 40
391. อันนะซาอี ในหนังสือ อัสสุนัน อัลกุบรอ 6/504

ครั้งหนึ่ง ท่านรอซูล ﷺ เคยจับเสื้ออบูญะฮัล ศัตรูของอัลลอฮฺ และกล่าวแก่เขาว่า ﴾ **ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด แล้วก็ความวิบัติจงมีแด่เจ้าเถิด** ﴿ อบูญะฮัลจึงกล่าวว่า "โอ้ มุฮัมมัด เจ้าข่มขู่ฉันหรือ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ทั้งตัวเจ้าและพระเจ้าของเจ้าไม่สามารถทำอะไรฉันได้ เพราะฉันเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดที่เดินอยู่ระหว่างภูเขาสองแห่งของมักกะฮฺ"

มนุษย์จะไม่ถูกละเลย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ?** ﴿ อัสสุดดีย์ กล่าวว่า "หมายถึง เขาคิดว่าจะไม่ฟื้นคืนชีพกระนั้นหรือ"? มุญาฮิด, อัชชาฟิอี และอับดุรเราะฮฺมาน บิน เซด บิน อัสลัม ต่างก็กล่าวว่า "หมายถึง เขาคิดว่าจะไม่ถูกสั่งห้ามหรือสั่งใช้ใดๆ กระนั้นหรือ?" เห็นได้ชัดว่าอายะฮฺนี้ครอบคลุมทั้งสองความหมาย กล่าวคือ เขาจะไม่ถูกละเลยในโลกดุนยาโดยไม่ถูกสั่งใช้หรือสั่งห้ามใดๆ และจะไม่ถูกปล่อยทิ้งในหลุมศพโดยไม่ฟื้นคืนชีพ แต่ทว่าในดุนยานั้น เขามีบทบัญญัติที่ถูกสั่งใช้ให้ปฏิบัติและมีข้อห้ามที่ถูกสั่งใช้ให้ละทิ้ง ส่วนในโลกอาคิเราะฮฺ เขาจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพกลับไปยังอัลลอฮฺ ﷻ เจตนารมณ์ในที่นี้คือการยืนยันว่าการฟื้นคืนชีพอีกครั้งคือความจริง และเพื่อตอบโต้คนโง่เขลา เบาปัญญาและคนดื้อรั้นทั้งหลายที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงใช้จุดเริ่มต้นของการสร้างที่มาจากความว่างเปล่าเป็นหลักฐานว่าพระองค์สามารถสร้างขึ้นมาใหม่จากสิ่งที่มีอยู่เดิม ว่า ﴾ **เขามิได้เป็นน้ำเชื้อหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่หลั่งออกมากระนั้นหรือ?** ﴿ หมายความว่า มนุษย์เคยเป็นเพียงน้ำอสุจิที่อ่อนแอและน่ารังเกียจ ﴾ **ที่หลั่งออกมา** ﴿ จากกระดูกสันหลัง (ของชาย) เข้าสู่มดลูก (ของสตรี) มิใช่หรือ? ﴾ **แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงสร้าง (เขา) แล้วก็ทรงทำให้เสร็จอย่างสมบูรณ์** ﴿ หมายความว่า เขากลายเป็นเลือดก้อนหนึ่ง จากนั้นกลายเป็นก้อนเนื้อ จากนั้นถูกทำให้มีรูปร่าง และมีการเป่าวิญญาณเข้าไปในตัวเขา จากนั้นเขาก็กลายเป็นสิ่งถูกสร้างที่สมบูรณ์แบบด้วยอวัยวะต่างๆ ที่เพียบพร้อมไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงด้วยการอนุมัติและการกำหนดของอัลลอฮฺ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง** ﴿ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น พระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?** ﴿ หมายความว่า พระองค์ผู้ทรงสร้างมัคลูกที่สมบูรณ์แบบนี้จากอสุจิที่อ่อนแอเพียงหยดเดียว จะไม่สามารถสร้างมันขึ้นมาใหม่เหมือนที่พระองค์ได้ทรงสร้างมันตั้งแต่แรกหรือ? การสร้างขึ้นมาใหม่จากสิ่งที่มีอยู่เดิม ย่อมง่ายกว่าการสร้างครั้งแรกจากความว่างเปล่า หรืออาจจะเหมือนกันในเชิงความยากง่าย เรื่องนี้มีสองทรรศนะ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴾

"และพระองค์คือ ผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์"[392]

ทรรศนะแรกเป็นที่แพร่หลายมากกว่า ดังที่ได้อธิบายและมีบทสรุปให้แล้วก่อนหน้านี้ใน ซูเราะฮฺ อัรฺรูม และอัลลอฮฺ ﷻ ทรงรู้ดียิ่ง

การวิงวอนในตอนท้ายของซูเราะฮฺนี้

อบูดาวูด رحمه الله ได้บันทึกจาก มูซา บิน อบีอาอิชะฮฺ ว่า มีชายคนหนึ่ง (เศาะฮาบะฮฺ) ละหมาดบนบ้านของเขา และทุกครั้งที่เขาอ่านอายะฮฺ

﴿ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴾

"ดังนั้น พระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?"

เขาก็จะกล่าวว่า "มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ พระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอน" ผู้คนที่ได้ยินจึงถามเขาเกี่ยวกับการกล่าวเช่นนี้ เขากล่าวตอบว่า "ฉันได้ยินมาจากท่านรอซูล ﷺ" ฮะดีษนี้บันทึกโดย อบูดาวูดเพียงท่านเดียว และเขามิได้บอกว่าใครคือเศาะฮาบะฮฺคนนี้ แต่ไม่ส่งผลใดๆ ต่อฮะดีษ

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

392. ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 27

تفسير سورة الإنسان

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินซาน

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การอ่านซูเราะฮฺ อัสสัจญ์ดะฮฺ และซูเราะฮฺ อัลอินซาน ในการละหมาดศุบฮฺในวันศุกร์

เราได้เคยอธิบายก่อนหน้านี้ว่า มีฮะดีษในหนังสือ เศาะฮีฮฺมุสลิม ซึ่งเป็นรายงานจาก อิบนุ อับบาส ระบุว่า ในการละหมาดศุบฮฺในวันศุกร์ท่านรอซูล ﷺ มักจะอ่านซูเราะฮฺ อัสสัจญ์ดะฮฺ ﴿ الم ۝١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ﴾ และซูเราะฮฺ อัลอินซาน ﴿ هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ ﴾[393]

سورة الإنسان

ซูเราะฮฺ อัลอินซาน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا
۝١ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ۝٢ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝٣ ﴾

393. มุสลิม 2/599

1. ระยะเวลาหนึ่งได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์แล้วมิใช่หรือ? เมื่อเขามิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย

2. แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราได้ทดสอบเขา ดังนั้น เราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น

3. แท้จริง เราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บางทีเขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางทีเขาก็เป็นผู้เนรคุณ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างมนุษย์จากที่เขาไม่เคยมีตัวตนอยู่เลย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่าพระองค์ทรงสร้างมนุษย์หลังจากที่เขาไม่เคยมีตัวตนหรือไม่เคยเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การกล่าวถึงด้วยซ้ำ เนื่องจากความต่ำต้อยและความอ่อนแอของมนุษย์ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ระยะเวลาหนึ่งได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์แล้วมิใช่หรือ? เมื่อเขามิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงเลย** ﴾ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายประเด็นนี้โดยตรัสว่า ﴿ **แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง** ﴾ คำว่า أَمْشَاجٍ หมายถึง ผสม คำว่า المَشْجُ และ المَشِيْجُ หมายถึง สิ่งที่ผสมเข้าด้วยกัน อิบนุ อับบาส กล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง** ﴾ ว่า หมายถึง น้ำ (อสุจิ) ของผู้ชายและน้ำ (อสุจิ) ของผู้หญิง เมื่อทั้งสองถูกรวมและผสมกัน[394] จากนั้นมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงจากขั้นหนึ่งไปอีกขั้นหนึ่ง และจากสภาพหนึ่งไปอีกสภาพหนึ่ง จากสีหนึ่งไปอีกสีหนึ่ง อิกริมะฮฺ, มุญาฮิด, อัลฮะซัน และ อัรฺรอบีอฺ บิน อนัส ต่างก็กล่าวไว้เช่นนี้ พวกเขากล่าวว่า أَمْشَاجٍ คือการผสมน้ำ (อสุจิ) ของผู้ชายกับน้ำ (อสุจิ) ของผู้หญิง[395] ในส่วนของคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ **เพื่อเราได้ทดสอบเขา** ﴾ คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾

"เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบพวกเจ้าว่า คนใดในหมู่พวกเจ้ามีผลงานดีเลิศ"[396]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสต่อไปว่า ﴿ **ดังนั้น เราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น** ﴾

394. อัฏฏอบารี 24/89

395. อัฏฏอบารี 24/89

396. ซูเราะฮฺ อัลมุลกฺ อายะฮฺที่ 2

หมายความว่า เราได้ประทานความสามารถด้านการได้ยินและการมองเห็นแก่เขา เพื่อให้เขาใช้ในการเชื่อฟังหรือฝ่าฝืนก็ได้

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้ทางนำแก่มนุษย์ ดังนั้น เขาเลือกที่จะเป็นผู้กตัญญูหรือเนรคุณ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง เราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว** ﴾ หมายความว่า เราได้อธิบาย ชี้แจง และแสดงให้เขาเห็น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى ﴾

"และส่วนพวกษะมูดนั้น เราได้ชี้แนะทางให้แก่พวกเขาแล้ว แต่พวกเขากลับชอบความมืดบอดมากกว่าทางนำ"[397]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **เราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว** ﴾ หมายความว่า เราได้อธิบายแก่เขาถึงทางแห่งความดีและทางแห่งความชั่ว นี่คือคำกล่าวของอิกริมะฮฺ อะฏิยะฮฺ อิบนุ ซัยด์ และเป็นทรรศนะที่ชัดเจนของมุญาฮิด และยังเป็นทรรศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **บางทีเขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางทีเขาก็เป็นผู้เนรคุณ** ﴾ ความหมายคือ ด้วยเหตุนี้เขาจึงเศร้าหมองหรือมีความสุข นี้เหมือนกับสิ่งที่มุสลิมบันทึกไว้ในฮะดีษจากอบูมาลิก อัลอัชอะรี ท่านกล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า "มวลมนุษยชาติตื่นขึ้นในตอนเช้าเป็นพ่อค้าแห่งจิตวิญญาณของตนเอง ดังนั้น เขาจึงกักขังหรือปล่อยมันให้เป็นอิสระ"[398]

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا

397. ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 17
398. มุสลิม 1/203

وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾
فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُم بِمَا
صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

4. แท้จริง เราได้เตรียมโซ่ตรวน และพันธนาการ และเปลวเพลิงไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

5. แท้จริง บรรดาคนดีนั้นจะได้ดื่มจากแก้วน้ำ ซึ่งผสมด้วยการบูรหอม

6. เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮฺจะได้ดื่ม พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ

7. พวกเขาปฏิบัติตามคำสัตย์สาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่ความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว

8. และพวกเขาให้อาหารแม้ว่ารักหวงแหนมันแก่คนยากจน เด็กกำพร้า และเชลยศึก

9. (พวกเขากล่าวว่า) แท้จริง เราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮฺ เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด

10. แท้จริง เรากลัวต่อพระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นวันแห่งหน้านิ่วคิ้วขมวดและแสนสาหัส

11. ดังนั้น อัลลอฮฺจะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปีติ

12. และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขา เนื่องเพราะพวกเขาอดทนด้วยสวนสวรรค์ และอาภรณ์ไหมแพร

การตอบแทนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และบรรดาคนดี

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งถึงสิ่งที่พระองค์เตรียมไว้แก่บรรดาบ่าวผู้ปฏิเสธศรัทธาอันได้แก่โซ่ตรวนพันธนาการ และเปลวเพลิงในนรกญะฮันนัม ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ﴾

"เมื่อปลอกคอเหล็กถูกคล้องคอของพวกเขา และโซ่ตรวน โดยที่พวกเขาจะถูกลากไป (71) ในน้ำเดือดพล่าน แล้วพวกเขาจะถูกเผาไหม้ในไฟนรก (72)"[399]

หลังจากพระองค์ตรัสถึงเปลวเพลิงที่พระองค์เตรียมไว้แก่บรรดาคนชั่วแล้ว พระองค์ตรัสต่อไปว่า ﴾ **แท้จริง บรรดาคนดีนั้นจะได้ดื่มจากแก้วน้ำ ซึ่งผสมด้วยการบูรหอม** ﴿ สรรพคุณของการบูรเป็นที่ทราบกันดีว่ามีลักษณะเย็นชื่นใจและมีกลิ่นหอม และจะมีรสชาติที่อร่อยในสวนสวรรค์อีกด้วย อัลฮะซัน กล่าวว่า "ความเย็นชื่นใจของการบูรจะอยู่ในความหอมของขิง" อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴾ **เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮฺจะได้ดื่ม พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ** ﴿ หมายความว่า สิ่งที่จะถูกผสมให้กับบรรดาคนดีเหล่านี้ซึ่งมาจากการบูรนั้น คือตาน้ำพุที่ปวงบ่าวที่ใกล้ชิดอัลลอฮฺจะได้ดื่มโดยตรงโดยไม่ได้ผสมอะไรเลย และพวกเขาจะดื่มจนอิ่ม คำว่า **يَشْرَبُ** (แปลว่า ดื่ม) หมายรวมถึง **يَرْوَى** (ดับกระหาย) ส่วนคำว่า ﴾ **พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ** ﴿ หมายความว่า พวกเขาดื่มด่ำกับตาน้ำพุอย่างเต็มที่ตามที่พวกเขาปรารถนาและทุกที่ทุกเวลาที่พวกเขาต้องการ ไม่ว่าในปราสาท ที่พำนัก ห้องนั่งเล่น และที่ที่พวกเขาอยู่ คำว่า **التفجير** หมายถึง พวยพุ่งออกมา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴾

"และพวกเขากล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน จนกว่าท่านจะทำให้น้ำพวยพุ่ง (เป็นน้ำพุ) ออกมาจากแผ่นดินเพื่อพวกเรา"[400]

และดังที่พระองค์ตรัสอีกว่า

﴿ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴾

"และเราได้ทำให้มีแม่น้ำไหลออกมาท่ามกลาง (สวน) ทั้งสอง"[401]

---

399. ซูเราะฮฺ ฆอฟิรฺ อายะฮฺที่ 71-72

400. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 90

401. ซูเราะฮฺ อัลกะหฟฺ อายะฮฺที่ 33

มุญาฮิด กล่าวว่า ﴾ **พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ** ﴿ หมายความว่า พวกเขาสามารถบังคับทิศทางของมันให้ไปได้ทุกที่ตามต้องการ[402] อิกริมะฮฺและกอตาดะฮฺต่างก็กล่าวทำนองเดียวกันนี้[403] อัษเษารี กล่าวว่า หมายถึง พวกเขาจะทำให้มันไหลไปทุกที่ที่พวกเขาต้องการ[404]

การงานของคนดีเหล่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **พวกเขาปฏิบัติตามคำสัตย์สาบาน และกลัวต่อวันหนึ่งที่ความชั่วร้ายของมันจะกระจายไปทั่ว** ﴿ หมายความว่า พวกเขาอุทิศตนเพื่อสักการะอัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญชาใช้พวกเขาจากการงานต่างๆ ที่เป็นข้อบังคับตามบทบัญญัติอิสลาม รวมถึงการงานที่เป็นการบนบาน ซึ่งถือเป็นคำสัญญาที่พวกเขาต้องปฏิบัติ อิมามมาลิก รายงานจาก ฏ็อลฮะฮฺ บิน อับดุลมาลิก อัลอัยลี ซึ่งรายงานจาก อัลกอซิม บิน มาลิก จากอาอิชะฮฺ ؓ ว่าท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« مَن نَذَرَ أنْ يُطِيعَ اللهَ فَلْيُطِعْهُ، ومَن نَذَرَ أنْ يَعْصِيَهُ فلا يَعْصِهِ »

"ผู้ใดสาบานว่าจะเชื่อฟังอัลลอฮฺ เขาจงเชื่อฟังพระองค์ และผู้ใดสาบานที่จะฝ่าฝืนอัลลอฮฺ เขาจงอย่าฝ่าฝืนพระองค์"[405]

อัลบุคอรี ยังได้บันทึกฮะดีษนี้จากอิมามมาลิก ด้วยเช่นกัน[406]

พวกเขายังละทิ้งสิ่งต้องห้ามต่างๆ ซึ่งพระองค์ได้ทรงห้ามไว้เนื่องจากกลัวการมีจุดจบที่ชั่วช้าในวันกิยามะฮฺ ซึ่งเป็นวันที่ความชั่วจะแพร่กระจายออกไปในหมู่มนุษย์ ยกเว้นผู้ที่อัลลอฮฺทรงเมตตา อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ﴾ مُسْتَطِيرًا ﴿ หมายถึง **فاشيًا** "แพร่กระจาย" กอตาดะฮฺ กล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ! ความเลวร้ายในวันนั้นก็จะแพร่กระจายออกไปจนเต็มบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน"[407] อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **และพวกเขาให้อาหารแม้ว่ารักหวงแหนมัน** ﴿ มีทรรศนะหนึ่งระบุว่า หมายถึง ให้อาหารบนพื้นฐานของความรักต่ออัลลอฮฺ ซึ่งตามทรรศนะนี้ความหมายของสรรพนาม (ه) ในคำว่า (حُبِّهِ) หมายถึง อัลลอฮฺ อย่างไรก็ตามความหมายที่ชัดเจนกว่าคือคำสรรพนาม (ه) ในคำว่า (حُبِّهِ) หมายถึง อาหาร ดังนั้นตามทรรศนะนี้หมายความว่าพวกเขาเสียสละบริจาคอาหารแม้ว่าพวกเขาเองก็รักและปรารถนาต่ออาหารนั้น

---

402. อัฏฏอบารี 24/94
403. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/369
404. อัฏฏอบารี 24/95
405. อัลมุวัฏเฏาะอฺ 2/476
406. ฟัตฮุลบารี 11/589
407. อัฏฏอบารี 24/96

มุญาฮิด และมุกอติลได้ให้ทรรศนะนี้ และเป็นทรรศนะที่ถูกเลือกโดย อิบนุ ญะรีร[408] ซึ่งคล้ายกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ﴾

"และเขาบริจาคทรัพย์ ทั้ง ๆ ที่เขารักมัน"[409]

และดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ﴾

"พวกเจ้าจะไม่ได้ความดีงาม จนกว่าพวกเจ้าจะบริจาคจากสิ่งที่พวกเจ้ารัก"[410]

ในหนังสือ ฮะดีษเศาะฮีฮฺ มีฮะดีษบทหนึ่งกล่าวว่า

« أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ، شَحِيحٌ، تَأْمُلُ الْغِنَى، وَتَخْشَى الْفَقْرَ»

"การบริจาคที่ดีที่สุด คือ การที่ท่านบริจาคในขณะที่มีสุขภาพดี หวงแหน หวังความร่ำรวย และกลัวความยากจน"[411]

หมายถึง ในสภาพที่เจ้ารัก หวงแหนและมีความต้องการในทรัพย์สินนั้น ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพวกเขาให้อาหารแม้ว่ารักหวงแหนมันแก่คนยากจน เด็กกำพร้าและเชลยศึก** ﴾ เราได้เคยอธิบายความหมายและลักษณะของคนยากจนและเด็กกำพร้าไปแล้ว ส่วนเชลยศึกนั้น สะอีด บิน ญุเบรฺ, อัลฮะซัน และอัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า หมายถึง เชลยศึกที่เป็นชาวกิบลัต[412] อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "ในขณะนั้น (ขณะที่อายะฮฺนี้ถูกประทานลงมา) เชลยศึกของพวกเขาเป็นพวกมุชริกีน"[413] และหลักฐานในเรื่องนี้คือ ในวันสงครามบะดัรฺ ท่านรอซูล ﷺ ได้สั่งให้เศาะฮาบะฮฺปฏิบัติดีต่อเชลย ซึ่งพวกเขาจะให้ความสำคัญกับเชลยมากกว่าตนเอง โดยเฉพาะในเรื่องอาหาร อิกริมะฮฺกล่าวว่า "เชลยที่ถูกระบุในอายะฮฺนี้หมายถึงทาส"[414] อิบนุ ญะรีรฺ ได้เลือกทรรศนะนี้เนื่องจากอายะฮฺครอบคลุมทั้งมุสลิมและกาฟิรฺ[415] สะอีด บิน ญุเบรฺ, อะฏออฺ, อัลฮะซัน และกอตาดะฮฺ ต่างก็มีทรรศนะเช่นนี้ ท่านรอซูล ﷺ ได้สั่งเสียให้ปฏิบัติต่อทาสด้วยดีในฮะดีษต่าง ๆ และคำสั่งเสียสุดท้ายที่ท่านได้ให้ไว้ก่อนเสียชีวิต ท่านได้กล่าวว่า

---

408. อัฏฏอบารี 24/96
409. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 177
410. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 99
411. ฟัตฮุลบารี 3/334
412. อัฏฏอบารี 24/97
413. บันทึกโดย อับดุรฺร็อซซาก 3/337
414. อัลกุรฺฏุบี 19/129
415. อัฏฏอบารี 24/98

« الصَّلَاةَ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ »

"จงเอาใจใส่การละหมาด และสิ่งที่มือขวาของท่านครอบครอง (ทาส)"[416]

มุญาฮิด กล่าวว่า เขา (เชลย) คือผู้ที่ถูกกักขัง[417] ดังนั้น ความหมายคือ บรรดาคนดีเหล่านี้จะให้อาหารแก่ผู้อื่นทั้งๆ ที่พวกเขาเองก็รักและปรารถนาอาหารนั้น โดยพวกเขากล่าวว่า ﴾ **แท้จริง เราให้อาหารแก่พวกท่าน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮฺ** ﴿ หมายถึง คาดหวังผลบุญและความพอพระทัยของอัลลอฮฺ ﴾ **เรามิได้หวังการตอบแทนและการขอบคุณจากพวกท่านแต่ประการใด** ﴿ หมายความว่า เราจะไม่ขอสิ่งตอบแทนจากพวกท่านและเราไม่ได้ต้องการให้ท่านขอบคุณเราต่อหน้าผู้คน มุญาฮิดและ สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ! พวกเขาไม่ได้พูดสิ่งนี้ออกมา แต่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขา พระองค์จึงทรงชมเชยพวกเขา เพื่อที่ทุกคนจะได้แสวงหาสิ่งนี้"[418] ﴾ **แท้จริง เรากลัวต่อพระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นวันแห่งหน้านิ่วคิ้วขมวด และแสนสาหัส** ﴿ หมายถึง เราปฏิบัติเช่นนี้เพื่อที่อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงเมตตาเรา และปฏิบัติต่อเราด้วยความเมตตาในวันที่ ﴾ **หน้านิ่วคิ้วขมวด และแสนสาหัส** ﴿ อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า عَبُوسًا หมายถึง ยากลำบาก ส่วนคำว่า قَمْطَرِيرًا หมายถึง ยาวนาน[419] อิกริมะฮฺ และคนอื่นๆ ได้รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า ﴾ **วันแห่งหน้านิ่วคิ้วขมวด และแสนสาหัส** ﴿ กล่าวคือ ในวันนั้น ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะขมวดคิ้วจนกระทั่งเหงื่อไหลระหว่างดวงตาของเขาเหมือนน้ำมันดิน[420] มุญาฮิด กล่าวว่า عَبُوسًا หมายถึง ขมวดริมฝีปากทั้งสองข้าง และ قَمْطَرِيرًا หมายถึง ทำหน้าบึ้งตึง สะอีด บิน ญุเบรฺ และ กอตาดะฮฺ กล่าวว่า "ใบหน้าจะบึ้งตึงเนื่องจากความตกใจกลัว ส่วนคำว่า قَمْطَرِيرًا คือการหดตัวของหน้าผากและสิ่งที่อยู่ระหว่างดวงตาทั้งสองข้างเนื่องจากความตกใจกลัว" อิบนุ เซด กล่าวว่า عَبُوسًا หมายถึง ชั่วร้าย ส่วน قَمْطَرِيرًا หมายถึง ร้ายแรง

รายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับการตอบแทนสำหรับบรรดาคนดีในสวรรค์และความโปรดปรานต่างๆ ที่อยู่ในสวรรค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น อัลลอฮฺจะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปีติ** ﴿ สิ่งนี้เป็นความสวยงาม

---

416. อันนะซาอี ใน สุนัน อัลกุบรอ 4/258
417. อัฏฏอบารี 24/98
418. อัฏฏอบารี 24/98
419. อัฏฏอบารี 24/100
420. อัฏฏอบารี 24/99

ในการกล่าวถึงสองสิ่งที่คล้ายคลึงกัน ﴿ **ดังนั้น อัลลอฮฺจะทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น** ﴾ หมายความว่า พระองค์จะทำให้พวกเขาปลอดภัยจากสิ่งที่พวกเขากลัว ﴿ **และจะทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่น** ﴾ หมายถึง บนใบหน้าของพวกเขา ﴿ **และความปีติ** ﴾ หมายถึง ในใจของพวกเขา อัลฮะซัน อัลบัศรี, กอตาดะฮฺ, อบูอัลอาลิยะฮฺ และอัรรอเบียะอฺ บิน อนัส ต่างก็ให้ทรรศนะเช่นนี้[421] ซึ่งคล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ ﴾

"หลายใบหน้าในวันนั้นจะสดใส (38) หัวเราะดีใจร่าเริง (39)"[422]

ทั้งนี้เพราะถ้าจิตใจเป็นสุข ใบหน้าก็จะสดใส ดังที่กะอบฺ บิน มาลิก ได้กล่าวไว้ในฮะดีษที่ยาวว่า ท่านรอซูล ﷺ นั้นเมื่อใดก็ตามที่ท่านมีความสุข ใบหน้าของท่านจะสดใสเหมือนดวงจันทร์เต็มดวง[423] ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ؓ กล่าวว่า "ครั้งหนึ่ง ท่านรอซูล ﷺ เข้ามาหาฉันอย่างมีความสุข โดยที่สีหน้าของท่านเปล่งประกาย...จนจบฮะดีษ"[424]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขา เนื่องเพราะพวกเขาอดทน** ﴾ หมายความว่า เพราะความอดทนของพวกเขา ทำให้พระองค์ประทานสวนสวรรค์และเสื้อผ้าจากไหมแก่พวกเขา นั่นหมายถึงที่พำนักอันกว้างขวาง ชีวิตที่น่ารื่นรมย์ และเสื้อผ้าชั้นดี อัลฮาฟิส อิบนุ อะซากิรฺ ได้รายงานชีวประวัติของ ฮิชาม บิน สุลัยมาน อัดดารอนี ว่า ครั้งหนึ่ง มีการอ่านซูเราะฮฺ อัลอินซาน ให้อบูสุลัยมาน อัดดารอนี ฟัง และเมื่ออ่านไปถึงอายะฮฺที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่พวกเขาเนื่องเพราะพวกเขาอดทน ด้วยสวนสวรรค์ และอาภรณ์ไหมแพร** ﴾ เขาก็กล่าวว่า เพราะพวกเขาอดทนที่จะละทิ้งอารมณ์ใฝ่ต่ำในดุนยา

﴿ مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ

421. อัฏฏอบารี 24/101

422. ซูเราะฮฺ อะบะสะ อายะฮฺที่ 38-39

423. ฟัตฮุลบารี 6/563

424. ฟัตฮุลบารี 6/563

عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ
قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾
عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا
رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا
كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن
فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ
سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾

13. นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นวมยาวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่พบเห็นดวงอาทิตย์ (ความร้อน) และความเหน็บหนาว

14. และร่มเงาของ (ต้นไม้) สวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำลงมาใกล้พวกเขา

15. และมีภาชนะที่ทำด้วยเงิน และแก้วน้ำที่ทำด้วยแก้วใสถูกวนเวียนรอบ ๆ พวกเขา

16. แก้วน้ำใสซึ่งทำจากเงิน โดยพวกเขาจะเติมมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ

17. และในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มในแก้วน้ำซึ่งผสมด้วยขิง

18. ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบีล

19. และมีเด็กรับใช้ที่เป็นอมตะ วนเวียน (ปรนนิบัติ) รอบ ๆ ตัวพวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย

20. และเมื่อเจ้ามองไปยังที่นั่น เจ้าจะพบแต่ความสุข และอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาล

21. บนพวกเขามีอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียด และอิสตับร็อก และพวกเขาจะประดับประดาด้วยกำไลเงิน และพระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง

22. แท้จริง นี่คือการตอบแทนแก่พวกเจ้า และการขวนขวายของพวกเจ้านั้นก็ได้รับการขอบคุณ

ว่าด้วยเก้าอี้นวมยาว และในสวรรค์อากาศไม่ร้อนและไม่หนาว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกเราเกี่ยวกับชาวสวรรค์และความสุขชั่วนิรันดร์ที่พวกเขาจะได้รับตลอดจนความโปรดปรานมากมายล้อมรอบตัวพวกเขา อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นวมยาวในสวนสวรรค์** ﴾ เรื่องนี้ได้ถูกอธิบายแล้วในซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต และความเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับความหมายของการนอนเอกเขนกว่ามันคือการนอนราบ เอนศอก นั่งขัดสมาธิ หรือนั่งอย่างมั่นคง และได้อธิบายว่า الْأَرَائِكِ คือ เตียงที่มีโครงสร้างคล้ายห้องมีเสาถูกคลุมด้วยผ้าม่านคล้ายมุ้ง

ในส่วนของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาจะไม่พบเห็นดวงอาทิตย์ (ความร้อน) และความเหน็บหนาว** ﴾ หมายความว่า ไม่มีความร้อนที่จะรบกวนพวกเขาหรือความเย็นยะเยือกที่ทรมาน มีเพียงสภาพอากาศเดียวเท่านั้นที่จะคงอยู่ตลอดไป และพวกเขาไม่ต้องการให้มันเปลี่ยนแปลงใดๆ

ร่มเงาต้นไม้ และผลไม้ในสวรรค์จะอยู่ใกล้จนสามารถเอื้อมถึง

﴿ **และร่มเงาของ (ต้นไม้) สวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด** ﴾ หมายความว่า กิ่งก้านจะอยู่ใกล้พวกเขา ﴿ **และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำลงมาใกล้** ﴾ หมายความว่า เมื่อใดก็ตามที่ต้องการเด็ดกินผลไม้ใดๆ มันก็จะเข้ามาใกล้ แล้วโน้มลงมาจากกิ่งที่สูงราวกับว่ามันได้ยินและเชื่อฟัง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในอายะฮฺอื่นว่า

﴿ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴾

"ผลไม้ของสวนทั้งสองแห่งนั้น อยู่ใกล้แค่มือเอื้อม"[425]

425. ซูเราะฮฺ อัรเราะหฺมาน อายะฮฺที่ 54

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴾

"การเด็ดผลไม้ของมัน อยู่แค่เอื้อมมือ"[426]

มุญาฮิด กล่าวว่า ﴿ **และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำลงมาใกล้** ﴾ ถ้าชาวสวรรค์ลุกขึ้นยืน มันก็จะลุกขึ้นพร้อมกับเขาในระดับที่เท่ากัน หากเขานั่ง มันก็จะย่อตัวลงเพื่อให้เขาเอื้อมถึง และถ้าเขานอนลง มันก็จะย่อตัวต่ำลงมาเพื่อที่เขาจะได้เอื้อมถึง นี่คือความหมายพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **โน้มต่ำลงมาใกล้** ﴾[427] กอตาดะฮฺกล่าวว่า "จะไม่มีหนามหรือระยะห่างใดๆ ที่จะห้ามมือของพวกเขาไม่ให้เด็ดมัน"[428]

ภาชนะเงิน และแก้วน้ำ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และมีภาชนะที่ทำด้วยเงิน และแก้วน้ำที่ทำด้วยแก้วใสถูกวนเวียนรอบ ๆ พวกเขา** ﴾ กล่าวคือ คนรับใช้จะเดินไปรอบๆ พวกเขาพร้อมภาชนะใส่อาหารที่ทำจากเงินและแก้วเครื่องดื่ม ซึ่งเป็นภาชนะใส่เครื่องดื่มที่ไม่มีที่จับหรือพวยกา แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แก้วน้ำใสซึ่งทำจากเงิน** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัลฮะซัน อัลบัศรี และคนอื่นๆ ก็กล่าวว่า "คำว่า **قوارير** คือ ความขาวของเงินในความโปร่งใสของแก้วกระจก"[429] กอวารีรฺทำด้วยแก้วกระจกเท่านั้น ดังนั้น แก้วน้ำเหล่านี้ทำด้วยเงิน แต่เนื่องจากมันใสมากจึงทำให้สามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ข้างในได้จากภายนอก และนี่เป็นสิ่งหนึ่งที่ไม่เหมือนสิ่งใดในโลกนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **โดยพวกเขาจะเติมมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ** ﴾ หมายถึง ตามสัดส่วนความกระหายของพวกเขา จะไม่มากไปหรือน้อยกว่านั้น แต่จะถูกเตรียมไว้ในปริมาณที่เหมาะกับการดับกระหายของผู้ดื่ม และนี่คือความหมายของคำพูดอิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, สะอีด บิน ญุเบรฺ, อบูศอลิหฺ, กอตาดะฮฺ, อิบนุ อับซา, อับดุลลอฮฺ บิน อุบัยดฺ บิน อุมัยรฺ, อัชชะอฺบี, และอิบนุ เซด, และเป็นทรรศนะของอิบนุ ญะรีรฺ และคนอื่นๆ[430] สิ่งนี้คือการดูแลให้ความสุข การให้เกียรติและการยกย่องที่ยอดเยี่ยมที่สุดในสวรรค์

426. ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ อายะฮฺที่ 23
427. อัฏฏอบารี 24/103
428. อัฏฏอบารี 24/103
429. อัฏฏอบารี 24/105, 106
430. อัฏฏอบารี 24/106

เครื่องดื่มขิง และซัลสะบีล

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มในแก้วน้ำซึ่งผสมด้วยขิง** ﴾ หมายถึง บรรดาคนดีจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้วเหล่านี้ คำว่า ﴿ كَأْسًا ﴾ (แก้ว) ตรงนี้ หมายถึง สุรา ﴿ **ซึ่งผสมด้วยขิง** ﴾ กล่าวคือ บางครั้งพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มที่ผสมการบูรซึ่งเย็นสดชื่น บางครั้งจะได้รับเครื่องดื่มผสมขิงซึ่งมีฤทธิ์ร้อน ทั้งนี้เพื่อเกิดความสมดุล อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺจะดื่มเครื่องดื่มตามที่พวกเขาต้องการ ดังที่กอตาดะฮฺและคนอื่นๆ ได้กล่าวไว้[431] ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสในตอนต้นของซูเราะฮฺนี้ว่า

﴿ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ ﴾

"เป็นตาน้ำพุที่ปวงบ่าวของอัลลอฮฺจะได้ดื่ม"[432]

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัส ณ ที่นี้ว่า ﴿ **ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุที่มีชื่อว่า ซัลสะบีล** ﴾ อิกริมะฮฺ กล่าวว่า "เป็นชื่อของน้ำพุในสวรรค์" มุญาฮิด กล่าวว่า "ที่เรียกเช่นนี้เนื่องจากกระแสน้ำไหลอย่างต่อเนื่องและมั่นคง"[433]

เด็กรับใช้ และผู้รับใช้ในสวรรค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และมีเด็กรับใช้ที่เป็นอมตะ วนเวียน (ปรนนิบัติ) รอบๆ ตัวพวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย** ﴾ หมายความว่า เด็กรับใช้ในสวรรค์จะวนเวียนปรนนิบัติอยู่รอบๆ ตัวชาวสวรรค์ ﴿ **อมตะ** ﴾ หมายความว่าอยู่ในสภาพที่เป็นอมตะ ไม่เปลี่ยนแปลง อายุขัยพวกเขาจะไม่เพิ่ม นักวิชาการบางท่านอธิบายว่า พวกเขาจะสวมต่างหูซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมกับเด็กไม่ใช่ผู้ใหญ่ ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่เรียงราย** ﴾ หมายความว่าเมื่อเจ้าเห็นพวกเขากระจัดกระจายไปปรนนิบัติเจ้านายอย่างมากมาย โดยที่พวกเขามีหน้าตางดงาม สีสันสดใส เสื้อผ้าและเครื่องประดับอันวิจิตรงดงาม เจ้าจะคิดว่าพวกเขาเหมือนไข่มุกที่แผ่กระจาย และนี่คือการเปรียบเทียบที่เหมาะสมที่สุดเพราะไม่มีอะไรจะสวยงามไปกว่าไข่มุกที่กระจัดกระจายในสถานที่อันวิจิตรงดงาม ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อเจ้ามองไป** ﴾ โอ้ มุฮัมมัด ﴿ **ยังที่นั่น** ﴾ หมายถึง สวรรค์และความสุข ความกว้างใหญ่ไพศาล ความสูงส่ง ความยินดีปรีดาที่มีอยู่ในสวรรค์ ﴿ **เจ้าจะพบแต่ความสุข และอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาล** ﴾

---

431. อัฏฏอบารี 24/107
432. ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 6
433. อัฏฏอบารี 24/108

หมายถึง ที่นั่นจะมีอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺและอำนาจการปกครองอันรุ่งโรจน์ ดังที่มีรายงานฮะดีษเศาะฮีฮฺว่า อัลลอฮฺ ﷻ จะตรัสแก่ชาวนรกคนสุดท้ายที่ได้ออกจากนรก ซึ่งเป็นคนสุดท้ายที่จะได้เข้าสวรรค์ว่า

« إِنَّ لَكَ مِثْلَ الدُّنْيا وعَشَرَةَ أَمْثالِها »

"แท้จริง เจ้าจะได้รับ (สวรรค์เท่ากับ) โลกดุนยา และอีกสิบเท่าของมัน"[434]

หากนี่คือสิ่งที่พระองค์จะประทานแก่ผู้ที่อยู่ในสวรรค์ชั้นที่ต่ำที่สุดแล้ว ท่านคิดว่าชาวสวรรค์ที่มีสถานะที่สูงกว่าจะได้รับความโปรดปรานเช่นไรจากอัลลอฮฺ?

เสื้อผ้าอาภรณ์ และเครื่องประดับในสวรรค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **บนพวกเขามีอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียด และอิสตับร็อก** ﴾ หมายถึง ในบรรดาเสื้อผ้าของชาวสวรรค์นั้นมีผ้าไหมและซุนดุส ซึ่งเป็นผ้าไหมชั้นสูง เสื้อผ้าเหล่านี้จะเป็นเสื้อทั่วไปและอาภรณ์ที่สวมติดกับร่างกาย สำหรับ อิสตับร็อก นั้นเป็นผ้าที่มีความแวววาวเป็นประกาย และเป็นสิ่งที่สวมใส่เป็นชุดคลุมชั้นนอกซึ่งเป็นลักษณะที่รู้กันในการสวมใส่เสื้อผ้า ﴿ **และพวกเขาจะประดับประดาด้วยกำไลเงิน** ﴾ นี่คือลักษณะของคนดี ส่วนคนที่อยู่ใกล้ชิดอัลลอฮฺนั้นเป็นดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴾

"พวกเขาจะได้ประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก และอาภรณ์ของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม"[435]

หลังจากที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถึงการประดับประดาภายนอกด้วยผ้าไหมและเครื่องประดับแล้ว พระองค์ก็ตรัสต่อไปว่า ﴿ **และพระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง** ﴾ หมายถึง พระองค์จะชำระล้างภายในของพวกเขาให้ปราศจากความอิจฉา อคติ ความเกลียดชัง ความเคียดแค้น และลักษณะนิสัยที่น่าตำหนิอื่นๆ ดังที่เราได้รับรายงานจาก อะลี บิน อบีฏอลิบ ﷺ ซึ่งกล่าวว่า "เมื่อชาวสวรรค์มาถึงประตูสวรรค์ พวกเขาจะพบตาน้ำสองแห่งที่นั่น แล้วมันก็เหมือนกับว่า พวกเขาถูกดลใจในเรื่องนี้ ดังนั้น พวกเขาจึงดื่มจากหนึ่งในตาน้ำนั้น อัลลอฮฺจึงทรงขจัดความชั่วร้ายที่มีอยู่ในจิตใจพวกเขา แล้วพวกเขาจะอาบน้ำจากตาน้ำอีกแห่งหนึ่ง ทำให้พวกเขาได้รับความสดชื่นแห่งความสุขสำราญ อัลลอฮฺจึงทรงแจ้งถึง

434. มุสลิม 1/173
435. ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ อายะฮฺที่ 23

สภาพภายนอกและความงามภายในของพวกเขาดังที่กล่าวมา”[436] แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่ออีกว่า ﴿ **แท้จริง นี่คือ การตอบแทนแก่พวกเจ้า และการขวนขวายของพวกเจ้านั้นก็ได้รับการขอบคุณ** ﴾ หมายถึง สิ่งนี้จะถูกกล่าวแก่พวกเขาเพื่อเป็นการให้เกียรติและตอบแทนพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴾

“พวกเจ้าจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา”[437]

และดังเช่นอายะฮฺ

﴿ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

“และจะมีเสียงร้องเรียกพวกเขาว่า นั่นแหละคือ สวนสวรรค์ที่พวกเจ้าได้รับเป็นมรดก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำกันไว้”[438]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และการขวนขวายของพวกเจ้านั้นก็ได้รับการขอบคุณ** ﴾ หมายถึง อัลลอฮฺจะทรงตอบแทนพวกเจ้าด้วยการตอบแทนที่มากมาย แม้ว่าพวกเจ้ามีผลงานที่เล็กน้อยก็ตาม

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ
رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ

436. อัลกุรฺฏุบี 19/47
437. ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ อายะฮฺที่ 24
438. ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 43

فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ
أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

23. แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้าเป็นขั้นตอน

24. ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าเถิด และอย่าเชื่อฟังคนบาปและผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดในหมู่พวกเขา

25. และจงระลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเจ้า ทั้งในยามเช้าและยามเย็น

26. และจากส่วนหนึ่งของกลางคืนก็จงสุญูดต่อพระองค์ และจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ในยามกลางคืนอันยาวนาน

27. แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นรักชีวิตชั่วคราว และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วงไว้เบื้องหลังพวกเขา

28. เราได้บังเกิดพวกเขา และเราได้ทำให้เรือนร่างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง และหากเราประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนพวกเขาเป็นสิ่งอื่นที่เหมือนกับพวกเขา

29. แท้จริง นี่คือสิ่งเตือนใจ ดังนั้น ผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา

30. แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

31. พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้อธรรมนั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา

กล่าวถึงการประทานอัลกุรอาน และคำสั่งใช้ให้อดทนและระลึกถึงอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนรอซูล ﷺ ให้สำนึกในบุญคุณที่พระองค์ประทานอัลกุรอานอันทรงเกียรติ ﴾ **ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเจ้าเถิด** ﴿ กล่าวคือ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ให้เกียรติเจ้าด้วยการประทานวะฮีย์ลงมาแก่เจ้า เจ้าก็จงอดทนต่อการกำหนดและคำบัญชาของพระองค์เถิด และจงรู้เถิดว่าพระองค์จะทรงดูแลจัดการกิจการของเจ้าอย่างดีที่สุด ﴾ **และอย่าเชื่อฟังคนบาปและผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดในหมู่พวกเขา** ﴿ หมายถึง จงอย่าเชื่อฟังบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและมุนาฟิกีนหากพวกเขาปรารถนาที่จะขัดขวางเจ้าไม่ให้ได้รับวะฮีย์ แต่จงถ่ายทอดสิ่งที่พระองค์ประทานลงมาแก่เจ้าและมอบหมายต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์จะทรงปกป้องเจ้าจากผู้คนที่ชั่วช้า آثِمًا ﴾ **คนบาป** ﴿ คือผู้ประพฤติชั่ว และ كَفُورًا คือผู้ที่หัวใจของเขาปฏิเสธศรัทธา ﴾ **และจงระลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเจ้า ทั้งในยามเช้าและยามเย็น** ﴿ หมายถึง ในช่วงต้นและช่วงท้ายของกลางวัน ﴾ **และจากส่วนหนึ่งของกลางคืนก็จงสุญูดต่อพระองค์ และจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ในยามกลางคืนอันยาวนาน** ﴿ คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴾

"และจากบางส่วนของกลางคืน เจ้าจงตื่นขึ้นมาละหมาดในเวลาของมัน เป็นการสมัครใจสำหรับเจ้า หวังว่าพระเจ้าของเจ้าจะทรงให้เจ้าได้รับตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญ"[439]

และเช่นเดียวกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ① قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ③ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④ ﴾

"โอ้ ผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย! ① จงยืนขึ้น (ละหมาด) เวลากลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย ② ครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืน หรือน้อยกว่านั้นเพียงเล็กน้อย ③ หรือมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานช้า ๆ เป็นจังหวะ ④"[440]

---

439. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 79

440. ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 1-4

ตำหนิการหลงดุนยา และเตือนเกี่ยวกับวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่มีลักษณะคล้ายกับพวกเขาที่หลงในดุนยา ทุ่มเทและอุทิศให้กับโลกดุนยา ละทิ้งโลกอาคิเราะฮฺไว้ข้างหลังโดยไม่สนใจ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นรักชีวิตชั่วคราว และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วงไว้เบื้องหลังพวกเขา** ﴾ หมายถึง วันกิยามะฮฺ แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **เราได้บังเกิดพวกเขาและเราได้ทำให้เรือนร่างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และอีกหลายท่านได้กล่าวว่า "หมายถึงโครงสร้างของพวกเขา"[441] ﴿ **และหากเราประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนพวกเขาเป็นสิ่งอื่นที่เหมือนกับพวกเขา** ﴾ หมายความว่า หากเราประสงค์ เราจะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพในวันแห่งการพิพากษาและเปลี่ยนพวกเขาโดยสร้างให้เป็นสิ่งถูกสร้างรูปแบบใหม่ และนี่เป็นข้อพิสูจน์ว่าพระองค์สามารถสร้างพวกเขาขึ้นมาใหม่ได้ อิบนุ เซด และอิบนุ ญะรีรฺ ต่างก็กล่าวว่า ﴿ **และหากเราประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนพวกเขาเป็นสิ่งอื่นที่เหมือนกับพวกเขา** ﴾ หมายถึง หากเราประสงค์ เราก็จะนำกลุ่มอื่นนอกเหนือจากพวกเขาเข้ามาแทนที่พวกเขาได้[442] ดังเช่นพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴾

"หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดไป มนุษย์เอ๋ย! และจะทรงนำพวกอื่นมา (แทนที่) และอัลลอฮฺคือผู้ทรงเดชานุภาพเหนือสิ่งนั้น"[443]

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ ﴾

"หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดไป และจะทรงนำสิ่งถูกสร้างใหม่มาแทน (16) และในการณ์นั้นมิใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮฺเลย (17)"[444]

อัลกุรอานเป็นสิ่งเตือนใจ และทางนำนั้นมาจากความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แท้จริง นี่คือสิ่งเตือนใจ** ﴾ หมายความว่า ซูเราะฮฺนี้เป็นสิ่งเตือนใจ ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดต้องการก็ให้เขายึดแนวทางสู่พระเจ้าของเขา** ﴾ หมายถึง ผู้ใด

441. อัฏฏอบารี 24/118
442. อัฏฏอบารี 24/118, 119
443. ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 133
444. ซูเราะฮฺ ฟาฏิรฺ อายะฮฺที่ 16-17

ประสงค์ เขาก็จะรับคำตักเตือนจากอัลกุรอาน คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴾

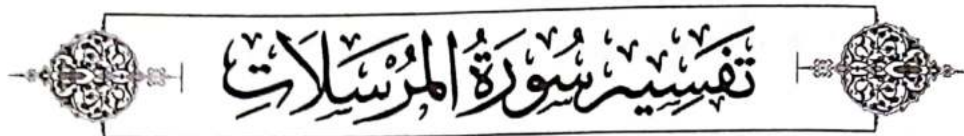
"และพวกเขาจะสูญเสียอะไรเล่า หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลก และได้บริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และอัลลอฮฺทรงรอบรู้เกี่ยวกับพวกเขา"[445]

แต่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์** ﴿ หมายความว่า ไม่มีผู้ใดสามารถให้ทางนำแก่ตนเองได้และไม่สามารถเข้าสู่ศรัทธาหรือสร้างประโยชน์ใดๆ แก่ตนเองได้ ﴾ **เว้นแต่ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงรอบรู้ยิ่งถึงผู้ที่สมควรได้รับทางนำ ซึ่งพระองค์จะทรงอำนวยความสะดวกให้เขาได้รับทางนำและทรงกำหนดปัจจัยต่างๆ ที่เป็นสาเหตุให้เขาได้รับทางนำ และพระองค์ทรงรอบรู้เช่นกันว่าผู้ใดสมควรประสบกับการหลงทาง ซึ่งพระองค์จะทรงปลีกตัวเขาให้ออกจากแนวทางที่ถูกต้อง พระองค์ทรงมีฮิกมะฮฺที่ดียิ่งและมีเหตุผลที่โต้แย้งไม่ได้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **แท้จริง อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ** ﴿ จากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴾ **พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ แต่บรรดาผู้อธรรมนั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา** ﴿ หมายความว่า พระองค์จะทรงชี้ทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้ทางนำ ก็ไม่มีผู้ใดสามารถทำให้เขาหลงทางได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้หลงทาง ก็ไม่มีผู้ใดให้ทางนำแก่เขาได้

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินซาน
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

445. ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 39

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาต

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การประทานซูเราะฮฺนี้ และการอ่านซูเราะฮฺนี้ในการละหมาดมัฆริบ

อัลบุคอรี ได้รายงานจากอับดุลลอฮฺ อิบนุ มัสอูด ﷺ ซึ่งกล่าวว่า ครั้งหนึ่ง ขณะที่เราอยู่กับท่านรอซูล ﷺ ในถ้ำแห่งหนึ่งที่มินา อายะฮฺ ﴿ وَالْمُرْسَلَاتِ ﴾ ก็ได้ถูกประทานลงมาแก่ท่านซึ่งท่านได้อ่านอายะฮฺเหล่านั้น ซึ่งฉันก็ได้เรียนรู้มันโดยตรงจากปากของท่าน และในขณะที่ปากของท่านกำลังชุ่มฉ่ำ (จากการอ่านอายะฮฺในซูเราะฮฺนี้) ทันใดนั้นก็ได้มีงูตัวหนึ่งกระโดดเข้ามาหาเรา ท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวว่า “พวกท่านจงฆ่ามัน!” เราจึงรีบลุกขึ้นเพื่อที่จะไปฆ่างูตัวนั้น แต่มันกลับหนีไปได้ จากนั้นท่าน ﷺ ได้กล่าวว่า

« وُقِيَتْ شَرَّكُمْ، كَمَا وُقِيتُمْ شَرَّهَا »

“มันรอดพ้นจากอันตรายที่มาจากพวกท่าน เช่นเดียวกับที่พวกท่านรอดพ้นจากอันตรายของมัน”[446]

อิมามมุสลิมยังได้บันทึกฮะดีษนี้จากสายรายงานของอัลอะอฺมัช[447] อิมามอะหฺมัดได้บันทึกจาก อิบนุ อับบาส ซึ่งรายงานจากมารดาของเขาว่า นางเคยได้ยินท่านรอซูล ﷺ อ่านซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาตในการละหมาดมัฆริบ[448] ในสายรายงานของมาลิก จากอิบนุ อับบาส เขาเล่าว่า อุมมุลฟัฎลฺ (มารดาของ อิบนุ อับบาส) ได้ยินเขา (อิบนุ อับบาส) อ่านซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาต และนางได้กล่าวว่า “ลูกเอ๋ย การที่เจ้าอ่านซูเราะฮฺนี้ได้ทำให้ฉันนึกถึง (ท่านนบี) แท้จริงซูเราะฮฺนี้เป็นสิ่งสุดท้ายที่ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ อ่านในละหมาดมัฆริบ”[449] ทั้งอัลบุคอรีและมุสลิมได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้ในหนังสือ เศาะฮีฮฺทั้งสอง จากสายรายงานของมาลิก[450]

446. ฟัตฮุลบารี 4/42

447. มุสลิม 4/1755

448. อะหฺมัด 6/338 (2)

449. อัลมุวัฏเฏาะอฺ 1/78

450. ฟัตฮุลบารี 2/287 และ มุสลิม 1/338

سُورَةُ المُرْسَلَاتِ

ซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาต

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

۞ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا
﴿٣﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ
فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ
أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

1. ขอสาบานต่อลมที่พัดออกมาติดต่อกัน
2. ขอสาบานต่อลมพายุที่พัดมาอย่างแรง
3. ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺที่อุ้มเมฆฝน
4. ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ
5. ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺที่ทำการถ่ายทอดคำเตือนสู่บรรดานบี
6. ด้วยการให้เหตุผล และการเตือนสำทับ
7. แท้จริง สิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
8. เมื่อดวงดาวถูกทำให้มืดลง
9. และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก
10. และเมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง

11. และเมื่อบรรดารอซูลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด

12. สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดารอซูล) ถูกเลื่อนออกไป

13. สำหรับวันแห่งการตัดสิน

14. และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตัดสินคืออะไร?

15. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานด้วยสิ่งที่พระองค์สร้างว่า วันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

อิบนุ อบีฮาติม ได้รายงานจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ﴿ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴾ หมายถึง "บรรดามลาอิกะฮฺ" และรายงานทรรศนะที่คล้ายคลึงกันนี้จากมัสรูก, อบูอัดดุฮา และสายรายงานหนึ่งจากมุญาฮิด, อัสสุดดีย์ และอัรรอเบียะอฺ บิน อนัส และยังมีรายงานจากอบูศอลิหฺ ว่า ﴿ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴾ หมายถึง บรรดารอซูล และอีกรายงานหนึ่งจากอบูศอลิหฺ ระบุว่า หมายถึงบรรดามลาอิกะฮฺ ทั้งนี้ อบูศอลิหฺ ยังได้กล่าวถึงความหมายของ ﴿ فَالْعَاصِفَاتِ ﴾ และ ﴿ وَالنَّاشِرَاتِ ﴾ และ ﴿ فَالْفَارِقَاتِ ﴾ และ ﴿ فَالْمُلْقِيَاتِ ﴾ ว่า ล้วนแล้วหมายถึง บรรดามลาอิกะฮฺ

อัษเษารีได้รายงานจากสะละมะฮฺ บิน กุเฮล ซึ่งรายงานจากมุสลิม อัลบะฏีน ซึ่งรายงานจากอบูอัลอุบัยดัยนฺ ว่า เขาถามอิบนุ มัสอูด เกี่ยวกับความหมายของ ﴿ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴾ อิบนุ มัสอูด ตอบว่า มันคือลม และเช่นเดียวกับความหมายของ ﴿ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴾ และ ﴿ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴾ ว่าหมายถึง ลม[451] อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และกอตาดะฮฺ ต่างก็กล่าวเช่นเดียวกันนี้[452]

อิบนุ ญะรีรฺ ยืนยันอย่างมั่นใจว่า ﴿ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴾ หมายถึงลม เช่นเดียวกับที่อิบนุ มัสอูด และบรรดาผู้ที่ตามเขาได้กล่าวไว้ แต่อิบนุ ญะรีรฺไม่ได้ยืนยันว่า ﴿ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴾ คือมลาอิกะฮฺหรือลม มีรายงานจากอบูศอลิหฺ ว่า ﴿ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴾ หมายถึงฝน ทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ ความหมายที่ชัดเจนที่สุดคือดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

451. อัฏฏอบารี 24/124, 125

452. อัฏฏอบารี 24/123, 124, 125, 126

﴿ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ ﴾

"และเราได้ส่งลมมาเพื่อผสมเกสร"[453]

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ﴾

"และพระองค์คือ ผู้ทรงส่งลมมาแจ้งข่าวดีล่วงหน้าความเมตตาของพระองค์"[454]

ในทำนองเดียวกัน คำว่า ﴿ فَالْعَاصِفَاتِ ﴾ หมายถึงลม ดังประโยคในภาษาอาหรับที่ว่า **عَصَفَتِ الرِيَاحُ** หมายถึง ลมพัดมาพร้อมกับส่งเสียงดัง ในทำนองเดียวกัน ﴿ وَالنَّاشِرَاتِ ﴾ หมายถึง ลมที่พัดเมฆให้กระจายในท้องฟ้าตามพระประสงค์ของอัลลอฮฺ

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾ ﴾

"ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ ④ ขอสาบานต่อมลาอิกะฮฺที่ทำการถ่ายทอดคำเตือนสู่บรรดานบี ⑤ ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนสำทับ ⑥"

พระองค์หมายถึง บรรดามลาอิกะฮฺ ทรรศนะนี้มีรายงานจากอิบนุ มัสอูด, อิบนุ อับบาส, มัสรูก, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัรรอเบียะอฺ บิน อนัส, อัสสุดดีย์ และอัษเษารี[455] ไม่มีการเห็นต่างในเรื่องนี้เพราะบรรดามลาอิกะฮฺลงมาจากฟากฟ้ามายังรอซูลทั้งหลายตามพระบัญชาของอัลลอฮฺ เพื่อแยกแยะระหว่างความจริงและความเท็จ ระหว่างแนวทางที่ถูกต้องและแนวทางที่ผิดเพี้ยน ระหว่างฮะลาลและฮะรอม พวกเขานำวะฮีย์และอายะฮฺจากอัลลอฮฺมายังบรรดารอซูล ซึ่งถือว่าเป็นการตักเตือนแก่บรรดามนุษย์และญินให้เกรงกลัวการลงโทษของอัลลอฮฺหากพวกเขาฝ่าฝืนพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **แท้จริง สิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้นั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน** ﴾ นี่คือประเด็นที่อัลลอฮฺสาบานด้วยสิ่งต่างๆ ข้างต้น (ทั้งลมและมลาอิกะฮฺ) กล่าวคือ สิ่งที่พวกเจ้าได้รับการสัญญาไว้ทั้งที่เกี่ยวกับการเกิดวันกิยามาะฮฺ การเป่าสังข์ การฟื้นคืนชีพ การนำเอาคนรุ่นก่อนและคนรุ่นหลังมารวมตัวกันบนพื้นที่เดียวกัน และการตอบแทนแก่ผู้ประกอบ

---

453. ซูเราะฮฺ อัลฮิจรฺ อายะฮฺที่ 22

454. ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 57

455. อัฏฏอบารี 24/128, 129

การงานทุกคน ถ้าเขาประกอบการงานที่ดี ก็จะได้รับการตอบแทนที่ดี และหากประกอบการงานที่ชั่วก็จะได้รับการลงโทษ เรื่องทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

ว่าด้วยสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เมื่อดวงดาวถูกทำให้มืดลง** ﴾ หมายความว่า เมื่อแสงของมันดับลง คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ﴾

"และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย"[456]

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴾

"และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย"[457]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก** ﴾ ความหมายคือ แตกออกเป็นชิ้นๆ แยกออก ส่วนต่างๆ ของมันทรุดตัวลง ﴿ **และเมื่อภูเขาถูกแตกออกเป็นผุยผง** ﴾ หมายถึง มันจะถูกกำจัดออกไปจนไม่มีร่องรอยใดๆ หลงเหลืออยู่เลย ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴾

"และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของฉันจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง"[458]

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴾

"และ (จงระลึก) วันที่เราจะทำให้ภูเขาทั้งหลายปลิวว่อน และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบ และเราจะชุมนุมพวกเขา โดยเราจะไม่ทิ้งพวกเขาไว้แม้แต่คนเดียว"[459]

---

456. ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ อายะฮฺที่ 2
457. ซูเราะฮฺ อัลอินฟิฏอรฺ อายะฮฺที่ 2
458. ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 105
459. ซูเราะฮฺ อัลกะหฺฟ อายะฮฺที่ 47

แล้วพระองค์ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อบรรดารอซูลถูกรวมไว้ตามเวลาที่กำหนด** ﴾ อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า أُقِّتَتْ หมายถึง "ถูกรวบรวม"[460] อิบนุ เซด กล่าวว่า[461] "อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ ﴾

"วันที่อัลลอฮฺจะทรงรวบรวมบรรดารอซูลมาชุมนุมกัน"[462]

มุญาฮิด กล่าวว่า أُقِّتَتْ หมายถึง ถูกเลื่อนออกไป[463] อัษเษารีเล่าจากมันศูร ซึ่งเล่าจากอิบรอฮีม ว่า أُقِّتَتْ หมายถึง ได้รับการสัญญาไว้[464] ซึ่งตามความหมายนี้จะคล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾

"และแผ่นดินจะส่องสว่างด้วยรัศมีแห่งพระเจ้าของมัน และบันทึก (การงาน) จะถูกกางแผ่ บรรดานบีและบรรดาชะฮีดจะถูกนำมา และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกอยุติธรรม"[465]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **สำหรับวันไหนเล่าที่พวกเขา (บรรดารอซูล) ถูกเลื่อนออกไป ⑫ สำหรับวันแห่งการตัดสิน ⑬ และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตัดสินคืออะไร? ⑭ ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ ⑮** ﴾

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า (เรื่องของ) บรรดารอซูลจะถูกเลื่อนออกไปเป็นวันใด ซึ่งเรื่องของพวกเขาจะถูกเลื่อนออกไปจนกว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ ﴾

---

460. อัฏฏอบารี 24/129
461. อัฏฏอบารี 24/130
462. ซูเราะฮฺ อัลมาอิดะฮฺ อายะฮฺที่ 109
463. อัฏฏอบารี 24/130
464. อัฏฏอบารี 24/130
465. ซูเราะฮฺ อัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 69

“และแท้จริง เจ้าอย่าคิดเลยว่า อัลลอฮฺจะทรงเป็นผู้ผิดสัญญากับบรรดารอซูลของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาด (47) วันซึ่งแผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นอื่นจากแผ่นดินนี้ และชั้นฟ้าทั้งหลาย (ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต (48)”[466]

หมายถึง วันแห่งการตัดสิน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **สำหรับวันแห่งการตัดสิน** ﴿ ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถึงความยิ่งใหญ่ของมันว่า ﴾ **และอันใดเล่าให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตัดสินคืออะไร? (14) ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ (15)** ﴿ หมายถึง ความหายนะเนื่องจากการลงโทษของอัลลอฮฺจะประสบแก่พวกเขาในวันนั้น

﴿ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ
بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ
مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾
فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ
الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ
وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ ﴾

16. เรามิได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อน ๆ หรอกหรือ?

17. หลังจากนั้น เราจะ (ทำลาย) ชนชาติรุ่นหลัง ๆ ตามพวกเขาไป

18. เช่นนั้นแหละ เราจะจัดการกับพวกอาชญากร

19. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

20. เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) หรอกหรือ?

21. แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง (มดลูก)

22. จนถึงกำหนดอันแน่นอน

466. ซูเราะฮฺ อิบรอฮีม อายะฮฺที่ 47-48

23. ดังนั้น เราได้กำหนดไว้แล้ว เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีเลิศที่สุด

24. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

25. และเรามิได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจุดรวมหรอกหรือ?

26. ทั้งคนเป็น และคนตาย

27. และเราได้สร้างภูเขาอันตระหง่านมั่นคงไว้ในแผ่นดิน และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มน้ำจืดสนิท

28. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

การเรียกร้องให้พิจารณาพลังอำนาจต่างๆ ของอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เรามิได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อนๆ หรอกหรือ?** ﴿ หมายถึง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดารอซูล และต่อต้านสิ่งที่พวกเขาได้นำมาบอกพวกเขา ﴾ **หลังจากนั้น เราจะ (ทำลาย) ชนชาติรุ่นหลังๆ ตามพวกเขาไป** ﴿ หมายถึง บรรดาผู้คล้ายคลึงกับพวกเขา ดังนั้น พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **เช่นนั้นแหละ เราจะจัดการกับพวกอาชญากร (18) ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ (19)** ﴿ อิบนุ ญะรีรฺ ได้อรรถาธิบายไว้เช่นนี้[467]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงย้ำเตือนบรรดามัคลูกถึงความโปรดปรานของพระองค์ และชี้ให้เห็นว่า พระองค์มีความสามารถทำให้พวกเขาฟื้นคืนชีพอีกครั้ง เพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้างตั้งแต่เริ่มต้น พระองค์ตรัสว่า ﴾ **เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำที่ต่ำต้อยไร้ค่า (อสุจิ) หรอกหรือ?** ﴿ หมายถึง อ่อนแอและต่ำต้อยเมื่อเทียบกับอำนาจของพระผู้สร้าง ดังที่มีรายงานในฮะดีษอัลกุดซี จากบุซรฺ บิน ญิฮาช (อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า)

﴾ ابْنَ آدَمَ، أَنَّى تُعجِزنِي وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ ﴿

"ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! เหตุใดเจ้าจึงคิดว่าข้าไม่สามารถ (ทำให้เจ้าฟื้นคืนชีพ) ทั้งๆ ที่ข้าก็สร้างเจ้าจากสิ่งนี้ (น้ำอสุจิ)?"[468]

---

467. อัฏฏอบารี 24/131

468. อะหฺมัด 4/210

﴾ **แล้วเราได้ให้เข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง** ﴿ หมายความว่า เราได้รวบรวมเขาไว้ในมดลูกที่ซึ่งเป็นจุดรวมของน้ำอสุจิของชายและหญิง ซึ่งมดลูกถูกสร้างขึ้นมาสำหรับสิ่งนี้ เพื่อเป็นเครื่องปกป้องน้ำเชื้อที่ถูกฝากอยู่ในนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **จนถึงกำหนดอันแน่นอน** ﴿ หมายถึง ระยะเวลาที่กำหนดตั้งแต่หกเดือนถึงเก้าเดือน ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ **ดังนั้น เราได้กำหนดไว้แล้ว เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีเลิศที่สุด** (23) **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ** (24) ﴿ จากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และเรามิได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจุดรวมหรอกหรือ?** (25) **ทั้งคนเป็น และคนตาย** (26) ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า كِفَاتًا หมายถึง สิ่งปกปิด[469] มุญาฮิดกล่าวว่า "มันจะปกปิดมัยยิต (ผู้เสียชีวิต) ไว้ จึงไม่มีใครเห็นอะไรจากเขาเลย"[470] อัชชะอฺบี กล่าวว่า "ใต้ผืนดินมีไว้สำหรับมัยยิตของพวกเจ้า และบนผืนดินนั้นมีไว้สำหรับผู้มีชีวิต"[471] มุญาฮิดและกอตาดะฮฺก็กล่าวเช่นเดียวกัน ﴾ **และเราได้สร้างภูเขาอันตระหง่านมั่นคงไว้ในแผ่นดิน** ﴿ หมายถึง ภูเขาต่างๆ ซึ่งพระองค์ได้สร้างให้เป็นสิ่งที่ยึดแผ่นดินไว้ให้มั่นคงไม่ให้มันโอนเอนหรือสั่นคลอน ﴾ **และเราได้ให้พวกเจ้าดื่มน้ำจืดสนิท** ﴿ หมายถึง น้ำเย็นสดชื่นซึ่งมาจากเมฆหรือมาจากน้ำที่พระองค์ทรงให้มันพุ่งออกมาจากตาน้ำในแผ่นดิน ﴾ **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ** ﴿ หมายถึง ความหายนะจะประสบแก่ผู้ที่พิจารณาใคร่ครวญถึงสิ่งที่ถูกสร้างเหล่านี้ ซึ่งแสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง แต่ก็ยังคงปฏิเสธศรัทธาและดื้อดึงต่อพระองค์

انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ انطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي
ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي
بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
﴿٣٤﴾ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

469. อัฏฏอบารี 24/134
470. อัฏฏอบารี 24/134
471. อัฏฏอบารี 24/134

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

29. (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) พวกเจ้าจงออกเดินไปยังที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ

30. จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก

31. (มัน) ไม่ทำให้เกิดร่ม และจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวไฟได้

32. แท้จริง มันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปราการ

33. ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสีเหลืองเข้ม

34. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

35. นี่คือ วันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมาได้

36. และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้ตัว

37. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

38. นี่คือวันแห่งการตัดสิน เราได้รวบรวมพวกเจ้าไว้กับชนชาติรุ่นก่อน ๆ

39. ดังนั้น ถ้าพวกเจ้ามีแผนอุบายอันใด ก็จงวางแผนต่อต้านข้า

40. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

ลักษณะการไล่ต้อนคนชั่วไปสู่ที่พำนักในนรก

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งเกี่ยวกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่เชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีพ การตอบแทน สวรรค์ และนรก ว่าในวันกิยามะฮฺจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า ﴾ **พวกเจ้าจงออกเดินไปยังที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ ㉙ จงออกเดินไปยังเงาควันสามแฉก ㉚** ﴿ หมายถึง เปลวไฟเมื่อมันลอยขึ้นไปพร้อมกับควัน และเนื่องจากความร้อนและความรุนแรงทำให้มันมีสามแฉก ﴾ **(มัน) ไม่ทำให้เกิดร่ม และจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวไฟได้** ﴿ หมายถึง เงาของควันที่ออกมาจากเปลวไฟ ซึ่งตัวมันเองย่อมไม่มีร่มเงาและไม่สามารถป้องกันเปลวไฟได้ ดังนั้น มันจึงไม่สามารถปกป้องชาวนรกจากความร้อนของเปลวไฟได้ ส่วนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง มันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปราการ** ﴿ หมายความว่า ประกายไฟของมันจะพุ่งออกมาจากเปลวไฟราวกับปราสาทขนาดมหึมา อิบนุ มัสอูด กล่าวว่า "เปรียบเสมือนป้อมปราการ"[472] อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, มาลิก และท่านอื่นๆ ได้รายงานจาก

472. อัฏฏอบารี 24/163

เซด บิน อัสลัม ว่า "หมายถึง ลำต้นของต้นไม้"[473] ﴿ **ประหนึ่งมัน (ประกายนั้น) เป็นอูฐสีเหลืองเข้ม** ﴾ แปลว่า อูฐดำ นี่คือทรรศนะของมุญาฮิด, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ และอัฎเฎาะฮาก และเป็นทรรศนะที่ อิบนุ ญะรีรฺ เลือก[474] อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และสะอีด บิน ญุเบรฺ ได้กล่าวถึง ﴿ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴾ ว่า หมายถึง เชือกผูกเรือ

อิมามอัลบุคอรี รายงานจาก อิบนุ อับบาส ﷺ เกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **แท้จริง มันจะพ่นประกายออกมา (มีขนาด) เท่าป้อมปราการ** ﴾ ว่า เรามักจะนำท่อนซุงที่มีความยาวตั้งแต่สามศอกขึ้นไปและยกมันขึ้นเพื่อสร้างอาคาร ซึ่งเราจะเรียกมันว่า الْقَصْر (หมายถึง ปราสาท) ส่วน ﴿ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴾ คือเชือกผูกเรือที่ถูกมัดรวมไว้จนมีลักษณะคล้ายลำไส้ของมนุษย์[475] ﴿ **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ** ﴾

คนชั่วช้าไม่สามารถพูดหรือแก้ตัว และไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าในวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **นี่คือ วันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมาได้** ﴾ แปลว่า ไม่สามารถพูดอะไรออกมาได้ ﴿ **และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้ตัว** ﴾ หมายความว่า พวกเขาไม่สามารถพูดหรือได้รับอนุญาตให้พูดแก้ตัวใดๆ ในทางกลับกัน พวกเขาจำนนด้วยหลักฐานและจะถูกเรียกให้พูดถึงความผิดที่ได้กระทำไว้ ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะพูดอะไรเป็นอย่างอื่น ในวันกิยามะฮฺจะมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นหลายเหตุการณ์ บางครั้งพระเจ้าทรงแจ้งถึงเหตุการณ์นั้นและบางครั้งพระองค์ทรงแจ้งถึงเหตุการณ์นี้เพื่อเป็นการแสดงถึงความน่าสะพรึงกลัวและความโกลาหลในวันดังกล่าว ดังนั้น หลังจากเล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้แล้ว พระองค์ก็ตรัสว่า ﴿ **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ** ﴾ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **นี่คือวันแห่งการตัดสิน เราได้รวบรวมพวกเจ้าไว้กับชนชาติรุ่นก่อนๆ** (38) **ดังนั้น ถ้าพวกเจ้ามีแผนอุบายอันใด ก็จงวางแผนต่อต้านข้า** ﴾ นี่คือการข่มขู่และการเตือนที่รุนแรงยิ่ง หมายความว่า หากพวกเจ้าแน่จริงก็จงช่วยเหลือตัวเองให้รอดพ้นจากเงื้อมมือและอำนาจของข้าสิ ถ้าทำได้ก็จงทำ แต่ทว่าพวกเจ้าไม่มีความสามารถที่จะทำเช่นนั้นอย่างแน่นอน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴾

473. อัฏฏอบารี 24/138

474. อัฏฏอบารี 24/139-141

475. ฟัตฮุลบารี 8/556

"โอ้ ชุมนุมแห่งญิน และมนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย! หากพวกเจ้ามีความสามารถที่จะผ่านพ้นขอบเขตแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ได้ ก็จงผ่านไปให้พ้นเถิด แต่ทว่าพวกเจ้าจะไม่สามารถผ่านพ้นได้เว้นแต่ด้วยอำนาจ (จากอัลลอฮฺ)"[476]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ﴾

"และพวกเจ้าจะไม่สามารถทำอันตรายต่อพระองค์ได้แม้แต่น้อย"[477]

และมีรายงานฮะดีษอัลกุดซีย์ (ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า)

« يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ لَنْ تَبلُغوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي »

"โอ้ ปวงบ่าวของข้า! พวกเจ้าไม่มีวันที่จะให้คุณประโยชน์ใด ๆ แก่ข้าได้ และพวกเจ้าไม่มีวันที่จะให้โทษใด ๆ ต่อข้าได้เช่นกัน"[478]

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا
وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

41. แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรง จะอยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุ

42. และผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ

43. พวกเจ้าจงกินจงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้

476. ซูเราะฮฺ อัรเราะหฺมาน อายะฮฺที่ 33

477. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 57

478. มุสลิม 4/1994

44. แท้จริง เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย

45. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

46. พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริง พวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร

47. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

48. เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรุกั๊วะ พวกเขาก็จะไม่รุกั๊วะ

49. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

50. ดังนั้น คำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน

ที่พำนักสุดท้ายสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งว่าปวงบ่าวผู้ยำเกรง ซึ่งได้เคารพสักการะพระองค์ด้วยการปฏิบัติคำสั่งใช้ต่างๆ และละทิ้งสิ่งที่ต้องห้ามจะอยู่ในสวนสวรรค์ และได้ดื่มกินจากตาน้ำในวันกิยามะฮฺ ซึ่งหมายความว่า พวกเขาจะอยู่ในสภาพที่ตรงกันข้ามกับบรรดาคนชั่วช้า ซึ่งจะอยู่ในร่มเงาของอัลยะฮฺมูม นั่นคือควันสีดำ ซึ่งมีกลิ่นเหม็น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴾ **และผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ** ﴿ หมายถึง พวกเขาขอผลไม้ชนิดใดก็จะได้ตามที่ขอ

﴾ **พวกเจ้าจงกินจงดื่มอย่างสบายใจตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้** ﴿ หมายความว่า คำกล่าวนี้จะถูกกล่าวแก่พวกเขาเพื่อแสดงถึงความโปรดปรานที่พวกเขาได้รับ จากนั้นพระองค์ตรัสสำทับอีกครั้งว่า ﴾ **แท้จริง เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย** ﴿ หมายถึง นี่คือรางวัลของเราสำหรับผู้กระทำความดีทั้งหลาย ﴾ **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ** ﴿

คำขู่แก่ผู้ที่ปฏิเสธวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริง พวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร** ﴿ นี่คือถ้อยคำที่จะถูกกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธวันกิยามะฮฺ ซึ่งเป็นการข่มขู่ที่รุนแรงยิ่ง พระองค์ตรัสว่า ﴾ **พวกเจ้าจงกินและรื่นรมย์เพียงเล็กน้อย** ﴿ หมายถึง ช่วงเวลาที่สั้นและน้อยนิด ﴾ **แท้จริง พวกเจ้านั้นเป็นอาชญากร** ﴿ หมายความว่า พวกเจ้าทั้งหมดจะถูกไล่ต้อนไปสู่ไฟนรกดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ﴾ **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดา**

ผู้ปฏิเสธ ﴾ ทำนองเดียวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ ﴾

"เราจะให้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียงเล็กน้อย แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษที่รุนแรง (24)"[479]

หรือเช่นเดียวกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ ﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) 'แท้จริง บรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺนั้น พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จหรอก (69) (มันคือ) ความเพลิดเพลิน (เล็กน้อย) ในโลกนี้ แล้วพวกเขาจะกลับมายังเรา แล้วเราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันแสนสาหัส เพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา (70)' "[480]

จากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴿ **เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า จงรุกั๊วะ พวกเขาก็จะไม่รุกั๊วะ** ﴾ หมายความว่า เมื่อผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นได้รับคำสั่งให้ละหมาดร่วมกับกลุ่มชน (ผู้ศรัทธา) พวกเขาก็ปฏิเสธและผินหลังให้ด้วยความเย่อหยิ่ง ดังนั้น พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ** ﴾ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตอนท้ายว่า ﴿ **ดังนั้นคำบอกเล่าอันใดเล่าหลังจากอัลกุรอานที่พวกเขาจะศรัทธากัน** ﴾ หมายถึง หากพวกเขาไม่เชื่ออัลกุรอานนี้ แล้วพวกเขาจะเชื่อคำพูดใดอีก? คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴾

"ดังนั้น หลังจาก (ดำรัส) อัลลอฮฺและสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์แล้ว ต่อคำพูดอันใดอีกเล่าที่พวกเขาจะศรัทธา"[481]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุรฺซะลาต
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

479. ซูเราะฮฺ ลุกมาน อายะฮฺที่ 24
480. ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 69-70
481. ซูเราะฮฺ อัลญาษิยะฮฺ อายะฮฺที่ 6

تفسير سورة النبإ

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อันนะบะอ์

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกิยะฮฺ

سُورَةُ النَّبَإِ

ซูเราะฮฺ อันนะบะอ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ
﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ
مِهَادًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا
نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا
﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾

1. พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร ?
2. (ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ
3. ซึ่งเป็นข่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่

4. เปล่าเลย! พวกเขาจะได้รู้

5. แล้วก็เปล่าเลย! พวกเขาจะได้รู้

6. เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบหรอกหรือ ?

7. และมิได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้หรอกหรือ ?

8. และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ครองกัน

9. และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน

10. และเราได้ทำให้กลางคืนคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย

11. และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ

12. และเราได้สร้างไว้เหนือพวกเจ้าซึ่งสิ่งที่แข็งแรงทั้งเจ็ด (ชั้นฟ้า)

13. และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งที่มีแสงสว่างจ้า

14. และเราได้หลั่งน้ำลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน

15. เพื่อว่าเราจะให้งอกเงยด้วยน้ำนั้นซึ่งธัญพืชและสิ่งเพาะปลูก

16. และบรรดาเรือกสวนอันหนาแน่น

ข้อตอบโต้การปฏิเสธของผู้ตั้งภาคีต่อการเกิดวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิบรรดาผู้ตั้งภาคีซึ่งถามเกี่ยวกับวันกิยามะฮฺในเชิงปฏิเสธว่าวันดังกล่าวจะเกิดขึ้นจริง พระองค์ตรัสว่า ﴾ **พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอะไร ? (ถาม) ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ** ﴿ หมายถึง พวกเขาถามเกี่ยวกับอะไร? พวกเขากำลังถามถึงเรื่องของวันกิยามะฮฺซึ่งเป็นข่าวสำคัญ และเป็นข้อมูลอันน่าพรั่นพรึงและน่าตระหนกยิ่ง ﴾ **ซึ่งเป็นข่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่** ﴿ หมายความว่า ผู้คนแบ่งออกเป็นสองฝ่ายเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีทั้งผู้ที่ศรัทธาต่อข่าวดังกล่าวและผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงขู่บรรดาผู้ปฏิเสธวันกิยามะฮฺว่า ﴾ **เปล่าเลย! พวกเขาจะได้รู้ แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาจะได้รู้** ﴿ นี่เป็นการขู่ที่รุนแรงและเป็นการเตือนที่ชัดเจน

การกล่าวถึงอำนาจบางส่วนของอัลลอฮฺ ﷻ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงถึงความสามารถของพระองค์ในการชุบชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงเริ่มอธิบายถึงเดชานุภาพของพระองค์ในการสร้างสิ่งแปลกประหลาดและเรื่องที่น่าทึ่ง อันเป็นเครื่องยืนยันถึงความสามารถของพระองค์ในการทำสิ่งใดๆ ก็ตามที่พระองค์ประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปรโลกหรือเรื่องอื่นๆ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴿ **เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบหรอกหรือ ?** ﴾ หมายถึง เป็นสถานที่ซึ่งเหมาะสำหรับการอยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิต มีความสงบและมั่นคง ﴿ **และมิได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้หรอกหรือ ?** ﴾ คือทรงสร้างเทือกเขาไว้เป็นหมุดปักแผ่นดินให้มั่นคงแข็งแรง เพื่อให้เหมาะสำหรับการอยู่อาศัยและไม่สร้างความสั่นสะเทือนแก่สิ่งมีชีวิตที่อยู่ในแผ่นดิน

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴿ **และเราได้บังเกิดพวกเจ้าให้เป็นคู่ครองกัน** ﴾ หมายถึง ชายและหญิง ซึ่งต่างก็มีความสุขร่วมกัน นำมาซึ่งการสืบพันธุ์ อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴾

“และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงให้มีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า”[1]

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน** ﴾ หมายถึง การหยุดเคลื่อนไหวเพื่อพักผ่อนจากการใช้ชีวิตหาเลี้ยงชีพในระหว่างวัน มีการกล่าวถึงอายะฮฺที่คล้ายกันนี้ในซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเราได้ทำให้กลางคืนคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย** ﴾ กล่าวคือ ความมืดมิดที่ปกคลุมผู้คน คล้ายกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴾

“และ (ขอสาบาน) ด้วยเวลากลางคืนเมื่อปกคลุมมัน”[2]

---

1. ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 21
2. ซูเราะฮฺ อัชชัมสฺ อายะฮฺที่ 4

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า ﴾ **และเราได้ทำให้กลางคืนคล้ายเครื่องปกปิดร่างกาย** ﴿ หมายถึง ช่วงเวลาที่เงียบสงบ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ** ﴿ หมายถึง เราทำให้กลางวันมีแสงสว่างไสว เพื่อให้ผู้คนสามารถเคลื่อนไหวไปมาหาสู่กัน เพื่อดำรงชีพ หารายได้ ติดต่อค้าขาย และอื่นๆ[3]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเราได้สร้างไว้เหนือพวกเจ้าซึ่งสิ่งที่แข็งแรงทั้งเจ็ด** ﴿ หมายถึง ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดอันกว้างใหญ่ไพศาลซึ่งอยู่สูงขึ้นไป มีการสร้างที่ประณีตละเอียดสมบูรณ์แบบ และได้รับการประดับประดาด้วยดวงดาวมากมาย ทั้งดวงดาวที่อยู่ประจำที่และดวงดาวที่ย้ายตำแหน่งไปเรื่อยๆ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งที่มีแสงสว่างจ้า** ﴿ หมายถึง ดวงตะวันที่ส่องสว่างแก่ชาวโลกทั้งปวง ซึ่งแสงสว่างของมันครอบคลุมทุกพื้นที่บนแผ่นดิน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเราได้หลั่งน้ำลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน** ﴿ อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า ﴾ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ ﴿ หมายถึง จากเมฆ[4] คำอธิบายนี้ได้รับการรายงานจากอิกริมะฮฺ, อบุลอาลิยะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, อัลฮะซัน, อัรเราะบีอฺ บิน อนัส, อัษเษารี ด้วยเช่นกัน และเป็นทรรศนะที่อิบนุ ญะรีรฺ เลือกให้น้ำหนัก[5]

ในขณะที่อัลฟัรรออ์ กล่าวว่า หมายถึง เมฆที่เต็มไปด้วยฝน แต่ยังไม่ก่อให้เกิดฝน เป็นการใช้คำในลักษณะเดียวกับวลีที่ว่า امْرَأَةٌ مُعْصِرٌ ซึ่งหมายถึงสตรีที่อยู่ในช่วงเวลาใกล้กำหนดมีรอบเดือน แต่ประจำเดือนยังไม่มา[6] อายะฮฺนี้คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ اللهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ﴿

“อัลลอฮฺทรงเป็นผู้ส่งลมทั้งหลาย แล้วมันได้รวมตัวกันขึ้นเป็นเมฆ แล้วพระองค์ทรงให้มันแผ่กระจายไปตามท้องฟ้า เท่าที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงทำให้มันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเจ้าจะเห็นฝนตกลงมาจากท่ามกลางมัน”[7]

---

3. อัฏฏอบารี 24/152
4. อัฏฏอบารี 24/154
5. อัฏฏอบารี 24/153, อัลบะเฆาะวี 4/437
6. อัลบะเฆาะวี 4/437
7. ซูเราะฮฺ อัรรูม อายะฮฺที่ 48

ส่วนพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ مَاءً ثَجَّاجًا ﴾ นั้น มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และอัรเราะบีอฺ บิน อนัส กล่าวอธิบายว่า คำว่า ثَجَّاجًا หมายถึง (น้ำฝน) ตกลงมาอย่างกระหน่ำ อัษเษารี กล่าวว่า หมายถึง ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ส่วนอิบนุ เซด กล่าวว่า หมายถึง ในปริมาณมาก[8] และในฮะดีษที่กล่าวถึงสตรีคนหนึ่งซึ่งมีเลือดอิสติฮาเฎาะฮฺ[9] ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวแก่นางว่า

« أَنْعَتُ لَكِ الْكُرْسُفَ »

"ฉันแนะนำให้เธอใช้ผ้าฝ้าย (ซับเลือด)"

สตรีคนดังกล่าวตอบว่า

« يَا رَسُولَ اللهِ، هوَ أَكْثَرُ من ذلِكَ إنَّما أثجُّ ثجًّا »

"โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ กรณีของฉันนั้นเกินกว่าที่จะใช้วิธีดังกล่าว เพราะเลือดไหลออกมามากยิ่งนัก"[10]

ฮะดีษข้างต้นเป็นการยืนยันถึงการใช้คำว่า الثَّجُّ ในความหมายที่สื่อถึงการหลั่งไหลอย่างต่อเนื่องและในปริมาณมาก และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เพื่อว่าเราจะให้งอกเงยด้วยน้ำนั้นซึ่งธัญพืชและสิ่งเพาะปลูกและบรรดาเรือกสวนอันหนาแน่น** ﴾ หมายความว่า เพื่อที่เราจะได้ให้น้ำฝนที่มีปริมาณมากและมีประโยชน์และความจำเริญนี้ นำมาซึ่งการงอกเงยของธัญพืชซึ่งสามารถเก็บตุนไว้เป็นอาหารสำหรับมนุษย์และปศุสัตว์ ตลอดจนสิ่งเพาะปลูกพืชผักต่างๆ ที่รับประทานได้ทันที ﴿ **และบรรดาเรือกสวน** ﴾ หมายถึง ไร่สวนต่างๆ ซึ่งมีผลที่หลากหลาย มีสี รส และกลิ่นที่แตกต่างกันไป แม้ทั้งหมดจะอยู่ ณ สถานที่แห่งเดียวกันก็ดาม นี่คือเหตุผลที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาเรือกสวนอันหนาแน่น** ﴾ ซึ่งอิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ อธิบายว่า أَلْفَافًا หมายถึง อยู่รวมในที่เดียวกัน[11] คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾

8. อัฏฏอบารี 24/155
9. คือ การมีเลือดออกนอกช่วงประจำเดือนปกติ - *ผู้แปล*
10. อบูดาวูด 1/199
11. อัฏฏอบารี 24/156

“และในแผ่นดินมีเขตแดนติดต่อใกล้เคียงกัน และมีสวนพฤกษา เช่น ต้นองุ่น และต้นที่มีเมล็ด และต้นอินทผลัมที่มาจากรากเดียวกัน และมิใช่รากเดียวกัน ได้รับแหล่งน้ำเดียวกัน และเราได้ให้บางชนิดดีเด่นกว่าอีกบางชนิดในรสชาติ แท้จริงในการนั้น แน่นอนเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใช้ปัญญา”[12]

﴿ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا
﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا
﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٢﴾ لَّابِثِينَ فِيهَا
أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا
﴿٢٥﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا
عَذَابًا ﴿٣٠﴾ ﴾

17. แท้จริง วันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้

18. วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ ๆ

19. และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วก็จะมีประตูหลายบาน

20. และเทือกเขาจะถูกให้เคลื่อนออกไป แล้วก็กลายเป็นภาพลวงตา

21. แท้จริง นรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สอดส่อง

22. เป็นที่กลับไปสำหรับบรรดาผู้ละเมิด

23. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน

24. พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่มใด ๆ ในนรกนั้น

12. ซูเราะฮฺ อัรเราะอฺด อายะฮฺที่ 4

25. นอกจากน้ำเดือดและน้ำเลือดน้ำหนองเท่านั้น

26. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนอย่างคู่ควร

27. เพราะพวกเขามิได้หวังว่าจะมีการชำระสอบสวน

28. และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเราอย่างสิ้นเชิง

29. และทุก ๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบถ้วนในบันทึก

30. ดังนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรส (การลงโทษ) เถิด เราจะไม่เพิ่มอันใดแก่พวกเจ้า นอกจากการทรมานเท่านั้น

อธิบายวันแห่งการตัดสิน และสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างนั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเกี่ยวกับวันแห่งการตัดสิน ซึ่งก็คือวันกิยามะฮฺว่าเป็นวันที่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน ไม่ช้าหรือเร็วไปกว่าเวลาที่ได้รับการกำหนด และไม่มีผู้ใดรู้เวลาที่แน่นอนของวันดังกล่าวนอกจากอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴾

"และเรามิได้หน่วงมัน เว้นแต่เพื่อวาระที่ถูกกำหนดไว้"[13]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ ๆ** ﴾ มุญาฮิด อธิบายว่า หมายถึง กลุ่มแล้วกลุ่มเล่า[14] อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า หมายถึงแต่ละประชาชาติจะมาพร้อมกับรอซูลของตน ซึ่งคล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ﴾

"วันที่เราจะเรียกร้องมหาชนทั้งหลาย พร้อมด้วยบันทึกของพวกเขา"[15]

เกี่ยวกับคำอธิบายอายะฮฺ ﴿ **วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ ๆ** ﴾ นี้ อัลบุคอรีได้รายงานว่า อบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

13. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 104

14. อัฏฏอบารี 24/158

15. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออ์ อายะฮฺที่ 71

« قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: ما بيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ »

"ระหว่างการเป่าแตรทั้งสองครั้งนั้นมีระยะเวลาห่างกันสี่สิบ"

ผู้คนจึงถามอบูฮุร็อยเราะฮฺว่า "หมายถึงสี่สิบวันหรือ?" อบูฮุร็อยเราะฮฺตอบว่า "ฉันไม่มีความคิดเห็น" ผู้คนจึงถามว่า "หมายถึงสี่สิบเดือนหรือ?" เขาตอบว่า "ฉันไม่มีความคิดเห็น" พวกเขาจึงถามว่า "หมายถึงสี่สิบปีหรือ?" แต่อบูฮุร็อยเราะฮฺก็ตอบเพียงว่า "ฉันไม่มีความคิดเห็น" หลังจากนั้น อบูฮุร็อยเราะฮฺก็เล่าว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวต่อไปว่า

« ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّماءِ ماءً فَيَنْبُتُونَ كما يَنْبُتُ البَقْلُ، لَيْسَ مِنَ الإنْسانِ شيءٌ إلَّا يَبْلَى، إلَّا عَظْمًا واحِدًا، وهو عَجْبُ الذَّنَبِ، ومِنْهُ يُرَكَّبُ الخَلْقُ يَومَ القِيامَةِ »

"จากนั้นอัลลอฮฺจะทรงส่งฝนลงมาจากฟากฟ้า แล้วศพทั้งหลายก็จะงอกขึ้นมาเหมือนกับต้นไม้ที่งอก ทุกส่วนของมนุษย์จะเสื่อมสลาย ยกเว้นกระดูกชิ้นเดียว คือ กระดูกก้นกบ ซึ่งจากกระดูกส่วนดังกล่าว มนุษย์จะถูกประกอบขึ้นอีกครั้งในวันกิยามะฮฺ"[16]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วก็จะมีประตูหลายบาน** ﴿ หมายถึง เส้นทางสำหรับการลงมาของมลาอิกะฮฺ ﴾ **และเทือกเขาจะถูกให้เคลื่อนออกไป แล้วก็กลายเป็นภาพลวงตา** ﴿ อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ﴾

"และเจ้าจะเห็นขุนเขาทั้งหลาย เจ้าจะเห็นว่ามันอยู่กับที่ แต่ที่จริงมันเคลื่อนที่ราวกับการเคลื่อนที่ของเมฆ"[17]

และคล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ ﴾

"และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่นขนสัตว์ที่ปลิวว่อน"[18]

---

16. ฟัตฮุลบารี 8/558
17. ซูเราะฮฺ อันนัมลฺ อายะฮฺที่ 88
18. ซูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ อายะฮฺที่ 5

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ ณ ที่นี้ว่า ﴿ **แล้วก็กลายเป็นภาพลวงตา** ﴾ คือ ปรากฏต่อผู้ที่มองดูราวกับว่าเป็นอะไรบางอย่าง แต่จริงๆ แล้วไม่มีอะไรเลย หลังจากนั้นบรรดาเทือกเขาจะถูกทำให้หายไปอย่างสมบูรณ์ จะไม่มีผู้ใดเห็นเทือกเขาเหล่านั้น และจะไม่มีร่องรอยหลงเหลือ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ ﴾

"และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของฉันจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง (105) แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน (106) เจ้าจะไม่เห็น ณ ที่นั้นซึ่งที่ลุ่มและที่ดอน (107) "[19]

และที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً ﴾

"และ (จงระลึก) วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบ"[20]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง นรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สอดส่อง** ﴾ หมายถึง เป็นสถานที่ซึ่งได้รับการเตรียมไว้เป็นที่พำนัก และปลายทางสุดท้าย ﴿ **เป็นที่กลับไปสำหรับบรรดาผู้ละเมิด** ﴾ คือ บรรดาผู้ที่ดื้อดึง ไม่เชื่อฟังและต่อต้านบรรดารอซูล

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน** ﴾ หมายถึง พวกเขาจะอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน ซึ่งคำว่า **أَحْقَاب** เป็นพหูพจน์ของคำว่า **حُقُب** หมายถึงช่วงเวลาหนึ่ง คอลิด บิน มะอฺดาน กล่าวว่า อายะฮฺนี้และพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ตราบเท่าที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยืนยงเว้นแต่ที่พระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์** ﴾[21] เป็นกรณีของผู้ฝ่าฝืนที่โดยพื้นฐานแล้วศรัทธาในหลักเตาฮีด บันทึกโดยอิบนุ ญะรีรฺ[22]

และอิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกเช่นกันว่า ซาลิมกล่าวว่า ฉันเคยได้ยินบางคนถามอัลฮะซัน

---

19. ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 105-107
20. ซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟ อายะฮฺที่ 47
21. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 107
22. อัฏฏอบารี 24/163

เกี่ยวกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน** ﴿ ซึ่งเขาตอบว่า "ระยะเวลาอันยาวนาน (الأحقاب) ในที่นี้ไม่มีกำหนดเวลาสิ้นสุด แต่หมายถึงการอยู่ในนรกตลอดกาล กล่าวกันว่าหนึ่งช่วงเวลา (الحُقب) เท่ากับเวลาเจ็ดสิบปี ซึ่งแต่ละวันจากเจ็ดสิบปีนั้นมีระยะเวลานานเท่ากับหนึ่งพันปีที่พวกท่านนับกัน"[23]

สะอีด เล่าจาก กอตาดะฮฺ ว่า "พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน** ﴿ นั้น หมายถึงระยะเวลาซึ่งไม่มีการขาดช่วง เมื่อช่วงเวลาหนึ่งสิ้นสุดลง ช่วงเวลาใหม่ก็จะตามมา และมีการกล่าวกันว่า หนึ่งช่วงเวลา (الحُقب) นั้นเท่ากับระยะเวลาแปดสิบปี"[24]

อัรเราะบีอฺ บิน อนัส กล่าวว่า "พระดำรัสที่ว่า ﴾ **พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน** ﴿ นั้น ไม่มีผู้ใดรู้ว่า จำนวนช่วงเวลา (الأحقاب) ที่ว่านี้จะยาวนานเพียงใด มีเพียงอัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจและสูงส่งเท่านั้นที่รู้ แต่มีการรายงานต่อกันมาว่าหนึ่งช่วงเวลา (الحُقب) เท่ากับระยะเวลาแปดสิบปี หนึ่งปีเท่ากับสามร้อยหกสิบวัน และแต่ละวันเท่ากับหนึ่งพันปีที่พวกท่านนับกัน" อิบนุ ญะรีรฺได้บันทึกรายงานทั้งสองนี้ไว้ด้วยเช่นกัน[25]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่มใด ๆ ในนรกนั้น** ﴿ หมายความว่า ในนรกพวกเขาจะไม่พบความสงบเย็นสำหรับหัวใจของพวกเขา และไม่มีเครื่องดื่มดีๆ ให้พวกเขาดื่ม ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **นอกจากน้ำเดือดและน้ำเลือดน้ำหนองเท่านั้น** ﴿ อบุลอาลิยะฮฺ กล่าวว่า "พวกเขาจะได้รับน้ำเดือด (الحميم) แทนความเย็น (البَرْد) และน้ำเลือดน้ำหนอง (الغسّاق) แทนเครื่องดื่ม (الشَراب)"[26] คำอธิบายนี้คล้ายกับที่อัรเราะบีอฺ บิน อนัส กล่าวว่า "ในส่วนของ الحميم นั้น หมายถึงความร้อนที่อยู่ในระดับสูงสุด ส่วน الغسّاق คือ สิ่งที่รวบรวมมาจากหนอง เหงื่อ น้ำตา และบาดแผลของชาวนรก ซึ่งเย็นจัดสุดจะทน และมีกลิ่นเน่าเหม็นเกินจะรับได้ ขออัลลอฮฺทรงช่วยเหลือเราให้พ้นจากสิ่งนั้นด้วยความเมตตาของพระองค์

แล้วพระองค์ตรัสต่อไปว่า ﴾ **ทั้งนี้เป็นการตอบแทนอย่างคู่ควร** ﴿ หมายถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาจากการลงโทษนี้ย่อมเป็นไปตามการงานอันชั่วร้ายที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยา มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ ได้กล่าวเช่นนี้[27]

---

23. อัฏฏอบารี 24/162
24. อัฏฏอบารี 24/162
25. อัฏฏอบารี 24/162
26. อัฏฏอบารี 24/165
27. อัฏฏอบารี 24/167

หลังจากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เพราะพวกเขามิได้หวังว่าจะมีการชำระสอบสวน** ﴾ หมายความว่า พวกเขาไม่เชื่อว่าจะมีอีกโลกหนึ่งซึ่งพวกเขาจะได้รับการพิพากษาและตอบแทน ﴿ **และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเราอย่างสิ้นเชิง** ﴾ กล่าวคือ พวกเขาเคยปฏิเสธและแสดงความดื้อรั้นต่อหลักฐานและข้อพิสูจน์ของอัลลอฮฺ ตลอดจนสัญญาณต่างๆ ที่บ่งบอกถึงการสร้างของพระองค์อย่างชัดแจ้ง ซึ่งพระองค์ประทานผ่านบรรดารอซูลของพระองค์ คำว่า **كِذَّابًا** หมายถึง **تَكْذِيبًا** (เน้นย้ำการปฏิเสธ) เป็นคำนามที่มิได้มาจากคำกริยา

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และทุก ๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบถ้วนในบันทึก** ﴾ หมายความว่า แท้จริงเรารู้ดีถึงการงานของบ่าวทั้งปวง และเราได้บันทึกการงานเหล่านั้นไว้เป็นหลักฐานแล้ว โดยเราจะตอบแทนพวกเขาตามนั้น หากการกระทำของพวกเขาดี ผลตอบแทนก็จะดี และหากการกระทำของพวกเขาชั่วร้าย ผลตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับก็คือสิ่งชั่วร้าย

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ดังนั้น พวกเจ้าจงลิ้มรส (การลงโทษ) เถิด เราจะไม่เพิ่มอันใดแก่พวกเจ้า นอกจากการทรมานเท่านั้น** ﴾ จะมีการกล่าวแก่ชาวนรกว่า จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าประสบอยู่ในขณะนี้ เราจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเจ้านอกจากความทรมานในลักษณะเดียวกัน และความทรมานอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน กอตาดะฮฺ รายงานจากอบูอัยยูบ อัลอัซดี ซึ่งรายงานว่า อับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ กล่าวว่า "ไม่มีอายะฮฺใดที่จะหนักหนาสำหรับชาวนรกมากไปกว่าอายะฮฺนี้ ซึ่งระบุชัดว่าพวกเขาจะได้รับความทรมานที่ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องเป็นนิตย์"[28]

﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾
وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ
عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ ﴾

31. แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับชัยชนะ

32. เรือกสวนหลากหลายและองุ่น

28. อัฏฏอบารี 24/167

33. และบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน

34. และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม

35. ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและคำกล่าวเท็จ

36. ทั้งนี้เป็นการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เป็นการประทานให้อย่างพอเพียง

ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่จะเป็นของผู้ที่มีความยำเกรง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถึงกลุ่มคนที่จะมีความสุขและสิ่งที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาอันเป็นเกียรติและความสุขชั่วนิรันดร์ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับชัยชนะ** ﴾ อิบนุ อับบาส และอัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า ﴿ مفازًا ﴾ หมายถึง สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ[29] มุญาฮิด และกอตาดะฮฺกล่าวว่า หมายถึง พวกเขาประสบความสำเร็จ ดังนั้น พวกเขาจึงรอดพ้นจากไฟนรก[30] ความหมายที่ชัดเจนที่สุดในประเด็นนี้คือทรรศนะของอิบนุ อับบาส เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสหลังจากนั้นว่า ﴿ **เรือกสวนหลากหลายและองุ่น** ﴾ หมายถึง สวนอินทผลัมและพืชพันธุ์ชนิดอื่นๆ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และบรรดาสาววัยรุ่นที่มีอายุคราวเดียวกัน** ﴾ หมายถึง นางสวรรค์ซึ่งอยู่ในวัยสาว อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และคนอื่นๆ อธิบายว่า ﴿ كَوَاعِبَ ﴾ หมายถึง نَوَاهِد กล่าวคือ เป็นหญิงสาววัยรุ่นที่หน้าอกได้ทรง ไม่หย่อนคล้อย และยังเป็นสาวพรหมจรรย์ โดยพวกนางมีอายุเท่าๆ กัน[31] ดังที่ได้อธิบายไปแล้วในซูเราะฮฺ อัลวากิอะฮฺ

เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม** ﴾ นั้น อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง แก้วที่มีเครื่องดื่มบรรจุไว้เต็มอย่างต่อเนื่อง[32] อิกริมะฮฺกล่าวว่า หมายถึง เครื่องดื่มที่มีความบริสุทธิ์ ส่วนมุญาฮิด, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ และอิบนุ เซด กล่าวว่า หมายถึง แก้วเครื่องดื่มที่ได้รับการเติมเต็มอย่างสมบูรณ์[33]

29. อัฏฏอบารี 24/170
30. อัฏฏอบารี 24/169, 170
31. อัฏฏอบารี 24/170, อัดดุรรุลมันษูร 8/398
32. อัฏฏอบารี 24/173
33. อัฏฏอบารี 24/172

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและคำกล่าวเท็จ** ﴿ อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴾ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿

"พวกเขาจะแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกันในสวรรค์ จะไม่มีการพูดจาตลกคะนอง และไม่มีการทำบาป"[34]

กล่าวคือในสวรรค์จะไม่มีคำพูดที่ไร้สาระ ไร้ประโยชน์ หรือการโกหกที่เป็นบาป แต่จะเป็นที่พำนักแห่งความสงบสุข และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้นจะปราศจากข้อบกพร่อง อัลลอฮฺจึงตรัสว่า ﴾ **ทั้งนี้เป็นการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เป็นการประทานให้อย่างพอเพียง** ﴿ หมายถึง สิ่งที่เราได้กล่าวไปแล้วนั้น คือสิ่งที่อัลลอฮฺจะทรงตอบแทนแก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับมันด้วยความโปรดปราน ความกรุณา และความเมตตาของพระองค์ อันเป็นรางวัลและการตอบแทนที่เพียงพอ เหมาะสม ทั่วถึงและบริบูรณ์ ซึ่งพระดำรัส ﴾ عَطاءً حِسَاباً ﴿ นี้ก็มีความหมายทำนองเดียวกับคำพูดของชาวอาหรับที่ว่า **أعطَانِي فَأحسَبَنِي** "เขาให้ฉัน โดยให้อย่างเพียงพอสำหรับฉัน" ซึ่งเป็นการใช้คำในลักษณะเดียวกับคำกล่าวที่ว่า **حَسبِيَ الله** หมายถึง "อัลลอฮฺทรงเพียงพอสำหรับฉัน"

﴾ رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾ ﴿

37. พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าวคำพูดใด ๆ ต่อพระองค์

---

34. ซูเราะฮฺ อัฏฏูร อายะฮฺที่ 43

38. วันซึ่งอัรรูหฺและมลาอิกะฮฺจะยืนเป็นแถวเดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตให้แก่เขา และเขาจะ พูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น

39. นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดทางกลับไป สู่พระเจ้าของเขาเถิด

40. แท้จริง เราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษอันใกล้ วันที่มนุษย์ จะมองไปยังสิ่งที่สองมือของเขาได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธา จะกล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันเป็นดินเสียก็จะดี

จะไม่มีผู้ใดกล้าพูดต่อหน้าพระพักตร์อัลลอฮฺ ﷻ แม้แต่มลาอิกะฮฺ นอกจาก จะได้รับอนุญาต

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ โดยทรงระบุว่าพระองค์คือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ตลอดจนทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และที่อยู่ระหว่างทั้งสอง พระองค์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งความเมตตาของพระองค์ครอบคลุมทุกสิ่ง แล้วพระองค์ตรัสว่า ﴾ **พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าวคำพูดใดๆ ต่อพระองค์** ﴿ หมายถึง ไม่มีผู้ใดสามารถเริ่มพูดกับพระองค์เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾

“ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น”[35]

พระดำรัสนี้คล้ายกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾

“วันที่เมื่อมันมาถึง ไม่มีชีวิตใดจะพูดเว้นแต่โดยการอนุมัติของพระองค์”[36]

35. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 255

36. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 105

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **วันซึ่งอัรรูหฺและมลาอิกะฮฺจะยืนเป็นแถวเดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด** ﴾ อัรรูหฺ ﴿ الرُّوحُ ﴾ ในที่นี้ หมายถึง ญิบรีล ตามคำอธิบายของอัชชะอฺบี, สะอีด บิน ญุเบรฺ และอัฎเฎาะฮาก[37] ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ ﴾

"อัรรูหฺผู้ซื่อสัตย์ได้นำมันลงมา (193) ยังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง (194) "[38]

มุกอติล บิน ฮัยยาน กล่าวว่า อัรรูหฺ เป็นมลาอิกะฮฺที่ประเสริฐที่สุด ใกล้ชิดพระผู้อภิบาลมากที่สุด และเป็นผู้ที่นำวะฮีย์มาแจ้ง[39]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตให้แก่เขา** ﴾ อายะฮฺนี้คล้ายกับคำตรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾

"วันที่เมื่อมันมาถึง ไม่มีชีวิตใดจะพูดเว้นแต่โดยการอนุมัติของพระองค์"[40]

แล้วคล้ายกับสิ่งที่ได้รับการยืนยันในฮะดีษเศาะฮีฮฺซึ่งท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ »

"และในวันนั้นจะไม่มีผู้ใดพูดนอกจากบรรดารอซูล"[41]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเขาจะพูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น** ﴾ หมายถึง ความจริง และส่วนหนึ่งจากความจริงก็คือความจริงที่ว่าไม่มีพระเจ้าที่สมควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮฺ ดังที่อบูศอลิหฺ และอิกริมะฮฺ ได้กล่าวเอาไว้[42]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **นั่นคือวันแห่งความจริง** ﴾ หมายถึง วันที่จะบังเกิดขึ้นโดยมิอาจหลีกเลี่ยง ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดทางกลับไปสู่พระเจ้าของเขาเถิด** ﴾

37. อัฏฏอบารี 24/176, อัลกุรฏุบี 19/186
38. ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออ์ อายะฮฺที่ 193-194
39. อัดดุรรุลมันษูร 8/400
40. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 105
41. ฟัตฮุลบารี 13/425
42. อัฏฏอบารี 24/178

หมายถึง ยึดเป็นที่กลับ เป็นทางที่นำไปสู่พระองค์ และแนวทางที่เขาจะดำเนินชีวิตเพื่อไปหาพระองค์

วันกิยามะฮฺใกล้เข้ามาแล้ว

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง เราได้เตือนพวกเจ้าแล้วถึงการลงโทษอันใกล้** ﴾ หมายถึง วันกิยามะฮฺ ที่กล่าวถึงในที่นี้เพื่อเน้นความจริงที่ว่าการเกิดขึ้นของวันดังกล่าวใกล้เข้ามาแล้ว และทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างไรเสียก็จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ซึ่งเป็น ﴿ **วันที่มนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือของเขาได้ประกอบไว้** ﴾ กล่าวคือ การงานทั้งหมดจะได้รับการนำเสนอให้เขาเห็น ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว และไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่กระทำไว้นานแล้วหรือเพิ่งผ่านไปไม่นาน คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ﴾

“และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้า”[43]

และคล้ายกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴾

“วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ล่วงหน้าและภายหลัง”[44]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันเป็นดินเสียก็จะดี** ﴾ หมายความว่า ในวันนั้นผู้ปฏิเสธศรัทธาจะปรารถนาให้ตนเป็นเพียงดินในโลกดุนยา ไม่ได้ถูกสร้างให้มีชีวิตและไม่เคยถือกำเนิดขึ้นมา คำกล่าวนี้เกิดขึ้นขณะที่เขาเห็นการทรมานของอัลลอฮฺอยู่ต่อหน้า และมองดูการกระทำที่ชั่วร้ายของเขาซึ่งได้รับการจดบันทึกไว้ทั้งหมดโดยบรรดามลาอิกะฮฺผู้สูงศักดิ์และมีคุณธรรม

ในขณะที่บางคำอธิบายระบุว่าผู้ศรัทธาจะปรารถนาเช่นนั้นหลังจากที่อัลลอฮฺตัดสินระหว่างหมู่สัตว์ที่เคยมีชีวิตในโลก โดยพระองค์ทรงตัดสินความขัดแย้งระหว่างพวกมันด้วยความเที่ยงธรรมของพระองค์ที่ไม่อธรรมต่อผู้ใด แม้แต่แกะที่ไม่มีเขาก็ยังได้รับอนุญาตให้ชำระแค้นแกะที่มีเขาซึ่งเคยทำร้ายมัน ครั้นเมื่อการตัดสินระหว่างสัตว์เหล่านั้นสิ้นสุดลง พระองค์ก็จะตรัสแก่พวกมันว่า พวกเจ้าจงเป็นดิน แล้วพวกมันทั้งหมดก็จะกลายเป็นดิน เมื่อได้เห็นสิ่งนี้

43. ซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟ อายะฮฺที่ 49

44. ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 13

ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า ﴾ **โอ้ ถ้าฉันเป็นดินเสียก็จะดี** ﴿ กล่าวคือ ฉันน่าจะเกิดเป็นสัตว์ เพื่อที่ฉันจะได้แปรสภาพเป็นดิน

สิ่งนี้ได้รับการบันทึกในฮะดีษที่กล่าวถึงการเป่าแตร (ในวันกิยามะฮฺ) ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีนั้น นอกจากนี้ยังมีรายงานอีกหลายบทเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งได้รับการบันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ, อับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ และคนอื่นๆ

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อันนะบะอ์
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ
พระองค์คือผู้ประทานความสำเร็จ และการปกป้องจากความผิดพลาด

تفسير سورة النازعات

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อันนาซิอาต

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة النازعات

ซูเราะฮฺ อันนาซิอาต

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا
﴿٣﴾ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ
﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ
﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾
قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُم
بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

1. ขอสาบานด้วยผู้ฉุดกระชาก (วิญญาณ) อย่างแรง
2. ขอสาบานด้วยผู้ชัก (วิญญาณ) อย่างแผ่วเบา
3. ขอสาบานด้วย (มลาอิกะฮฺ) ผู้ที่แหวกว่ายในท้องนภากาศ
4. แล้ว (มลาอิกะฮฺ) ผู้รีบรุดหน้าไปอย่างว่องไว

5. แล้วพวกเขา (มลาอิกะฮฺ) ผู้บริหารกิจการ

6. วันซึ่งการเป่าแตรครั้งแรกทำให้สั่นสะเทือน

7. การเป่าแตรครั้งที่สองจะติดตามมา

8. ในวันนั้น ดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก

9. สายตาของพวกเขาจะละห้อย

10. พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไปอยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ?

11. เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ?

12. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นการกลับไปที่ขาดทุน

13. ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียวเท่านั้น

14. แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมายังที่ราบโล่ง

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานด้วยลักษณะ 5 ประการว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้น

อิบนุ มัสอูด, อิบนุ อับบาส, มัสรูก, สะอีด บิน ญุเบรฺ, อบูศอลิหฺ และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า ﴾ **ขอสาบานด้วยผู้ฉุดกระชากอย่างแรง** ﴿ หมายถึง บรรดามลาอิกะฮฺ เป็นการบรรยายลักษณะของพวกเขาขณะปลิดวิญญาณของลูกหลานอาดัม[45] โดยในหมู่มลาอิกะฮฺมีผู้ที่ดึงวิญญาณออกด้วยความยากลำบากจึงต้องฉุดกระชากอย่างรุนแรง ในขณะที่บางส่วนดึงวิญญาณออกได้อย่างง่ายดายไม่ยากเย็น ซึ่งเป็นความหมายของพระดำรัสที่ว่า ﴾ **ขอสาบานด้วยผู้ชักอย่างแผ่วเบา** ﴿ อิบนุ อับบาสได้อธิบายไว้เช่นนั้น[46]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ขอสาบานด้วยผู้ที่แหวกว่ายในท้องนภากาศ** ﴿ อิบนุ มัสอูด กล่าวว่า หมายถึง มลาอิกะฮฺ[47] และมีรายงานจากอะลี, มุญาฮิด, สะอีด บิน ญุเบรฺ

45. อัฏฏอบารี 24/185, อัลกุรฏุบี 19/190, อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/404

46. อัฏฏอบารี 24/178

47. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/404

และอบูศอลิหฺ ในลักษณะเดียวกัน[48]

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **แล้วผู้รีบรุดหน้าไปอย่างว่องไว** ﴾ มีรายงานจากอะลี, มัสรูก, มุญาฮิด, อบูศอลิหฺ และอัลฮะซัน อัลบัศรี ระบุว่า หมายถึง มลาอิกะฮฺ[49]

พระดำรัสที่ว่า ﴿ **แล้วพวกเขาผู้บริหารกิจการ** ﴾ อะลี, มุญาฮิด, อะฏออฺ, อบูศอลิหฺ, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัรรอบีอฺ บิน อนัส และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า พวกเขาคือมลาอิกะฮฺ อัลฮะซัน กล่าวเพิ่มเติมว่า พวกเขาควบคุมกิจการจากฟากฟ้าสู่แผ่นดิน ตามคำสั่งของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจและเกรียงไกร[50]

ลักษณะของวันกิยามะฮฺ และลักษณะของผู้คนและคำพูดของพวกเขาในวันนั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **วันซึ่งการเป่าแตรครั้งแรกทำให้สั่นสะเทือน การเป่าแตรครั้งที่สองจะติดตามมา** ﴾ อิบนุ อับบาส อธิบายว่า **الراجِفة** และ **الرادِفَة** คือ การเป่าแตรครั้งแรกและครั้งที่สอง[51] มุญาฮิด, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และคนอื่นๆ ก็ได้อธิบายไว้ในทำนองเดียวกัน[52]

มีรายงานจาก มุญาฮิด ว่า เขากล่าวว่า การเป่าครั้งแรก (**الراجِفة**) นั้น คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴾

"วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู"[53]

ส่วนการเป่าครั้งที่สอง (**الرادِفَة**) ก็เหมือนกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴾

"และแผ่นดินและภูเขาจะถูกเคลื่อนย้ายออกจากที่ แล้วมันทั้งสองจะถูกบดขยี้เป็นผุยผงในครั้งเดียว"[54]

---

48. อัฏฏอบารี 24/190, อัลกุรฏุบี 19/193
49. อัลกุรฏุบี 19/93, อัดดุรรุลมันษูร 8/404
50. อัฏฏอบารี 24/190, อัลกุรฏุบี 19/194, อัดดุรรุลมันษูร 8/403-405
51. อัฏฏอบารี 24/191
52. อัฏฏอบารี 24/191, 192
53. ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 14, อัฏฏอบารี 24/192
54. ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ อายะฮฺที่ 14, อัฏฏอบารี 24/193

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ในวันนั้น ดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง อยู่ในสภาพที่หวาดกลัว[55] มุญาฮิด และกอตาดะฮฺ ก็กล่าวเช่นนี้[56] ﴾ **สายตาของพวกเขาจะละห้อย** ﴿ หมายถึง มีความต่ำต้อยและอัปยศ จากความน่าสะพรึงกลัวที่พวกเขาได้เห็น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราจะถูกให้กลับไปอยู่ในสภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ?** ﴿ หมายถึง ชาวกุเรชผู้ตั้งภาคีและผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธปรโลกในลักษณะเดียวกัน พวกเขาถือว่าการฟื้นคืนชีพหลังจากถูกฝังใน อัลฮาฟิเราะฮฺ ซึ่งหมายถึงหลุมฝังศพ เป็นสิ่งที่เกินจริง มุญาฮิดอธิบายไว้เช่นนั้น[57] พวกเขารู้สึกว่าเรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้หลังจากที่ร่างกายถูกทำลาย และกระดูกย่อยสลายหมดสิ้น ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวว่า ﴾ **เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ?** ﴿ คำว่า نَخِرَةً มีรายงานวิธีการอ่านอีกแบบคือ نَاخِرَةً โดยอิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และกอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง ที่เน่าเปื่อย[58] อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึงกระดูกที่ผุพังและมีอากาศเข้าไป ส่วนคำพูดของพวกเขาที่ว่า ﴾ **ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นการกลับไปที่ขาดทุน** ﴿ มุฮัมมัด บิน กะอับ อธิบายว่า ชาวกุเรชกล่าวว่า หากอัลลอฮฺทรงให้เรากลับมีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่ตาย เราจะเป็นผู้ที่ขาดทุนอย่างแน่นอน[59]

อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียวเท่านั้น แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมายังที่ราบโล่ง** ﴿ หมายความว่า นี่เป็นบัญชาจากอัลลอฮฺซึ่งจะไม่เกิดขึ้นซ้ำสอง และไม่มีการย้ำ เมื่อนั้นทุกชีวิตจะลุกขึ้นมายืนดู เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นเมื่ออัลลอฮฺ ﷻ สั่งให้อิสรอฟีลเป่าแตรแห่งการฟื้นคืนชีพ ในเวลานั้นมนุษย์กลุ่มแรกและกลุ่มสุดท้ายจะยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿

"วันที่พระองค์จะทรงเรียกพวกเจ้า และพวกเจ้าจะตอบสนองด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพวกเจ้าจะนึกว่ามิได้อยู่ (ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น"[60]

55. อัฏฏอบารี 24/193
56. อัฏฏอบารี 24/193, อัลบะเฆาะวี 4/443
57. อัฏฏอบารี 24/195
58. อัฏฏอบารี 24/195
59. อัลกุรฏุบี 19/198
60. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 52

อัลลอฮฺ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

﴿ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ﴾

"และเรื่องที่เกี่ยวกับวันสิ้นโลกนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเพียงชั่วพริบตาเดียวหรือมันใกล้ยิ่งกว่า"[61]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมายังที่ราบโล่ง** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า **السَّاهِرَة** หมายถึง แผ่นดินทั้งหมด[62] สะอีด บิน ญุเบรฺ, กอตาดะฮฺ และอบูศอลิหฺ ก็กล่าวเช่นนั้น ส่วนอิกริมะฮฺ, อัลฮะซัน, อัฎเฎาะฮาก และอิบนุ เซด กล่าวว่า หมายถึง หน้าแผ่นดิน[63] ในขณะที่มุญาฮิด อธิบายว่า พวกเขาเคยอยู่ใต้แผ่นดิน แล้วถูกนำตัวออกมายังส่วนบนของแผ่นดิน โดยเขากล่าวว่า **السَّاهِرَة** หมายถึง ที่ราบเสมอกัน[64]

อัรเราะบีอฺ บิน อนัส กล่าวอธิบายอายะฮฺนี้ว่า อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴾

"วันซึ่งแผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นอื่นจากแผ่นดินนี้ และชั้นฟ้าทั้งหลาย (ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง"[65]

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ ﴾

"และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระเจ้าของฉันจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง (105) แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน (106) ณ ที่นั้น เจ้าจะไม่เห็นที่ลุ่มและที่ดอน (107)"[66]

---

61. ซูเราะฮฺ อันนะหฺล อายะฮฺที่ 77
62. อัฏฏอบารี 24/198
63. อัฏฏอบารี 24/198
64. อัฏฏอบารี 24/195, อัดดุรรุลมันษูร 8/408
65. ซูเราะฮฺ อิบรอฮีม อายะฮฺที่ 48
66. ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 105-107

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً ﴾

"และ (จงระลึก) วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบเรียบ"[67]

และแผ่นดินจะปรากฏขึ้น เป็นแผ่นดินที่ต่างจากแผ่นดินในขณะนี้ บนแผ่นดินดังกล่าวจะไม่มีการทำบาป และไม่มีการหลั่งเลือด

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى
﴿١٦﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾
وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ
وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ
الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

15. เรื่องราวของมูซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ?

16. ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขาที่หว่างหุบเขาฏุวาอันบริสุทธิ์

17. เจ้าจงไปหาฟิรฺเอาน์ เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน

18. แล้วจงกล่าวว่า ท่านประสงค์จะชำระตัวให้บริสุทธิ์ไหม

19. และจะให้ฉันนำท่านไปสู่พระเจ้าของท่านไหม เพื่อท่านจะได้ยำเกรง

20. แล้วมูซาก็แสดงให้เขาเห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่

21. แต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อรั้น

---

67. ซูเราะฮฺ อัลกะฮฺฟ อายะฮฺที่ 47

22. แล้วเขาก็ผินหลังกลับหนีออกไปอย่างเร็ว

23. แล้วเขาก็ได้เรียกชุมนุม แล้วประกาศออกไป

24. แล้วกล่าวว่า ข้าคือพระเจ้าสูงสุดของพวกเจ้า

25. ดังนั้น อัลลอฮฺจึงคร่าชีวิตเขาเป็นการลงโทษที่เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้

26. แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ที่ยำเกรง

กล่าวถึงเรื่องราวของมูซาอันเป็นบทเรียนสำหรับผู้ที่เกรงกลัวอัลลอฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งแก่มุฮัมมัด ﷺ ศาสนทูตของพระองค์ เกี่ยวกับมูซา عليه السلام ผู้เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ว่า พระองค์ได้ส่งมูซาไปยังฟิรฺเอาน์ และสนับสนุนเขาด้วยสิ่งเหนือธรรมชาติ (มุอฺญิซาต) แต่ถึงกระนั้นฟิรฺเอาน์ก็ยังคงปฏิเสธศรัทธาและฝ่าฝืน จนกระทั่งอัลลอฮฺทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่รุนแรงและทรงพลัง อันเป็นการลงโทษซึ่งผู้ที่ต่อต้านท่าน (มุฮัมมัด ﷺ) และปฏิเสธสิ่งที่ท่านนำมาต้องประสบ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสในตอนท้ายของเรื่องว่า ﴾ **แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ที่ยำเกรง** ﴿

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เรื่องราวของมูซาได้มาถึงเจ้าแล้วมิใช่หรือ?** ﴿ หมายถึง เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของเขาไหม ﴾ **ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขา** ﴿ พระองค์ได้ตรัสเรียกเขา ﴾ **ที่หว่างหุบเขาฏุวาอันบริสุทธิ์** ﴿ คำว่า طُوًى ตามทรรศนะที่ถูกต้องคือชื่อของหุบเขา ดังที่ได้อธิบายไปแล้วในซูเราะฮฺ ฏอฮา

หลังจากนั้นพระองค์ตรัสแก่มูซาว่า ﴾ **เจ้าจงไปหาฟิรฺเอาน์ เพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน** ﴿ หยิ่งยโส ดื้อรั้น และโอหัง ﴾ **แล้วจงกล่าวว่า ท่านประสงค์จะชำระตัวให้บริสุทธิ์ไหม** ﴿ หมายถึง จงกล่าวแก่เขาว่า ท่านจะยอมรับแนวทางและการปฏิบัติที่จะช่วยชำระตัวท่านให้บริสุทธิ์หรือไม่? กล่าวคือ ยอมจำนนและเชื่อฟัง ﴾ **และจะให้ฉันนำท่านไปสู่พระเจ้าของท่านไหม เพื่อท่านจะได้ยำเกรง** ﴿ หมายถึง ฉันจะแนะนำท่านไปสู่การเคารพภักดีต่อพระเจ้าของท่าน ﴾ **เพื่อท่านจะได้ยำเกรง** ﴿ แล้วหัวใจของท่านก็จะนอบน้อมยอมศิโรราบและเชื่อฟังอัลลอฮฺหลังจากที่มันเคยแข็งกระด้าง ชั่วร้าย และห่างไกลจากความดี

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แล้วมูซาก็แสดงให้เขาเห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่** ﴿ หมายถึง พร้อมกับการเรียกร้องนี้มูซาได้แสดงให้ฟิรฺเอาน์เห็นหลักฐานที่หนักแน่น และเป็นเครื่องพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงความสัตย์จริงของสิ่งที่เขานำมาแจ้งจากอัลลอฮฺ ﴾ **แต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อรั้น** ﴿ กล่าวคือ ฟิรฺเอาน์ปฏิเสธสัจธรรมและต่อต้านคำเชิญชวนของมูซาที่ขอให้เขาเชื่อฟัง ดังนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือหัวใจของเขาปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมรับมูซาทั้งภายในและภายนอก ทั้งนี้การที่ฟิรฺเอาน์รู้ว่าสิ่งที่มูซาประกาศเป็นความจริงนั้นไม่ได้หมายความว่าเขามีความศรัทธา เพราะนั่นเป็นเพียงการรับรู้ในใจ ในขณะที่การศรัทธาจำเป็นต้องประกอบด้วยการปฏิบัติ นั่นคือหัวใจต้องยอมรับและจำนนต่อสัจธรรม

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แล้วเขาก็ผินหลังกลับหนีออกไปอย่างเร็ว** ﴿ คือ รีบออกไปเตรียมการต่อต้านความจริงด้วยความเท็จ ด้วยการรวบรวมกลุ่มนักมายากลเพื่อเผชิญหน้ากับปาฏิหาริย์อันน่าอัศจรรย์ที่มูซานำมาแสดง ﴾ **แล้วเขาก็ได้เรียกชุมนุม แล้วประกาศออกไป** ﴿ ในหมู่คนของเขา ﴾ **แล้วกล่าวว่า ข้าคือพระเจ้าสูงสุดของพวกเจ้า** ﴿ อิบนุ อับบาส และมุญาฮิด กล่าวว่า คำพูดนี้ฟิรฺเอาน์กล่าวหลังจากที่เขากล่าวว่า “ข้าไม่เคยรู้ว่าพวกเจ้ามีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า”[68] ราว 40 ปี

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น อัลลอฮฺจึงคร่าชีวิตเขาเป็นการลงโทษที่เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้** ﴿ หมายถึง อัลลอฮฺได้ทรงจัดการฟิรฺเอาน์ด้วยการลงโทษอันสาหัส และทรงทำให้เขาเป็นตัวอย่างและข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ดื้อรั้นที่มีลักษณะเช่นเดียวกับเขา ให้เห็นถึงผลของการกระทำในโลกดุนยานี้ “และในอาคิเราะฮฺ สิ่งที่พวกเขาจะได้รับจะเลวร้ายยิ่งกว่า”[69] ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴾

“และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า เรียกร้องไปสู่นรกญะฮันนัม และในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ”[70]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง ในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ที่ยำเกรง** ﴿ หมายถึง สำหรับผู้ที่ใช้เรื่องราวเหล่านี้เป็นบทเรียนและมีความเกรงกลัว

68. ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 38

69. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 99

70. ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 41

﴿ ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾
وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾
أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ
وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾ ﴾

27. พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ? หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน

28. พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้น แล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์

29. และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา

30. และหลังจากนั้น ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ

31. ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมัน และทุ่งหญ้าของมัน

32. ส่วนเทือกเขานั้น ทรงทำให้มันมั่นคง

33. ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเจ้า

การสร้างสวรรค์และโลกนั้นยากยิ่งกว่าการทำให้คืนชีพอีกครั้ง

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงหักล้างความเข้าใจของผู้ที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **พวกเจ้า** ﴿ โอ้ มนุษย์ ﴾ **ลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ? หรือว่าชั้นฟ้า** ﴿ หมายถึง แน่นอนว่า ชั้นฟ้ามีรายละเอียดในการสร้างมากกว่าพวกเจ้ายิ่งนัก คล้ายกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

“แน่นอน การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นใหญ่ยิ่งกว่าการสร้างมนุษย์ แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”[71]

71. ซูเราะฮฺ ฆอฟิร อายะฮฺที่ 57

และดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴾

"พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขากระนั้นหรือ? เปล่าเลย และพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้"[72]

พระดำรัสที่ว่า ﴿ **ที่พระองค์ทรงสร้างมัน** ﴾ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายความส่วนนี้ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้น แล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์** ﴾ กล่าวคือ ทรงทำให้ชั้นฟ้ามีโครงสร้างที่สูง กว้างใหญ่ไพศาล มองเห็นเป็นแนวเสมอกัน และทรงประดับประดาด้วยดวงดาวในยามราตรีอันมืดมิด แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา** ﴾ พระองค์ทรงทำให้ท้องฟ้าในยามกลางคืนมืดและดำสนิท และทรงทำให้ท้องฟ้าในเวลากลางวันมีแสงสว่าง สดใส และกระจ่างแจ้ง อิบนุ อับบาส กล่าวว่า **أَغْطَشَ لَيْلَهَا** หมายถึง ทรงทำให้ท้องฟ้ามืด[73] มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, สะอีด บิน ญุเบรฺ[74] และนักวิชาการอีกหลายคนก็อธิบายเช่นนี้ ส่วนพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า **وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا** หมายถึง ทรงทำให้ท้องฟ้ามีความสว่างไสวในเวลากลางวัน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และหลังจากนั้น ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ** ﴾ พระองค์ทรงอธิบายส่วนนี้ด้วยข้อความต่อไปนี้ ﴿ **ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมัน และทุ่งหญ้าของมัน** ﴾ มีการกล่าวถึงก่อนหน้านี้แล้วในซูเราะฮฺ ฮามีมอัสสัจญ์ดะฮฺว่า แผ่นดินถูกสร้างขึ้นก่อนการสร้างชั้นฟ้า เพียงแต่มันถูกแผ่หลังจากการสร้างชั้นฟ้า หมายความว่า พระองค์ทรงนำสิ่งที่ทรงเตรียมไว้แล้วในแผ่นดินออกมา ส่งผลให้สิ่งเหล่านั้นมีความเคลื่อนไหวและงอกเงย นี่คือความหมายของสิ่งที่ อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ กล่าว และเป็นคำอธิบายที่ อิบนุ ญะรีรฺ เห็นด้วย[75]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ส่วนเทือกเขานั้น ทรงทำให้มันมั่นคง** ﴾ คือ ทรงทำให้ภูเขามีความมั่นคงอยู่ในที่ของมัน และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเมตตาต่อสิ่งที่พระองค์สร้าง ผู้ทรงกรุณาปรานี

72. ซูเราะฮฺ ยาซีน อายะฮฺที่ 81

73. อัฏฏอบารี 24/206

74. อัฏฏอบารี 24/207, อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/411

75. อัฏฏอบารี 24/208

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเจ้า** ﴾ คือ พระองค์ทรงแผ่แผ่นดินออกไป แล้วทรงบันดาลให้มีน้ำพุพุ่งออกมา และทรงเผยสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในแผ่นดิน ทรงทำให้แม่น้ำไหลริน และทรงทำให้พืชพันธุ์ ต้นไม้ และผลไม้งอกงามขึ้น พระองค์ทรงสร้างภูเขาให้มั่นคง เพื่อให้สิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่บนแผ่นดินอย่างสงบ ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง และสำหรับสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นปศุสัตว์ที่พวกเขากินเป็นอาหารและขี่เป็นพาหนะอันเป็นคุณประโยชน์ตลอดระยะเวลาที่ต้องการในที่พำนักแห่งโลกนี้ตราบสิ้นกาลเวลาและสิ้นอายุขัย

﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ
﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ
وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ يَسْأَلُونَكَ
عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَاهَا ﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ
مُنتَهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ
يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾ ﴾

34. ดังนั้น เมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงที่สุดได้เกิดขึ้น

35. เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้

36. และเปลวไฟนรกจะถูกเผยแก่ผู้ที่มองมัน

37. ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนนั้น

38. และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

39. ดังนั้น เปลวไฟนรก คือที่พำนักของเขา

40. และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้าพระเจ้าของเขา และได้หน่วงเหนี่ยวจิตใจจากกิเลสต่ำ

41. ดังนั้น สวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา

42. พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกิยามะฮฺ) ว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น

43. ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกล่าวถึงมันนัก

44. ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือวาระสุดท้ายของมัน

45. ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกิยามะฮฺ) เท่านั้น

46. วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกิยามะฮฺ) ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พำนักอยู่โลกนี้เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น

กล่าวถึงวันกิยามะฮฺ ซึ่งจะมีทั้งความสุขสำราญ และไฟนรก และไม่มีผู้ใดรู้กำหนดเวลาที่แน่นอน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น เมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงที่สุดได้เกิดขึ้น** ﴾ หมายถึง วันกิยามะฮฺ อิบนุ อับบาส กล่าวไว้เช่นนั้น[76] ที่ได้ชื่อเช่นนั้น (الطامّة) เนื่องจากวันกิยามะฮฺจะเป็นเหตุการณ์ที่ใหญ่จนกลบทุกหายนะที่น่าสะพรึงกลัวและหวั่นวิตก ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴾

"และยามอวสานนั้นทุกข์ทรมานยิ่ง และขมขื่นยิ่ง"[77]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้** ﴾ หมายถึง ในเวลานั้นลูกหลานอาดัม (มนุษย์) จะนึกถึงการกระทำทั้งหมดของตน ทั้งความดีและความชั่ว ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

76. อัฏฏอบารี 24/211

77. ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัรฺ อายะฮฺที่ 46

﴿ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴾

"ในวันนั้น มนุษย์จะระลึกขึ้นมาได้ แต่การระลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร"[78]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และเปลวไฟนรกจะถูกเผยแก่ผู้ที่มองมัน** ﴾ เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้พบเห็น ดังนั้น ทุกคนจะได้เห็นด้วยตาตนเอง

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนนั้น** ﴾ หมายถึง ผู้ที่ขัดขืนและประพฤติตนเย่อหยิ่ง ﴿ **และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้** ﴾ ให้ความสำคัญกับโลกดุนยาเหนือเรื่องของศาสนาและโลกอาคิเราะฮฺ ﴿ **ดังนั้น เปลวไฟนรก คือที่พำนักของเขา** ﴾ ปลายทางสุดท้ายของเขาคือนรก อาหารของเขาจะมาจากต้นซักกูม และเครื่องดื่มของเขาคือน้ำที่เดือดจัด

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยืนเบื้องหน้าพระเจ้าของเขา และได้หน่วงเหนี่ยวจิตใจจากกิเลสต่ำ** ﴾ หมายถึง เขากลัวการยืนต่อหน้าอัลลอฮฺ กลัวการตัดสินของพระองค์เกี่ยวกับเขา และหักห้ามตัวเองมิให้หลงไปกับอารมณ์ใฝ่ต่ำ พร้อมกับบังคับจิตใจให้เชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า ﴿ **ดังนั้น สวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา** ﴾ ผู้ที่ทำได้เช่นนี้ จุดหมายปลายทางและที่พำนักสุดท้ายอันนิรันดร์ของเขา คือสวนสวรรค์อันกว้างขวาง

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกิยามะฮฺ) ว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น ด้วยเหตุอันใดเจ้าจึงชอบกล่าวถึงมันนัก ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้นคือวาระสุดท้ายของมัน** ﴾ กล่าวคือ ความรู้เกี่ยวกับกำหนดวันกิยามะฮฺไม่ได้อยู่กับเจ้าหรือมนุษย์ผู้ใด แต่ความรู้นั้นอยู่ที่อัลลอฮฺ พระองค์คือผู้ทรงทราบเวลาที่แน่นอนของวันกิยามะฮฺ อายะฮฺนี้คล้ายกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

"พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วันกิยามะฮฺ) นั้นว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น? จงกล่าวเถิดว่า แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉันเท่านั้น ไม่มีผู้ใดจะเผยมันให้ทราบสำหรับเวลาของมันนอกจากพระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้งอยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้านอกจากโดยกะทันหัน พวกเขา

78. ซูเราะฮฺ อัลฟัจญ์รฺ อายะฮฺที่ 23

ถามเจ้ากันประหนึ่งว่าเจ้านั้นเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้นดี จงกล่าวเถิด แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮฺเท่านั้น แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้"[79]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ในจุดนี้ว่า ﴿ **ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือวาระสุดท้ายของมัน** ﴾ ดังนั้น เมื่อญิบรีลถามท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เกี่ยวกับกำหนดเวลาของวันกิยามะฮฺ ท่านตอบเขาว่า

« مَا الْمَسْؤُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ »

"ผู้ที่ถูกถามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว มิได้รู้มากไปกว่าผู้ถาม"[80]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ความจริงเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนแก่คนที่หวาดหวั่นมัน (วันกิยามะฮฺ) เท่านั้น** ﴾ หมายถึง ข้าแต่งตั้งเจ้าเพื่อตักเตือนและสำทับมนุษย์ให้ระวังการลงโทษของอัลลอฮฺ ดังนั้น ผู้ใดก็ตามที่เกรงกลัวอัลลอฮฺ กลัวการยืนต่อหน้าพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์ เขาก็จะปฏิบัติตามเจ้า และเขาก็จะได้รับความสำเร็จและชัยชนะ ในทางกลับกันผู้ที่ปฏิเสธและต่อต้านเจ้า ก็จะมีแต่ความสูญเสียและความล้มเหลว

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **วันที่พวกเขาจะเห็นมัน (วันกิยามะฮฺ) ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พำนักอยู่โลกนี้เว้นแต่เพียงชั่วครู่หนึ่งของยามเย็นและยามเช้าของมันเท่านั้น** ﴾ กล่าวคือ เมื่อพวกเขาลุกขึ้นจากหลุมฝังศพเพื่อไปยังสถานที่ชุมนุม พวกเขาจะรู้สึกว่าช่วงเวลาแห่งชีวิตในโลกนั้นสั้นมาก ประหนึ่งว่าเป็นเพียงช่วงเย็นหรือช่วงเช้าของวันหนึ่งเท่านั้น ญุวัยบิรฺ รายงานจากอัฎเฎาะฮาก ซึ่งเล่าจากอิบนุ อับบาส ว่า عَشِيَّة คือช่วงเวลาระหว่างเที่ยงวันจนถึงตะวันลับขอบฟ้า ส่วน ضُحَاهَا หมายถึง ช่วงเวลาระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นถึงเที่ยงวัน[81] กอตาดะฮฺ กล่าวว่า สิ่งนี้หมายถึงช่วงเวลาในโลกดุนยาในสายตาของผู้คนเมื่อพวกเขาเผชิญหน้ากับวันอาคิเราะฮฺ

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อันนาซิอาต
การสรรเสริญและการขอบคุณเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

79. ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 187

80. ฟัตฮุลบารี 1/140

81. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/413

تفسير سورة عبس

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อะบะซะ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة عبس

ซูเราะฮฺ อะบะซะ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ
﴿٣﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٥﴾ فَأَنتَ لَهُ
تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾
وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾ فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾ فَمَن شَاءَ
ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ
﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ ﴾

1. เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไปทางอื่น
2. เพราะชายตาบอดมาหาเขา
3. และอะไรเล่าที่จะให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อซักฟอกจิตใจก็ได้
4. หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา

5. ส่วนผู้ที่ไม่สนใจ

6. เจ้ากลับต้อนรับขับสู้

7. และไม่ใช่หน้าที่ของเจ้า หากเขาไม่ซักฟอก

8. และส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความพยายาม

9. และเขามีความกลัวเกรง

10. เจ้ากลับเมินเฉย

11. มิใช่เช่นนั้น แท้จริง มันเป็นข้อเตือนใจ

12. ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็ให้ระลึกถึงข้อเตือนใจนั้น

13. ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ

14. ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์

15. ด้วยมือของมลาอิกะฮฺ

16. ผู้มีเกียรติ มีคุณธรรม

ท่านนบี ﷺ ถูกตำหนิ เนื่องจากทำหน้าบึ้งใส่ชายผู้อ่อนแอ (อิบนุ อุมมิมักตูม)

นักวิชาการตัฟซีรฺหลายคนระบุว่า วันหนึ่ง ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ พูดคุยกับหนึ่งในแกนนำคนสำคัญของเผ่ากุเรช โดยหวังว่าเขาจะรับอิสลาม ในขณะที่ท่านกำลังสนทนากับเขาเป็นการส่วนตัวอยู่นั้น อิบนุ อุมมิมักตูม ก็มาหาท่าน ซึ่งเขาเป็นผู้ที่เข้ารับอิสลามตั้งแต่ช่วงแรกๆ แล้วอิบนุ อุมมิมักตูม ก็เริ่มถามท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง และเร่งเร้าขอคำตอบ ท่านนบี ﷺ อยากให้เขารอสักครู่ เพื่อที่ท่านจะได้จบการสนทนากับแกนนำชาวกุเรชคนดังกล่าว โดยหวังว่าเขาจะได้รับทางนำ ท่านจึงขมวดคิ้วใส่อิบนุ อุมมิมักตูม และเบือนหน้าหนีแล้วมุ่งให้ความสำคัญกับชายชาวกุเรช ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺลงมาว่า ﴿ **เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไปทางอื่น เพราะชายตาบอดมาหาเขา และอะไรเล่าที่จะให้เจ้ารู้ หวังว่าเขาจะมาเพื่อซักฟอกจิตใจก็ได้** ﴾ หมายถึง เขาอาจบรรลุถึงความบริสุทธิ์

และความสะอาดในจิตวิญญาณของเขา ﴿ **หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา** ﴾ เขาอาจได้รับคำเตือนสติ และละเว้นจากสิ่งต้องห้าม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ส่วนผู้ที่ไม่สนใจ เจ้ากลับต้อนรับขับสู้** ﴾ กล่าวคือ เจ้าให้ความสำคัญกับคนที่ร่ำรวย เพราะหวังว่าเขาจะได้รับทางนำ ﴿ **และไม่ใช่หน้าที่ของเจ้า หากเขาไม่ชักฟอก** ﴾ หมายถึง หากเขาไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ก็ไม่ใช่ความผิดของเจ้าแต่อย่างใด ﴿ **และส่วนผู้ที่มาหาเจ้าด้วยความพยายาม และเขามีความกลัวเกรง** ﴾ กล่าวคือ เขาตั้งใจมาหาเจ้า เพื่อที่จะได้รับคำแนะนำจากสิ่งที่เจ้าพูดกับเขา ﴿ **เจ้ากลับเมินเฉย** ﴾ หมายถึง เจ้ากลับให้ความสนใจกับสิ่งอื่นมากกว่า ณ จุดนี้ อัลลอฮฺทรงบัญชาศาสนทูตของพระองค์ ﷺ มิให้เน้นเตือนคนใดคนหนึ่งเป็นการเฉพาะ แต่ต้องตักเตือนโดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงศักดิ์หรือผู้อ่อนแอ คนจนหรือคนรวย นายหรือทาส ชายหรือหญิง เด็กหรือผู้ใหญ่ แล้วอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงตรง พระองค์ทรงมีพระปรีชาญาณอันลึกซึ้งและข้อพิสูจน์ที่เฉียบขาด

อบูยะอฺลา และอิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกรายงานจากอาอิชะฮฺว่า อายะฮฺ ﴿ **เขา (มุฮัมมัด) ทำหน้าบึ้ง และผินหน้าไปทางอื่น** ﴾ นี้ ประทานลงมาเกี่ยวกับอิบนุ อุมมิมักตูม ซึ่งเป็นชายตาบอด เขามาหาท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ และกล่าวว่า “โปรดแนะนำฉันด้วย” ในเวลานั้นมีชายคนหนึ่งอยู่กับท่านรอซูล ﷺ เขาเป็นหนึ่งในผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของกลุ่มผู้ตั้งภาคี ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงผินหน้าออกจากอิบนุ อุมมิมักตูม แล้วหันไปพูดคุยกับชายอีกคน โดยท่านถามเขาว่า “ท่านเห็นว่าสิ่งที่ข้านำเสนอไปนั้น มีส่วนใดที่ไม่ดีไหม?” ชายคนนั้นตอบว่า “ไม่” อายะฮฺดังกล่าวจึงลงมา[82]

อัตติรมิซี บันทึกฮะดีษบทนี้ แต่ไม่ได้ระบุถึงการรายงานจากอาอิชะฮฺ[83]

ในหนังสือ *อัลมุวัฏเฏาะอ์* ก็บันทึกในลักษณะเดียวกัน[84]

ลักษณะของอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น แท้จริง มันเป็นข้อเตือนใจ** ﴾ หมายถึง ซูเราะฮฺนี้ หรือคำบัญชาที่ให้ถ่ายทอดความรู้อย่างเท่าเทียมกันในหมู่ผู้คน ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นชนชั้นสูงหรือต่ำต้อยก็ตาม กอตาดะฮฺและอัสสุดดีย์กล่าวว่า หมายถึง อัลกุรอาน ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดประสงค์**

82. อัฏฏอบารี 24/217

83. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/250

84. อัลมุวัฏเฏาะอ์ 1/203

ก็ให้ระลึกถึงข้อเตือนใจนั้น ﴾ กล่าวคือ ผู้ใดประสงค์ เขาก็ระลึกถึงอัลลอฮฺในทุกๆ เรื่องของเขา ทั้งนี้ โดยบริบทแล้ว คำสรรพนาม (เฎาะมีรฺ) ในอายะฮฺนี้ อาจหมายถึงวะฮีย์ก็ได้

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์** ﴾ หมายถึง ซูเราะฮฺนี้หรือข้อเตือนใจนี้ ซึ่งทั้งสองส่วนมีความเชื่อมโยงกัน ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าอัลกุรอานทั้งหมดเป็นคัมภีร์อันทรงเกียรติและได้รับการเคารพ ﴿ **ที่ได้รับการเทิดทูน** ﴾ มีฐานะสูงส่ง ﴿ **ได้รับความบริสุทธิ์** ﴾ จากการแปดเปื้อนเจือปน การเพิ่มเติม และการตัดทอน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ด้วยมือของมลาอิกะฮฺ** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัฎเฎาะฮาก และอิบนุ เซด กล่าวว่า **سَفَرَة** หมายถึง มลาอิกะฮฺ[85]

อัลบุคอรี กล่าวว่า **سَفَرَة** หมายถึง มลาอิกะฮฺ เมื่อพวกเขาลงมาพร้อมกับการเปิดเผยวะฮีย์จากอัลลอฮฺ ก็เปรียบเสมือนว่าพวกเขาทำหน้าที่ทูต (**السَّفِير**) ที่เป็นตัวแทนในเรื่องระหว่างมนุษย์[86]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ผู้มีเกียรติ มีคุณธรรม** ﴾ หมายถึง มลาอิกะฮฺเหล่านั้นมีรูปร่างลักษณะที่งดงาม มีเกียรติสูงส่งน่ายกย่อง อุปนิสัยและการกระทำของพวกเขานั้นมีความชอบธรรม บริสุทธิ์ และสมบูรณ์แบบ ด้วยเหตุนี้ผู้ที่ท่องจำอัลกุรอานจึงจำเป็นต้องระมัดระวังการกระทำและคำพูดของตนให้อยู่บนความถูกต้องและเหมาะสม

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอาอิชะฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« **الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ، وَالَّذِي يَقْرَؤُهُ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ** »

"ผู้ที่อ่านอัลกุรอานโดยที่เขามีความเชี่ยวชาญ จะได้อยู่กับมลาอิกะฮฺผู้มีเกียรติ มีคุณธรรม และผู้ใดอ่านอัลกุรอานด้วยความยากลำบาก เขาจะได้ผลบุญสองส่วน"[87]

ฮะดีษนี้บันทึกโดย อัลญะมาอะฮฺ (นักบันทึกฮะดีษกลุ่มหลัก)[88]

---

85. อัฏฏอบารี 24/221
86. ฟัตฮุลบารี 8/561
87. อะหฺมัด 6/48
88. ฟัตฮุลบารี 8/560, มุสลิม 1/549, อบูดาวูด 2/148, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 8/215, อันนะซาอี ใน อัลกุบรอ 6/506, อิบนุ มาญะฮฺ 2/1242

قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِن نُّطْفَةٍ
خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا
شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ
طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾
فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ
غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾

17. มนุษย์นั้นถูกสาปแช่ง เขาช่างเนรคุณเสียนี่กระไร

18. จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา

19. จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา

20. แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา

21. ต่อมาพระองค์ให้เขาตาย แล้วให้เขาลงหลุม

22. ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ

23. มิใช่เช่นนั้น เขามิได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา

24. มนุษย์จงพิจารณาดูอาหารของเขาเถิด

25. เราได้หลั่งน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร

26. แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป

27. และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน

28. และองุ่น และพืชผัก

29. และมะกอก และอินทผลัม

30. และเรือกสวนที่หนาทึบ

31. และผลไม้ และทุ่งหญ้า

32. ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้า

ข้อตอบโต้ผู้ที่ปฏิเสธชีวิตหลังความตาย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตำหนิผู้ที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพและการรวมตัวกันอีกครั้งของมนุษย์ว่า ﴾ **มนุษย์นั้นถูกสาปแช่ง เขาช่างเนรคุณเสียนี่กระไร** ﴿ อัฎเฎาะฮาก รายงานว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า قُتِلَ الإِنْسَانُ หมายถึง لُعِنَ الإِنْسَانُ (มนุษย์ถูกสาปแช่ง)[89] อบูมาลิก กล่าวว่า ในที่นี้หมายถึง มนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างพร่ำเพรื่อโดยปราศจากหลักยึด ยิ่งไปกว่านั้น เขาปฏิเสธเพียงเพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่เกินความจริงและเพราะเขาขาดความรู้ในเรื่องนั้น

อิบนุ ญุร็อยจญ์ กล่าวว่า مَا أَكْفَرَهُ หมายถึง مَا أَلْعَنَهُ (เขาช่างสมควรถูกสาปแช่งเสียจริง)[90]

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายว่า พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากสิ่งที่ต่ำต้อยไร้ค่า และพระองค์สามารถนำเขากลับมามีชีวิตเหมือนอย่างที่พระองค์สร้างเขาในครั้งแรกได้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขา แล้วก็กำหนดสภาวะแก่เขา** ﴿ คือ พระองค์ทรงกำหนดอายุ ปัจจัยยังชีพ การกระทำ และกำหนดว่าเขาจะเป็นผู้ที่มีทุกข์หรือมีสุข

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แล้วพระองค์ก็ทรงแผ้วทางให้สะดวกแก่เขา** ﴿ อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า หมายถึง "แล้วพระองค์ทรงทำให้การออกมาจากท้องมารดาเป็นเรื่องง่ายสำหรับเขา"[91] อิกริมะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, อบูศอลิหฺ, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์ ก็กล่าวเช่นนี้ และเป็นคำอธิบายที่อิบนุ ญะรีรฺ เลือกให้น้ำหนัก[92]

มุญาฮิด กล่าวว่า อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿

"แท้จริง เราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว ซึ่งเขาอาจจะเป็นผู้กตัญญู และอาจจะเป็นผู้เนรคุณ"[93]

หมายถึง เราได้อธิบาย ชี้แจง และทำให้แนวทางอันถูกต้องเป็นเรื่องง่ายที่เขาจะปฏิบัติตาม อัลฮะซัน และอิบนุ เซด ก็อธิบายเช่นนี้[94] และนี่คือทรรศนะที่มีน้ำหนัก *อัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด*

---

89. อัลกุรฎุบี 19/217 อัฎเฎาะฮาก มิได้รายงานจาก อิบนุ อับบาส โดยตรง
90. อัลบะฆอวี 4/448
91. อัฏฏอบารี 24/223 อัลเอาฟี เป็นผู้รายงานที่เฎาะอีฟ
92. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/419, 223, 224
93. ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 3
94. อัฏฏอบารี 24/224

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ต่อมาพระองค์ให้เขาตาย แล้วให้เขาลงหลุม** ﴿ หมายถึง หลังจากสร้างมนุษย์แล้ว อัลลอฮฺจะทรงให้เขาตาย และทรงให้เขาเป็นผู้อาศัยในหลุมศพ ﴾ **ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ** ﴿ กล่าวคือ พระองค์ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพหลังจากที่ตายไปแล้ว ซึ่งเรียกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นนี้ว่า الْبَعْثُ والنُّشُورُ (การฟื้นคืนชีพและมีชีวิตอีกครั้ง) อันมีที่มาจากรากคำดังกล่าว (أَنْشَرَهُ) คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنتُم بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ ﴿

"และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป"[95]

และที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ﴿

"และจงมองกระดูกเหล่านั้นดูว่า เรากำลังยกมันไว้ ณ ที่ของมัน และประกอบมันขึ้น แล้วให้มีเนื้อหุ้มห่อมันไว้อย่างไร?"[96]

มีรายงานบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากอัลอะอฺมัช จากอบูศอลิหฺ เล่าจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่าท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« كُلُّ ابْنِ آدَمَ يَبْلَى إِلَّا عَجْبَ الذَّنَبِ، مِنْهُ خُلِقَ، وفيه يُرَكَّبُ »

"ทุกส่วนของลูกหลานอาดัม (มนุษย์) จะย่อยสลาย ยกเว้นกระดูกก้นกบ เขาถูกสร้างขึ้นจากสิ่งนั้น และด้วยสิ่งนั้นเขาจะถูกสร้างขึ้นใหม่"[97]

ส่วนพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **มิใช่เช่นนั้น เขามิได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา** ﴿ อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า "เปล่าเลย เรื่องมิได้เป็นอย่างที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนี้กล่าว ที่เขาอ้างว่าได้ปฏิบัติตามสิทธิของอัลลอฮฺที่มีต่อตัวเขาและทรัพย์สินเงินทองของเขาอย่างครบถ้วนแล้ว" ﴾ **เขามิได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้เขา** ﴿ หมายถึง มนุษย์ไม่ได้ปฏิบัติตามพันธกิจที่ถูกกำหนดแก่เขาเพื่อพระเจ้าของเขา[98]

95. ซูเราะฮฺ อัรฺรูม อายะฮฺที่ 20
96. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 259
97. ฟัตฮุลบารี 8/414, มุสลิม 4/2270
98. อัฏฏอบารี 24/225

แต่คำอธิบายที่น่าจะชัดเจนเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริงของอายะฮฺเหล่านี้ – และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด – คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿ นั้นหมายถึง เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงให้มนุษย์กลับมีชีวิตขึ้นอีกครั้ง ส่วนพระดำรัสที่ว่า ﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿ หมายถึง พระองค์ยังไม่ได้ทรงทำเช่นนั้น (ให้ฟื้นคืนชีพ) ในเวลานี้ แต่จะรอจนกระทั่งระยะเวลาที่พระองค์ทรงกำหนดสิ้นสุดลง และถึงคราวที่มนุษย์ต้องกลับออกมาในโลกดุนยาตามคำบัญชาและความประสงค์ของอัลลอฮฺ เมื่อถึงเวลานั้น พระองค์ก็จะทรงให้สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นฟื้นคืนชีพ และให้พวกเขากลับมาอีกครั้ง ดังที่ทรงสร้างพวกเขาในครั้งแรก

การเติบโตของเมล็ดพืชและสิ่งอื่นๆ เป็นข้อพิสูจน์ถึงชีวิตหลังความตาย

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **มนุษย์จงพิจารณาดูอาหารของเขาเถิด** ﴿ เป็นการเรียกร้องให้ใคร่ครวญถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺ นอกจากนี้ยังเป็นการเน้นย้ำว่าการที่พืชพรรณเติบโตขึ้นมาจากพื้นดินที่ไร้ชีวิต เป็นหลักฐานยืนยันว่าพระองค์ทรงสามารถทำให้ร่างกายกลับมามีชีวิตอีกครั้ง หลังจากที่กลายเป็นเถ้ากระดูก และเศษดินกระจัดกระจาย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เราได้หลั่งน้ำฝนลงมามากมายอย่างไร** ﴿ หมายถึง เราได้ส่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าสู่แผ่นดิน ﴾ **แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป** ﴿ กล่าวคือ เราได้ทำให้น้ำไหลไปตามที่ต่างๆ บนโลกนี้ ทำให้เมล็ดพืชที่ฝังอยู่ภายใต้ผืนแผ่นดินงอกขึ้นมาและปรากฏบนพื้นผิวโลก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน และองุ่นและพืชผัก** ﴿ อัลฮับบุ (الحَبُّ) หมายถึง เมล็ดพันธุ์พืชทุกชนิด, อัลอินะบุ (العِنَبُ) คือองุ่นซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี ส่วนอัลก็อฎบุ (القَضْبُ) คือ พืชจำพวกหนึ่งที่สัตว์กินเป็นอาหารสดๆ เรียกว่า القَتُّ ก็ได้ อิบนุอับบาส, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และอัสสุดดีย์ ระบุไว้เช่นนี้[99] อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า อัลก็อฎบุ หมายถึง หญ้าที่เป็นอาหารสัตว์

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และมะกอก** ﴿ เป็นที่รู้จักกันดี ใช้กินเป็นอาหาร น้ำที่คั้นได้จากมะกอกก็เป็นอาหารเช่นกัน และยังสามารถใช้จุดตะเกียง และเป็นน้ำมัน ﴾ **และอินทผลัม** ﴿ ผลของมันกินได้ทั้งที่อยู่ในรูปของอินทผลัมสดในช่วงระยะต่างๆ หรือเป็นอินทผลัมแห้ง สามารถกินได้ทั้งดิบและปรุงสุก หรือจะคั้นเป็นเครื่องดื่มหรือน้ำส้มสายชูก็ได้

99. อัฏฏอบารี 24/226

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเรือกสวนที่หนาทึบ** ﴿ อัลฮะซันและกอตาดะฮฺ กล่าวว่า ฆุลบัน (غُلْبًا) หมายถึง สวนที่มีต้นอินทผลัมแน่นขนัดและสวยงาม[100] อิบนุ อับบาส และมุญาฮิด กล่าวว่า หมายถึง ทุกสิ่งที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน[101]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และผลไม้ และทุ่งหญ้า** ﴿ คำว่า الفَاكِهَة หมายถึง ผลไม้ทุกชนิดที่กินได้ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า الفَاكِهَة คือ ทุกสิ่งที่กินได้สดๆ ส่วน الأَبُّ หมายถึง พืชที่งอกออกจากแผ่นดิน ซึ่งสัตว์กินเป็นอาหาร และไม่ใช่อาหารของมนุษย์[102] ในอีกรายงานหนึ่งจากอิบนุ อับบาส ระบุว่า الأَبُّ หมายถึง หญ้าสำหรับปศุสัตว์[103]

อบูอุบัยดฺ อัลกอซิม บิน ซัลลาม รายงานจาก อิบรอฮีม อัตตัยมี ระบุว่า มีผู้ถาม อบูบักรฺ อัศศิดดีก เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿ แล้วเขาตอบว่า "ท้องฟ้าใดเล่าจะปกคลุมฉัน และแผ่นดินใดจะอุ้มฉันไว้ หากฉันกล่าวเกี่ยวกับคัมภีร์ของอัลลอฮฺ ในเรื่องที่ฉันไม่มีความรู้"[104]

ในส่วนของรายงานที่อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกจากอนัส ระบุว่า อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ ได้อ่านซูเราะฮฺ อะบะซะ ครั้นเมื่ออ่านถึงอายะฮฺนี้ ﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿ อุมัรฺก็กล่าวว่า "เรารู้จัก الفَاكِهَة (ผลไม้) แต่ الأَبُّ เล่าคืออะไร?" จากนั้นเขาก็กล่าว (กับตัวเอง) ว่า "โอ้ อิบนุลค็อฏฏอบ แท้จริงนี่เป็นเรื่องที่เกินความจำเป็น"[105] บันทึกนี้มีสายรายงานที่ถูกต้อง และมีผู้ที่รายงานจากอนัสมากกว่าหนึ่งคน ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า อุมัรฺอยากรู้ว่ามันมีรูปร่างหน้าตาและลักษณะโดยละเอียดอย่างไร ทั้งนี้ในความเป็นจริงแล้ว อุมัรฺและทุกคนที่อ่านอายะฮฺนี้ย่อมเข้าใจได้ว่า الأَبُّ เป็นพืชชนิดหนึ่งที่เติบโตมาจากดิน เรื่องนี้ชัดเจนเนื่องจากอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน และองุ่นและพืชผัก และมะกอกและอินทผลัม และเรือกสวนที่หนาทึบ และผลไม้และทุ่งหญ้า** ﴿ ซึ่งหลังจากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴾ **ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้า** ﴿ หมายถึง เป็นปัจจัยในการดำรงชีพของพวกเจ้า และฝูงสัตว์ของพวกเจ้าในชีวิตนี้ ตราบจนวันกิยามะฮฺ

---

100. อัฏฏอบารี 24/228, 421
101. อัฏฏอบารี 24/227
102. อัฏฏอบารี 24/230, 231
103. อัดดุรรุลมันษูร 8/421
104. อัลบะฆอวี อัลบะฆอวี 4/449 เป็นรายงานที่อยู่ในสถานะมุรซัล
105. อัฏฏอบารี 24/229

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ
يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ
الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

33. ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึง

34. วันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา

35. และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา

36. และจากภริยาของเขา และลูก ๆ ของเขา

37. สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอตัวแก่เขาอยู่แล้ว

38. หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส

39. หัวเราะดีใจร่าเริง

40. และหลายใบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับ

41. ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น

42. ชนเหล่านั้นคือ พวกปฏิเสธศรัทธา พวกประพฤติชั่ว

วันกิยามะฮฺ และการที่ผู้คนหนีจากญาติพี่น้องของพวกเขาในวันดังกล่าว

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า อัศศอคเคาะฮฺ ﴿ الصَّاخَّةُ ﴾ เป็นหนึ่งในชื่อของวันกิยามะฮฺที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้ความสำคัญและเตือนปวงบ่าวของพระองค์[106]

106. อัฏฏอบารี 24/232

อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า เป็นไปได้ว่าคำคำนี้เป็นชื่อของการเป่าแตร[107]

อัลบะฆอวี กล่าวว่า อัศศอคเคาะฮฺ คือเสียงดังสนั่นที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ ที่เรียกเช่นนั้นเนื่องจากเสียงดังกล่าวดังสะเทือนโสตประสาท (تَصُخُّ الأَسْمَاعَ) จนแทบจะทำให้หูหนวก[108]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **วันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา และจากภริยาของเขา และลูก ๆ ของเขา** ﴿ หมายถึง มนุษย์จะได้พบเห็นคนเหล่านั้น แต่เขาเลือกที่จะหนีและออกห่างจากพวกเขา เนื่องจากสถานการณ์น่าหวาดกลัวและหนักหนาสาหัสมาก

ในฮะดีษเศาะฮีฮฺเกี่ยวกับชะฟาอะฮฺ (การให้ความช่วยเหลือ) ระบุว่า แม้กระทั่งบรรดาศาสนทูตที่ได้ชื่อว่าอุลุลอัซมิ[109] เมื่อพวกท่านได้รับการร้องขอให้วิงวอนต่ออัลลอฮฺ (ในวันกิยามะฮฺ) เพื่อทรงเมตตาปวงบ่าวของพระองค์ ศาสนทูตเหล่านั้นต่างกล่าวว่า “ตัวฉันเองเท่านั้น! ตัวฉันเองเท่านั้น! วันนี้ฉันจะไม่วิงวอนขอเพื่อผู้ใด นอกจากตัวฉันเอง”[110] แม้แต่อีซา บิน มัรฺยัม ก็ยังกล่าวว่า “วันนี้ฉันจะไม่วิงวอนขอพระองค์เพื่อผู้ใด นอกจากตัวฉันเอง ไม่แม้กระทั่งมัรฺยัม หญิงผู้ให้กำเนิดฉัน”[111]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **วันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของเขา และจากแม่ของเขา และพ่อของเขา และจากภริยาของเขา และลูก ๆ ของเขา** ﴿ กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง เขาจะหนีจากทุกคน แม้แต่ผู้ที่เขารักมากที่สุด และผู้ที่เขารักลดหลั่นลงมา และญาติที่ใกล้ชิดที่สุด และที่ใกล้ชิดรองลงมา เนื่องจากความน่าสะพรึงกลัวของวันดังกล่าว

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอตัวแก่เขาอยู่แล้ว** ﴿ กล่าวคือ เขาจะยุ่งอยู่กับเรื่องของเขาจนไม่มีเวลาคิดถึงผู้อื่น

อิบนุ อบีฮาติม บันทึกจาก อิบนุ อับบาส เล่าว่า

---

107. อัฏฏอบารี 24/231

108. อัฏฏอบารี 24/449

109. อุลุลอัซมิ (أولو العزم) คือ ฉายาของศาสนทูตกลุ่มหนึ่งที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจสูงสุด และต้องเผชิญกับบททดสอบมากมายในการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ ซึ่งตามทรรศนะที่น่าจะถูกต้องที่สุด หมายถึง นบีมุฮัมมัด ﷺ, นูหฺ, อิบรอฮีม, มูซา และอีซา - *ผู้แปล*

110. ท้ายที่สุดมีเพียงท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เท่านั้นที่ช่วยวิงวอนขอให้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเมตตาปวงบ่าวของพระองค์ - *ผู้แปล*

111. มุสลิม 1/182

« قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: تُحْشَرُونَ حُفَاةً عُرَاةً مُشَاةً غُرْلًا، قَالَ: فَقَالَتْ زَوْجَتُهُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ، نَنْظُرُ – أَوْ يَرَى – بَعْضُنَا عَوْرَةَ بَعْضٍ؟ قَالَ: لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ – أَوْ قَالَ: – مَا أَشْغَلَهُ عَنِ النَّظَرِ »

"ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า 'พวกท่านจะถูกพามารวมตัวในสภาพเท้าเปล่า ไร้เสื้อผ้า เดินเท้า และไม่ได้ขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ' ภริยาของท่านจึงกล่าวว่า 'โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ (หากเป็นเช่นนั้น) เราจะมองดูหรือเห็นอวัยวะพึงสงวนของกันและกันหรือ?' ท่านนบี ﷺ ตอบว่า 'สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้นมีภาระพอตัวอยู่แล้ว' หรือกล่าวว่า 'ต่างคนต่างยุ่งเกินกว่าจะมองสิ่งเหล่านั้น'"[112]

ในรายงานอีกบทหนึ่ง อิบนุ อับบาส เล่าว่า

« قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تُحْشَرُونَ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ: أَيَبْصُرُ – أَوْ يَرَى – بَعْضُنَا عَوْرَةَ بَعْضٍ؟ قَالَ: يَا فُلَانَةُ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ »

"ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า 'พวกท่านจะถูกพามารวมตัวในสภาพเท้าเปล่า ไร้เสื้อผ้า และไม่ได้ขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ' สตรีคนหนึ่งจึงกล่าวว่า '(หากเป็นเช่นนั้น) เราจะมองดูหรือเห็นอวัยวะพึงสงวนของกันและกันหรือ?' ท่านตอบว่า 'เธอเอ๋ย สำหรับแต่ละคนในหมู่พวกเขาในวันนั้น มีภาระพอตัวอยู่แล้ว'"

อัตติรมิซี ระบุว่า ฮะดีษบทนี้อยู่ในระดับฮะซันเศาะฮีฮฺ[113]

ใบหน้าของชาวสวรรค์และชาวนรก ในวันกิยามะฮฺ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส หัวเราะดีใจร่าเริง** ﴿ หมายถึง ในวันดังกล่าวผู้คนจะถูกแบ่งออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งจะมีใบหน้าที่สดใส (مُسْفِرَةٌ) มีความร่าเริงปีติยินดี โดยความสุขความอิ่มเอิบในใจจะปรากฏชัดบนสีหน้าของพวกเขา คนเหล่านั้น คือชาวสวรรค์

112. อัลฮากิม 2/251

113. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/251

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และหลายใบหน้าในวันนั้นมีฝุ่นจับ ความหม่นหมองจะปกคลุมบนใบหน้านั้น** ﴿ หมายถึง อีกกลุ่มหนึ่ง ใบหน้าของพวกเขาจะถูกปกคลุมด้วยความหม่นหมอง (**قَتَرَةٌ**) อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ﴾ **تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ** ﴿ หมายถึง ใบหน้าเหล่านั้นถูกครอบงำด้วยความมืดมิด[114]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ชนเหล่านั้นคือ พวกปฏิเสธศรัทธา พวกประพฤติชั่ว** ﴿ หมายถึง บรรดาผู้ที่จิตใจของพวกเขาปฏิเสธ และเป็นผู้ที่กระทำความชั่ว ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

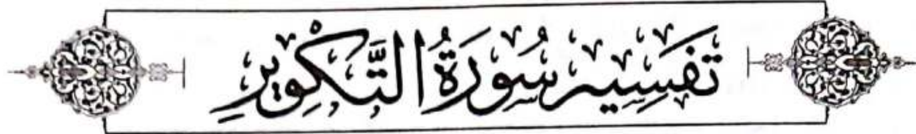
﴾ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿

"และพวกเขาจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น"[115]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อะบะซะ
การสรรเสริญและการขอบคุณ เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

114. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/424
115. ซูเราะฮฺ นูหฺ อายะฮฺที่ 27

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

รายงานเกี่ยวกับซูเราะฮฺนี้

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก อิบนุ อุมัรฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأْيُ عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ »

"ผู้ใดปรารถนาที่จะมองดู (เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น) วันกิยามะฮฺ เสมือนว่าเขาได้เห็นกับตาตัวเอง ให้เขาอ่าน (ซูเราะฮฺ) إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ และ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ"[116]

อัตติรมิซี ก็ได้บันทึกฮะดีษนี้ในทำนองเดียวกัน[117]

116. อะหฺมัด 2/27

117. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/252

سُورَةُ التَّكْوِيرِ

ซูเราะฮฺ อัตตักวีร

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَإِذَا
الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ
﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ
كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ
نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ ﴾

1. เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง
2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย
3. และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย
4. และเมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง
5. และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน
6. และเมื่อทะเลลุกเป็นไฟ
7. และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่
8. และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม
9. ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า

10. และเมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางแผ่

11. และเมื่อชั้นฟ้าถูกเลิกออก

12. และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า

13. และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้

14. ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมา

สิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ นั่นคือการดับของดวงอาทิตย์

อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า ﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴾ หมายถึง เมื่อดวงอาทิตย์มืดดับ[118]

อัลเอาฟี รายงานจาก อิบนุ อับบาส เช่นเดียวกันว่า หมายถึง มันจะหายไป

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง แสงของมันหายไป[119]

สะอีด บิน ญุบัยรฺ กล่าวว่า ﴿ كُوِّرَتْ ﴾ หมายถึง แสงของมันดับหาย[120]

อบูศอลิหฺ กล่าวว่า ﴿ كُوِّرَتْ ﴾ หมายถึง ถูกจับโยน

อัตตักวีรฺ (التَّكْوِير) หมายถึง การรวบรวมส่วนหนึ่งของบางสิ่งบางอย่างเข้ากับอีกส่วนหนึ่งของสิ่งนั้น เช่น การพันผ้าโพกศีรษะ ซึ่งจะใช้ว่า تَكْوِيْرُ الْعِمَامَةِ และหมายถึงการพับเสื้อผ้าเข้าด้วยกัน ดังนั้น ความหมายของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ كُوِّرَتْ ﴾ จึงหมายถึง การรวมเอาส่วนหนึ่งของดวงอาทิตย์เข้ากับอีกส่วนหนึ่ง แล้วมันก็จะถูกม้วนและโยนไป เมื่อดวงอาทิตย์ถูกกระทำเช่นนั้น แสงของมันก็จะดับ

อัลบุคอรี บันทึกจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

118. อัฏฏอบารี 24/237

119. อัฏฏอบารี 24/238 เฎาะอีฟ

120. อัฏฏอบารี 24/238

« الشَّمْسُ والْقَمَرُ يُكَوَّرانِ يَوْمَ الْقِيامَةِ »

"ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ จะถูกม้วนในวันกิยามะฮฺ"[121]

ฮะดีษบทนี้ อัลบุคอรี บันทึกเพียงคนเดียว และนี่คือสำนวนการรายงานของเขา

การกระจัดกระจายของดวงดาว

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย** ﴿ คำว่า **انْكَدَرَتْ** หมายถึง **انْتَثَرَتْ** (เมื่อพวกมันกระจัดกระจาย) เหมือนกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿

"และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย"[122]

โดยรากศัพท์แล้ว **الانْكِدَارُ** หมายถึง **الانْصِبَابُ** (การเทออก)

อัรเราะบีอฺ บิน อนัส รายงานจาก อบุลอาลิยะฮฺ ซึ่งรายงานจาก อุบัยยุ บิน กะอฺบ ว่า เขากล่าวว่า "จะมีสัญญาณหกประการเกิดขึ้นก่อนวันกิยามะฮฺ ได้แก่เหตุการณ์ต่อไปนี้ ขณะที่ผู้คนง่วนอยู่ในตลาด แสงอาทิตย์จะหายไป ระหว่างที่พวกเขาอยู่ในภาวะดังกล่าว ดวงดาวก็จะกระจัดกระจาย หลังจากนั้น ภูเขาก็จะพังทลายราบกับพื้น และแผ่นดินก็จะเคลื่อนตัว สั่นสะเทือนและทับถมกัน ความหวาดกลัวจากสิ่งที่เกิดขึ้น ทำให้เหล่าญินหนีไปหามนุษย์ และมนุษย์ก็จะหนีไปหาญิน ในขณะที่สัตว์ต่างๆ นก และสัตว์ป่า ก็หนีปะปนกันชุลมุน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน** ﴿ คือ ปะปนกันไปหมด ﴾ **และเมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง** ﴿ กล่าวคือ เจ้าของพวกมันจะละเลยพวกมัน ﴾ **และเมื่อทะเลลุกเป็นไฟ** ﴿ พวกญินจะกล่าวว่า 'เราจะนำข่าวมาแจ้งแก่พวกท่าน' แล้วพวกเขาก็ออกไปในทะเล ปรากฏว่ามันกลายเป็นไฟลุกโชน และขณะที่พวกเขาอยู่ในสภาพนั้น โลกจะแยกออกในคราวเดียวลงต่ำไปถึงแผ่นดินชั้นเจ็ดซึ่งอยู่ต่ำที่สุด และสูงไปถึงชั้นฟ้าที่เจ็ดซึ่งอยู่สูงที่สุด และในขณะที่พวกเขาอยู่ในสภาพดังกล่าว จะมีลมพัดมาเพื่อปลิดชีวิตพวกเขาทั้งหมด" สำนวนที่กล่าวมานี้บันทึกโดยอิบนุ ญะรีรฺ[123]

121. ฟัตฮุลบารี 6/343
122. ซูเราะฮฺ อัลอินฟิฏอรฺ อายะฮฺที่ 2
123. อัฏฏอบารี 24/237

การเคลื่อนตัวของภูเขา การทอดทิ้งอูฐท้อง และการรวมตัวของสัตว์ป่า

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย** ﴿ หมายถึง พวกมันจะไม่คงอยู่ในที่ของมัน และจะถูกทำลาย จากนั้นแผ่นดินก็จะถูกปล่อยให้เป็นที่ราบเรียบ

ส่วนพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **และเมื่ออูฐท้องสิบเดือนถูกทอดทิ้ง** ﴿ อิกริมะฮฺ และมุญาฮิด กล่าวว่า **الْعِشَارُ** หมายถึง อูฐที่ตั้งท้องมาเป็นระยะเวลาสิบเดือน[124]

มุญาฮิด กล่าวว่า **عُطِّلَتْ** หมายถึง ถูกทอดทิ้ง และปล่อยไว้[125]

อุบัยยฺ บิน กะอฺบ และ อัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า หมายถึง เจ้าของอูฐเหล่านั้นละเลยพวกมัน[126]

อัรเราะบีอฺ บิน คุษัยมฺ กล่าวว่า อูฐเหล่านั้นจะไม่ถูกรีดนม โดยเจ้าของพวกมันจะทอดทิ้งพวกมัน[127]

อัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า พวกมันจะถูกทิ้งไว้โดยไม่มีผู้ดูแล[128]

คำอธิบายเหล่านี้มีความหมายที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ผู้คนต่างพากันละเลยไม่สนใจอูฐที่ตั้งท้องได้สิบเดือน ซึ่งถือเป็นอูฐประเภทที่ดีที่สุด โดยคำว่า **العِشَارُ** นี้ มีรูปเอกพจน์คือ **عُشَرَاءُ** โดยจะเรียกเช่นนี้จนกว่าอูฐจะคลอดลูก ทั้งนี้ ผู้คนละความสนใจจากพวกมัน ไม่คิดที่จะดูแลหรือใช้ประโยชน์ หลังจากที่เคยเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับพวกเขา เนื่องจากความน่าสะพรึงกลัวและความยิ่งใหญ่ของวันกิยามะฮฺ ซึ่งมีเหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของวันดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องก่อนหน้านั้น

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเมื่อสัตว์ถูกนำมารวมกัน** ﴿ คำว่า **حُشِرَتْ** หมายถึง ถูกนำมารวมกัน ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿

124. อัฏฏอบารี 24/240
125. อัฏฏอบารี 24/240
126. อัฏฏอบารี 24/240
127. อัฏฏอบารี 24/240
128. อัฏฏอบารี 24/240

"และไม่มีสัตว์ใด ๆ ในแผ่นดิน และไม่มีสัตว์ปีกใด ๆ ที่บินด้วยสองปีกของมัน นอกจากประหนึ่งเป็นประชาชาติเยี่ยงพวกเจ้านั่นเอง เรามิได้ให้บกพร่องแต่อย่างใดในคัมภีร์ แล้วยังพระเจ้าของพวกเขานั้น พวกเขาจะถูกนำไปชุมนุม"[129]

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ทุกสิ่งจะถูกนำมารวมตัว แม้กระทั่งแมลงวัน คำกล่าวนี้บันทึกโดยอิบนุ อบีฮาติม[130]

อัลลอฮฺ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

﴿ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ﴾

"และ (เราได้ทำให้) นกมารวมกันทั้งหมด"[131]

การทำให้ทะเลลุกเป็นไฟ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อทะเลลุกเป็นไฟ** ﴾ อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกจาก สะอีด บิน อัลมุซัยยิบ ว่า อะลีได้กล่าวถามชายชาวยิวคนหนึ่งว่า นรกอยู่ที่ไหน? ชายคนนั้นตอบว่า ทะเล อะลีจึงกล่าวว่า ฉันคิดว่าเขาพูดถูก ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสไว้ว่า

﴿ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴾

"ขอสาบานต่อทะเลที่ลุกโชติช่วง"[132]

และพระองค์ยังตรัสว่า

﴿ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴾

"และเมื่อทะเลลุกเป็นไฟ"[133]

ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไปแล้วพร้อมกับคำอธิบายพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ขอสาบานต่อทะเลที่ลุกโชติช่วง** ﴾[134]

---

129. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 38
130. อัลกุรฏุบี 19/229
131. ซูเราะฮฺ ศอด อายะฮฺที่ 19
132. ซูเราะฮฺ อัฏฏูรฺ อายะฮฺที่ 6
133. อัฏฏอบารี 24/242
134. ซูเราะฮฺ อัฏฏูรฺ อายะฮฺที่ 6

การจัดชีวิตทั้งหลายเป็นคู่

ในส่วนของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่** ﴾ หมายถึง ทุกชีวิตจะถูกรวบรวมกับคู่ของมัน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ ﴾

"จงรวบรวมบรรดาผู้อธรรม และบรรดาสหายของพวกเขา"[135]

อิบนุ อบีฮาติม บันทึกจากอันนุอฺมาน บิน บะชีรฺ ว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ อธิบายว่าอายะฮฺ ﴿ **และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่** ﴾ นี้ หมายถึง

« الضُّرَبَاءُ، كُلُّ رَجُلٍ مَعَ كُلِّ قَوْمٍ كَانُوا يَعْمَلُوْنَ عَمَلَهُ »

"กลุ่มคนประเภทเดียวกัน, ทุกคนจะได้อยู่ร่วมกับกลุ่มชนที่กระทำสิ่งเดียวกันกับที่เขาได้ทำ"[136]

ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝٧ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝٨ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝٩ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝١٠ ﴾

"และพวกเจ้าจะแยกออกเป็นสามกลุ่ม ⑦ คือกลุ่มทางขวา (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือขวา) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางขวาคือใคร? ⑧ และกลุ่มทางซ้าย (ผู้ได้รับบันทึกด้วยมือซ้าย) เจ้ารู้ได้อย่างไรว่ากลุ่มทางซ้ายคือใคร? ⑨ และกลุ่มแนวหน้าคือกลุ่มแนวหน้า ⑩"[137]

การซักถามทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า** ﴾ นักวิชาการส่วนใหญ่รายงานวิธีการอ่านในส่วนนี้ว่า سُئِلَتْ (ทารกหญิงได้รับการซักถาม) ทั้งนี้ อัลเมาอูดะฮฺ (الْمَوْؤُدَةُ) หมายถึง ทารกเพศหญิงที่ผู้คนในยุคแห่งความโง่เขลาก่อนอิสลาม (ญาฮิลิยะฮฺ) ฝังดินทั้งเป็น เนื่องจากความเกลียดชังที่มีต่อเด็กผู้หญิง ดังนั้นในวันกิยามะฮฺ ทารกหญิงจะถูกถามว่าเธอทำบาปอะไรถึงทำให้ถูกฆ่า นี่เป็นวิธีการทำให้ฆาตกร

135. ซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต อายะฮฺที่ 22
136. อัฏฏอบารี 24/245
137. ซูเราะฮฺ อัลวากิอะฮฺ อายะฮฺที่ 7-10

ที่ฆ่าเธอหวาดกลัว เพราะแม้แต่ผู้ถูกอธรรมยังได้รับการซักถาม แล้วผู้อธรรมจะรอดพ้นไปได้อย่างไร?

ในอีกรายงานหนึ่ง อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ ระบุว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่าอายะฮฺในส่วนนี้อ่านว่า سَأَلَتْ (ทารกเพศหญิงถาม) อบุฏฏุฮาก็รายงานเช่นนั้น โดยหมายถึง ทารกหญิงจะเรียกร้องค่าชดใช้จากการที่เธอถูกฆ่า (โดยปราศจากความผิด)[138] และมีรายงานเช่นเดียวกันนี้จาก อัสสุดดีย์ และกอตาดะฮฺ

มีรายงานฮะดีษเกี่ยวกับอัลเมาอูดะฮฺหลายบท เช่น รายงานที่บันทึกโดยอิมามอะหฺหมัด จากอาอิชะฮฺ ซึ่งรายงานจากญุดามะฮฺ บินติ วะฮฺบ น้องสาวของอุกกาชะฮฺ ระบุว่า

« حَضَرْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ فِي أُنَاسٍ وَهُوَ يَقُولُ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَنْهَى عَنِ الغِيلَةِ، فَنَظَرْتُ فِي الرُّومِ وَفَارِسَ، فَإِذَا هُمْ يُغِيلُونَ أَوْلَادَهُمْ، فلا يَضُرُّ أَوْلَادَهُمْ ذلكَ شيئًا، ثُمَّ سَأَلُوهُ عَنِ العَزْلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: ذلكَ الوَأْدُ الخَفِيُّ، وَهُوَ المَوْؤُوْدَةُ سُئِلَتْ »

"ฉันอยู่ใกล้กับท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ขณะที่ท่านอยู่กับคนกลุ่มหนึ่ง และท่านกล่าวว่า 'ฉันเคยคิดที่จะห้ามการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่กำลังให้นมบุตร แต่ฉันเห็นว่าชาวโรมันและเปอร์เซียต่างก็มีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ให้นมบุตร โดยที่การกระทำดังกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อเด็กเลย'[139] จากนั้นพวกเขาก็ถามท่านถึงการหลั่งภายนอก แล้วท่านตอบว่า 'นั่นเป็นการฝังทารกทั้งเป็นชนิดซ่อนเร้น[140] และเข้าข่าย (ความหมายอายะฮฺที่ว่า) **﴿ เมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า ﴾"[141]**

---

138. อัฏฏ็อบารี 24/246

139. ชาวอาหรับในยุคก่อนมีความเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่กำลังให้นมบุตรจะส่งผลเสียต่อทารก เพราะการตั้งครรภ์ระหว่างที่ยังให้นมบุตรจะส่งผลต่อน้ำนมและทำให้ทารกไม่แข็งแรง แต่ท่านนบี ﷺ เห็นว่าชาวโรมันและเปอร์เซียกระทำเช่นนั้นโดยไม่ส่งผลเสียต่อทารก ท่านจึงไม่ห้าม – *ผู้แปล*

140. เพราะการหลั่งน้ำอสุจินอกช่องคลอดเพื่อมิให้ตั้งครรภ์ เป็นการทำลายสิ่งที่เป็นส่วนสำคัญในการปฏิสนธิเป็นทารก จึงคล้ายกับการฝังทารกทั้งเป็น แต่ไม่ถึงขั้นความผิดดังกล่าว ท่านจึงระบุว่าเป็นประเภทซ่อนเร้น ทั้งนี้มีฮะดีษเศาะฮีฮฺอีกบทที่บันทึกโดยอัลบุคอรี (4138) และมุสลิม (1438) ระบุว่าเศาะฮาบะฮฺถามท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับการหลั่งภายนอก แล้วท่านก็อนุญาตให้ทำได้ โดยให้เหตุผลว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงกำหนดไว้แล้วว่าชีวิตใดจะถือกำเนิดขึ้น (ไม่ว่าจะหลั่งภายในหรือภายนอกก็ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงการกำหนดดังกล่าว) - *ผู้แปล*

141. อะหฺมัด 6/434

ฮะดีษบทนี้ ได้รับการบันทึกโดยมุสลิม, อิบนุ มาญะฮฺ, อบูดาวูด, อัตติรมิซี และอันนะซาอี ด้วยเช่นกัน[142]

การชดใช้ความผิดของการฝังเด็กทารกหญิงทั้งเป็น

อับดุรร็อซซาก กล่าวว่า อิสรออีล เล่าให้พวกเราฟัง จาก สิมาก บิน ฮัรบฺ จากอันนุอฺมาน บิน บะชีรฺ ซึ่งรายงานจาก อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม** ﴿ ว่า ก็อยสฺ บิน อาศิม มาหาท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ แท้จริง ฉันได้เคยฝังลูกสาวของฉันบางคนทั้งเป็นในยุคญาฮิลิยะฮฺ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ จึงกล่าวว่า

« أَعْتِقْ عَنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ رَقَبَةً »

"ท่านจงปล่อยทาสหนึ่งคนเป็นไท (เพื่อไถ่โทษ) สำหรับการฝังลูกสาวหนึ่งคน"

จากนั้น ก็อยสุก็กล่าวว่า **"โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ แท้จริง ฉันเลี้ยงอูฐไว้"** ท่านจึงกล่าวว่า

« فَانْحَرْ عَنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ بَدَنَةً »

"หากเป็นเช่นนั้น ก็จงเชือดอูฐหนึ่งตัว ต่อชีวิตลูกสาวหนึ่งคน (ที่ได้ฝังไป) ด้วย"[143]

การเผยบันทึก

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางแผ่** ﴿ อัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนจะได้รับบันทึกการงานของเขาด้วยมือขวาหรือมือซ้าย กอตาดะฮฺ กล่าวว่า โอ้ ลูกหลานอาดัม พวกท่านเติมเต็มบันทึกของตัวเอง (ด้วยการงานขณะที่ยังมีชีวิต) แล้วมันจะถูกม้วนเก็บ และจะถูกกางแผ่ให้พวกท่านเห็นในวันกิยามะฮฺ ดังนั้น ให้แต่ละคนพิจารณาว่าตัวเองได้เติมเต็มสิ่งใดลงในบันทึกเหล่านั้น[144]

142. มุสลิม 2/1066, 1067, อิบนุ มาญะฮฺ 1/648, อบูดาวูด 3/211, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/249, อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/106

143. อับดุรร็อซซาก 3/351

144. อัฏฏอบารี 24/249

การรื้อชั้นฟ้าทั้งหลาย การจุดไฟนรก และการทำให้สวรรค์มาอยู่ใกล้

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และเมื่อชั้นฟ้าถูกเลิกออก** ﴾ มุญาฮิด กล่าวว่า كُشِطَتْ หมายถึง اجْتُذِبَتْ (เคลื่อนออกไป)[145] อัสสุดดีย์ กล่าวว่า หมายถึง كُشِفَتْ (ถูกเปิดออก)

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า** ﴾ อัสสุดดีย์ กล่าวว่า سُعِّرَتْ หมายถึง أُحْمِيَتْ (ถูกทำให้ร้อน)

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้** ﴾ อัฏเฎาะฮาก, อบูมาลิก, กอตาดะฮฺ และอัรเราะบีอฺ บิน คุษัยม กล่าวว่า หมายถึง มันจะถูกนำมาให้ใกล้กับผู้ที่เป็นชาวสวรรค์

ในวันกิยามะฮฺ ทุกชีวิตจะได้รู้ถึงสิ่งที่ตนเตรียมมา

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมา** ﴾ นี่คือคำตอบของข้อความทั้งหมดก่อนหน้านี้ ซึ่งหมายความว่า ณ เวลาที่เรื่องราวเหล่านี้เกิดขึ้น ทุกดวงวิญญาณจะรู้ว่าได้ทำอะไรลงไปบ้าง และสิ่งเหล่านั้นจะถูกนำมาเปิดเผย ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴾

“วันที่แต่ละชีวิตพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นหวังหากว่าระหว่างตนกับความชั่วนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล และอัลลอฮฺทรงเตือนพวกเจ้าให้ยำเกรงพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีต่อปวงบ่าว”[146]

และดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ يُنَبَّأُ الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴾

“วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ได้กระทำไว้ล่วงหน้าและภายหลัง”[147]

---

145. อัฏฏอบารี 24/249
146. ซูเราะฮฺ อาล อิมรอน อายะฮฺที่ 30
147. ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 13

۞ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ
﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِندَ
ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ
﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن
يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ ۞

15. ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน

16. ที่โคจรลับดวง

17. ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป

18. และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง

19. แท้จริง อัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ

20. ผู้ทรงพลัง ผู้มีตำแหน่งสูง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์

21. ผู้ได้รับการจงรักภักดี ณ ที่โน้น ผู้ซื่อสัตย์

22. และสหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้น มิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด

23. และโดยแน่นอน เขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นเขา (ญิบรีล) ณ ขอบฟ้าอย่างชัดแจ้ง

24. และเขา (มุฮัมมัด) มิใช่เป็นผู้ตระหนี่ในเรื่องเร้นลับ

25. และอัลกุรอานนี้มิใช่คำกล่าวของชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง

26. แล้วพวกเจ้าจะไปทางใดเล่า

27. อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล

28. สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง

29. และพวกเจ้าไม่อาจปรารถนาสิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์

คำอธิบายคำว่า อัลคุนนัส (الْخُنَّس) และ อัลกุนนัส (الْكُنَّس)

มุสลิมบันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺ และอันนะซาอี บันทึกในหนังสือตัฟซีรฺ เกี่ยวกับการอธิบายอายะฮฺนี้ ระบุว่า อัมรฺ บิน ฮุรอยษฺ กล่าวว่า ฉันได้ละหมาดศุบหฺตามหลังท่านนบี ﷺ และฉันได้ยินท่านอ่าน

﴿ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ ﴾

“ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน ⑮ ที่โคจรลับดวง ⑯ ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป ⑰ และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง ⑱”[148]

อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกจากคอลิด บิน อัรอะเราะฮฺ ว่า เขาได้ยินว่ามีผู้ถามอะลีเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **ข้าสาบานต่อดวงดาวที่ซ่อนตัวในเวลากลางวัน ที่โคจรลับดวง** ﴾ แล้วเขากล่าวว่า เหล่านี้คือดวงดาวที่หายไปในตอนกลางวัน และปรากฏให้เห็นในเวลากลางคืน[149]

ในส่วนของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ข้าสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันเหือดหายไป** ﴾ มีความเห็นสองทรรศนะเกี่ยวกับ إِذَا عَسْعَسَ ทรรศนะแรกระบุว่า หมายถึง เวลากลางคืนที่มาพร้อมกับความมืดมิด โดยมุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึง เมื่อกลางคืนมืดสนิท และ สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า หมายถึง เมื่อมันเริ่มต้นขึ้น ส่วน อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า หมายถึง เมื่อมันปกคลุมผู้คน[150] อะฏิยะฮฺ อัลเอาฟี ก็อธิบายเช่นนั้น[151]

148. มุสลิม 1/336, อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/507

149. อัฏฏอบารี 24/251

150. อัฏฏอบารี 24/256

151. อัฏฏอบารี 24/256

(อีกทรรศนะหนึ่ง) อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ และ อัลเอาฟี รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า إِذَا عَسْعَسَ หมายถึง เมื่อกลางคืนสิ้นสุดลง[152] มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และอัฎเฎาะฮาก ต่างก็อธิบายเช่นนี้[153] เซด บิน อัสลัม และอับดุรเราะหฺมาน บุตรชายของเขาก็กล่าวเช่นเดียวกัน คือ หมายถึง เมื่อกลางคืนจากไปและสิ้นสุดลง[154]

ในความเห็นของผู้เขียน พระดำรัสอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า إِذَا عَسْعَسَ หมายถึง เมื่อมันใกล้เข้ามา แม้ว่าคำคำนี้สามารถใช้ในความหมายของการจากไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การใกล้เข้ามาเป็นความหมายที่เหมาะสมกว่าในบริบทนี้ ประหนึ่งว่าอัลลอฮฺทรงสาบานต่อกลางคืนและความมืดของมันเมื่อมันเข้ามาใกล้ และสาบานด้วยเวลาเช้าและแสงสว่างของมันเมื่อมันส่องมาจากทิศตะวันออก ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝١ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝٢ ﴾

"ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง"[155]

และที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَالضُّحَىٰ ۝١ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝٢ ﴾

"ขอสาบานด้วยเวลาสาย และด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันมืดและสงัดเงียบ"[156]

และที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ﴾

"ผู้ทรงเผยอรุโณทัย และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน"[157]

และยังมีอายะฮฺอื่นที่คล้ายกัน ทั้งนี้นักวิชาการด้านอุศูลหลายคนอธิบายว่าคำว่า عَسْعَسَ ใช้ได้ทั้งในความหมายของการใกล้เข้ามาและการถอยกลับไป ดังนั้น จึงเป็นไปได้ว่าความหมาย (ของอายะฮฺ) อาจเป็นได้ทั้งสองความหมาย และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด

---

152. อัฏฏอบารี 24/256
153. อัฏฏอบารี 24/256
154. อัฏฏอบารี 24/256
155. ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ อายะฮฺที่ 1-2
156. ซูเราะฮฺ อัฎฎฮา อายะฮฺที่ 1-2
157. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 96

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และด้วยเวลาเช้าตรู่เมื่อมันทอแสง** ﴿ อัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า ﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿ หมายถึง เมื่อเวลาเช้าตรู่ปรากฏขึ้น ส่วนกอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง เมื่อมันสว่างไสวและเข้ามาใกล้[158]

อัลกุรอานนั้น ญิบรีลเป็นผู้นำลงมา ไม่ได้เป็นผลมาจากความวิกลจริต

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง อัลกุรอานคือคำพูดของรอซูล (ญิบรีล) ผู้ทรงเกียรติ** ﴿ หมายถึง แท้จริง อัลกุรอานนี้ถูกส่งผ่านโดยรอซูล (ทูต) ผู้มีเกียรติ ซึ่งหมายถึง มลาอิกะฮฺ ซึ่งมีความสูงส่ง มีบุคลิกที่ดี และมีรูปร่างหน้าตาที่ผ่องใส และเขาคือญิบรีล عليه السلام ความหมายนี้ได้รับการอธิบายโดย อิบนุ อับบาส, อัชชะอฺบี, มัยมูน บิน มิฮฺรอน, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัรเราะบีอฺ อิบนุ อนัส, อัฎเฎาะฮาก และคนอื่นๆ[159]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ผู้ทรงพลัง** ﴿ หมายถึง มีร่างกายที่แข็งแกร่งมาก อีกทั้งยังมีความดุดัน และจริงจัง คล้ายกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۞ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۞ ﴿

"(ญิบรีล) ผู้มีอำนาจอันมากมาย ผู้ทรงพลังอันแข็งแกร่ง ได้สอนเขา (มุฮัมมัด)"[160]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ผู้มีตำแหน่งสูง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์** ﴿ หมายถึง ญิบรีลมีสถานะและตำแหน่งอันสูงส่ง ณ อัลลอฮฺ ﴾ **ผู้ได้รับการจงรักภักดี ณ ที่โน้น ผู้ซื่อสัตย์** ﴿ หมายความว่า เขามีเกียรติ คำพูดของเขาได้รับการเชื่อฟังและปฏิบัติตามในหมู่มลาอิกะฮฺที่มีสถานะอันสูงส่ง กอตาดะฮฺ กล่าวว่า ﴾ **ผู้ได้รับการจงรักภักดี ณ ที่โน้น** ﴿ หมายถึง ในชั้นฟ้าต่างๆ กล่าวคือ ญิบรีลมิใช่มลาอิกะฮฺธรรมดาทั่วไป แต่จัดอยู่ในกลุ่มมลาอิกะฮฺชั้นสูงที่มีเกียรติ ซึ่งได้รับการเคารพนับถือ และได้รับเลือกให้ทำหน้าที่ส่งสาส์นอันยิ่งใหญ่นี้

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ผู้ซื่อสัตย์** ﴿ ความซื่อสัตย์เป็นคุณลักษณะของญิบรีล ซึ่งข้อความนี้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก เนื่องจากพระเจ้าผู้ทรงอำนาจทรงยกย่องญิบรีลซึ่งเป็นบ่าวผู้รับใช้และเป็นทูตของพระองค์ที่เป็นมลาอิกะฮฺ ในลักษณะเดียวกันกับที่พระองค์ทรงยกย่องมุฮัมมัด ﷺ ผู้เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ที่เป็นมนุษย์ ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **และสหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้น มิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด** ﴿

---

158. อัฏฏอบารี 24/258

159. อัลกุรฏุบี 19/240, อัดดุรฺรุลมันษูรฺ 8/433

160. ซูเราะฮฺ อันนัจญ์มฺ อายะฮฺที่ 5-6

ซึ่งอัชชะฮฺบี, มัยมูน บิน มิฮฺรอน, อบูศอลิหฺ และคนอื่นๆ ที่ได้รับการกล่าวถึงก่อนหน้านี้ต่างอธิบายว่าอายะฮฺนี้หมายถึงมุฮัมมัด ﷺ[161]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และโดยแน่นอน เขา (มุฮัมมัด) ได้เห็นเขา (ญิบรีล) ณ ขอบฟ้าอย่างชัดแจ้ง** ﴿ หมายถึง มุฮัมมัด ﷺ ได้เห็นญิบรีล ซึ่งนำสาส์นจากอัลลอฮฺมาให้ในรูปร่างที่แท้จริงที่อัลลอฮฺทรงสร้างเขาขึ้นมา โดยญิบรีลมีปีกจำนวน 600 ปีก ﴾ **ณ ขอบฟ้าอย่างชัดแจ้ง** ﴿ หมายถึง มีความชัดเจน นี่เป็นครั้งแรกที่ท่านนบี ﷺ เห็นญิบรีล ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่อัลบัฏฮาอฺ ดังที่ได้รับการกล่าวถึงในพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝٥ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝٦ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝٧ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝٨ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝٩ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝١٠ ﴾

"(ญิบรีล) ผู้มีอำนาจอันมากมาย ⑤ ผู้ทรงพลังอันแข็งแกร่ง ได้สอนเขา (มุฮัมมัด) ดังนั้น เขาจึงปรากฏในสภาพที่แท้จริง ⑥ ขณะที่เขาอยู่บนขอบฟ้าอันสูงส่ง ⑦ แล้วเขาได้เข้ามาใกล้ และเข้ามาใกล้จนชิด ⑧ เขาเข้ามาใกล้ (จนอยู่) ในระยะของปลายคันธนูทั้งสอง หรือใกล้กว่านั้นอีก ⑨ ดังนั้นเขา (ญิบรีล) จึงนำวะฮีย์มาให้แก่บ่าวของพระองค์ (มุฮัมมัด) สิ่งที่เขาจะนำวะฮีย์มา ⑩"[162]

เรื่องนี้ได้อธิบายและสรุปความไปแล้วก่อนหน้านี้ พร้อมกับหลักฐานที่ยืนยันว่าที่กล่าวมานั้นหมายถึงญิบรีล عليه السلام

จากที่ปรากฏ – และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด – ดูเหมือนว่าซูเราะฮฺนี้ (อัตตักวีรฺ) ประทานลงมาก่อนการเดินทางในคืนอิสรออ์ เนื่องจากเป็นการกล่าวถึงการเห็นญิบรีลในครั้งแรกเท่านั้น ในส่วนของการเห็นญิบรีลครั้งที่สองนั้น ได้รับการกล่าวถึงในพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ว่า

﴿ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝١٣ عِندَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَىٰ ۝١٤ عِندَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝١٥ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝١٦ ﴾

"และโดยแน่นอน เขาได้เห็นญิบรีลในการลงมาอีกครั้งหนึ่ง ⑬ ณ ต้นพุทราอันไกลโพ้น ⑭ ณ ที่นั้น คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนัก ⑮ (ขณะนั้น) สิ่งที่ปกคลุม (แสงประกาย) ได้ปกคลุมต้นพุทรา ⑯"[163]

---

161. อัฏฏอบารี 24/259

162. ซูเราะฮฺ อันนัจญ์มฺ อายะฮฺที่ 5-10

163. ซูเราะฮฺ อันนัจญ์มฺ อายะฮฺที่ 13-16

จะเห็นว่าการเห็นญิบรีล (ในสภาพที่แท้จริง) ครั้งที่สองนั้น ได้รับการกล่าวถึงในซูเราะฮฺ อันนัจญ์มฺ เท่านั้น ซึ่งเป็นซูเราะฮฺที่ประทานลงมาหลังจากซูเราะฮฺ อัลอิสรออ์

ท่านนบี ﷺ ไม่ตระหนี่ในการถ่ายทอดวะฮีย์

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِظَنِينٍ ﴾[164] คำว่า بِظَنِينٍ หมายถึง بِمُتَّهَمٍ (เป็นผู้ถูกกล่าวหา) กล่าวคือ มุฮัมมัดมิใช่ผู้ที่ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ในการถ่ายทอดสิ่งที่อัลลอฮฺประทานลงมาแก่เขา และในอีกรายงานหนึ่งระบุคำคำนี้ว่า بِضَنِينٍ ด้วยตัว ض ซึ่งหมายถึง بِبَخِيْلٍ (ผู้ตระหนี่) กล่าวคือ มุฮัมมัดมิได้เป็นผู้ตระหนี่ แต่เขาถ่ายทอดวะฮีย์แก่ทุกคน

ซุฟยาน บิน อุยัยนะฮฺ กล่าวว่า คำว่า ظَنِيْنٌ และ ضَنِيْنٌ มีความหมายเหมือนกัน คือ เขามิได้เป็นผู้ที่โกหก และมิได้เป็นผู้ที่ชั่วร้าย ทั้งนี้ คำว่า الظَّنِيْنُ หมายถึง ผู้ถูกกล่าวหา ส่วนคำว่า الضَّنِيْنُ หมายถึง ผู้ตระหนี่[165]

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า อัลกุรอานเคยเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ประทานอัลกุรอานแก่มุฮัมมัด ﷺ โดยที่ท่านไม่ได้เก็บอัลกุรอานไว้เป็นความลับ แต่ท่านได้ประกาศ ถ่ายทอด และนำเสนออัลกุรอานให้กับทุกคนที่ต้องการ[166] อิกริมะฮฺ, อิบนุ เซด และคนอื่นๆ ก็ได้กล่าวข้อความที่คล้ายกัน

ทั้งนี้ อิบนุ ญะรีรฺ เลือกให้น้ำหนักการอ่านคำว่า بِضَنِيْنٍ ด้วยตัว ض มากกว่า[167]

ผู้เขียนมีความเห็นว่า วิธีการอ่านทั้งสองแบบนี้ได้รับการยืนยันจากรายงานหลายสาย และความหมายของทั้งสองคำก็ถูกต้อง ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น

อัลกุรอานเป็นเครื่องเตือนใจสำหรับสากลโลก และมิได้มาจากชัยฏอน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และอัลกุรอานนี้มิใช่คำกล่าวของชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง** ﴾ หมายถึง อัลกุรอานนี้ไม่ใช่คำกล่าวของชัยฏอนที่ถูกขับไล่ หมายความว่า ชัยฏอนมิอาจทำเช่นนั้น

---

164. อายะฮฺนี้มีรายงานวิธีการอ่านจากท่านนบี ﷺ สองรูปแบบ คือ بِظَنِيْنٍ ด้วยตัว ظ และ بِضَنِيْنٍ ด้วยตัว ض โดย อิบนุ กะษีรฺ นำเสนอคำอธิบายการอ่านแบบแรก ก่อนจะกล่าวถึงวิธีการอ่านแบบหลัง - *ผู้แปล*

165. อัฏฏอบารี 24/261

166. อัฏฏอบารี 24/261

167. อัฏฏอบารี 24/260, อัดดุรรุลมันษูรฺ 5/435

มันไม่ต้องการเสียด้วยซ้ำ และไม่เป็นประโยชน์ใดๆ สำหรับมันที่จะทำเช่นนั้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ ﴾

"และพวกมารชัยฏอนมิได้นำมัน (อัลกุรอาน) ลงมา ⑳ และไม่เป็นการเหมาะสมแก่พวกมัน และพวกมันก็ไม่สามารถด้วย ㉑ แท้จริง พวกมันเป็นผู้ถูกกีดกันอย่างแน่นอนจากการฟัง ㉒"[168]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แล้วพวกเจ้าจะไปทางใดเล่า** ﴾ หมายถึง สติปัญญาของพวกเจ้าหายไปไหน ถึงได้ปฏิเสธอัลกุรอานนี้ ทั้งที่อัลกุรอานปรากฏชัดแจ้ง มีความชัดเจน และเป็นที่ประจักษ์ว่าเป็นความจริงที่มาจากอัลลอฮฺผู้ทรงเดชานุภาพ ดังที่ อบูบักรฺ อัศศิดดีก กล่าวกับคณะผู้แทนของเผ่าฮานีฟะฮฺเมื่อครั้งที่พวกเขามาในฐานะมุสลิม โดยเมื่ออบูบักรฺขอให้อ่าน (บางส่วนจากอัลกุรอาน) พวกเขาก็อ่านอัลกุรอานที่อุปโลกน์โดยมุซัยลิมะฮฺจอมโกหก[169] ซึ่งเป็นถ้อยคำไร้สาระ และไม่ได้ความ ดังนั้น อบูบักรฺจึงกล่าวว่า "ช่างวิบัติเสียจริง สติปัญญาของพวกท่านหายไปไหนหรือ? ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ คำพูดนี้ไม่ได้มาจากพระเจ้า"

กอตาดะฮฺกล่าวว่า ﴿ **แล้วพวกเจ้าจะไปทางใดเล่า** ﴾ หมายถึง พวกเจ้าจะหนีจากอัลลอฮฺ และจากการเชื่อฟังพระองค์ไปทางใด?

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **อัลกุรอานนั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นข้อตักเตือนแก่ประชาชาติทั้งมวล** ﴾ หมายถึง อัลกุรอานนี้เป็นเครื่องตักเตือนแก่มวลมนุษย์ เพื่อให้พวกเขาได้รับการเตือนสติและได้ใคร่ครวญ ﴿ **สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง** ﴾ หมายถึง ผู้ที่แสวงหาแนวทางที่ถูกต้อง เขาจะต้องยึดมั่นในอัลกุรอานนี้ เพราะอัลกุรอานเป็นทางรอดและทางนำของเขา ไม่มีทางนำอื่นใดนอกจากอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพวกเจ้าไม่อาจปรารถนาสิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์** ﴾ หมายถึง ความปรารถนานั้นมิได้ขึ้นอยู่กับตัวพวกเจ้าโดยเบ็ดเสร็จในลักษณะที่หากผู้ใดปรารถนาจะได้รับทางนำหรือจะหลงทางก็ได้ แต่ทั้งหมดล้วนเป็นไปตามพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

---

168. ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออ์ อายะฮฺที่ 210-212

169. เป็นหนึ่งในผู้ที่อ้างตนเป็นนบี - *ผู้แปล*

ซุฟยาน อัษเษารี รายงานจากสุลัยมาน บิน มูซา ว่า เมื่ออายะฮฺนี้ประทานลงมา ﴾ **สำหรับบุคคลในหมู่พวกเจ้าที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง** ﴿ อบูญะฮฺล ก็กล่าวว่า "เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับเรา หากเราปรารถนาจะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง ก็ทำได้ หรือถ้าเราปรารถนาที่จะไม่อยู่ในทางอันเที่ยงตรง ก็ย่อมได้เช่นกัน" อัลลอฮฺ จึงประทานอายะฮฺ ﴾ **และพวกเจ้าไม่อาจปรารถนาสิ่งใด เว้นแต่อัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์** ﴿ นี้ลงมา

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัตตักวีรฺ
การสรรเสริญและการขอบคุณเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินฟิฏอรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

ความประเสริฐของ ซูเราะฮฺ อัลอินฟิฏอรฺ

อันนะซาอี บันทึกจาก ญาบิรฺ ว่า มุอาซได้นำผู้คนละหมาดอิชาอ์ แล้วเขาอ่านยาว เมื่อท่านนบี ﷺ ทราบเรื่องจึงกล่าวแก่เขาว่า

« أَفَتَّانٌ أَنْتَ يَا مُعَاذُ؟ أَيْنَ كُنْتَ عَنْ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَالضُّحَى، وَإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ »

"โอ้ มุอาซ ท่านจะทำให้เกิดฟิตนะฮฺหรือ? เหตุใดท่านจึงไม่อ่าน (ซูเราะฮฺ) ซับบิฮิสมะร็อบบิกัลอะอฺลา, วัฎฎุฮา หรือ อิซัสสะมาอุนฟะเฏาะร็อต เล่า?"[170]

ฮะดีษบทนี้โดยพื้นฐานแล้วได้รับการบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง อย่างไรก็ตามสำนวนที่กล่าวถึงการอ่าน 'อิซัสสะมาอุนฟะเฏาะร็อต' นั้น มีเพียงในบันทึกของอันนะซาอี

ก่อนหน้านี้ได้กล่าวถึงรายงานของ อับดุลลอฮฺ บิน อุมัรฺ จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأْيُ عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وإِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ »

"ผู้ใดปรารถนาที่จะมองดู (เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น) วันกิยามะฮฺ เสมือนว่าเขาได้เห็นกับตาตนเอง ให้เขาอ่าน (ซูเราะฮฺ) إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ และ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ*"*[171]

---

170. อันนะซาอี ใน อัลกุบรอ 6/508

171. อะหฺมัด 2/27

سُورَةُ الانْفِطَارِ

ซูเราะฮฺ อัลอินฟิฏอรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ۝١ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ۝٢ وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ۝٣ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝٤ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ۝٥ يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝٨
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ۝٩ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا
كَاتِبِينَ ۝١١ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝١٢ ﴾

1. เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก
2. และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย
3. และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น
4. และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ
5. ทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลัง
6. โอ้ มนุษย์ อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล
7. ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วน
8. ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประกอบเจ้าขึ้น

9. มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก

10. และแท้จริง มีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่

11. คือ (มลาอิกะฮฺ) ผู้ทรงเกียรติ เป็นผู้บันทึก

12. พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

สิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก** ﴾ คำว่า **انْفَطَرَتْ** หมายถึง **انْشَقَّتْ** (แตกเป็นรอยแยก) คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ **السَّمَاءُ مُنفَطِرٌ بِهِ** ﴾

"(วันนั้น) ชั้นฟ้าจะปริแยกออก"[172]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย** ﴾ คำว่า **انْتَثَرَتْ** หมายถึง **تَسَاقَطَتْ** (ร่วงหล่น)

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อทะเลถูกให้เอ่อล้น** ﴾ อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า **فُجِّرَتْ** หมายถึง อัลลอฮฺจะทรงทำให้น้ำทะเลไหลรวมกันจนเอ่อล้น[173] อัลฮะซัน กล่าวว่า หมายถึง อัลลอฮฺจะทรงทำให้ทะเลไหลรวมกัน และน้ำทะเลจะหายไป[174] กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง น้ำจืดจะผสมกับน้ำเค็ม[175]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า **بُعْثِرَتْ** หมายถึง **بُحِثَتْ** (เมื่อหลุมฝังศพถูกค้นหา)[176] อัสสุดดีย์ กล่าวว่า หมายถึง หลุมศพเหล่านั้นจะถูกเคลื่อนย้าย และผู้ที่อยู่ในนั้นก็จะออกมา

172. ซูเราะฮฺ อัลมุซซัมมิล อายะฮฺที่ 18
173. อัฏฏอบารี 24/267
174. อัฏฏอบารี 24/267
175. อัฏฏอบารี 24/217
176. อัฏฏอบารี 24/267

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ทุกชีวิตจะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลัง** ﴾ คือ เมื่อสิ่งที่กล่าวมาเกิดขึ้น สิ่งนี้ย่อมเกิด

มนุษย์ต้องไม่ลืมอัลลอฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **โอ้ มนุษย์ อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล** ﴾ นี่คือคำขู่ ไม่ใช่การชี้แนะให้ตอบคำถามอย่างที่บางคนเข้าใจผิด เพราะพิจารณาจากที่พระองค์ตรัสว่า الْكَرِيْم (ผู้ทรงเกื้อกูล) โดยบางคนกล่าวตอบว่า สิ่งที่ล่อลวงเขา (ให้ละเลยพระเจ้า) คือความเกื้อกูลเมตตาของพระองค์ แต่ความหมายที่แท้จริงของอายะฮฺนี้ คือ "โอ้ ลูกหลานอาดัม! อะไรเล่าที่ล่อลวงทำให้เจ้าหันห่างละเลยพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่เช่นนี้ กระทั่งเจ้าบังอาจกระทำสิ่งที่ฝ่าฝืนพระองค์ และปฏิบัติต่อพระองค์ด้วยสิ่งที่ไม่คู่ควร?" คล้ายกับที่มีรายงานไว้ในฮะดีษที่ว่า

« يَقُولُ اللهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا ابْنَ آدَمَ مَا غَرَّكَ بِي؟ يَا ابْنَ آدَمَ مَاذَا أَجَبْتَ الْمُرْسَلِينَ؟ »

"อัลลอฮฺ ﷻ จะตรัสในวันกิยามะฮฺ ว่า โอ้ ลูกหลานอาดัม อะไรล่อหลอกเจ้าให้หันห่างออกจากข้า? โอ้ ลูกหลานอาดัม เจ้าตอบรับบรรดาศาสนทูตอย่างไร?"[177]

อัลบะฆอวี รายงานจาก อัลกัลบี และมุกอติล ว่าทั้งสองกล่าวว่า อายะฮฺนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับ อัลอัสวัด บิน ชุร็อยก์ ซึ่งเคยทำร้ายท่านนบี ﷺ โดยที่ไม่ได้รับโทษในทันทีทันใด อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴿ **โอ้ มนุษย์ อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้า (ให้หันห่าง) จากพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงเกื้อกูล** ﴾ นี้ลงมา[178]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ผู้ทรงบังเกิดเจ้า แล้วทรงทำให้เจ้าสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เจ้าสมส่วน** ﴾ หมายถึง อะไรเล่าที่ล่อลวงเจ้าให้หันห่างจากพระเจ้าของเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสร้างเจ้าให้มีความงดงาม สมดุล สมส่วน มีรูปร่างหน้าตาที่ดี และสมบูรณ์แบบ

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก บุสรฺ บิน ญิฮาช อัลกุเราะชี เล่าว่า มีอยู่วันหนึ่ง ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ถ่มน้ำลายลงบนฝ่ามือของท่าน แล้วใช้นิ้วชี้ไปที่มัน พร้อมกับกล่าวว่า

« قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: يَا ابْنَ آدَمَ أَنَّى تُعْجِزُنِي وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ مِثْلِ هَذِهِ؟

---

177. ตุฮฺฟะตุลอัชรอฟ 7/70

178. อัลบะฆอวี 4/455

حَتَّى إِذَا سَوَّيْتُكَ وَعَدَلْتُكَ مَشَيْتَ بَيْنَ بُرْدَيْنِ وَلِلْأَرْضِ مِنْكَ وَئِيدٌ، فَجَمَعْتَ وَمَنَعْتَ، حَتَّى إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِي قُلْتَ: أَتَصَدَّقُ، وَأَنَّى أَوَانُ الصَّدَقَةِ؟ »

"อัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจและผู้ประเสริฐตรัสว่า โอ้ ลูกหลานอาดัม! เจ้าจะหนีจากข้าได้อย่างไร ในเมื่อข้าสร้างเจ้าขึ้นมาจากสิ่งที่คล้ายกับสิ่งนี้[179] จนกระทั่งเมื่อข้าทำให้มีรูปร่างงดงามและมีความสมส่วนพอดี เจ้ากลับสวมใส่อาภรณ์แล้วเดินไปมาจนมีเสียงดังกระทบพื้น[180] แล้วเจ้าก็รวบรวมสะสม (ความมั่งคั่ง) และตระหนี่ กระทั่งเมื่อวิญญาณของเจ้าขึ้นไปถึงกระดูกไหปลาร้า (ใกล้ตาย) เจ้าเพิ่งมากล่าวว่า 'ฉันจะบริจาคทาน' แต่นั่นไม่ใช่เวลาของการบริจาคอีกต่อไป"[181] ฮะดีษนี้ได้รับการบันทึกโดย อิบนุ มาญะฮฺ เช่นกัน[182]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทรงประกอบเจ้าขึ้น** ﴿ มุญาฮิด กล่าวว่า หมายถึง ด้วยรูปร่างหน้าตาที่อาจคล้ายกับบิดา มารดา พี่น้องบิดา หรือพี่น้องมารดาก็ได้[183] มีฮะดีษบทหนึ่งบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากอบูฮุร็อยเราะฮฺ เล่าว่า ชายคนหนึ่งกล่าวว่า

« يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، قَالَ: "هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟"، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: "فَمَا أَلْوَانُهَا؟"، قَالَ: حُمْرٌ، قَالَ: "فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَوْرَقَ؟"، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: "فَأَنَّى أَتَاهَا ذَلِكَ؟"، قَالَ: عَسَى أَنْ يَكُونَ نَزْعَةَ عِرْقٍ، قَالَ: "وَهَذَا عَسَى أَنْ يَكُونَ نَزْعَةَ عِرْقٍ". »

"โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ แท้จริง ภรรยาของฉันได้ให้กำเนิดทารกชายผิวดำ[184] ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า : 'ท่านเลี้ยงอูฐบ้างไหม?' ชายคนนั้นตอบว่า : มี ท่านนบี ﷺ จึงถามว่า : 'พวกมันสีอะไร?' ชายคนนั้นตอบว่า 'สีแดง' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า :

179. หมายถึง อัลลอฮฺทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิที่คล้ายกับสิ่งนี้ในแง่ของปริมาณและการไร้ซึ่งความสามารถใด ๆ - *ผู้แปล*

180. หมายถึง เดินด้วยความจองหอง และลืมกำพืดของตนเอง - *ผู้แปล*

181. อะหฺมัด 4/210

182. อิบนุ มาญะฮฺ 2/903

183. อัฏฏอบารี 24/270

184. ชายคนนี้รู้สึกแปลกใจที่ภรรยาของตนให้กำเนิดบุตรที่ผิวดำ และสงสัยภายในใจว่า เด็กอาจจะไม่ใช่ลูกของตน - *ผู้แปล*

'แล้วมีอูฐที่สีออกเทาดำบ้างไหม?' ชายคนนั้นตอบว่า 'มี' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า : 'สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพวกมันได้อย่างไร?' ชายคนนั้นตอบว่า 'อาจจะเป็นสายพันธุ์บางส่วนที่ถ่ายทอดกันมา' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า 'กรณีบุตรชายของท่านก็อาจเป็นเพราะเหตุผลทางพันธุกรรมเช่นเดียวกัน'"[185]

สาเหตุของการลุ่มหลง และการเตือนว่ามลาอิกะฮฺจดบันทึกการงานของลูกหลานอาดัม

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนต่างหาก** ﴾ หมายถึง สาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้พวกเจ้าบังอาจต่อต้านพระผู้ทรงกรุณาปรานี และฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์นั้น คือการที่หัวใจของพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่งการฟื้นคืนชีพ การตอบแทน และการชำระบัญชี

ส่วนพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และแท้จริง มีผู้คุ้มกันรักษาพวกเจ้าอยู่ คือ (มลาอิกะฮฺ) ผู้ทรงเกียรติ เป็นผู้บันทึก พวกเขารู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ** ﴾ หมายถึง แท้จริงมีมลาอิกะฮฺผู้สูงศักดิ์คอยดูแลพวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าอย่าได้ทำสิ่งชั่วร้ายใดๆ เพราะพวกเขาจดบันทึกทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

﴿ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا
يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ
﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾ ﴾

13. แท้จริง บรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้น จะอยู่ในความโปรดปราน

14. และแท้จริง บรรดาคนชั่วจะอยู่ในนรกที่ลุกโชน

15. พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้น ในวันแห่งการตอบแทน

---

185. ฟัตฮุลบารี 9/351, มุสลิม 2/1137

16. และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน

17. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร?

18. แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร?

19. วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่ง และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

ผลตอบแทนสำหรับคนดีและคนเลว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบอกถึงความโปรดปรานต่างๆ ที่บรรดาคนดีจะได้รับ โดยพวกเขาคือผู้ที่เชื่อฟังอัลลอฮฺและไม่กระทำสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนพระองค์ จากนั้นพระองค์ตรัสถึงบรรดาคนชั่วว่าจะต้องอยู่ในนรกและพบกับความทรมานชั่วนิรันดร์ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในกองไฟนั้น ในวันแห่งการตอบแทน** ﴾ หมายถึง วันแห่งการชำระบัญชี การตอบแทน และวันกิยามะฮฺ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมัน** ﴾ คือ เหล่าคนชั่วจะไม่รอดพ้นจากความทุกข์ทรมานแม้เพียงชั่วเวลาหนึ่ง โดยการลงโทษในนรกจะไม่บรรเทาลงแม้แต่น้อย และพวกเขาจะไม่ตายหรือได้รับการพักโทษแม้เพียงวันเดียวอย่างที่พวกเขาร้องขอ

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร?** ﴾ นี่คือการเน้นย้ำถึงความยิ่งใหญ่ของวันกิยามะฮฺ โดยพระองค์ทรงยืนยันข้อความดังกล่าวอีกครั้งด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **แล้วอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร?** ﴾ แล้วพระองค์ก็ทรงอธิบายเรื่องนี้ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่ง** ﴾ หมายถึง ไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเหลือผู้อื่น หรือช่วยให้เขารอดพ้นจากสิ่งที่กำลังเผชิญ เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงอนุญาตแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงพึงพอใจ ดังฮะดีษที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« يَا بَنِي هَاشِمٍ، أَنْقِذُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا »

"โอ้ ลูกหลานของฮาชิม![186] ***จงช่วยตัวพวกท่านเองให้พ้นจากไฟนรกเถิด เพราะฉัน***

186. เครือญาติของท่านนบี ﷺ - *ผู้แปล*

ไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะปกป้องพวกท่านจาก (การลงโทษของ) อัลลอฮฺ"[187]

เรื่องนี้ได้กล่าวไปแล้วในช่วงท้ายของการอรรถาธิบายซูเราะฮฺ อัชชุอะรออฺ

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ** ﴿ อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴾ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿

"อำนาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า? แน่นอน มันเป็นของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด"[188]

และดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ﴿

"ในวันนั้น อำนาจอันแท้จริงเป็นสิทธิ์ของพระผู้ทรงกรุณาปรานี"[189]

และเหมือนกับที่พระองค์ตรัสว่า

﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿

"ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน"[190]

กอตาดะฮฺ กล่าวอธิบายอายะฮฺ ﴾ **วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่ง และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ** ﴿ ว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ แม้แต่ขณะนี้ กิจการทั้งปวงก็เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว เพียงแต่ในวันนั้น จะไม่มีผู้ใดพยายามทำตัวเสมอพระองค์ในเรื่องนี้

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินฟิฏอร
การสรรเสริญและการขอบคุณเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ
และพระองค์คือ ผู้ประทานความสำเร็จ และปกป้องจากความผิดพลาด

187. มุสลิม 1/193
188. ซูเราะฮฺ ฆอฟิร อายะฮฺที่ 16
189. ซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน อายะฮฺที่ 26
190. ซูเราะฮฺ อัลฟาติฮะฮฺ อายะฮฺที่ 4

تفسير سورة المطففين

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมะดะนียะฮฺ

سورة المطففين

ซูเราะฮฺ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ
۝٤ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٦ ﴾

1. ความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง)
2. คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม
3. และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด
4. ชนเหล่านั้นไม่คิดบ้างหรือว่า พวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ
5. สำหรับวันอันยิ่งใหญ่
6. วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

การเจตนาชั่งตวงให้เกินหรือขาด จะเป็นสาเหตุของความวิบัติและการขาดทุน

อันนะซาอี และ อิบนุ มาญะฮฺ บันทึกจากอิบนุ อับบาส เล่าว่า เมื่อท่านนบี ﷺ อพยพมายังมะดีนะฮฺ ท่านพบว่าชาวเมืองในขณะนั้นเป็นกลุ่มคนที่มักเอาเปรียบกันในเรื่องของการชั่งตวง อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴾ **ความหายนะจงประสบแด่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง)** ﴿ ลงมา หลังจากนั้นพวกเขาจึงเริ่มชั่งตวงให้ดี[191]

ความหมายของคำว่า 'ตัฏฟีฟ' (**التَّطْفِيف**) ในที่นี้คือ การเอาเปรียบในเรื่องของการตวงและชั่งน้ำหนัก ไม่ว่าจะด้วยการชั่งตวงให้เกินเมื่อเป็นฝ่ายรับจากผู้อื่น หรือการทำให้พร่องเมื่อเป็นฝ่ายที่ต้องชั่งหรือตวงเสียเอง ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงอธิบายนิยาม 'มุฏ็อฟฟิฟีน' ที่จะพบกับการขาดทุนและความวิบัติ ด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม** ﴿ หมายถึง พวกเขาเรียกร้องสิทธิ์ที่จะได้รับสิ่งที่ชั่งหรือตวงนั้นอย่างครบถ้วน หรือเกินมาบางส่วนด้วยซ้ำ ﴾ **และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด** ﴿ คือ ชั่งหรือตวงน้อยกว่าความเป็นจริง

ทั้งนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาให้ตวงและชั่งน้ำหนักให้ครบถ้วน โดยพระองค์ตรัสในอีกอายะฮฺหนึ่งว่า

﴿ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴾

"และจงตวงให้เต็ม เมื่อพวกเจ้าตวง และจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง นั่นเป็นการดียิ่งและเป็นการตัดสินใจที่ดีกว่า"[192]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾

"และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งด้วยความเที่ยงตรง เราจะไม่บังคับชีวิตใดนอกจากเท่าที่ความสามารถของมันจะมี"[193]

---

191. อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/508, อิบนุ มาญะฮฺ 2/748
192. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 35
193. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 152

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴾

"และจงธำรงไว้ซึ่งการชั่งด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าให้ขาดหรือหย่อนตาชั่ง"[194]

และอัลลอฮฺ ﷻ ทรงทำลายกลุ่มชนของนบีชุอัยบฺจนพินาศราบเรียบ เนื่องจากพวกเขาคดโกงในการชั่งและตวง

คำขู่ให้ผู้ที่คดโกงการชั่งตวงเกรงกลัวการยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงเตือนสติพวกเขาว่า ﴿ **ชนเหล่านั้นไม่คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ** ﴾ คือ คนเหล่านี้ไม่กลัวหรืออย่างไร กับการที่พวกเขาต้องฟื้นคืนชีพอีกครั้ง และต้องยืนต่อหน้าผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่ซ่อนเร้นและความลับต่างๆ ที่อยู่ภายในใจ ในวันที่มีแต่ความหวาดวิตก ความโกลาหล และน่าสะพรึงกลัว ซึ่งผู้ใดเป็นผู้พ่ายแพ้และขาดทุนในวันดังกล่าวจะตกสู่นรกที่ลุกโชน

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴿ **วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก** ﴾ หมายถึง พวกเขาจะยืนเท้าเปล่า เปลือยกาย ในสภาพที่ไม่ได้ขลิบเนื้อหุ้มปลายอวัยวะเพศ ท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบาก คับขัน และเป็นทุกข์อย่างยิ่งสำหรับอาชญากร ในวันนั้นพวกเขาจะต้องเผชิญกับพระบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งความแข็งแกร่งและประสาทสัมผัสของพวกเขาจะมิอาจต้านทาน

อิมามมาลิก รายงานจากนาฟิอฺ ซึ่งรายงานจากอิบนุ อุมัรฺ ระบุว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ، حَتَّى يَغِيبَ أَحَدُهُمْ فِي رَشْحِهِ إِلَى أَنْصَافِ أُذُنَيْهِ »

"วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก ในวันนั้น บางคนจะจมอยู่ในเหงื่อของตนเองซึ่งท่วมสูงถึงกลางใบหู"

อัลบุคอรีได้บันทึกฮะดีษนี้จาก มาลิก และ อับดุลลอฮฺ บิน เอานฺ โดยทั้งสองคนได้รายงานจากนาฟิอฺด้วยสำนวนเดียวกันนี้[195] และมุสลิมก็ได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้เช่นกันผ่านรายงานสองสาย[196]

194. ซูเราะฮฺ อัรเราะหฺมาน อายะฮฺที่ 9

195. ฟัตฮุลบารี 8/565

196. มุสลิม 4/2195, 2196

ในฮะดีษอีกบทหนึ่ง อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกจาก อัลมิกดาด ซึ่งก็คือ อิบนุลอัสวัด อัลกินดี เล่าว่า เขาได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أُدْنِيَتِ الشَّمْسُ مِنَ الْعِبَادِ حَتَّى تَكُوْنَ قَدْرَ مِيْلٍ أَوْ مِيلَيْنِ – قَالَ– فَتُصْهِرُهُمُ الشَّمْسُ فَيَكُونُونَ فِي الْعَرَقِ كَقَدْرِ أَعْمَالِهِمْ، مِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى عَقِبَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُهُ إِلَى حَقْوَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ إِلْجَامًا »

"ในวันกิยามะฮฺ ดวงอาทิตย์จะเข้ามาใกล้ปวงบ่าว จนกระทั่งมันอยู่ห่างจากพวกเขาหนึ่งหรือสองมีล[197] แล้วดวงอาทิตย์จะแผดเผาพวกเขา โดยทุกคนจะจมอยู่ในเหงื่อตามระดับการงานของตนเอง บางคนจะมีเหงื่อไหลออกถึงส้นเท้า บางคนมีเหงื่อไหลถึงระดับเข่า บางคนมีเหงื่อไหลถึงขาหนีบ ในขณะที่บางคนเหงื่อท่วมถึงปาก"

ฮะดีษนี้บันทึกโดยมุสลิม และอัตติรมิซี[198]

ใน สุนัน อบีดาวูด มีบันทึกไว้ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เคยขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากความยากลำบากของเหตุการณ์ในวันกิยามะฮฺ[199]

และมีรายงานจากอิบนุ มัสอูด ว่า ในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะยืนอยู่เป็นเวลาสี่สิบปี โดยเงยหน้าขึ้นสู่ท้องฟ้า จะไม่มีผู้ใดพูดคุยกับพวกเขา ทั้งคนดีและคนชั่วต่างจมอยู่ในเหงื่อของตนเอง[200] และมีรายงานจากอิบนุ อุมัรฺ ว่า พวกเขาจะยืนอยู่เป็นเวลาหนึ่งร้อยปี ข้อความทั้งสองนี้บันทึกโดย อิบนุ ญะรีรฺ[201]

ใน สุนัน อบีดาวูด, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ มีบันทึกจากอาอิชะฮฺ ؓ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เริ่มต้นการละหมาดยามดึกด้วยการประกาศความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ (ตักบีรฺ) สิบครั้ง สรรเสริญอัลลอฮฺ (ตะหฺมีด) สิบครั้ง ถวายเกียรติแด่อัลลอฮฺ (ตัสบีหฺ) สิบครั้ง และขออภัยโทษจากอัลลอฮฺ (อิสติฆฟารฺ) สิบครั้ง และท่านจะกล่าวว่า

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي »

---

197. คำว่า มีล (المِيْل) อาจหมายถึง หน่วยวัดระยะทาง หรือหมายถึง ก้านที่ทาขอบตา - *ผู้แปล*

198. อะหฺมัด 6/3, มุสลิม 2864, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 7/89

199. อบูดาวูด 1/487

200. อัฏฏอบารี 24/281 สายรายงานนี้เฏาะอีฟ

201. อัฏฏอบารี 24/280

"โอ้ อัลลอฮฺ โปรดอภัยโทษให้ฉัน โปรดชี้นำทางฉัน โปรดประทานปัจจัยยังชีพแก่ฉัน และปกป้องฉันด้วยเถิด"

แล้วท่านจะขอความคุ้มครองจากความยากลำบากของสถานการณ์ในวันกิยามะฮฺ[202]

﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾
كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ
الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ
آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ
لَصَالُو الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾﴾

7. มิใช่เช่นนั้น แท้จริง บันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสิจญีน

8. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิจญีน นั้นคืออะไร?

9. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

10. ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ

11. คือบรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน

12. และไม่มีผู้ใดปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนนั้น นอกจากทุกคนที่ละเมิดที่กระทำความผิด

13. เมื่อบรรดาอายาตของเราถูกอ่านแก่เขา เขาจะกล่าวว่านี่คือนิยายเหลวไหลสมัยก่อน

---

202. อบูดาวูด 1/486, อันนะซาอี 3/299, อิบนุ มาญะฮฺ 1/431

14. มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้นั้น ได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา

15. มิใช่เช่นนั้น แท้จริง พวกเขาในวันนั้นจะถูกกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา

16. แล้วแท้จริง พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มีเปลวไฟลุกโชน

17. แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธมันไว้

บันทึกของคนชั่ว และสภาพของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า แท้จริงแล้ว ﴿ **บันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสิจญีน** ﴾ หมายถึง จุดหมายปลายทางสุดท้ายและที่พำนักของพวกเขาจะอยู่ในสิจญีน (سِجِّيْن) คำคำนี้อยู่ในรูปของ **فِعِّيْل** มาจากคำว่า **السِّجْنُ** ซึ่งเดิมหมายถึง ความคับแคบ อัลลอฮฺทรงแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิจญีนนั้นคืออะไร?** ﴾ กล่าวคือ สิจญีน ที่ว่านี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นการจองจำชั่วนิรันดร์ และความทรมานอันแสนสาหัส ทั้งนี้ นักวิชาการส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า สิจญีน อยู่ใต้แผ่นดินชั้นที่เจ็ด

และได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ในฮะดีษบทยาวซึ่งรายงานโดย อัลบะรออ์ บิน อาซิบ ว่า อัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่ตรัส (แก่มลาอิกะฮฺ) เกี่ยวกับวิญญาณของผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า จงจดบันทึกของเขาไว้ในสิจญีน และสิจญีนนั้นอยู่ใต้แผ่นดินชั้นที่เจ็ด[203] และเป็นที่ทราบกันดีว่าจุดหมายปลายทางของคนชั่วคือนรก อันเป็นสถานที่ซึ่งอยู่ต่ำสุด ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٦ ﴾

"แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง ⑤ นอกจากบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลาย ⑥ "[204]

203. อัฏเฏาะบะรอนี ในอัฏฏิวาล หน้า 238

204. ซูเราะฮฺ อัตตีน อายะฮฺที่ 5-6

ส่วนในซูเราะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **มิใช่เช่นนั้น แท้จริง บันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในสิจญีน และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิจญีน นั้นคืออะไร?** ﴿ สิจญีนนั้นมีแต่ความคับแคบและความตกต่ำ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿

"และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในสถานที่แคบ ในสภาพที่ถูกมัดมือติดกับลำคอ ณ ที่นั้นพวกเขาจะวิงวอนขอความพินาศให้แก่ตัวเขา"[205]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้** ﴿ ข้อความส่วนนี้ไม่ใช่การขยายความพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า สิจญีน นั้นคืออะไร?** ﴿ แต่เป็นคำอธิบายว่าได้มีบันทึกไว้แล้วว่า จุดจบสุดท้ายของเหล่าคนชั่วคือสิจญีน กล่าวคือ มีการจารึกไว้อย่างชัดเจนและเสร็จสมบูรณ์แล้ว ไม่มีผู้ใดสามารถเพิ่มเติมหรือลบสิ่งใดอีก ดังที่ มุฮัมมัด บิน กะอฺบ อัลกุรอซี ได้อธิบายไว้[206]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴾ **ความหายนะในวันนั้น จงประสบแด่บรรดาผู้ปฏิเสธ** ﴿ หมายถึง เมื่อพวกเขาพบกับจุดจบที่อัลลอฮฺทรงเตรียมไว้ นั่นคือการถูกจองจำและการลงโทษอันน่าอัปยศ เกี่ยวกับคำว่า وَيْلٌ (ความหายนะ) นั้นได้มีการอธิบายไปแล้วก่อนหน้านี้ จึงไม่จำเป็นต้องกล่าวซ้ำอีก โดยได้สรุปไปแล้วว่าคำคำนี้หมายถึงความวิบัติและความหายนะ ดังคำกล่าวที่ว่า وَيْلٌ لِفُلانٍ (ความหายนะจงประสบแก่คนนั้นคนนี้) และดังที่มีบันทึกไว้ในตำรามุสนัดและสุนัน[207] หลายเล่ม ผ่านการรายงานของ บะฮฺซ บิน ฮะกีม บิน มุอาวิยะฮฺ บิน ฮัยดะฮฺ ซึ่งรายงานจากบิดาของเขา ผู้ซึ่งรายงานจากปู่ของเขาว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ فَيَكْذِبُ لِيُضْحِكَ النَّاسَ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ »

"ความหายนะจงประสบแก่ผู้ที่พูด แล้วจงใจกล่าวเท็จเพื่อให้ผู้คนหัวเราะ ความหายนะจงประสบแก่เขา ความหายนะจงประสบแก่เขา"[208]

หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายแจกแจงลักษณะของคนชั่วและผู้ปฏิเสธว่า คือ ﴾ **บรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน** ﴿ กล่าวคือ พวกเขาไม่เชื่อว่าวันกิยามะฮฺจะเกิดขึ้น และไม่คิดว่าเป็นเรื่องที่มีอยู่จริง โดยอ้างว่าสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้

---

205. ซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน อายะฮฺที่ 13

206. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/444

207. ตำราที่รวบรวมรายงานฮะดีษ - *ผู้แปล*

208. อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/509

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และไม่มีผู้ใดปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนนั้น นอกจากทุกคนที่ละเมิด ที่กระทำความผิด** ﴾ หมายถึง ผู้ที่ละเมิดด้วยการกระทำสิ่งที่ต้องห้าม เลยเถิดในการกระทำสิ่งซึ่งเป็นที่อนุมัติ และเป็นผู้ที่กระทำความผิดด้วยคำพูด โกหกทุกครั้งที่พูด เมื่อสัญญากับผู้ใดไว้ก็ผิดสัญญา และเมื่อทะเลาะโต้เถียงก็หยาบคาย

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เมื่อบรรดาอายาตของเราถูกอ่านแก่เขา เขาจะกล่าวว่านี่คือนิยายเหลวไหลสมัยก่อน** ﴾ หมายความว่า เมื่อใดก็ตามที่ได้ยินพระดำรัสของอัลลอฮฺจากรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เขาจะปฏิเสธและคิดไม่ดี โดยเชื่อว่าพระดำรัสนั้นเป็นเพียงสิ่งที่ได้รับการอุปโลกน์และรวบรวมมาจากตำราของคนในอดีต ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾

"และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พระเจ้าของพวกเจ้าได้ประทานอะไรลงมา? พวกเขากล่าวว่า นิยายสมัยก่อน"[209]

ในทำนองเดียวกัน อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾

"และพวกเขากล่าวว่า (อัลกุรอาน) เป็นนิยายของประชาชาติสมัยก่อน ๆ ที่เขียนกันขึ้น แล้วถูกนำมาอ่านให้ขึ้นใจ ทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น"[210]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสต่อไปว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้นั้น ได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา** ﴾ คือ ความเป็นจริงมิได้เป็นอย่างที่พวกเขากล่าวอ้างว่า อัลกุรอานนี้เป็นเรื่องเล่าบรรพกาล แต่อัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ เป็นวะฮียฺและสิ่งที่อัลลอฮฺประทานลงมาแก่ศาสนทูตพระองค์ ﷺ แต่ถึงกระนั้นสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้หัวใจของพวกเขาศรัทธาต่ออัลกุรอานคือ การที่หัวใจพวกเขามีสนิมเกาะกินเนื่องจากบาปและความผิดอันมากมายที่พวกเขากระทำซึ่งปิดผนึกหัวใจของพวกเขาไว้ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น แต่ว่าสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้นั้น ได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา** ﴾

อิบนุ ญะรีรฺ, อัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ บันทึกจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

---

209. ซูเราะฮฺ อันนะหฺล อายะฮฺที่ 24
210. ซูเราะฮฺ อัลฟุรฺกอน อายะฮฺที่ 5

« إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَذْنَبَ ذَنْبًا كَانَتْ نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ فِي قَلْبِهِ، فَإِنْ تَابَ مِنْهَا صُقِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ زَادَ زَادَتْ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللهِ تَعَالَى: كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ »

"แท้จริง เมื่อบ่าวกระทำบาป จะมีจุดดำปรากฏขึ้นในหัวใจของเขา หากเขากลับตัวกลับใจจากบาปนั้น หัวใจของเขาก็จะสะอาดหมดจด แต่หากเขาทำบาปเพิ่ม จุดดังกล่าวก็จะเพิ่มขึ้น และนั่นคือความหมายของพระดำรัสอัลลอฮฺที่ว่า ﴿ **แต่ทว่าสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้นั้น ได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา** ﴾"[211]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น แท้จริง พวกเขาในวันนั้นจะถูกกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา** ﴾ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺพวกเขาจะมีสถานที่อยู่ในสิจญีน นอกจากนี้พวกเขาจะถูกบดบังจากการมองเห็นพระเจ้าและผู้สร้างของพวกเขา อิมาม อบูอับดิลลาฮฺ อัชชาฟิอี กล่าวว่า อายะฮฺนี้เป็นข้อพิสูจน์ว่า ในวันนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะได้เห็นพระองค์ (อัลลอฮฺ) ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงประเสริฐ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แล้วแท้จริง พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มีเปลวไฟลุกโชน** ﴾ หมายถึง นอกจากพวกเขาจะถูกขัดขวางไม่ให้มองเห็นพระผู้ทรงกรุณาปรานีแล้ว พวกเขายังต้องอยู่ในหมู่ชาวนรกด้วย ﴿ **แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธมันไว้** ﴾ คำกล่าวนี้เป็นการเยาะเย้ย ดูถูก สมเพช และตอกย้ำความต่ำต้อยไร้เกียรติและความอัปยศของพวกเขา

﴿ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝١٨ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ
۝١٩ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝٢٠ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝٢١ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ
۝٢٢ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ ۝٢٣ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝٢٤

211. อัฏฏอบารี 24/287, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/253, อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/509, อิบนุ มาญะฮฺ 2/1418 โดยอัตติรมิซี ระบุว่า เป็นฮะดีษ ฮะซันเศาะฮีฮฺ

يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهُ مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ
﴿٢٨﴾

18. มิใช่เช่นนั้น แท้จริง บันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ใน อิลลิยีน อย่างแน่นอน

19. และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า อิลลิยูน คืออะไร

20. คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้

21. บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิด (มลาอิกะฮฺ) จะเป็นผู้ดูแลรักษา

22. แท้จริง บรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความโปรดปรานอย่างแน่นอน

23. พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง

24. เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสดชื่นแห่งความสุขสำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา

25. พวกเขาจะได้ดื่มสุราอันบริสุทธิ์ ซึ่งถูกผนึกไว้

26. ที่ใช้ผนึกมันนั้น คือชะมดเชียง และในการนี้ บรรดาผู้แข่งขันจงแข่งขันกันเถิด

27. ที่ใช้ผสมสุรานั้นมาจากตัสนีม

28. คือตาน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งบรรดาผู้ใกล้ชิดเท่านั้นจะได้ดื่มมัน

บันทึก และผลบุญของคนดี

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า แท้จริงแล้ว ﴾ **บันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรม** ﴿ คือ คนที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับกลุ่มคนชั่ว ﴾ **อยู่ใน อิลลิยีน อย่างแน่นอน** ﴿ หมายถึง จุดหมายปลายทางสุดท้ายของพวกเขาคือ 'อิลลิยีน' (عِلِّيِّين) ซึ่งตรงกันข้ามกับ 'สิจญีน' (سِجِّين)

มีรายงานจาก ฮิลาล บิน ยะซาฟ เล่าว่า อิบนุ อับบาส ได้เคยถามกะอฺบเกี่ยวกับสิจญีน ในขณะที่เขาอยู่ด้วย แล้วกะอฺบตอบว่า "สิจญีน คือแผ่นดินชั้นที่เจ็ด ซึ่ง ณ ที่แห่งนั้นมีดวงวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา" จากนั้น อิบนุ อับบาส ได้ถามกะอฺบเกี่ยวกับอิลลียีน โดยกะอฺบตอบว่า "อิลลิยีน คือชั้นฟ้าที่เจ็ด ซึ่ง ณ ที่แห่งนั้นมีดวงวิญญาณของบรรดาผู้ศรัทธา"[212] คำอธิบายที่ระบุว่าอิลลิยีน คือชั้นฟ้าที่เจ็ดนี้ ยังได้รับการรายงานจากคนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน[213]

อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานว่า อิบนุ อับบาส ได้กล่าวถึงคำตรัสที่ว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น แท้จริง บันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ใน อิลลิยีน อย่างแน่นอน** ﴾ แล้วเขากล่าวว่า หมายถึง สวรรค์[214] นอกจากนี้ยังมีรายงานจากคนอื่นๆ อีกว่า อิลลิยีน อยู่ ณ ซิดเราะตุลมุนตะฮา[215]

ผู้เขียนเห็นว่า ความหมายที่ชัดเจนคือ คำว่า عِلِّيِّين มาจากคำว่า العُلُوّ (ความสูงส่ง) ยิ่งสิ่งใดอยู่สูงขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งมีความยิ่งใหญ่และกว้างขวาง ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงให้ความสำคัญกับสิ่งนี้ โดยตรัสว่า ﴿ **และอันใดเล่าทำให้เจ้ารู้ได้ว่า อิลลิยูน คืออะไร?** ﴾

จากนั้น พระองค์ตรัสยืนยันสิ่งที่ได้รับการบันทึกไว้แล้วสำหรับพวกเขา ﴿ **คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้ บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิด (มลาอิกะฮฺ) จะเป็นผู้ดูแลรักษา** ﴾ กอตาดะฮฺ กล่าวว่า พวกเขาคือมลาอิกะฮฺ[216] อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า เขากล่าวว่า หมายถึง บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิดอัลลอฮฺในแต่ละชั้นฟ้าจะเห็นบันทึกดังกล่าว[217]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง บรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความโปรดปรานอย่างแน่นอน** ﴾ หมายความว่า ในวันกิยามะฮฺพวกเขาจะอยู่ในความสุขความเพลิดเพลินชั่วนิรันดร์ ท่ามกลางสวนสวรรค์อันอุดมด้วยความโปรดปรานอันมากมาย ﴿ **พวกเขาจะมองดูจากบนเตียง** ﴾ ทรรศนะหนึ่งอธิบายว่า หมายถึง พวกเขาจะจ้องมองไปยังอาณาจักรของพวกเขา และความสุขและความโปรดปรานที่อัลลอฮฺประทานให้ ซึ่งจะไม่สิ้นสุดหรือหมดไป อีกทรรศนะหนึ่งอธิบายว่า หมายถึง พวกเขาจะมองไปยังอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสภาพของเหล่าคนชั่ว ดังที่ได้กล่าวถึงไปก่อนหน้านี้ ที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น แท้จริง พวกเขาในวันนั้นจะถูกกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา** ﴾ โดยในส่วนของคนดีมีคุณธรรมนั้น จะได้รับอนุญาตให้มองดูอัลลอฮฺ ขณะที่พวกเขาอยู่บนเตียงและที่นั่งของพวกเขา

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **เจ้าจะรู้ได้ถึงการมีความสดชื่นแห่งความสุขสำราญ**

---

212. อัฏฏอบารี 24/291
213. อัฏฏอบารี 24/290
214. อัฏฏอบารี 24/292
215. อัฏฏอบารี 24/292
216. อัฏฏอบารี 24/294
217. อัฏฏอบารี 24/294

ที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา ﴾ หมายถึง เมื่อเจ้ามองดูบรรดาผู้มีคุณธรรม จะสังเกตเห็นความเปล่งประกายบนใบหน้าของพวกเขา ﴿ **ความสดชื่นแห่งความสุขสำราญที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา** ﴾ หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกถึงความสุขสำราญ ความสง่างาม ความสงบ ความยินดี และอำนาจ ที่พวกเขาได้รับจากความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขาจะได้ดื่มสุราอันบริสุทธิ์ ซึ่งถูกผนึกไว้** ﴾ หมายถึง พวกเขาจะได้ดื่มสุราแห่งสวรรค์ โดย الرَّحِيقُ เป็นหนึ่งในชื่อของสุรา (ในสวรรค์) อิบนุ มัสอูด, อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ และอิบนุ เซด กล่าวเช่นนั้น[218]

เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ที่ใช้ผนึกมันนั้น คือชะมดเชียง** ﴾ อิบนุ มัสอูด กล่าวว่า หมายถึง เครื่องดื่มดังกล่าวจะผสมกับชะมดเชียง (**مِسْك**)[219] อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า เขากล่าวว่า "อัลลอฮฺจะทรงทำให้สุรามีกลิ่นหอมสำหรับพวกเขา โดยส่วนผสมสุดท้ายที่ใส่ลงไปคือชะมดเชียง จึงเป็นการปิดผนึกด้วยชะมดเชียง"[220] กอตาดะฮฺและอัฎเฎาะฮาก ก็กล่าวเช่นเดียวกัน[221]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และในการนี้ บรรดาผู้แข่งขันจงแข่งขันกันเถิด** ﴾ หมายถึง หากจะแข่งขันชิงดีชิงเด่นกันในเรื่องใดสักเรื่องหนึ่ง ก็จงเพียรพยายามและแข่งขันในเรื่องเช่นนี้เถิด[222] อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴾

"เพื่อเยี่ยง (การตอบแทน) นี้ บรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนจงต่อสู้ต่อไปเถิด"[223]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ที่ใช้ผสมสุรานั้นมาจากตัสนีม** ﴾ หมายถึง สุราที่ได้รับการกล่าวถึงไปแล้วนั้นผสมด้วยตัสนีม (**تَسْنِيم**) ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่ดีที่สุดของชาวสวรรค์ ดังที่อบูศอลิหฺ และอัฎเฎาะฮาก ได้กล่าวไว้[224] ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **คือตาน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งบรรดาผู้ใกล้ชิดเท่านั้นจะได้ดื่มมัน** ﴾ กล่าวคือ บรรดาผู้ใกล้ชิดอัลลอฮฺเท่านั้นที่จะได้ดื่มจากตาน้ำแห่งนี้ตามที่พวกเขาต้องการ และผู้ที่ได้รับคัมภีร์ทางขวาจะได้รับเครื่องดื่มที่ผสมกับสิ่งนี้ ดังที่มีรายงานจากอิบนุ มัสอูด, อิบนุ อับบาส, มัสรูก, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ[225]

---

218. อัฏฏอบารี 24/296
219. อัฏฏอบารี 24/297
220. อัฏฏอบารี 24/297
221. อัฏฏอบารี 24/297, 298
222. หมายถึง การแข่งขันกันทำความดีเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุขความสำราญในสรวงสวรรค์ - *ผู้แปล*
223. ซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต อายะฮฺที่ 61
224. อัฏฏอบารี 24/301
225. อัฏฏอบารี 24/300, 301

﴿ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا
بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا
رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ
﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ
يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ ﴾

29. แท้จริง บรรดาผู้กระทำผิดนั้น เคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา

30. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป พวกเขาจะหลิ่วตาเย้ยหยัน

31. และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกพ้องของพวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างตลกคะนอง

32. และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทางแน่นอน

33. และพวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) มิได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้ปกปักรักษาผู้ศรัทธาเหล่านั้น

34. ดังนั้น วันนี้บรรดาผู้ศรัทธาก็จะหัวเราะเยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง

35. พวกเขา (บรรดาผู้ศรัทธา) จะมองดูอยู่บนเตียง

36. บรรดาผู้ปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ปฏิบัติมาหรือไม่

พฤติกรรมชั่วร้ายของเหล่าอาชญากร และการเยาะเย้ยของพวกเขาต่อผู้ศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงเหล่าอาชญากรผู้ปฏิเสธที่เคยหัวเราะเยาะผู้ศรัทธาในโลกดุนยาด้วยความเย้ยหยันและดูถูกดูแคลน โดยเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเดินผ่านบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาจะขยิบตาให้กัน อันเป็นการแสดงออกถึงการดูหมิ่นเหยียดหยาม ﴿ **และเมื่อพวกเขากลับไปยัง**

พวกพ้องของพวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างตลกคะนอง ﴾ คือ เมื่อคนชั่วเหล่านั้นกลับไปยังที่พักอาศัย พวกเขาก็ไปในสภาพที่มีความยินดีปรีดา ได้รับทุกสิ่งที่ปรารถนา แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่รู้สึกขอบคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเขา แต่กลับง่วนอยู่กับการดูหมิ่นและอิจฉาผู้ศรัทธา ﴿ **และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริง ชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทางแน่นอน** ﴾ เนื่องจากเขาเหล่านั้นนับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาของพวกตน

อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **และพวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) มิได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้ปกปักรักษาผู้ศรัทธาเหล่านั้น** ﴾ หมายถึง ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นมิได้ถูกส่งมาเป็นผู้ตรวจสอบติดตามการกระทำและคำพูดของบรรดาผู้ศรัทธา อีกทั้งพวกเขาก็ไม่ได้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ แล้วเหตุใดพวกเขาถึงเป็นกังวลและให้ความสำคัญกับผู้ศรัทธาถึงเพียงนี้? อายะฮฺนี้คล้ายที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾ ﴾

"พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงตะเพิดไปจมอยู่ในนั้นเถิด และพวกเจ้าอย่าได้มาพูดกับข้าเลย (108) แท้จริง มีหมู่ชนกลุ่มหนึ่งจากปวงบ่าวของเรา พวกเขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา พวกเราได้ศรัทธาต่อพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่เรา และทรงเมตตาต่อเราด้วย และพระองค์เท่านั้นทรงเป็นผู้เมตตาที่ดียิ่ง (109) พวกเจ้าได้ดูถูกเหยียดหยามพวกเขา จนกระทั่ง (การกระทำเช่นนั้น) ทำให้พวกเจ้าลืมนึกถึงข้า และพวกเจ้าก็หัวเราะเยาะเย้ยพวกเขา (110) แท้จริง ข้าได้ตอบแทนรางวัลให้แก่พวกเขาแล้วในวันนี้ เพราะพวกเขาอดทน แท้จริง พวกเขาเท่านั้นเป็นผู้ได้รับชัยชนะ (111)"[226]

ในซูเราะฮฺนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น วันนี้** ﴾ หมายถึง วันกิยามะฮฺ ﴿ **บรรดาผู้ศรัทธาก็จะหัวเราะเยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง** ﴾ ในลักษณะเดียวกันกับที่คนเหล่านั้นเคยหัวเราะเยาะพวกเขา

226. ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 108-111

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **พวกเขา (บรรดาผู้ศรัทธา) จะมองดูอยู่บนเตียง** ﴾[227] หมายถึง พวกเขาจะมองไปยังอัลลอฮฺ ﷻ อันเป็นรางวัลตอบแทนสำหรับผู้ศรัทธา แม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธจะเคยกล่าวเท็จว่าพวกเขาหลงทาง แต่ในความเป็นจริงหาได้เป็นเช่นนั้น พวกเขามิได้หลงทางเลย แต่พวกเขาเป็นผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮฺ ซึ่งจะได้มองเห็นพระเจ้าของพวกเขา ณ สถานที่แห่งเกียรติยศที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ให้

ในส่วนของพระดำรัสที่ว่า ﴿ **บรรดาผู้ปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ปฏิบัติมาหรือไม่** ﴾ หมายถึง ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการตอบแทนสำหรับการเยาะเย้ยและการเหยียดหยามบรรดาผู้ศรัทธาหรือไม่? เป็นการตอกย้ำว่าพวกเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ตามพฤติกรรมของพวกเขาอย่างแน่นอน[228]

สิ้นสุดการอธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมุฏ็อฟฟิฟีน
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

227. พวกเขาจะมองไปยังอัลลอฮฺ ﷻ และความโปรดปรานต่างๆ ที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ให้ และมองไปยังบรรดาผู้ปฏิเสธที่กำลังถูกลงโทษ - *ผู้แปล*
228. เป็นคำถามที่มีจุดประสงค์เพื่อตอกย้ำว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการลงโทษอย่างสาสมในนรกสำหรับการกระทำของพวกเขา - *ผู้แปล*

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การสุญูดติลาวะฮฺในซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก

มีรายงานจาก อบูสะละมะฮฺ เล่าว่า ครั้งหนึ่ง อบูฮุร็อยเราะฮฺนำละหมาดโดยอ่านซูเราะฮฺ ﴿ إِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ﴾ แล้วเขาก็สุญูดในระหว่างที่อ่านซูเราะฮฺดังกล่าว จากนั้นเมื่อเสร็จสิ้นการละหมาด เขาก็บอกผู้คนว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เคยสุญูดระหว่างอ่านซูเราะฮฺนี้ รายงานนี้บันทึกโดยมุสลิมและอันนะซาอี จากการรายงานผ่านมาลิก[229]

อัลบุคอรี บันทึกจากอบูรอฟิอฺ ว่า ฉันเคยละหมาดอิชาอ์ร่วมกับอบูฮุร็อยเราะฮฺ โดยเขาอ่าน ﴿ إِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ﴾ แล้วเขาก็สุญูด ดังนั้น ฉันจึงได้กล่าวบางอย่างแก่เขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ (ตั้งคำถาม) ซึ่งอบูฮุร็อยเราะฮฺ ตอบว่า "ฉันเคยสุญูด (ขณะละหมาด) ข้างหลังอบุลกอซิม (ท่านนบี ﷺ) และฉันจะไม่หยุดสุญูดขณะอ่านซูเราะฮฺนี้ จนกว่าฉันจะกลับไปพบกับท่านนบี ﷺ อีกครั้ง"[230]

---

229. มุสลิม 1/406, อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/510

230. ฟัตฮุลบารี 1/292

سُورَةُ الانْشِقَاقِ

ซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ
مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾
يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنقَلِبُ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

1. เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก
2. และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น
3. และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง
4. และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็ว่างเปล่า
5. และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น
6. มนุษย์เอ๋ย! แท้จริง เจ้าพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน แล้วเจ้าจะพบสิ่งที่เจ้ากระทำ

7. ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา

8. เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย

9. และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ

10. และส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางเบื้องหลังของเขา

11. แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ

12. และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง

13. แท้จริง (ในโลกดุนยา) เขาเคยร่าเริงอยู่กับครอบครัวของเขา

14. แท้จริง เขาคิดว่าเขาจะไม่กลับมา (หาอัลลอฮฺ) อีกเป็นอันขาด

15. พึงรู้เถิดว่า แท้จริง พระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ

ชั้นฟ้าจะแยกออก และแผ่นดินจะถูกทำให้แผ่กว้างในวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เมื่อชั้นฟ้าได้แตกแยกออก** ﴿ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ ﴾ **และมันได้เชื่อฟังพระเจ้าของมัน** ﴿ หมายถึง ชั้นฟ้าเชื่อฟังพระเจ้าของมัน และปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ที่ให้มันแยกออก สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ ﴾ **และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น** ﴿ หมายถึง เป็นการสมควรที่มันจะเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าของมัน เพราะพระองค์คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ซึ่งมิอาจมีผู้ใดปฏิเสธหรือเอาชนะ ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง และทุกสิ่งก็ยอมจำนนต่อพระองค์

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง** ﴿ หมายถึง เมื่อแผ่นดินถูกแผ่ออก และถูกขยายให้กว้าง ﴾ **และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็ว่างเปล่า** ﴿ หมายถึง มันคายร่างคนตายที่อยู่ใต้แผ่นดินออกมา จนตัวมันว่างเปล่า ดังที่มุญาฮิด, สะอีด และกอตาดะฮฺ กล่าวไว้[231] ﴾ **และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น** ﴿ ส่วนนี้ได้อธิบายไปแล้ว

---

231. อัฏฏอบารี 24/310

การตอบแทนกระทำต่างๆ นั้นจะเกิดขึ้นจริง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริง เจ้าพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน** ﴾ หมายถึง เจ้าขวนขวายและปฏิบัติการงานใดๆ ก็ตาม ﴿ **แล้วเจ้าจะพบสิ่งที่เจ้ากระทำ** ﴾ หมายถึง แล้วเจ้าจะพบสิ่งที่เจ้าเคยกระทำ ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว สิ่งที่ยืนยันเรื่องดังกล่าวคือ รายงานที่บันทึกโดยอบูดาวูด อัฏเฏาะยาลิซี จากญาบิร เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« قَالَ جِبْرِيلُ: يَا مُحَمَّدُ، عِشْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مَيِّتٌ، وَأَحْبِبْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مُفَارِقُهُ، وَاعْمَلْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مُلَاقِيهِ »

"ญิบรีลกล่าวว่า โอ้ มูฮัมมัด ใช้ชีวิตตามที่ท่านปรารถนาเถิด เพราะแท้จริงแล้ว ท่านจะต้องตาย รักคนที่ท่านปรารถนาเถิด เพราะแท้จริงแล้ว ท่านจะต้องแยกจากเขา และทำสิ่งที่ท่านปรารถนาเถิด เพราะแท้จริงแล้ว ท่านจะได้พบกับผลของสิ่งนั้น"[232]

นักวิชาการบางส่วนอธิบายว่า สรรพนาม (เฎาะมีรฺ) ในข้อความ مُلَاقِيْهِ นั้นกลับไปที่ข้อความ رَبِّكَ (พระเจ้าของเจ้า) ดังนั้น ความหมายอายะฮฺในบริบทนี้คือ "แล้วเจ้าจะพบกับพระเจ้าของเจ้า" แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนสิ่งที่เจ้าเคยกระทำ และเคยขวนขวายพยายาม ทั้งนี้ การอธิบายทั้งสองมุมมองมีความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกัน

อัลเอาฟี บันทึกจากอิบนุ อับบาส ว่า เขาอธิบายว่าอายะฮฺ ﴿ **มนุษย์เอ๋ย ! แท้จริง เจ้าพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน** ﴾ หมายถึง ไม่ว่าเจ้าจะทำอะไรก็ตาม เจ้าจะกลับไปพบอัลลอฮฺด้วยการกระทำนั้น ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว[233]

การนำเสนอการงาน และการชำระสอบสวน

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย** ﴾ หมายถึง ง่ายดายโดยปราศจากความยากลำบากใดๆ ซึ่งหมายความว่าเขาจะไม่ถูกตรวจสอบรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ทั้งหมดในการกระทำของเขา เพราะแท้จริงแล้ว หากผู้ใดถูกสอบสวนอย่างละเอียดเช่นนั้น เขาจะไม่มีทางรอดอย่างแน่นอน

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอาอิชะฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

232. มุสนัด อัฏเฏาะยาลิซี 242

233. อัฏฏอบารี 24/312

« مَن نُوقِشَ الحِسابَ عُذِّبَ »

"ผู้ใดถูกสอบสวนอย่างละเอียดในระหว่างการพิจารณา เขาจะถูกลงโทษอย่างแน่นอน"

อาอิชะฮฺจึงถามว่า "แต่อัลลอฮฺตรัสว่า ﴾ **เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย** ﴿ มิใช่หรือ?"

ท่านนบี ﷺ ตอบว่า

« ليسَ ذاكِ بالحِسابُ، وَلَكِنْ ذلِكِ العَرْضُ، مَن نُوقِشَ الحِسابَ يَومَ القِيامَةِ عُذِّبَ »

"นั่นไม่ใช่การชำระสอบสวน แต่เป็นการนำเสนอการงาน ผู้ใดก็ตามที่ถูกสอบสวนคิดบัญชีอย่างละเอียดในวันกิยามะฮฺ เขาจะถูกลงโทษอย่างแน่นอน"[234]

ฮะดีษบทนี้บันทึกโดยอัลบุคอรี, มุสลิม, อัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ ญะรีร[235]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเขาจะกลับไปยังครอบครัวของเขาด้วยความดีใจ** ﴿ หมายถึง เขาจะกลับไปหาครอบครัวของเขาในสวรรค์ ดังที่กอตาดะฮฺและอัฎฎ๊าะฮาก กล่าวไว้ ซึ่งข้อความ مَسْرُورًا หมายถึง ด้วยความสุขและความยินดีกับสิ่งที่อัลลอฮฺประทานแก่เขา[236]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางเบื้องหลังของเขา** ﴿ กล่าวคือ เขาจะได้รับบันทึกของเขาทางด้านซ้ายมือจากเบื้องหลัง ในขณะที่มือของเขางออยู่ข้างหลัง ﴾ **แล้วเขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ** ﴿ หมายถึง ความสูญเสียและความพินาศ ﴾ **และเขาจะเข้าไปในเปลวเพลิง แท้จริง (ในโลกดุนยา) เขาเคยร่าเริงอยู่กับครอบครัวของเขา** ﴿ กล่าวคือ เขาเคยอยู่กับครอบครัวของเขาอย่างเริงร่ามีความสุข โดยไม่ได้คิดถึงผลที่จะตามมา และไม่กลัวสิ่งที่รออยู่ข้างหน้า ท้ายที่สุดแล้วความสุขเพียงเล็กน้อยนั้นก็จะตามมาด้วยความโศกเศร้าอันยาวนาน ﴾ **แท้จริง เขาคิดว่าเขาจะไม่กลับมา (หาอัลลอฮฺ) อีกเป็นอันขาด** ﴿ คือ เขาเคยเชื่อว่าเขาจะไม่ต้องกลับไปหาอัลลอฮฺ และพระองค์จะไม่ทรงให้เขากลับมามีชีวิตหลังจากการตาย ดังที่อิบนุ อับบาส, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ อธิบาย[237]

---

234. อะหฺมัด 6/47
235. ฟัตฮุลบารี 8/566, มุสลิม 4/2204, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/256, อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/510, อัฏฏอบารี 24/313
236. อัฏฏอบารี 24/315
237. อัฏฏอบารี 24/317

อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **พึงรู้เถิดว่า แท้จริง พระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ** ﴾ หมายถึง แท้จริง อัลลอฮฺจะทรงให้เขากลับมามีชีวิตอีกครั้ง ดังที่พระองค์เคยสร้างเขามาแต่เริ่มแรก และพระองค์จะทรงตอบแทนเขาตามการกระทำของเขา ทั้งสิ่งที่เป็นความดีและความชั่ว เพราะพระองค์ทรงเฝ้าดูเขาอยู่เสมอ พระองค์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่ง

﴿ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ
﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾ ﴾

16. ข้าขอยืนยันการสาบานด้วยยามตะวันยอแสง

17. และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุมนุมกัน

18. และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง

19. แน่นอน พวกเจ้าจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง

20. มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธา

21. และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่สุญูด

22. แต่ตรงกันข้าม พวกปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาไม่ยอมศรัทธา

23. และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้

24. ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

25. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน) อย่างไม่มีสิ้นสุด

การสาบานว่า มนุษย์จะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง

มีรายงานจากอะลี, อิบนุ อับบาส, อุบาดะฮฺ บิน อัศศอมิต, อบูฮุร็อยเราะฮฺ, ชัดดาด บิน เอาสฺ, อิบนุ อุมัรฺ, มุฮัมมัด บิน อะลี บิน อัลฮุเซน, มักฮูล, บักรฺ บิน อับดิลลาฮฺ อัลมุซะนี, บุกัยรฺ บิน อัลอะชัจญ์, มาลิก, อิบนุ อบีซิอฺบ และอับดุลอะซีซ บิน อบีซะละมะฮฺ อัลมาญิชูน พวกเขาทั้งหมดกล่าวว่า الشَّفَق คือ สีแดง (ที่ปรากฏบนท้องฟ้า)[238] ส่วนอับดุรร็อซซากได้รายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า เขากล่าวว่า الشَّفَق คือ สีขาว (ที่ปรากฏบนท้องฟ้า)[239]

ดังนั้น الشَّفَق จึงหมายถึงแสงสีแดงที่ปรากฏบริเวณเส้นขอบฟ้า โดยอาจจะหมายถึงก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น ดังที่มุญาฮิดกล่าวไว้[240] หรือหลังดวงอาทิตย์ตกดิน ดังที่เป็นที่ยอมรับในหมู่นักวิชาการด้านภาษาอาหรับ

อัลคอลีล บิน อะหฺมัด กล่าวว่า الشَّفَق คือ แสงสีแดงที่ปรากฏขึ้นตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตกดินจนถึงเวลาอิชาอ์ เมื่อแสงสีแดงนั้นหายไป ในทางภาษาเราจะกล่าวว่า غَابَ الشَّفَقُ (แสงสีแดงหายไปแล้ว)[241]

อัลเญาฮะรี กล่าวว่า الشَّفَق คือ แสงที่เหลืออยู่ของดวงอาทิตย์ ซึ่งเป็นสีแดงในตอนต้นของคืนจนกระทั่งใกล้เวลากลางคืนที่มืดสนิท อิกริมะฮฺก็กล่าวในทำนองเดียวกันว่า الشَّفَق คือ สิ่งที่ปรากฏระหว่างเวลามัฆริบและอิชาอ์

มีรายงานบันทึกในเศาะฮีฮฺมุสลิม จากอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« وَقْتُ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَغِبِ الشَّفَقُ »

"เวลามัฆริบนั้นยาวนานตราบเท่าที่อัชชะฟักยังไม่หายไป"[242]

ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานว่า الشَّفَق เป็นดังที่อัลเญาฮะรีและอัลคอลีล ได้กล่าวไว้

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และด้วยกลางคืนที่มันรวมให้ชุมนุมกัน** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัลฮะซัน และกอตาดะฮฺ กล่าวว่า وَمَا وَسَقَ หมายถึง وَمَا جَمَعَ (สิ่งที่กลางคืนรวบรวม)[243]

---

238. อัลกุรฺฏุบี 19/274
239. อับดุรร็อซซาก 3/358
240. อัฏฏอบารี 24/318
241. อัลกุรฺฏุบี 19/275
242. มุสลิม 1/426
243. อัฏฏอบารี 24/319

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง สิ่งที่ปรากฏในเวลากลางคืน ไม่ว่าจะเป็นดวงดาว หรือสัตว์ต่าง ๆ[244]

อิกริมะฮฺ อธิบายว่า หมายถึง เวลากลางคืนที่มาพร้อมกับความมืด โดยเมื่อถึงเวลากลางคืนทุกสิ่งจะกลับไปยังที่อยู่อาศัยของตนเอง[245]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า إِذَا اتَّسَقَ หมายถึง เมื่อดวงจันทร์รวมกันและเด่นจรัส (إِذَا اجْتَمَعَ)[246] อัลฮะซัน อธิบายว่า เมื่อดวงจันทร์รวมกัน หมายถึง เมื่อมันเต็มดวง[247]

ส่วนกอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง เมื่อมันปรากฏให้เห็นเป็นทรงกลม[248]

ข้อความเหล่านี้หมายถึง เมื่อแสงของดวงจันทร์สว่างจ้าและปรากฏเป็นจันทร์เต็มดวง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แน่นอน พวกเจ้าจะต้องเผชิญกับสภาพหนึ่งหลังจากอีกสภาพหนึ่ง** ﴾ อัลบุคอรีบันทึกจากมุญาฮิด ว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ หมายถึง "พวกเจ้าจะเผชิญกับสภาพหนึ่ง หลังจากอีกสภาพหนึ่ง นบีของพวกท่าน ﷺ กล่าวไว้เช่นนี้" อัลบุคอรีได้บันทึกรายงานนี้ด้วยสำนวนดังกล่าว[249]

อิกริมะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง จากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง เช่น เด็กหย่านมหลังจากที่เคยดูดนม หรือการเข้าสู่วัยชราหลังจากที่เคยเป็นหนุ่ม[250]

อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า จากสภาพหนึ่งกลายเป็นอีกสภาพหนึ่ง เช่น ความสุขสบายหลังจากที่เคยยากลำบาก ความลำบากหลังจากที่เคยสบาย ความมั่งคั่งหลังจากที่เคยยากจน ความยากจนหลังจากที่เคยมั่งคั่ง การมีสุขภาพที่ดีหลังจากที่เคยเจ็บป่วย และความเจ็บป่วยหลังจากที่เคยสุขภาพดี[251]

---

244. อัฏฏอบารี 24/320
245. อัฏฏอบารี 24/321
246. อัฏฏอบารี 24/321
247. อัฏฏอบารี 24/321
248. อัฏฏอบารี 24/322
249. ฟัตหุลบารี 8/567
250. อัฏฏอบารี 24/323
251. อัฏฏอบารี 24/323

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตำหนิการที่ผู้ปฏิเสธไม่ยอมศรัทธา และทรงแจ้งว่าพวกเขาจะถูกลงโทษ และผู้ศรัทธาจะได้รับความโปรดปราน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธา และเมื่ออัลกุรอานได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่สุญูด** ﴿ หมายถึง มีอะไรขัดขวางพวกเขาจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ, ศาสนทูตของพระองค์ ﷺ และวันกิยามะฮฺหรือ? และเหตุใดเมื่ออายาตและพระดำรัสของอัลลอฮฺ ซึ่งก็คืออัลกุรอาน ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขากลับไม่สุญูดด้วยความเคารพและให้เกียรติ?

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แต่ตรงกันข้าม พวกปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาไม่ยอมศรัทธา** ﴿ กล่าวคือ โดยธรรมชาติของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะไม่เชื่อ ดื้อรั้นและต่อต้านสัจธรรม

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้** ﴿ มุญาฮิด และกอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง พวกเขาปกปิดเรื่องดังกล่าวไว้ในใจ[252]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้นเจ้า (มุฮัมมัด) จงแจ้งแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด** ﴿ กล่าวคือ จงแจ้งแก่พวกเขาเถิด โอ้ มุฮัมมัด ว่าอัลลอฮฺได้ทรงจัดเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขาแล้ว

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย** ﴿ ส่วนนี้เป็นข้อความยกเว้น โดยความหมายของอายะฮฺคือ แต่บรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งเชื่อมั่นด้วยหัวใจ และปฏิบัติออกมาในรูปของการกระทำความดี ﴾ **สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัล (การตอบแทน)** ﴿ ณ ที่พำนักแห่งปรโลก ﴾ **อย่างไม่มีสิ้นสุด** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า **غَيْرُ مَمْنُوْنٍ** หมายถึง **غَيْرُ مَنْقُوْصٍ** (โดยไม่ลดลงเลย)[253]

มุญาฮิด และอัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า หมายถึง **غَيْرُ مَحْسُوبٍ** (โดยไม่มีการคิดคำนวณ)[254] ซึ่งก็หมายถึง การได้รับรางวัลตอบแทนอย่างต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุด คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

---

252. อัฏฏอบารี 24/327
253. อัฏฏอบารี 24/327
254. อัฏฏอบารี 24/327

﴿ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴾

"เป็นการประทานให้โดยปราศจากการตัดทอน"[255]

อัสสุดดีย์ กล่าวว่า บางคนอธิบายว่า غَيْرُ مَمْنُونٍ หมายถึง โดยไม่ลดลง

สิ้นสุดการอธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ
และพระองค์คือ ผู้ประทานความสำเร็จและปกป้องจากความผิดพลาด

255. ซูเราะฮฺ ฮูด อายะฮฺที่ 108

تفسير سورة البروج

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลบุรูจญ์

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة البروج

ซูเราะฮฺ อัลบุรูจญ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝٣
قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۝٤ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۝٥ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ
۝٦ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝٧ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا
أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝٨ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٩ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝١٠﴾

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่เกลื่อนกลาดด้วยดวงดาว
2. และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้
3. และด้วยผู้เป็นพยาน และผู้ที่ถูกเป็นพยาน
4. บรรดาเจ้าของหลุมถูกสาปแช่ง

5. ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง

6. ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ

7. และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา

8. และพวกเขามิได้แก้แค้นเขาเหล่านั้น เว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

9. ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง

10. แท้จริง พวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง แล้วพวกเขามิได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้

อธิบายคำว่า อัลบุรูจญ์

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานด้วยชั้นฟ้าและ ‘อัลบุรูจญ์’ ซึ่งก็คือหมู่ดวงดาวขนาดใหญ่ที่อยู่ในชั้นฟ้า ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا ﴾

“ความจำเริญยิ่งแด่พระผู้ทรงทำให้ชั้นฟ้ามีหมู่ดวงดาว และได้ทรงทำให้มีตะเกียงในนั้น และทรงทำให้ดวงจันทร์มีแสงนวล”[256]

อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัฎเฎาะฮาก, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า อัลบุรูจญ์ หมายถึง ดวงดาว[257]

อัลมินฮาล บิน อัมรฺ กล่าวว่า ذَاتِ الْبُرُوجِ หมายถึง มีลักษณะที่งดงาม[258]

256. ซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน อายะฮฺที่ 61
257. อัลกุรฺฎุบี 19/200
258. อัลกุรฺฎุบี 19/283

ในขณะที่ อิบนุ ญะรีรฺ เลือกให้น้ำหนักทรรศนะที่อธิบายว่า อัลบุรูจญ์ หมายถึง ตำแหน่งของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ซึ่งมีอยู่สิบสองตำแหน่ง โดยดวงอาทิตย์จะโคจรผ่านแต่ละตำแหน่งภายในเวลาหนึ่งเดือน ในขณะที่ดวงจันทร์จะโคจรผ่านแต่ละตำแหน่งของมันทุกสองวันกับอีกหนึ่งส่วนสามวัน รวมเป็นยี่สิบแปดตำแหน่ง และมันจะไม่ปรากฏให้เห็นเป็นเวลาสองคืน[259]

คำอธิบายเกี่ยวกับวันที่ถูกสัญญาไว้ ผู้เป็นพยาน และผู้ถูกเป็นพยาน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้ และด้วยผู้เป็นพยาน และผู้ที่ถูกเป็นพยาน** ﴾ อิบนุ อบีฮาติม บันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ: يَوْمُ الْقِيَامَةِ، وَشاهِدٍ: يَوْمُ الْجُمُعَةِ، وَمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَلَا غَرَبَتْ عَلَى يَوْمٍ أَفْضَلَ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، وَفِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ فِيهَا خَيْرًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَلَا يَسْتَعِيذُ فِيهَا مِنْ شَرٍّ إِلَّا أَعَاذَهُ، وَمَشْهُودٍ: يَوْمُ عَرَفَةَ »

"(พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า) 'และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้' หมายถึงวันกิยามะฮฺ 'และด้วยผู้เป็นพยาน' หมายถึงวันศุกร์ ทั้งนี้ไม่มีวันใดที่ดวงอาทิตย์ขึ้นหรือตกจะประเสริฐกว่าวันศุกร์ และในวันศุกร์นั้นมีช่วงเวลาหนึ่งซึ่งหากบ่าวมุสลิมคนใดวิงวอนขอสิ่งที่ดีจากอัลลอฮฺตรงกับช่วงเวลาดังกล่าว พระองค์จะทรงตอบรับคำขอของเขา และหากในช่วงเวลาดังกล่าวเขาขอความคุ้มครองจากสิ่งชั่วร้ายใด ๆ อัลลอฮฺก็จะทรงปกป้องเขา ส่วนพระดำรัสที่ว่า 'และผู้ที่ถูกเป็นพยาน' นั้น หมายถึงวันอะเราะฟะฮฺ"[260]

อิบนุ คุซัยมะฮฺก็บันทึกฮะดีษเดียวกันนี้ นอกจากนี้ ยังมีรายงานด้วยเช่นกันว่าถ้อยคำข้างต้นเป็นคำพูดของอบูฮุร็อยเราะฮฺ ซึ่งน่าจะใกล้เคียงความถูกต้องมากกว่า[261]

มีรายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ, อิบนุ อับบาส, อัลฮะซัน บิน อะลี, อัลฮะซัน อัลบัศรี, สะอีด บิน อัลมุสัยยิบ, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ และอัฎเฎาะฮาก ว่าพวกเขาอธิบายว่า ผู้ถูกเป็นพยาน หมายถึง วันกิยามะฮฺ

259. อัฏฏอบารี 24/332

260. อัฏฏอบารี 24/333, 334

261. อิบนุ คุซัยมะฮฺ 3/116

อัลบะเฆาะวี กล่าวว่า นักวิชาการส่วนใหญ่อธิบายว่า ผู้เป็นพยาน (الشَّاهِدُ) หมายถึงวันศุกร์ และผู้ถูกเป็นพยาน (الْمَشْهُودُ) หมายถึง วันอะเราะฟะฮฺ[262]

บรรดาเจ้าของหลุมกดขี่ผู้ศรัทธา

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **บรรดาเจ้าของหลุมถูกสาปแช่ง** ﴾ หมายถึงบรรดาผู้ที่ทำการขุดหลุม (الأُخْدُود) ถูกสาปแช่ง คำว่า **أُخْدُود** นี้ มีรูปพหูพจน์คือ **أَخَادِيْد** ซึ่งหมายถึงหลุมที่ขุดลงใต้พื้นดิน เรื่องนี้เกี่ยวกับผู้ปฏิเสธศรัทธากลุ่มหนึ่งที่ขับไล่บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และพยายามบังคับขู่เข็ญให้พวกเขาละทิ้งศาสนา อย่างไรก็ตามผู้ศรัทธาเหล่านั้นปฏิเสธที่จะกลับใจ เหล่าผู้ปฏิเสธจึงขุดหลุมขนาดใหญ่ขึ้น จากนั้นพวกเขาก็จุดไฟในนั้นและเตรียมเชื้อเพลิงไว้เพื่อให้มันลุกโชน แล้วพยายามโน้มน้าวบรรดาผู้ศรัทธาอีกครั้งให้ละทิ้งศาสนา แต่พวกเขาก็ยังยืนกรานปฏิเสธ จึงถูกจับโยนเข้ากองไฟ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **บรรดาเจ้าของหลุมถูกสาปแช่ง ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา** ﴾ กล่าวคือ พวกเขาเป็นพยานถึงสิ่งที่ได้กระทำกับผู้ศรัทธาเหล่านี้

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพวกเขามิได้แก้แค้นเขาเหล่านั้น เว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ** ﴾ หมายถึง บรรดาผู้ศรัทธาไม่ได้กระทำผิดใดๆ ในสายตาของคนเหล่านี้ นอกจากเหตุผลเดียว คือ พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ไม่ทรงปฏิบัติอย่างอยุติธรรมต่อผู้ที่หันพึ่งพาอำนาจของพระองค์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถต้านทาน พระองค์คือผู้ทรงอำนาจสูงสุด และสมควรได้รับการยกย่องมากที่สุดในทุกถ้อยคำ การกระทำ บทบัญญัติ และการกำหนดของพระองค์ สิ่งที่เกิดขึ้นกับปวงบ่าวของพระองค์ภายใต้เงื้อมมือของผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดไว้แล้ว พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ แม้ว่าคนจำนวนมากจะไม่รู้เหตุผลของสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดก็ตาม

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์** ﴾ ส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะอันสมบูรณ์ของพระองค์ คือพระองค์ทรงเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ตลอดจนสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ﴿ **และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง** ﴾ ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินถูกปกปิดจากพระองค์ และไม่มีอะไรเป็นความลับสำหรับพระองค์

262. อัลบะเฆาะวี 4/466

เรื่องราวของนักไสยศาสตร์ นักบวช เด็กหนุ่ม และผู้ที่ถูกบังคับให้ลงหลุมไฟ

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากศุอัยบฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

"ในยุคประชาชาติก่อนหน้าพวกท่าน มีพระราชาอยู่องค์หนึ่ง พระราชาองค์นี้มีนักไสยศาสตร์ส่วนตัวคนหนึ่ง เมื่อนักไสยศาสตร์คนนี้ชราภาพ เขาก็กล่าวกับพระราชาว่า 'ข้าก็แก่แล้ว คงอยู่ได้อีกไม่นาน โปรดหาเด็กหนุ่มมาให้ข้าสักคนหนึ่งเถิด เพื่อที่ข้าจะได้ถ่ายทอดวิชาเวทมนตร์ไสยศาสตร์ให้' พระราชาจึงหาเด็กหนุ่มมาคนหนึ่งแล้วส่งไปเรียนกับนักไสยศาสตร์ แต่ระหว่างที่พำนักของนักไสยศาสตร์และที่ประทับของพระราชานั้นมีนักบวชอยู่คนหนึ่ง[263] เด็กหนุ่มจึงแวะเข้าไปหานักบวช เมื่อได้ฟังสิ่งที่นักบวชพูดก็รู้สึกประทับใจ จากนั้นเด็กหนุ่มก็ไปหานักไสยศาสตร์แล้วถูกเขาทุบตีและถามว่าเหตุใดถึงมาช้า? เมื่อเด็กหนุ่มกลับถึงบ้าน ก็ถูกพ่อแม่ทุบตีเขาและถามว่าเหตุใดจึงกลับช้า? เด็กหนุ่มจึงบ่นเรื่องนี้กับนักบวช เขาจึงแนะนำว่าหากนักไสยศาสตร์จะทุบตีเจ้า ให้บอกว่า 'ครอบครัวของฉันทำให้ฉันมาช้า' และถ้าคนในครอบครัวของเจ้าจะตีเจ้า ก็ให้อ้างว่า 'นักไสยศาสตร์ทำให้ฉันกลับช้า'

วันหนึ่ง เด็กหนุ่มได้พบสัตว์ร้ายตัวใหญ่ขวางทางไว้จนผู้คนสัญจรผ่านไปไม่ได้ เขาจึงกล่าวว่า 'วันนี้ข้าจะได้รู้เสียทีว่าอัลลอฮฺทรงพอพระทัยแนวทางของผู้ใดมากกว่าระหว่างนักบวชกับนักไสยศาสตร์?' ว่าแล้วก็หยิบหินขึ้นมาก้อนหนึ่งพลางกล่าวว่า 'โอ้ อัลลอฮฺ หากแนวทางของนักบวชเป็นสิ่งที่พระองค์รักและพอพระทัยมากกว่าแนวทางของนักไสยศาสตร์ ก็ขอพระองค์ทรงฆ่าสัตว์ตัวนี้เสีย เพื่อให้ผู้คนผ่านไปได้' ว่าแล้วเขาก็ขว้างหินใส่สัตว์ตัวนั้น แล้วฆ่ามันตาย ผู้คนจึงผ่านไปได้ เขาได้นำเรื่องดังกล่าวไปบอกนักบวช นักบวชจึงกล่าวว่า 'ลูกเอ๋ย เจ้าดีกว่าข้า และเจ้าจะถูกทดสอบ หากวันใดเจ้าถูกทดสอบ ก็อย่าได้เปิดเผยเรื่องราวของข้า'

ทั้งนี้ เด็กหนุ่มคนดังกล่าวสามารถรักษาคนที่ตาบอดแต่กำเนิด รักษาโรคเรื้อน และโรคอื่นๆ ทั้งหมดให้หายได้[264] ในระหว่างนั้นมีคนสนิทคนหนึ่งของพระราชาซึ่งเป็นคนตาบอด ได้ยินเรื่องราวของเด็กหนุ่มคนนี้จึงนำของกำนัลจำนวนมากมาให้ พร้อมกับกล่าวว่า 'ช่วยรักษาข้าหน่อยเถิด หากเจ้าทำได้ สิ่งที่เห็นทั้งหมดนี้จะเป็นของเจ้า' เด็กหนุ่มจึงตอบว่า 'ข้ามิอาจรักษาผู้ใดให้หาย มีเพียงพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพเท่านั้นที่รักษาได้ หากเจ้าศรัทธาต่อพระองค์ ข้าจะวิงวอนขอให้

---

263. นักบวชชาวนัศรอนี ซึ่งปลีกตัวอยู่ตามลำพังเพื่อทำอิบาดะฮฺ - ผู้แปล

264. ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ - ผู้แปล

อัลลอฮฺรักษาเจ้า' ชายคนดังกล่าวจึงศรัทธา จากนั้นเด็กหนุ่มก็ขอดุอาอ์จากอัลลอฮฺ แล้วพระองค์ก็ทรงรักษาเขาให้หาย

หลังจากนั้น ชายคนดังกล่าวก็เข้าเฝ้าพระราชา และนั่งในตำแหน่งเดียวกับที่เคยนั่ง พระราชาจึงถามเขาว่า 'ผู้ใดทำให้เจ้ากลับมามองเห็นหรือ?' เขาตอบว่า 'พระเจ้าของข้า' พระราชาถามว่า 'ข้าอย่างนั้นหรือ?' เขากล่าวว่า 'ไม่ใช่ พระเจ้าของข้าและพระเจ้าของท่านคืออัลลอฮฺ' พระราชาจึงถามว่า 'เจ้ามีพระเจ้าอื่นนอกจากข้าหรือ?' เขาตอบว่า 'ใช่ พระเจ้าของข้าและพระเจ้าของท่านคืออัลลอฮฺ' พระราชาจึงสั่งให้ทรมานชายคนนั้นจนเขายอมบอกเกี่ยวกับเด็กหนุ่ม พระราชาจึงส่งคนไปตามเด็กหนุ่มคนดังกล่าว เมื่อเขามา พระราชาก็พูดขึ้นว่า 'เจ้าหนุ่มเอ๋ย! เวทมนตร์ไสยศาสตร์ของเจ้าสามารถรักษาคนตาบอด โรคเรื้อน และโรคอื่นๆ เหล่านี้ได้เชียวหรือ?' เด็กหนุ่มตอบว่า 'เปล่าเลย ข้าไม่ได้รักษาผู้ใด มีเพียงพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพเท่านั้นที่ทรงรักษา' พระราชาจึงถามว่า 'ข้าอย่างนั้นหรือ?' เด็กหนุ่มตอบว่า 'ไม่ใช่' พระราชาจึงถามว่า 'เจ้ามีพระเจ้าอื่นนอกจากข้าหรือ?' เขาตอบว่า 'พระเจ้าของข้าและพระเจ้าของท่านคืออัลลอฮฺ' พระราชาจึงสั่งให้ทรมานเด็กหนุ่ม จนเขายอมเปิดปากพูดถึงนักบวช

เมื่อนักบวชถูกพาตัวมา พระราชาก็กล่าวกับเขาว่า 'จงออกจากศาสนาของเจ้าเดี๋ยวนี้' แต่นักบวชปฏิเสธ พระราชาจึงนำเลื่อยมาวางไว้กลางศีรษะของเขา แล้วเลื่อยร่างเขาขาดออกเป็นสองส่วน จากนั้นพระราชาก็กล่าวแก่ชาย (ที่เคย) ตาบอดว่า 'จงออกจากศาสนาของเจ้าเดี๋ยวนี้' แต่เขาปฏิเสธ พระราชาจึงนำเลื่อยมาวางไว้กลางศีรษะของเขา แล้วเลื่อยร่างเขาออกเป็นสองส่วนร่วงบนพื้น แล้วพระราชาก็พูดกับเด็กหนุ่มว่า 'จงออกจากศาสนาของเจ้าเดี๋ยวนี้' แต่เขาปฏิเสธ

พระราชาจึงสั่งให้ทหารคุมตัวเขาไปยังภูเขาแห่งหนึ่ง โดยกำชับว่า 'เมื่อพวกเจ้าขึ้นไปถึงยอดเขาแล้ว ถ้าเด็กหนุ่มยอมออกจากศาสนาของเขา ก็ให้ไว้ชีวิตเขา แต่ถ้ายังยืนกรานเช่นเดิม ก็จงโยนเขาลงไปเสีย' เมื่อทหารพาตัวเด็กหนุ่มขึ้นไปถึงยอดเขาสูง เขาก็กล่าวว่า 'โอ้ อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงปกป้องฉันจากความชั่วร้ายของพวกเขา ด้วยวิธีที่พระองค์ประสงค์เถิด' ทันใดนั้นภูเขาก็สั่นสะเทือนอย่างรุนแรง แล้วคนเหล่านั้นทั้งหมดก็ตกลงไป (ตาย) เหลือเพียงเด็กหนุ่ม เขาจึงเดินกลับไปหาพระราชา พระราชาจึงถามเขาว่า 'คนอื่นๆ ไปไหนเสียหมด?' เขาตอบว่า 'อัลลอฮฺ ﷻ ทรงช่วยเหลือข้าให้รอดพ้นจากพวกเขา'

พระราชาจึงสั่งให้ทหารพาตัวเด็กหนุ่มลงเรือลำใหญ่ พร้อมกำชับว่า 'เมื่อพวกเจ้าไปถึงกลางทะเลลึก หากเขายอมละทิ้งศาสนาของเขา ก็ให้ไว้ชีวิต แต่หากยัง

ยืนกรานตามเดิม ก็จงจับเขาโยนให้จมลงในทะเล' พวกทหารจึงพาเด็กหนุ่มล่องเรือออกทะเล แล้วเขาก็กล่าวว่า 'โอ้ อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงปกป้องฉันจากความชั่วร้ายของพวกเขา ด้วยวิธีที่พระองค์ประสงค์เถิด' ทันใดนั้น เหล่าทหารก็จมน้ำตายกันหมด เด็กหนุ่มกลับไปหาพระราชา เมื่อเห็นเขา พระราชาก็ถามว่า 'คนอื่นๆ ไปไหนเสียหมด?' เขาตอบว่า 'อัลลอฮฺ ﷻ ทรงช่วยเหลือข้าให้รอดพ้นจากพวกเขา'

จากนั้นเด็กหนุ่มก็กล่าวแก่พระราชาว่า 'ท่านมิอาจปลิดชีวิตข้า จนกว่าจะทำตามที่ข้าสั่ง หากท่านทำตาม ท่านก็จะสามารถฆ่าข้าได้ มิฉะนั้นแล้วไม่มีทางที่ท่านจะสังหารข้า' พระราชาจึงถามว่า 'ต้องทำอย่างไร?' เด็กหนุ่มจึงบอกว่า 'ท่านต้องรวบรวมผู้คนทั้งหมดไว้ในสถานที่หนึ่ง จากนั้นก็ตรึงข้าไว้บนลำต้นของต้นไม้ แล้วหยิบลูกธนูในซองใส่ลูกธนูของข้าขึ้นมา พร้อมกับกล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้เป็นพระเจ้าของเด็กหนุ่ม ถ้าท่านทำเช่นนั้น ท่านจะสามารถฆ่าข้าได้' พระราชาจึงทำตามที่เขาบอก โดยวางลูกธนูไว้ที่สายธนู แล้วยิงมันออกไปพร้อมกับกล่าวว่า 'ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้เป็นพระเจ้าของเด็กหนุ่ม' ลูกธนูถูกยิงเข้าไปที่ขมับของเด็กหนุ่ม เขาจึงวางมือไว้ในตำแหน่งของลูกธนู แล้วสิ้นใจตาย ผู้คนจึงพากันกล่าวว่า 'พวกเราศรัทธาต่อพระเจ้าของเด็กหนุ่ม'

จึงมีผู้กล่าวกับพระราชาว่า 'ท่านเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือไม่? ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ สิ่งที่ท่านเคยกลัวได้เกิดขึ้นแล้ว ประชาชนต่างศรัทธา (ต่อพระเจ้าของเด็กหนุ่ม) กันหมด' พระราชาจึงบัญชาให้ขุดหลุมลึกขนาดใหญ่บริเวณทางเข้าเมือง แล้วจุดไฟในหลุม พร้อมป่าวประกาศว่า 'ผู้ใดยอมละทิ้งศาสนาของตนก็ให้ปล่อยเขาไป ส่วนผู้ใดยืนกรานที่จะไม่ทิ้งศาสนา ก็ให้จับโยนลงไปในกองเพลิงเสียให้หมด' ผู้คนเหล่านั้นจึงพากันกระโจนลงไปในหลุมไฟอย่างเบียดเสียดแน่นขนัด จนกระทั่งมีหญิงคนหนึ่งเดินมาพร้อมกับทารกชายซึ่งนางกำลังให้นม ประหนึ่งว่านางลังเลใจที่จะกระโดดลงไปในกองไฟ เด็กทารกจึงพูดกับนางว่า 'อดทนไว้เถิดแม่จ๋า แท้จริงแล้ว ท่านยืนอยู่บนสัจธรรมความถูกต้อง'"[265]

มุสลิมก็ได้บันทึกฮะดีษบทนี้ไว้เช่นกันในตอนท้ายของหนังสือเศาะฮีฮฺ[266]

ในขณะที่ มุฮัมมัด บิน อิสฮาก บิน ยะซารฺ ได้บันทึกเรื่องราวนี้ในหนังสือซีเราะฮฺของเขาด้วยอีกสำนวนหนึ่ง ซึ่งมีรายละเอียดบางส่วนแตกต่างจากที่กล่าวมาข้างต้น โดยอิบนุ อิสฮากอธิบายว่า หลังจากที่เด็กหนุ่มถูกสังหาร ชาวเมืองนัจญ์รอนก็หันไปนับถือศาสนาของเขา นั่นคือ

265. อะหฺมัด 6/17

266. มุสลิม 4/2299

ศาสนาคริสต์ หลังจากนั้นกษัตริย์ซูนุวาส (ذو نُواس) ได้ยกทัพไปหาพวกเขา และเชิญชวนชาวเมืองให้เข้ารับศาสนายิว โดยให้พวกเขาเลือกว่าจะยอมรับข้อเสนอดังกล่าวหรือจะยอมถูกฆ่า ชาวเมืองผู้ศรัทธาเลือกที่จะยอมตาย กษัตริย์จึงสั่งให้ขุดหลุมขนาดใหญ่ แล้วฆ่าพวกเขา โดยบางส่วนถูกเผา ในขณะที่บางส่วนถูกฆ่าด้วยดาบ เมื่อฆ่าแล้วก็ทำลายศพทิ้ง เขาฆ่าผู้ศรัทธาไปเกือบสองหมื่นคน อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺเกี่ยวกับซูนุวาสและไพร่พลของเขาลงมาแก่ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ว่า ﴾ **บรรดาเจ้าของหลุมถูกสาปแช่ง ไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ และพวกเขารู้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่บรรดาลูกน้องกระทำกับบรรดาผู้ศรัทธา และพวกเขามิได้แก้แค้นเขาเหล่านั้น เว้นแต่ว่าเขาเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง** ﴿

นี่คือสิ่งที่ มุฮัมมัด บิน อิสฮาก ระบุไว้ในหนังสือซีเราะฮฺของเขา กล่าวคือตามรายงานสำนวนนี้ ผู้ที่สังหารชาวหลุมไฟตามรายงานนี้ คือ ซูนุวาส ซึ่งมีชื่อจริงว่า ซุรอะฮฺ (زُرْعَة) โดยเขาเป็นบุตรชายของ ตุบาน อัสอัด อบีกะริบ ซึ่งก็คือตุบบะอฺ (تُبَّع) ที่บุกโจมตีเมืองมะดีนะฮฺและพาแรบไบยิวสองคนซึ่งเป็นชาวยิวมะดีนะฮฺกลับไปด้วย หลังจากนั้นชาวเยเมนบางส่วนก็ยอมรับศาสนายิวด้วยน้ำมือของแรบไบทั้งสองนี้ ดังที่ อิบนุ อิสฮาก กล่าวไว้โดยละเอียด ทั้งนี้ซูนุวาสได้สังหารผู้คนในหลุมไฟดังกล่าวราวสองหมื่นคนในช่วงเวลาเช้าของวันเดียว[267]

บทลงโทษของผู้ที่เข่นฆ่าผู้ศรัทธาในหลุมไฟ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง พวกที่ประหัตประหารบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง** ﴿ หมายถึง ผู้ที่เผาคนเหล่านั้น ดังที่ได้รับการอธิบายโดยอิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และอิบนุ อับซา[268] ﴾ **แล้วพวกเขามิได้สำนึกผิดกลับตัวนั้น** ﴿ หมายถึง พวกเขาไม่หยุดจากสิ่งที่พวกเขาทำอยู่ และไม่เสียใจกับสิ่งที่ได้เคยกระทำลงไป ﴾ **พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้** ﴿ ทั้งนี้ เนื่องจากการลงโทษจะสอดคล้องกับลักษณะของความผิดที่กระทำ อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า ดูเถิดว่าอัลลอฮฺทรงเมตตาและโอบอ้อมเพียงใด ขนาดคนเหล่านั้นสังหารบรรดาผู้ศรัทธาซึ่งเป็นที่รักของพระองค์ แต่พระองค์ก็ยังคงเชิญชวนพวกเขาให้กลับใจและขออภัยโทษ

---

267. อิบนุ ฮิชาม 1/36
268. อัฏฏอบารี 24/343, 344

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ
هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ
﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ
﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ﴿٢٠﴾
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

11. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง

12. แท้จริง การลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้านั้นแข็งกร้าวยิ่งนัก

13. แท้จริง พระองค์คือ ผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นอีก

14. และพระองค์คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงรักใคร่ปรานี

15. เจ้าของบัลลังก์ผู้สูงส่ง

16. ผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์

17. ได้มีเรื่องราวของไพร่พลมายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ?

18. ของฟิรฺเอาน์ และษะมูด

19. ยิ่งไปกว่านั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ยอมเชื่อ

20. และอัลลอฮฺทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน

21. แต่ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือคือกุรอานอันรุ่งโรจน์

22. อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้

รางวัลของคนดี และการลงโทษอย่างรุนแรงต่อศัตรูอัลลอฮฺผู้ปฏิเสธศรัทธา

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ว่า ﴾ **พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน** ﴿ สิ่งนี้ตรงกันข้ามกับไฟนรกและการเผาไหม้ซึ่งพระองค์เตรียมไว้สำหรับศัตรูของพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **นั่นคือ ชัยชนะอันใหญ่หลวง** ﴿

หลังจากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง การลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้านั้นแข็งกร้าวยิ่งนัก** ﴿ หมายถึง การลงโทษและการเอาคืนของพระองค์ต่อผู้ที่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระองค์ ปฏิเสธศาสนทูต และต่อต้านพระบัญชาของพระองค์นั้นรุนแรงและเจ็บปวดอย่างยิ่ง แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเข้มแข็งที่สุด พระองค์คือผู้ที่หากทรงปรารถนาสิ่งใด สิ่งนั้นก็จะเป็นไปดังที่พระองค์ทรงประสงค์ ภายในพริบตาเดียว หรือเร็วกว่านั้นด้วยซ้ำ

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **แท้จริง พระองค์คือ ผู้ทรงให้บังเกิดครั้งแรก และทรงให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นอีก** ﴿ หมายถึง ด้วยเดชานุภาพอันสมบูรณ์ของพระองค์ พระองค์สามารถเริ่มสร้างในครั้งแรก และสามารถทำให้ทุกชีวิตกลับมาฟื้นคืนชีพอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเริ่มสร้างได้ โดยไม่มีผู้ใดต่อต้านหรือขัดขืน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และพระองค์คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงรักใคร่ปรานี** ﴿ หมายถึง พระองค์จะทรงอภัยบาปของผู้ที่กลับเนื้อกลับตัวเข้าหาพระองค์ และนอบน้อมต่อพระองค์ ไม่ว่าบาปนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ กล่าวว่า **الوَدُودُ** หมายถึง **الحَبِيْبُ** (ผู้เป็นที่รัก)[269]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เจ้าของบัลลังก์ผู้สูงส่ง** ﴿ **ذُو العَرْشِ** หมายถึง เจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ซึ่งอยู่เหนือสรรพสิ่งทั้งปวง คำว่า **المَجِيْد** ในอายะฮฺนี้ มีการรายงานวิธีการอ่านสองแบบ คือ **المَجِيْدُ** ซึ่งเป็นคำอธิบายลักษณะของอัลลอฮฺ ﷻ [270] และอีกรายงานหนึ่งคือ **المَجِيْدِ** ซึ่งเป็นการอธิบายลักษณะของบัลลังก์[271] โดยทั้งสองความหมายล้วนถูกต้อง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์** ﴿ คือ ไม่ว่าพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็จะทรงกระทำ โดยไม่มีผู้ใดสามารถต่อต้านอำนาจของพระองค์ และไม่มีผู้ใดถามถึงสิ่งที่พระองค์ทำ เนื่องจากพระองค์ทรงยิ่งใหญ่และทรง

---

269. อัฏฏอบารี 24/346

270. ตามรายงานนี้ ตัวดาลใช้สระฎ็อมมะฮฺ คือ ذُو العَرْشِ المَجِيْدُ แปลว่า เจ้าของบัลลังก์ผู้สูงส่ง - *ผู้แปล*

271. ตามรายงานนี้ ตัวดาลใช้สระกัสเราะฮฺ คือ ذُو العَرْشِ المَجِيْدِ แปลว่า เจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ - *ผู้แปล*

เดชานุภาพ การกระทำของพระองค์ล้วนมีเหตุผลและมีความยุติธรรม ดังที่มีรายงานจาก อบูบักรฺ อัศศิดดีก ว่าระหว่างที่เขาป่วยก่อนเสียชีวิต มีผู้กล่าวแก่เขาว่า "หมอได้ดูอาการของท่านหรือยัง?" เขาตอบว่า "ดูแล้ว" พวกเขาถามว่า "แล้วเขาบอกท่านว่าอย่างไร?" อบูบักรฺ ตอบว่า "พระองค์ตรัสว่า ข้าเป็นผู้กระทำอย่างเด็ดขาด ตามที่ข้าประสงค์"[272]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ได้มีเรื่องราวของไพร่พลมายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ?** ﴾ หมายถึง มีข่าวมาถึงเจ้าแล้วหรือยัง เกี่ยวกับการลงโทษและความเจ็บปวดที่อัลลอฮฺทรงให้พวกเขาประสบ โดยไม่มีผู้ใดสามารถปกป้องพวกเขา? นี่คือการยืนยันพระดำรัสของพระองค์ก่อนหน้านี้ที่ว่า ﴿ **แท้จริง การลงโทษอย่างรุนแรงแห่งพระเจ้านั้นแข็งกร้าวยิ่งนัก** ﴾ กล่าวคือ เมื่อพระองค์ทรงเอาผิดผู้อธรรม พระองค์ก็จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวดและรุนแรง เพราะเป็นการลงโทษของผู้ทรงอำนาจสูงสุดที่สามารถทำสิ่งใดก็ได้

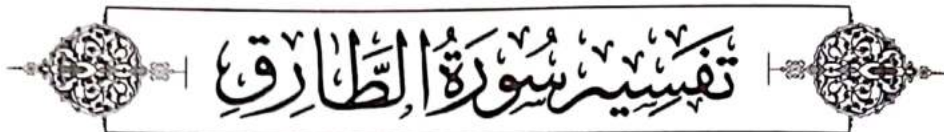
พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ยิ่งไปกว่านั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังไม่ยอมเชื่อ** ﴾ คือ ยังอยู่ในความสงสัย ไม่แน่ใจ ปฏิเสธ และดื้อด้าน ﴿ **และอัลลอฮฺทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน** ﴾ หมายถึง พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือพวกเขาอย่างเบ็ดเสร็จในทุกด้าน โดยพวกเขาไม่อาจหนีหรือหลบเลี่ยงพระองค์

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **แต่ที่พวกเขาไม่ยอมเชื่อถือคือกุรอานอันรุ่งโรจน์** ﴾ คือ อัลกุรอานซึ่งมีความยิ่งใหญ่และสูงส่ง ﴿ **อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้** ﴾ หมายถึง อยู่ ณ สถานที่อันสูงส่งใกล้ชิดพระองค์ โดยได้รับการปกป้องจากการเพิ่มเติม ตัดทอน บิดเบือน หรือเปลี่ยนแปลง

จบการอธิบาย ซูเราะฮฺ อัลบุรูจญ์
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ

272. อัลกุรฏุบี 19/297

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

ความประเสริฐของ ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก

อันนะซาอี บันทึกรายงานจากญาบิรฺ เล่าว่า ครั้งหนึ่ง มุอาซนำละหมาดมัฆริบ แล้วเขาอ่านอัลบะเกาะเราะฮฺ และอันนิซาอ์ ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า

« أَفَتَّانٌ أَنْتَ يَا مُعَاذُ؟ مَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقْرَأَ بِالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ، وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا، وَنَحْوَها؟ »

"ท่านอยากให้เกิดฟิตนะฮฺหรือ โอ้ มุอาซ?[273] ไม่เพียงพอสำหรับท่านหรือที่จะอ่าน (ซูเราะฮฺ) วัสสะมาอีวัฏฏอริก และ วัชชัมซิ วะฎุฮาฮา และ (ซูเราะฮฺ) ที่มีความยาวใกล้เคียงกับที่กล่าวมานี้?"[274]

273. ทำให้ผู้คนหลีกหนีจากการร่วมละหมาดญะมาอะฮฺ เพราะอิมามอ่านซูเราะฮฺที่ยาว - *ผู้แปล*
274. อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/512

سُورَةُ الطَّارِقِ

ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝٢ النَّجْمُ الثَّاقِبُ
۝٣ إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ
۝٥ خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ۝٦ يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝٧
إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝٨ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝٩ فَمَا لَهُ مِن قُوَّةٍ وَلَا
نَاصِرٍ ۝١٠

1. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน
2. และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร?
3. คือดวงดาวที่ประกายแสง
4. ไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน
5. ดังนั้น มนุษย์จงไตร่ตรองดูเถิดว่า เขาถูกบังเกิดมาจากอะไร?
6. เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา
7. มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)
8. แท้จริง พระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้เขากลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)
9. วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย
10. ดังนั้น เขาจะไม่มีพลังใด ๆ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ

การสาบานว่า การดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นอยู่ภายใต้ระบบที่อัลลอฮฺทรงจัดไว้

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานโดยอ้างชั้นฟ้าและดวงดาวอันสุกใส ซึ่งพระองค์ทรงสร้างให้อยู่ในชั้นฟ้า โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และ (ดวงดาว) ที่มาในเวลาค่ำคืน** ﴿ จากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴾ **และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่มาในเวลาค่ำคืนนั้นคืออะไร** ﴿ แล้วพระองค์ก็ทรงอธิบายสิ่งนั้นด้วยพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **คือดวงดาวที่ประกายแสง** ﴿

กอตาดะฮฺและคนอื่นๆ กล่าวว่า ดวงดาวได้รับการขนานนามว่า **الطَّارِقُ** (สิ่งที่มาในเวลากลางคืน) เนื่องจากมันมองเห็นได้เฉพาะในเวลากลางคืน และถูกซ่อนไว้ในเวลากลางวัน[275]

คำอธิบายนี้ได้รับการสนับสนุนจากรายงานฮะดีษเศาะฮีฮฺที่ห้ามมิให้ผู้เดินทางกลับหาภรรยาของเขาในยามกลางคืนโดยที่ไม่ทันตั้งตัว โดยใช้สำนวน (**نَهَى أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ طُرُوقًا**)[276]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า **الثَّاقِبُ** อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง (ดวงดาว) ประกายแสง[277]

อิกริมะฮฺ กล่าวว่า ดวงดาวส่องสว่าง และเผาไหม้ชัยฏอน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ไม่มีชีวิตใด (อยู่โดยลำพัง) เว้นแต่มีผู้เฝ้ารักษามัน** ﴿ หมายถึง ทุกชีวิตจะมีผู้พิทักษ์จากอัลลอฮฺคอยปกป้องจากภัยร้ายต่างๆ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﴿

"สำหรับเขามีมลาอิกะฮฺผู้เฝ้าติดตามทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา รักษาเขาตามพระบัญชาของอัลลอฮฺ"[278]

การสร้างมนุษย์เป็นข้อพิสูจน์ถึงความสามารถของอัลลอฮฺในการคืนสภาพเขากลับมาหาพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น มนุษย์จงไตร่ตรองดูเถิดว่า เขาถูกบังเกิดมาจากอะไร?** ﴿ นี่เป็นการเตือนมนุษย์ว่าจุดกำเนิดที่เขาถูกสร้างขึ้นมานั้นอ่อนแอยิ่งนัก และเป็นการ

---

275. อัฏฏอบารี 24/351
276. ฟัตฮุลบารี 9/251
277. อัฏฏอบารี 24/352
278. ซูเราะฮฺ อัรฺเราะอฺด อายะฮฺที่ 11

ชี้แนะมนุษย์ให้ยอมรับว่าการฟื้นคืนชีพในโลกหน้านั้นเป็นความจริง เพราะผู้ใดก็ตามที่สามารถเริ่มต้นการสร้างได้ การทำให้กลับมาอีกครั้งในลักษณะเดียวกันก็ย่อมง่ายยิ่งกว่า ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴾

"และพระองค์คือ ผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์"[279]

หมายถึง น้ำที่หลั่งออกมาจากผู้ชายและผู้หญิง แล้วนำไปสู่การปฏิสนธิเป็นลูก ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)** ﴿

ชะบีบ บิน บิชรฺ รายงานจากอิกริมะฮฺ ซึ่งรายงานว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ﴾ **มันออกมาจากกระดูกสันหลัง (ของชาย) และกระดูกหน้าอก (ของหญิง)** ﴿ หมายถึง กระดูกสันหลังของผู้ชายและซี่โครงของผู้หญิง มัน (ของเหลว) มีสีเหลืองและมีเนื้อละเอียด จะเกิดเป็นเด็กได้ก็ด้วยของเหลวของทั้งสองคน[280]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง พระองค์ทรงสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้เขากลับมาอีก (คือฟื้นคืนชีพ)** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงสามารถทำให้มนุษย์ซึ่งถูกสร้างขึ้นจากของเหลวที่พุ่งออกกลับมาอีกครั้ง กล่าวคือ พระองค์ทรงสามารถทำให้เขาฟื้นกลับมาเพื่อมุ่งสู่ที่พำนักในโลกอาคิเราะฮฺ เนื่องจากผู้ที่สามารถเริ่มต้นการสร้างได้ ก็ย่อมสามารถทำซ้ำได้อย่างแน่นอน อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงหลักฐานในเรื่องนี้ไว้หลายจุดในอัลกุรอาน

ในวันกิยามะฮฺ มนุษย์จะไม่มีอำนาจหรือความช่วยเหลือใดๆ

ในเรื่องนี้อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย** ﴿ หมายความว่า ในวันกิยามะฮฺความลับต่างๆ จะถูกเปิดเผยและปรากฏชัดแจ้ง สิ่งที่เคยเป็นเรื่องลับซ่อนเร้นจะได้รับการเผยออกมา สิ่งที่เคยปกปิดไว้จะเป็นที่รู้โดยทั่วกัน ดังที่ปรากฏในฮะดีษซึ่งได้รับการบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากอิบนุ อุมัรฺ เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

---

279. ซูเราะฮฺ อัรรูม อายะฮฺที่ 27

280. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/475

« يُرْفَعُ لِكُلِّ غَادِرٍ لِوَاءٌ عِنْدَ اسْتِهِ، يُقَالُ: هَذِهِ غَدْرَةُ فُلانِ بْنِ فُلانٍ »

"ผู้ทรยศคดโกงทุกคนจะมีธงปักไว้บริเวณบั้นท้ายของเขา (ในวันกิยามะฮฺ)[281] *โดยจะมีการระบุว่า นี่เป็นการทรยศของคนนั้นคนนี้ ลูกของคนนั้นคนนี้"*[282]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ดังนั้น เขา** ﴾ หมายถึง มนุษย์ในวันกิยามะฮฺ ﴿ **จะไม่มีพลังใด ๆ** ﴾ ด้วยตัวของเขาเอง ﴿ **และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ** ﴾ จากสิ่งอื่นนอกจากตัวเขาเอง กล่าวคือ เขาจะไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺ และจะไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเหลือเขา

﴿ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٢ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝١٣ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝١٥ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝١٦ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٧ ﴾

11. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าที่หลั่งน้ำฝน

12. และแผ่นดินที่ปริออก

13. แท้จริง อัลกุรอานนั้น คือพระดำรัสที่จำแนก

14. และอัลกุรอานนั้นมิใช่เรื่องไร้สาระ

15. แท้จริง พวกเขากำลังวางแผนกันอยู่

16. และข้าก็วางแผนการอยู่

17. ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงประวิงเวลาให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด ข้าก็จะประวิงเวลาให้แก่พวกเขาระยะหนึ่ง

---

281. เพื่อประจานให้รู้โดยทั่วกัน - *ผู้แปล*

282. อัลบุคอรี 6177, มุสลิม 3/1359

การสาบานว่า อัลกุรอานเป็นความจริง และความล้มเหลวของบรรดาผู้ต่อต้านอัลกุรอาน

อิบนุ อับบาส กล่าวว่าคำว่า الرَّجْعُ หมายถึง ฝน[283] มีรายงานจากอิบนุ อับบาส เช่นกันว่า หมายถึง เมฆที่มีฝน และในอีกรายงานหนึ่งเขากล่าวอีกว่า ذَاتِ ٱلرَّجْعِ หมายถึง ชั้นฟ้าซึ่งหลั่งฝนลงมาครั้งแล้วครั้งเล่า

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า الرَّجْعُ หมายถึง การที่ชั้นฟ้าคืนปัจจัยยังชีพของปวงบ่าวทุกปี หาไม่แล้ว พวกเขาก็จะตายกันหมด และปศุสัตว์ของพวกเขาก็จะตายเช่นเดียวกัน[284]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และแผ่นดินที่ปริออก** ﴿ อิบนุ อับบาส อธิบายว่า คือการแตกออกเพื่อให้เกิดการเจริญเติบโตของพืช[285] มีการรายงานคำอธิบายเดียวกันนี้จาก สะอีด บิน ญุเบรฺ, อิกริมะฮฺ, อบูมาลิก, อัฎเฎาะฮาก, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์ และคนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน[286]

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **แท้จริง อัลกุรอานนั้น คือพระดำรัสที่จำแนก** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง พระดำรัสที่เป็นความจริง[287] กอตาดะฮฺก็กล่าวเช่นเดียวกัน อีกทรรศนะหนึ่งอธิบายว่า หมายถึง อัลกุรอานเป็นการตัดสินที่ยุติธรรม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และอัลกุรอานนั้นมิใช่เรื่องไร้สาระ** ﴿ กล่าวคือ อัลกุรอานมีความจริงจัง และเป็นสัจธรรมความถูกต้อง

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งเกี่ยวกับผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าพวกเขาปฏิเสธพระองค์ และขัดขวางผู้อื่นจากแนวทางของพระองค์ โดยอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง พวกเขากำลังวางแผนกันอยู่** ﴿ หมายถึง พวกเขาวางแผนเพื่อที่จะหลอกให้ผู้คนต่อต้านอัลกุรอาน

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น เจ้า (มุฮัมมัด) จงประวิงเวลาให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด** ﴿ หมายถึง เจ้าจงปล่อยพวกเขาไปก่อน และอย่ารีบเร่งเกี่ยวกับพวกเขา ﴾ **ข้าก็จะประวิงเวลาให้แก่พวกเขาระยะหนึ่ง** ﴿ คำว่า رُوَيْدًا หมายถึง ชั่วขณะหนึ่ง หมายความว่า หลังจากนั้นเจ้าจะได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นการทรมาน การลงโทษ การเอาคืน และการทำลายล้าง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

---

283. อัฏฏอบารี 24/360
284. อัฏฏอบารี 24/360
285. อัฏฏอบารี 24/361
286. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/477
287. อัฏฏอบารี 24/362

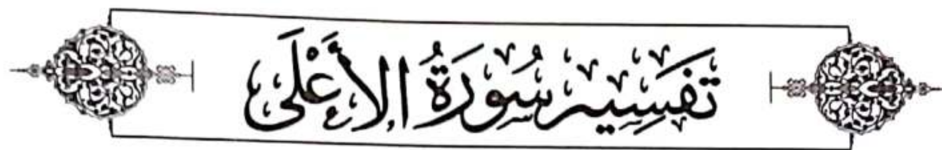
﴿ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴾

"เราจะให้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียงเล็กน้อย แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษที่รุนแรง"[288]

สิ้นสุดการอธิบาย ซูเราะฮฺ อัฏฏอริก
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ

288. ซูเราะฮฺ ลุกมาน อายะฮฺที่ 24

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ ซับบิหฺ[289]

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

ความประเสริฐของ ซูเราะฮฺ อัลอะอฺลา

ซูเราะฮฺนี้เป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ ซึ่งประทานลงมาก่อนการอพยพ (ไปยังมะดีนะฮฺ) หลักฐานในเรื่องนี้คือรายงานที่อัลบุคอรีบันทึกจาก อัลบะรออ์ บิน อาซิบ ซึ่งกล่าวว่า "เศาะฮาบะฮฺของท่านนบี ﷺ กลุ่มแรกที่มาหาเรา (ที่มะดีนะฮฺ) คือ มุศอับ บิน อุมัยรฺ และ อิบนุ อุมมิมักตูม โดยทั้งสองสอนอัลกุรอานแก่พวกเรา หลังจากนั้น อัมมารฺ, บิลาล และ สะอฺด ก็มาถึง ตามด้วย อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ ซึ่งมาพร้อมกับกลุ่มคนจำนวนยี่สิบคน หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ ก็มาถึง ซึ่งฉันไม่เคยเห็นชาวมะดีนะฮฺมีความสุขกับสิ่งใดมากกว่าการมาของท่าน ถึงขนาดที่เด็กๆ และลูกหลานตัวเล็กๆ ก็ยังพูดกันว่า นี่คือศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷺ ท่านมาถึงแล้ว โดยเมื่อท่านมาถึงนั้น ฉันท่องจำ (ซูเราะฮฺ) سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ได้แล้ว รวมถึงซูเราะฮฺอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกัน"[290]

และมีรายงานบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองระบุว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวแก่มุอาซ ว่า

« هَلَّا صَلَّيتَ بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى »

"เหตุใดท่านถึงไม่นำละหมาดโดยอ่านเพียง (ซูเราะฮฺ) 'ซับบิฮิสมะ ร็อบบิกัลอะอฺลา', 'วัชชัมสิวะฎุฮาฮา' หรือ 'วัลลัยลิอิซายัฆชา'"[291]

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก อันนุอฺมาน บิน บะชีรฺ ว่า "ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ อ่านซูเราะฮฺ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى และ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ในละหมาดอีดทั้งสอง และหากวันอีดตรงกับวันศุกร์ท่านก็จะอ่านสองซูเราะฮฺนี้ในละหมาดทั้งสอง"[292]

---

289. อีกชื่อหนึ่งของซูเราะฮฺ อัลอะอฺลา - *ผู้แปล*
290. ฟัตฮุลบารี 8/569
291. ฟัตฮุลบารี 2/234, มุสลิม 1/340
292. อะหฺมัด 4/271

มุสลิมก็ได้บันทึกรายงานนี้ไว้ในเศาะฮีฮฺของเขาเช่นกัน เช่นเดียวกับอบูดาวูด, อัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุมาญะฮฺ โดยสำนวนที่บันทึกโดยมุสลิมและผู้รวบรวมหนังสือสุนันระบุว่าท่านนบี ﷺ อ่านสองซูเราะฮฺนี้ในละหมาดอีดทั้งสอง และละหมาดวันศุกร์ และหากวันอีดตรงกับวันศุกร์ ท่านก็จะอ่านซูเราะฮฺทั้งสองในการละหมาดทั้งสองครั้ง

อิมามอะหฺมัด บันทึกรายงานในมุสนัดของเขา จากอุบัยย์ บิน กะอฺบ, อับดุลลอฮฺ บิน อับบาส, อับดุรเราะหฺมาน บิน อับซา และอาอิชะฮฺ มารดาของผู้ศรัทธา ระบุว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เคยอ่านซูเราะฮฺ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى, ซูเราะฮฺ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ และซูเราะฮฺ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ในละหมาดวิตรฺ โดยอาอิชะฮฺระบุเพิ่มเติมว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ อ่าน 'อัลมุอัยวิซะตัยนฺ'[293] ด้วยเช่นกัน[294]

293. ซูเราะฮฺ อัลฟะลัก และซูเราะฮฺ อันนาส - *ผู้แปล*

294. อะหฺมัด รายงานจากอุบัยย์ 5/123, จากอิบนุ อับบาส 1/299, จากอิบนุ อับซา 3/406, จากอาอิชะฮฺ 6/227

سُورَةُ الأَعْلَى

ซูเราะฮฺ ซับบิหฺ (อัลอะอฺลา)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝١ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝٢ وَالَّذِي قَدَّرَ
فَهَدَىٰ ۝٣ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۝٤ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ۝٥
سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ ۝٦ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ
۝٧ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝٨ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝٩ سَيَذَّكَّرُ
مَن يَخْشَىٰ ۝١٠ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝١١ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝١٢
ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝١٣ ﴾

1. จงแซ่ซ้องสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงสูงสุดยิ่ง
2. ผู้ทรงสร้าง แล้วทรงทำให้สมบูรณ์
3. และผู้ทรงกำหนดสภาวะ แล้วทรงชี้แนะทาง
4. และผู้ทรงนำทุ่งหญ้าออกมา
5. แล้วทรงทำให้มันซังแห้งสีคล้ำมอซอ
6. เราจะสอนให้เจ้าอ่าน แล้วเจ้าจะไม่ลืม
7. เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผย และสิ่งที่ซ่อนเร้น
8. และเราจะทำให้เป็นการง่ายดายแก่เจ้า ซึ่งบัญญัติศาสนาอันง่ายดาย

9. ดังนั้น จงตักเตือนกันเถิด หากการตักเตือนนั้นจะยังคุณประโยชน์

10. ผู้ที่หวั่นกลัวจะได้รำลึก

11. และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น

12. ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟกองใหญ่

13. แล้วเขาจะไม่ตายในนั้น และจะไม่มีชีวิตอยู่ด้วย

คำสั่งให้ตัสบีหฺ และคำกล่าวหลังอ่านอายะฮฺนี้

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอิบนุ อับบาส ว่า เมื่อใดก็ตามที่ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ อ่าน ﴿ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ ท่านจะกล่าว "**سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى**" "ขอถวายเกียรติแด่พระเจ้าของฉันผู้ทรงสูงส่งยิ่ง"[295]

อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกจาก อิบนุ อิสฮาก อัลฮัมดานี ว่า เมื่ออิบนุ อับบาส อ่าน ﴿ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ เขาจะกล่าว "**سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى**" "ขอถวายเกียรติแด่พระเจ้าของฉันผู้ทรงสูงส่งยิ่ง" และเมื่อใดก็ตามที่เขาอ่าน ﴿ لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ (ข้าสาบานต่อวันกิยามะฮฺ) เมื่ออ่านจนจบซูเราะฮฺที่อายะฮฺ ﴿ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴾ ﴿ **ดังนั้น พระองค์จะไม่สามารถที่จะให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?** ﴾[296] เขาจะกล่าวว่า "ขอถวายเกียรติแด่พระองค์ แน่นอนว่า พระองค์ทรงสามารถที่จะทำเช่นนั้น"[297]

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า เราได้รับการบอกเล่าว่า ท่านนบี ﷺ นั้น เมื่อท่านอ่าน ﴿ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ ท่านจะกล่าวว่า "**سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى**" "ขอถวายเกียรติแด่พระเจ้าของฉันผู้ทรงสูงส่งยิ่ง"[298]

การสร้าง การกำหนด และการทำให้พืชพรรณงอกเงย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ผู้ทรงสร้าง แล้วทรงทำให้สมบูรณ์** ﴾ หมายถึง พระองค์ทรงสร้างมัคลูก (สิ่งถูกสร้าง) และพระองค์ก็ทรงสร้างทุกมัคลูกในรูปแบบที่ดีที่สุด

295. อะหฺมัด 1/232 ด้วยสายรายงานที่เฎาะอีฟ

296. ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 40

297. อัฏฏอบารี 24/369

298. อัฏฏอบารี 24/368

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และผู้ทรงกำหนดสภาวะ แล้วทรงชี้แนะทาง** ﴿ มุญาฮิด กล่าวว่า พระองค์ทรงชี้แนะมนุษย์ไปสู่หนทางแห่งความทุกข์และความสุข และทรงนำทางฝูงสัตว์ไปยังทุ่งหญ้าของพวกมัน[299] อายะฮฺนี้คล้ายกับที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเกี่ยวกับคำกล่าวของมูซาต่อฟิรฺเอานฺที่ว่า

﴿ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴾

"เขา (มูซา) กล่าวว่า พระเจ้าของเราคือ ผู้ประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้"[300]

หมายถึง พระองค์ทรงกำหนดสิ่งต่างๆ ไว้ แล้วก็ทรงชี้นำทางสิ่งถูกสร้างไปสู่สิ่งเหล่านั้น ดังที่มีรายงานบันทึกในเศาะฮีฮฺมุสลิม จาก อับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ اللَّهَ قَدَّرَ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ »

"อัลลอฮฺทรงกำหนดเรื่องราวต่างๆ ของสรรพสิ่งทั้งหลาย ตั้งแต่เมื่อห้าหมื่นปีก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ"[301]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และผู้ทรงนำทุ่งหญ้าออกมา** ﴿ หมายถึง พืชและสิ่งเพาะปลูกนานาชนิด ﴾ **แล้วทรงทำให้มันซังแห้งสีคล้ำมอซอ** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง แห้งเหี่ยวและเปลี่ยนสภาพไป[302] นอกจากนี้ยังมีรายงานจากมุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และอิบนุ เซด ด้วยถ้อยคำที่คล้ายกัน[303]

ท่านนบี ﷺ ไม่ลืมวะฮีย์ นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จะยกเลิก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เราจะสอนให้เจ้าอ่าน** ﴿ โอ้ มุฮัมมัด ﴾ **แล้วเจ้าจะไม่ลืม** ﴿ นี่คือการแจ้งและสัญญาจากอัลลอฮฺ ﷻ แก่ท่านนบี ﷺ ว่าพระองค์จะทรงสอนให้ท่านอ่านวะฮีย์

---

299. อัฏฏอบารี 24/369
300. ซูเราะฮฺ ฏอฮา อายะฮฺที่ 50
301. มุสลิม 4/2044
302. อัฏฏอบารี 24/369
303. อัฏฏอบารี 24/369, 370

โดยที่ท่านจะไม่มีวันลืม ﴾ **เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์** ﴿ กอตาดะฮฺ กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ไม่ได้ลืมสิ่งใด นอกจากสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงประสงค์

มีอีกคำอธิบายหนึ่งระบุว่า พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แล้วเจ้าจะไม่ลืม** ﴿ ให้ความหมายในเชิงคำสั่ง ซึ่งตามความหมายนี้ ข้อยกเว้นที่ว่า ﴾ **เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์** ﴿ จะหมายถึง เจ้าจงอย่าลืมสิ่งที่เราสอนให้เจ้าอ่าน ยกเว้นสิ่งที่ข้าประสงค์จะยกเลิก ก็มิได้เป็นความผิดใดๆ หากเจ้าจะลืม

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้น** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงรู้ในสิ่งที่ปวงบ่าวเปิดเผย และสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้ ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ ไม่มีสิ่งใดถูกซ่อนจากพระองค์

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และเราจะทำให้เป็นการง่ายดายแก่เจ้า ซึ่งบัญญัติศาสนาอันง่ายดาย** ﴿ หมายถึง เราจะทำให้การกระทำและการพูดสิ่งที่ดีเป็นเรื่องง่ายแก่เจ้า และเราจะกำหนดบทบัญญัติที่ง่ายแก่การปฏิบัติ มีความเที่ยงตรง ยุติธรรม ไม่มีข้อด่างพร้อย และปราศจากความยากลำบากแก่เจ้า

คำสั่งให้ตักเตือน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น จงตักเตือนกันเถิด หากการตักเตือนนั้นจะยังคุณประโยชน์** ﴿ หมายถึง จงตักเตือนกัน ตราบใดที่เห็นว่าการตักเตือนนั้นมีประโยชน์ จุดนี้เป็นมารยาทประการหนึ่งในการเผยแผ่ความรู้ กล่าวคือ ไม่ควรสอนสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับผู้ที่รับข้อมูล ดังที่ อะมีรุลมุอฺมินีน อะลี ﷺ กล่าวว่า "พวกท่านอย่าได้พูดกับคนกลุ่มใดในสิ่งที่สติปัญญาของพวกเขาไม่อาจจะเข้าใจ มิฉะนั้นแล้วจะกลายเป็นฟิตนะฮฺสำหรับพวกเขาบางคนได้" อะลียังกล่าวอีกว่า "จงบอกผู้คนในสิ่งที่พวกเขาเข้าใจได้เถิด พวกท่านอยากให้อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ถูกปฏิเสธอย่างนั้นหรือ?"[304]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ผู้ที่หวั่นกลัวจะได้รำลึก** ﴿ หมายถึง โอ้ มุฮัมมัด ผู้ที่หัวใจของเขาเกรงกลัวอัลลอฮฺและตระหนักว่าเขาจะกลับไปพบพระองค์จะใคร่ครวญได้จากการเผยแผ่ของเจ้า

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และผู้ที่ชั่วช้ายิ่งจะหลีกเลี่ยงการตักเตือนนั้น ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในไฟกองใหญ่ แล้วเขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่มีชีวิตอยู่ด้วย** ﴿

304. อัลบุคอรี บทว่าด้วยความรู้ 127, มุสลิม ในบทนำหนังสือ จากฮะดีษที่รายงานโดยอิบนุ มัสอูด

หมายถึง เขาจะไม่ตายแล้วได้พักผ่อน และจะไม่มีชีวิตในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเขา แต่เป็นชีวิตซึ่งเป็นอันตรายยิ่ง เพราะการมีชีวิตในลักษณะนี้จะเป็นสาเหตุที่ทำให้เขารู้สึกถึงความเจ็บปวดทรมานและการลงโทษรูปแบบต่างๆ ที่เขาได้รับ

อิมามอะหฺมัด[305] บันทึกจาก อบูสะอีด ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَمَّا أَهْلُ النَّارِ الَّذِينَ هُمْ أَهْلُهَا لَا يَمُوتُونَ وَلَا يَحْيَوْنَ، وَأَمَّا أُنَاسٌ يُرِيدُ اللَّهُ بِهِمُ الرَّحْمَةَ فَيُمِيتُهُمْ فِي النَّارِ فَيَدْخُلُ عَلَيْهِمُ الشُّفَعَاءُ فَيَأْخُذُ الرَّجُلُ الضَّبَارَةَ فَيُنْبِتُهُمْ – أَوْ قَالَ: يَنْبُتُونَ فِي نَهَرِ الْجَنَّةِ – فَيَنْبُتُونَ نَبَاتَ الْحِبَّةِ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ)). قَالَ: وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : "أَمَا تَرَوْنَ الشَّجَرَةَ تَكُونُ خَضْرَاءَ، ثُمَّ تَكُونُ صَفْرَاءَ، ثُمَّ تَكُونُ خَضْرَاءَ؟"، قال: فَقَالَ بَعْضُهُمْ: كَأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ بِالْبَادِيَةِ. »

"ส่วนชาวนรกซึ่งเป็นชาวนรกอย่างแน่นอน[306] นั้น ในนรกพวกเขาจะไม่ตาย และจะไม่มีชีวิตที่เป็นสุข ในขณะที่ผู้คนบางส่วนซึ่งอัลลอฮฺทรงประสงค์จะเมตตาพวกเขา[307] พระองค์จะทรงให้พวกเขาตายในนรก แล้วหลังจากนั้นก็จะมีผู้ที่วิงวอนขอชะฟาอะฮฺ[308] ให้แก่พวกเขาเข้าไปหา แล้วนำพวกเขาออกไปเป็นกลุ่มกระจายตามแม่น้ำในสวรรค์ จากนั้นพวกเขาก็จะงอกขึ้นมาประหนึ่งพืชที่งอกออกมาจากเศษดินที่มากับน้ำหลาก พวกท่านไม่เห็นหรือว่าต้นไม้นั้นปกติจะมีสีเขียว แต่หลังจากนั้นก็จะกลายเป็นสีเหลือง (แห้ง) แล้วก็กลับมาเขียวอีกครั้ง?" เศาะฮาบะฮฺบางคนจึงกล่าวว่า ราวกับว่าท่านนบี ﷺ เคยอาศัยอยู่ในทะเลทราย[309]

อะหฺมัด ยังได้บันทึกจากอบูสะอีด อัลคุดรี ด้วยว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَمَّا أَهْلُ النَّارِ الَّذِينَ هُمْ أَهْلُها، فَإِنَّهُمْ لا يَمُوتُونَ فِيهَا وَلَا يَحْيَوْنَ، ولَكِنْ أُنَاسٌ – أَوْ كَمَا قَال – تُصِيبُهُمُ النَّارُ بِذُنُوبِهِمْ – أَوْ قَالَ: بِخَطَايَاهُمْ – فَيُمِيتُهُمْ

305. อะหฺมัด 3/5

306. หมายถึง ผู้ปฏิเสธศรัทธา - *ผู้แปล*

307. หมายถึง ผู้ศรัทธาที่กระทำบาปความผิด - *ผู้แปล*

308. ผู้ที่มีสิทธิ์วิงวอนขอให้อัลลอฮฺทรงช่วยเหลือ - *ผู้แปล*

309. เนื่องจากท่านสามารถบรรยายสภาพของพืชที่งอกเงยหลังจากน้ำหลากได้อย่างละเอียด - *ผู้แปล*

إِمَاتَةً حتَّى إِذَا صَارُوا فَحْمًا أُذِنَ فِي الشَّفاعَةِ، فَجِيءَ بِهِمْ ضَبائِرَ ضَبائِرَ، فَبُثُّوا عَلَى أَنْهَارِ الجَنَّةِ، فَيُقَالُ: يَا أَهْلَ الجَنَّةِ، أَفِيضُوا عَلَيْهِم، فَيَنْبُتُونَ نَباتَ الحِبَّةِ تَكُونُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ"، قال: فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ القَوْمِ حِينَئِذٍ: كَأَنَّ رَسولَ اللهِ ﷺ قَدْ كانَ بِالبَادِيَةِ. »

"ส่วนชาวนรกซึ่งเป็นชาวนรกอย่างแน่นอนนั้น ในนรกพวกเขาจะไม่ตาย และจะไม่มีชีวิตที่เป็นสุข ในขณะที่ผู้คนบางส่วนจะถูกไฟนรกเผาไหม้ตามระดับบาปความผิด หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกทำให้ตาย จนกระทั่งเมื่อกลายเป็นเถ้าถ่านก็จะมีการอนุญาต (จากอัลลอฮฺ) ให้ได้รับชะฟาอะฮฺ เมื่อนั้นพวกเขาจะถูกนำออกมาเป็นกลุ่มๆ กระจายตามแม่น้ำสายต่างๆ ในสวรรค์ แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า โอ้ ชาวสวรรค์ จงรดน้ำใส่พวกเขาเถิด ทันใดนั้น พวกเขาก็งอกออกมาประหนึ่งพืชที่งอกออกมาจากเศษดินที่มากับน้ำหลาก" เศาะฮาบะฮฺบางคนจึงกล่าวว่า ราวกับว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เคยอาศัยอยู่ในทะเลทราย[310]

มุสลิมก็บันทึกฮะดีษบทนี้เช่นเดียวกัน[311]

﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٧﴾ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ ﴾

14. แน่นอน ผู้ที่ขัดเกลาตนเอง ย่อมบรรลุความสำเร็จ

15. และเขาระลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด

16. หามิได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก

310. อะหฺมัด 3/11

311. มุสลิม 1/172

17. ทั้งที่อาคิเราะฮฺนั้นดีกว่า และจีรังกว่า

18. แท้จริง สิ่งนี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อน ๆ มาแล้ว

19. คือคัมภีร์ของอิบรอฮีม และมูซา

อธิบายถึงสภาพของผู้ที่ประสบความสำเร็จ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แน่นอน ผู้ที่ขัดเกลาตนเอง ย่อมบรรลุความสำเร็จ** ﴿ หมายถึง ผู้ที่ชำระตัวเองให้บริสุทธิ์จากมารยาทที่ต่ำทราม และปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมายังท่านรอซูล ﷺ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และเขารำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด** ﴿ หมายถึง เขาดำรงไว้ซึ่งการละหมาดตามเวลาที่กำหนด เพื่อแสวงหาความพอพระทัยจากอัลลอฮฺ และเป็นการเชื่อฟังพระบัญชาและบทบัญญัติของพระองค์

และเราได้รายงานจากอะมีรุลมุอฺมินีน อุมัรฺ บิน อับดุลอะซีซ ว่า เขาเคยใช้ให้ผู้คนจ่ายเศาะดะเกาะฮฺ (ซะกาต) ฟิฏรฺ แล้วเขาก็อ่านอายะฮฺนี้ ﴾ **แน่นอน ผู้ที่ขัดเกลาตนเอง ย่อมบรรลุความสำเร็จ และเขาระลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด** ﴿

อบุลอะหฺวัศ กล่าวว่า หากมีผู้มาขอทานขณะที่ท่านกำลังจะละหมาด ก็ให้บริจาคซะกาตก่อนที่จะละหมาด เนื่องจากอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แน่นอน ผู้ที่ขัดเกลาตนเอง ย่อมบรรลุความสำเร็จ และเขาระลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด** ﴿[312]

ส่วนกอตาดะฮฺ ได้อธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า หมายถึง เขาบริจาคทรัพย์สมบัติของตนเอง และทำให้พระผู้สร้างทรงพอพระทัย[313]

โลกนี้ไร้ค่าเมื่อเปรียบเทียบกับอาคิเราะฮฺ

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **หามิได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก** ﴿ หมายถึง พวกเจ้าให้ความสำคัญกับชีวิตในโลกนี้เหนือโลกอาคิเราะฮฺ และเลือกที่จะ

312. อัฏฏอบารี 24/374

313. อัฏฏอบารี 24/374

ทุ่มเทกับมัน มากกว่าสิ่งที่จะเป็นประโยชน์และผลดีกับพวกเจ้า ทั้งสำหรับการดำรงชีวิต และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ﴿ **ทั้งที่อาคิเราะฮฺนั้นดีกว่า และจีรังกว่า** ﴾ กล่าวคือ ผลตอบแทนในโลกอาคิเราะฮฺนั้นดีกว่าชีวิตในโลกดุนยาและยั่งยืนกว่า เพราะชีวิตในโลกดุนยานี้ต่ำต้อยและชั่วขณะ ในขณะที่อาคิเราะฮฺนั้นสูงส่งและเป็นนิรันดร์ ดังนั้น ผู้มีปัญญาจะเลือกสิ่งที่มีวันสูญสิ้นมากกว่าสิ่งที่เป็นนิรันดร์ได้อย่างไร และเขาจะให้ความสำคัญกับสิ่งที่จะล่วงลับไปจากเขาในไม่ช้าโดยไม่สนใจที่พำนักอันสถาพรและเป็นนิรันดร์ได้อย่างไร?

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก อบูมูซา อัลอัชอะรี เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« مَن أَحَبَّ دُنْيَاهُ أَضَرَّ بآخِرَتِهِ، وَمَنْ أَحَبَّ آخِرَتَهُ أَضَرَّ بِدُنْيَاهُ، فَآثِرُوا مَا يَبْقَى عَلَى مَا يَفْنَى »

"ผู้ใดรักชีวิตในโลกดุนยา เขาจะต้องทนทุกข์ในโลกอาคิเราะฮฺ และผู้ใดรักชีวิตในโลกอาคิเราะฮฺ เขาจะต้องทนทุกข์ในโลกดุนยา ดังนั้น พวกท่านจงเลือกสิ่งที่เป็นนิรันดร์เหนือสิ่งที่มีวันสูญสิ้นเถิด"

มีเพียงอะหฺมัด ที่บันทึกฮะดีษบทนี้[314]

คัมภีร์ของอิบรอฮีม และมูซา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง สิ่งนี้มีอยู่ในคัมภีร์ก่อน ๆ มาแล้ว คือคัมภีร์ของอิบรอฮีม และมูซา** ﴾ อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ในซูเราะฮฺ อันนัจญ์มฺ ที่ว่า

﴿ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾ ﴾

"หรือว่าเขามิได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมูซา (36) และ (ในคัมภีร์ของ) อิบรอฮีม ผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน (37) ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ (38) และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ขวนขวายเอาไว้ (39) และแท้จริง การขวนขวายของเขาก็จะได้เห็นในไม่ช้า (40) แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ (41) และ

314. อะหฺมัด 4/412 สายรายงานเฏาะอีฟ

แท้จริง จุดหมายปลายทาง (ของเขา) ย่อมไปสู่พระเจ้าของเจ้า ⑷②”[315] ไปจนจบ

อบุลอาลิยะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง เรื่องราวของซูเราะฮฺนี้มีระบุในบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้า[316]

อิบนุ ญะรีรฺ, อัฏฏอบารี เลือกให้น้ำหนักว่า ความหมายของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง สิ่งนี้** ﴿ เป็นการชี้ถึงคำตรัสก่อนหน้านี้ของพระองค์ที่ว่า ﴾ **แน่นอน ผู้ที่ขัดเกลาตนเอง ย่อมบรรลุความสำเร็จ และเขาระลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเขา แล้วเขาทำละหมาด หามิได้ แต่พวกเจ้าเลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ต่างหาก ทั้งที่อาคิเราะฮฺนั้นดีกว่า และจีรังกว่า** ﴿ โดย อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แท้จริง สิ่งนี้** ﴿ หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่กล่าวมานี้ ﴾ **อยู่ในคัมภีร์ก่อน ๆ มาแล้ว คือคัมภีร์ของอิบรอฮีม และมูซา** ﴿[317] ทรรศนะที่อัฏฏอบารีเลือกนี้เป็นความเห็นที่ดีและมีน้ำหนัก นอกจากนี้ยังมีรายงานจากกอตาดะฮฺและอิบนุ เซด ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน[318] และอัลลอฮฺทรงรู้ดีที่สุด

สิ้นสุดการอธิบาย ซูเราะฮฺ ซับบิหฺ
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ
และพระองค์คือ ผู้ประทานความสำเร็จ และปกป้องจากความผิดพลาด

315. ซูเราะฮฺ อันนัจญ์มฺ อายะฮฺที่ 36-42

316. อัฏฏอบารี 24/377

317. อัฏฏอบารี 24/377

318. อัฏฏอบารี 24/376

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฆอชิยะฮฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การอ่านซูเราะฮฺ อัลอะอฺลา และซูเราะฮฺ อัลฆอชิยะฮฺ ในละหมาดวันศุกร์

ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้แล้วว่า อันนุอฺมาน บิน บะชีรฺ รายงานว่า ท่านรอซูล ﷺ เคยอ่านซูเราะฮฺ อัลอะอฺลา และอัลฆอชิยะฮฺ ในละหมาดอีดและละหมาดวันศุกร์[319]

อิมามมาลิก บันทึกว่า อัฎเฎาะฮาก บิน ก็อยสฺ ถามอันนุอฺมาน บิน บะชีรฺ ว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เคยอ่านซูเราะฮฺใดในวันศุกร์พร้อมกับซูเราะฮฺ อัลญุมุอะฮฺ? อันนุอฺมานตอบว่า อัลฆอชิยะฮ์[320] รายงานบทนี้ยังได้รับการบันทึกโดย อบูดาวูด, อันนะซาอี[321], มุสลิม และอิบนุ มาญะฮฺ[322] ด้วยเช่นกัน

319. มุสลิม 2/598
320. อัลมุวัฏเฏาะอฺ 1/111
321. อบูดาวูด 1/670, อันนะซาอี 3/112
322. มุสลิม 2/598, 1/355

سُورَةُ الغَاشِيَةِ

ซูเราะฮฺ อัลฆอชิยะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝١ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٢ عَامِلَةٌ
نَّاصِبَةٌ ۝٣ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝٤ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ۝٥ لَّيْسَ
لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ۝٦ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ۝٧ ﴾

1. ข่าวคราวของการครอบงำ (แห่งความรุนแรง) ได้มายังเจ้าแล้วมิใช่หรือ?
2. ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย
3. ใบหน้าที่ทำงานหนัก ระกำใจ
4. เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง
5. จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด
6. ไม่มีอาหารอื่นนอกจากเฎาะรีอฺ
7. มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายหิว

วันกิยามะฮฺ และสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับชาวนรกในวันดังกล่าว

อัลฆอชิยะฮฺ (วันแห่งการครอบงำ) เป็นหนึ่งในชื่อของวันกิยามะฮฺ ดังที่อิบนุ อับบาส, กอตาดะฮฺ และอิบนุ เซด กล่าวไว้[323] ที่เรียกเช่นนั้นก็เนื่องจากวันกิยามะฮฺจะครอบงำผู้คนโดยทั่ว

323. อัฏฏอบารี 24/381

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ในวันนั้นมีหลายใบหน้าที่ต่ำต้อย** ﴾ กอตาดะฮฺ กล่าวว่า หมายถึง ต่ำต้อยไร้เกียรติ[324] อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง พวกเขาจะสงบเสงี่ยมเจียมตัว แต่การกระทำดังกล่าวจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ใบหน้าที่ทำงานหนัก ระกำใจ** ﴾ หมายถึง พวกเขาได้กระทำการงานมากมาย และเหน็ดเหนื่อยในการปฏิบัติการงานเหล่านั้น ทว่าในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในไฟที่ลุกโชน อัลฮาฟิซ อบูบักรฺ อัลบุรกอนี เล่าจากอบูอิมรอน อัลเญานี ว่าเขากล่าวว่า ครั้งหนึ่ง อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ เดินผ่านอารามของนักบวชคนหนึ่ง แล้วเขาก็เรียกนักบวชคนนั้นออกมา จากนั้นอุมัรฺก็มองดูเขาและเริ่มร้องไห้ จึงมีผู้กล่าวแก่เขาว่า "โอ้ อะมีรุลมุอฺมินีน ท่านร้องไห้ทำไมหรือ?" เขาตอบว่า "ฉันนึกถึงพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ในคัมภีร์ของพระองค์ที่ว่า ﴿ **ใบหน้าที่ทำงานหนัก ระกำใจ เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง** ﴾ นั่นคือสิ่งที่ทำให้ฉันร้องไห้"[325]

อัลบุคอรี บันทึกว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า อายะฮฺนี้หมายถึง ชาวนะศอรอ[326]

มีรายงานว่า อิกริมะฮฺ และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า หมายถึง เคยปฏิบัติในโลกดุนยาด้วยสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนไม่เชื่อฟัง และต้องเผชิญกับความเหนื่อยล้าในนรกจากการถูกทรมานและความพินาศ อิบนุ อับบาส, อัลฮะซัน และกอตาดะฮฺ กล่าวว่า ﴿ **เข้าไปเผาไหม้ในไฟอันร้อนแรง** ﴾ หมายถึง ไฟที่มีความร้อนระอุมาก

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด** ﴾ หมายถึง ความร้อนของมันถึงขั้นสูงสุดและเลยจุดเดือดแล้ว ดังที่ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อัลฮะซัน และอัสสุดดีย์ ได้อธิบายไว้[327]

ในส่วนของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ไม่มีอาหารอื่นนอกจากเฎาะรีอฺ** ﴾ อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่าเขากล่าวว่า หมายถึง ต้นไม้จากไฟนรก[328]

อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อบูอัลเญาซาอ์ และกอตาดะฮฺ กล่าวว่า อัฎเฎาะรีอฺ (الضَّرِيع) คือ ต้นอัชชิบริก (الشِّبرِق) กอตาดะฮฺ กล่าวว่า ชาวกุเรชเรียกมันว่า อัชชิบริก ในฤดูใบไม้ผลิ และ อัฎเฎาะรีอฺ ในฤดูร้อน

324. อัฏฏอบารี 24/382

325. อับดุรร็อซซาก 2/299, อัลฮากิม 2/522 สายรายงานนี้ขาดตอน (มุนเกาะฏิอฺ)

326. ฟัตฮุลบารี 8/570

327. อัฏฏอบารี 34/384

328. อัฏฏอบารี 34/385

อิกริมะฮฺ กล่าวว่า อัฎเฎาะรีอฺ เป็นพืชมีหนามที่เลื้อยบนดิน[329]

อัลบุคอรี รายงานว่า มุญาฮิด กล่าวว่า อัฎเฎาะรีอฺ เป็นพืชที่เรียกว่า อัชชิบริก ซึ่งเมื่อมันแห้ง ชาวอิญาซจะเรียกว่า อัฎเฎาะรีอฺ เป็นพืชที่มีพิษ[330]

มะอฺมัรฺ เล่าว่า กอตาดะฮฺ กล่าวว่า ﴿ **ไม่มีอาหารอื่นนอกจากเฎาะรีอฺ** ﴾ หมายถึงต้นอัชชิบริก เมื่อแห้งแล้วจะเรียกว่า อัฎเฎาะรีอฺ[331]

สะอีด เล่าจาก กอตาดะฮฺ ว่า เขากล่าวว่า ﴿ **ไม่มีอาหารอื่นนอกจากเฎาะรีอฺ** ﴾ เป็นอาหารที่แย่ น่าขยะแขยงและน่ารังเกียจที่สุด[332]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายหิว** ﴾ หมายถึงอาหารดังกล่าวไม่ได้นำมาซึ่งประโยชน์อย่างที่ควรจะเป็น และไม่ช่วยบรรเทาความทุกข์ที่ประสบอยู่

﴿ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَّا
تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ ﴾

8. ในวันนั้น มีหลายใบหน้าที่เบิกบาน

9. พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา

10. อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน

11. จะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น

329. อัฏฏอบารี 34/384
330. ฟัตฮุลบารี 8/570
331. อัฏฏอบารี 34/384
332. อัฏฏอบารี 34/384

12. ในนั้นมีตาน้ำไหลริน

13. ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น

14. และมีแก้วน้ำถูกวางไว้

15. และมีหมอนอิงถูกเรียงไว้เป็นแถว

16. และมีพรมอย่างดีเลิศถูกปูไว้

สภาพของชาวสวรรค์ในวันกิยามะฮฺ

หลังจากกล่าวถึงสภาพของผู้ที่จะประสบกับความทุกข์แล้ว อัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงกล่าวถึงผู้ที่จะมีความสุข โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **ในวันนั้น มีหลายใบหน้า** ﴿ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ ﴾ **ที่เบิกบาน** ﴿ กล่าวคือ ความโปรดปรานยินดีจะปรากฏชัดบนใบหน้าเหล่านั้น สิ่งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากความเพียรพยายามของพวกเขา ซุฟยาน กล่าวว่า ﴾ **พึงพอใจเพราะการกระทำของพวกเขา** ﴿ หมายถึง พวกเขาจะพอใจกับการกระทำของพวกเขา

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน** ﴿ กล่าวคือ สูงส่งและหรูหรา โดยพวกเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยในที่อาศัยของตน ﴾ **จะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระในนั้น** ﴿ ในสวรรค์พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดใดๆ ที่เป็นเรื่องไร้สาระ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ﴿

"พวกเขาจะไม่ได้ยินสิ่งไร้สาระในนั้น นอกจากคำทักทายที่เป็นศานติ"[333]

และที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴾ لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿

"ในสวรรค์จะไม่มีการพูดจาตลกคะนอง และไม่มีการทำบาป"[334]

333. ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 62
334. ซูเราะฮฺ อัฏฏูรฺ อายะฮฺที่ 23

และที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝٢٥ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝٢٦ ﴾

"ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป ㉕ เว้นแต่คำกล่าวที่ว่า ศานติ ศานติ ㉖ "[335]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสต่อไปว่า ﴾ **ในนั้นมีตาน้ำไหลริน** ﴿ หมายถึง ไหลอย่างอิสระ ข้อความ عَيْنٌ جَارِيَةٌ นี้ อยู่ในรูปของคำที่ไม่เจาะจงในบริบทของการยืนยัน จึงมิได้หมายความว่ามีธารน้ำเพียงแห่งเดียว แต่หมายถึงธารน้ำโดยรวม กล่าวคือในสวรรค์นั้นมีธารน้ำที่ไหลริน

อิบนุ อบีฮาติม บันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَنْهَارُ الجَنَّةِ تَفَجَّرُ مِنْ تَحْتِ تِلَالِ – أَوْ مِنْ تَحْتِ جِبَالِ – المِسْكِ »

"แม่น้ำแห่งสวรรค์ผุดขึ้นมาจากใต้เนินเขา – หรือภูเขา – แห่งชะมดเชียง"[336]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกไว้สูงเด่น** ﴿ หมายถึง สูงสง่า สัมผัสนุ่ม ประดับประดาด้วยที่รองนั่งอันน่ารื่นรมย์ มีเพดานสูง และมีนางสวรรค์ผู้งดงามนั่งเบิกตากว้าง มีคำอธิบายว่าเมื่อใดก็ตามที่ผู้ซึ่งเป็นที่รักของอัลลอฮฺปรารถนาที่จะนั่งบนเตียงอันสูงส่งเหล่านี้ พวกมันก็จะโน้มตัวลงให้ด้วยความนอบน้อม

พระดำรัสที่ว่า ﴾ **และมีแก้วน้ำถูกวางไว้** ﴿ หมายถึง ภาชนะสำหรับดื่มที่เตรียมไว้และนำเสนอแก่ผู้ใดก็ตามในหมู่เจ้านายที่ต้องการมัน

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และมีหมอนอิงถูกเรียงไว้เป็นแถว** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า النَّمَارِق คือ หมอน[337] อิกริมะฮฺ, กอตาดะฮฺ, อัฏเฎาะฮาก, อัสสุดดีย์, อัษเษารี และคนอื่นๆ ก็อธิบายเช่นนั้น

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴾ **และมีพรมอย่างดีเลิศถูกปูไว้** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า الزَّرَابِيّ หมายถึง พรม อัฏเฎาะฮากและคนอื่นๆ ก็กล่าวเช่นเดียวกัน คำว่า مَبْثُوثَةٌ หมายถึง ได้รับการปูไว้ตรงนั้นตรงนี้ สำหรับผู้ใดก็ตามที่ประสงค์จะนั่งบนนั้น

---

335. ซูเราะฮฺ อัลวากิอะฮฺ อายะฮฺที่ 25-26

336. อิบนุ ฮิบบาน 2622 (มะวาริดุซซ็อมอาน)

337. อัฏฏอบารี 24/387

﴿أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ
رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ
سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ
﴿٢٢﴾ إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا
إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾﴾

17. พวกเขาไม่พิจารณาดูอูฐหรอกหรือว่า มันถูกบังเกิดมาอย่างไร?

18. และ (ไม่พิจารณาดู) ยังท้องฟ้าบ้างหรือว่า มันถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร ?

19. และ (ไม่พิจารณาดู) ยังภูเขาบ้างหรือว่า มันถูกปักตั้งไว้อย่างไร?

20. และ (ไม่พิจารณาดู) ยังแผ่นดินบ้างหรือ ว่ามันถูกแผ่ลาดไว้อย่างไร ?

21. ดังนั้น จงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริง เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น

22. เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา

23. นอกจากผู้ที่ผินหลังให้และปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

24. อัลลอฮฺจะทรงลงโทษเขา ซึ่งการลงโทษอันมหันต์

25. แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของพวกเขา

26. แล้วก็แท้จริง หน้าที่ของเรานั้นคือการชำระพวกเขา

เชิญชวนให้มองดูการสร้างอูฐ ท้องฟ้า ภูเขา และแผ่นดิน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาให้บ่าวของพระองค์พิจารณาดูการสร้างของพระองค์ ซึ่งแสดงถึงพลังอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **พวกเขาไม่พิจารณาดูอูฐหรอกหรือว่า มันถูกบังเกิดมาอย่างไร ?** ﴾ แท้จริงแล้วอูฐเป็นสิ่งถูกสร้างที่น่าอัศจรรย์ ส่วนต่างๆ ของร่างกายมันก็น่าแปลก เพราะมันเป็นสัตว์ที่ทรงพลังและแข็งแกร่งมาก แต่ในขณะเดียวกันก็อ่อนโยน สามารถบรรทุกของหนักได้ และเชื่อฟังคำสั่งของผู้ขับขี่ที่อ่อนแอ เนื้อของมัน

เป็นอาหาร ขนก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ และน้ำนมก็ดื่มได้ พวกเขาได้รับการเชิญชวนให้ใคร่ครวญถึงสิ่งนี้เนื่องจากปศุสัตว์ที่ชาวอาหรับเลี้ยงมากที่สุดคืออูฐ

ชุร็อยหฺ อัลกอฎี เคยกล่าวว่า "เราออกไปกันเถิด ไปพิจารณาดูอูฐว่าพวกมันถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร และดูท้องฟ้าว่ามันถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร" กล่าวคือ พิจารณาว่าอัลลอฮฺทรงยกมันขึ้นอย่างสง่างามเหนือพื้นดินได้อย่างไร ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَفَلَمْ يَنظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٍ ﴾

"พวกเขามิได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขาหรอกหรือ ว่าเราได้สร้างมัน และประดับมันไว้อย่างไร และมันไม่มีรอยร้าวหรือช่องโหว่เลย"[338]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และ (ไม่พิจารณาดู) ยังภูเขาบ้างหรือว่ามันถูกปักตั้งไว้อย่างไร?** ﴿ หมายถึง พิจารณาดูว่าภูเขาเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นอย่างมั่นคงตั้งตระหง่านเพื่อที่แผ่นดินและผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นจะได้ไม่แกว่งไปมา และพระองค์ทรงสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ในแผ่นดิน ตลอดจนแร่ธาตุต่างๆ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และ (ไม่พิจารณาดู) ยังแผ่นดินบ้างหรือ ว่ามันถูกแผ่ลาดไว้อย่างไร?** ﴿ หมายถึง พิจารณาดูว่ามันแผ่กว้างและเป็นพื้นราบได้อย่างไร ทั้งนี้พระองค์ทรงเชิญชวนให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในทะเลทรายใคร่ครวญพิจารณาสิ่งที่ตนมองเห็น ไม่ว่าจะเป็นอูฐที่เขาขี่ ท้องฟ้าที่อยู่เหนือศีรษะ ภูเขาที่อยู่ข้างหน้า และแผ่นดินที่เขาเหยียบ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นข้อพิสูจน์ถึงเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าผู้สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา และเป็นข้อยืนยันว่าพระองค์คือพระผู้อภิบาล ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้สร้าง ผู้เป็นเจ้าของ และเป็นผู้มีอำนาจควบคุมทุกสิ่ง ดังนั้น จึงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ที่สมควรได้รับการเคารพภักดี

เรื่องราวของ ฎิมาม บิน ษะอฺละบะฮฺ

มีรายงานในฮะดีษบทหนึ่งซึ่งบันทึกโดยอิมามอะหฺมัด จากษาบิต ซึ่งเล่าจากอนัสเกี่ยวกับเรื่องราวของ ฎิมาม บิน ษะอฺละบะฮฺ ซึ่งซักถามท่านรอซูล ﷺ เกี่ยวกับสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น โดยอนัสกล่าวว่า ***"เราเคยถูกห้ามไม่ให้ถามอะไร***[339] ***จากท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ดังนั้น เราจึงชอบเวลาที่มีชาวชนบทห่างไกลซึ่งมีสติปัญญา***[340] ***มาถามท่านโดยที่เรานั่งฟัง***

338. ซูเราะฮฺ กอฟ อายะฮฺที่ 6

339. หมายถึง การถามซอกแซกในเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้น หรือไม่มีความจำเป็น - *ผู้แปล*

340. ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ทะเลทรายห่างไกลมักมีอุปนิสัยโผงผางตรงไปตรงมา ต่างจากเศาะฮาบะฮฺที่อยู่ในเมืองซึ่งจะระมัดระวังเรื่องมารยาทและการวางตัวต่อท่านนบี ﷺ มากกว่า - *ผู้แปล*

ครั้งหนึ่ง มีชายชาวชนบทคนหนึ่ง[341] มาหาท่านแล้วกล่าวว่า 'โอ้ มุฮัมมัด แท้จริง ทูตของท่านมาหาพวกเรา แล้วบอกว่า ท่านอ้างว่าอัลลอฮฺส่งท่านมา' ท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวว่า 'เขาพูดความจริง' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'แล้วใครเป็นผู้สร้างท้องฟ้า?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'อัลลอฮฺ' ชายคนดังกล่าวจึงถามต่อว่า 'แล้วใครเป็นผู้สร้างแผ่นดิน?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'อัลลอฮฺ' ชายคนนั้นกล่าวว่า 'แล้วใครเป็นผู้สร้างภูเขาเหล่านี้ และสร้างสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในนั้น?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'อัลลอฮฺ' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสร้างภูเขาเหล่านี้อย่างมั่นคง อัลลอฮฺทรงส่งท่านมาจริงใช่ไหม?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'ใช่' ชายคนนั้นจึงกล่าวต่อว่า 'ทูตของท่านอ้างว่า เราจำเป็นต้องละหมาดห้าเวลาในช่วงกลางวันและกลางคืน' ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า 'เขาพูดความจริง' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ทรงส่งท่านมา อัลลอฮฺทรงบัญชาท่านในเรื่องนี้จริงใช่ไหม?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'ใช่' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'ทูตของท่านอ้างว่า เราจำเป็นต้องจ่ายซะกาตจากทรัพย์สมบัติของเรา' ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า 'เขาพูดความจริง' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ทรงส่งท่านมา อัลลอฮฺทรงบัญชาท่านในเรื่องนี้จริงใช่ไหม?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'ใช่' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'ทูตของท่านยังอ้างว่า เราจำเป็นต้องถือศีลอดในเดือนรอมฎอนของทุกปี' ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า 'ใช่ เขาพูดความจริง' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ทรงส่งท่านมา อัลลอฮฺทรงบัญชาท่านในเรื่องนี้จริงใช่ไหม?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'ใช่' ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า 'ทูตของท่านยังได้อ้างว่า เราจำเป็นต้องทำฮัจญ์ที่บัยตุลลอฮฺ สำหรับผู้ที่มีความสามารถจะทำได้' ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า 'เขาพูดความจริง' แล้วชายคนนั้นก็หันหลังเดินออกไปพร้อมกับกล่าวว่า 'ขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ทรงส่งท่านมาเพื่อประกาศสัจธรรมความถูกต้อง ฉันจะไม่ปฏิบัติสิ่งใดมากไปกว่าที่กล่าวมานี้ และจะไม่ละเลยสิ่งใดจากที่กล่าวมานี้' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าว 'หากเขาทำอย่างที่พูดจริง เขาจะได้เข้าสวรรค์อย่างแน่นอน'"[342]

ฮะดีษบทนี้ได้รับการบันทึกโดย อัลบุคอรี, มุสลิม, อบูดาวูด, อัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ ด้วยเช่นกัน[343]

341. คือ ฎิมาม บิน ษะอฺละบะฮฺ - ผู้แปล

342. อะหฺมัด 3/143

343. อัลบุคอรี 36, มุสลิม 1/41, อบูดาวูด 486, อัตติรมิซี 619, อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 2401 และ 2402, อิบนุ มาญะฮฺ 1402

หน้าที่ของรอซูล คือการเผยแผ่เท่านั้น

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ดังนั้น จงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริง เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา** ﴿ หมายถึง โอ้ มุฮัมมัด จงตักเตือนผู้คนด้วยสิ่งที่เจ้าได้รับภารกิจให้เผยแผ่แก่พวกเขา เพราะแท้จริงหน้าที่ของเจ้าคือการเผยแผ่ และหน้าที่ของเราคือการชำระบัญชี

ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ﴾ **เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา** ﴿ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และคนอื่นๆ กล่าวว่า หมายถึง เจ้าไม่มีอำนาจที่จะบังคับพวกเขา[344] กล่าวคือ เจ้าไม่สามารถสร้างศรัทธาในหัวใจของพวกเขา อิบนุ เซด กล่าวว่า หมายถึง เจ้าไม่ใช่ผู้ที่สามารถบังคับพวกเขาให้ศรัทธา[345]

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก ญาบิรฺ ว่าท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوهَا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝٢١ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٢ ﴾ »

"ฉันได้รับบัญชาให้ต่อสู้กับผู้คนจนกว่าพวกเขาจะกล่าว 'ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ' ดังนั้น หากพวกเขากล่าวเช่นนั้น พวกเขาก็ได้ปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขาจากฉันแล้ว เว้นแต่กรณีที่จำเป็นสำหรับสิ่งเหล่านั้น[346] และการชำระบัญชีพวกเขานั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจและยิ่งใหญ่" จากนั้นท่านก็อ่านอายะฮฺนี้ ﴾ **ดังนั้น จงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริง เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น เจ้ามิใช่ผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา** ﴿[347]

มุสลิมก็บันทึกฮะดีษบทนี้ด้วยสำนวนเดียวกันในบทว่าด้วยการศรัทธา อัตติรมิซีและอันนะซาอีก็บันทึกไว้ในหนังสือสุนันของเขาทั้งสองในบทว่าด้วยตัฟซีรฺ[348] และฮะดีษบทนี้ก็มีบันทึกในเศาะฮีฮฺทั้งสองเช่นกัน[349]

---

344. อัฏฏอบารี 24/390
345. อัฏฏอบารี 24/390
346. หมายถึง กรณีต้องโทษถึงขั้นชีวิต และหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามบทบัญญัติศาสนา - *ผู้แปล*
347. อะหฺมัด 3/300
348. มุสลิม 1/53, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/265, อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/514
349. ฟัตฮุลบารี 1/95 จากอิบนุ อุมัรฺ, มุสลิม 1/52

คำขู่สำหรับผู้ที่ผินหลังจากสัจธรรม

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **นอกจากผู้ที่ผินหลังให้และปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น** ﴿ หมายถึง เขาผินหลังให้ด้วยการกระทำของเขา และปฏิเสธสัจธรรมด้วยใจและลิ้นของเขา อายะฮฺนี้คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ﴾

"เพราะว่าเขาไม่เชื่อมั่น และไม่ละหมาด (31) แต่เขาปฏิเสธและผินหลังกลับ (32)"[350]

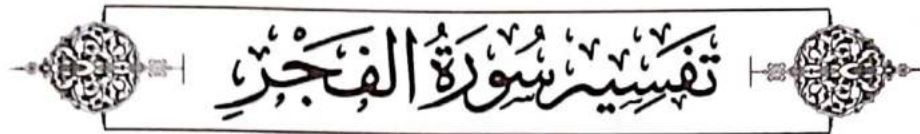
ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **อัลลอฮฺจะทรงลงโทษเขา ซึ่งการลงโทษอันมหันต์** ﴿

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับมาของพวกเขา** ﴿ หมายถึง เป็นสถานที่กลับไปและที่พักอาศัยของพวกเขา ﴾ **แล้วก็แท้จริง หน้าที่ของเรานั้นคือการชำระพวกเขา** ﴿ หมายถึง เราจะชำระความในสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำ และตอบแทนการกระทำนั้น ถ้าทำดีก็จะได้รับความดี ถ้าทำชั่วก็จะได้รับความชั่ว

สิ้นสุดการอธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฆอชิยะฮฺ
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ

350. ซูเราะฮฺ อัลกิยามะฮฺ อายะฮฺที่ 31-32

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฟัจญรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การอ่าน ซูเราะฮฺ อัลฟัจญรฺ ในการละหมาด

อันนะซาอี บันทึกรายงานจากญาบิรฺ เล่าว่า ครั้งหนึ่ง มุอาซนำละหมาดแล้วมีชายคนหนึ่งมาร่วมละหมาดกับเขา แต่มุอาซละหมาดนาน ชายคนดังกล่าวจึงแยกตัวไปละหมาดที่มุมหนึ่งของมัสญิดแล้วก็ออกไป เมื่อมุอาซรู้ เขาก็กล่าวว่า "ชายคนนั้นเป็นมุนาฟิก" จากนั้นเรื่องราวที่เกิดขึ้นก็ได้รับการรายงานไปยังท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ท่านจึงสอบถามชายหนุ่มคนดังกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งเขาตอบว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ฉันมาเพื่อละหมาดร่วมกับเขา แต่เขาละหมาดนานเกินกว่าที่ฉันจะทนไหว ฉันจึงแยกตัวออกมาแล้วละหมาดที่มุมหนึ่งของมัสญิด จากนั้นฉันก็ไปให้อาหารอูฐ" ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ จึงกล่าวว่า

« أَفَتَّانٌ يَا مُعَاذُ؟ أَيْنَ أَنْتَ مِنْ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا، والفَجْرِ، واللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى »

"โอ้ มุอาซ ท่านจะทำให้เกิดฟิตนะฮฺหรือ? เหตุใดท่านจึงไม่อ่าน (ซูเราะฮฺ) ซับบิฮิสมะร็อบบิกัลอะอฺลา, วัชชัมสิวะฎุฮาฮา, วัลฟัจญรฺ หรือ วัลลัยลิอิซายัฆชา เล่า?"[351]

351. อันนะซาอี ในอัลกุบรอ 6/55

سُورَةُ الفَجْرِ

ซูเราะฮฺ อัลฟัจญรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ
۝٤ هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ
۝٦ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝٨ وَثَمُودَ
الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝٩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝١٠ الَّذِينَ طَغَوْا
فِي الْبِلَادِ ۝١١ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝١٢ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ ۝١٣ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝١٤

1. ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ
2. และด้วยค่ำคืนทั้งสิบ
3. และด้วยสิ่งที่เป็นคู่ และที่เป็นคี่
4. และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโคจรไป
5. ในดังกล่าวนั้นเป็นการสาบาน สำหรับผู้ที่มีปัญญามิใช่หรือ?
6. เจ้าไม่เห็นหรอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอ๊าดอย่างไร?
7. (แห่ง) อิร็อม พวกมีเสาหินสูงตระหง่าน
8. ซึ่งเยี่ยงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ

9. และพวกษะมูดผู้สกัดหิน ณ หุบเขา

10. และฟิรฺเอานฺ ผู้มีไพร่พลคอยสนับสนุน

11. บรรดาผู้กระทำการละเมิดตามหัวเมืองต่าง ๆ

12. แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น

13. ดังนั้น พระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดต่อพวกเขา

14. แท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นอน

อธิบายความหมายของอัลฟัจญ์รฺ และสิ่งที่ตามมาหลังจากนั้น

เกี่ยวกับ อัลฟัจญ์รฺ นั้นเป็นที่ทราบกันดีว่าหมายถึงเวลารุ่งอรุณ ดังที่ อะลี, อิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ, มุญาฮิด และอัสสุดดีย์ อธิบายไว้[352]

มีรายงานจาก มัสรูก และ มุฮัมมัด บิน กะอับ ว่า หมายถึง เวลารุ่งอรุณของวันอันนะหฺร[353] ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดของค่ำคืนทั้งสิบ[354] โดยค่ำคืนทั้งสิบนี้ หมายถึง สิบคืนแรกของเดือนซุลฮิจญะฮฺ ดังที่มีรายงานจากอิบนุ อับบาส, อิบนุซ ซุเบรฺ, มุญาฮิด และคนอื่นๆ ในบรรดาอุละมาอ์ยุคแรกและยุคหลัง[355]

และมีรายงานได้จาก อิบนุ อับบาส ในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี ระบุว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ أَحَبُّ إِلَى اللهِ فِيهِنَّ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ، قالوا: وَلَا الجِهَادُ فِي سَبِيْلِ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا الجِهَادُ فِي سَبِيْلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ ثُمَّ لَمْ يَرجِعْ مِن ذلِكَ بشيءٍ »

"ไม่มีช่วงวันใดที่การงานที่ดีจะเป็นที่รัก ณ อัลลอฮฺ มากไปกว่าวันเหล่านี้ หมายถึง สิบวันของเดือนซุลฮิจญะฮฺ เศาะฮาบะฮฺจึงถามว่า 'แม้แต่การต่อสู้ญิฮาดในหนทาง

352. อัฏฏอบารี 24/395, อัลบะฆอวี 4/481

353. วันอันนะหฺร (يوم النَّحر) คือ วันที่ 10 ของเดือนซุลฮิจญะฮฺ ซึ่งเป็นวันอีดอัฎฮา - *ผู้แปล*

354. อัลกุรฏุบี 20/39

355. อัฏฏอบารี 24/396

ของอัลลอฮฺหรือ?' ท่านนบี ﷺ ตอบว่า 'แม้แต่การญิฮาดในทางของอัลลอฮฺก็มิอาจเทียบได้ เว้นแต่ชายคนหนึ่งที่ออกไป (เพื่อญิฮาด) ด้วยตัวของเขาเองและทรัพย์สมบัติของเขา แล้วไม่กลับมาพร้อมกับสิ่งหนึ่งใดเลย'[356]"[357]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และด้วยสิ่งที่เป็นคู่ และที่เป็นคี่** ﴿ มีระบุไว้ในฮะดีษว่า สิ่งที่เป็นจำนวนคี่ (الوَتْر) หมายถึง วันอะเราะฟะฮฺ เนื่องจากตรงกับวันที่เก้า ส่วนที่เป็นจำนวนคู่ (الشَّفْع) หมายถึง วันอันนะหฺร เนื่องจากตรงกับวันที่สิบ คำอธิบายนี้ได้รับการรายงานจาก อิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ และอัฎเฎาะฮากด้วยเช่นกัน[358] นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นอื่นเกี่ยวกับการอธิบายคำสองคำนี้

อธิบายความหมายของค่ำคืน

ในส่วนของพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **และด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันโคจรไป** ﴿ อัลเอาฟี รายงานว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง เมื่อมันจากไป อับดุลลอฮฺ บิน อัซซุเบรฺ กล่าวว่า หมายถึง เมื่อเวลากลางคืนค่อยๆ หายไป ส่วนมุญาฮิด, อบุลอาลิยะฮฺ, กอตาดะฮฺ และมาลิก ซึ่งรายงานเรื่องนี้จากเซด บิน อัสลัม และอิบนุ เซด อธิบายว่า หมายถึง เมื่อมันเคลื่อนไป[359]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ในดังกล่าวนั้นเป็นการสาบาน สำหรับผู้ที่มีปัญญามิใช่หรือ?** ﴿ คำว่า ذِي حِجْر หมายถึง ผู้มีสติปัญญา มีเหตุมีผล มีวิจารณญาณ และมีศาสนา ที่เรียกสติปัญญาว่าฮิจญ์รฺ (حِجْر) นั้น เนื่องจากเป็นสิ่งที่ขัดขวางบุคคลจากสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการกระทำหรือคำพูด คำว่า ฮิจญ์รุลบัยตฺ (حِجْرُ البَيْتِ)[360] ก็มาจากความหมายเดียวกันนี้ เพราะมันป้องกันไม่ให้ผู้เฏาะวาฟเดินเข้าไปชิดกับส่วนของผนัง (กะอฺบะฮฺ) ด้านที่หันไปทางเมืองชาม นอกจากนี้ คำว่า ฮิจรุลยะมามะฮฺ (حِجْر اليَمَامَة)[361] ก็เช่นเดียวกัน คำว่า حَجَرَ ในประโยคที่ว่า حَجَرَ الحَاكِمُ عَلَى فُلَانٍ (ผู้พิพากษามีคำสั่งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ) ก็ใช้ในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ผู้พิพากษาห้ามมิให้เขากระทำบางสิ่งบางอย่าง หรือพระดำรัสต่อไปนี้ก็เช่นเดียวกัน

---

356. หมายถึง เสียชีวิต (ชะฮีด) ในหนทางของอัลลอฮฺ - *ผู้แปล*
357. ฟัตฮุลบารี 2/530, อะหฺมัด 2/224
358. อัฏฏอบารี 24/397, 398
359. อัฏฏอบารี 24/401
360. ที่รู้จักกันในชื่อ ฮิจญ์รฺอิสมาอีล เป็นส่วนหนึ่งของกะอฺบะฮฺ - *ผู้แปล*
361. ชื่อเมืองในอดีต เป็นที่ตั้งของเมืองริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบียในปัจจุบัน - *ผู้แปล*

﴿ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴾

"และมลาอิกะฮฺจะกล่าวว่า สวรรค์จะถูกห้ามอย่างเด็ดขาดสำหรับพวกเขา"[362]

ตัวอย่างทั้งหมดนี้เป็นการใช้คำในลักษณะเดียวกัน และให้ความหมายใกล้เคียงกัน

คำสาบานในที่นี้เกี่ยวกับเวลาของการทำอิบาดะฮฺ และตัวของอิบาดะฮฺเอง เช่น ฮัจญ์ การละหมาด และการงานอื่นๆ ซึ่งบ่าวผู้มีตักวา เชื่อฟัง เกรงกลัว และถ่อมตัวต่อพระองค์พึงกระทำ โดยแสวงหาความพึงพอพระทัยของพระองค์ เพื่อจะได้ใกล้ชิดพระองค์มากขึ้น

กล่าวถึงการทำลายล้างกลุ่มชนอ๊าด

หลังจากที่กล่าวถึงคนเหล่านั้น (ผู้ยำเกรง) ตลอดจนอิบาดะฮฺและการเชื่อฟังของพวกเขา อัลลอฮฺก็ตรัสว่า ﴾ **เจ้าไม่เห็นหรอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอ๊าดอย่างไร ?** ﴿ คนเหล่านี้คือผู้ที่กบฏ ดื้อรั้น หยิ่งโอหัง ไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺ ปฏิเสธศาสนทูตของพระองค์ และปฏิเสธคัมภีร์ของพระองค์ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสถึงวิธีที่พระองค์ทรงทำลายพวกเขาจนราบคาบ และทำให้พวกเขากลายเป็นเพียงเรื่องราวในอดีตที่ได้รับการกล่าวถึงและเป็นบทเรียน โดยอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เจ้าไม่เห็นหรอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้ากระทำต่อพวกอ๊าดอย่างไร ? (แห่ง) อิร็อม พวกมีเสาหินสูงตระหง่าน** ﴿ คนเหล่านี้คือกลุ่มชนอ๊าดในยุคแรก ซึ่งเป็นลูกหลานของ อ๊าด บิน อิร็อม บิน เอาศฺ บิน ซาม บิน นูหฺ ดังที่ อิบนุ อิสฮาก กล่าวไว้[363] พวกเขาคือกลุ่มชนที่อัลลอฮฺทรงส่งฮูดผู้เป็นรอซูลไปเรียกร้องเชิญชวน แต่พวกเขาปฏิเสธและต่อต้าน ดังนั้น อัลลอฮฺจึงทรงช่วยฮูดและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้พ้นจากกลุ่มชนเหล่านั้น แล้วพระองค์ก็ทรงทำลายล้างพวกอ๊าดด้วยลมที่รุนแรง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۝٧ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ۝٨ ﴾

"พระองค์ทรงให้ภัยนั้นเกิดขึ้นแก่พวกเขาเจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน แล้วเจ้าจะเห็นหมู่ชนนั้นนอนตายอยู่เช่นนั้น ประหนึ่งต้นอินทผลัมที่ล้มระเนระนาด ⑦ แล้วเจ้าเห็นอะไรหลงเหลือสำหรับพวกเขาบ้าง ⑧"[364]

---

362. ซูเราะฮฺ อัลฟุรกอน อายะฮฺที่ 22

363. อัฏฏอบารี 24/404

364. ซูเราะฮฺ อัลฮากเกาะฮฺ อายะฮฺที่ 7-8

ทั้งนี้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงเรื่องราวของพวกอ๊าดในอัลกุรอานหลายจุด เพื่อให้ผู้ศรัทธาได้เรียนรู้บทเรียนจากความพินาศของพวกเขา

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **(แห่ง) อิร็อม พวกมีเสาหินสูงตระหง่าน** ﴾ เป็นคำอธิบายที่เพิ่มความกระจ่างว่าแท้จริงแล้วพวกเขาเป็นใคร ส่วนพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **พวกมีเสาหินสูงตระหง่าน** ﴾ ก็เนื่องจากว่าพวกเขาเคยอาศัยอยู่ในกระโจมที่มีเสาค้ำมั่นคง พวกเขาเป็นกลุ่มคนที่มีรูปร่างลักษณะที่กำยำแข็งแกร่งที่สุดในยุคนั้น และมีอำนาจมากที่สุด ดังนั้น ฮูดจึงเตือนให้พวกเขาสำนึกถึงความโปรดปรานนี้ และแนะนำให้ใช้ความโปรดปรานเหล่านั้นเพื่อการเชื่อฟังพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเขา โดยเขากล่าวว่า

﴿ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾

“และพวกท่านจงระลึกเถิด ขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทนมาหลังจากประชาชาติของนูหฺ และได้ทรงเพิ่มพละกำลังแก่พวกท่านในด้านรูปร่าง ดังนั้น พวกท่านจงระลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮฺเถิด เพื่อว่าพวกท่านจะได้รับความสำเร็จ”[365]

และดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ﴾

“ส่วนพวกอ๊าดนั้น พวกเขาได้หยิ่งผยองในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรม และพวกเขากล่าวว่า ผู้ใดจะมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเรา?”[366]

และในซูเราะฮฺนี้อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ซึ่งเยี่ยงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ** ﴾ หมายถึง เผ่าดังกล่าวนี้ไม่มีผู้ใดถูกสร้างขึ้นเหมือนพวกเขาในดินแดนต่างๆ เนื่องจากความแข็งแกร่ง พลังอำนาจ และรูปร่างที่ใหญ่โตของพวกเขา

มุญาฮิด กล่าวว่า อิร็อมเป็นชนชาติโบราณที่เป็นชนกลุ่มแรกๆ ของพวกอ๊าด ส่วนกอตาดะฮฺ บิน ดิอามะฮฺ และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า อิร็อมหมายถึงกลุ่มที่ปกครองอาณาจักรอ๊าด ซึ่งความเห็นนี้เป็นคำอธิบายที่ดีและมีน้ำหนัก

---

365. ซูเราะฮฺ อัลอะอฺรอฟ อายะฮฺที่ 69
366. ซูเราะฮฺ ฟุศศิลัต อายะฮฺที่ 15

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ซึ่งเยี่ยงนั้นมิได้ถูกสร้างตามหัวเมืองต่าง ๆ** ﴾ อิบนุ เซด อธิบายว่าสรรพนามนี้ (ที่ระบุในคำว่า **مِثْلُهَا**) หมายถึง เสาต่างๆ (**العِمَاد**) เนื่องจากความสูงสง่าของพวกมัน โดยพวกเขาสร้างเสาหินขึ้นตามเนินเขาในลักษณะที่ไม่เคยมีการสร้างเช่นนั้นในที่ดินแดนต่างๆ มาก่อน[367] ในขณะที่ กอตาดะฮฺ และอิบนุ ญะรีรฺ อธิบายว่าสรรพนามดังกล่าวกลับไปยังคำว่า ชนเผ่า (**القَبِيلَة**) คือ ไม่มีชนเผ่าใดที่ถูกสร้างขึ้นในดินแดนต่างๆ เหมือนชนเผ่านี้ในช่วงเวลานั้น[368] ความเห็นหลังนี้คือคำอธิบายที่ถูกต้อง ส่วนคำกล่าวของอิบนุ เซด และผู้ที่เห็นด้วยกับทรรศนะของเขานั้นเป็นทรรศนะที่อ่อน เพราะหากความหมายเป็นเช่นนั้น พระองค์ก็คงตรัสว่า **التي لَمْ يُعْمَلْ مِثْلُهَا فِي البِلاد** (ซึ่งสิ่งที่คล้ายกันนี้มิได้ถูกสร้างขึ้นตามหัวเมืองต่างๆ)[369] แต่ในอายะฮฺนี้พระองค์ตรัสว่า ﴿ **لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي البِلاد** ﴾

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกษะมูดผู้สกัดหิน ณ หุบเขา** ﴾ หมายถึง พวกเขาสกัดหินในหุบเขา อิบนุอับบาสกล่าวว่า พวกเขาแกะสลักและสกัดหินเหล่านั้น[370] มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัฏเฏาะฮาก และอิบนุ เซด ก็กล่าวเช่นนั้น[371] ซึ่งคำว่า (**جَابُوا**) ในอายะฮฺนี้มีรากศัพท์เดียวกันกับกรณีของคำกล่าวที่ว่า **مُجْتَابِي النِّمَار** (ผู้สวมใส่เสื้อผ้าลายทางที่ทำจากขนสัตว์) เนื่องจากมีการตัดผ้าเป็นช่องสำหรับสวมใส่ และเช่นเดียวกับคำว่า **اجْتَابَ الثَّوْبَ** ซึ่งหมายถึง เปิดผ้าออกเป็นช่อง คำว่า **الجَيْبُ** (ส่วนที่เป็นช่องเปิดในเสื้อผ้า) ก็มาจากคำเดียวกัน ในอีกอายะฮฺหนึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ ﴾

"และพวกท่านสกัดภูเขาเป็นที่อยู่อาศัยอย่างชำนาญ"[372]

กล่าวถึงฟิรฺเอาน์ (ฟาโรห์)

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และฟิรฺเอาน์ ผู้มีไพร่พลคอยสนับสนุน** ﴾ อัลเอาฟีรายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า เขากล่าวว่า อัลเอาตาด (**الأَوْتَاد**) หมายถึง ไพร่พลที่สนับสนุนให้ฟิรฺเอาน์มีอำนาจ[373] กล่าวกันว่าฟิรฺเอาน์ตอกมือและเท้าของพวกเขาด้วยหมุดเหล็ก (เอาตาด)

---

367. อัฏฏอบารี 24/406
368. อัฏฏอบารี 24/406
369. กล่าวคือ หากสรรพนามที่ปรากฏในคำว่า مثلها หมายถึง เสาต่างๆ (العماد) อายะฮฺนี้คงใช้คำว่า يُعْمَل ซึ่งเหมาะกับการสร้างวัตถุมากกว่าคำว่า يُخْلَق ที่ใช้กับการสร้างสิ่งมีชีวิต - *ผู้แปล*
370. อัฏฏอบารี 24/408
371. อัฏฏอบารี 24/408
372. ซูเราะฮฺ อัชชุอะรออ์ อายะฮฺที่ 149
373. อัฏฏอบารี 24/409

มุญาฮิดก็กล่าวเช่นเดียวกันว่า ฟิรฺเอาน์ตอกพันธนาการผู้คนด้วยหมุดเหล็ก[374] สะอีด บิน ญุเบรฺ, อัลฮะซัน และอัสสุดดีย์ ก็ระบุเช่นเดียวกัน[375]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **บรรดาผู้กระทำการละเมิดตามหัวเมืองต่าง ๆ แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในหัวเมืองเหล่านั้น** ﴿ กล่าวคือ พวกเขาสร้างความวุ่นวาย หยิ่งยโส ก่อความเสียหายในแผ่นดิน และทำร้ายผู้คน ﴾ **ดังนั้น พระเจ้าของเจ้าจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดต่อพวกเขา** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงส่งความทุกข์ทรมานลงมาจากชั้นฟ้าไปยังพวกเขา และลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษที่รุนแรง ซึ่งคู่ควรกับเหล่าอาชญากรผู้ปฏิเสธ

พระผู้เป็นเจ้าทรงเฝ้าดูอยู่เสมอ

ในส่วนของคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นอน** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง พระองค์ทรงได้ยินและทรงเห็น[376] หมายความว่า พระองค์ทรงเฝ้าดูสิ่งถูกสร้างในสิ่งที่พวกเขากระทำ โดยพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาในโลกดุนยาและในโลกหน้าตามสิ่งที่แต่ละคนแสวงหา แล้วสิ่งถูกสร้างทั้งหมดก็จะมาเข้าเฝ้าพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงพิพากษาพวกเขาด้วยความยุติธรรม และตอบแทนทุกคนด้วยสิ่งที่เขาสมควรได้รับ และพระองค์ทรงบริสุทธิ์จากความอยุติธรรมและการกดขี่ข่มเหง

﴿ فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي
أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ
﴿١٦﴾ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ
﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ ﴾

374. อัฏฏอบารี 24/409
375. อัฏฏอบารี 24/409
376. อัฏฏอบารี 24/411

15. ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา โดยทรงให้เกียรติเขาและทรงโปรดปรานเขา เขาก็จะกล่าวว่าพระเจ้าของฉันทรงยกย่องฉัน

16. แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขา โดยทรงให้การครองชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขา เขาก็จะกล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงดูแคลนฉัน

17. มิใช่เช่นนั้นหรอก แต่ว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก

18. และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน

19. และพวกเจ้ากินมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง

20. และพวกเจ้ารักสมบัติกันอย่างมากมาย

ความมั่งคั่งและความยากจนล้วนเป็นบททดสอบ และมิได้เป็นการบ่งบอกว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้เกียรติหรือดูแคลนผู้ใด

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงปฏิเสธความเชื่อของมนุษย์ที่ว่า หากอัลลอฮฺประทานปัจจัยยังชีพมากมายแก่ผู้ใดเพื่อทดสอบเขา ก็หมายความว่าพระองค์ทรงให้เกียรติเขา ซึ่งความจริงมิได้เป็นเช่นนั้น แต่เป็นการทดลองและทดสอบ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ۝٥٥ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ۝٥٦ ﴾

"พวกเขาคิดหรือว่า แท้จริง สิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา เช่น ทรัพย์สมบัติ และลูกหลานนั้น (55) เราได้รีบเร่งให้ความดีต่าง ๆ แก่พวกเขากระนั้นหรือ? เปล่าเลย! แต่ทว่าพวกเขาไม่มีความรู้สึกหรือ (56)"[377]

ในทางกลับกัน หากอัลลอฮฺ ﷻ ทรงทดสอบโดยการลดปัจจัยยังชีพ เขาก็เชื่อว่านั่นเป็นเพราะอัลลอฮฺทรงดูแคลนเขา อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ كَلَّا **"เปล่าเลย"** ﴾ หมายถึงความจริงมิได้เป็นอย่างที่เขาอ้าง ทั้งในเรื่องนี้และเรื่องนั้น เพราะแท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ ประทาน

377. ซูเราะฮฺ อัลมุอฺมินูน อายะฮฺที่ 55-56

ทรัพย์สมบัติทั้งแก่ผู้ที่พระองค์ทรงรักและผู้ที่พระองค์ไม่ทรงรัก ในทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงลดปัจจัยยังชีพจากผู้ที่พระองค์ทรงรักและผู้ที่พระองค์ไม่ทรงรัก ประเด็นสำคัญคือการเชื่อฟังอัลลอฮฺไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใดก็ตาม หากมีความมั่งคั่งก็ขอบคุณอัลลอฮฺสำหรับสิ่งนั้น และหากยากจนก็อดทน

ส่วนหนึ่งจากความชั่วร้ายที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินเงินทอง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แต่ว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก** ﴾ อบูดาวูดบันทึกจากสะฮฺล บิน สะอีด เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ »

"ฉันและผู้ที่อุปการะเด็กกำพร้า จะอยู่เช่นทั้งสอง (นิ้ว) นี้ในสวรรค์"

แล้วท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ก็ชูนิ้วกลางและนิ้วชี้คู่กัน[378]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน** ﴾ หมายถึง พวกเขาไม่ได้ชักชวนให้ปฏิบัติต่อคนจนและผู้ขัดสนด้วยความเมตตา และไม่สนับสนุนซึ่งกันและกันให้ทำเช่นนั้น

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และพวกเจ้ากินมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง** ﴾ หมายถึงโดยไม่สนใจว่าจะมาจากทางใด ด้วยวิธีการที่ฮะลาลหรือฮะรอม ﴿ **และพวกเจ้ารักสมบัติกันอย่างมากมาย** ﴾ คำว่า حُبًّا جَمًّا หมายถึง حُبًّا كَثِيرًا (รักอย่างมากมาย) นักวิชาการบางส่วนอธิบายเพิ่มเติมว่าหมายถึง حُبًّا كَثِيرًا فَاحِشًا (รักอย่างมากมายจนน่าเกลียด)

﴿ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا
﴿٢٢﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ
﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ

378. อบูดาวูด 5/356

أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾
ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾
وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

21. หามิได้ เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง

22. และพระเจ้าของเจ้ามาพร้อมทั้งมลาอิกะฮฺด้วยเป็นแถว ๆ

23. และวันนั้น นรกญะฮันนัมจะถูกนำมาให้ปรากฏ ในวันนั้น มนุษย์จะระลึกขึ้นมาได้ แต่การระลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร

24. เขาจะกล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันได้ทำความดีไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉัน

25. แล้วในวันนั้น ไม่มีผู้ใดลงโทษเช่นการลงโทษของพระองค์

26. และไม่มีผู้ใดผูกมัดเช่นการผูกมัดของพระองค์

27. โอ้ ชีวิตที่สงบนิ่ง

28. จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้าด้วยความยินดีและเป็นที่ปีติเกิด

29. แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของข้าเถิด

30. และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเถิด

ในวันกิยามะฮฺ ทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามสิ่งที่ได้กระทำ ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งถึงสิ่งความน่าสะพรึงกลัวที่จะเกิดขึ้นในวันกิยามะฮฺ โดยพระองค์ตรัสว่า ﴾ **หามิได้** ﴿ หมายถึง ความจริงที่จะเกิดขึ้นก็คือ ﴾ **เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สั่นสะเทือนเป็นผุยผง** ﴿ กล่าวคือ เมื่อแผ่นดินและภูเขาจะถูกแปรสภาพให้ราบเรียบเสมอกัน และทุกชีวิตจะลุกขึ้นจากหลุมศพเพื่อไปหาพระเจ้าของพวกเขา ﴾ **และพระเจ้าของเจ้ามา** ﴿ เพื่อทรงพิพากษาระหว่างทุกสรรพสิ่ง หลังจากที่พวกเขาร้องขอให้ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในบรรดาลูกหลานของอาดัม นั่นคือมุฮัมมัด ﷺ ช่วยวิงวอนต่ออัลลอฮฺให้ทรงเริ่มการพิพากษาเสียที สิ่งนี้จะเกิดขึ้น

หลังจากที่พวกเขาร้องขอต่อศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ท่านอื่นๆ คนแล้วคนเล่า แต่พวกเขาทั้งหมดจะพูดว่า "ฉันไม่สามารถทำตามคำขอของพวกท่าน" จนเมื่อพวกเขาร้องขอมุฮัมมัด ﷺ ท่านก็จะกล่าวว่า "ฉันจะทำสิ่งนี้เอง ฉันจะทำสิ่งนี้เอง" แล้วท่านก็ไปชะฟาอะฮฺ (วิงวอนขอ) ณ อัลลอฮฺ เพื่อให้ทรงเริ่มการพิพากษา และอัลลอฮฺก็จะทรงตอบรับคำขอดังกล่าว[379] นี่เป็นชะฟาอะฮฺครั้งแรกในบรรดาชะฟาอะฮฺที่จะได้รับอนุญาต และเป็น **الْمَقَامُ الْمَحْمُود** (ตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ) ดังที่ได้อธิบายไปแล้วในซูเราะฮฺซุบฮานะ[380] หลังจากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงมาเพื่อพิพากษาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และมลาอิกะฮฺก็จะยืนเรียงแถวเป็นระเบียบ

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **และวันนั้น นรกญะฮันนัมจะถูกนำมาให้ปรากฏ** ﴾ อิมามมุสลิม บิน อัลฮัจญาจ ได้บันทึกรายงานในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขาจาก อับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك يَجُرُّونَهَا »

"ในวันนั้น นรกจะถูกนำมาใกล้ โดยที่นรกนั้นจะมีสายจูงเจ็ดหมื่นสาย และแต่ละสายจูงจะมีมลาอิกะฮฺเจ็ดหมื่นท่านคอยฉุดลากมัน"[381]

อัตติรมิซี ก็บันทึกรายงานนี้เช่นเดียวกัน[382]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **ในวันนั้น มนุษย์จะระลึกขึ้นมาได้** ﴾ หมายถึง มนุษย์จะนึกถึงการงานและสิ่งที่ตนเคยกระทำไว้ในอดีต ﴿ **แต่การระลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร** ﴾ หมายถึง การระลึกนั้นจะเกิดประโยชน์แก่เขาได้อย่างไร

พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **เขาจะกล่าวว่า โอ้ ถ้าฉันได้ทำความดีไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตของฉัน** ﴾ หมายถึง หากเขาเป็นผู้ที่ฝ่าฝืนไม่เชื่อฟังอัลลอฮฺ เขาจะเสียใจกับบาปความผิดที่ได้กระทำ และหากเขาเป็นผู้ที่เชื่อฟังพระองค์ เขาจะหวังว่าน่าจะทำสิ่งที่เป็นความดีมากกว่าที่เคยทำ ดังรายงานที่อิมามอะหฺมัด บิน ฮันบัล บันทึกจากมุฮัมมัด บิน อบีอมีเราะฮฺ ซึ่งเป็นหนึ่งในเศาะฮาบะฮฺของท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เขากล่าวว่า "หากบ่าวคนหนึ่งก้มหน้าของเขา (ก้มสุญูด) ตั้งแต่วันที่เขาเกิดจนถึงวันที่เขาตายอย่างชายชรา ด้วยความภักดีต่ออัลลอฮฺ ใน

---

379. อะหฺมัด 1/282
380. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออ์ - *ผู้แปล*
381. มุสลิม 4/2184
382. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 7/294

วันกิยามะฮฺเขาจะรู้สึกว่าการกระทำนี้เป็นสิ่งเล็กน้อยมาก และจะอยากกลับไปในโลกดุนยาเพื่อที่เขาจะได้รับรางวัลและค่าตอบแทนมากขึ้น"[383]

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แล้วในวันนั้น ไม่มีผู้ใดลงโทษเช่นการลงโทษของพระองค์** ﴿ หมายถึง ไม่มีผู้ใดลงโทษรุนแรงมากไปกว่าอัลลอฮฺที่ทรงลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนพระองค์ ﴾ **และไม่มีผู้ใดผูกมัดเช่นการผูกมัดของพระองค์** ﴿ หมายถึง ไม่มีผู้ใดที่ลงโทษและผูกมัดอย่างสาหัสยิ่งไปกว่าอัซซะบานิยะฮฺ (มลาอิกะฮฺ) ที่ลงโทษบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา ส่วนนี้เกี่ยวกับเหล่าอาชญากรและผู้กระทำความผิด

แต่สำหรับวิญญาณที่บริสุทธิ์สงบนิ่งและยึดมั่นกับสัจธรรมความถูกต้องนั้น จะได้รับการเรียกขานว่า ﴾ **โอ้ ชีวิตที่สงบนิ่ง จงกลับมายังพระเจ้าของเจ้า** ﴿ หมายถึง จงกลับไปอยู่ใกล้พระองค์ และรับรางวัลและสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับบ่าวของพระองค์ในสรวงสวรรค์ ﴾ **ด้วยความยินดี** ﴿ หมายถึง โดยที่ตัวเขามีความยินดี ﴾ **และเป็นที่ปีติเถิด** ﴿ หมายถึง เขาพึงพอใจในการตอบแทนของอัลลอฮฺ และพระองค์ก็ทรงพอพระทัยต่อเขา และทรงทำให้เขามีความพอใจ ﴾ **แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของข้าเถิด และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเถิด** ﴿ สิ่งนี้จะถูกกล่าวแก่เขาในขณะที่วิญญาณกำลังจะออกจากร่าง และในวันกิยามะฮฺด้วยเช่นกัน ในทางกลับกันมลาอิกะฮฺก็จะแจ้งข่าวดีแก่ผู้ศรัทธาในเวลาที่เขาจะตายและเมื่อเขาฟื้นจากความตาย ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน

อิบนุ อบีฮาติม บันทึกจากอิบนุ อับบาส ระบุว่าพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของข้าเถิด และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของข้าเถิด** ﴿ นี้ประทานลงมาในขณะที่อบูบักรฺนั่งอยู่ แล้วเขาก็กล่าวว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ สิ่งนี้ช่างดีเหลือเกิน" ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ จึงกล่าวกับเขาว่า "คำพูดนี้จะถูกกล่าวแก่ท่าน"[384]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฟัจญ์รฺ
การสรรเสริญและการขอบคุณทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ

383. อะหฺมัด 4/185

384. อัดดุรรุลมันษูรฺ 8/513

تفسير سورة البلد

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลบะลัด

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة البلد

ซูเราะฮฺ อัลบะลัด

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ
وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ
عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ
أَحَدٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

1. ข้าขอสาบานด้วยเมืองนี้

2. และเจ้านั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้

3. และขอสาบานด้วยผู้ให้กำเนิด และสิ่งที่เขาให้กำเนิด

4. โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญความยากลำบาก

5. เขาคิดว่า ไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือเขากระนั้นหรือ?

6. เขาจึงกล่าวว่า ฉันได้ผลาญทรัพย์สมบัติมามากมายแล้ว

7. เขาคิดว่า ไม่มีผู้ใดเห็นเขากระนั้นหรือ?

8. เรามิได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาหรอกหรือ?

9. และลิ้น และริมฝีปากทั้งสองด้วย

10. และเราได้ชี้แนะทางสองทางแก่เขาแล้ว (ทั้งความดีและความชั่ว)

สาบานด้วยความศักดิ์สิทธิ์ของเมืองมักกะฮฺว่า มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาในความยากลำบาก

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานด้วยมักกะฮฺ มารดาของเมืองต่างๆ แม้ว่าจะอยู่ในช่วงเวลาปกติ (ไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาเดือนต้องห้าม) เพื่อแสดงถึงตำแหน่งและความยิ่งใหญ่ของเมืองนี้เมื่ออยู่ในช่วงเวลาต้องห้าม คุซัยฟ์ รายงานจากมุญาฮิด ﴿ **ข้าขอสาบานด้วยเมืองนี้** ﴾ คำว่า (لا) (แปลว่า ไม่) เป็นการตอบโต้พวกกุเรช ว่า ﴿ **ข้าขอสาบานด้วยเมืองนี้** ﴾[385] ซะบีบ บิน บิชรฺ รายงานจากอิกริมะฮฺ จากอิบนุ อับบาส ว่า ﴿ **ข้าขอสาบานด้วยเมืองนี้** ﴾ "เมืองนี้หมายถึง มักกะฮฺ" ส่วนอายะฮฺ ﴿ **และเจ้านั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้** ﴾ อิบนุ อับบาส อธิบายว่า "หมายถึง เจ้า โอ้ มุฮัมมัด! เป็นที่อนุญาตให้ต่อสู้ในเมืองนี้ได้"[386]

มีรายงานทำนองนี้จาก สะอีด บิน ญุเบรฺ, อบูศอลิหฺ, อะฏิยะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์ และอิบนุ เซด,[387] อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า "อัลลอฮฺทรงอนุญาตให้ท่านนบี ﷺ ต่อสู้ได้ในเวลาช่วงหนึ่งของกลางวัน"[388] ความหมายของสิ่งที่นักวิชาการเหล่านี้ได้อธิบายนั้นถูกระบุในฮะดีษที่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าเศาะฮีฮฺ ซึ่งท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า

« إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَّمَهُ اللهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، فَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَا يُعضَد شَجَرُهُ وَلَا يُخْتَلَى خَلَاهُ. وَإِنَّمَا أُحِلَّتْ لِي

385. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/517

386. อัลกุรฏุบี 20/60 และ อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/518

387. อัลกุรฏุบี 20/60 และ อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/518

388. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/518

سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، وَقَدْ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالأَمْسِ، أَلا فَلْيُبَلِّغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ »

"แท้จริง อัลลอฮฺทรงทำให้เมืองนี้เป็นเขตต้องห้ามตั้งแต่วันที่พระองค์ได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ดังนั้น มันจึงมีสถานะเป็นเขตต้องห้ามด้วยการกำหนดของอัลลอฮฺจนถึงวันกิยามะฮฺ ไม่อนุญาตให้โค่นต้นไม้ในเขตดังกล่าว และห้ามตัดพุ่มไม้และหญ้า ทั้งนี้เป็นที่อนุญาตให้ฉัน (ต่อสู้) ได้เพียงช่วงหนึ่งของเวลากลางวันเท่านั้น วันนี้การเป็นเขตต้องห้ามของเมืองนี้ได้กลับคืนสถานะเดิมเช่นเดียวกับสถานะการเป็นเขตต้องห้ามก่อนหน้านี้ ดังนั้น ผู้ที่ได้ยินเรื่องนี้จงแจ้งให้ผู้ที่ไม่อยู่ที่นี้ตอนนี้"[389]

ในอีกสำนวนหนึ่งของฮะดีษนี้ ระบุว่า

« فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّص بِقِتَالِ رَسُولِ اللَّهِ فَقُولُوا: إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لِرَسُولِهِ وَلَمْ يَأْذَنْ لَكُمْ »

"ดังนั้น หากผู้ใดจะใช้การต่อสู้ของท่านรอซูลลุลลอฮฺเป็นข้ออ้าง ก็จงบอกเขาว่าอัลลอฮฺทรงอนุญาตแก่รอซูลของพระองค์เท่านั้น และไม่อนุญาตแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด"[390]

ส่วนพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ **และขอสาบานด้วยผู้ให้กำเนิด และสิ่งที่เขาให้กำเนิด** ﴾ มุญาฮิด, อบูศอลิหฺ, กอตาดะฮฺ, อัฏเฏาะฮาก, ซุฟยาน อัษเษารี, สะอีด บิน ญุเบรฺ, อัสสุดดีย์, อัลฮะซัน อัลบัศรี, คูซัยฟฺ, ชุเราะฮฺบีล บิน สะอัด และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า "ผู้ให้กำเนิดคือ อาดัม และสิ่งที่เขาให้กำเนิดคือลูกหลานของเขา"[391] ทรรศนะที่มีรายงานจากมุญาฮิดและคนอื่นๆ ข้างต้นเป็นทรรศนะที่ดีและมีน้ำหนัก เพราะเมื่ออัลลอฮฺทรงสาบานด้วยมักกะฮฺ มารดาแห่งเมืองต่างๆ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยแล้ว จากนั้นพระองค์ก็สาบานด้วยผู้อยู่อาศัย ซึ่งก็คืออาดัมบิดาของมนุษยชาติและลูกหลานของเขา

อบูอิมรอน อัลเญานี กล่าวว่า "หมายถึง อิบรอฮีมและลูกหลานของเขา" อิบนุ ญะรีรฺได้บันทึกคำกล่าวนี้[392] เช่นเดียวกับ อิบนุ อบีฮาติม และอิบนุ ญะรีรฺได้เลือกทรรศนะที่ว่าหมายถึงบิดาโดยทั่วและลูกของเขา ความหมายนี้ก็เป็นที่ยอมรับเช่นกัน[393]

---

389. ฟัตฮุลบารี 4/56
390. ฟัตฮุลบารี 1/238
391. อัลกุรฏุบี 20/61, อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/519, อัฏฏอบารี 24/432
392. อัฏฏอบารี 24/433
393. อัฏฏอบารี 24/433

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญความยากลำบาก** ﴾ อิบนุ อบีนะญีหฺ, อิบนุ ญุร็อยจญ์ และอะฏออฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส เกี่ยวกับวลี فِي كَبَدٍ ว่า หมายถึง "เขาถูกสร้างมาด้วยความยากลำบาก เจ้าไม่เห็นหรือว่า..." จากนั้นอิบนุ อับบาสก็กล่าวถึงการเกิดของมนุษย์ และการงอกของฟันของเขา[394] มุญาฮิดกล่าวว่า (فِي كَبَدٍ) หมายถึง จากอสุจิหยดหนึ่ง ก็กลายเป็นก้อนเลือด แล้วกลายเป็นก้อนเนื้อ ถูกสร้างขึ้นอย่างยากลำบาก จากนั้นมุญาฮิดกล่าวว่า "สิ่งนี้คล้ายกับคำดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ﴾

"มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความลำบาก และได้คลอดเขาด้วยความยากลำบาก"[395]

และนางก็ให้นมเขาด้วยความยากลำบาก และการดำรงชีพที่ต้องดิ้นรนและมีความยากลำบาก" สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า ﴿ **โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญความยากลำบาก** ﴾ หมายถึง "บนความยากลำบากและขวนขวายดิ้นรนแสวงหาการดำรงชีพ" อิกริมะฮฺกล่าวว่า "ในความยากลำบากและความยาวนาน"

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า "หมายถึง **فِي مشقة** ในความยากลำบาก"[396] มีรายงานจากอัลฮะซันว่าเขากล่าวว่า "หมายถึงการดิ้นรนอดทนต่อความยากลำบากของดุนยาและความรุนแรงหนักหน่วงในโลกอาคิเราะฮฺ"[397]

มนุษย์อยู่ภายใต้อำนาจของอัลลอฮฺ ﷻ และความเอื้ออาทรของพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือเขากระนั้นหรือ?** ﴾ อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า "อายะฮฺ ﴿ **เขาคิดว่า ไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือเขากระนั้นหรือ?** ﴾ หมายความว่า ไม่มีใครสามารถเอาทรัพย์สมบัติของเขาไปได้" กอตาดะฮฺ กล่าวว่า "﴿ **เขาคิดว่า ไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถเหนือเขากระนั้นหรือ?** ﴾ นั่นคือการที่ลูกหลานอาดัมคิดว่า เขาจะไม่ถูกถามเกี่ยวกับทรัพย์สมบัติของเขาว่าได้มาอย่างไร? และใช้ไปอย่างไร?"[398]

---

394. อัฏฏอบารี 24/434
395. ซูเราะฮฺ อัลอะห์กอฟ อายะฮฺที่ 15
396. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/520
397. อัฏฏอบารี 24/433
398. อัฏฏอบารี 24/436

ส่วนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เขาจึงกล่าวว่า ฉันได้ผลาญทรัพย์สมบัติมามากมายแล้ว** ﴾ หมายถึง ลูกหลานอาดัมจะกล่าวว่า "ฉันใช้ทรัพย์สมบัติไปอย่างมากมาย" ซึ่งเป็นทรรศนะของมุญาฮิด, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัสสุดดีย์ และอีกหลายท่าน[399] ส่วนอายะฮฺ ﴿ **เขาคิดว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขากระนั้นหรือ?** ﴾ มุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึง "เขาคิดว่าอัลลอฮฺผู้ทรงอำนาจและยิ่งใหญ่ไม่เห็นเขากระนั้นหรือ?" นักวิชาการสะลัฟท่านอื่นๆ ก็ได้กล่าวทำนองเดียวกันนี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **เรามิได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขาหรอกหรือ?** ﴾ หมายถึง ให้เขามองเห็นด้วยตาทั้งสองข้าง (และลิ้น) หมายถึง ให้เขาสามารถพูดและแสดงออกถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจ ﴿ **และริมฝีปากทั้งสอง** ﴾ เพื่อช่วยให้เขาสามารถพูด กินอาหาร และทำให้ใบหน้าและปากของเขาสวยงาม

ความสามารถในการแยกแยะระหว่างความดีและความชั่ว ถือเป็นเนียะอฺมัต

﴿ **และเราได้ชี้แนะทางสองทางแก่เขาแล้ว** ﴾ คำว่า النَّجْدَيْنِ หมายถึง สองทาง ซุฟยาน อัษเษารี รายงานจากอาศิม จากซิรรฺ จากอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด ว่า ﴿ **และเราได้ชี้แนะทางสองทางแก่เขาแล้ว** ﴾ หมายถึง ความดีและความชั่ว[400] มีรายงานที่คล้ายกันนี้จากอะลี, อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ อบูวาอิล, อบูศอลิหฺ มุฮัมมัด บิน กะอฺบ, อัฎเฎาะฮาก และอะฏออฺ อัลคุรอซานี และอีกหลายคน อายะฮฺนี้คล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ إِنَّا خَلَقْنَا الإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝٢ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝٣ ﴾

"แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์จากน้ำเชื้อผสมหยดหนึ่ง เพื่อเราได้ทดสอบเขา ดังนั้น เราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น ② แท้จริง เราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บางทีเขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางทีเขาก็เป็นผู้เนรคุณ ③"[401]

399. อัฏฏอบารี 24/436

400. อัฏฏอบารี 24/437

401. ซูเราะฮฺ อัลอินซาน อายะฮฺที่ 2-3

﴿ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾
أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ مِسْكِينًا
ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا
بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾ ﴾

11. กระนั้นก็ดี เขาก็ยังไม่พากเพียรบนทางลำบาก

12. และอันใดเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ว่า ทางลำบากนั้นคืออะไร?

13. คือการปล่อยทาส

14. หรือการให้อาหารในวันยากลำบากแห่งความหิวโหย

15. แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด

16. หรือคนยากจนขัดสนที่มอมอยู่กับฝุ่นดิน

17. แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา และตักเตือนกันให้มีความอดทน และตักเตือนกันให้มีความเมตตา

18. ชนเหล่านี้คือ พวกฝ่ายขวา

19. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้าย

20. บนพวกเขานั้นมีไฟนรกครอบคลุมอยู่อย่างมิดชิด

ส่งเสริมให้เดินบนเส้นทางแห่งความดี

อิบนุ เซด กล่าวว่า ﴿ **กระนั้นก็ดี เขาก็ยังไม่พากเพียรบนทางลำบาก** ﴾ หมายความว่า เหตุใดเขาไม่เดินบนเส้นทางที่ปลอดภัยและทางแห่งความดีงามกันเล่า? จากนั้นพระองค์ก็

อธิบายเส้นทางนี้ โดยตรัสว่า ﴿ **และอันใดเล่าที่จะทำให้เจ้ารู้ว่า ทางลำบากนั้นคืออะไร? คือการปล่อยทาส หรือการให้อาหาร...** ﴾ อิมามอะหฺมัดบันทึกจากสะอีด บิน มัรญานะฮฺ ว่าเขาได้ยิน อบูฮุร็อยเราะฮฺ กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ إِرْبٍ مِنْهَا إِرْبًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ، حَتَّى إِنَّهُ لَيُعْتِقُ بِالْيَدِ الْيَدَ، وَبِالرِّجْلِ الرِّجْلَ، وَبِالْفَرْجِ الْفَرْجَ فَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ: أنتَ سَمِعتَ هَذَا مِنْ أَبِي هُرَيرة؟ فَقَالَ سَعِيدٌ: نَعَمْ. فَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ لِغُلَامٍ لَهُ -أَفْرَهِ غِلْمَانِهِ-: ادعُ مُطَرِّفًا. فَلَمَّا قَامَ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ: اذْهَبْ فَأَنْتَ حُرٌ لِوَجْهِ اللَّهِ. »

"ผู้ใดปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธา อัลลอฮฺจะปลดปล่อยแขนขาของเขาจากไฟนรกเหมือนที่เขาปล่อยแขนขาของทาสเป็นอิสระ นี่เท่ากับว่าพระองค์ (อัลลอฮฺ) จะปลดปล่อยมือ (จากไฟนรก) เพราะมือ (ของทาสที่เขาปล่อยให้เป็นอิสระ) และปลดปล่อยขา (จากไฟนรก) เพราะขา (ของทาสที่เขาปล่อยให้เป็นอิสระ) และปลดปล่อยอวัยวะเพศ (จากไฟนรก) เพราะอวัยวะเพศ (ของทาสที่เขาปล่อยให้เป็นอิสระ) อะลี บิน อัลฮุเซน จึงกล่าว (แก่สะอีด บิน มัรญานะฮฺ ผู้รายงานฮะดีษนี้) ว่า 'เจ้าได้ยินเรื่องนี้จากอบูฮุร็อยเราะฮฺกระนั้นหรือ?' สะอีดตอบว่า 'ใช่' จากนั้นอะลี บิน อัลฮุเซนก็กล่าวกับทาสชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนรับใช้ที่คล่องแคล่วที่สุดของเขาว่า 'ไปเรียกมุฏ็อรริฟมาสิ!' เมื่อทาสคนนั้นมายืนต่อหน้าเขา เขาก็กล่าวว่า 'จงไปเถิด เพราะ (ฉันได้ปล่อย) เจ้าให้เป็นอิสระเพื่อพระพักตร์ของอัลลอฮฺแล้ว'"[402] อัลบุคอรี, มุสลิม, อัตติรมิซี และอันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษนี้จากสะอีด บิน มัรญานะฮฺ[403]

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกจากอบูอุมามะฮฺ ซึ่งรายงานจากอัมรฺ บิน อะบะซะฮฺ ว่า อัสสุละมีได้กล่าวกับเขาว่า "จงเล่าฮะดีษหนึ่งให้เราฟังซึ่งท่านได้ยินมาจากท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ โดยเป็นฮะดีษที่ไม่มีข้อบกพร่องหรือผิดพลาด" เขา (อัมรฺ) กล่าวว่า "ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

---

402. อะหฺมัด 2/422

403. ฟัตฮุลบารี 5/174 และ 11/607, มุสลิม 2/1147, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 5/144, อันนะซาอี 3/168

« مَنْ وُلد لَهُ ثَلَاثَةُ أَوْلَادٍ فِي الْإِسْلَامِ فَمَاتُوا قَبْلَ أَنْ يَبْلُغُوا الْحِنْثَ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ، وَمَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، بَلَغَ بِهِ الْعَدُوَّ، أَصَابَ أَوْ أَخْطَأَ، كَانَ لَهُ عِتْقُ رَقَبَةٍ. وَمَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ عُضْوٍ مِنْهُ عُضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّ لِلْجَنَّةِ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ، يُدْخِلُهُ اللَّهُ مِنْ أَيِّ بَابٍ شَاءَ مِنْهَا »

"ผู้ใดมีลูกสามคน เกิดในศาสนาอิสลาม และพวกเขาทั้งหมดเสียชีวิตก่อนบรรลุศาสนภาวะ อัลลอฮฺจะให้เขาเข้าสวรรค์ด้วยความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา และผู้ใดที่หงอกขึ้นในหนทางของอัลลอฮฺ (การต่อสู้ญิฮาด) มันจะเป็นแสงสว่างสำหรับเขาในวันกิยามะฮฺ และผู้ใดที่ยิงธนูลูกศรในหนทางของอัลลอฮฺ โดยที่ไปถึงศัตรู ไม่ว่าจะถูกหรือพลาดเป้า เขาจะได้รับผลตอบแทนเทียบเท่าการปลดปล่อยทาส และผู้ใดปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธา อัลลอฮฺจะปลดปล่อยแขนขาของเขาจากไฟนรกสำหรับทุกแขนขาของทาสที่เขาปล่อย และผู้ใดเตรียมสัตว์พาหนะสองตัวในหนทางของอัลลอฮฺ (การต่อสู้ญิฮาด) แท้จริงแล้ว สวรรค์มีแปดประตู และอัลลอฮฺจะอนุญาตให้เขาเข้าประตูใดก็ได้ที่เขาเลือก"[404]

อิมามอะหฺมัด บันทึกฮะดีษนี้จากสายรายงานที่แตกต่างกัน และเป็นสายรายงานที่ดีและแข็งแรง มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **หรือการให้อาหารในวันยากลำบากแห่งความหิวโหย** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "**ذِي مَسْغَبَةٍ** หมายถึง (วัน) แห่งความหิวโหย"[405] อิกริมะฮฺ, มุญาฮิด, อัฎเฎาะฮาก, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ ต่างก็กล่าวเช่นนี้[406] และคำว่า **السَغْب** 'ซัฆบฺ' หมายถึงความหิวโหย

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **แก่เด็กกำพร้า** ﴿ หมายความว่า เขาให้อาหารในวันเช่นนี้แก่เด็กกำพร้า ﴾ **ที่เป็นญาติใกล้ชิด** ﴿ หมายความว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นเครือญาติ

---

404. อะหฺมัด 4/386

405. อัฏฏอบารี 24/443

406. อัฏฏอบารี 24/443

กับเขา อิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ, อัลฮะซัน, อัฎเฎาะฮาก และอัสสุดดีย์ ต่างก็กล่าวเช่นนี้[407] ดังที่มีฮะดีษที่รายงานโดยอิมามอะหฺมัด จากซัลมาน บิน อามิรฺ ซึ่งกล่าวว่าเขาได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« الصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَعَلَى ذِي الرَّحِمِ اثْنَتَانِ، صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ »

"การบริจาคทานแก่คนยากจนขัดสน นับเป็น (ผลบุญ) หนึ่งการบริจาค ในขณะที่หากบริจาคทานแก่เครือญาติ จะนับเป็นสอง (ผลบุญ) การบริจาค คือ (ผลบุญ) การบริจาคทาน และ (ผลบุญ) การติดต่อเครือญาติ"[408]

ทั้งอัตติรมิซีและอันนะซาอี ต่างก็บันทึกฮะดีษนี้ไว้[409] และเป็นสายรายงานที่เศาะฮีฮฺ

ส่วนอายะฮฺ ﴿ **หรือคนยากจนขัดสนที่มอมอยู่กับฝุ่นดิน** ﴾ หมายถึง คนยากจนทุกข์ยาก และใช้ชีวิตคลุกฝุ่น หมายถึง ผู้ที่อยู่ในสภาวะยากไร้ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "ذَا مَتْرَبَةٍ (ซา มัตรอบะฮฺ) คือผู้ที่ถูกทอดทิ้งตามท้องถนนซึ่งไม่มีบ้านหรือสิ่งอื่นใดที่จะปกป้องเขาจากการเปื้อนดิน"[410] อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา** ﴾ หมายความว่า นอกจากคุณลักษณะที่งดงามและการกระทำที่บริสุทธิ์เหล่านี้แล้ว เขายังเป็นผู้ศรัทธาจากใจของเขา และหวังในการตอบแทนจากอัลลอฮฺ ﷻ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَمَنْ أَرَادَ الآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴾

"และผู้ใดปรารถนาปรโลก และขวนขวายเพื่อมันอย่างจริงจังโดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาชนเหล่านั้น การขวนขวายของพวกเขาจะได้รับการชมเชย"[411]

และเช่นเดียวกับอายะฮฺ

﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴾

"ผู้ใดปฏิบัติความดี ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา..." จนจบอายะฮฺ[412]

---

407. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/525
408. อะหฺมัด 4/214
409. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 3/324, อันนะซาอี 5/92
410. อัฏฏอบารี 24/444
411. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 19
412. ซูเราะฮฺ อันนะหลฺ อายะฮฺที่ 97

ส่วนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และตักเตือนกันให้มีความอดทน และตักเตือนกันให้มีความเมตตา** ﴾ ความหมายคือ เขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ศรัทธาที่ทำความดี และแนะนำตักเตือนกันให้มีความอดทนต่อความเดือดร้อนที่ได้รับจากผู้คน และให้มีความเมตตาต่อพวกเขา ซึ่งเรื่องนี้คล้ายกับฮะดีษที่ว่า

« الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ »

"บรรดาผู้ที่เมตตาผู้อื่น พวกเขาจะได้รับความเมตตาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี (อัลลอฮฺ) พวกท่านจงเมตตาต่อผู้ที่อยู่บนแผ่นดิน แล้วพระองค์ผู้อยู่เหนือชั้นฟ้าจะเมตตาต่อพวกท่าน"[413]

และในฮะดีษอีกบทหนึ่ง ระบุว่า

« لَا يَرْحَمِ اللهُ مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ »

"อัลลอฮฺไม่ทรงเมตตาต่อผู้ที่ไม่เมตตาต่อผู้คน"[414]

อบูดาวูด บันทึกจาก อับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ ซึ่งท่านได้รายงานว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« مَنْ لَمْ يَرْحم صَغِيرَنَا وَيَعْرِف حَقَّ كَبِيرِنَا، فَلَيْسَ مِنَّا »

"ผู้ใดไม่เมตตาต่อผู้น้อยของเรา และไม่รู้จักสิทธิของผู้ใหญ่ของเรา เขาไม่ใช่ผู้ที่อยู่ในแนวทางของเรา"[415]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ชนเหล่านี้คือ พวกฝ่ายขวา** ﴾ หมายความว่า บรรดาผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นคือชาวมือขวา (ชาวสวรรค์)

ชาวมือซ้าย และการลงโทษที่พวกเขาได้รับ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณต่าง ๆ ของเรา พวกเขาคือ พวกฝ่ายซ้าย** ﴾ หมายถึง ชาวมือซ้าย ﴿ **บนพวกเขานั้นมีไฟนรกครอบคลุมอยู่อย่างมิดชิด** ﴾ หมายถึง มันจะปิดทับเหนือพวกเขา และไม่มีทางที่พวกเขาจะหลีกเลี่ยงมัน และไม่มีทางออกใด ๆ อบูฮุร็อยเราะฮฺ, อิบนุ อับบาส, อิกริมะฮฺ, สะอีด บิน ญุเบรฺ,

---

413. อบูดาวูด 5/231

414. มุสลิม 4/1809

415. อบูดาวูด 5/232

มุญาฮิด, มุฮัมมัด บิน กะอฺบ อัลกุรอซี, อะฏียะฮฺ อัลเอาฟี, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ และอัสสุดดีย์ ทั้งหมดกล่าวว่า (مُؤْصَدَةٌ) (มุเศาะดะฮฺ) หมายถึง "ปิดทับ"[416] อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง "ปิดประตู"[417] อัฏเฏาะฮาก กล่าวว่า (مُؤْصَدَةٌ) (มุเศาะดะฮฺ) หมายถึง "เป็นกำแพงล้อมไม่มีประตู" กอตาดะฮฺ กล่าวว่า (مُؤْصَدَةٌ) (มุเศาะดะฮฺ) "หมายถึง ปิดทับ และจะไม่มีแสงสว่างในนั้น ไม่มีช่องทางหนี และไม่มีทางออกตลอดไป"[418]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลบะลัด
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

416. อัฏฏอบารี 24/447
417. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/526
418. อัฏฏอบารี 24/447

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัชชัมซฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การอ่านซูเราะฮฺ อัชชัมซฺ ในการละหมาดอิชาอฺ

เราได้เคยกล่าวถึงฮะดีษของญาบิรฺ ซึ่งมีบันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวกับมุอาซว่า

« هَلَّا صَلَّيْتَ بِ ﴿ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الأَعْلَى ﴾ ﴿ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴾ ﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴾ »

"ทำไมท่านไม่ละหมาดด้วย (การอ่าน) ซูเราะฮฺ ﴿ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الأَعْلَى ﴾ *และ ซูเราะฮฺ* ﴿ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴾ *และ ซูเราะฮฺ* ﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴾*"*[419]

419. ฟัตฮุลบารี 2/234 และ มุสลิม 1/340

سُورَةُ الشَّمْسِ

ซูเราะฮฺ อัชชัมซฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ② وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا
③ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضِ وَمَا
طَحَاهَا ⑥ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧
قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩﴾

1. ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของมัน
2. ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ เมื่อมันโคจรตามหลังมัน
3. ขอสาบานด้วยเวลากลางวัน เมื่อมันประกายแสง
4. ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อปกคลุมมัน
5. ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และที่พระองค์ทรงสร้างมัน
6. ขอสาบานด้วยแผ่นดิน และที่พระองค์ทรงแผ่มัน
7. ขอสาบานด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มันสมบูรณ์
8. แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ (ทาง) ชั่วของมัน และ (ทาง) ตักวา (ยำเกรง) ของมัน
9. แน่นอน ผู้ขัดเกลาชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ
10. และแน่นอน ผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานด้วยสรรพสิ่งที่พระองค์สร้างว่า บุคคลที่ขัดเกลาตนเองจะประสบความสำเร็จ และบุคคลที่อธรรมตนเองจะล้มเหลว

มุญาฮิด กล่าวว่า "﴿ ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของมัน ﴾ وَضُحَاهَا หมายถึง وَضَوْئِهَا (และแสงของมัน)[420] กอตาดะฮฺกล่าวว่า "(وَضُحَاهَا) หมายถึง เวลาตลอดกลางวัน"[421] อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า "ทรรศนะที่ถูกต้องคือ อัลลอฮฺทรงสาบานด้วยดวงอาทิตย์และเวลากลางวัน เพราะแสงที่สดใสของดวงอาทิตย์คือกลางวัน" ﴿ **ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ เมื่อมันโคจรตามหลังมัน** ﴾ มุญาฮิดกล่าวว่า "(إِذَا تَلَاهَا) หมายถึง เมื่อดวงจันทร์ตามดวงอาทิตย์"[422] อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า ﴿ **ขอสาบานด้วยดวงจันทร์เมื่อโคจรตามหลังมัน** ﴾ "เมื่อมัน (ดวงจันทร์) ปรากฏตามหลังกลางวัน"[423] กอตาดะฮฺกล่าวว่า "(إِذَا تَلَاهَا) หมายถึง คืนของฮิลาล (คืนจันทร์เสี้ยวใหม่) เมื่อดวงอาทิตย์ตก ฮิลาลก็จะมองเห็นได้"[424]

ส่วนประโยค ﴿ **ขอสาบานด้วยเวลากลางวัน เมื่อมันประกายแสง** ﴾ มุญาฮิดกล่าวว่า "หมายถึง เมื่อมันส่องแสง"[425] ดังนั้น มุญาฮิดจึงกล่าวว่า ﴿ **ขอสาบานด้วยเวลากลางวัน เมื่อมันประกายแสง** ﴾ คล้ายกับคำพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴾

"และด้วยเวลากลางวัน เมื่อมันประกายแสง"[426]

ดังนั้น บรรดานักวิชาการจึงกล่าวเกี่ยวกับดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ **ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อปกคลุมมัน** ﴾ ว่า หมายถึง เมื่อกลางคืนบดบังดวงอาทิตย์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อดวงอาทิตย์ตกและเส้นขอบฟ้ามืดลง

พระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และที่พระองค์ทรงสร้างมัน** ﴾ ความหมาย ณ ที่นี้อาจใช้เพื่ออธิบาย กล่าวคือหมายถึง "ขอสาบานด้วยชั้นฟ้า และการสร้างของมัน" ซึ่งเป็นทรรศนะของกอตาดะฮฺ หรืออาจหมายถึง "ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าและผู้สร้างมัน" ซึ่งเป็น

---

420. อัฏฏอบารี 24/451
421. อัฏฏอบารี 24/451
422. อัฏฏอบารี 24/452
423. อัฏฏอบารี 24/452 (เฎาะอีฟ)
424. อัฏฏอบารี 24/452 (เฎาะอีฟ)
425. อัฏฏอบารี 24/529
426. ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ อายะฮฺที่ 2

ทรรศนะของมุญาฮิด[427] ซึ่งทั้งสองทรรศนะมีความสัมพันธ์กัน ส่วนการสร้าง (ชั้นฟ้า) หมายถึงการยกขึ้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ ﴾

"และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยอำนาจ"[428]

ซึ่งหมายถึง ด้วยความแข็งแกร่ง

﴿ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ ﴾

"และแท้จริง เราได้แผ่ให้กว้างไพศาล (47) และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่ขยายมันออกไป ดังนั้น เราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยี่ยม (48) "[429]

และเช่นเดียวกันกับอายะฮฺ ﴿ **ขอสาบานด้วยแผ่นดิน และที่พระองค์ทรงแผ่มัน** ﴾ มุญาฮิดกล่าวว่า "**طَحَاهَا** (เฏาะฮาหา) หมายถึง **دَحَاهَا** (พระองค์ทรงแผ่มันออก)"[430] อัลเอาฟีรายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า "﴿ **และที่พระองค์ทรงแผ่มัน** ﴾ หมายถึง สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างในแผ่นดิน"[431] อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า "**طَحَاهَا** (เฏาะฮาหา) หมายถึง **قَسَّمَها** (แปลว่า พระองค์ทรงแบ่งส่วนมัน)"[432] มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัฏเฏาะฮาก, อัสสุดดีย์, อัษเษารี, อบูศอลิหฺ และอิบนุ เซด กล่าวว่า **طَحَاهَا** หมายถึง **بَسَطَهَا** (พระองค์ทรงแผ่มันออกไป)[433]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ขอสาบานด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มันสมบูรณ์** ﴾ หมายความว่า พระองค์ทรงสร้างมันอย่างสมบูรณ์และได้สัดส่วนตามธรรมชาติ (อัลฟิฏเราะฮฺ) ที่ถูกต้อง คล้ายกับความหมายของอายะฮฺที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ﴾

"ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ (ซึ่งเป็น) ธรรมชาติ (ฟิฏเราะฮฺ) ของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเช่นนี้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใน

427. อัฏฏอบารี 24/453
428. ซูเราะฮฺ อัซซาริยาต อายะฮฺที่ 47
429. ซูเราะฮฺ อัซซาริยาต อายะฮฺที่ 47-48
430. อัฏฏอบารี 24/454
431. อัฏฏอบารี 24/453
432. อัฏฏอบารี 24/454
433. อัฏฏอบารี 24/454

การสร้างของอัลลอฮฺ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”[434]

ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِه أَوْ يُنَصِّرَانِه أَوْ يُمَجِّسَانِه، كَمَا تُولَدُ الْبَهِيمَةُ بَهِيمَةً جَمْعَاء هَلْ تُحِسُّونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟ »

“เด็กทุกคนกำเนิดมาด้วยธรรมชาติอันบริสุทธิ์ (รู้จักและศรัทธาพระเจ้าผู้ทรงสร้าง) แต่พ่อแม่ทั้งสองของเขาที่จะทำให้เขาเป็นยิว เป็นคริสเตียน หรือเป็นผู้บูชาไฟ เช่นเดียวกับสัตว์ที่เกิดมาสมบูรณ์พร้อมทุกส่วนของมัน พวกท่านสังเกตเห็นความบกพร่องในตัวมันไหม?”

ทั้งอัลบุคอรีและมุสลิม ได้บันทึกฮะดีษนี้จาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ[435]

และในเศาะฮีฮฺมุสลิม จากรายงานของอิยาด บิน ฮิมารฺ อัลมุญาชิอี ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفاء فَجَاءَتْهُمُ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ »

“อัลลอฮฺตรัสว่า ‘แท้จริง ข้าสร้างปวงบ่าวในสภาพที่เป็นธรรมชาติอันบริสุทธิ์ (ศรัทธาอัลลอฮฺพระเจ้าเพียงองค์เดียว) แต่แล้วชัยฏอนก็มาหาพวกเขา และทำให้พวกเขาหลงออกจากศาสนาของพวกเขา’”[436]

ส่วนอายะฮฺ ﴾ **แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ (ทาง) ชั่วของมัน และ (ทาง) ตักวา (ยำเกรง) ของมัน** ﴿ หมายความว่า พระองค์ทรงชี้ทางบอกทุกชีวิตให้รู้จักความชั่วและความยำเกรง นั่นหมายความว่า พระองค์ทรงชี้แจงเรื่องนี้อย่างชัดเจนและทรงชี้ทางทุกชีวิตไปสู่สิ่งที่ถูกกำหนดไว้สำหรับเขา

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า “﴾ **แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ (ทาง) ชั่วของมัน และ (ทาง) ตักวา (ยำเกรง) ของมัน** ﴿ คือ พระองค์ทรงชี้แนะบอกทุกชีวิตว่าอะไรคือความดีและอะไรคือความชั่ว”[437] มุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก และอัษเษารี ต่างก็กล่าวเช่นเดียวกันนี้[438]

434. ซูเราะฮฺ อัรรูม อายะฮฺที่ 30
435. ฟัตฮุลบารี 3/290 และ มุสลิม 4/2048
436. มุสลิม 4/2197
437. อัฏฏอบารี 24/454
438. อัฏฏอบารี 24/455

สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า "หมายถึง พระองค์ทรงดลใจบอกทุกชีวิตว่าอะไรดีและอะไรชั่ว" อิบนุ เซด กล่าวว่า "หมายถึง พระองค์ทรงสร้างความชั่วและความดีในทุกชีวิต"[439]

อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกว่า อบูอัลอัสวัด อัดดีลี กล่าวว่า อิมรอน บิน ฮุศ็อยนฺ กล่าวกับฉันว่า "ท่านคิดว่าสิ่งที่ผู้คนกระทำและสิ่งที่พวกเขาขวนขวายแสวงหานั้น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ก่อนหน้าแล้วหรือเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นภายหลังจากที่สาส์นและหลักฐานจากนบี ﷺ มายังพวกเขา?" ฉันจึงตอบว่า "ทว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดแก่พวกเขาไว้ก่อนหน้าแล้ว" จากนั้นเขาก็ถามต่อว่า "ถ้าเช่นนั้นมันเป็นการอยุติธรรมหรือไม่?" ฉันจึงรู้สึกกลัวเขาอย่างมาก (เนื่องจากสิ่งที่เขาพูด) และฉันก็พูดกับเขาว่า "ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นนอกจากอัลลอฮฺสร้างมันขึ้นมาและอยู่ในพระอำนาจของพระองค์ พระองค์จะไม่ถูกสอบสวนถึงสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แต่ทั้งมนุษย์และญินจะถูกสอบสวน" อิมรอนจึงกล่าวว่า "อัลลอฮฺทรงนำทางท่านแล้ว! ที่ฉันถามท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็เพื่อจะบอกท่านว่ามีชายคนหนึ่งจากเผ่ามุซัยนะฮฺหรือญุฮัยนะฮฺมาหาท่านรอซูล ﷺ และถามท่านว่า 'โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ! สิ่งที่ผู้คนกระทำและสิ่งที่พวกเขาขวนขวายแสวงหานั้นเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ก่อนหน้าแล้วหรือเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นภายหลังจากที่สาส์นและหลักฐานจากนบี ﷺ มายังพวกเขา?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'ทว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดแก่พวกเขาไว้ก่อนหน้าแล้ว' ชายคนนั้นจึงถามว่า 'แล้วเราจะปฏิบัติการงานไปเพื่อสิ่งใดเล่า?' ท่านรอซูล ﷺ กล่าวตอบว่า

« مَنْ كَانَ اللهُ خَلَقَهُ لإِحْدَى الْمَنْزِلَتَيْنِ يُهَيِّئه لَهَا، وَتَصْدِيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللهِ: ﴿ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۞ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۞ ﴾ »

"ใครก็ตามที่อัลลอฮฺสร้างเขาสำหรับตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในสองตำแหน่ง (สวรรค์หรือนรก) พระองค์จะอำนวยให้เขาได้รับตำแหน่งนั้น หลักฐานในเรื่องนี้อยู่ในคัมภีร์ของอัลลอฮฺ นั่นคืออายะฮฺ **﴿ ขอสาบานด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มันสมบูรณ์ ⑦ แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ (ทาง) ชั่วของมันและ (ทาง) ตักวา (ยำเกรง) ของมัน ⑧ ﴾"**[440] บันทึกโดย อะหฺมัดและมุสลิม[441]

อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า **﴿ แน่นอน ผู้ขัดเกลาชีวิตย่อมได้รับความสำเร็จ และแน่นอน ผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว ﴾** อาจมีหมายความว่าใครก็ตามที่ขัดเกลาตนเองด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮฺ เขาก็จะได้รับความสำเร็จ ดังที่กอตาดะฮฺกล่าวไว้ว่า

---

439. อัฏฏอบารี 24/455

440. อัฏฏอบารี 24/455

441. อะหฺมัด 4/438 และ มุสลิม 4/2041

"หมายถึง เขาจะชำระล้างมารยาทที่ไม่ดีและพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ" ดังที่มีรายงานที่คล้ายกันนี้จากมุญาฮิด, อิกริมะฮฺ และสะอีด บิน ญุเบรฺ ﴿ **และแน่นอน ผู้หมกมุ่นมัน (ด้วยการทำชั่ว) ย่อมล้มเหลว** ﴾ หมายความว่า เขาปิดกั้นตนเองไม่ให้รับสัจธรรม กล่าวคือ เขาทำให้ชีวิตโง่เขลาและละเลยมันจนไม่ได้รับทางนำ หมกมุ่นในความชั่ว และละทิ้งการเชื่อฟังอัลลอฮฺ นอกจากนี้ อายะฮฺนี้ยังอาจหมายถึงว่าผู้ใดก็ตามที่อัลลอฮฺทรงขัดเกลาจิตใจของเขา เขาย่อมประสบความสำเร็จ และผู้ใดก็ตามที่อัลลอฮฺทรงปิดกั้นเขาจากสัจธรรม ย่อมล้มเหลว ความหมายนี้เป็นทรรศนะของอัลเอาฟี และอะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส[442]

อัฏฏ็อบรอนี บันทึกว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ มักจะหยุดทุกครั้งที่ท่านอ่านอายะฮฺ ﴿ **ขอสาบานด้วยชีวิต และที่พระองค์ทรงทำให้มันสมบูรณ์ แล้วพระองค์ทรงดลใจมันให้รู้ (ทาง) ชั่วของมันและ (ทาง) ตักวา (ยำเกรง) ของมัน** ﴾ และท่านจะอ่านดุอาอฺ

« اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، وَخَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا »

"โอ้ อัลลอฮฺ! ขอทรงโปรดประทานความยำเกรงให้แก่ชีวิตของข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์คือ ผู้ทรงควบคุมและเป็นเจ้าของมัน และเป็นผู้ขัดเกลาที่ดีที่สุด"[443]

ฮะดีษอีกบทหนึ่ง อิมามอะหฺมัด บันทึกว่า เซด บิน อัรฺก็อม กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ มักจะกล่าว (ดุอาอฺ) ว่า

« اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ والكَسَل وَالْهَرَمِ، والجُبن وَالْبُخْلِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ. اللَّهُمَّ، آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْب لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْس لَا تَشْبَعُ، وعِلْم لَا يَنْفَعُ، وَدَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا». قَالَ زَيْدٌ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَاهُنَّ وَنَحْنُ نُعَلِّمُكُمُوهُنَّ »

"โอ้ อัลลอฮฺ! ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองจากพระองค์ท่านให้ห่างไกลจากความอ่อนแอ ความเกียจคร้าน ความแก่ชรา ความขี้ขลาด ความตระหนี่ และการทรมานในหลุมฝังศพ โอ้ อัลลอฮฺ! โปรดประทานความยำเกรงแก่ชีวิตของข้าพระองค์

442. อัฏฏอบารี 24/457
443. อัฏฏ็อบรอนี 11/106

และขอพระองค์ทรงขัดเกลามัน แท้จริง พระองค์คือผู้ขัดเกลาที่ดีที่สุด แท้จริง พระองค์คือ ผู้ทรงควบคุมและเป็นเจ้าของมัน โอ้ อัลลอฮฺ! ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้ห่างไกลจากหัวใจที่ไม่นอบน้อม จากจิตใจที่ไม่รู้จักพอ จากความรู้ที่ไม่มีประโยชน์ และจากดุอาอฺที่ไม่ถูกตอบรับ" จากนั้นเชคกล่าวว่า *"ท่านรอซูล ﷺ เคยสอนสิ่งเหล่านี้แก่เรา และตอนนี้เราจะสอนสิ่งเหล่านี้แก่พวกท่าน"*[444] อิมามมุสลิมได้รายงานฮะดีษนี้เช่นกัน[445]

﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ
اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم
بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾ ﴾

11. พวกษะมูดได้ปฏิเสธ ด้วยการละเมิดขอบเขตของพวกเขา

12. เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้รีบรุดไป (ฆ่าอูฐตัวเมีย)

13. แล้วรอซูลของอัลลอฮฺ จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า (อย่าทำร้าย) อูฐของอัลลอฮฺ! และ (อย่าขัดขวาง) การดื่มน้ำของมัน

14. แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อท่าน (นบี) แล้วพวกเขาก็ได้ฆ่ามัน ดังนั้น พระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลายล้างพวกเขา เนื่องจากเพราะความผิดของพวกเขา แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ้วนหน้ากัน

15. และพระองค์มิทรงหวาดหวั่นต่อผลที่ตามมา

การปฏิเสธศรัทธาของพวกษะมูด และพวกเขาถูกทำลาย

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งว่า พวกษะมูดปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนทูตของพวกเขา เนื่องจากความดื้อด้านและการละเมิดขอบเขต เรื่องนี้มีรายงานจากมุญาฮิด, กอตาดะฮฺ และคนอื่นๆ[446]

444. อะหฺมัด 4/371

445. มุสลิม 4/2088

446. อัฏฏอบารี 24/458

หัวใจของพวกเขาจึงปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อในสิ่งที่ศาสดาของพวกเขาได้นำมาบอก ซึ่งเป็นทางนำและเป็นสัจธรรมอันชัดแจ้ง ﴿ **เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้รีบรุดไป (ฆ่าอูฐตัวเมีย** ﴾ หมายถึง บุคคลที่ชั่วที่สุดในเผ่านั้นคือ กุดารฺ บิน ซาลิฟ ซึ่งเป็นผู้ที่ฆ่าอูฐและยังเป็นผู้นำของเผ่าษะมูด และคือผู้ที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถึงในอายะฮฺ

﴿ وفَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴾

"แต่พวกเขาเรียกสหายของพวกเขา เขาจึงหยิบดาบขึ้นมา และฆ่ามัน"[447]

ชายผู้นี้มีอำนาจและตำแหน่งทางสังคมในกลุ่มชนของเขา เป็นที่เคารพนับถือและมีเชื้อสายที่สูงศักดิ์และเป็นผู้นำที่ได้รับการเชื่อฟังในหมู่ประชาชน ดังที่มีฮะดีษรายงานโดยอิมามอะหฺมัดจาก อับดุลลอฮฺ บิน ซัมอะฮฺ ซึ่งเล่าว่า

خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ النَّاقَةَ، وَذَكَرَ الَّذِي عَقَرَهَا، فَقَالَ: « ﴿ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴾ انْبَعَثَ لَهَا رَجُلٌ عَارِمٌ عَزِيزٌ مَنِيعٌ فِي رَهْطِهِ، مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ».

"ท่านรอซูล ﷺ ได้เคยเทศนาโดยกล่าวถึงเรื่องราวของอูฐกลุ่มชนษะมูด และกล่าวถึงชายที่เป็นคนฆ่ามัน ท่านกล่าวว่า ﴿ **เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้รีบรุดไป** ﴾*...คือชายคนหนึ่งที่แข็งแรง มีเกียรติและอำนาจในเผ่าของเขา ในลักษณะเดียวกันกับอบูซัมอะฮฺ"*[448]

ฮะดีษนี้ยังได้ถูกบันทึกโดยอัลบุคอรี ในหมวดว่าด้วยการอรรถาธิบายอัลกุอาน (ในเศาะฮีฮฺของท่าน) และอิมามมุสลิมในหมวดว่าด้วยลักษณะนรก (ในเศาะฮีฮฺของท่าน) และอัตติรมิซี และอันนะซาอี ต่างก็บันทึกไว้ในหมวดว่าด้วยการอรรถาธิบายอัลกุรอานในหนังสือสุนันของทั้งสอง[449]

เรื่องราวของอูฐนบีศอลิหฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แล้วรอซูลของอัลลอฮฺ จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า** ﴾ รอซูลท่านนี้คือศอลิหฺ عليه السلام ว่า ﴿ **อูฐของอัลลอฮฺ!** ﴾ หมายถึง จงอย่าแตะต้องหรือทำร้ายอูฐของอัลลอฮฺ

447. ซูเราะฮฺ อัลเกาะมัรฺ อายะฮฺที่ 29

448. อะหฺมัด 4/17

449. ฟัตฮุลบารี 8/575, มุสลิม 4/2191, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/268, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/515

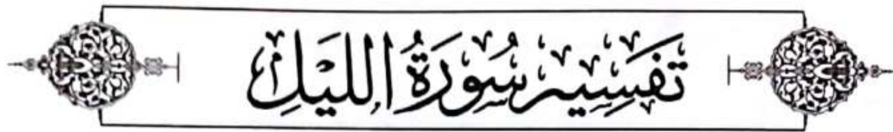
โดยเด็ดขาด ﴿ **และ (อย่าขัดขวาง) การดื่มน้ำของมัน** ﴾ หมายความว่า อย่าละเมิดหรือขัดขวางการดื่มน้ำของอูฐเพราะมันได้รับการจัดสรรวันสำหรับการดื่มน้ำ และพวกเจ้าก็ได้รับการจัดสรรวันสำหรับการดื่มน้ำเช่นกัน จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อท่าน (นบี) แล้วพวกเขาก็ได้ฆ่ามัน** ﴾ หมายความว่า พวกเขาปฏิเสธศรัทธาสิ่งที่ท่านนบีศอลิหฺได้นำมาบอก ทั้งยังฆ่าอูฐที่อัลลอฮฺได้นำออกมาจากหินอันเป็นสัญญาณและหลักฐานต่อพวกเขา ﴿ **ดังนั้น พระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลายล้างพวกเขา เนื่องจากเพราะความผิดของพวกเขา** ﴾ หมายถึง พระองค์ทรงพิโรธและทำลายพวกเขา

﴿ **แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ้วนหน้ากัน** ﴾ หมายถึง พระองค์ทรงลงโทษพวกเขาทั้งหมดอย่างเท่าเทียมกัน กอตาดะฮฺกล่าวว่า "เราได้รับรายงานว่าผู้นำของเผ่าษะมูดไม่ได้ฆ่าอูฐจนกระทั่งคนในเผ่าทั้งหมดที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งชายและหญิงได้ให้สัตยาบันแก่เขา ดังนั้น เมื่อพวกเขาทั้งหมดร่วมมือกันฆ่าอูฐ อัลลอฮฺก็ทรงทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษเดียวกันเนื่องจากบาปของพวกเขา"[450] จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **และพระองค์มิทรงหวาดหวั่น** ﴾ หรืออีกหนึ่งรูปแบบการอ่านคือ فَلَا يَخَافُ (พระองค์จึงมิทรงหวาดหวั่น) ﴿ **ต่อผลที่ตามมา** ﴾ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า หมายถึง อัลลอฮฺไม่กลัวว่าจะมีผู้ใดตามไปสอบสวนพระองค์[451] มุญาฮิด, อัลฮะซัน, บักรฺ บิน อับดุลลอฮฺ อัลมุซะนี และคนอื่นๆ ต่างก็กล่าวเช่นเดียวกันนี้

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัชชัมซฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

---

450. อัฏฏอบารี 24/460
451. อัฏฏอบารี 24/416

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การอ่าน ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ ในละหมาดอิชาอฺ

ก่อนหน้านี้ เราเคยกล่าวถึงคำพูดที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวแก่มุอาซ ว่า

"ทำไมท่านไม่ละหมาดด้วย (การอ่าน) ซูเราะฮฺ ﴿ سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الأَعْلَى ﴾ *และซูเราะฮฺ* ﴿ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴾ *และ ซูเราะฮฺ* ﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴾*?"*[452]

452. ฟัตฮุลบารี 2/234 และ มุสลิม 1/340

سُورَةُ اللَّيْلِ

ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ١ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ٢ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
وَالْأُنثَىٰ ٣ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ٤ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ٥
وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ٦ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ٧ وَأَمَّا مَن بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ
٨ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ٩ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ١٠ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ
مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ١١ ﴾

1. ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม
2. และด้วยเวลากลางวัน เมื่อมันประกายแสง
3. และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชาย และเพศหญิง
4. แท้จริง การงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน
5. ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง (อัลลอฮฺ)
6. และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี
7. ดังนั้น เราจะอำนวยให้เขาประสบกับความสะดวกง่ายดาย
8. และส่วนผู้ที่ตระหนี่ และถือว่าตนเองมีเพียงพอแล้ว
9. และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม

10. ดังนั้น เราจะอำนวยให้เขาประสบกับความยากลำบาก

11. และทรัพย์สมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในเหวนรก

สาบานด้วยความหลากหลายของการงานมนุษย์ และตักเตือนถึงผลลัพธ์ที่แตกต่างกันของการงานเหล่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบาน ﴿ **ด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม** ﴾ หมายถึง เมื่อกลางคืนปกคลุมสรรพสิ่งด้วยความมืดของมัน ﴿ **และด้วยเวลากลางวัน เมื่อมันประกายแสง** ﴾ หมายถึง ด้วยแสงสว่างและความเจิดจ้าของมัน ﴿ **และด้วยผู้ที่ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง** ﴾ คล้ายกับอายะฮฺที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴾

"และเราได้สร้างพวกเจ้าเป็นคู่ ๆ"[453]

และคล้ายกับดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ﴾

"และจากทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้าง (มัน) ขึ้นเป็นคู่ ๆ"[454]

เมื่อสิ่งที่ถูกสาบานเหล่านี้เป็นสิ่งตรงข้ามกัน เรื่องที่เกี่ยวกับการสาบานก็เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามเช่นกัน ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴿ **แท้จริง การงานของพวกเจ้านั้นย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน** ﴾ หมายความว่า การกระทำของบ่าวก็ตรงกันข้ามและแตกต่างกัน มีผู้ทำความดีและผู้ทำความชั่ว อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง** ﴾ หมายความว่า เขาจ่ายทรัพย์สินที่มีบัญญัติให้จ่าย (ซะกาต) และเกรงกลัวอัลลอฮฺในกิจการของเขา ﴿ **และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี** ﴾ หมายถึง เชื่อในการตอบแทน คำกล่าวนี้เป็นทรรศนะของกอตาดะฮฺ[455] คุศ็อยฟฺ กล่าวว่า หมายถึง "เชื่อในการตอบแทน" อัลลอฮฺ ﷻ

---

453. ซูเราะฮฺ อันนะบะอฺ อายะฮฺที่ 8
454. ซูเราะฮฺ อัซซาริยาต อายะฮฺที่ 49
455. อัฏฏอบารี 24/470

จึงตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น เราจะอำนวยให้เขาประสบกับความสะดวกง่ายดาย** ﴿ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "หมายถึง ได้รับความดีงาม"[456] ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **และส่วนผู้ที่ตระหนี่** ﴿ หมายถึง ตระหนี่ในสิ่งที่ตนเองถือครอง ﴾ **และถือว่าตนเองมีเพียงพอแล้ว** ﴿ อิกริมะฮฺ รายงานว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "หมายถึง เขาตระหนี่ในทรัพย์สมบัติของเขา และคิดว่าตนเองไม่ต้องพึ่งพาพระเจ้าแล้ว"[457] บันทึกโดย อิบนุ อบีฮาติม ﴾ **และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม** ﴿ ความหมายคือ ไม่เชื่อในการตอบแทนในวันปรโลก ﴾ **ดังนั้น เราจะอำนวยให้เขาประสบกับความยากลำบาก** ﴿ หมายถึง ประสบกับเส้นทางแห่งความชั่วร้าย ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾

"และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา และตาของพวกเขา เหมือนกับที่พวกเขามิได้ศรัทธาต่อสิ่งนั้นตั้งแต่ต้น และเราจะปล่อยพวกเขาให้ระเหเร่ร่อนอยู่ในความละเมิดของพวกเขาต่อไป"[458]

และมีอายะฮฺมากมายที่มีความหมายทำนองนี้ ซึ่งเป็นหลักฐานว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงตอบแทนผู้ที่มีเจตนาทำความดีด้วยการให้เขาประสบความสำเร็จในการทำความดีนั้น ในทางกลับกันผู้ใดที่มีเจตนาชั่ว พระองค์ก็จะทอดทิ้งเขา และทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ได้รับการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว นอกจากนี้ยังมีฮะดีษอีกหลายบทที่เป็นหลักฐานในเรื่องนี้ ดังต่อไปนี้

(ฮะดีษที่รายงานจากอบูบักรฺ อัศศิดดีก ﵁) อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกว่า อบูบักรฺได้กล่าวว่า

« قُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَعْمَلُ عَلَى مَا فُرِغَ مِنْهُ أَوْ عَلَى أَمْرٍ مُؤْتَنِفٍ؟ قَالَ: « بَلْ عَلَى أَمْرٍ قَد فُرِغَ مِنهُ قَالَ: فَفِيمَ العملُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "كُلٌّ مُيَسَّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ" »

ฉันได้ถามท่านรอซูล ﷺ ว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ! การงานที่เราทำนั้น เป็นสิ่งที่ได้รับการกำหนดไว้แล้วหรือเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้รับการกำหนด?" ท่านตอบว่า "แท้จริง มันเป็นสิ่งที่ได้รับการกำหนดไว้แล้ว" อบูบักรฺจึงกล่าวว่า "แล้วเราจะ

456. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/535

457. อัฏฏอบารี 24/472

458. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 110

กระทำการงานไปเพื่ออะไรอีก โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ? ท่านตอบว่า "ทุกคนจะได้รับความสะดวกให้กระทำสิ่งที่ตนเองถูกสร้างมาเพื่อสิ่งนั้น"[459]

รายงานของอะลี ﵁

« عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، ﵁: كُنَّا فِي جِنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ، وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ فَنَكَسَ فَجَعَلَ ينكت بِمِخْصَرَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: "مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ -أَوْ: مَا مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوسَةٍ إِلَّا كُتِبَ مَكَانُهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَإِلَّا قَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةً أَوْ سَعِيدَةً". فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا نَتَّكِلُ وَنَدَعُ الْعَمَلَ؟ فَمَنْ كَانَ مِنَّا مَنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنَّا مَنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَسَيَصِيرُ إِلَى أَهْلِ الشَّقَاءِ؟ فَقَالَ: "أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيَسَّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاءِ فَيُيَسَّرُونَ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاءِ". ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝٥ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝٦ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ۝٧ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝٨ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝٩ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ۝١٠ ﴾ »

อัลบุคอรี รายงานว่า อะลี บิน อบีฏอลิบ ﵁ ได้กล่าวว่า *"ครั้งหนึ่ง ในขณะที่พวกเรา (เหล่าเศาะฮาบะฮฺ) อยู่ระหว่างการฝังศพที่กุบูรฺบาเกียะอฺ อัลฆ็อรก็อด ท่านรอซูล ﷺ ได้เดินมาและนั่งลง เราจึงนั่งล้อมรอบท่าน ในมือของท่านมีไม้เท้าอยู่ ท่านก้มหน้าและเริ่มขีดพื้นด้วยไม้เท้านั้น แล้วท่านกล่าวว่า "ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกท่าน – หรือไม่มีชีวิตหนึ่งชีวิตใด – นอกจากจะได้รับการกำหนดไว้แล้วว่าสถานที่ของเขาจะอยู่ในสวรรค์หรือนรก และได้รับการกำหนดแล้วว่าจะเป็นผู้ที่มีความทุกข์ (ชาวนรก) หรือเป็นผู้ที่มีความสุข (ชาวสวรรค์)" ชายคนหนึ่งจึงกล่าวว่า "โอ้ ท่านรอซูล! ถ้าเช่นนั้นเราจะพึ่งสิ่งที่ถูกกำหนดและละทิ้งการงานได้หรือไม่? เพราะผู้ใดในพวกเราที่ถูกกำหนดว่าเป็นผู้มีความสุข (ชาวสวรรค์) ท้ายที่สุดเขาก็จะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้มีความสุข ส่วนผู้ใดในพวกเราที่ได้รับการกำหนดว่าเป็นผู้ที่มีความทุกข์ (ชาวนรก) ท้ายที่สุด เขาก็จะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้มีความทุกข์มิใช่หรือ?" ท่านรอซูลตอบว่า "บรรดาผู้ที่ถูกกำหนดแล้วว่าเป็นผู้มีความสุข*

---

459. อะหฺมัด 1/5

(ชาวสวรรค์) พวกเขาก็จะได้รับความสะดวกให้ปฏิบัติการงานของชาวสวรรค์ ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกกำหนดแล้วว่าเป็นผู้มีความทุกข์ (ชาวนรก) พวกเขาก็จะได้รับความสะดวกให้ปฏิบัติการงานของชาวนรก" จากนั้นท่านก็อ่านอายะฮฺ ﴿ ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง ⑤ และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี ⑥ ดังนั้น เราจะอำนวยให้เขาประสบกับความสะดวกง่ายดาย ⑦ และส่วนผู้ที่ตระหนี่ และถือว่าตนเองมีเพียงพอแล้ว ⑧ และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม ⑨ ดังนั้น เราจะอำนวยให้เขาประสบกับความยากลำบาก ⑩ ﴾[460]

อัลญะมาอะฮฺ ก็ได้รายงานฮะดีษนี้เช่นกัน[461]

รายงานของอับดุลลอฮฺ บิน อุมัรฺ ﷺ

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอิบนุ อุมัรฺ ว่า

« قَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللهِ، أَرَأَيْتَ مَا نَعْمَلُ فِيهِ؟ أَفِي أَمْرٍ قَدْ فُرِغَ أَوْ مُبْتَدَأٍ أَوْ مُبْتَدَعٍ؟ قَالَ: "فِيمَا قَدْ فُرِغَ مِنْهُ، فَاعْمَلْ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، فَإِنَّ كُلا مُيَسَّر، أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَإِنَّهُ يَعْمَلُ لِلسَّعَادَةِ، وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَإِنَّهُ يَعْمَلُ لِلشَّقَاءِ »

"อุมัรฺเคยกล่าวว่า 'โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ช่วยบอกฉันหน่อยว่าการงานที่เราทำนั้นเป็นเรื่องที่ได้รับการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วหรือว่าเป็นสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้นหรือเป็นสิ่งใหม่?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ดังนั้น ท่านจงปฏิบัติการงานเถิด โอ้ อิบนุล ค็อฏฏอบ! เพราะแท้จริงแล้ว ทุกๆ คนจะได้รับความสะดวกให้ประกอบการงานที่ได้รับการกำหนดนั้น ดังนั้น ผู้ใดที่ได้รับการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วว่าอยู่ในกลุ่มคนที่มีความสุข (ชาวสวรรค์) เขาก็จะประกอบการงานเพื่อความสุข ส่วนใครก็ตามที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วว่าอยู่ในกลุ่มคนที่ทุกข์ยาก (ชาวนรก) เขาจะประกอบการงานเพื่อความทุกข์'"[462]

ฮะดีษนี้ถูกบันทึกโดย อัตติรมิซี ในหมวดว่าด้วยอัลเกาะดัรฺ (การกำหนดสภาวะ) และกล่าวว่าเป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ"[463]

---

460. ฟัตฮุลบารี 8/579

461. มุสลิม 2039 และ 2040 อบูดาวูด 5/68, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/340 และ 9/270 อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/516 และ 517 อิบนุ มาญะฮฺ 1/30

462. อะหฺมัด 2/52

463. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/339

อะดีษอีกบทหนึ่งที่รายงานโดยญาบิรฺ

อิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกว่า ญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ ﷺ กล่าวถามว่า

« يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَعْمَلُ لِأَمْرٍ قَدْ فُرِغَ مِنْهُ، أَوْ لِأَمْرٍ نَسْتَأْنِفُهُ؟ فَقَالَ: "لِأَمْرٍ قَدْ فُرِغَ مِنْهُ". فَقَالَ سُرَاقَةُ: فَفِيمَ الْعَمَلُ إِذًا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "كُلُّ عَامِلٍ مُيَسَّرٌ لِعَمَلِهِ" ».

"โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ! เราทำการงานที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วหรือว่าเป็นการงานที่เราเพิ่งเริ่มต้นทำมัน (ในตอนนี้)?" ท่านตอบว่า "มันคือการงานที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วต่างหาก" ซุรอเกาะฮฺจึงกล่าวถามว่า "แล้วเราจะกระทำเพื่ออะไรอีกหรือ?" ท่านรอซูล ﷺ กล่าวตอบว่า "คนที่ปฏิบัติการงานนั้นจะถูกอำนวยความสะดวกให้กระทำการงานที่ถูกกำหนดแก่เขาแล้ว"[464] อิมามมุสลิมยังได้บันทึกอะดีษนี้เช่นกัน[465]

อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกว่า อามิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ บิน อัซซุเบรฺ กล่าวว่า "ตอนที่อยู่มักกะฮฺ อบูบักรฺเคยปลดปล่อยทาสรับใช้เมื่อพวกเขารับอิสลาม เขามักจะปลดปล่อยคนชราและผู้หญิงเมื่อพวกเขารับอิสลาม บิดาของเขาจึงพูดกับเขาว่า 'โอ้ ลูกของฉัน! ฉันเห็นเจ้าปลดปล่อยทาสที่อ่อนแอให้เป็นอิสระ แต่ถ้าเจ้าปลดปล่อยทาสที่แข็งแรง พวกเขาจะยืนเคียงข้างเจ้า และดูแลปกป้องเจ้า' อบูบักรฺตอบว่า 'โอ้ พ่อจ๋า! ฉันหวังเพียงการตอบแทนจากอัลลอฮฺเท่านั้น'" อับดุลลอฮฺ บิน อัซซุเบรฺได้รายงานอีกว่า มีบางคนในครอบครัวของฉันบอกฉันว่าอายะฮฺนี้ประทานลงมาเพราะเรื่องราวของอบูบักรฺ นั่นคือ อายะฮฺ ﴾ **ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง ⑤ และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี ⑥ ดังนั้น เราจะอำนวยให้เขาประสบกับความสะดวกง่ายดาย ⑦** ﴿ [466]

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴾ **และทรัพย์สมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาตกไปในเหวนรก** ﴿ มุญาฮิดกล่าวว่า "หมายถึง เมื่อเขาเสียชีวิตแล้ว"[467] อบูศอลิหฺและมาลิก ได้รายงานจากเซด บิน อัสลัม ว่า หมายถึง "เมื่อเขาตกลงไปในไฟนรก"[468]

464. อัฏฏอบารี 24/475

465. มุสลิม 4/2041

466. อัฏฏอบารี 24/473 สายสืบที่เฎาะอีฟ

467. อัฏฏอบารี 24/476

468. อัฏฏอบารี 24/476

﴿ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ
نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ
﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ
عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾
وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾ ﴾

12. แท้จริง หน้าที่ของเรานั้น คือ ให้การชี้แนะทาง

13. และแท้จริง ปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา

14. ดังนั้น ข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน

15. ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปในนรก นอกจากคนเลวทรามที่สุด

16. คือผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้

17. และส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้น จะถูกปลีกตัวให้ห่างไกลจากมัน

18. ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง

19. และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน

20. นอกจากว่าเพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น

21. และเขาก็จะพึงพอใจ

ทางนำและเรื่องอื่นๆ อยู่ในอำนาจของอัลลอฮฺ ﷻ

กอตาดะฮฺ กล่าวว่า ﴿ **แท้จริง หน้าที่ของเรานั้น คือ ให้การชี้แนะทาง** ﴾ หมายความว่า เราจะบอกอย่างชัดเจนว่าสิ่งใดที่อนุมัติและสิ่งใดที่ต้องห้าม[469] ส่วนนักวิชาการคนอื่นๆ

469. อัฏฏอบารี 24/477

กล่าวว่า หมายถึงผู้ใดที่เดินบนเส้นทางแห่งทางนำ เขาจะบรรลุถึงอัลลอฮฺ กล่าวคือพวกเขาถือว่าอายะฮฺนี้เหมือนกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَعَلَى اللهِ قَصْدُ السَّبِيلِ ﴾

"และเป็นหน้าที่เหนืออัลลอฮฺ คือการชี้แนะทางที่เที่ยงตรง"[470]

อิบนุ ญะรีรฺ ได้เล่าเรื่องนี้ไว้[471]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และแท้จริง ปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา** ﴾ หมายถึง "ทั้งสองโลกนั้นอยู่ในอำนาจของเรา และเรา (อัลลอฮฺ) เป็นผู้ควบคุมทั้งหมด" จากนั้นพระองค์ก็ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น ข้าขอเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชน** ﴾ มุญาฮิดกล่าวว่า **تَلَظَّى** หมายถึง **تَوَهَّجَ** (ลุกโชน)[472] อิมามอะหฺมัดได้บันทึกจากซิมาก บิน ฮัรบฺ ว่าเขาได้ยินอันนัวะอฺมาน บิน บะชีรฺ เทศนาซึ่งเขากล่าวว่า "ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ เทศนาซึ่งท่านกล่าวว่า 'ฉันเตือนพวกท่านเกี่ยวกับไฟนรกแล้ว' และท่านพูดด้วยน้ำเสียงที่ดังมากถึงขนาดที่หากผู้ใดอยู่ในตลาดยังได้ยินจากจุดที่ฉันยืนอยู่นี้ กระทั่งผ้าที่คลุมไหล่ของท่านหล่นลงกองอยู่ที่เท้า"[473]

อิมามอะหฺมัด ยังได้บันทึกจากอบูอิสฮาก ว่าเขาได้ยินอันนัวะอฺมาน บิน บะชีรฺ เทศนา ซึ่งเขากล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ رجلٌ تُوضَعُ فِي أَخْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهَا دِمَاغُهُ »

"แท้จริง บุคคลที่จะถูกลงโทษในไฟนรกเบาที่สุดในวันกิยามะฮฺ คือคนคนหนึ่งที่มีถ่านไฟร้อนสองก้อนวางใต้ฝ่าเท้าของเขา ซึ่งจะทำให้สมองของเขาเดือด"[474]

อิมาม อัลบุคอรี ยังได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[475]

อิมามมุสลิม บันทึกว่า อบูอิสฮาก รายงานจากอันนัวะอฺมาน บิน บะชีรฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

---

470. ซูเราะฮฺ อันนะหฺลฺ อายะฮฺที่ 9
471. อัฏฏอบารี 24/477
472. อัฏฏอบารี 24/477
473. อะหฺมัด 4/272
474. อะหฺมัด 4/274
475. ฟัตฮุลบารี 11/424

« إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا مَنْ لَهُ نَعْلَانِ وَشِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ يَغلي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ كَمَا يَغْلِي الْمِرْجَل، مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدَّ مِنْهُ عَذَابًا، وَإِنَّهُ لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا »

"แท้จริง การลงโทษที่เบาที่สุดที่ชาวนรกได้รับคือบุคคลที่ (ถูกลงโทษด้วยการสวม) รองเท้าแตะสองข้างและเชือกรัดรองเท้าที่ทำจากไฟ ซึ่งจะทำให้สมองของเขาเดือดพล่าน เหมือนกับหม้อต้มที่เดือดพล่าน โดยเขาไม่คิดว่ามีผู้ใดได้รับความทรมานที่รุนแรงยิ่งกว่าเขาทั้ง ๆ ที่เขาได้รับการลงโทษที่เบาที่สุด"[476]

พระองค์ตรัสต่อไปว่า ﴿ **ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปในนรก นอกจากคนเลวทรามที่สุด** ﴾ หมายถึง จะไม่มีใครเข้าไปในนรกโดยถูกล้อมรอบด้วยไฟนรกทุกด้าน ยกเว้นผู้ที่เลวทรามที่สุด จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงอธิบายว่า ﴿ **คนเลวทรามที่สุด** ﴾ นี้คือใคร พระองค์ตรัสว่า ﴿ **คือผู้ที่ปฏิเสธ** ﴾ คือ ปฏิเสธศรัทธาด้วยใจ ﴿ **และผินหลังให้** ﴾ คือ ปฏิเสธที่จะกระทำความดีด้วยอวัยวะและร่างกายของเขา

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« كُلُّ أُمَّتِي تَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ أَبَى. قَالُوا: وَمَنْ يَأْبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى »

"ประชาชาติของฉันทั้งหมดจะได้เข้าสวรรค์ในวันกิยามะฮฺ ยกเว้นผู้ที่ปฏิเสธ (ไม่ยอมเข้า) พวกเขา (เศาะฮาบะฮฺ) กล่าวถามว่า 'ใครจะปฏิเสธเล่า โอ้ ท่านรอซูล?' ท่านตอบว่า 'ผู้ใดเชื่อฟังฉัน เขาจะได้เข้าสวรรค์ และผู้ใดฝ่าฝืนฉัน ก็ถือว่าเขาได้ปฏิเสธแล้ว'"[477] อัลบุคอรีได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[478]

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้นจะถูกปลีกตัวให้ห่างไกลจากมัน** ﴾ หมายถึง ผู้ยำเกรงที่สะอาดบริสุทธิ์และเกรงกลัวอัลลอฮฺจะรอดพ้นจากไฟนรก จากนั้นพระองค์อธิบายว่าลักษณะของเขาเป็นอย่างไร พระองค์ตรัสว่า ﴿ **ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง** ﴾ หมายความว่า เขาใช้ทรัพย์สมบัติเพื่อเคารพภักดีและเชื่อฟังพระเจ้า เพื่อขัดเกลาตนเองและชำระล้างทรัพย์สมบัติของตนให้บริสุทธิ์รวมถึง

---

476. มุสลิม 1/196

477. อะหฺมัด 2/361

478. ฟัตฮุลบารี 13/263

สิ่งที่อัลลอฮฺประทานให้เขาทั้งในเรื่องศาสนาและเรื่องดุนยา ﴿ **และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน** ﴾ ความหมายคือ การที่เขาใช้จ่ายทรัพย์สินหรือให้ทานบริจาคนั้นไม่ใช่เพื่อตอบแทนผู้ที่มีบุญคุณกับเขา แต่ทว่าเขาใช้และให้ทรัพย์สิน ﴿ **เพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น** ﴾ หมายถึง เพราะหวังที่จะได้รับการตอบแทน และได้พบพระองค์ในโลกอาคิเราะฮฺในสวนสวรรค์อันสถาพร ﴿ **และเขาก็จะพึงพอใจ** ﴾ ความหมาย คือผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวนี้จะพึงพอใจกับการตอบแทนที่ได้รับ

สาเหตุของการประทานอายะฮฺ และความประเสริฐของอบูบักรฺ

นักวิชาการด้านตัฟซีรฺหลายท่านได้กล่าวว่า อายะฮฺเหล่านี้ประทานลงมาในเรื่องที่เกี่ยวกับอบูบักรฺอัศศิดดีก ﷺ พวกเขาบางคนยังได้รายงานมติเอกฉันท์ของนักวิชาการตัฟซีรฺในเรื่องนี้ ดังนั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเรื่องของอบูบักรฺถูกรวมอยู่ในความหมายของอายะฮฺเหล่านี้ และเขาคือผู้ที่สมควรยิ่งในประชาชาติที่อายะฮฺเหล่านี้จะหมายถึงหากเราจะอธิบายว่าอายะฮฺเหล่านี้ครอบคลุมกรณีทั่วไป เพราะถ้อยคำของอายะฮฺเหล่านี้มีความหมายทั่วไป กล่าวคือ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **และส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้นจะถูกปลีกตัวให้ห่างไกลจากมัน ⑰ ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง ⑱ และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน ⑲** ﴾ อย่างไรก็ตาม อบูบักรฺเป็นคนแรกและคนสำคัญที่สุดในประชาชาตินี้ที่มีคุณสมบัติทั้งหมดข้างต้นรวมถึงลักษณะที่น่าสรรเสริญอื่นๆ เพราะเขาเป็นคนสัตย์จริงผู้ยำเกรงและใจบุญ เขาบริจาคทรัพย์สมบัติที่มีเพื่ออัลลอฮฺและสนับสนุนช่วยเหลือท่านรอซูล ﷺ ทรัพย์สินเงินทองดิรฮัมและดีนาร์มากมายที่เขาได้ใช้จ่ายไปเพื่อพระพักตร์ของพระเจ้า โดยที่ไม่มีผู้ใดมีบุญคุณต่อเขาที่ทำให้เขาต้องทดแทนบุญคุณนั้น แต่ในทางกลับกันเขาคือผู้ที่มีบุญคุณและเป็นผู้ที่ใจบุญต่อบรรดาผู้นำและหัวหน้าเผ่าต่างๆ ด้วยเหตุนี้ อุรวะฮฺ บินมัสอูด หัวหน้าเผ่าษะกีฟ จึงกล่าวกับอบูบักรฺในวันที่ทำสนธิสัญญาฮุดัยบียะฮฺว่า “ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ หากฉันมิได้ติดหนี้บุญคุณเจ้า ซึ่งฉันยังมิได้ชำระคืนให้แล้ว แน่นอนว่า ฉันจะต้องตอบโต้เจ้าอย่างแน่นอน” เขาพูดประโยคนี้หลังจากที่อบูบักรฺ อัศศิดดีกได้ต่อว่าเขาอย่างรุนแรงจนทำให้เขาโกรธ ดังนั้น หากนี่คือความใจบุญของอบูบักรฺต่อบรรดาแกนนำและหัวหน้าเผ่าอาหรับต่างๆ แล้วนับประสาอะไรกับผู้อื่น ที่มิได้เป็นศัตรูกับอิสลาม ซึ่งแน่นอนว่า ท่านย่อมมีบุญคุณและช่วยเหลือคนอื่นๆ อย่างมากมาย ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **และที่เขานั้นไม่มีบุญคุณแก่ผู้ใดที่บุญคุณนั้นจะถูกตอบแทน ⑲ นอกจากว่าเพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น ⑳ และเขาก็จะพึงพอใจ ㉑** ﴾

และในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง มีบันทึกว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

« مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ دَعَته خَزَنَةُ الْجَنَّةِ: يَا عَبْدَ اللهِ، هَذَا خَيْرٌ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَا عَلَى مَنْ يُدعى مِنْهَا ضَرُورَةٌ فَهَلْ يُدْعَى مِنْهَا كُلِّهَا أَحَدٌ؟ قَالَ: "نَعَمْ، وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ" »

"ผู้ใดที่ใช้จ่ายเพื่อเตรียมสัตว์พาหนะสองตัวในหนทางของอัลลอฮฺ ผู้พิทักษ์สวรรค์จะเรียกเขาโดยกล่าวว่า 'โอ้บ่าวของอัลลอฮฺ สิ่งนี้เป็นความดีหนึ่ง' อบูบักรฺจึงกล่าวว่า 'โอ้ ท่านรอซูล! ผู้ใดได้รับการเรียกให้เข้าประตูใดประตูหนึ่งจากประตูสวรรค์เหล่านั้นก็คงไม่มีปัญหา แต่อยากทราบว่าจะมีผู้ใดได้รับการเรียกให้เข้าประตูทุกบานไหม?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า ***"มีสิ และฉันหวังว่าท่านจะเป็นหนึ่งในนั้น"***[479]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

479. ฟัตฮุลบารี 7/23, มุสลิม 2/712

تفسير سورة الضحى

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัฎฎุฮา

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الضحى

ซูเราะฮฺ อัฎฎุฮา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَالضُّحَىٰ ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ
﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ
عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ
﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

1. ขอสาบานด้วยเวลาสาย
2. และขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสงัดเงียบ
3. พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมิได้ทรงโกรธเคืองเจ้า
4. และแน่นอน เบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าเบื้องต้น
5. และแน่นอน พระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าเจ้าจะพอใจ

6. พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพร้า แล้วทรงให้ที่พึ่งหรอกหรือ?

7. พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าในสภาพไม่รู้แจ้ง แล้วก็ทรงชี้แนะทาง (แก่เจ้า) หรอกหรือ?

8. และทรงพบเจ้าเป็นผู้ขัดสน แล้วให้มั่งคั่ง (แก่) เจ้าหรอกหรือ?

9. ดังนั้น เด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี่

10. และส่วนผู้เอ่ยขอนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่

11. และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าจงแสดงออก

สาเหตุของการประทาน ซูเราะฮฺ อัฎฎุฮา

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกว่า ญุนดุบ รายงานว่า

اشْتَكَى النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَةً أَوْ لَيْلَتَيْنِ، فَأَتَتِ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ، مَا أَرَى شَيْطَانَكَ إِلَّا قَدْ تَرَكَكَ. فَأَنْزَلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: {وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى}

"(ครั้งหนึ่ง) ท่านนบี ﷺ ป่วย ทำให้ท่านไม่สามารถละหมาดหนึ่งหรือสองคืน จากนั้นมีผู้หญิงคนหนึ่งมาหา และกล่าวว่า 'โอ้ มุฮัมมัด ฉันคิดว่าชัยฏอนของเจ้าคงทิ้งเจ้าไปแล้ว' อัลลอฮฺจึงได้ประทาน ﴿ **ขอสาบานด้วยเวลาสาย ① และขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสงัดเงียบ ② พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมิได้ทรงโกรธเคืองเจ้า ③** ﴾"[480]

อัลบุคอรี, มุสลิม, อัตติรมิซี, อันนะซาอี, อิบนุ อบีฮาติม และอิบนุ ญะรีรฺ[481] ได้บันทึกฮะดีษนี้จากญุนดุบ (ผู้รายงาน) ซึ่งเขาคือ อิบนุ อับดุลลอฮฺ อัลบะญะลี อัลอะละกี และรายงานจากอัลอัสวัดด์ บิน กอยซฺ ซึ่งกล่าวว่าเขาได้ยินญุนดุบกล่าวว่า ญิบรีลมิได้นำวะฮีย์

480. อะหฺมัด 4/312

481. ฟัตฮุลบารี 3/11, 8/580, 581, 619, มุสลิม 3/1421, 1422, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/272, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/517, อัฏฏอบารี 24/485, 486

ลงมาแก่ท่านนบี ﷺ เป็นเวลานานพอสมควร ทำให้พวกมุชริกีนกล่าวว่า "พระเจ้าของมุฮัมมัดได้ละทิ้งเขาแล้ว" ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทาน ﴾ **ขอสาบานด้วยเวลาสาย ① และขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสงัดเงียบ ② พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมิได้ทรงโกรธเคืองเจ้า ③** ﴿[482]

﴾ **ขอสาบานด้วยเวลาสาย ① และขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืด และสงัดเงียบ ②** ﴿ อัลเอาฟีรายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า "เมื่ออัลกุรอานถูกประทานแก่ท่านรอซูล ﷺ แต่หลังจากนั้น ญิบรีลมิได้นำวะฮีย์ลงมาแก่ท่านเป็นเวลาหลายวัน ทำให้ท่านนบี ﷺ รู้สึกไม่ดี พวกมุชริกีนจึงเริ่มโจษจันว่า 'พระเจ้าของเขาละทิ้งเขาและโกรธเขาแล้ว' ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทาน ﴾ **พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมิได้ทรงโกรธเคืองเจ้า** ﴿"[483]

นี่คือการสาบานของอัลลอฮฺด้วยเวลาสาย และแสงสว่างที่พระองค์ได้ประทาน ﴾ **และขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันมืดและสงัดเงียบ** ﴿ หมายถึง เมื่อมันเงียบสงัดและความมืดลงมาปกคลุม นี่คือทรรศนะของมุญาฮิด, กอตาดะฮฺ, อัฎเฎาะฮาก, อิบนุ เซด และคนอื่นๆ ซึ่งเป็นหลักฐานชัดเจนที่แสดงถึงอำนาจของพระผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ (แสงสว่างและความมืด) ดังเช่นที่พระองค์ตรัสในซูเราะฮฺอื่นว่า

﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۝١ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۝٢ ﴾

"ขอสาบานด้วยเวลากลางคืน เมื่อมันปกคลุม ① และด้วยเวลากลางวันเมื่อมันประกายแสง ②"[484]

หรือเช่นเดียวกับอายะฮฺที่ว่า

﴿ فَالِقُ الإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾

"ผู้ทรงเผยอรุโณทัย และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นการคำนวณ นั่นคือการกำหนดให้มีขึ้นของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ"[485]

---

482. อัฏฏอบารี 24/486
483. อัฏฏอบารี 24/484
484. ซูเราะฮฺ อัลลัยลฺ อายะฮฺที่ 1-2
485. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 96

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴾ **พระเจ้าของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมิได้ทรงโกรธเคืองเจ้า** ﴿ หมายถึง มิได้ละทิ้งเจ้าและมิได้เกลียดชังเจ้า

โลกสุดท้าย ดีกว่าโลกแรก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เจ้ากว่าเบื้องต้น** ﴿ หมายถึง โลกอาคิเราะฮฺนั้นสำหรับเจ้าแล้วดีกว่าโลกปัจจุบันนี้ ด้วยเหตุนี้ ท่านนบี ﷺ จึงเป็นผู้ที่สมถะจากสิ่งที่เป็นทางโลกมากที่สุด และเป็นผู้ที่ปล่อยวางในเรื่องทางโลกมากที่สุด สิ่งนี้เป็นที่ทราบกันดีจากชีวประวัติของท่าน จนกระทั่งในช่วงบั้นปลายชีวิต ท่านนบี ﷺ ได้รับบัญชาให้เลือกระหว่างการอยู่ในโลกนี้ตลอดไปจนวาระสุดท้ายของโลกนี้แล้วจึงไปสวรรค์ หรือกลับไปหาอัลลอฮฺ (เสียชีวิต) ซึ่งท่านได้เลือกสิ่งที่อัลลอฮฺทรงเตรียมไว้ให้มากกว่าโลกดุนยาอันต่ำต้อยนี้

อิมามอะหฺมัด ได้รายงานจากอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด ว่า

« اضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى حَصِيرٍ، فَأَثَّرَ فِي جَنْبِهِ، فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ جَعَلْتُ أَمْسَحُ جَنْبَهُ وَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا آذَنْتَنَا حَتَّى نَبْسُطَ لَكَ عَلَى الْحَصِيرِ شَيْئًا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "ما لِي وَلِلدُّنْيَا؟! مَا أَنَا وَالدُّنْيَا؟! إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا كَرَاكِبٍ ظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا" »

"(ครั้งหนึ่ง) ท่านรอซูล ﷺ นอนหลับอยู่บนเสื่อที่ทำจากกิ่งใบต้นอินทผลัม ซึ่งสร้างรอยไว้บริเวณสีข้างของท่าน จากนั้นเมื่อท่านตื่นขึ้นมา ฉันก็ได้ปัดถูสีข้างของท่าน และกล่าวว่า 'โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ขอท่านโปรดอนุญาตให้เราปูสิ่งที่นุ่มๆ บนเสื่อนี้เถิด?' ท่านรอซูลตอบว่า 'ฉันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโลกดุนยานี้มากนักหรอก อุปมาระหว่างตัวฉันกับโลกดุนยานี้เปรียบเสมือนผู้ขี่ม้าที่แวะพักใต้ร่มเงาของต้นไม้หนึ่งแล้วก็จากไป'"[486]

อัตติรมิซี และอิบนุ มาญะฮฺ ได้บันทึกฮะดีษนี้จากรายงานของอัลมัสอูดี, อัตติรมิซี กล่าวว่า "เป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ"[487]

486. อะหฺมัด 1/391

487. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 7/48 และ อิบนุ มาญะฮฺ 2/1376

ความโปรดปรานมากมายในโลกอาคิเราะฮฺกำลังรอท่านรอซูล ﷺ อยู่

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และแน่นอน พระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าเจ้าจะพอใจ** ﴿ หมายถึง ในโลกอาคิเราะฮฺ อัลลอฮฺจะประทานให้แก่ท่านนบีอย่างมากมายจนกระทั่งท่านพอใจต่อสิ่งที่พระองค์ให้แก่ประชาชาติของท่าน ตลอดจนความกรุณาปรานีและความโปรดปรานต่างๆ ที่พระองค์ได้เตรียมไว้ให้ท่าน ไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำอัลเกาษัรฺ ซึ่งทั้งสองฝั่งเต็มไปด้วยโดมที่ทำจากไข่มุกเป็นวง และแผ่นดินที่เป็นพื้นท้องน้ำมีกลิ่นหอมยิ่งกว่าชมดเชียง ดังที่เราจะได้อธิบายในโอกาสต่อไป

อิมามอบูอัมรฺ อัลเอาซาอี ได้บันทึกไว้ว่า อับดุลลอฮฺ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า

« عُرِضَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ مَا هُوَ مَفْتُوحٌ عَلَى أُمَّتِهِ مِنْ بَعْدِهِ كَنْزًا كَنْزًا، فَسُرَّ بِذَلِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴾ فَأَعْطَاهُ فِي الْجَنَّةِ أَلْفَ أَلْفَ قَصْرٍ، فِي كُلِّ قَصْرٍ مَا يَنْبَغِي لَهُ مِنَ الْأَزْوَاجِ وَالْخَدَمِ. »

"ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้รับแจ้งว่าประชาชาติของท่านจะพิชิตคลังสมบัติมากมาย ทำให้ท่านรู้สึกพึงพอใจยิ่ง อัลลอฮฺจึงประทานอายะฮฺ ﴾ **และแน่นอน พระเจ้าของเจ้าจะให้แก่เจ้าจนกว่าเจ้าจะพอใจ** ﴿ ***โดยที่อัลลอฮฺจะประทานวังหนึ่งล้านหลังให้แก่ท่านในสวรรค์ และแต่ละวังจะมีสิ่งที่คู่ควรแก่ท่านมากมาย ทั้งคู่ครองหรือผู้รับใช้"***

บันทึกโดย อิบนุ ญะรีรฺ และอิบนุ อบีฮาติม จากเส้นทางการรายงานของเขาเอง[488] และเป็นสายสืบที่เศาะฮีฮฺจนถึงอิบนุ อับบาส และคำพูดเช่นนี้ไม่สามารถนำมารายงานได้เว้นแต่ว่าต้องเป็นสิ่งที่ได้รับมาจากท่านรอซูล ﷺ

กล่าวถึงความโปรดปรานบางประการที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานแก่ท่านรอซูล ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ว่า ﴾ **พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นกำพร้า แล้วทรงให้ที่พึ่งหรอกหรือ?** ﴿ กล่าวคือ บิดาของท่านเสียชีวิตในขณะที่ท่านยังอยู่ในครรภ์มารดา และอามีนะฮฺ บินติ วะหบฺ มารดาของท่านก็เสียชีวิตเมื่อท่านมีอายุเพียง 6 ขวบ หลังจากนั้นท่านก็อยู่ภายใต้การดูแลของปู่คืออับดุลมุฎฎอลิบ จนกระทั่งปู่เสียชีวิตเมื่อมุฮัมมัด ﷺ อายุได้ 8 ขวบ จากนั้นอบูฎอลิบลุงของท่านก็ได้เลี้ยงดูท่าน

---

488. อัฏฏอบารี 24/487

และคอยปกป้อง ช่วยเหลือ ยกย่อง และให้เกียรติท่าน ถึงขั้นที่ปกป้องและขัดขวางมิให้มีใครมาทำร้ายท่าน แม้กระทั่งหลังจากที่ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นรอซูลเมื่ออายุได้ 40 ปี แม้ว่าอบูฏอลิบเองยังคงนับถือศาสนาของบรรพบุรุษที่เคารพบูชาเจว็ด ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายใต้อำนาจ การวางแผนที่ยอดเยี่ยม และการกำหนดอันสวยงามของอัลลอฮฺ จนกระทั่งอบูฏอลิบเสียชีวิตไม่นานก่อนที่ท่านนบีจะอพยพไปมะดีนะฮฺ หลังจากนั้น ชาวกุเรชที่โฉดเขลาก็เริ่มข่มเหงรังแกท่านนบี ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงสั่งใช้ให้ท่านอพยพจากผู้คนเหล่านั้นไปยังเมืองของชาวอัลอันศอรฺ ซึ่งประกอบด้วยเผ่าอัลเอาสฺและอัลค็อซร็อจ (เมืองมะดีนะฮฺ) แล้วอัลลอฮฺก็ทรงให้กำหนดการของพระองค์ดำเนินไปอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด เมื่อท่านไปถึงเมืองมะดีนะฮฺ พวกเขาก็ให้การต้อนรับ ให้ที่พักพิง สนับสนุน และปกป้องท่าน และต่อสู้เคียงข้างท่าน ขออัลลอฮฺทรงพอพระทัยต่อพวกเขาทั้งหมด และที่กล่าวมานี้คือการปกป้องคุ้มครองของอัลลอฮฺ การเอ็นดูเมตตาและการดูแลที่ท่านนบีได้รับจากอัลลอฮฺ

พระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าในสภาพไม่รู้แจ้ง แล้วก็ทรงชี้แนะทาง (แก่เจ้า) หรอกหรือ?** ﴾

คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ كَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلا الإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾

"และเช่นนั้นแหละ เราได้วะฮีย์อัลกุรอานแก่เจ้าตามบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา แต่ว่าเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อชี้แนะทาง โดยนัยนั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์จากปวงบ่าวของเรา และแท้จริง เจ้านั้นจะได้รับการชี้แนะสู่ทางอันเที่ยงธรรมอย่างแน่นอน"[489]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และทรงพบเจ้าเป็นผู้ขัดสน แล้วให้มั่งคั่ง (แก่) เจ้าหรอกหรือ?** ﴾ หมายความว่า เจ้าเคยขัดสนและมีภาระมากมาย อัลลอฮฺจึงทรงทำให้เจ้ามั่งคั่งโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นนอกจากพระองค์ กล่าวคือพระองค์ทรงให้ท่านนบีมีสองสถานะคือผู้ขัดสนที่อดทนและผู้มั่งคั่งที่รู้คุณ ในหนังสือเศาะฮีฮฺอัลบุคอรีและมุสลิม มีบันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่าท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

489. ซูเราะฮฺ อัชชูรอ อายะฮฺที่ 52

« لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ العَرَض، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ »

"ความร่ำรวยไม่ได้ถูกกำหนดโดยการมีทรัพย์สินที่มากมาย แต่ความร่ำรวยที่แท้จริงคือความพอเพียงของจิตใจ"[490]

ในเศาะฮีฮฺมุสลิม มีบันทึกจากอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ، ورُزق كَفَافًا، وَقَنَّعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ »

"ผู้ที่น้อมรับอิสลาม ได้รับปัจจัยยังชีพที่พอเพียง และอัลลอฮฺทรงทำให้เขาพอใจกับสิ่งที่พระองค์ประทานให้ นับว่าประสบความสำเร็จแล้ว"[491]

เราควรปฏิบัติต่อความโปรดปรานนี้อย่างไร?

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น เด็กกำพร้าเจ้าอย่าข่มขี่** ﴾ หมายถึง "เช่นเดียวกับที่เจ้าเป็นเด็กกำพร้า และอัลลอฮฺทรงเป็นที่พึ่งพิงแก่เจ้า ดังนั้น เจ้าจงอย่าได้ข่มเหงเด็กกำพร้า กล่าวคือ อย่าได้ดูถูก ดุด่าหรือเหยียดหยามเขา แต่จงทำดีและอ่อนโยนต่อเขา" กอตาดะฮฺ กล่าวว่า "ท่านจงเป็นเหมือนบิดาผู้เมตตาต่อเด็กกำพร้า"[492] ﴿ **และส่วนผู้เอ่ยขอนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่** ﴾ หมายความว่า "เช่นเดียวกับที่เจ้าเคยอยู่ในสภาพไม่รู้แจ้ง แล้วอัลลอฮฺทรงชี้แนะทางแก่เจ้า ดังนั้น เจ้าก็อย่าได้ดุด่าหรือขับไล่ผู้ที่เอ่ยขอหรือแสวงหาความรู้สู่ทางนำ" อิบนุ อิสฮาก กล่าวว่า ﴿ **และส่วนผู้เอ่ยขอนั้น เจ้าอย่าตวาดขับไล่** ﴾ หมายถึง "อย่ากดขี่ หยิ่งผยอง หยาบคาย หรือแข็งกร้าวต่อผู้คนที่อ่อนแอ" กอตาดะฮฺกล่าวว่า "หมายความว่า จงปฏิบัติต่อผู้ยากจนขัดสนด้วยความเมตตาและอ่อนโยน"[493]

﴿ **และส่วนความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น เจ้าจงแสดงออก** ﴾ หมายความว่า "เช่นเดียวกับที่เจ้าเคยยากจนขัดสน และอัลลอฮฺ ﷻ ทรงทำให้เจ้าร่ำรวย ดังนั้น เจ้าจงแสดงออก และบอกเล่าแก่ผู้อื่นเกี่ยวกับความโปรดปรานที่อัลลอฮฺมีต่อเจ้า"

อบูดาวูด บันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

---

490. ฟัตฮุลบารี 11/276 และ มุสลิม 2/726 ด้วยสายสืบอื่น และอะหฺมัด 2/315

491. มุสลิม 2/730

492. อัลกุรฏุบี 20/100

493. อัลบะฆอวี 4/500

« لَا يَشْكُرُ اللَّهَ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ »

"ผู้ใดไม่ขอบคุณผู้คน ผู้นั้นไม่ขอบคุณอัลลอฮฺ"[494]

อัตติรมิซี ยังได้บันทึกฮะดีษนี้ และกล่าวว่า เศาะฮีฮฺ[495]

อบูดาวูด บันทึกจาก ญาบิรฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« مَنْ أُبْلِي بَلَاءً فَذَكَرَهُ فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ »

"ผู้ใดได้รับสิ่งดีๆ จากผู้อื่น แล้วกล่าวถึงสิ่งนั้น[496] *เท่ากับว่าเขาได้ขอบคุณแล้ว แต่หากเขาปกปิดเอาไว้*[497] *ก็เท่ากับว่าเขาไม่สำนึกในบุญคุณ"*[498]

อบูดาวูด เพียงคนเดียวเท่านั้นที่บันทึกฮะดีษนี้

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัฎฎุฮา
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

494. อบูดาวูด 5/157
495. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/87
496. ด้วยการชื่นชมและขอบคุณผู้ให้ - *ผู้แปล*
497. ไม่ชื่นชมหรือขอบคุณผู้ให้ - *ผู้แปล*
498. อบูดาวูด 5/157

تفسير سورة الشرح

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินชิรอหฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الشرح

ซูเราะฮฺ อัลอินชิรอหฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝٢ الَّذِي أَنقَضَ
ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ إِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝٧ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ۝٨﴾

1. เรามิได้เปิดหัวอกของเจ้าแก่เจ้าหรอกหรือ?
2. และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว
3. ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า
4. และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้วซึ่งการกล่าวถึงเจ้า
5. ฉะนั้น แท้จริง หลังจากความยากลำบาก ก็จะมีความง่าย
6. แท้จริง หลังจากความยากลำบาก ก็จะมีความง่าย
7. ดังนั้น เมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป
8. และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น ก็จงมุ่งปรารถนาเถิด

ความหมายของการเปิดหัวอก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เรามิได้เปิดหัวอกของเจ้าแก่เจ้าหรอกหรือ?** ﴾ หมายความว่า "เรามิได้ให้แสงสว่างแก่มัน และเรามิได้ทำให้มันโล่งและกว้างขวางหรอกหรือ?" คล้ายกับอายะฮฺ

﴿ فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ أَنْ يَهدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ﴾

"และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จะนำทางเขา พระองค์ก็จะทรงเปิดหัวอกของเขาสู่อิสลาม"[499]

และเช่นเดียวกับที่อัลลอฮฺทรงเปิดหัวอกหัวใจของท่านนบีแล้ว พระองค์ก็ยังทรงทำให้ชะรีอะฮฺของท่านนบีกว้างขวาง ยืดหยุ่น และปฏิบัติง่าย ไม่มีความยุ่งยาก ความลำบาก หรือความคับแคบใดๆ

การอภิปรายเกี่ยวกับความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อรอซูลของพระองค์ ﷺ

เกี่ยวกับคำดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴿ **และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเจ้าออกจากเจ้าแล้ว** ﴾ มีความหมายเช่นเดียวกับอายะฮฺที่ว่า

﴿ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ﴾

"เพื่ออัลลอฮฺจะได้ทรงอภัยโทษความผิดของเจ้าที่ได้ล่วงไปแล้ว และที่จะเกิดขึ้นภายหลัง"[500]

﴿ **ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า** ﴾ **الإنقاض** (อัลอินกอฎ หมายถึง เสียง) โดยนักวิชาการสะลัฟหลายท่านได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเจ้า** ﴾ ว่าหมายถึง ภาระนั้นหนักหนาสาหัสสำหรับเจ้า

ความหมายของการยกระดับชื่อเสียงของท่านนบี ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **และเราได้ยกย่องให้แก่เจ้าแล้ว ซึ่งการกล่าวถึงเจ้า** ﴾ มุญาฮิดกล่าวว่า หมายถึง "เมื่อใดที่ข้า (อัลลอฮฺ) ถูกกล่าวถึง เจ้าก็จะถูกกล่าวถึงร่วมกับข้า

---

499. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 125

500. ซูเราะฮฺ อัลฟัตหฺ อายะฮฺที่ 2

เช่นกัน (นั่นคือ คำปฏิญานตนของมุสลิมทุกคนที่ว่า) "ฉันขอยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าใดที่คู่ควรแก่การเคารพอิบาดะฮฺ นอกจากอัลลอฮฺ และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ"[501]

กอตาดะฮฺกล่าวว่า อัลลอฮฺทรงยกระดับชื่อเสียงของท่านนบีทั้งในโลกดุนยานี้และโลกอาคิเราะฮฺ กล่าวคือ คอฏีบ มุสลิมผู้ปฏิญาณตน และผู้ที่ละหมาด ล้วนต้องกล่าวประกาศว่า "ขอยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าใดที่คู่ควรแก่การเคารพอิบาดะฮฺ นอกจากอัลลอฮฺ และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ"[502]

ความง่ายดาย หลังจากความยากลำบาก

เกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﴿ **ฉะนั้น แท้จริง หลังจากความยากลำบาก ก็จะมีความง่าย ⑤ แท้จริง หลังจากความยากลำบาก ก็จะมีความง่าย** ﴾ พระองค์ตรัสว่า ความยากลำบากมาพร้อมกับความง่ายดาย และทรงย้ำถึงข้อเท็จจริงนี้อีกครั้ง (โดยการกล่าวซ้ำ)

คำสั่งใช้ให้ระลึกถึงอัลลอฮฺในเวลาว่าง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น เมื่อเจ้าเสร็จสิ้น (จากงานหนึ่งแล้ว) ก็จงลำบากต่อไป ⑦ และยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น ก็จงมุ่งปรารถนาเถิด** ﴾ หมายความว่า "เมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากภารกิจและการงานของโลกดุนยา และจบสิ้นจากกิจวัตรประจำวันของดุนยาแล้ว ก็จงมุ่งมั่นสู่การอิบาดะฮฺเถิด และลุกขึ้นทำอิบาดะฮฺด้วยความกระตือรือร้นและด้วยหัวใจที่แน่วแน่และเจตนาที่บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้าของเจ้า" มีฮะดีษเศาะฮีฮฺที่มีความหมายทำนองนี้ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ طَعَامٍ، وَلَا وَهُوَ يُدَافِعُهُ الْأَخْبَثَانِ »

"ไม่มีการละหมาด (ที่สมบูรณ์) เมื่ออาหารถูกนำมาวาง และในขณะที่อั้นสิ่งที่น่ารังเกียจสองอย่าง (อุจจาระและปัสสาวะ)"[503]

และเช่นเดียวกับฮะดีษที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ وَحَضَرَ الْعَشَاءُ، فَابْدَؤُوا بِالعَشَاءِ »

501. อัฏฏอบารี 24/494

502. อัฏฏอบารี 24/494

503. มุสลิม 1/393

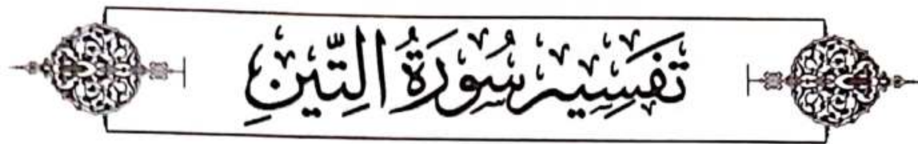
"เมื่อมีการอิกอมะฮฺเพื่อเริ่มละหมาด และอาหารเย็นถูกนำมาวาง พวกท่านจงเริ่มด้วยอาหารเย็น"[504]

มุญาฮิด กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺนี้ว่า "หมายถึง เมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากกิจการทางโลกดุนยา และเจ้าจะลุกขึ้นละหมาด ก็จงมุ่งมั่นเพื่ออิบาดะฮฺพระเจ้าของเจ้าเถิด"[505]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอินชิรอหฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

504. ฟัตฮุลบารี 9/498
505. อัฏฏอบารีย 24/497

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัตตีน

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การอ่าน ซูเราะฮฺ อัตตีน ในละหมาดขณะเดินทาง

อิมามมาลิก และชุอฺบะฮฺ รายงานจากอะดี บิน ซาบิต ซึ่งรายงานว่า อัลบะรออฺ บิน อาซิบ กล่าวว่า

« كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقْرَأُ فِي سَفَر فِي إِحْدَى الرَّكْعَتَيْنِ بِالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ، فَمَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا أَوْ قِرَاءَةً مِنْهُ »

"ท่านนบี ﷺ เคยอ่านซูเราะฮฺ วัตตีน วัซซัยตูน ในร็อกอัตหนึ่งในละหมาดของท่านขณะเดินทาง และฉันไม่เคยได้ยินผู้ใดที่มีเสียงหรือการอ่านที่ไพเราะกว่าท่านเลย"

อัลญะมาอะฮฺ ได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้ในหนังสือของพวกเขา[506]

---

506. ฟัตฮุลบารี 8/583, มุสลิม 1/339, อบูดาวูด 3/19, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 2/226, อันนะซาอี ใน สุนัน อัลกุบรอ 6/518, อิบนุ มาญะฮฺ 1/273

سُورَةُ التِّينِ

ซูเราะฮฺ อัตตีน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ
﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

1. ขอสาบานด้วยมะเดื่อ และต้นมะกอก
2. และด้วยภูเขาฏูรฺซีนาย
3. และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย
4. โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง
5. แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง
6. นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลาย โดยที่สำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด
7. ดังนั้น อะไรเล่าที่ทำให้เขาจึงปฏิเสธเจ้า ในภายหลังเกี่ยวกับการตอบแทน
8. มิใช่อัลลอฮฺหรอกหรือ เป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย

อธิบายคำว่า "อัตตีน" และสิ่งที่ตามมา

อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า "อัตตีน หมายถึง มัสญิดของนบีนูหฺที่สร้างขึ้นบนภูเขาอัลญูดี" มุญาฮิดกล่าวว่า "หมายถึง มะเดื่อที่พวกเจ้ารู้จักนี้เอง"[507] **﴾ และต้นมะกอก ﴿** กะอฺบ อัลอะหฺบารฺ, กอตาดะฮฺ, อิบนุ เซด และคนอื่นๆ กล่าวว่า "หมายถึง มัสญิดบัยตุลมักดิส (อัลอักศอ)" มุญาฮิด และอิกริมะฮฺ กล่าวว่า "หมายถึงมะกอกที่พวกเจ้านำมาสกัดน้ำมันนี้เอง"[508] **﴾ และด้วยภูเขาฏูรฺซีนาย ﴿** กะอฺบ อัลอะหฺบารฺและคนอื่นๆ กล่าวว่า "คือภูเขาซึ่งเป็นสถานที่ที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสกับมูซา ﷺ"[509] **﴾ และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย ﴿** หมายถึงเมืองมักกะฮฺ ซึ่งเป็นทรรศนะของอิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อัลฮะซัน, อิบรอฮีม อันนะเคาะอี, อิบนุ เซด และกะอฺบ อัลอะหฺบารฺ[510] และไม่มีความเห็นต่างในเรื่องนี้

นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงส่งนบีไปยังสถานที่ทั้งสามนี้ ซึ่งเป็นนบีที่มีตำแหน่งอันสูงส่ง และมีความประเสริฐมากกว่าท่านอื่นๆ และเป็นแกนนำของบรรดานบี

(หนึ่ง) สถานที่แห่งมะเดื่อและมะกอก ซึ่งก็คือ บัยตุลมักดิส (อัลอักศอ) ที่อัลลอฮฺทรงส่งอีซา บิน มัรฺยัมไปยังผู้คนที่นั่น, (สอง) ฏูรฺซีนีน ซึ่งก็คือภูเขาซีนายที่อัลลอฮฺตรัสกับมูซา บิน อิมรอน ณ ที่นั่น, (สาม) มักกะฮฺ ซึ่งเป็นเมืองแห่งความปลอดภัยที่ผู้ใดที่เข้าไปก็จะปลอดภัย ซึ่งเป็นเมืองที่มุฮัมมัด ﷺ ถูกส่งไปเป็นนบี

นักวิชาการยังกล่าวอีกว่า สถานที่ทั้งสามนี้ถูกกล่าวถึงในตอนท้ายของคัมภีร์เตารอต (โตราห์) ซึ่งมีระบุว่า "อัลลอฮฺเสด็จมาจากภูเขาซีนาย ซึ่งหมายถึงภูเขาที่อัลลอฮฺตรัสกับมูซา บิน อิมรอน และพระองค์ทรงส่องแสงจากซาอีรฺซึ่งหมายถึงภูเขาแห่งบัยตุลมักดิสที่อัลลอฮฺทรงส่งนบีอีซาไปที่นั่น และทรงปรากฏจากภูเขาฟาราน ซึ่งหมายถึงภูเขาแห่งมักกะฮฺที่อัลลอฮฺทรงส่งมุฮัมมัด ﷺ ไปยังที่นั่น" ดังนั้น พระองค์จึงกล่าวถึงภูเขาเหล่านี้เพื่อแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับภูเขาเหล่านี้ตามลำดับการดำรงอยู่ของมันในช่วงเวลานั้น นี่คือเหตุผลที่พระองค์ทรงสาบานด้วยสถานที่อันทรงเกียรติยิ่ง ตามด้วยสถานที่ที่ทรงเกียรติกว่า ตามด้วยสถานที่อันทรงเกียรติยิ่งกว่าสองสถานที่แรก

---

507. อัฏฏอบารี 24/502, อัลเอาฟี เป็นหนึ่งในผู้รายงานที่ฎออีฟ

508. อัฏฏอบารี 24/501

509. อัฏฏอบารี 24/503

510. อัฏฏอบารี 24/505, 506

มนุษย์ตกสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง ทั้งที่เขาถูกสร้างมาในรูปแบบที่ดีที่สุด และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากเรื่องนี้

พระองค์ตรัสว่า ﴿ **โดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง** ﴾ นี่คือเรื่องที่ถูกสาบาน กล่าวคือ อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างมนุษย์มาในรูปแบบและลักษณะที่ดีที่สุด มีลำตัวที่ตรง และมีอวัยวะที่ครบถ้วนสมบูรณ์เหมาะสมสวยงาม ﴿ **แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง** ﴾ หมายถึง การลงนรก นี่คือทรรศนะของมุญาฮิด, อบูอัลอาลียะฮฺ, อัลฮะซัน, อิบนุ เซด และคนอื่นๆ[511] แต่หลังจากความสวยงามและความสดใสนี้ พวกเขาอาจจะตกสู่นรก หากพวกเขาฝ่าฝืนอัลลอฮฺและไม่เชื่อฟังบรรดารอซูล ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **นอกจากบรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งดีงามทั้งหลาย** ﴾ อย่างไรก็ตาม นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า ﴿ **แล้วเราได้ให้เขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำยิ่ง** ﴾ หมายถึง "วัยชราที่อ่อนแอที่สุด" เรื่องนี้ได้รับรายงานจากอิบนุ อับบาส และอิกริมะฮฺ ซึ่งอิกริมะฮฺกล่าวในเรื่องนี้ว่า "ผู้ใดที่รวบรวมอัลกุรอาน (กล่าวคือ ท่องจำอัลกุรอานทั้งหมด) เขาจะไม่ถูกทำให้กลับไปสู่วัยชราที่อ่อนแอที่สุด"[512] อิบนุ ญะรีรฺได้เลือกทรรศนะนี้[513] แต่หากนี่คือ ความหมายที่แท้จริง การยกเว้นผู้ศรัทธาก็น่าจะไม่สอดคล้องกับความหมาย เพราะความหลงลืมอาจเกิดขึ้นกับบางคนในหมู่ผู้ศรัทธาได้เช่นกัน ดังนั้น ความหมายที่ถูกต้องคือดังที่เราได้กล่าวถึงไปแล้ว (นั่นคือทรรศนะแรก) ซึ่งคล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ...۝٣ ﴾

"ขอสาบานด้วยกาลเวลา ① แท้จริง มนุษย์นั้นอยู่ในการขาดทุน ② นอกจากบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย....③"[514]

พระองค์ตรัสต่อไปว่า ﴿ **โดยที่สำหรับพวกเขา จะได้รับรางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด** ﴾ หมายถึง ไม่มีขาดตอน ดังที่เราได้อธิบายไปก่อนหน้านี้

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสอีกว่า ﴿ **ดังนั้น อะไรเล่าที่ทำให้เขาจึงปฏิเสธเจ้า** ﴾ โอ้ ลูกหลานของอาดัม! ﴿ **ในภายหลังเกี่ยวกับการตอบแทน** ﴾ หมายถึง เกี่ยวกับการตอบแทนความดีความชั่วที่จะเกิดขึ้นหลังจากการฟื้นคืนชีพ เพราะเจ้า (โอ้ มนุษย์) รู้ดีซึ่งการสร้างครั้งแรก

---

511. อัฏฏอบารี 24/509, 110

512. อัฏฏอบารี 24/508

513. อัฏฏอบารี 24/511

514. ซูเราะฮฺ อัลอัศรฺ อายะฮฺที่ 1-3

และเจ้ารู้ดีว่าพระองค์ผู้ทรงสามารถสร้างครั้งแรกจากความว่างเปล่า ย่อมสามารถสร้างจากสิ่งที่มีอยู่แล้วได้ง่ายกว่า ดังนั้น อะไรทำให้เจ้าปฏิเสธการฟื้นคืนชีพในปรโลกหลังจากที่เจ้ารู้สิ่งนี้แล้ว?

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **มิใช่อัลลอฮฺหรอกหรือ เป็นผู้ตัดสินที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย?** ﴾ หมายถึง พระองค์คือผู้พิพากษาที่ดีที่สุด ซึ่งไม่อธรรมหรือตัดสินด้วยความอยุติธรรมต่อผู้ใดมิใช่หรือ? และด้วยความยุติธรรมของพระองค์จึงทรงกำหนดให้มีวันกิยามะฮฺ เพื่อที่พระองค์จะทรงให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกอธรรมในดุนยา

เราได้เคยอธิบายฮะดีษที่รายงานโดย อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า

« فَإِذَا قَرَأَ أَحَدُكُمْ ﴿ وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴾ فَأَتَى عَلَى آخِرِهَا: ﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴾ فَلْيَقُلْ: بَلَى، وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ »

เมื่อคนใดในหมู่พวกเจ้าอ่าน ﴿ وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴾ จนมาถึงอายะฮฺสุดท้ายว่า ﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴾ เขาจงกล่าวว่า แน่นอน และฉันขอเป็นหนึ่งในผู้เป็นสักขีพยานในเรื่องนี้[515]

เสร็จสิ้นการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัตตีน
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

515. อบูดาวูด 1/550

تفسير سورة العلق

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอะลัก

ซึ่งเป็นอัลกุรอานอายะฮฺแรกที่ถูกประทานลงมา

سورة العلق

ซูเราะฮฺ อัลอะลัก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ اقْـرَأْ بِاسْـمِ رَبِّـكَ الَّذِي خَلَـقَ ﴿١﴾ خَلَـقَ الْإِنسَـانَ مِـنْ عَلَـقٍ ﴿٢﴾
اقْـرَأْ وَرَبُّـكَ الْأَكْـرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّـمَ بِالْقَلَـمِ ﴿٤﴾ عَلَّـمَ الْإِنسَـانَ
مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ ﴾

1. **จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด**
2. **ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด**
3. **จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง**
4. **ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา**
5. **ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้**

จุดเริ่มต้นการเป็นศาสนทูตของมุฮัมมัด ﷺ และอัลกุรอานอายะฮฺแรกที่ประทานลงมา

อิมามอะหฺมัด บันทึกว่า อาอิชะฮฺ ﵂ กล่าวว่า

« أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْوَحْيِ الرُّؤْيَا الصَّادِقَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ. ثُمَّ حُبب إِلَيْهِ الْخَلَاءُ، فَكَانَ يَأْتِي حِرَاءَ فَيَتَحَنَّثُ فِيهِ -وَهُوَ: التَّعَبُّدُ- اللَّيَالِي ذوات الْعَدَدِ، وَيَتَزَوَّدُ لِذَلِكَ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ فَتُزَوِّد لِمَثْلِهَا حَتَّى فَجَأه الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءَ، فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فِيهِ فَقَالَ: اقْرَأْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَقُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ». قَالَ: «فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدُ ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ. فَقُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدُ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: اقْرَأْ. فَقُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدُ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: {اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ} حَتَّى بَلَغَ: {مَا لَمْ يَعْلَمْ} قَالَ: فَرَجَعَ بِهَا تَرجُف بَوادره حَتَّى دَخَلَ عَلَى خَدِيجَةَ فَقَالَ: «زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي». فَزَمَّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ الرَّوْعِ. فَقَالَ: يَا خَدِيجَةُ، مَا لِي: فَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ وَقَالَ: «قَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِيْ». فَقَالَتْ لَهُ: كَلَّا أَبْشِرْ فَوَ اللَّهِ لَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا؛ إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ، وتصدُق الْحَدِيثَ، وَتَحْمِلُ الكَلَّ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ، وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبَ الْحَقِّ. ثُمَّ انْطَلَقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَة بْنَ نَوْفَلِ بْنِ أَسَد بْنِ عَبْدِ الْعُزى ابن قُصي -وهو ابن عم خديجة، أخي أَبِيهَا، وَكَانَ امْرَأً تَنَصَّرَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ يَكْتُبُ الْكِتَابَ الْعَرَبِيَّ، وَكَتَبَ بِالْعَرَبِيَّةِ مِنَ الْإِنْجِيلِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يُكْتَبَ، وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ -فَقَالَتْ خَدِيجَةُ: أَيِ ابْنَ عَمِّ، اسْمَعْ مِنَ ابْنِ أَخِيكَ. فَقَالَ وَرَقَةُ: ابنَ أَخِي،

مَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا رَأَى، فَقَالَ وَرَقَةُ: هَذَا النَّامُوسُ الَّذِي أُنْزِلَ عَلَى مُوسَى لَيْتَنِي فِيهَا جَذعا أكونُ حَيًّا حِينَ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أومخرجيَّ هُم؟ فَقَالَ وَرَقَةُ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِيَ، وَإِنْ يُدركني يَوْمُكَ أنصُرْكَ نَصْرًا مُؤزرًا. [ثُمَّ] لَمْ ينشَب وَرَقة أَنْ تُوُفِّيَ، وفَتَر الْوَحْيُ فَتْرَةً حَتَّى حَزن رَسُولُ اللَّهِ ﷺ -فِيمَا بَلَغَنَا- حُزْنًا غَدَا مِنْهُ مِرَارًا كَيْ يَتَردى مِنْ رُءُوسِ شَوَاهق الْجِبَالِ، فَكُلَّمَا أَوْفَى بِذِرْوَةِ جَبَلٍ لِكَيْ يُلْقِيَ نفسه منه، تبدى له جِبْرِيلُ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّكَ رسولُ اللَّهِ حَقًّا. فَيَسْكُنُ بِذَلِكَ جَأْشُهُ، وَتَقِرُّ نَفْسُهُ فَيَرْجِعُ. فَإِذَا طَالَتْ عَلَيْهِ فَتْرَةُ الْوَحْيِ غَدَا لِمِثْلِ ذَلِكَ، فَإِذَا أَوْفَى بِذِرْوَةِ الْجَبَلِ تَبَدى لَهُ جِبْرِيلُ، فَقَالَ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ. »

"สิ่งแรกที่เริ่มเกิดขึ้นกับท่านรอซูล ﷺ ที่เป็นวะฮีย์ คือ ความฝันที่เป็นจริงในขณะนอนหลับ โดยที่ท่านจะไม่เห็นความฝันใดๆ ยกเว้นว่ามันจะเกิดขึ้นจริงเช่นเดียวกับ (ความสว่างไสวของ) แสงตะวันยามเช้า นอกจากนั้น ท่านรอซูลชอบที่จะปลีกตัวอยู่คนเดียว ดังนั้น ท่านมักจะไปที่ถ้ำฮิรออฺ และอุทิศตนทำอิบาดะฮฺที่นั่นเป็นเวลาหลายค่ำคืน ในแต่ละครั้งโดยที่ท่านจะนำเสบียงไปด้วย จากนั้นท่านจะกลับไปหาเคาะดีญะฮฺ และเติมเสบียงเพื่อกลับไปอยู่เป็นระยะเวลาเท่าเดิม เป็นอยู่เช่นนี้จนกระทั่งวะฮีย์ถูกประทานลงมายังท่านอย่างกะทันหันในขณะอยู่ในถ้ำฮิรออฺ มลาอิกะฮฺ (ญิบรีล) มาหาท่านขณะอยู่ในถ้ำ และกล่าวว่า 'จงอ่าน!' ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า 'ฉันตอบว่า ฉันอ่านไม่เป็น' จากนั้นท่านกล่าวว่า 'เขา (ญิบรีล) เข้ามาจับตัวฉัน และกอดรัดจนแน่น จนฉันรู้สึกอึดอัด จากนั้นเขาก็ปล่อยตัวฉัน แล้วก็กล่าวว่า 'จงอ่าน' ฉันก็ตอบไปว่า 'ฉันอ่านไม่เป็น' แล้วเขาก็เข้ามาจับตัวฉันและกอดรัดฉันเป็นครั้งที่สอง จนฉันรู้สึกอัดอัด แล้วเขาก็ปล่อยตัวฉัน แล้วก็กล่าวอีกครั้งว่า 'จงอ่าน' ฉันก็ตอบไปว่า 'ฉันอ่านไม่เป็น' เขาจึงเข้ามาจับตัวฉัน แล้วกอดรัดฉันเป็นครั้งที่สาม จนฉันรู้สึกอัดอัด แล้วก็ปล่อยฉันไป แล้วกล่าวว่า **﴿ จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด ﴾ จนถึงอายะฮฺ ﴿ ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ ﴾** *แล้วท่านรอซูลก็กลับ (บ้าน) มาพร้อมวะฮีย์ดังกล่าว โดยที่หัวใจของท่านเต้นแรงมาก ท่านเข้าไปหาเคาะดีญะฮฺ แล้วก็กล่าวว่า 'ห่มผ้าให้ฉันที*

ห่มผ้าให้ฉันที' พวกเขาก็ได้ห่มผ้าให้กับท่านกระทั่งความตื่นตระหนกได้หายไป ท่านกล่าวว่า 'โอ้ เคาะดีญะฮฺ เกิดอะไรขึ้นกับฉัน?' พร้อมกับเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้นางฟัง แล้วท่านก็พูดว่า 'ฉันกลัวว่าจะเกิดอะไรไม่ดีกับตัวฉัน' นางจึงกล่าวว่า 'ไม่เลย ท่านจงสบายใจเถิด ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พระองค์จะไม่ทำให้ท่านต้องประสบกับความอัปยศอย่างแน่นอน แท้จริง ท่านเป็นคนที่ชอบเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติ, มีความสัตย์จริง, แบ่งเบาภาระของผู้ที่ลำบาก, ให้เกียรติแขกอย่างดี, และช่วยเหลือผู้ที่ยึดถือสัจธรรม' จากนั้นเคาะดีญะฮฺก็ได้พาท่านนบีไปหาวะเราะเกาะฮฺ บิน เนาฟัล บิน อะสัด บิน อับดุลอุซซา บิน กุศ็อย ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกับเคาะดีญะฮฺ เขาได้หันไปนับถือศาสนาคริสต์ในยุคญาฮิลียะฮฺ เขาเขียนหนังสือด้วยภาษาฮิบรูได้ และเขาก็เขียนคัมภีร์ไบเบิลด้วยภาษาฮิบรูตามที่อัลลอฮฺประสงค์ให้เขาเขียน ขณะนั้นวะเราะเกาะฮฺแก่ชรามากแล้ว อีกทั้งยังตาบอดด้วย เคาะดีญะฮฺได้พูดกับเขาว่า 'โอ้ ลูกพี่ลูกน้องของฉัน ช่วยฟังสิ่งที่หลานคนนี้ของท่านจะเล่าให้ฟังหน่อยสิ' วะเราะเกาะฮฺถามว่า 'โอ้ หลานของฉัน เจ้าไปพบเห็นอะไรมา?' ท่านรอซูล ﷺ ก็ได้เล่าสิ่งที่ท่านได้พบเห็นมาให้เขาฟัง แล้ววะเราะเกาะฮฺก็กล่าวว่า 'นี่คือนามูส (วะฮีย์) ที่ถูกประทานแก่มูซา ฉันอยากจะกลับไปเป็นหนุ่มอีกครั้งเหลือเกิน ฉันอยากจะยังมีชีวิตอยู่ในตอนที่กลุ่มชนของเจ้าจะขับไล่เจ้า (ออกจากบ้านเกิด)' ท่านรอซูล ﷺ จึงถามว่า 'พวกเขาจะขับไล่ฉันอย่างนั้นหรือ?' เขาตอบว่า 'ใช่แล้ว ไม่มีผู้ใดที่นำสิ่งที่เหมือนกับที่เจ้านำมา เว้นแต่จะถูกต่อต้าน และหากว่าฉันยังมีชีวิตอยู่ในวันนั้น ฉันจะช่วยเหลือเจ้าอย่างสุดกำลังความสามารถ' หลังจากนั้นไม่นาน วะเราะเกาะฮฺก็เสียชีวิตลง และวะฮีย์ก็หยุดชะงักลงจนกระทั่งท่านรอซูล ﷺ เศร้าโศก – ตามที่เราได้รับรายงาน - เนื่องจากความเศร้าโศกนี้ ท่านออกจากบ้านหลายครั้งด้วยความตั้งใจที่จะกระโดดลงมาจากยอดเขา อย่างไรก็ตาม ทุกครั้งที่เขาไปถึงยอดเขาเพื่อกระโดดลงมาจากยอดเขา ญิบรีลก็จะปรากฏตัวให้เขาเห็นและกล่าวว่า 'โอ้ มุฮัมมัด! ท่านคือศาสนทูตของอัลลอฮฺที่แท้จริง!' ดังนั้น ความกังวลของท่านก็จะบรรเทาลง จิตใจของท่านก็จะสงบลง และท่านก็กลับ (ลงมาจากภูเขา) จนเมื่อวะฮีย์หยุดชะงักเป็นเวลานาน ท่านก็จะเดินทางออกจากบ้านเหมือนอย่างที่เคยทำมาก่อน และเมื่อขึ้นไปถึงยอดเขา ญิบรีลก็ปรากฏกายให้ท่านนบีเห็นอีกครั้ง และกล่าวกับท่านเช่นเดียวกับที่ได้เคยกล่าวมาก่อน"[516] ฮะดีษนี้ยังมีบันทึกไว้ในหนังสือ

516. อะหฺมัด 6/232

เศาะฮีฮฺทั้งสองจากรายงานของอัซซุฮฺรี"[517] เราได้พูดถึงสายรายงานของฮะดีษนี้ในแง่ของสายรายงาน และตัวบทอย่างละเอียดในตอนต้นของการอธิบายเศาะฮีฮฺอัลบุคอรีของเราแล้ว ดังนั้น ผู้ใดที่ต้องการอ่านฮะดีษนี้ ก็สามารถค้นหาที่นั่นได้– มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิของอัลลอฮฺ ดังนั้น สิ่งแรกที่ถูกประทานจากอัลกุรอาน คือ บรรดาอายะฮฺเหล่านี้อันสูงส่ง และงดงาม ซึ่งนับเป็นความเมตตาแรกที่อัลลอฮฺประทานแก่ปวงบ่าวของพระองค์ และความโปรดปรานแรกที่อัลลอฮฺทรงโปรดปรานพวกเขา

เกียรติยศ และความสูงส่งของมนุษย์อยู่ที่ความรู้ของเขา

อายะฮฺเหล่านี้บอกเล่าถึงจุดเริ่มต้นของการสร้างมนุษย์จากก้อนเลือด และด้วยความเมตตากรุณาของอัลลอฮฺ พระองค์จึงทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ พระองค์ทรงยกย่องและให้เกียรติมนุษย์ด้วยการประทานความรู้แก่เขา และนั่นคือตำแหน่งที่อาดัมบิดาแห่งมนุษยชาติมีเหนือเหล่ามลาอิกะฮฺ ความรู้บางครั้งอยู่ในสมอง บางครั้งอยู่ที่ลิ้น และบางครั้งอยู่ในการเขียนด้วยนิ้วมือ ดังนั้น ความรู้อาจเป็นความรู้ทางปัญญา ความรู้ที่เป็นคำพูดและความรู้ที่เป็นการเขียน แต่ความรู้ที่เป็นการเขียนนั้นจำเป็นต้องมีสองอย่างแรก (ความรู้ทางปัญญาและความรู้ที่เป็นคำพูด) แต่มิใช่ในทางกลับกัน ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ③ ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา ④ ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ ⑤** ﴾ มีคำบอกเล่าที่ระบุว่า "จงบันทึกความรู้ด้วยการเขียน" นอกจากนี้ยังมีคำกล่าวที่ระบุว่า "ผู้ใดที่ปฏิบัติในสิ่งที่เขารู้ อัลลอฮฺจะให้เขาสืบทอดความรู้ที่เขาไม่รู้"

۞ كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰ ﴿٦﴾ أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ
الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِن
كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾
أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

517. ฟัตฮุลบารี 12/368, มุสลิม 1/139

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا
لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب ﴿١٩﴾ ۩

6. มิใช่เช่นนั้น แท้จริง มนุษย์นั้น ย่อมจะละเมิดขอบเขต

7. เนื่องเพราะเขาคิดว่าเขาพอเพียงแล้ว

8. แท้จริง ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือการกลับไป

9. เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่คอยขัดขวาง

10. บ่าวคนหนึ่ง เมื่อเขากำลังละหมาด

11. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง

12. หรือเขาใช้ให้ผู้คนมีความยำเกรง

13. เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากเขาปฏิเสธ และผินหลังให้

14. เขาไม่รู้หรอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงเห็น

15. มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน

16. ขม่อมที่โกหกที่ประพฤติชั่ว

17. แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา

18. เราก็จะเรียกผู้คุมนรก

19. มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมัน และจงสุญูดและเข้าใกล้อัลลอฮฺเถิด

ข่มขู่มนุษย์ที่ละเมิดขอบเขต เพราะหวังในทรัพย์สิน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งว่ามนุษย์มีความหยิ่งผยอง ลำพองตน ดื้อดึง และละเมิดขอบเขต เมื่อเขาคิดว่าสามารถพึ่งตนเองได้และมีทรัพย์สมบัติมากมาย อัลลอฮฺ ﷻ จึงข่มขู่และตักเตือนเขาด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า ﴿ **แท้จริง ยังพระเจ้าของเจ้าเท่านั้น คือการ**

กลับไป ﴾ หมายความว่า ยังอัลลอฮฺ คือจุดหมายปลายทางและการกลับไปของเจ้า และพระองค์จะทรงสอบสวนเจ้าเกี่ยวกับทรัพย์สมบัติของเจ้าว่าได้มาจากที่ใดและใช้จ่ายมันไปอย่างไร

การตำหนิ อบูญะฮฺล และข่มขู่ที่จะลงโทษเขา

จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่คอยขัดขวาง ⑨ บ่าวคนหนึ่งเมื่อเขากำลังละหมาด** ﴾ เรื่องนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับอบูญะฮฺล *(ขออัลลอฮฺสาปแช่งเขา)* เพราะเขาขู่ท่านนบีมิให้ละหมาดหน้ากะอฺบะฮฺ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงดักเตือนเขาด้วยคำพูดที่ดีก่อนที่จะข่มขู่เขาโดยตรัสว่า ﴿ **เจ้าคิดบ้างไหมว่า หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง** ﴾ หมายถึง เจ้า (โอ้ อบูญะฮฺล) เคยคิดบ้างไหมว่าชายคนนี้ (ที่เจ้าห้ามมิให้เขาละหมาดหน้ากะอฺบะฮฺ) เป็นผู้ที่อยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง? ﴿ **หรือเขาใช้ให้ผู้คนมีความยำเกรง** ﴾ ด้วยคำพูดของเขา แต่เจ้ากลับตำหนิและข่มขู่เขาเพราะการละหมาดของเขา ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เขาไม่รู้หรอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงเห็น** ﴾ หมายความว่า บุคคลที่กีดกันชายที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้องนี้ไม่รู้หรือว่าอัลลอฮฺทรงเห็นและได้ยินคำพูดของเขา และจะลงโทษเขาอย่างเต็มที่สำหรับสิ่งที่เขาทำ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสเตือนและข่มขู่ว่า ﴿ **มิใช่เช่นนั้น ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง** ﴾ หมายความว่า หากเขายังไม่หยุดอธรรมและไม่เลิกดื้อรั้น ﴿ **เราจะจิกเขาที่ขม่อมอย่างแน่นอน** ﴾ หมายความว่า "เราจะทำให้มันดำสนิทในวันกิยามะฮฺ" จากนั้นพระองค์ตรัสว่า ﴿ **ขม่อมที่โกหกที่ประพฤติชั่ว** ﴾ หมายความว่า ขม่อม (สมอง) ของอบูญะฮฺล โกหกด้วยคำพูด และประพฤติชั่วด้วยการกระทำ

﴿ **แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา** ﴾ หมายถึง กลุ่มชนและวงศ์ตระกูลของเขา กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ (ถ้าแน่จริง) ก็ให้เขาขอความช่วยเหลือจากพรรคพวกของเขา ส่วน ﴿ **เราก็จะเรียกผู้คุมนรก!** ﴾ นั่นคือ มลาอิกะฮฺแห่งการทรมาน ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้รู้ว่าผู้ใดจะชนะ พรรคพวกของเราหรือพรรคพวกของเขา?

อัลบุคอรี บันทึกว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า

« قَالَ أَبُو جَهْلٍ: لَئِنْ رَأَيْتُ مُحَمَّدًا يُصَلِّي عِنْدَ الْكَعْبَةِ لَأَطَأَنَّ عَلَى عُنُقِه. فَبَلَغَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: "لَئِنْ فَعَلَهُ لَأَخَذَتْهُ الْمَلَائِكَةُ". »

"อบูญะฮฺล กล่าวว่า 'ถ้าฉันเห็นมุฮัมมัดละหมาดหน้ากะอฺบะฮฺ ฉันจะเหยียบคอของเขา' เมื่อเรื่องนี้ไปถึงหูของท่านนบี ﷺ ท่านจึงกล่าวว่า 'หากเขาทำอย่างนั้นเขาจะถูกมลาอิกะฮฺจัดการ'"[518]

518. ฟัตฮุลบารี 8/595

ฮะดีษนี้ยังได้รับการบันทึกโดย อัตติรมิซีและอันนะซาอี ในหนังสือตัฟซีรฺของทั้งสอง[519] อิบนุ ญะรีรฺได้บันทึกฮะดีษทำนองนี้เช่นกัน[520] อะหฺมัด, อัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ ญะรีรฺ ได้บันทึกฮะดีษนี้จาก อิบนุ อับบาส ด้วยสำนวนดังต่อไปนี้

« كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي عِنْدَ الْمَقَامِ فَمَرَّ بِهِ أَبُو جَهْلِ بْنُ هِشَامٍ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَلَمْ أَنْهَكَ عَنْ هَذَا؟ -وَتَوَعَّده- فَأَغْلَظَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وانتهره، فقال: يا محمد بِأَيِّ شَيْءٍ تُهَدِّدُنِي؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَكْثَرُ هَذَا الْوَادِي نَادِيًا! فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴾ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَوْ دَعَا نَادِيَهُ لَأَخَذَتْهُ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ مِنْ سَاعَتِهِ »

"ท่านรอซูล ﷺ มักจะละหมาดที่มะกอมอิบรอฮีม (หน้ากะอฺบะฮฺ) อยู่มาวันหนึ่ง อบูญะฮลฺ บิน ฮิชาม เดินผ่านมา แล้วก็กล่าวว่า 'โอ้ มุฮัมมัด! ฉันไม่ได้ห้ามเจ้าจากเรื่องนี้หรือ? (คือห้ามละหมาด)' และเริ่มข่มขู่ท่าน ท่านนบีจึงตอบโต้ด้วยคำพูดที่ดุดันและตำหนิเขา เขาจึงกล่าวว่า 'โอ้ มุฮัมมัด! เจ้าจะขู่ฉันด้วยอะไรหรือ? ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันมีพรรคพวกมากที่สุดในย่านนี้' อัลลอฮฺจึงประทานอายะฮฺ ﴿ แล้วให้เขาเรียกที่ประชุมของเขา ⑰ เราก็จะเรียกผู้คุมนรก ﴾*" อิบนุ อับบาส กล่าวว่า 'ถ้าเขาเรียกพรรคพวกของเขา แน่นอนว่า มลาอิกะฮฺจะจัดการเขาทันที'"* อัตติรมิซี กล่าวว่า "เป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ"[521]

อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า

« قَالَ أَبُو جَهْلٍ: هَلْ يعفِر مُحَمَّدٌ وَجْهَهُ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟ قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: فَقَالَ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى لَئِنْ رَأَيْتُهُ يُصَلِّي كَذَلِكَ لَأَطَأَنَّ عَلَى رَقَبَتِهِ ولأعفِرن وَجْهَهُ فِي التُّرَابِ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُصَلي لِيَطَأَ عَلَى رَقَبَتِهِ، قَالَ: فَمَا فَجأهم مِنْهُ إِلَّا وَهُوَ يَنْكِصُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَيَتَّقِي بِيَدَيْهِ، قَالَ: فَقِيلَ لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ خَنْدقا مِنْ نَارٍ وهَولا وَأَجْنِحَةً. قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ:

519. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/277, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/518

520. อัฏฏอบารี 12/649

521. อะหฺมัด 1/329, อัตติรมิซี 3349, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 11684, อัฏฏอบารี 12/648

« لَوْ دَنَا مِنِّي لَاخْتَطَفَتْهُ الْمَلَائِكَةُ عُضْوًا عُضْوًا ». قَالَ: وَأَنْزَلَ اللَّهُ –لَا أَدْرِي فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَمْ لَا–: ﴿ كَلا إِنَّ الإِنْسَانَ لَيَطْغَى ﴾ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ. »

"อบูญะฮฺลกล่าวว่า 'มุฮัมมัดเอาใบหน้าของเขาลงไปเปื้อนฝุ่น (หมายถึง การสุญูดในละหมาด) ต่อหน้าต่อตาพวกเจ้ากระนั้นหรือ?' พวกเขาตอบว่า 'ใช่' เขาจึงกล่าวว่า 'ขอสาบานด้วยอัลลาตและอัลอุซซา ว่า ถ้าหากฉันเห็นเขาละหมาดเช่นนี้อีก ฉันจะเหยียบคอของเขา และฉันจะเหยียบใบหน้าของเขาให้ติดดินอย่างแน่นอน' จากนั้น เขาก็ไปหาท่านนบีซึ่งกำลังละหมาด และพยายามจะเข้าไปเหยียบคอท่านนบี แต่ผู้คนต่างก็ประหลาดใจ เพราะอบูญะฮฺลเริ่มถอยกลับและเอามือปิดป้องตัวเอง พวกเขาจึงถามเขาว่า 'ท่านเป็นอะไรไป' เขาตอบว่า '(ฉันเห็น) ระหว่างฉันกับเขามีร่องไฟ และมีบางอย่างที่น่ากลัวและมีปีก' จากนั้นท่านนบีก็กล่าวว่า 'หากเขาพยายามเข้ามาใกล้ฉันกว่านี้ แน่นอนว่า มลาอิกะฮฺจะจัดการเขาทีละแขนทีละขา' ผู้รายงานฮะดีษกล่าวเพิ่มเติมว่า 'อัลลอฮฺจึงประทานอายะฮฺหนึ่ง แต่ฉันไม่รู้ว่าเป็นรายงานฮะดีษจากอบูฮุร็อยเราะฮฺหรือไม่ นั่นคืออายะฮฺ ﴾ **มิใช่เช่นนั้น แท้จริง มนุษย์นั้น ย่อมจะละเมิดขอบเขต** ﴿ *จนจบซูเราะฮฺ"*[522]

อิมามอะหฺมัด บิน ฮัมบัล, อิมามมุสลิม, อันนะซาอี และอิบนุ อบีฮาติม ต่างก็บันทึกฮะดีษนี้[523]

การให้กำลังใจแก่ท่านนบี ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **มิใช่เช่นนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังมัน** ﴿ หมายความว่า โอ้ มุฮัมมัด! อย่าเชื่อฟังเขาในสิ่งที่เขาห้ามเจ้ามิให้กระทำ นั่นคือเรื่องการยึดมั่นในอิบาดะฮฺ แต่เจ้าจงละหมาดทุกที่ที่เจ้าต้องการ และอย่าไปสนใจเขา เพราะแท้จริง อัลลอฮฺ ﷻ จะปกป้องและช่วยเหลือเจ้า และพระองค์จะปกป้องเจ้าจากผู้คนไม่ดีทั้งหลาย ﴾ **และจงสุญูด และเข้าใกล้อัลลอฮเถิด** ﴿ ดังที่มีรายงานในฮะดีษเศาะฮีฮฺ บันทึกโดยมุสลิม จากอบูศอลิหฺ ซึ่งรายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

522. อัฏฏอบารี 12/649

523. อะหฺมัด 2/37, มุสลิม 2797, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 11683

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ

"ช่วงเวลาที่บ่าวคนหนึ่งจะใกล้ชิดพระเจ้าของเขามากที่สุด คือในขณะสุญูด ดังนั้นจงขอดุอาอฺให้มากมายเถิด"[524]

เรายังได้เคยอธิบายก่อนหน้านี้ว่า ท่านรอซูล ﷺ มักจะสุญูดเมื่อท่านอ่านซูเราะฮฺ إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ (ซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก) และ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (ซูเราะฮฺ อัลอะลัก)[525]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อิกเราะอฺ (ซูเราะฮฺ อัลอะลัก)

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

และพระองค์คือ ผู้ประทานความสำเร็จ และการปกป้องจากความผิดพลาด

524. มุสลิม 1/350

525. มุสลิม 1/406

تفسير سورة القدر

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลก็อดรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة القدر

ซูเราะฮฺ อัลก็อดรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ
الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ
رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾﴾

1. **แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอัลก็อดรฺ**
2. **และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า คืนอัลก็อดรฺนั้นคืออะไร?**
3. **คืนอัลก็อดรฺนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน**
4. **บรรดามลาอิกะฮฺและอัลรูฮฺ (ญิบรีล) จะลงมาในคืนนั้น โดยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขาเกี่ยวกับกิจการทุกสิ่ง**
5. **มัน (คืนอัลก็อดรฺ) มีความศานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ**

ความประเสริฐของคืนอัลก็อดรฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงแจ้งว่าพระองค์ได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนลัยละตุลก็อดรฺ ซึ่งเป็นคืนที่มีความจำเริญที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ﴾

"แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญ แท้จริง เราเป็นผู้ตักเตือน"[526]

หมายถึง คืนอัลก็อดรฺ ซึ่งอยู่ในเดือนเราะมะฎอน ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ﴾

"เดือนเราะมะฎอนนั้น เป็นเดือนที่อัลกุรอานได้ถูกประทานลงมา"[527]

อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า อัลลอฮฺได้ประทานอัลกุรอานลงมาทั้งเล่มในคราวเดียวกันจากแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้ (อัลเลาฮุลมะหฺฟูซ) ไปยังบ้านแห่งเกียรติยศ (บัยตุลอิซซะฮฺ) ซึ่งอยู่ในชั้นฟ้าของโลกดุนยา จากนั้นก็ประทานลงมาแยกเป็นเรื่องๆ แก่ท่านนบีตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา 23 ปี ถัดมาอัลลอฮฺตรัสอธิบายตำแหน่งอันสูงส่งของคืนอัลก็อดรฺ ซึ่งเป็นคืนที่พระองค์ทรงเจาะจงเลือกให้เป็นคืนแห่งการประทานอัลกุรอาน โดยพระองค์ตรัสว่า **﴿ และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า คืนอัลก็อดรฺนั้นคืออะไร ② คืนอัลก็อดรฺนั้นดียิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน ﴾**[528]

อิมามอะหฺมัด รายงานจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า

« لَمَّا حَضَرَ رَمَضَانُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قد جَاءَكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ، افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، تُفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ، وَتُغَلُّ فِيهِ الشَّيَاطِينُ، فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ »

"เมื่อเดือนเราะมะฎอนมาถึง ท่านรอซูล ﷺ จะกล่าวว่า แท้จริง เดือนเราะมะฎอนได้มาถึงพวกท่านแล้ว เป็นเดือนที่มีความจำเริญ ซึ่งอัลลอฮฺทรงบัญญัติให้

526. ซูเราะฮฺ อัดดุคอน อายะฮฺที่ 3

527. ซูเราะฮฺ อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 185

528. อัฏฏอบารี 24/531 และ อัลกุรฏุบี 20/130

พวกท่านทุกคนถือศีลอด บรรดาประตูสวรรค์จะถูกเปิด ประตูนรกจะถูกปิด และเหล่าชัยฏอนจะถูกล่ามโซ่ ในเดือนนี้มีคืนหนึ่งที่ดีกว่าหนึ่งพันเดือน ผู้ใดที่ไม่ได้รับความดีของคืนนี้ เขาคือผู้ที่ถูกกีดกัน (จากความดี) อย่างแท้จริง'"[529]

อันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[530] นอกจากนี้ การทำอิบาดะฮฺในคืนอัลก็อดรฺนั้นเทียบเท่ากับการอิบาดะฮฺเป็นเวลาหนึ่งพันเดือน ดังที่มีฮะดีษที่ถูกบันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสองจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

« مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ »

"ผู้ใดที่ละหมาด (กิยามุลลัยลฺ) ในคืนอัลก็อดรฺด้วยความศรัทธา และหวังผลตอบแทน (จากอัลลอฮฺ) เขาจะได้รับการอภัยโทษสำหรับบาปของเขาที่ผ่านมา"[531]

การลงมาของมลาอิกะฮฺ และการกำหนดทุกเรื่องดีในคืนอัลก็อดรฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **บรรดามลาอิกะฮฺ และอัลรูฮฺ (ญิบรีล) จะลงมาในคืนนั้นโดยอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขาเกี่ยวกับกิจการทุกสิ่ง** ﴾ หมายถึง บรรดามลาอิกะฮฺจะลงมาในคืนอัลก็อดรฺเนื่องจากบะรอกัต (ความจำเริญ) อันมากมายที่อยู่ในค่ำคืนนี้ เพราะมลาอิกะฮฺมักจะลงมาพร้อมกับการลงมาของความจำเริญและความเมตตา เช่นเดียวกับที่ลงมาเมื่อมีการอ่านอัลกุรอานและจะห้อมล้อมผู้คนที่นั่งล้อมวงระลึกถึงอัลลอฮฺ และจะกางปีกเพื่อให้เกียรติแก่ผู้แสวงหาความรู้ ส่วนคำว่า الروح ﴿ **อัลรูฮฺ** ﴾ ในอายะฮฺนี้มีทรรศนะหนึ่งระบุว่า หมายถึง ญิบรีล ดังนั้นประโยคนี้จะเป็นการระบุชื่อเฉพาะ (ในกรณีนี้คือ ญิบรีล) เพิ่มเติมจากชื่อชนิดกลุ่มทั่วไป (ในกรณีนี้คือ บรรดามลาอิกะฮฺ)

เกี่ยวกับสำนวน ﴿ **เกี่ยวกับกิจการทุกสิ่ง** ﴾ มุญาฮิด กล่าวว่า หมายถึง คืนนั้นมีความศานติเกี่ยวกับกิจการทุกสิ่ง สะอีด บิน มันศูรฺ กล่าวว่า "อีซา บิน ยูนุส ได้เล่าให้เราฟังว่า อัลอะอฺมัชได้เล่าจากมุญาฮิดเกี่ยวกับสำนวน ﴿ **มัน (คืนอัลก็อดรฺ) มีความศานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ** ﴾ ว่าคือความปลอดภัยที่ชัยฏอนไม่สามารถทำความชั่วหรือทำร้ายใดๆ" กอตาดะฮฺและคนอื่นๆ กล่าวว่า "ในค่ำคืนนั้น เรื่องราวต่างๆ จะถูกกำหนดขึ้นตลอดจนระยะเวลา (อายุขัย) และริสกีก็จะได้รับการกำหนดเช่นกัน" ดังที่พระองค์ตรัสว่า

---

529. อะหฺมัด 2/230

530. อันนะซาอี 48/129

531. ฟัตฮุลบารี 4/294 และ มุสลิม 1/523

﴿ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴾

"ในคืนนั้น ทุก ๆ กิจการที่สำคัญจะถูกจำแนก (ถูกกำหนด)"[532]

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **มัน (คืนอัลก็อดรฺ) มีความศานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ** ﴾ สะอีด บิน มันศูรฺ กล่าวว่า "ฮุชัยมฺได้เล่าให้เราฟังตามคำบอกเล่าของอบูอิสฮาก ซึ่งเล่าว่า อัชชะอฺบี ได้อธิบายเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **เกี่ยวกับกิจการทุกสิ่ง มัน (คืนอัลก็อดรฺ) มีความศานติจนกระทั่งรุ่งอรุณ** ﴾ ว่า บรรดามลาอิกะฮฺได้กล่าวคำอวยพรแห่งความศานติในคืนอัลก็อดรฺแก่ผู้คนในมัสญิดจนกระทั่งถึงรุ่งอรุณ" กอตาดะฮฺ และ อิบนุ เซด ได้กล่าวเกี่ยวกับสำนวน ﴿ **มัน (คืนอัลก็อดรฺ) มีความศานติ** ﴾ ว่า หมายถึงเป็นคืนที่ดีตลอดทั้งคืนและไม่มีสิ่งชั่วร้ายใด ๆ จนกระทั่งถึงรุ่งอรุณ

การระบุคืนอัลก็อดรฺ และสัญญาณต่างๆ ของคืนดังกล่าว

เรื่องนี้ได้รับการสนับสนุนจากฮะดีษที่อิมามอะหฺมัดได้บันทึกไว้จากอุบาดะฮฺ บิน อัศศอมิต ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« لَيْلَةُ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْبَوَاقِي، مَنْ قَامَهُنَّ ابْتِغَاءَ حِسْبَتِهِنَّ، فَإِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، وَهِيَ لَيْلَةُ وِتْرٍ: تِسْعٍ أَوْ سَبْعٍ، أَوْ خَامِسَةٍ، أَوْ ثَالِثَةٍ، أَوْ آخِرِ لَيْلَةٍ »

"คืนอัลก็อดรฺจะอยู่ในช่วงสิบคืนสุดท้าย (ของเดือนเราะมะฎอน) ผู้ใดละหมาดในค่ำคืนเหล่านั้นโดยหวังการตอบแทน (จากอัลลอฮฺ) ดังนั้น อัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษในบาปของเขาที่ผ่านมาและในภายหลัง โดยคืนดังกล่าวจะเป็นคืนคี่เมื่อเหลือเก้าคืน หรือเจ็ดคืน หรือห้าคืน หรือสามคืน หรือคืนสุดท้าย"

ท่านรอซูล ﷺ ยังกล่าวอีกว่า

« إن أَمَارَةَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنَّهَا صَافِيَةٌ بَلْجَة، كَأَنَّ فِيهَا قَمَرًا سَاطِعًا، سَاكِنَةٌ سَجِيَّةٌ، لَا بَرْدَ فِيهَا وَلَا حَرَّ، وَلَا يَحِلُّ لِكَوكَبٍ يُرمَى بِهِ فِيهَا حَتَّى تُصْبِحَ. وَأَنَّ أَمَارَتَهَا أَنَّ الشَّمْسَ صَبِيحَتَهَا تَخْرُجُ مُسْتَوِيَةً، لَيْسَ لَهَا شُعَاعٌ مِثْلَ الْقَمَرِ لَيْلَةَ

532. ซูเราะฮฺ อัดดุคอน อายะฮฺที่ 4

الْبَدْرِ، وَلَا يَحِلُّ لِلشَّيْطَانِ أَنْ يَخْرُجَ مَعَهَا يَوْمَئِذٍ »

"แท้จริง สัญญาณของคืนอัลก็อดรฺ คือ เป็นคืนที่เงียบสงบและสว่างไสว เสมือนว่ามีดวงจันทร์ที่สว่างจ้า ไม่หนาว ไม่ร้อน และไม่อนุญาตให้มีดาวตกจนถึงเวลาเช้า และสัญญาณของคืนอัลก็อดรฺ คือ ดวงอาทิตย์ที่ปรากฏขึ้นในตอนเช้าของวันรุ่งขึ้นจะมีความสว่างที่ราบเรียบและไม่ส่องแสงลงมา เหมือนกับดวงจันทร์ในคืนดวงจันทร์เต็มดวง ชัยฏอนจะไม่ได้รับอนุญาตให้ออกมากับดวงอาทิตย์ในวันนั้น"[533]

ฮะดีษนี้มีสายรายงานที่ฮะซัน แม้ว่าข้อความในฮะดีษจะมีความแปลก และในถ้อยคำบางคำมีความผิดปกติ

อบูดาวูด กล่าวถึงเรื่องนี้ในหนังสือสุนันของเขาว่า "บทว่าด้วยการชี้แจงว่าคืนอัลก็อดรฺเกิดขึ้นในทุกเดือนเราะมะฎอน" จากนั้นเขาได้รายงานว่าอับดุลลอฮฺ บิน อุมัรฺ กล่าวว่า

« سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا أَسْمَعُ عَنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ، فَقَالَ: "هِيَ فِي كُلِّ رَمَضَانَ" »

"ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ถูกถามเกี่ยวกับคืนอัลก็อดรฺขณะที่ฉันกำลังฟังอยู่ และท่านได้กล่าวตอบว่า 'คืนดังกล่าวอยู่ในทุกเดือนเราะมะฎอน'"[534]

บุคคลในสายรายงานนี้มีความน่าเชื่อถือ แต่อบูดาวูด กล่าวว่า ชัวะอฺบะฮฺและซุฟยานได้รายงานเรื่องนี้จากอบูอิสฮาก และทั้งสองได้กล่าวว่าเป็นฮะดีษเมากูฟ (เป็นคำพูดของอิบนุอุมัรฺ และไม่ใช่ของท่านนบี ﷺ)

มีรายงานว่า อบูสะอีด อัลคุดรี กล่าวว่า

اعْتَكَفَ رسولُ اللَّهِ ﷺ فِي الْعَشْرِ الأَوَلِ مِنْ رَمَضَانَ وَاعْتَكَفْنَا مَعَهُ، فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي تَطْلُبُ أَمَامَكَ. فَاعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ فَاعْتَكَفْنَا مَعَهُ، فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي تَطْلُبُ أَمَامَكَ. ثُمَّ قَامَ النَّبِيُّ ﷺ خَطِيبًا صَبِيحَةَ عِشْرِينَ مِنْ رَمَضَانَ، فَقَالَ: «مَنْ كَانَ اعْتَكَفَ مَعِي فَلْيَرْجِعْ، فَإِنِّي رَأَيْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَإِنِّي أُنْسِيتُهَا، وَإِنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ وَفِي وِتْرٍ، وَإِنِّي رَأَيْتُ كَأَنِّي أَسْجُدُ

533. อะหฺมัด 5/324

534. อบูดาวูด 2/111

فِي طِينٍ وَمَاءٍ». وَكَانَ سَقْفُ الْمَسْجِدِ جَرِيدًا مِنَ النَّخْلِ، وَمَا نَرى فِي السَّمَاءِ شَيْئًا، فَجَاءَتْ قَزَعَة فَمُطرنا، فَصَلَّى بِنَا النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ الطِّينِ وَالْمَاءِ عَلَى جَبْهَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَصْدِيقَ رُؤْيَاهُ. وَفِي لَفْظٍ: «فِي صُبْحِ إِحْدَى وَعِشْرِينَ»

"ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้เอียะอฺติกาฟในช่วงสิบคืนแรกของเราะมะฎอน และพวกเราก็ได้เอียะอฺติกาฟพร้อมกับท่าน จากนั้น ญิบรีลได้มาหาท่าน และกล่าวว่า 'สิ่งที่ท่านแสวงหา (คืนอัลก็อดรฺ) ยังอยู่ในภายภาคหน้าท่าน หมายถึง ในเดือนค่ำคืนอื่นที่ยังมาไม่ถึง' ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงได้เอียะอฺติกาฟในช่วงสิบวันกลางของเดือนเราะมะฎอน และพวกเราก็ได้เอียะอฺติกาฟพร้อมกับท่านด้วย จากนั้นญิบรีลก็ได้มาหาท่านอีกครั้ง และกล่าวว่า 'สิ่งที่ท่านแสวงหา (คืนอัลก็อดรฺ) ยังอยู่ในภายภาคหน้าท่าน' ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงได้ขึ้นคุตบะฮฺในเช้าวันที่ยี่สิบของเดือนเราะมะฎอน โดยกล่าวว่า 'ผู้ใดที่ได้เอียะอฺติกาฟกับฉัน ขอให้เขากลับมา (เพื่อเอียะอฺติกาฟอีกครั้ง) เพราะฉันได้ฝันเห็นคืนอัลก็อดรฺ แล้วแต่ฉันถูกทำให้ลืมไป และมันจะอยู่ในสิบคืนสุดท้ายและเป็นคืนคี่ โดยฉันเห็นตัวเองราวกับว่ากำลังสุญูดบนดินเปียกและน้ำ' ในตอนนั้น หลังคาของมัสญิดทำจากกิ่งแห้งจากต้นอินทผลัม และเรายังไม่เห็นอะไรเลย (เช่น เมฆ) บนท้องฟ้า (คือยังไม่มีสัญญาณฝนแต่อย่างใด) แต่แล้วก็เกิดกลุ่มเมฆขึ้นและฝนก็ตกลงมา และท่านนบี ﷺ ได้นำเราละหมาดจนกระทั่งเราเห็นร่องรอยดินเปียกและน้ำบนหน้าผากของท่านนบี ﷺ ซึ่งยืนยันความฝันของท่าน'" ในรายงานหนึ่งได้มีรายงานเพิ่มเติมว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในเช้ามืดของคืนที่ยี่สิบเอ็ด

อัลบุคอรีและมุสลิม ได้บันทึกฮะดีษนี้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของทั้งสอง[535]

อิมามอัชชาฟิอี กล่าวว่า "ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษที่เศาะฮีฮฺ (มีความน่าเชื่อถือมาก) ที่สุดจากรายงานทั้งหมด" นอกจากนี้ยังมีทรรศนะว่า คืนอัลก็อดรฺคือคืนที่ยี่สิบสามโดยมีหลักฐานคือฮะดีษที่รายงานโดยอับดุลลอฮฺ บิน อุนัยสฺในหนังสือเศาะฮีฮฺมุสลิม[536] และอีกหนึ่งทรรศนะระบุว่าเป็นคืนที่ยี่สิบห้า ดังที่มีฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรี จากอิบนุ อับบาส ว่าท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

« الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، فِي تَاسِعَةٍ تَبْقَى، فِي سَابِعَةٍ تَبْقَى، فِي خَامِسَةٍ تَبْقَى »

535. ฟัตฮุลบารี 4/329, 318 และ มุสลิม 2/824

536. มุสลิม 2/827

“พวกท่านจงแสวงหาคืนดังกล่าวในช่วงสิบคืนสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน โดยเฉพาะเมื่อยังเหลืออีกเก้าคืน และเมื่อยังเหลืออีกเจ็ดคืน และเมื่อยังเหลืออีกห้าคืน”[537]

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายว่าเป็นค่ำคืนคี่ ซึ่งเป็นการอธิบายที่ชัดเจนและแพร่หลายมากที่สุด แต่มีนักวิชาการบางส่วนกล่าวว่าเป็นคืนคู่ ดังที่อิมามมุสลิมได้รายงานว่าเป็นทรรศนะของอบูสะอีด[538]

มีทรรศนะหนึ่งระบุว่า เป็นคืนที่ยี่สิบเจ็ด ดังที่มีฮะดีษซึ่งอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺของท่านจากอุบัยยฺ บิน กะอบฺ จากท่านรอซูล ﷺ ว่า เป็นคืนที่ยี่สิบเจ็ด[539]

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากซิรรฺว่า เขาถามอุบัยยฺ บิน กะอบฺว่า “โอ้ อบูอัลมุนซิรฺ อิบนุมัสอูด พี่น้องของท่านได้กล่าวว่า ผู้ใดที่ยืนละหมาด (ในเวลากลางคืน) ตลอดทั้งปี เขาจะได้พบกับคืนอัลก็อดรฺอย่างแน่นอน” เขา (อุบัยยฺ) ก็กล่าวว่า “ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขา แท้จริง เขารู้ว่ามันอยู่ในเดือนเราะมะฎอนและเป็นคืนที่ยี่สิบเจ็ด” จากนั้นเขาก็สาบานต่ออัลลอฮฺ (ว่าเป็นคืนที่ยี่สิบเจ็ด) ซิรรฺจึงถามว่า “พวกท่านรู้ได้อย่างไร?” อุบัยยฺตอบว่า “ด้วยสัญลักษณ์หรือสัญญาณที่เราได้รับการบอกกล่าว (จากท่านนบี ﷺ) ว่า “ในวันรุ่งขึ้น ดวงอาทิตย์จะขึ้นโดยไม่มีแสงจ้า”[540] มุสลิมได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้เช่นกัน[541]

มีทรรศนะหนึ่งกล่าวว่า เป็นคืนที่ยี่สิบเก้า อิมามอะหฺมัด บิน ฮันบัล ได้บันทึกจากอุบาดะฮฺ บิน อัศศอมิต ว่าเขาได้ถามท่านรอซูล ﷺ เกี่ยวกับคืนอัลก็อดรฺ และท่านก็ตอบว่า

« فِي رَمَضَانَ، فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ، فَإِنَّهَا فِي وِتْرٍ إِحْدَى وَعِشْرِينَ، أَوْ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ، أَوْ خَمْسٍ وَعِشْرِينَ، أَوْ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، أَوْ تِسْعٍ وَعِشْرِينَ أَوْ فِي آخِرِ لَيْلَةٍ »

“คืนอัลก็อดรฺอยู่ในเดือนเราะมะฎอน พวกท่านจงแสวงหาในสิบคืนสุดท้าย โดยคืนดังกล่าวอยู่ในคืนคี่ คือคืนที่ยี่สิบเอ็ด หรือคืนที่ยี่สิบสาม หรือคืนที่ยี่สิบห้า หรือคืนที่ยี่สิบเจ็ด หรือคืนที่ยี่สิบเก้า หรือในคืนสุดท้าย”[542]

---

537. ฟัตฮุลบารี 4/306
538. มุสลิม 2/826, 827
539. มุสลิม 2/828
540. อะหฺมัด 5/130
541. มุสลิม 2/828
542. อะหฺมัด 5/318

อิมามอะหฺมัด ยังได้บันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวเกี่ยวกับคืนอัลก็อดรฺว่า

« إنها ليلة سابعة أو تاسعة وَعِشْرِينَ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تِلْكَ اللَّيْلَةَ فِي الْأَرْضِ أَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ الْحَصَى »

"แท้จริงแล้ว คืนอัลก็อดรฺเป็นคืนที่ยี่สิบเจ็ดหรือยี่สิบเก้า และเหล่ามลาอิกะฮฺที่ลงมายังโลกในคืนนั้น มีจำนวนมากกว่าจำนวนก้อนกรวด"[543]

อิมามอะหฺมัด เป็นคนเดียวที่บันทึกฮะดีษนี้ และเป็นสายรายงานที่ใช้ได้

อัตติรมิซี ได้รายงานจากอบูกิลาบะฮฺ ว่า "คืนอัลก็อดรฺจะหมุนเวียนไป (ในแต่ละปี) แต่จะอยู่ในสิบคืนสุดท้าย" ทรรศนะนี้ที่อัตติรมิซีได้รายงานจากอบูกิลาบะฮฺยังได้รับการระบุโดยอิมามมาลิก, อัษเษารี, อิมามอะหฺมัด บิน ฮันบัล, อิสฮาก บิน รอฮาวัยหฺ, อบูเษารฺ, อัลมุซะนี, อบูบักรฺ บิน คุซัยมะฮฺ และคนอื่นๆ อีกเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าเป็นทรรศนะของอิมามอัชชาฟิอี โดยอัลกอฎีก็ได้รายงานเรื่องนี้จากเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับแนวทรรศนะของเขามากที่สุด *วัลลอฮุอะอฺลัม* (อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง)

ดุอาอฺในคืนอัลก็อดรฺ

ส่งเสริมให้ดุอาอฺให้มากในทุกช่วงเวลาโดยเฉพาะในเดือนเราะมะฎอนและในสิบคืนสุดท้าย โดยเน้นคืนคี่เป็นพิเศษ และส่งเสริมให้ดุอาอฺต่อไปนี้ให้มากนั่นคือ

« اللَّهُمَّ، إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ، فَاعْفُ عَنِّي »

"โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริง พระองค์คือ ผู้ทรงอภัย พระองค์ทรงรักการอภัย ขอทรงโปรดอภัยให้ข้าพระองค์ด้วยเถิด"

ดังที่มีรายงานจาก อิมามอะหฺมัด ว่า อาอิชะฮฺ ﵂ ว่า

« يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ وَافَقْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَمَا أَدْعُو؟ قَالَ: «قُولِي: اللَّهُمَّ، إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ، فَاعْفُ عَنِّي »

543. อะหฺมัด 2/519

"โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ถ้าหากฉันพบคืนอัลก็อดรฺ ฉันควรจะกล่าวดุอาอฺใด?" ท่านตอบว่า "เธอจงกล่าวเถิดว่า 'โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริง พระองค์คือ ผู้ทรงอภัย พระองค์ทรงรักการอภัย ขอทรงโปรดอภัยให้ข้าพระองค์ด้วยเถิด'"[544]

อัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ ต่างก็บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน โดยที่อัตติรมิซีกล่าวว่า "ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ"[545] อัลฮากิมได้บันทึกฮะดีษนี้ในหนังสือมุสตัดร็อกและกล่าวว่าเป็นฮะดีษเศาะฮีฮฺตามเกณฑ์ของอัลบุคอรีและมุสลิม[546] อันนะซาอีก็ได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้เช่นกัน[547]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลก็อดรฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของของอัลลอฮฺ

544. อะหฺมัด 6/182

545. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/495, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/218, อิบนุ มาญะฮฺ 2/1265

546. อัลฮากิม 1/530

547. อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/219

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ ลัมยะกุน (อัลบัยยินะฮฺ)

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมะดะนียะฮฺ

ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ อ่านซูเราะฮฺนี้ให้ อุบัยยฺ ฟัง

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอนัส บิน มาลิก ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวแก่อุบัยยฺ บิน กะอฺบ ว่า

« إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ: ﴿ لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ قَالَ: وَسَمَّانِي لَكَ؟ قَالَ: "نَعَمْ". فَبَكَى »

"แท้จริง อัลลอฮฺทรงบัญชาให้ฉันอ่าน لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا *ให้ท่านฟัง 'อุบัยยฺกล่าวว่า 'พระองค์ทรงเอ่ยชื่อฉันแก่ท่านหรือ?' ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า 'ใช่' อุบัยยฺจึงร้องไห้'"*[548]

อัลบุคอรี, มุสลิม, อัตติรมิซี และอันนะซาอีได้บันทึกฮะดีษนี้จากชุอฺบะฮฺ[549]

---

548. อะหฺมัด 3/130

549. ฟัตฮุลบารี 8/597 มุสลิม 1/550

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ

ซูเราะฮฺ อัลบัยยินะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾
فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾

1. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮฺลุลกิตาบ และพวกบูชาเจว็ดนั้นจะไม่หลุดพ้นจาก (หลักศรัทธาของพวกเขา) จนกว่าจะได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา

2. คือรอซูลคนหนึ่งจากอัลลอฮฺเพื่ออ่านคัมภีร์อันบริสุทธิ์

3. ในคัมภีร์นั้นมีบัญญัติอันเที่ยงตรง

4. และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ (อะฮฺลุลกิตาบ) นั้น มิได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากที่ได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว

5. และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง และดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม

กล่าวถึงสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นชาวคัมภีร์ และบรรดามุชริกีน

ชาวคัมภีร์ คือ ยิวและคริสเตียน ส่วนมุชริกีน คือ ผู้เคารพสักการะเจว็ด และพวกบูชาไฟทั้งที่เป็นชาวอาหรับและไม่ใช่ชาวอาหรับ มุญาฮิดกล่าวว่า พวกเขาจะไม่ ﴿ **หลุดพ้นจาก** ﴾ หมายถึง พวกเขาจะยังไม่สิ้นสุด (จากการหลงทาง) จนกว่าสัจธรรมความจริงจะแจ่มชัดแก่พวกเขา[550] กอตาดะฮฺก็กล่าวเช่นเดียวกัน[551]

﴿ **จนกว่าจะได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา** ﴾ หมายถึง อัลกุรอาน ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า

﴿ **บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮฺลุลกิตาบ และพวกบูชาเจว็ดนั้นจะไม่หลุดพ้นจาก (หลักศรัทธาของพวกเขา) จนกว่าจะได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา** ﴾ จากนั้นพระองค์จึงทรงอธิบายต่อว่าอะไรคือ الْبَيِّنَةُ (หลักฐานอันชัดแจ้ง) ด้วยการที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **คือรอซูลคนหนึ่งจากอัลลอฮฺ เพื่ออ่านคัมภีร์อันบริสุทธิ์** ﴾ หมายถึง มุฮัมมัด ﷺ และสิ่งที่ท่านอ่านจากอัลกุรอานอันยิ่งใหญ่ ซึ่งถูกจารึก ณ สถานที่อันสูงส่งบนฟากฟ้าในคัมภีร์อันบริสุทธิ์ คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ ﴾

"ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ ⑬ ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์ ⑭ ด้วยมือของมลาอิกะฮฺ ⑮ ผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม ⑯"[552]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ในคัมภีร์นั้นมีบัญญัติอันเที่ยงตรง** ﴾ อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า หมายถึง ในหน้าจารึกอันบริสุทธิ์เหล่านั้นมีสารจากอัลลอฮฺ ซึ่งเป็นสารที่เที่ยงตรง ยุติธรรม ปราศจากข้อผิดพลาด เพราะเป็นสิ่งที่มาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจและสูงส่งยิ่ง[553]

ความขัดแย้งเกิดขึ้นหลังจากที่ความรู้มาถึง

และพระองค์ตรัสว่า ﴿ **และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ (อะฮฺลุลกิตาบ) นั้น มิได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากที่ได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว** ﴾ คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

---

550. อัฏฏอบารี 24/539
551. อัฏฏอบารี 24/539
552. ซูเราะฮฺ อะบะซะ อายะฮฺที่ 13-16
553. อัฏฏอบารี 24/540

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ ﴾

"และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่แตกแยกกัน และขัดแย้งกัน หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว และชนเหล่านี้แหละ สำหรับพวกเขา คือการลงโทษอันใหญ่หลวง"[554]

หมายถึง ประชาชาติต่างๆ ก่อนหน้าเราที่ได้รับการประทานคัมภีร์ กล่าวคือ หลังจากที่อัลลอฮฺทรงเปิดเผยหลักฐานและสัญญาณอันชัดแจ้งแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ได้แตกแยกและขัดแย้งอย่างมากเกี่ยวกับเป้าหมายและสิ่งที่อัลลอฮฺประสงค์ในคัมภีร์ของพวกเขา ดังที่มีระบุไว้ในฮะดีษที่มีหลายสายรายงานว่า

« أَنَّ الْيَهُودَ اخْتَلَفُوا عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَأَنَّ النَّصَارَى اخْتَلَفُوا عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً. قَالُوا: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي" »

"แท้จริงแล้ว ชาวยิวแตกแยกกันเป็นเจ็ดสิบเอ็ดกลุ่ม บรรดาคริสเตียนแตกแยกเป็นเจ็ดสิบสองกลุ่ม และประชาชาตินี้ (อิสลาม) จะแตกแยกออกเป็นเจ็ดสิบสามกลุ่ม ทุกกลุ่มจะอยู่ในไฟนรก ยกเว้นกลุ่มเดียว" เศาะฮาบะฮฺถามว่า "พวกเขาเป็นใคร โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ?" ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า "คือบรรดาผู้ที่อยู่บนแนวทางของฉันและเศาะฮาบะฮฺของฉัน"[555]

พระบัญชาของอัลลอฮฺ ﷻ คือการทำให้ศาสนามีความบริสุทธิ์เพื่อพระองค์เท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใด นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์** ﴾ คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

"และเรามิได้ส่งรอซูลคนใดก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริง

554. ซูเราะฮฺ อาลอิมรอน อายะฮฺที่ 105

555. อัลกุรฏุบี 4/159, 160

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้นอกจากข้า ดังนั้น พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”[556]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ حُنَفَاءَ ﴾ ﴿ **เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง** ﴾ หมายถึง เป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงการตั้งภาคีและหันไปสู่เตาฮีดอย่างแท้จริง เหมือนกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾

“และโดยแน่นอน เราได้ส่งรอซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) พวกเจ้าจงเคารพภักดีอัลลอฮฺ และจงหลีกหนีให้ห่างจากพวกเจว็ด”[557]

เราได้อธิบายคำว่า **الحنيف** (อัลฮะนีฟ) ไปแล้วก่อนหน้านี้ในซูเราะฮฺ อัลอันอาม ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องอธิบายซ้ำ ﴿ **และดำรงการละหมาด** ﴾ ซึ่งเป็นอิบาดะฮฺทางร่างกายที่ประเสริฐที่สุด

﴿ **และจ่ายซะกาต** ﴾ ซึ่งเป็นการทำดีแก่คนยากจนและขัดสน ﴿ **และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม** ﴾ หมายถึง ศาสนาที่เที่ยงตรงและยุติธรรมหรือประชาชาติที่เที่ยงตรงและสายกลาง

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾ ﴾

6. แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮฺลุลกิตาบและบูชาเจว็ดนั้น จะอยู่ในนรกญะฮันนัม พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นสิ่งถูกสร้างที่ชั่วช้ายิ่ง

556. ซูเราะฮฺ อัลอันบิยาอฺ อายะฮฺที่ 25

557. ซูเราะฮฺ อันนะหฺล อายะฮฺที่ 36

7. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีทั้งหลาย ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นสิ่งถูกสร้างที่ดียิ่ง

8. การตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮฺทรงพอพระทัยพวกเขา และพวกเขาก็พอใจพระองค์ด้วย นั่นมีไว้สำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของเขา

กล่าวถึงมัคลูกที่ชั่วช้าที่สุด และมัคลูกที่ดีที่สุด รวมถึงการตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับ

สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ชั่วร้ายในหมู่ชาวคัมภีร์และมุชริกีนที่ฝ่าฝืนคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ประทานลงมาและดื้อดึงต่อบรรดานบี อัลลอฮฺทรงแจ้งถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับคนเหล่านี้ว่า ในวันกิยามะฮฺ พวกเขาจะอยู่ในไฟนรกอย่างถาวร ซึ่งหมายความว่าพวกเขาจะยังคงอยู่ในนั้นตลอดไป ไม่มีวันที่จะได้ออกมาหรือหลีกหนีและไม่มีวันสูญสลายหายไป ﴾ **ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นสิ่งถูกสร้างที่ชั่วช้ายิ่ง** ﴿ หมายความว่า พวกเขาเป็นสิ่งถูกสร้างที่เลวทรามที่สุดที่อัลลอฮฺทรงสร้างและให้แพร่กระจายบนหน้าแผ่นดิน ส่วนสภาพของคนดีที่ศรัทธาด้วยหัวใจและประกอบการงานที่ดีด้วยอวัยวะของพวกเขา คนเหล่านี้อัลลอฮฺทรงแจ้งว่า พวกเขาคือสิ่งถูกสร้างที่ประเสริฐที่สุด อบูฮุรอยเราะฮฺและกลุ่มนักวิชาการได้ใช้อายะฮนี้เป็นหลักฐานว่าผู้ศรัทธาที่เป็นมนุษย์นั้นย่อมประเสริฐกว่ามลาอิกะฮฺ ทั้งนี้เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **พวกเขาเป็นสิ่งถูกสร้างที่ดียิ่ง** ﴿ จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **การตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา** ﴿ หมายถึง ในวันกิยามะฮฺ

﴾ **คือสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล** ﴿ ความหมายคือ ไม่มีขาดตอน และไม่มีจุดสิ้นสุดหรือจุดจบ ﴾ **อัลลอฮฺทรงพอพระทัยพวกเขา และพวกเขาก็พอใจพระองค์ด้วย** ﴿ ความพอพระทัยของพระองค์ต่อพวกเขานั้นย่อมสูงส่งกว่าความสุขสำราญที่พวกเขาได้รับ ﴾ **และพวกเขาก็พอใจพระองค์ด้วย** ﴿ เนื่องจากความโปรดปรานอันกว้างขวางที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเขา แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **นั่นมีไว้สำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของเขา** ﴿ หมายความว่า นี่คือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวและยำเกรงพระองค์อย่างแท้จริง และ

เคารพสักการะพระองค์ราวกับว่าเขาเห็นพระองค์และรู้ดีว่าถึงแม้เขาจะไม่เห็นพระองค์ แต่แท้จริงอัลลอฮฺทรงเห็นเขา อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الْبَرِيَّةِ؟ »

"เอาไหม ฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งถูกสร้างที่ดีที่สุด?"

เศาะฮาบะฮฺกล่าวว่า "แน่นอน โอ้ ท่านรอซูล!" ท่านจึงกล่าวว่า

« رَجُلٌ أَخَذَ بِعِنَانِ فَرَسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُلَّمَا كَانَتْ هَيْعَةٌ اسْتَوَى عَلَيْهِ »

"คือชายผู้จับบังเหียนม้าศึกของเขาในหนทางของอัลลอฮฺ และเมื่อใดก็ตามที่มีเสียงร้องอย่างหวาดกลัวจากศัตรู เขาก็ปีนขึ้นไปบนนั้น"

(ท่านนบี ﷺ กล่าวอีกว่า)

« أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الْبَرِيَّةِ؟ »

"เอาไหมฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งถูกสร้างที่ดีที่สุด (รองลงมา?)"

เศาะฮาบะฮฺกล่าวว่า "แน่นอน โอ้ ท่านรอซูล!" ท่านจึงกล่าวว่า

« رَجُلٌ فِي ثُلَّةٍ مِنْ غَنَمِهِ يُقِيمُ الصلاة ويؤتي الزكاة »

"ชายคนหนึ่งที่อยู่กับฝูงแกะ แต่เขาก็ยังคงดำรงการละหมาดและจ่ายซะกาต"

ท่านนบี ﷺ กล่าวอีกว่า

« أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِشَرِّ الْبَرِيَّةِ؟ »

"เอาไหมฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งถูกสร้างที่ชั่วร้ายที่สุด?"

เศาะฮาบะฮฺกล่าวว่า "แน่นอน โอ้ ท่านรอซูล!" ท่านจึงกล่าวว่า

« الَّذِي يَسأل بِاللَّهِ، وَلَا يُعطي بِهِ »

"คือผู้ที่ขอคนอื่นด้วยพระนามของอัลลอฮฺ แต่เขาไม่คิดจะให้คนอื่นเพื่อพระองค์"

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลบัยยินะฮฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัซซัลซะละฮฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

ความประเสริฐของ ซูเราะฮฺ อัซซัลซะละฮฺ

อิมามอะหฺมัด รายงานจากอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ ว่า "มีชายคนหนึ่งมาหาท่านรอซูล ﷺ และกล่าวว่า "โปรดสอนฉันอ่านอัลกุรอานด้วยเถิด โอ้ ท่านรอซูล" ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า "ท่านจงอ่านสามซูเราะฮฺ จากซูเราะฮฺที่เริ่มต้นด้วย الر (อะลิฟ ลาม รออฺ)" ชายคนนั้นจึงกล่าวว่า "ฉันอายุมากแล้ว หัวใจและลิ้นของฉันก็แข็งกระด้างแล้ว" ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านก็จงอ่านซูเราะฮฺที่ขึ้นต้นด้วย حم (ฮา มีม)" ชายคนนั้นก็กล่าวเช่นเดิม ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านก็จงอ่านสามซูเราะฮฺที่เริ่มต้นด้วยตัสเบียะหฺ" ชายคนนั้นก็ยังคงกล่าวเช่นเดิม จากนั้นชายคนนั้นกล่าวว่า "ขอให้ฉันอ่านซูเราะฮฺที่ครอบคลุม (ทั้งหมดนี้เถิด) โอ้ ท่านรอซูล" ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงบอกให้เขาอ่านซูเราะฮฺ ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ **﴿ เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของมัน ﴾**

จากนั้นเมื่อท่านนบี ﷺ อ่านซูเราะฮฺดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ชายคนนั้นก็พูดว่า "ขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ทรงส่งท่านมาเป็นนบีด้วยความสัตย์จริง ฉันจะไม่อ่านสิ่งอื่นเพิ่มไปจากนี้" จากนั้นชายคนนั้นก็หันกลับออกไป แล้วท่านนบี ﷺ ก็กล่าวว่า "ชายคนนี้ประสบผลสำเร็จแล้ว ชายคนนี้ประสบผลสำเร็จแล้ว" แล้วท่าน ﷺ ก็กล่าวว่า

"พาเขากลับมาหาฉันเถิด" ชายคนนั้นจึงมาหาเขา แล้วท่านนบี ﷺ ก็พูดกับเขาว่า "ฉันได้รับบัญชาให้เฉลิมฉลองวันอีดอัลอัฎฮา ซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงกำหนดให้เป็นวันเฉลิมฉลองของประชาชาตินี้" ชายคนนั้นพูดว่า "จะเป็นอย่างไร ถ้าฉันไม่มีอะไรจะเชือดเป็นสัตว์พลียกเว้นอูฐที่ให้นม ฉันจะเชือดมันได้ไหม? ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "ไม่ได้ แต่ท่านควรตัดผม ตัดเล็บ เล็มหนวด โกนขนบริเวณหัวหน่าว และนั่นจะเป็นการสิ้นสุดการเชือดสัตว์พลีของท่าน ณ อัลลอฮฺผู้สูงส่งแล้ว"[558] อบูดาวูด และอันนะซาอี ได้รายงานฮะดีษนี้เช่นกัน[559]

---

558. อะหฺมัด 2/169

559. อบูดาวูด 2/592, อันนะซาอี ในหนังสือ สุนัน อัลกุบรอ 5/16

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

ซูเราะฮฺ อัซซัลซะละฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ
الْإِنسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا
۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَن يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨ ﴾

1. เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของมัน
2. และเมื่อแผ่นดินได้ระบายภาระอันหนักของมันออกมา
3. และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก่มันเล่า
4. ในวันนั้น มันจะบอกข่าวคราวของมัน
5. ว่าแท้จริง พระเจ้าได้มีบัญชาแก่มัน
6. ในวันนั้น มนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ ๆ เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา
7. ดังนั้น ผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน
8. ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน

สภาพของโลก และผู้คนในวันกิยามะฮฺ

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า อายะฮฺ ﴾ **เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของมัน** ﴿ หมายความว่า เมื่อมันเคลื่อนไหวจากข้างใต้แผ่นดิน"[560] ﴾ **และเมื่อแผ่นดินได้ระบายภาระอันหนักของมันออกมา** ﴿ หมายถึง มันจะนำศพผู้เสียชีวิตที่ถูกฝังอยู่ข้างใต้ออกมา นี่เป็นทรรศนะของสะลัฟหลายท่าน และคล้ายกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿

"โอ้ มนุษย์เอ๋ย ! พวกเจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด เพราะแท้จริง การสั่นสะเทือนของวันอวสานนั้น เป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งนัก"[561]

และคล้ายกับคำตรัสของพระองค์เช่นกันว่า

﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ ﴿

"และเมื่อแผ่นดินถูกให้แผ่กว้าง และมันได้ปลดเปลื้องสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และละทิ้งมัน"[562]

มีรายงานฮะดีษในเศาะฮีฮฺมุสลิม จากอบูฮุร็อยเราะฮฺ กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« تَقِيءُ الْأَرْضُ أَفْلَاذَ كَبِدِهَا أَمْثَالَ الْأُسْطُوَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، فَيَجِيءُ الْقَاتِلُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَتَلْتُ، وَيَجِيءُ الْقَاطِعُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَطعتُ رَحِمِي، وَيَجِيءُ السَّارِقُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قُطِعت يَدِي، ثُمَّ يَدَعُونه فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْهُ شَيْئًا »

"แผ่นดินจะคายขุมทรัพย์ของมัน ราวกับแท่งทองและเงิน แล้วฆาตกรจะมาและกล่าวว่า 'ฉันฆ่าคนอื่นเพื่อสิ่งนี้หรือ?' ผู้ที่ตัดความสัมพันธ์เครือญาติก็จะกล่าวเช่นกันว่า 'ฉันตัดเครือญาติของฉันเพราะสิ่งนี้หรือ?' หัวขโมยก็จะพูดว่า 'ฉัน (ขโมยจน) ถูกตัดมือเพียงเพราะสิ่งนี้หรือ?' แล้วพวกเขาก็ทิ้งทรัพย์สมบัติเหล่านั้นไว้ที่นั่นโดยไม่มีผู้ใดเอาอะไรไปเลย"[563]

560. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/592
561. ซูเราะฮฺ อัลฮัจญ์ อายะฮฺที่ 1
562. ซูเราะฮฺ อัลอินชิกอก อายะฮฺที่ 3-4
563. มุสลิม 1013

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า ﴾ **และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก่มันเล่า?** ﴿ คือกล่าวด้วยความฉงนใจและงุนงงกับสภาพของแผ่นดินว่าเหตุใดหลังจากที่มันเคยมั่นคงและแข็งแรงบนหน้าพื้นผิวแผ่นดิน กลับเปลี่ยนสภาพกลายเป็นแผ่นดินที่เคลื่อนไหวและสั่นสะเทือนเพราะได้รับบัญชาจากอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้แล้วว่าจะมันจะสั่นไหว ไม่มีทางหนีพ้น จนกระทั่งแผ่นดินจะคายคนที่ตายแล้วออกไปตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงรุ่นสุดท้าย ในเวลานั้น ผู้คนจะงุนงงกับสภาพของแผ่นดินที่เปลี่ยนไปเป็นอื่นที่ไม่ใช่แผ่นดินเดิมและชั้นฟ้าก็เช่นเดียวกัน แล้วท้ายที่สุดมนุษย์ทั้งหลายก็จะถูกนำเสนอต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะผู้ทรงอำนาจอย่างเหลือล้น

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **ในวันนั้น มันจะบอกข่าวคราวของมัน** ﴿ หมายถึง มันจะเผยบอกถึงสิ่งที่ผู้คนได้กระทำไว้บนหน้าแผ่นดิน ในเรื่องนี้ อิมามอะหฺมัด, อัตติรมิซี และอบูอับดุรเราะหฺมาน อันนะซาอี ได้รายงานฮะดีษจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้อ่านอายะฮฺนี้ ﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿ ﴾ **ในวันนั้น มันจะบอกข่าวคราวของมัน** ﴿ แล้วท่านก็กล่าวว่า "พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่าข่าวคราวของมันคืออะไร?" พวกเขากล่าวว่า "อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์รู้ดีที่สุด" ท่านจึงกล่าวว่า "ข่าวคราวของมันคือมันจะเป็นพยานในสิ่งที่ปวงบ่าวทั้งชายและหญิงได้ปฏิบัติบนหน้าแผ่นดิน โดยมันจะบอกว่า บ่าวคนนั้นคนนี้ได้กระทำเช่นนั้นในวันนั้นวันนี้ และนี่คือข่าวคราวของมัน" อัตติรมิซี กล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซัน เศาะฮีฮฺ ฆอรีบ[564]

ในส่วนของอายะฮฺ ﴾ **ว่าแท้จริง พระเจ้าได้มีบัญชาแก่มัน** ﴿ เป็นที่ชัดเจนว่าความหมายของอายะฮฺนี้คือพระองค์ทรงอนุญาตแก่แผ่นดิน ซะบีบ บิน บิชรฺ รายงานจากอิกริมะฮฺ ว่า อิบนุอับบาส ได้อธิบายอายะฮฺ ﴾ **ในวันนั้น มันจะบอกข่าวคราวของมัน** ﴿ ว่า "พระเจ้าของมันก็จะตรัสแก่มันว่า จงบอกข่าวคราวของเจ้าเถิด แล้วมันก็จะบอกทุกอย่าง"[565] มุญาฮิดให้ทรรศนะว่า อายะฮฺนี้หมายถึง พระองค์ทรงบัญชาแผ่นดิน[566] อัลกุเราะซี กล่าวว่า "พระองค์จะทรงบัญชาแผ่นดินให้แยกตัวเพื่อนำศพผู้เสียชีวิตออกมาจากหลุม"

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **ในวันนั้น มนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ ๆ** ﴿ หมายถึง พวกเขาจะกลับออกจากการคิดบัญชีในสภาพเป็นกลุ่ม ๆ กล่าวคือ แบ่งออกเป็นลักษณะและประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ทุกข์ยาก (ตกนรก) ผู้ที่มีความสุข และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ไปสวรรค์

564. อะหฺมัด 2/374, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/285 และอันนะซาอี ใน สุนัน อัลกุบรอ 1693

565. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/592

566. อัฏฏอบารี 24/548

และผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เข้านรก, อัสสุดดีย์ กล่าวว่า أَشْتَاتًا (อัชตาตัน) หมายถึง เป็นกลุ่มๆ[567] ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา** ﴿ ความหมาย เพื่อที่พวกเขาจะได้รู้ผลการกระทำของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะได้รับการตอบแทนในสิ่งที่ตนเองกระทำในโลกดุนยาทั้งดีและชั่ว

การตอบแทนทุกๆ การงานแม้ว่าจะเล็กน้อยก็ตาม

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสต่อไปว่า ﴾ **ดังนั้น ผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ⑦ ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ⑧** ﴿ อัลบุคอรี บันทึกจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« الْخَيْلُ لِثَلَاثَةٍ، لِرَجُلٍ أَجْرٌ وَلِرَجُلٍ سِتْرٌ وَعَلَى رَجُلٍ وِزْرٌ. فَأَمَّا الَّذِي لَهُ أَجْرٌ فَرَجُلٌ رَبَطَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَطَالَ طِيَلَهَا فِي مَرْجٍ أَوْ رَوْضَةٍ فَمَا أَصَابَتْ فِي طِيَلِهَا ذَلِكَ فِي الْمَرْجِ وَالرَّوْضَةِ كَانَ لَهُ حَسَنَاتٌ، وَلَوْ أَنَّهَا قَطَعَتْ طِيَلَهَا فَاسْتَنَّتْ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ كَانَتْ آثَارُهَا وَأَرْوَاثُهَا حَسَنَاتٍ لَهُ، وَلَوْ أَنَّهَا مَرَّتْ بِنَهَرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَمْ يُرِدْ أن يَسْقِيَ بِهِ كَانَ ذَلِكَ حَسَنَاتٍ لَهُ، وَهِيَ لِذَلِكَ الرَّجُلِ أَجْرٌ. وَرَجُلٌ رَبَطَهَا تَغَنِّيًا وَتَعَفُّفًا وَلَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي رِقَابِهَا وَلَا ظُهُورِهَا فَهِيَ لَهُ سِتْرٌ، وَرَجُلٌ رَبَطَهَا فَخْرًا ورياء وَنِوَاءً فَهِيَ عَلَى ذَلِكَ وِزْرٌ» فَسُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْحُمُرِ فَقَالَ: «مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهَا شَيْئًا إِلَّا هَذِهِ الْآيَةَ الْفَاذَّةَ الْجَامِعَةَ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْراً يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ »

"ม้ามีไว้สำหรับคนสามประเภท สำหรับคนแรก (ม้า) เป็นผลบุญ สำหรับคนที่สอง (ม้า) เป็นการปกป้อง และสำหรับคนที่สาม (ม้า) เป็นบาป สำหรับคนที่ม้าเป็นผลบุญสำหรับเขานั้น คือ ผู้ที่ผูก (เลี้ยง) ม้าในหนทางของอัลลอฮฺ โดยใช้เชือกที่ยาว แล้วปล่อยให้มันกินหญ้าในทุ่งหญ้าหรือสวน (เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับญิฮาด) ดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่มันกินในทุ่งหญ้าหรือสวนนั้น จะถูกนับเป็นผลบุญแก่เขา แม้ว่ามันจะดึงเชือกขาด แล้ววิ่งขึ้นเนิน รอยกีบและรอยมูลของมันจะถูกนับเป็นผลบุญแก่เขา

567. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/593

และถ้ามันวิ่งผ่านแม่น้ำและดื่มน้ำจากลำธารนั้น โดยที่เขา (เจ้าของ) ไม่ได้ตั้งใจให้มันดื่ม ก็ถือว่าเป็นผลบุญแก่เขาเช่นกัน เพราะฉะนั้น ม้านี้จึงเป็นการตอบแทนที่ดีแก่เขา ส่วนชายคนที่สองนั้น เขาผูก (เลี้ยง) ม้าเพื่อพึ่งพาตนเองและละเว้นการขอผู้อื่น โดยที่เขาไม่ลืมสิทธิของอัลลอฮฺในการดูแลและใช้งานมัน[568] ดังนั้นม้าจะเป็นการปกป้องสำหรับเขา (จากไฟนรกและจากการแบมือขอคนอื่น) ส่วนชายคนที่สามคือ ผู้ที่เลี้ยงม้าไว้ด้วยความหยิ่งผยอง โอ้อวด และเป็นศัตรูกับชาวมุสลิม ม้าก็จะเป็นบาปสำหรับเขา" จากนั้นมีผู้ถามท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ เกี่ยวกับลา และท่านก็กล่าวว่า "อัลลอฮฺมิได้ประทานสิ่งใดเกี่ยวกับลา ยกเว้นอายะฮฺนี้ที่ครอบคลุมทุกอย่าง นั่นคือ อายะฮฺ ﴿ **ดังนั้น ผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ⑦ ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ⑧ ﴾**" อิมามมุสลิม ได้บันทึกฮะดีษนี้ด้วยเช่นกัน

ในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี มีบันทึกจากอะดี ซึ่งเป็นฮะดีษมัรฺฟูอฺ ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« اتَّقُوا النَّارَ ولو بشِقِّ تَمْرَةٍ وَلَو بِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ »

"จงปกป้อง (ตัวท่าน) จากไฟนรกเถิด แม้ว่าจะด้วยการบริจาคอินทผลัมเพียงครึ่งเม็ด และแม้กระทั่งด้วยถ้อยคำที่ดีเพียงคำเดียวก็ตาม"[569]

ในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรีเช่นกัน อะดี ได้รายงาน (จากท่านรอซูล ﷺ) ว่า

« لَا تَحْقِرَنَّ شَيْئًا مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَأْتِيَهُ، وَلَوْ أَنْ تُفْرِغَ مِنْ دَلْوِكَ فِي إِنَاءِ الْمُسْتَسْقِي وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ الْمُسْلِمَ وَوَجْهُكَ إِلَيه مُنبَسِطٌ »

"อย่าดูถูกการกระทำดีใด ๆ แม้ว่าจะเป็นการที่ท่านให้น้ำดื่มจากถังของท่านแก่ผู้ที่กำลังขอน้ำ หรือแม้แต่การพบเจอพี่น้องของท่านด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มก็ตาม"[570]

มีฮะดีษที่บันทึกในเศาะฮีฮฺด้วยเช่นกันว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« يا نِساءَ المُسْلِماتِ، لا تَحْقِرَنَّ جارَةٌ لِجارَتِها، ولو فِرْسِنَ شاةٍ »

---

568. เช่น ซะกาตหรือสิทธิของสัตว์ที่ต้องได้รับการดูแลอย่างดี - *ผู้แปล*

569. ฟัตฮุลบารี 3/332

570. มุสลิม 4/2026

"โอ้ บรรดาสตรีมุสลิมะฮฺ! สตรีคนหนึ่งจงอย่าดูถูกการทำดีต่อเพื่อนบ้านของนาง แม้ว่าจะเป็นการให้กีบแพะก็ตาม"[571]

ฮะดีษอีกบทหนึ่ง

« رُدُّوا اَلسَّائِلَ وَلَوْ بِظِلْفٍ مُحْرَقٍ »

"จงให้สิ่งของแก่ผู้ที่ขอ แม้ว่าจะเป็นเพียงกีบ (สัตว์) ที่ถูกเผาก็ตาม"[572]

มีรายงานจากอาอิชะฮฺ ว่า นางได้บริจาคองุ่นหนึ่งผล แล้วเธอก็กล่าวว่า "ในผลนี้มีผลบุญขนาดเท่าผงธุลีมากมายนัก"[573]

อิมามอะหฺมัด รายงานจากจาก เอาฟฺ บิน อัลฮาริษ บิน อัฏฏุฟัยลฺ ว่าอาอิชะฮฺได้บอกเขาว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้เคยกล่าวว่า

« يَا عَائِشَة إِيَّاكِ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوب فَإِنَّ لَهَا مِنْ اللَّه طَالِبًا »

"โอ้ อาอิชะฮฺ! เธอจงระวังบาปที่ดูเหมือนเล็กน้อย เพราะแท้จริง จะมีผู้ที่ถูกส่งมาจากอัลลอฮฺ (มลาอิกะฮฺ) คอยบันทึกบาปเหล่านั้น"

ฮะดีษนี้ยังบันทึกโดยอันนะซาอี และ อิบนุ มาญะฮฺ[574]

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكْنَهُ »

"พวกเจ้าจงระวังบาปที่ดูเหมือนเล็กน้อย เพราะบาปเหล่านั้นจะสะสมรวมกันจนทำให้คนคนหนึ่งพินาศได้"

ท่านนบี ﷺ ได้เปรียบเทียบบาปที่ดูเหมือนเล็กน้อย โดยกล่าวว่า

« كَمَثَلِ قومٍ نَزَلُوا أرضَ فَلَاةٍ فحضرَ صنيعُ القومِ فجعلَ الرَّجلُ يجيءُ بالعودِ والرَّجلُ يجيءُ بالعودِ حتَّى جَمَعُوا سَوادًا وأجَّجوا نارًا فَأَنضَجُوا ما قَذَفُوا فيها »

571. ฟัตหุลบารี 10/459

572. อะหฺมัด 5/381

573. อัลมุวัฏเฏาะอฺ 2/997

574. อะหฺมัด 6/151 และอิบนุ มาญะฮฺ 4243

“เหมือนกลุ่มชนหนึ่งที่อาศัยอยู่ในดินแดนแห้งแล้ง เมื่อได้เวลาอาหาร ต่างคนต่างก็ออกไปแล้วกลับมาพร้อมกิ่งไม้คนละนิดคนละหน่อย กระทั่งรวบรวมกิ่งไม้ได้จำนวนมาก จากนั้นพวกเขาก็จุดไฟแล้วทำให้อาหารสุก”[575]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัซซัลซะละฮฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

575. อะหฺมัด 1/402

تفسير سورة العاديات

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอาดิยาต

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة العاديات

ซูเราะฮฺ อัลอาดิยาต

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا
﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ
لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾
أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾
إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾ ﴾

1. ขอสาบานด้วยม้าที่ส่งเสียงหอบขณะวิ่ง
2. แล้วด้วยม้าที่กีบเท้าของมันตีกับหินจนเกิดประกายไฟ
3. แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า
4. แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น
5. แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น

6. แท้จริง มนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา

7. และแท้จริง เขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน

8. และแท้จริง เขารักต่อทรัพย์สินอย่างรุนแรง

9. เขาไม่รู้หรอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา

10. และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก

11. แท้จริง ในวันนั้น พระเจ้าของพวกคือ ผู้ทรงรู้ดียิ่งเกี่ยวกับพวกเขาอย่างแน่นอน

สาบานด้วยม้าศึก เกี่ยวกับความเนรคุณของมนุษย์ และความโลภหลงในทรัพย์สิน

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานด้วยม้าศึก ขณะที่มันถูกควบวิ่งเข้าสู่สนามรบในหนทางของพระองค์ โดยที่มันจะวิ่งและส่งเสียงหอบ ซึ่งเป็นเสียงที่ได้ยินขณะที่ม้าวิ่ง ﴿ **แล้วด้วยม้าที่กีบเท้าของมันตีกับหินจนเกิดประกายไฟ** ﴾ ความหมาย คือ กีบของมันเสียดสีกับก้อนหินจนเกิดประกายไฟพุ่งออกมา ﴿ **แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า** ﴾ หมายถึงการจู่โจมในเวลาเช้า ดังเช่นท่านรอซูล ﷺ มักจะเริ่มบุกจู่โจมศัตรูในตอนเช้า และท่านจะรอฟังว่ามีเสียงอะซานจากกลุ่มชนนั้นหรือไม่ ถ้าท่านได้ยิน[576] ท่านจะปล่อยพวกเขา แต่หากไม่ได้ยิน ท่านจะบุกจู่โจม ส่วนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น** ﴾ หมายถึง ฝุ่นที่สนามรบที่มีม้ากำลังทำการรบ ﴿ **แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น** ﴾ หมายความว่า พวกมันบุกจู่โจมจนเข้าไปอยู่ใจกลางบรรดาเหล่าทหาร

สำนวนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า** ﴾ อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด และกอตาดะฮฺ ต่างก็กล่าวว่า หมายถึงการบุกจู่โจมของม้าศึกในเวลาเช้าในหนทางของอัลลอฮฺ[577] ส่วนพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ **แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น** ﴾ คือสถานที่ที่ม้าศึกบุกโจมตีซึ่งทำให้เกิดฝุ่นตลบ และพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า ﴿ **แล้วมันได้บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น** ﴾

576. แสดงว่ากลุ่มชนดังกล่าวเป็นมุสลิม และดำรงการละหมาด - *ผู้แปล*

577. อัฏฏอบารี 24/562

อัลเอาฟีได้รายงานจากอิบนุ อับบาส, อะฏออฺ, อิกริมะฮฺ, กอตาดะฮฺ และอัฏเฎาะฮาก พวกเขาทั้งหมดกล่าวว่า “หมายถึง การเข้าไปอยู่ท่ามกลางศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา”[578] ในส่วนของคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴾ **แท้จริง มนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา** ﴿ อายะฮฺนี้คือเรื่องที่ถูกสาบานไว้ หมายความว่า มนุษย์เนรคุณและปฏิเสธความโปรดปรานของพระเจ้าของเขา อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, อิบรอฮีม อันนะคออี, อบูอัลเญาซาอฺ, อบูอัลอะลิยะฮฺ, อบูอัฏฏุฮา, สะอีด บิน ญุเบรฺ, มุฮัมมัด บิน ก็อยสฺ, อัฏเฎาะฮาก, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อัรรอบีอฺ บิน อนัส และอิบนุ เซด ต่างก็กล่าวว่า **الكَنُودُ** (อัลกะนูด) หมายถึง ผู้เนรคุณ[579] ส่วน อัลฮะซัน กล่าวว่า **الكَنُودُ** (อัลกะนูด) คือผู้ที่คำนึงแต่ความเดือดร้อนที่เขาประสบโดยลืมความโปรดปรานของอัลลอฮฺ[580]

ส่วนที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **และแท้จริง เขาได้เป็นพยานในเรื่องนั้นอย่างแน่นอน** ﴿ กอตาดะฮฺ และซุฟยาน อัษเษารี กล่าวว่า อายะฮฺนี้หมายถึง อัลลอฮฺ ผู้ทรงเป็นพยานในเรื่องนั้นอย่างแน่นอน[581] และเป็นไปได้ว่าสรรพนามบุรุษย์ที่สาม (เขา) ในอายะฮฺนี้อาจหมายถึงมนุษย์ ซึ่งเป็นทรรศนะของมุฮัมมัด บิน กะอบฺ อัลกุรอซี ซึ่งตามทรรศนะนี้ความหมายของอายะฮฺ คือ มนุษย์เป็นพยานในความเนรคุณของเขา ซึ่งเห็นได้จากคำพูดและการกระทำของเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ﴾

“ไม่บังควรแก่มุชริกทั้งหลายที่จะบูรณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮฺ ในฐานะที่พวกเขายืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้ว ซึ่งการปฏิเสธศรัทธา”[582]

ส่วนอายะฮฺ ﴾ **และแท้จริง เขารักต่อทรัพย์สินอย่างรุนแรง** ﴿ มีสองความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ หนึ่งคือหมายความว่าเขารักหลงในทรัพย์สินอย่างรุนแรง อีกความหมายหนึ่งคือเขาโลภและตระหนี่เพราะรักและหลงในทรัพย์สมบัติ ซึ่งทั้งสองความหมายนั้นถูกต้อง

การข่มขู่ให้กลัววันปรโลก

จากนั้น อัลลอฮ ﷻ ตรัสสั่งใช้ในเรื่องความสมถะในโลกดุนยา และเอาใจใส่ในเรื่องอาคิเราะฮฺ และทรงบอกถึงสถานการณ์จะเป็นอย่างไรหลังจากนี้ไป และความน่าสะพรึงกลัวที่

578. อัฏฏอบารี 24/564
579. อัฏฏอบารี 24/566
580. อัฏฏอบารี 24/566
581. อัฏฏอบารี 24/576
582. ซูเราะฮฺ อัตเตาบะฮฺ อายะฮฺที่ 17

มนุษย์จะเผชิญในวันกิยามะฮฺ พระองค์ตรัสว่า ﴾ **เขาไม่รู้หรอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา** ﴿ หมายถึง เมื่อคนตายจะถูกนำออกมาจากหลุมฝังศพ ﴾ **และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก** ﴿ อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ กล่าวว่า "หมายถึง สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขาจะถูกเปิดเผยและปรากฏชัด" ﴾ **แท้จริง ในวันนั้น พระเจ้าของพวกคือ ผู้ทรงรู้ดียิ่งเกี่ยวกับพวกเขาอย่างแน่นอน** ﴿ หมายถึง พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาได้กระทำ และจะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างสมบูรณ์ พระองค์จะไม่อธรรมแม้เพียงผงธุลี

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอาดิยาต
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

تفسير سورة القارعة

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة القارعة

ซูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ الْقَارِعَةُ ① مَا الْقَارِعَةُ ② وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ③ يَوْمَ
يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ④ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنفُوشِ ⑤ فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑥ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ
⑦ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑧ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑨ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ
⑩ نَارٌ حَامِيَةٌ ⑪ ﴾

1. อัลกอริอะฮฺ

2. อัลกอริอะฮฺ นั้นคืออะไร?

3. และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ว่า อัลกอริอะฮฺ นั้นคืออะไร?

4. เป็นวันที่มนุษย์จะเป็นเช่นผีเสื้อที่กระจายว่อน

5. และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่นขนสัตว์ที่ปลิวว่อน

6. ส่วนผู้ที่ตราชูของเขาหนัก

7. เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุข

8. และส่วนผู้ที่ตราชูของเขาเบา

9. ที่พำนักของเขาก็คือ ฮาวิยะฮฺ (เหวลึก)

10. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเหวลึกคืออะไร?

11. คือไฟอันร้อนแรง

อัลกอริอะฮฺ เป็นหนึ่งในชื่อของวันกิยามะฮฺ เช่นเดียวกับ อัลฮากเกาะฮฺ, อัฏฏอมมะฮฺ, อัศศอคเคาะฮฺ, อัลฆอชิยะฮฺ และชื่ออื่นๆ จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสถึงความสำคัญและความน่าสะพรึงกลัวของวันกิยามะฮฺว่า ﴾ **และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ว่า อัลกอริอะฮฺ นั้นคืออะไร?** ﴿ แล้วพระองค์ก็ทรงอธิบายเรื่องนี้ว่า ﴾ **เป็นวันที่มนุษย์จะเป็นเช่นผีเสื้อที่กระจายว่อน** ﴿ หมายถึง กระจัดกระจาย แตกกลุ่มไปทุกทิศทุกทาง เคลื่อนตัวไปมา ซึ่งสภาพนี้เกิดจากการที่พวกเขาสับสนงงงวยกับสิ่งที่เกิดขึ้น จึงเหมือนผีเสื้อที่กระจัดกระจาย เช่นนี้เหมือนกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿

“เสมือนหนึ่งพวกเขาเป็นตั๊กแตนที่ (บินว่อน) กระจายไปทั่ว”[583]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่นขนสัตว์ที่ปลิวว่อน** ﴿ หมายความว่า ภูเขาจะกลายเป็นเหมือนขนแกะที่ปลิวว่อนซึ่งเริ่มจะร่วงโรยและฉีกขาด ทั้งมุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, สะอีด บิน ญุเบรฺ, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, อะฏออฺ อัลคุรอซานี, อัฎเฎาะฮาก และอัสสุดดีย์ กล่าวว่า **لِعِهْنِ** หมายถึง เช่นขนสัตว์[584] จากนั้นอัลลอฮฺทรงบอกถึงผลลัพธ์ของการงานที่ผู้ปฏิบัติได้กระทำ เกียรติยศหรือความอัปยศที่พวกเขาจะได้รับจากการกระทำของตนเอง พระองค์ตรัสว่า ﴾ **ส่วนผู้ที่ตราชูของเขาหนัก** ﴿ หมายถึง ความดีของเขามีมากกว่าความชั่ว ﴾ **เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุข** ﴿ หมายถึง อยู่ในสวรรค์ ﴾ **และส่วนผู้ที่ตราชูของเขาเบา** ﴿ หมายความว่า

583. ซูเราะฮฺ อัลกอมัรฺ อายะฮฺที่ 7

584. อัฏฏอบารี 24/574

ความชั่วของเขามีมากกว่าความดี ﴾ **ที่พำนักของเขาก็คือ ฮาวิยะฮฺ** ﴿ ทรรศนะหนึ่งระบุว่า หมายถึง เขาจะล้มและตกลงไปในไฟนรกด้วยส่วนศีรษะของเขา และสำนวน أُمُّهُ (ความหมายตรงตัวคือ แม่ของเขา) ใช้เพื่อหมายถึงสมองของเขา ทรรศนะทำนองนี้มีรายงานจากอิบนุอับบาส, อิกริมะฮฺ, อบูศอลิหฺ และกอตาดะฮฺ[585] โดยที่กอตาดะฮฺกล่าวว่า "เขาจะตกลงไปในไฟนรกบนศีรษะของเขา"[586] อบูศอลิหฺได้กล่าวเช่นเดียวกันนี้โดยกล่าวว่า "พวกเขาจะตกลงไปในไฟบนศีรษะของพวกเขา"[587] อีกหนึ่งทรรศนะกล่าวว่า หมายถึงมารดาของเขา ซึ่งเป็นที่พำนักและจุดจบของเขาในวันกิยามะฮฺ คือ هَاوِيَةٌ (ฮาวิยะฮฺ) ซึ่งเป็นชื่อหนึ่งของไฟนรก, อิบนุญะรีรฺ กล่าวว่า "อัลฮาวิยะฮฺถูกเรียกว่าแม่ของเขา เพราะเขาจะไม่มีที่พำนักอื่นใดนอกจากที่นั่น"[588] อิบนุ เซด กล่าวว่า "อัลฮาวิยะฮฺ คือ ไฟนรก ซึ่งมันจะเป็นแม่ของเขาและที่พำนักของเขาที่เขาจะกลับไปอยู่" แล้ว อิบนุ เซด ก็อ่านอายะฮฺ

﴾ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ﴿

"และที่พำนักของพวกเขา คือ ไฟนรก"[589]

อิบนุ อบีฮาติม กล่าวว่า มีรายงานจากกอตาดะฮฺว่า "มันคือไฟนรก และเป็นที่พำนักของพวกเขา"[590] ดังนั้น อัลลอฮฺจึงตรัสอธิบายความหมายของอัลฮาวิยะฮฺ ว่า ﴾ **และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า เหวลึกคืออะไร ⑩ คือไฟนรกอันร้อนแรง** ﴿ ซึ่งอายะฮฺ (نَارٌ حَامِيَةٌ) หมายถึงไฟนรกที่มีความร้อนอย่างรุนแรง ซึ่งเป็นความร้อนที่มาพร้อมเปลวไฟที่แผดเผา มีรายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« نَارُ بَنِي آدَمَ الَّتِي تُوقِدُونَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ». فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً فَقَالَ: "إِنَّهَا فُضِّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا »

"ไฟของลูกหลานอาดัมที่พวกท่านจุดขึ้นนั้น เป็นหนึ่งในเจ็ดสิบส่วนของไฟนรก" พวกเขา (เศาะฮาบะฮฺ) กล่าวถามว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ! ยังร้อนไม่เพียงพอ

585. อัฏฏอบารี 24/575, 576 และ อัลกุรฏุบี 20/167
586. อัฏฏอบารี 24/576
587. อัฏฏอบารี 24/576
588. อัฏฏอบารี 24/575
589. ซูเราะฮฺ อาลอิมรอน อายะฮฺที่ 151
590. อัฏฏอบารี 24/575

อีกหรือ?" ท่านกล่าวตอบว่า "มัน (ไฟนรก) ถูกทำให้มีความร้อนมากกว่านั้นหกสิบเก้าส่วน"

ฮะดีษนี้บันทึกโดย อัลบุคอรีและมุสลิม[591] ในบางสำนวน ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« أَنَّهَا فُضِّلَت عَلَيْهَا بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا »

"มัน (ไฟนรก) ถูกทำให้มีความร้อนมากกว่านั้นหกสิบเก้าส่วน แต่ละส่วนมีความร้อนในระดับเดียวกัน"

มีรายงานฮะดีษที่อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا مَنْ لَهُ نَعْلَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ »

"แท้จริงแล้ว ชาวนรกที่ได้รับโทษเบาที่สุด คือ ชายคนหนึ่งซึ่งจะสวมรองเท้า (จากไฟ) สองข้างที่จะทำให้สมองของเขาเดือดพล่าน"[592]

ยังมีฮะดีษที่มีบันทึกในเศาะฮีฮฺทั้งสองว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« اشْتَكَتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ: يَا رَبِّ، أَكَلَ بَعْضِي بَعْضًا، فَأَذِنَ لَهَا بِنَفَسِين: نَفَسٌ فِي الشِّتَاءِ، وَنَفَسٌ فِي الصَّيْفِ. فَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ فِي الشِّتَاءِ مِنْ بَرْدِهَا، وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ فِي الصَّيْفِ مِنْ حَرِّهَا »

"ไฟนรกได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของมันโดยกล่าวว่า 'ข้าแต่พระเจ้า! บางส่วนของข้าพระองค์ได้กลืนกินส่วนอื่นๆ ของข้าพระองค์' ดังนั้น พระองค์จึงทรงอนุญาตให้มันหายใจได้สองครั้ง คือ ลมหายใจหนึ่งครั้งในฤดูหนาว และอีกหนึ่งลมหายใจในฤดูร้อน ดังนั้น ความหนาวเย็นที่รุนแรงที่สุดที่พวกท่านประสบในฤดูหนาวนั้นมาจากความหนาวเย็นของมัน และความร้อนที่รุนแรงที่สุดที่พวกท่านประสบในฤดูร้อนก็มาจากความร้อนของมัน"[593]

---

591. ฟัตฮุลบารี 6/380 และ มุสลิม 4/2184

592. อะหฺมัด 2/432, 3/13

593. ฟัตฮุลบารี 6/380 และ มุสลิม 1/431

มีรายงานที่บันทึกไว้ในหนังสือฮะดีษเศาะฮีฮฺว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« إِذَا اشْتَدَّ الْحُرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلَاةِ، فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيح جَهَنم »

"เมื่อความร้อนเริ่มรุนแรง ก็จงเลื่อนการละหมาด (ซุฮรฺ) ให้ล่าช้าออกไปจนกว่าอากาศจะเย็นลง เพราะแท้จริง ความร้อนที่รุนแรงนั้นมาจากลมของไฟนรก"

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลกอริอะฮฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

تَفْسِيرُ سُورَةِ التَّكَاثُرِ

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัตตะกาษุรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سُورَةُ التَّكَاثُرِ

ซูเราะฮฺ อัตตะกาษุรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ① حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ② كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ
③ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑤
لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑥ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑦ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ
عَنِ النَّعِيمِ ⑧ ﴾

1. การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้าง ได้ทำให้พวกเจ้าเพลิดเพลิน
2. จนกระทั่งพวกเจ้าได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ
3. เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้
4. แล้วก็เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้
5. มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเจ้าได้รู้อย่างแท้จริงแล้ว
6. แน่นอน พวกเจ้าจะเห็นไฟที่ลุกโชน

7. แล้วแน่นอน พวกเจ้าจะได้เห็นมัน ด้วยสายตาที่แน่ชัด

8. แล้วในวันนั้น พวกเจ้าจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับความโปรดปรานที่ได้รับ (ในโลกดุนยา)

การหลงดุนยาทำให้หลงลืมอาคิเราะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ความรักหลงในดุนยา ความสุขสำราญและความเพริศแพร้วของดุนยาล้วนแล้วทำให้พวกเจ้าหันเหจากการแสวงหาความสุขในโลกอาคิเราะฮฺ สิ่งเหล่านี้จะทำให้พวกเจ้าเพลิดเพลิน จนกระทั่งความตายมาถึง และพวกเจ้าก็จะไปเยือนหลุมฝังศพและกลายเป็นชาวกุบูรฺ

ในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี มีฮะดีษที่บันทึกไว้ในหมวดอัรริกอก (หมวดว่าด้วยฮะดีษที่ทำให้หัวใจอ่อนน้อมนุ่มนวล) จากอนัส บิน มาลิก ผู้ซึ่งรายงานว่า อุบัยยฺ บิน กะอฺบ กล่าวว่า เราเคยคิดว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของอัลกุรอานจนกระทั่งอายะฮฺ ﴿ **การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้างได้ทำให้พวกเจ้าเพลิดเพลิน** ﴾ ประทานลงมา อุบัยยฺ หมายถึงฮะดีษที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وادٍ مِنْ ذَهَبٍ »

"หากลูกหลานอาดัม มีหุบเขาทองคำหนึ่ง (เขาจะยังคงปรารถนาเพิ่มอีก)"[594]

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอับดุลลอฮฺ บิน อัชชิคคีร ซึ่งกล่าวว่า "ฉันมาหาท่านรอซูล ﷺ ขณะที่ท่านกำลังกล่าวว่า

« أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ يَقُولُ ابْنُ آدَمَ: مَالِي مَالِي. وَهَلْ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، أَوْ لَبِسْتَ فَأَبْلَيْتَ، أَوْ تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ؟ »

"การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้าง ได้ทำให้พวกเจ้าเพลิดเพลิน ลูกหลานอาดัมกล่าวว่า 'ทรัพย์สินของฉัน ทรัพย์สินของฉัน' แต่ทรัพย์สินที่แท้จริงของเจ้ามีเพียงสิ่งที่เจ้ากิน แล้วมันก็หมดไป หรือสิ่งที่เจ้าได้นุ่งห่มกาย แล้วเจ้าก็ใช้มันจนเก่าหมดสภาพไป หรือสิ่งที่เจ้าให้ทาน แล้วเจ้าก็ได้รับผลบุญไปแล้วมิใช่หรือ?"[595]

---

594. ฟัตฮุลบารี 11/258

595. อะหฺมัด 4/24

อิมามมุสลิม, อัตติรมิซี และอันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[596] อิมามมุสลิมยังได้รายงานในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขาจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« يَقُولُ الْعَبْدُ: مَالِي مَالِي؟ وَإِنَّمَا لَهُ مِنْ مَالِهِ ثَلَاثٌ: مَا أَكَلَ فَأَفْنَى، أَوْ لَبِسَ فَأَبْلَى، أَوْ تَصَدَّقَ فأمضى وَمَا سِوَى ذَلِكَ فَذَاهِبٌ وَتَارِكُهُ لِلنَّاسِ »

"มนุษย์มักจะกล่าวว่า 'ทรัพย์สินของฉัน ทรัพย์สินของฉัน' ทั้งที่จริงแล้วสิ่งที่เป็นของเขาจริงๆ จากทรัพย์สินของเขามี 3 ประการเท่านั้น คือสิ่งที่เขากิน แล้วมันก็หมดไป หรือสิ่งที่เขานุ่งห่มกาย แล้วมันก็เก่าหมดไป หรือสิ่งที่เขาบริจาคทาน แล้วเขาทำให้มันคงอยู่ (ผลบุญของการบริจาคทาน) และสิ่งอื่นนอกจากนั้นจะสูญสิ้นไป และเขาจะทิ้งมันให้คนอื่น"

มีเพียงอิมามมุสลิม ที่บันทึกฮะดีษสำนวนข้างต้นนี้

อัลบุคอรี รายงานฮะดีษจาก อนัส บิน มาลิก ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« يَتْبَعُ الْمَيِّتَ ثلاثةٌ، فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى مَعَهُ وَاحِدٌ: يَتْبَعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ، وَيَبْقَى عَمَلُهُ »

"มี 3 สิ่งที่ติดตามผู้ตาย (ไปกุบูร) โดยสองในสามสิ่งนั้นจะกลับไป เหลือเพียงหนึ่งที่อยู่กับผู้ตาย สิ่งที่ติดตามเขาคือ ครอบครัว ทรัพย์สิน และการงาน โดยครอบครัวและทรัพย์สินจะกลับไป และจะมีเพียงการงานเท่านั้นที่ยังคงอยู่"[597]

ฮะดีษนี้ยังได้รับการบันทึกโดยมุสลิม, อัตติรมิซี และอันนะซาอี[598] ฮะดีษอีกบทหนึ่งอิมามอะหฺมัด รายงานจากอนัส ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« يَهْرَمُ ابْنُ آدَمَ وَتَبْقَى مِنْهُ اثْنَتَانِ: الْحِرْصُ وَالْأَمَلُ »

"แม้ว่าลูกหลานอาดัมจะแก่ชราลง แต่ยังมีสองสิ่งยังคงอยู่กับเขา ความอยากมี และความคาดหวัง"[599]

ทั้งอัลบุคอรีและมุสลิม ได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง[600]

---

596. มุสลิม 4/2273, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/286, อันนะซาอี ใน สุนัน อัลกุบรอ 6/521
597. ฟัตฮุลบารี 11/369
598. มุสลิม 4/2273, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 7/50, อันนะซาอี ใน สุนัน อัลกุบรอ 6/631
599. อะหฺมัด 3/115
600. อัลบุคอรี 6421 และมุสลิม 1047

การข่มขู่ว่าจะได้เห็นนรก และมนุษย์จะถูกสอบสวนเกี่ยวกับโปรดปรานที่ได้รับบนโลกดุนยา

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴾ **เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้** ③ **แล้วก็เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้** ④ ﴿ อัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า "นี่คือการข่มขู่ครั้งแล้วครั้งเล่า"[601] อัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า ﴾ **แล้วก็เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้** ﴿ โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ﴾ **แล้วก็เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้** ﴿ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา[602] แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า ﴾ **มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเจ้าได้รู้อย่างแท้จริงแล้ว** ﴿ หมายถึง หากพวกเจ้ารู้จริงแล้วไซร้ แน่นอนว่า การสะสมทรัพย์สมบัติจะไม่ทำให้พวกเจ้าหลงลืมการแสวงหาผลบุญแห่งอาคิเราะฮฺจนกระทั่งพวกเจ้าจะไปอยู่ในหลุมศพ จากนั้นพระองค์ตรัสว่า

﴾ **แน่นอน พวกเจ้าจะเห็นไฟที่ลุกโชน** ⑥ **แล้วแน่นอน พวกเจ้าจะได้เห็นมัน ด้วยสายตาที่แน่ชัด** ⑦ ﴿ นี่คือคำอธิบายของการข่มขู่ที่กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งอยู่ในพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้** ③ **แล้วก็เปล่าเลย! พวกเจ้าจะได้รู้** ④ ﴿ อัลลอฮฺ ﷻ จึงทรงขู่พวกเขาด้วยสถานการณ์นี้ ซึ่งก็คือการได้เห็นชาวนรก ซึ่งหากนรกหายใจออกแม้เพียงครั้งเดียว มลาอิกะฮฺทุกๆ ท่านที่อยู่ใกล้ชิดอัลลอฮฺ และนบีทุกท่านที่ถูกส่งมา ต่างก็คุกเข่าลงเพราะความกลัว ความน่าเกรงขาม และเห็นความน่าสะพรึงกลัวของมัน ดังที่มีรายงานเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **แล้วในวันนั้น พวกเจ้าจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับความโปรดปรานที่ได้รับ (ในโลกดุนยา)** ﴿ หมายถึง ในวันนั้น พวกเจ้าทุกคนจะถูกถามในเรื่องการขอบคุณต่อความโปรดปรานที่อัลลอฮฺประทาน เช่น สุขภาพดี ความปลอดภัย ปัจจัยยังชีพ และความโปรดปรานอื่นๆ กล่าวคือจะถูกถามว่า พวกเจ้าตอบแทนความโปรดปรานของพระองค์ด้วยการขอบคุณพระองค์และเคารพสักการะพระองค์หรือไม่ ?

อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกว่า อัลฮุเซน บิน อะลี อัสศุดาอี ได้เล่าให้ฟังจากอัลวะลีด บิน อัลกอซิม ซึ่งรายงานจากยะซีด บิน กัยซาน ซึ่งรายงานจากอบีฮาซิม ซึ่งรายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮฺ ซึ่งได้กล่าวว่า

« بَيْنَمَا أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ جَالِسَانِ، إِذْ جَاءَهُمَا النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: « مَا أَجْلَسَكُمَا هَاهُنَا؟ » قَالَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَخْرَجَنَا مِنْ بُيُوتِنَا إِلَّا الْجُوعُ. قَالَ: « وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَخْرَجَنِي غَيْرُهُ ». فَانْطَلَقُوا حَتَّى أَتَوْا بَيْتَ

601. อัลบะเฆาะวี 4/520
602. อัฏฏอบารี 24/581

رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَاسْتَقْبَلَتْهُمُ الْمَرْأَةُ، فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ ﷺ: « أَيْنَ فُلَانٌ؟ » فَقَالَتْ: ذَهَبَ يَسْتَعْذِبُ لَنَا مَاءً. فَجَاءَ صَاحِبُهُمْ يَحْمِلُ قِرْبَتَهُ فَقَالَ: مَرْحَبًا، مَا زَارَ الْعِبَادَ شَيْءٌ أَفْضَلُ مِنْ شَيْءٍ زَارَنِي الْيَوْمَ. فَعَلَّقَ قِرْبَتَهُ بِكَرْبِ نَخْلَةٍ وَانْطَلَقَ فَجَاءَهُمْ بِعِذْقٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: « أَلَا كُنْتَ اجْتَنَيْتَ »؟ فَقَالَ: أَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونُوا الَّذِينَ تَخْتَارُونَ عَلَى أَعْيُنِكُمْ. ثُمَّ أَخَذَ الشَّفْرَةَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « إِيَّاكَ وَالْحَلُوبَ؟ » فَذَبَحَ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ، فَأَكَلُوا. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَتُسْأَلُنَّ عَنْ هَذَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمُ الْجُوعُ، فَلَمْ تَرْجِعُوا حَتَّى أَصَبْتُمْ هَذَا، فَهَذَا مِنَ النَّعِيمِ »

"ครั้งหนึ่ง ขณะที่อบูบักรฺ และอุมัรฺ นั่งอยู่ ท่านนบี ﷺ ก็ได้มาหาเขาทั้งสองแล้วกล่าวว่า 'อะไรที่ทำให้เจ้าสองคนมานั่งที่นี่?' พวกเขากล่าวว่า 'ขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ทรงส่งท่านมาด้วยสัจธรรม ไม่มีสิ่งใดพาเราออกจากบ้านของเรานอกจากความหิว' ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า 'ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ทรงส่งฉันมาด้วยสัจธรรม ไม่มีสิ่งใดพาฉันออกจากบ้านมานอกจากความหิวเช่นกัน' ดังนั้น พวกเขาจึงลุกออกไป จนกระทั่งมาถึงบ้านของชายชาวอันศอรฺคนหนึ่ง และภรรยาเจ้าของบ้านนั้นก็ต้อนรับพวกเขา ท่านนบี ﷺ จึงถามนางว่า 'ชายคนนั้นไปไหน?' นางตอบว่า 'เขาไปหาน้ำดื่มให้เรา' จากนั้นชายคนนั้นได้ถือถังของเขามาและกล่าวว่า 'ยินดีต้อนรับยิ่ง ไม่มีใครจะมาเยี่ยมเยียนบ่าวของอัลลอฮฺดีไปกว่านบีที่มาเยี่ยมฉันในวันนี้' เขาจึงแขวนถังไว้ใกล้ต้นอินทผลัม แล้วเดินไปและกลับมาพร้อมกับพวงอินทผลัม ท่านนบี ﷺ กล่าวกับเขาว่า 'ทำไมท่านไม่เลือก (ตัดอินทผลัม)[603] เขาตอบว่า 'ฉันอยากที่จะให้พวกท่านเลือกด้วยตัวเอง' จากนั้นเขาไปเอามีด (เพื่อไปเชือดแกะมาเลี้ยงแขก) ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวกับเขาว่า 'ท่านอย่าได้เชือดแกะที่มีนม' เขาจึงเชือดแกะตัวหนึ่งให้พวกเขากิน ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า 'พวกเจ้าจะถูกถามถึงเรื่องนี้ในวันกิยามะฮฺ ความหิวโหยทำให้พวกท่านต้องออกจากบ้าน และพวกท่านก็กลับมาหลังจากที่พวกท่านได้รับประทานอาหารมื้อนี้ และนี่คือส่วนหนึ่งของความโปรดปราน'"[604] อิมามมุสลิมได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[605]

603. หมายถึง เหตุใดต้องเอามาทั้งพวง - *ผู้แปล*

604. อัฏฏอบารี 24/583

605. มุสลิม 3/1609

ในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี และสุนัน อัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ, มีรายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ »

"ความโปรดปราน 2 ประการ ที่ผู้คนส่วนใหญ่มักจะขาดทุน นั่นคือสุขภาพดี และเวลาว่าง"[606]

ซึ่งหมายความว่า ผู้คนส่วนมากบกพร่องเรื่องการขอบคุณต่อความโปรดปรานทั้งสองนี้ กล่าวคือ พวกเขาไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองในขณะที่มีสุขภาพที่ดีและมีเวลาว่าง ทำให้พวกเขาขาดทุน อิมามอะหฺมัดบันทึกจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« يَقُولُ اللَّهُ، عَزَّ وَجَلَّ –قَالَ عَفَّانُ: يوم القيامة–: يا بن آدَمَ، حَمَلْتُكَ عَلَى الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ، وَزَوَّجْتُكَ النِّسَاءَ، وَجَعَلْتُكَ تَرْبَع وَتَرْأَسُ، فَأَيْنَ شُكْرُ ذَلِكَ؟ »

"อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสในวันกิยามะฮฺว่า 'โอ้ ลูกหลานอาดัม! ข้าให้เจ้าขี่ม้าและอูฐ ข้าให้เจ้าได้มีภรรยา และข้าได้ให้เจ้ามีที่อยู่อาศัยและปกครอง (ในแผ่นดิน) แล้วไหนเล่าคำขอบคุณสำหรับเรื่องเหล่านี้'"[607]

อิมามอะหฺมัด ท่านเดียวที่บันทึกฮะดีษนี้ในลักษณะนี้

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัตตะกาษุรฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

606. ฟัตฮุลบารี 11/233, ตุหฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/589, ตุหฺฟะตุล อัชรอฟ 4/465 และ อิบนุ มาญะฮฺ 2/1396
607. อะหฺมัด 2/492

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัศรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

อัมรฺ บิน อัลอาศ รู้ถึงความมหัศจรรย์ของอัลกุรอานด้วยซูเราะฮฺนี้

มีรายงานว่า อัมรฺ บิน อัลอาศ ได้ไปหามุซัยลิมะฮฺ อัลกัซซาบ ภายหลังจากที่ท่านรอซูล ﷺ ได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสนทูตและก่อนที่อัมรฺจะรับอิสลาม เมื่อไปถึง มุซัยลิมะฮฺได้กล่าวแก่เขาว่า "อะไรที่ถูกประทานลงมาแก่บุคคลของพวกท่าน (มุฮัมมัด ﷺ) ในช่วงเวลานี้บ้าง?" อัมรฺกล่าวตอบว่า "ซูเราะฮฺที่สั้นกระชับและความหมายลึกซึ้งได้ถูกประทานลงมาแก่เขา" มุซัยลิมะฮฺกล่าวว่า "ซูเราะฮฺอะไร?" อัมรฺตอบว่า

﴿ وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣ ﴾

มุซัยลิมะฮฺจึงคิดอยู่พักหนึ่ง แล้วเขาก็กล่าวว่า "แท้จริง ซูเราะฮฺทำนองเดียวกันนี้ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉันด้วย" อัมรฺจึงถามเขาว่า "มันคือซูเราะฮฺอะไร?" เขาตอบว่า

« يَا وَبْر يَا وَبْر، إِنَّمَا أَنْتِ أُذُنَانِ وصَدْر، وَسَائِرُكِ حَفْزُ نَقْز »

"โอ้ วับรฺ[608] โอ้ วับรฺ เจ้ามีเพียงสองหูและอกเท่านั้น และส่วนที่เหลือของเจ้ากำลังขุดและเจาะดินอยู่" แล้วเขาก็กล่าวว่า "โอ้ อัมรฺ ท่านเห็นว่าอย่างไร?" อัมรฺจึงกล่าวแก่เขาว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ แท้จริง ท่านก็รู้ว่าฉันรู้ว่าท่านโกหก"[609]

ฉัน (อิบนุ กะษีรฺ) เคยเห็นอบูบักรฺ อัลคอรออิฏิ ระบุส่วนหนึ่งของเรื่องนี้หรือเนื้อหาทำนองนี้ในเล่มที่สองของหนังสือของเขาที่รู้จักกันในชื่อ "มะซาวิอิลอัคลาก"

วับรฺ เป็นสัตว์ตัวเล็กที่มีลักษณะคล้ายแมว ซึ่งอวัยวะที่ใหญ่ที่สุดของมันก็คือหูและหน้าอก และส่วนที่เหลือนั้นน่าเกลียด มุซัยลิมะฮฺต้องการที่จะเรียบเรียงคำพูดที่ไร้สาระนี้

608. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมตัวเล็ก ที่มีขนคล้ายกระรอก - *ผู้แปล*

609. ถูกระบุในหนังสือ อัลบิดายะฮฺ วันนิฮายะฮฺ 6/320

เพื่อเทียบอัลกุรอาน กระนั้น มันก็ไม่น่าเชื่อถือแม้แต่สำหรับผู้บูชาเจว็ดในสมัยนั้น อัฏเฏาะบะรอนีบันทึกจากอับดุลลอฮฺ บิน ฮัฟศฺ อบีมะดีนะฮฺ ซึ่งกล่าวว่า "เมื่อใดก็ตามที่ชายสองคนจากเศาะฮาบะฮฺพบกัน พวกเขาจะไม่จากลากันจนกว่าคนใดคนหนึ่งจะอ่านซูเราะฮฺ อัลอัศรฺ อย่างครบถ้วนแก่อีกคนหนึ่ง และคนหนึ่งก็จะให้สลามอำลาแก่อีกคนหนึ่ง"[610]

อิมามอัชชาฟิอี ﷺ กล่าวว่า "หากผู้คนไตร่ตรองเนื้อหาซูเราะฮฺนี้ ก็เพียงพอสำหรับพวกเขาแล้ว"

610. อัลมัวะอฺญัม อัลเอาสัฏ 5097

سُورَةُ الْعَصْرِ

ซูเราะฮฺ อัศรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ وَالْعَصْرِ ① إِنَّ الْإِنسَانَ لَفِي خُسْرٍ ② إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ③ ﴾

1. **ขอสาบานด้วยกาลเวลา**
2. **แท้จริง มนุษย์นั้นอยู่ในการขาดทุน**
3. **นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และตักเตือนกันและกันในสิ่งที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความอดทน**

อัลอัศรฺ คือช่วงเวลาที่การงานของลูกหลานอาดัมเกิดขึ้น ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว อิมามมาลิกเล่าจาก เซด บิน อัสลาม ว่า หมายถึง เวลาเย็น อย่างไรก็ตาม ทรรศนะแรกเป็นทรรศนะที่แพร่หลายมากกว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสาบานด้วยสิ่งนี้ว่ามนุษย์นั้นอยู่ในความขาดทุนและหายนะ ﴿ **นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย** ﴾ ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยกเว้นมนุษย์ที่ไม่ขาดทุนนั่นคือผู้ที่ศรัทธาด้วยหัวใจ และประกอบการงานที่ดีด้วยร่างกาย ﴿ **และตักเตือนกันและกันในสิ่งที่เป็นสัจธรรม** ﴾ หมายถึง การปฏิบัติการงานที่เป็นการเชื่อฟังอัลลอฮฺ และหลีกเลี่ยงสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม ﴿ **และตักเตือนกันและกันให้มีความอดทน** ﴾ นั่นคือ อดทนต่อบททดสอบที่ยากลำบากและต่อสิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮฺกำหนด และอดทนต่อความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นจากการสั่งใช้ให้ทำความดีและห้ามปรามความชั่ว

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัศรฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

تفسير سورة الهمزة

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ ฮุมะซะฮฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الهمزة

ซูเราะฮฺ ฮุมะซะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝١ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝٢ يَحْسَبُ أَنَّ
مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝٣ كَلَّا لَيُنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ
۝٥ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝٦ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝٧ إِنَّهَا عَلَيْهِم
مُّؤْصَدَةٌ ۝٨ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝٩ ﴾

1. ความหายนะจงประสบแด่ทุกผู้นินทา และผู้ใส่ร้ายผู้อื่น

2. ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติ และหมั่นนับมันอยู่เสมอ

3. โดยคิดว่า ทรัพย์สมบัติของเขานั้นจะทำให้เขาคงอยู่ตลอดไป

4. มิใช่เช่นนั้น แน่นอน เขาจะถูกโยนลงไปในไฟนรก (อัลฮุเฏาะมะฮฺ)

5. และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ไฟนรก (อัลฮุเฏาะมะฮฺ) นั้นคืออะไร?

6. คือไฟของอัลลอฮฺที่ถูกจุดให้ลุกโชน

7. ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ

8. แท้จริง มันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่างมิดชิด

9. อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด

الهَمَّازُ (อัลฮัมมาซ) หมายถึง ผู้ใส่ร้ายคนอื่นด้วยวาจา และ اللَّمَّازُ (อัลลัมมาซ) หมายถึง ผู้ใส่ร้ายคนอื่น ด้วยการกระทำ ซึ่งหมายความว่า เขาจับผิดและดูถูกผู้อื่น ได้มีการกล่าวถึงเรื่องนี้แล้วในการอรรถาธิบายอายะฮฺ

﴿ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴾

"ผู้นินทาตระเวนใส่ร้ายผู้อื่น"[611]

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า **هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ** หมายถึง ผู้ที่ใส่ร้าย และและทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสีย[612] มุญาฮิดกล่าวว่า الهُمَزَة (อัลฮุมะซะฮฺ) คือ การใส่ร้ายผู้อื่นด้วยมือและดวงตา ส่วน اللُمَزَة (อัลลุมะซะฮฺ) คือ การใส่ร้ายผู้อื่นด้วยลิ้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติ และหมั่นนับมันอยู่เสมอ** ﴾ หมายถึง เขารวบรวมสะสมและนับจำนวนของมัน คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴾

"และเขาสะสมทรัพย์สินและปิดบังไว้"[613]

นี่คือทรรศนะของอัสสุดดีย์ และอิบนุ ญะรีรฺ[614]

ส่วนมุฮัมมัด บิน กะอบฺ กล่าวเกี่ยวกับอายะฮฺ ﴿ **ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติ และหมั่นนับมันอยู่เสมอ** ﴾ ว่า ทรัพย์สมบัติทำให้เขาเผอเรอจากกลางวันไปจนกลางคืน เมื่อตกกลางคืนเขาก็หลับเหมือนซากศพที่เน่าเปื่อย"[615] แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴿ **โดยคิดว่า ทรัพย์สมบัติของเขานั้นจะทำให้เขาคงอยู่ตลอดไป** ﴾ หมายถึง เขาคิดว่าการสะสมทรัพย์สมบัติ

611. ซูเราะฮฺ อัลเกาะลัม อายะฮฺที่ 11

612. อัฏฏอบารี 24/596

613. ซูเราะฮฺ อัลมะอาริจญ์ อายะฮฺที่ 18

614. อัฏฏอบารี 24/598 และ อัลกุรฏุบี 20/138

615. กล่าวคือ ไม่ได้ทำอิบาดะฮฺในตอนกลางคืน - *ผู้แปล*

จะทำให้เขาคงอย่างถาวรตลอดไปบนโลกดุนยานี้ ﴿ **มิใช่เช่นนั้น** ﴾ หมายถึง เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่เขาอ้างหรืออย่างที่เขาคิด แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แน่นอน เขาจะถูกโยนลงไปในไฟนรก (อัลฮุเฏาะมะฮฺ)** ﴾ หมายความว่า บุคคลที่สะสมและคอยนับทรัพย์สมบัตินั้นจะถูกโยนเข้าไปใน ﴿ **อัลฮุเฏาะมะฮฺ** ﴾ ซึ่งเป็นชื่อหนึ่งของไฟนรก เพราะมันบดขยี้ใครก็ตามที่อยู่ในนั้น ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ไฟนรก (อัลฮุเฏาะมะฮฺ) นั้นคืออะไร ⑤ คือไฟของอัลลอฮฺที่ถูกจุดให้ลุกโชน ⑥ ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ ⑦** ﴾ ษาบิต อัลบุนานี กล่าวว่า "มันจะเผาไหม้พวกเขาไปจนถึงหัวใจของพวกเขาโดยที่พวกเขายังคงมีชีวิตอยู่" แล้วเขาก็กล่าวว่า "แท้จริง เป็นการลงโทษที่แสนสาหัส ซึ่งประสบแก่พวกเขา" จากนั้นเขาก็ร้องไห้ มุฮัมมัด บิน กะอบฺ กล่าวว่า "ไฟนรกจะกลืนกินทุกส่วนของร่างกายของเขา จนกระทั่งไปถึงหัวใจของเขา และลามลงไปถึงระดับลำคอ จากนั้นมันจะกลับคืนสู่ร่างกายของเขา"[616]

ในส่วนของคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴿ **แท้จริง มันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่างมิดชิด** ﴾ หมายถึง มันเผาไหม้ครอบคลุมพวกเขาทุกส่วน ดังที่ได้อธิบายไว้ในซูเราะฮฺ อัลบะลัด แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสตอนท้ายว่า ﴿ **อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด** ﴾ อะฏิยะฮฺ, อัลเอาฟี กล่าวว่า "เสาเหล็ก" อัสสุดดีย์กล่าวว่า "ทำจากไฟ" อัลเอาฟีรายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า "พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าไปในเสาที่ยื่นยาวออกไป และพวกเขาก็จะมีโซ่ตรวนคล้องคอ และประตูนรกจะถูกปิดด้วยเสาเหล่านี้"[617]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อุมะซะฮฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

616. อัลกุรฏุบี 20/185
617. อัฏฏอบารี 24/600

تفسير سورة الفيل

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฟีล

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الفيل

ซูเราะฮฺ อัลฟีล

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ
فِي تَضْلِيلٍ ۝٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣ تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن
سِجِّيلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥﴾

1. เจ้าไม่เห็นหรอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้กระทำกับพวกเจ้าของช้างอย่างไร?
2. พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขาสูญสิ้นหรอกหรือ?
3. และได้ทรงส่งนกเป็นฝูง ๆ ลงมาบนพวกเขา
4. มันได้ขว้างพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง
5. แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้ที่ถูก (สัตว์) กิน

นี่เป็นหนึ่งในความโปรดปรานที่อัลลอฮฺ ﷻ ประทานแก่ชาวกุเรช กล่าวคือ พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากกองทัพช้างที่ยกทัพมาเพื่อทำลายกะอฺบะฮฺ และต้องการกวาดล้างร่องรอยการดำรงอยู่ของกะอฺบะฮฺให้หมดสิ้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงได้ทำลายล้างกองทัพดังกล่าว ปราบปรามและขัดขวางแผนการของพวกเขา ทำให้ความพยายามของพวกเขาไร้ผล และทำให้การงานของพวกเขาล้มเหลว และส่งพวกเขากลับไปอย่างพ่ายแพ้ กองทัพที่ว่านี้เป็นชาวคริสเตียน ดังนั้น ศาสนาของพวกเขาจึงใกล้เคียงกับศาสนาที่แท้จริง (อิสลาม) มากกว่าศาสนาของชาวกุเรชที่สักการะรูปปั้นและเจว็ดต่างๆ อย่างไรก็ตาม นี่คือสัญญาณและเป็นเสมือนการปูทางสำหรับการส่งมุฮัมมัดมาเป็นรอซูล เพราะแท้จริงแล้ว นบีมุฮัมมัดเกิดในปีเดียวกันที่เกิดเหตุการณ์นั้นตามความเห็นของนักวิชาการส่วนใหญ่ เหมือนอัลลอฮฺกำลังบอกพวกกุเรชว่า เรามิได้ช่วยเหลือพวกเจ้าให้รอดพ้นจากพวกกองทัพช้าง ซึ่งเป็นชาวเอธิโอเปียเหล่านั้นเพราะพวกเจ้าดีกว่าพวกเขา แต่เพราะเราต้องการปกป้องกะอฺบะฮฺอันศักดิ์สิทธิ์ต่างหาก ซึ่งเป็นสิ่งที่เราจะยกย่องให้เกียรติ และประทานความสูงส่งโดยการแต่งตั้งมุฮัมมัด ﷺ นบีผู้ไม่รู้หนังสือมาเป็นศาสนทูตคนสุดท้าย

สรุปเรื่องราวกองทัพช้าง

นี่คือเรื่องราวของกองทัพช้างโดยสรุปย่อ โดยที่ได้มีการกล่าวถึงไปแล้วในเรื่องราวของอัศฮาบุลอุคดูด[618] ว่ากษัตริย์องค์สุดท้ายของราชวงศ์ ฮิมยัรฺ ที่ชื่อ ซูนุวาส (ذونواس) ซึ่งเป็นผู้นับถือพระเจ้าหลายองค์และเป็นผู้สั่งฆ่าชาวปล่องไฟซึ่งเป็นชาวคริสต์[619] และมีจำนวนประมาณสองหมื่นคน โดยที่ไม่มีใครรอดพ้นยกเว้นชายชื่อ เดาวสฺ ซู ษะอฺละบาน ที่ได้หนีไปยังเมืองชามเพื่อขอความคุ้มครองจากจักรพรรดิแห่งชามซึ่งเป็นคริสต์ด้วยกัน จักรพรรดิจึงเขียนจดหมายถึงอันนะญาชี กษัตริย์แห่งเอธิโอเปีย ซึ่งอยู่ใกล้กับเยเมนแผ่นดินของชาวปล่องไฟ อันนะญาชีจึงส่งแม่ทัพสองคนไปเยเมนคือ อารยาต และ อับรอฮะฮฺ บิน อัซซ็อบบาหฺ อบูยัคซูม พร้อมด้วยกองทัพอันยิ่งใหญ่ จากนั้นกองทัพก็ได้ยาตราเข้าสู่เยเมนและบุกโจมตีทำลายศัตรูและบ้านเรือนเพื่อค้นหากษัตริย์แห่งฮิมยัรฺ (ซูนุวาส) ในที่สุดซูนุวาสก็เสียชีวิตขณะหลบหนีและจมน้ำทะเล กองทัพเอธิโอเปียจึงยึดครองและปกครองเยเมนโดยมีอารยัตและอับรอฮะฮฺเป็นผู้ว่าการ อย่างไรก็ตาม ทั้งสองได้ขัดแย้งกัน จึงเกิดการประจันหน้าและต่อสู้ ถึงขั้นทำสงครามกัน จนกระทั่งฝ่ายหนึ่งพูดขึ้นว่า "กองทัพของเราทั้งสองไม่จำเป็นต้องสู้รบกันเองเลย แต่ให้เราสองคนต่อสู้กันตัวต่อตัว โดยผู้ที่สามารถสังหารอีกฝ่ายจะได้เป็นผู้ปกครองเยเมน" อีกฝ่ายจึงยอมรับ

618. อัศฮาบุลอุคดูด (أصحاب الأخدود) หรือชาวปล่องไฟ เป็นเรื่องราวที่กล่าวถึงในซูเราะฮฺ อัลบุรูจญ์ โดยเป็นเรื่องราวของผู้คนที่ถูกโยนเข้าในคู และจุดไฟเผาเนื่องจากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺ - *ผู้แปล*
619. ที่นับถือในพระเจ้าองค์เดียวในสมัยนั้น - *ผู้แปล*

ข้อเสนอ และพวกเขาก็ดวลกัน โดยที่ด้านหลังแต่ละคนมีร่องน้ำ (เพื่อไม่ให้คนใดคนหนึ่งหนีไป) อัรยาตเป็นฝ่ายได้เปรียบและโจมตีอับรอฮะฮฺด้วยดาบและฟันไปที่จมูก ปากและใบหน้าจนบาดเจ็บหนัก แต่อาเตาดะฮฺลูกน้องของอับรอฮะฮฺได้โจมตีอัรยาตและสังหารเขา ดังนั้น อับรอฮะฮฺซึ่งบาดเจ็บจึงเป็นฝ่ายที่รอดชีวิตและรักษาอาการบาดเจ็บจนหายดี เขาจึงกลายเป็นแม่ทัพคนเดียวของกองทัพเอธิโอเปียในเยเมน

จากนั้น กษัตริย์นะญาชีแห่งเอธิโอเปียได้เขียนจดหมายถึงอับรอฮะฮฺ โดยกล่าวโทษเขาสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น (ระหว่างเขากับอัรยาต) และข่มขู่เขาโดยสาบานว่าจะเหยียบย่ำแผ่นดินเยเมนและตัดผมหน้าผากออก (เพื่อแสดงการเป็นเชลยหรือทาส) อับรอฮะฮฺรู้สึกกลัว จึงส่งสารพร้อมของขวัญและเครื่องบรรณาการที่มีค่าไปถวายอันนะญาชีเพื่อเอาใจเขาและยกย่องเขา พร้อมด้วยกระสอบที่บรรจุดินจากเยเมนและเส้นผมที่ถูกตัดออกจากหน้าผากของเขา โดยได้เขียนในจดหมายว่า "ขอพระราชาทรงเหยียบดินนี้เพื่อทำตามคำสาบานของพระองค์เถิด และนี่คือผมหน้าผากที่ข้าพระองค์ถวายให้ท่าน" เมื่ออันนะญาชีได้รับสิ่งนี้ก็พอใจและยอมรับในสิ่งที่อับรอฮะฮฺได้ทำ จากนั้นอับรอฮะฮฺเขียนจดหมายถึงอันนะญาชีอีกครั้ง โดยบอกว่าเขาจะสร้างโบสถ์ในเยเมนอุทิศแก่กษัตริย์อันนะญาชีแบบที่ไม่เคยสร้างมาก่อน เขาจึงได้เริ่มสร้างโบสถ์หลังใหญ่ในเมืองซานา สูงตระหง่าน ประดิษฐ์และตกแต่งอย่างสวยงามทุกด้าน ชาวอาหรับเรียกสถานที่แห่งนี้ว่า อัลกุลลัยซฺ (الْقُلَّيْس) เพราะความสูงของมัน ซึ่งถ้าใครมองดูโบถส์ดังกล่าว หมวกของเขาแทบจะหล่นลงมาจากศีรษะในขณะที่เขาแหงนมองเนื่องจากความสูงของโบสถ์ นอกจากนั้น อับรอฮะฮฺ อัลอัชร็อม ตั้งใจบังคับให้ชาวอาหรับเปลี่ยนไปทำฮัจญ์ที่โบสถ์นี้เช่นเดียวกับที่พวกเขาไปทำฮัจญ์ ณ กะอฺบะฮฺในเมืองมักกะฮฺ เขาจึงประกาศเรื่องนี้ในอาณาจักรของเขา (เยเมน) แต่ถูกปฏิเสธโดยชนเผ่าอาหรับอัดนานและเผ่าอาหรับเกาะหฏอน รวมทั้งชาวกุเรชที่ไม่พอใจกับสิ่งนี้ จนถึงขั้นมีอาหรับคนหนึ่งเข้าไปในโบสถ์ยามวิกาลและทำลายบางอย่างในนั้นแล้วหลบหนีกลับไป เมื่อทหารอารักขาโบสถ์ได้เห็นสิ่งที่เขาทำจึงรายงานต่ออับรอฮะฮฺโดยบอกว่า "การที่ชาวกุเรชกระทำเช่นนี้เพราะพวกเขาไม่พอใจที่ท่านได้ให้กำหนดให้โบสถ์เท่าเทียมกับกะอฺบะฮฺของพวกเขา" เมื่อได้ยินดังนั้น อับรอฮะฮฺจึงสาบานว่าจะยกทัพไปยังกะอฺบะฮฺที่มักกะฮฺ และจะทำลายให้ราบคาบ

มุกอติล บิน สุลัยมาน ได้รายงานว่า มีชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งจากกุเรชเข้าไปในโบสถ์และก่อไฟในวันที่ลมแรงมาก ทำให้โบสถ์ถูกไฟไหม้และพังทลายลงกับพื้น ด้วยเหตุนี้ อับรอฮะฮฺจึงได้เตรียมการและเคลื่อนทัพอันมหึมาและแข็งแกร่งออกเดินทาง เพื่อมิให้ผู้ใดสามารถขัดขวางเขาได้ เขายังนำช้างที่มีลำตัวใหญ่โดอย่างที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนไปพร้อมกับกองทัพช้างตัวนี้มีชื่อว่า "มะหฺมูด" ซึ่งอันนะญาชี กษัตริย์แห่งเอธิโอเปียได้ส่งมาให้อับรอฮะฮฺเพื่อภารกิจดังกล่าวว่ากันว่านอกจากช้างตัวนี้แล้ว เขายังมีช้างอีกแปดเชือกหรือสิบสองเชือก*วัลลอฮุอะอฺลัม*

พวกเขาตั้งใจจะใช้ช้างตัวใหญ่นี้ทำลายกะอฺบะฮฺ โดยวางแผนผูกโซ่เข้ากับเสาทั้งหมดของกะอฺบะฮฺ และผูกปลายโซ่อีกด้านไว้รอบคอช้าง แล้วให้ช้างดึงโซ่เพื่อทลายผนังกะอฺบะฮฺให้ราบคาบในคราวเดียว

เมื่อชาวอาหรับได้ยินเรื่องการยกทัพมาของอับรอฮะฮฺก็รู้สึกกลัว และมองว่าเรื่องดังกล่าวร้ายแรงมาก พวกเขาถือว่าเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องปกป้องกะอฺบะฮฺและต่อต้านใครก็ตามที่ประสงค์ร้ายต่อกะอฺบะฮฺ

ด้วยเหตุนี้ ได้มีชายผู้สูงศักดิ์คนหนึ่งจากแกนนำชาวเยเมนที่ชื่อ "ซูนัฟรฺ" ออกเดินทางเพื่อขัดขวางอับรอฮะฮฺ เขาได้เรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของเขาและผู้ที่ตอบรับการเรียกร้องของเขาในหมู่ชาวอาหรับให้ทำสงครามกับอับรอฮะฮฺและต่อสู้เพื่อปกป้องบัยตุลลอฮฺ เขาเรียกร้องให้ผู้คนหยุดแผนการของอับรอฮะฮฺที่จะทำลายกะอฺบะฮฺ ประชาชนจึงตอบรับและทำการสู้รบต่อต้านอับรอฮะฮฺ แต่อับรอฮะฮฺก็สามารถเอาชนะพวกเขาได้เพราะอัลลอฮฺประสงค์ที่จะปกป้องเกียรติและความศักดิ์สิทธิ์ของกะอฺบะฮฺด้วยพระองค์เอง ทำให้ซูนัฟรฺถูกจับเป็นเชลยและนำตัวไปพร้อมกับกองทัพของอับรอฮะฮฺ อับรอฮะฮฺยังคงเดินทางต่อไปจนกระทั่งมาถึงดินแดนที่ชื่อว่า "ค็อษอัม" ซึ่งนุฟัยลฺ บิน ฮะบีบ อัลค็อษอะมี และชนเผ่า "ชะหฺรอน" และ "นาหิซ" กลุ่มชนของเขาได้ออกมาเผชิญหน้าและทำสงครามต่อสู้กับอับรอฮะฮฺ แต่อับรอฮะฮฺก็ยังสามารถเอาชนะและจับกุม นุฟัยลฺ บิน ฮะบีบเป็นเชลย ในตอนแรกอับรอฮะฮฺต้องการจะฆ่าเขา แต่เปลี่ยนใจให้อภัยเขาและบังคับเขาเป็นผู้นำทางไปยังแผ่นดินอัลฮิญาซ

เมื่อกองทัพเดินทางใกล้ถึงเขตเมือง "อัฏฏออิฟ" ชาวเมืองซึ่งเป็นเผ่าษะกีฟ ก็ได้ออกไปต้อนรับอับรอฮะฮฺ โดยพวกเขาต้องแสร้งทำดีกับเขาเพราะต้องการปกป้องสถานที่สักการะของพวกเขาซึ่งมีชื่อว่า "อัลลาต" อับรอฮะฮฺจึงตอบรับพวกเขาโดยดี และพวกเขาได้ส่งชายคนหนึ่งชื่อ "อบูริฆอล" มาเป็นผู้นำทางด้วยอีกคนหนึ่ง

เมื่อกองทัพมาถึงสถานที่ที่เรียกว่า "อัลมุฆอมมัส" ซึ่งอยู่ใกล้กับมักกะฮฺ อับรอฮะฮฺก็ได้หยุดพักที่นั่น และส่งกองทหารออกไปโจมตีทุ่งปศุสัตว์ของชาวมักกะฮฺ และยึดอูฐประมาณสองร้อยตัวที่เป็นของอับดุลมุฏฏอลิบ (ปู่ของท่านนบี) หัวหน้ากองทหารที่นำการโจมตีครั้งนั้นคืออัลอัสวัด บิน มักซูด ซึ่งถูกชาวอาหรับเขียนกลอนตำหนิติเตียนเพราะเหตุการณ์นี้ตามที่อิบนุ อิสฮากได้ระบุไว้ในหนังสือของท่าน

จากนั้น อับรอฮะฮฺได้ส่งทูตชื่อ ฮุนาเฏาะฮฺ อัลฮิมยารี ไปยังมักกะฮฺ โดยสั่งให้นำคนที่สูงส่งที่สุดในหมู่ชาวกุเรชมาหาเขา และให้แจ้งว่ากษัตริย์เยเมนมิได้ยกทัพมาเพื่อทำสงครามกับชาวมักกะฮฺ ยกเว้นว่าชาวมักกะฮฺจะต่อต้านไม่ให้เขาทำลายกะอฺบะฮฺ เมื่อฮุนาเฏาะฮฺเข้าไป

ยังมักกะฮฺแล้ว เขาได้พบกับ อับดุลมุฏฏอลิบ บิน ฮาชิม และได้นำสารของอับรอฮะฮฺแจ้งแก่เขา อับดุลมุฏฏอลิบตอบว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ! เราไม่ต้องการที่จะต่อสู้กับเขาเพราะเราไม่มีกำลังพอที่จะทำเช่นนั้น นี่คือบ้านอันศักดิ์สิทธิ์ของอัลลอฮฺ และเป็นบ้านของอิบรอฮีม คอลีลุลลอฮฺ และหากพระองค์ประสงค์ พระองค์ก็จะขัดขวางอับรอฮะฮฺมิให้ทำลายบ้านหลังนี้ เพราะเป็นบ้านและสถานที่ต้องห้ามของพระองค์ และหากพระองค์จะทรงปล่อยให้เขาทำลายมัน ฉันก็ขอสาบานว่าเราก็ไม่มีทางที่จะปกป้องมันจากเขาได้" ได้ยินดังนั้น ฮุนาเฏาะฮฺ จึงบอกกับอับดุลมุฏฏอลิบว่า "ท่านจงไปหาอับรอฮะฮฺพร้อมกับฉันเถิด" ทั้งสองจึงได้ไปหาเขาด้วยกัน

เมื่ออับรอฮะฮฺได้เห็นอับดุลมุฏฏอลิบ ก็ให้เกียรติเขา เพราะอับดุลมุฏฏอลิบเป็นชายที่สง่าผ่าเผย ดูภูมิฐาน อับรอฮะฮฺจึงลงจากที่นั่ง และนั่งกับเขาบนพื้น จากนั้นก็ขอให้ล่ามพูดกับอับดุลมุฏฏอลิบว่า "เจ้าต้องการอะไร?" อับดุลมุฏฏอลิบตอบล่ามว่า "ฉันอยากให้กษัตริย์คืนอูฐของฉันสองร้อยตัวที่พระองค์ทรงเอาไปจากฉัน" อับรอฮะฮฺจึงบอกกับล่ามให้บอกเขาว่า "เมื่อข้าเห็นเจ้าครั้งแรก ข้ารู้สึกประทับใจเจ้ามาก แต่ตอนนี้ข้ารู้สึกผิดหวังหลังจากที่เจ้าได้คุยเรื่องนี้กับข้า เจ้ากำลังขอให้ข้าคืนอูฐสองร้อยตัวที่ข้าเอาไปจากเจ้า แต่กลับไม่พูดเรื่องกะอฺบะฮฺ อันเป็นศาสนาของเจ้าและศาสนาของบรรพบุรุษเจ้า ซึ่งข้าเดินทางเพื่อมาทำลายมัน แต่เจ้ากลับไม่พูดถึงเรื่องนี้เลย?" อับดุลมุฏฏอลิบจึงกล่าวแก่เขาว่า "แท้จริงแล้ว ฉันเป็นเจ้าของอูฐ ส่วนบ้าน (กะอฺบะฮฺ) นั้น เจ้าของของมันจะเป็นผู้ปกป้องมันเอง" อับรอฮะฮฺกล่าวว่า "ไม่มีผู้ใดสามารถห้ามข้าได้หรอก" อับดุลมุฏฏอลิบตอบว่า "ก็แล้วแต่ท่านเถิด"

กล่าวกันว่าแกนนำชาวอาหรับจำนวนหนึ่งเดินทางไปพร้อมกับอับดุลมุฏฏอลิบ และเสนอทรัพย์สินจำนวนหนึ่งในสามของชนเผ่าอาหรับที่อาศัยแถบเทือกเขาติฮามะฮฺแก่อับรอฮะฮฺแลกกับการถอนตัวกลับไป แต่เขาปฏิเสธ

อับรอฮะฮฺได้คืนอูฐแก่อับดุลมุฏฏอลิบ จากนั้นอับดุลมุฏฏอลิบจึงกลับไปหาชาวกุเรช และสั่งให้พวกเขาออกจากมักกะฮฺและหาที่หลบภัยบนยอดเขา เพราะเกรงว่าจะได้รับอันตรายจากกองทัพที่ใหญ่โตของอับรอฮะฮฺ จากนั้นเขาก็จับวงแหวนโลหะที่ประตูกะอฺบะฮฺและพร้อมกับชาวกุเรชอีกจำนวนหนึ่ง พวกเขาได้วิงวอนต่ออัลลอฮฺให้ประทานชัยชนะเหนือกองทัพอับรอฮะฮฺ อับดุลมุฏฏอลิบกล่าวขณะจับวงแหวนประตูกะอฺบะฮฺว่า "โอ้ อัลลอฮฺ บ่าวคนนี้ได้ปกป้องปศุสัตว์ของเขาแล้ว ดังนั้น ขอพระองค์ทรงปกป้องทรัพย์สิน (กะอฺบะฮฺ) ของพระองค์เถิด พรุ่งนี้ขออย่าให้ไม้กางเขนและแผนการของพวกเขาชนะแผนการของพระองค์เลย"

อิบนุ อิสฮาก กล่าวว่า อับดุลมุฏฏอลิบได้ปล่อยวงแหวนโลหะที่ประตูกะอฺบะฮฺ แล้วพวกเขาก็ออกจากมักกะฮฺและขึ้นไปบนยอดเขา มุกอติล บิน สุลัยมาน กล่าวว่าพวกเขาทิ้งสัตว์ (อูฐ) หนึ่งร้อยตัวผูกไว้ใกล้กะอฺบะฮฺ โดยหวังว่าทหารอับรอฮะฮฺบางส่วนจะยึดมันไปโดยอธรรม ซึ่งจะ

ทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษจากอัลลอฮฺ

ในวันรุ่งขึ้น อับรอฮะฮฺก็เตรียมเข้าเมืองมักกะฮฺพร้อมกับเตรียมช้างของเขาที่ชื่อ "มะหฺมูด" และได้ระดมกำลังทหาร เมื่อพวกเขาหันช้างไปทางกะอฺบะฮฺ นุฟัยลฺ บิน ฮะบีบ ได้เข้าไปยืนอยู่ข้างๆ และจับหูของมันมากระซิบว่า "จงนั่งลงเถิด มะหฺมูด! หรือจงกลับไปยังที่ที่เจ้ามา เพราะเจ้าอยู่ในดินแดนต้องห้ามของอัลลอฮฺ" จากนั้นเขาก็ปล่อยหูช้าง ทันใดนั้นช้างก็นั่งลง หลังจากนั้นนุฟัยลฺ บิน ฮะบีบก็จากไป และรีบรุดไปที่ภูเขา ทหารของอับรอฮะฮฺเริ่มทุบตีช้างเพื่อให้มันลุกขึ้น แต่มันต่อต้าน พวกเขาจึงทุบหัวช้างด้วยตอบัรซีน (คล้ายขวาน) และใช้ไม้เท้าที่มีตะขอดึงมันเพื่อให้ลุกขึ้น แต่มันก็ยังคงขัดขืน พวกเขาจึงหันหน้ามันไปทางเยเมน มันจึงลุกขึ้นและรีบเดินหน้าไปอย่างรวดเร็ว จากนั้นพวกเขาก็หันหน้ามันไปทางเมืองชาม มันก็แสดงอาการเช่นเดียวกัน พวกเขาจึงลองหันหน้ามันไปทางทิศตะวันออก มันก็แสดงอาการเช่นเดียวกัน แต่เมื่อพวกเขาหันหน้ามันไปทางมักกะฮฺ มันจะนั่งลงทุกครั้ง

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้ส่งนกจากทะเลมาเพื่อจัดการพวกเขา ลักษณะคล้ายนกนางแอ่นและนกกระสา โดยแต่ละตัวคาบก้อนหินขนาดเท่าเมล็ดถั่ว (คล้ายถั่วชิกพี และถั่วเลนทิล) สามก้อน ก้อนหนึ่งอยู่ที่กรงเล็บแต่ละข้าง และอีกก้อนคาบอยู่ที่ปากของมัน ทหารที่โดนขว้างด้วยหินนี้จะหายนะ แต่ไม่ใช่ทหารทุกคนที่ถูกขว้าง พวกเขาจึงหนีด้วยความตื่นตระหนกวิ่งหาทางรอด พวกเขาถามหานุฟัยลฺเพื่อให้เขาบอกทางรอด แต่ขณะนั้นนุฟัยลฺอยู่บนยอดเขาพร้อมกับชาวกุเรชและชาวอาหรับฮิญาซ ซึ่งกำลังเฝ้าดูสิ่งที่อัลลอฮฺทรงส่งมาลงโทษกองทัพช้าง นุฟัยลฺก็กล่าวกลอนว่า

"พวกเขาจะหนีไปที่ไหน ในเมื่อพระเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวคือผู้ไล่ตาม?"
"และ อับรอฮะฮฺ อัลอัชรอม คือผู้พ่ายแพ้และไม่ใช่ผู้ชนะ"
อิบนุ อิสฮาก รายงานว่า นุฟัยลฺได้กล่าวบทกวีเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกว่า
"เธอน่าจะกลับมามีชีวิตมาหาเราอีกครั้งหนึ่ง โอ้ รุดัยนะฮฺ"
"เราเจอพวกเจ้า (ทหารอับรอฮะฮฺ) ทุกเช้า และเห็นพวกเจ้าด้วยตา"
"รุดัยนะฮฺ ถ้าเธอเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น แต่เธอคงไม่เห็นหรอก สิ่งที่เราเห็นข้างภูเขาหินนั้น"
"ถ้าเธอได้เห็น เธอจะให้อภัยฉัน และชมเชย"
"และเธอจะไม่เสียใจกับสิ่งที่พลาดไประหว่างเรา"
"ฉันสรรเสริญอัลลอฮฺ เมื่อฉันเห็นนก และฉันกลัวว่าหินจะถูกปาลงมาใส่เรา"
"พวกเขาทั้งหมดต่างก็ตามหานุฟัยลฺ ราวกับว่าฉันมีหนี้ที่ต้องชำระแก่ชาวเอธิโอเปีย"

อะฏออฺ บิน ยะซารฺ และคนอื่นๆ กล่าวว่า ไม่ใช่ทหารทั้งหมดถูกลงโทษในเวลานั้น บางส่วนก็ถูกทำลายทันที บางคนร่างกายถูกทำลายทีละส่วนๆ ขณะพยายามหลบหนี ซึ่งอับรอฮะฮฺ

เป็นหนึ่งในผู้ที่ร่างถูกทำลายทีละส่วน จนในที่สุดเขาก็เสียชีวิตที่ดินแดนค็อษอัม

อิบนุ อิสฮาก กล่าวว่า พวกเขาได้หนีออกจากมักกะฮฺในสภาพที่ร่างกายถูกทำลายและเสียชีวิตตามถนนหนทางและทุกแหล่งน้ำ ร่างของอับรอฮะฮฺถูกทำลายจนบาดเจ็บ และกองทัพของเขาก็พาเขาหนีออกไปพร้อมกับพวกเขาในขณะที่ร่างกายของเขากำลังแตกสลายทีละชิ้น จนกระทั่งพวกเขากลับมาถึงเมืองซานา เมื่อไปถึงที่นั่น เขาก็อยู่ในสภาพเหมือนลูกนกที่ไร้ขน สุดท้ายก็เสียชีวิตในสภาพที่หัวใจหลุดออกจากทรวงอก ตามที่มีการกล่าวอ้าง

อิบนุ อิสฮาก กล่าวว่า เมื่ออัลลอฮฺ ﷻ ทรงส่งมุฮัมมัด ﷺ มาเป็นศาสนทูตนั้น หนึ่งในบรรดาสิ่งที่ท่านนบีมักจะเล่าให้ชาวกุเรชฟังว่าเป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮฺประทานแก่พวกเขา คือการที่พระองค์ได้ทรงปกป้องพวกเขาจากการโจมตีของพวกเอธิโอเปีย ทำให้ชาวกุเรชปลอดภัย และยังคงมีอำนาจอยู่ต่อไปในมักกะฮฺเป็นระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า **﴾ เจ้าไม่เห็นหรอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้กระทำกับพวกเจ้าของช้างอย่างไร? ① พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขาสูญสิ้นหรอกหรือ? ② และได้ทรงส่งนกเป็นฝูง ๆ ลงมาบนพวกเขา ③ มันได้ขว้างพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง ④ แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้ที่ถูก (สัตว์) กิน ⑤ ﴿** [620]

﴾ เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกุเรช ① เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน) และฤดูร้อน (ไปชาม) ② ดังนั้น จงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด (คืออัลกะอฺบะฮฺ) ③ ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว ④ ﴿ [621]

หมายถึง เพื่อที่อัลลอฮฺจะไม่เปลี่ยนแปลงสถานะของพวกเขาเนื่องจากพระองค์ประสงค์ที่จะให้พวกเขาได้รับความดีงามหากพวกเขาตอบรับสัจธรรมของพระองค์

อิบนุ ฮิชาม กล่าวว่า “**أبابيل** (อะบาบีล) หมายถึง เป็นฝูงๆ โดยชาวอาหรับไม่ได้พูดถึงรูปเอกพจน์ของคำนี้” นอกจากนี้เขายังกล่าวอีกว่า “**السجيل** (อัสซิจญีล) ยูนุส อันนะหฺวีและอบูอุบัยดะฮฺ ได้บอกฉันว่า “หมายถึง สิ่งที่รุนแรงและแข็งแกร่ง ตามที่ชาวอาหรับกล่าวไว้” จากนั้นเขาก็กล่าวว่า “นักตัฟซีรฺบางท่านกล่าวว่าคำนี้เป็นภาษาเปอร์เซีย ชาวอาหรับได้รวมสองคำเป็นเป็นคำเดียว คือ **سَنْج** (ซันจฺ) และ **جِل** (ญิล) ซันจฺ แปลว่า หิน และ ญิล แปลว่า ดินเหนียว ซึ่งหินที่นกนำมานั้นมีส่วนประสมของหินและดินเหนียว” อิบนุ ฮิชาม ยังกล่าวอีกว่า **العَصْفُ** (อัลอัสฟฺ) เป็นคำพหูพจน์หมายถึง ใบไม้ของพืชผลที่ไม่ถูกเก็บเกี่ยว

620. ซูเราะฮฺ อัลฟีล อายะฮฺที่ 1-5
621. ซูเราะฮฺ กุร็อยชฺ อายะฮฺที่ 1-4

เอกพจน์ของคำนี้คือ عَصْفَةٌ (อัสฟะฮฺ)[622] จบการอธิบายของอิบนุ ฮิชาม

ฮัมมาด บิน ซะละมะฮฺ รายงานจากอาศิม จาก ซิรรฺ ซึ่งรายงานจากอับดุลลอฮฺ ว่า และอบูซะละมะฮฺ บิน อับดุรเราะหฺมาน พวกเขากล่าวว่า (طَيْرًا أَبَابِيلَ) "หมายถึง นกเป็นกลุ่มๆ" อิบนุ อับบาส และอัฎเฎาะฮาก กล่าวว่า "أَبَابِيلَ (อะบาบีล) หมายถึง ตามหลังต่อๆ กัน" อัลฮะซัน อัลบัศรี และกอตาดะฮฺ กล่าวว่า "อะบาบีล หมายถึงมากมาย" มุญาฮิด กล่าวว่า "อะบาบีล หมายถึง หลากหลาย ต่อเนื่องกันเป็นกลุ่มๆ" อิบนุ เซด กล่าวว่า "อะบาบีล หมายถึง แตกต่างกัน กล่าวคือมาจากที่นี่และที่นั่น มาจากที่ต่างๆ"[623] อัลกิซาอี กล่าวว่า "ฉันได้ยินนักไวยากรณ์อาหรับบางคนกล่าวว่า "เอกพจน์ของ أَبَابِيلَ (อะบาบีล) คือ إِبِّيل (อิบบีล)"

อิบนุ ญะรีรฺ บันทึกจากอิสฮาก บิน อับดุลลอฮฺ บิน อัลฮาริษ บิน เนาฟัล ว่าเขากล่าวอธิบายอายะฮฺ ﴾ **และได้ทรงส่งนกเป็นฝูงๆ ลงมาบนพวกเขา** ﴿ หมายถึง "เป็นฝูงๆ เหมือนกับอูฐที่แยกไปเป็นฝูงๆ"[624] มีรายงานว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า ﴾ **และได้ทรงส่งนกเป็นฝูงๆ ลงมาบนพวกเขา** ﴿ หมายถึง พวกมันมีจะงอยปากเหมือนนก และมีอุ้งเท้าเหมือนอุ้งเท้าของสุนัข"[625] มีรายงานว่า อิกริมะฮฺ ได้ให้ทรรศนะ طَيْرًا أَبَابِيلَ ว่า "พวกมันเป็นนกสีเขียวที่มาจากทะเล และมีหัวเหมือนกับหัวของสัตว์นักล่า"[626] มีทรรศนะจาก อุบัยดฺ บิน อุมัยรฺ ว่า "طَيْرًا أَبَابِيلَ คือนกสีดำแห่งท้องทะเล ซึ่งคาบก้อนหินด้วยปากและกรงเล็บของมัน"[627] ทรรศนะทั้งหมดล้วนมีสายรายงานที่เศาะฮีฮฺ

มีรายงานจาก อุบัยดฺ บิน อุมัยรฺ ว่า "เมื่ออัลลอฮฺทรงประสงค์จะทำลายกองทัพช้าง พระองค์ได้ส่งนกจากทะเลคล้ายนกนางแอ่น แต่ละตัวคาบก้อนหินสามก้อน สองก้อนอยู่ในกรงเล็บเท้าทั้งสอง และอีกหนึ่งก้อนคาบด้วยจะงอยปาก พวกมันบินมารวมตัวกันเป็นแถวเหนือศีรษะของพวกเขา จากนั้นก็ส่งเสียงร้องและขว้างสิ่งที่อยู่ในกรงเล็บและจะงอยปากของมัน ก้อนหินตกบนศีรษะผู้ใด ก็จะทะลุออกจากทางทวารหนักของเขา หินก้อนใดที่ตกลงบนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย จะทะลุออกจากอีกด้านหนึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ยังได้ส่งลมที่รุนแรงมากระทบก้อนหิน และทำให้ทวีความรุนแรงมากขึ้น เป็นผลให้พวกเขาถูกทำลายทั้งหมด"

ในส่วนของคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ﴾ **แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้ที่ถูก (สัตว์) กิน** ﴿ สะอีด บิน ญุเบรฺ กล่าวว่า "หมายถึง ฟาง ซึ่งคนทั่วไปเรียกว่า هَبُور

622. อิบนุ ฮิชาม 1/51-56
623. อัฏฏอบารี 24/605-606
624. อัฏฏอบารี 24/606
625. อัฏฏอบารี 24/607
626. อัฏฏอบารี 24/607
627. อัฏฏอบารี 24/607

(ฮับบูรฺ)" ในสายรายงานหนึ่งจากสะอีด เขากล่าวว่า "หมายถึง ใบต้นข้าวสาลี"[628] นอกจากนี้เขายังกล่าวอีกว่า "الْعَصْفُ (อัลอัศฟฺ) คือ ฟาง ส่วน الْمَأْكُول (อัลมะกูล) หมายถึง หญ้าที่ถูกตัดเพื่อเป็นอาหารสำหรับสัตว์" อัลฮะซัน อัลบัศรี ก็กล่าวเช่นนี้ อิบนุ อับบาส กล่าวว่า "الْعَصْفُ (อัลอัศฟฺ) คือเปลือกเมล็ดพืช เหมือนกับเปลือกข้าวสาลี"[629]

อิบนุ เซด กล่าวว่า "الْعَصْفُ (อัลอัศฟฺ) คือใบไม้ของพืชผักและพืชผล เมื่อสัตว์กินเข้าไปก็จะถ่ายอุจจาระออกมาและมันก็กลายเป็นมูลสัตว์"[630] ความหมาย คือ อัลลอฮฺทรงทำลายล้าง ยับยั้งแผนการ และขับไล่พวกเขากลับไปด้วยความเคียดแค้นโดยที่พวกเขาไม่บรรลุผลดีใดๆ พระองค์ได้ทำลายพวกเขาทั้งหมด และไม่มีสักคนสามารถกลับไปยังดินแดนของพวกเขาเพื่อเล่าถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเว้นแต่ว่าเขาได้รับบาดเจ็บสาหัส ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับอับรอฮะฮฺกษัตริย์ของพวกเขา กล่าวคือหัวใจของเขาแตกออกจากทรวงอกหลังจากที่หนีกลับมาถึงเมืองซานา เขาได้เล่าให้ผู้คนทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้น จากนั้นก็ได้เสียชีวิต บุตรชายของเขาที่ชื่อยักซูมได้ขึ้นครองราชย์ต่อจากเขา ต่อด้วยน้องชายของเขาที่ชื่อ มัซรูก บิน อับรอฮะฮฺก็ขึ้นครองราชย์ต่อจากพี่ชาย จากนั้นซัยฟฺ บิน ซียะซินอัลฮิมยะรี ก็ได้ไปขอความช่วยเหลือจากกิซรอ (กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย) เพื่อโค่นล้มพวกเอธิโอเปียที่ยึดครองเยเมนอยู่ กิซรอจึงส่งกองทัพบางส่วนของเขากลับไปพร้อมกับซัยฟฺ เพื่อต่อสู้กับชาวเอธิโอเปีย สุดท้ายอัลลอฮฺทรงคืนอำนาจการปกครองเยเมนกลับคืนแก่ราชวงศ์อัลฮิมยะรีดังเดิม จากนั้นคณะผู้แทนชาวอาหรับจำนวนมากก็ได้มาแสดงความยินดีกับซัยฟฺ อัลฮิมยะรี[631]

เราได้อธิบายก่อนหน้านี้ในตัฟซีรฺ ซูเราะฮฺ อัลฟัตฮฺ ว่า ในวันที่เกิดเหตุการณ์สนธิสัญญาอัลฮุดัยบิยะฮฺ ท่านรอซูล ﷺ ได้เดินทางผ่านภูเขาระหว่างที่จะไปหาพวกกุเรช ทันใดนั้นอูฐของท่านนบีก็คุกเข่าลง ผู้คนต่างก็พยายามปลุกเร้าให้มันลุกขึ้นแต่มันก็ขัดขืน ดังนั้น ผู้คนจึงกล่าวว่า "อัลก็อศวาอฺ (ชื่ออูฐของนบี) ดื้อเสียแล้ว" ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า "อัลก็อศวาอฺไม่ได้ดื้อหรอกเพราะนั่นไม่ใช่นิสัยของมัน แต่มันถูกยับยั้งโดย (อัลลอฮฺ) พระผู้ทรงหยุดยั้งช้าง (ของอับรอฮะฮฺ) ต่างหาก" จากนั้นท่านกล่าวอีกว่า "ฉันขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ถ้าพวกกุเรชขอสิ่งใดๆ จากฉันที่เป็นการให้เกียรติต่อหลักการของอัลลอฮฺ แน่นอนว่า ฉันจะตอบรับพวกเขาทุกอย่าง" จากนั้นท่านนบี ﷺ ก็ได้เรียกอูฐของท่านให้ลุกขึ้น มันจึงลุกขึ้น[632] มีเพียงอิมามอัลบุคอรี ที่บันทึกฮะดีษนี้

---

628. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/633
629. อัลบะเฆาะวี 4/529
630. อัฏฏอบารี 24/699
631. หนังสือ ซีเราะฮฺ อิบนุ ฮิชาม 1/96-103
632. ฟัตฮุลบารี 5/388

ในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง มีบันทึกว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวในวันพิชิตมักกะฮฺว่า

« إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلَ، وسَلَّط عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَّهُ قَدْ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالأَمْسِ، أَلَا فَلْيُبَلِّغْ الشَّاهِدُ الغَائِبَ »

"แท้จริง อัลลอฮฺทรงหยุดยั้งช้างมิให้ทำลายมักกะฮฺ และทรงช่วยเหลือรอซูลของพระองค์พร้อมกับผู้ศรัทธาให้มีอำนาจปกครองมัน และสถานะเขตต้องห้ามของมักกะฮฺก็ได้กลับมาเหมือนสถานะของมักกะฮฺในอดีต ดังนั้น ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์นี้จงแจ้งเรื่องนี้แก่ผู้ที่ไม่อยู่"[633]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฟีล
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

633. ฟัตฮุลบารี 1/248, มุสลิม 2/988

تفسير سورة قريش

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ กุรอยชฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سُورَةُ قُرَيْشٍ

ซูเราะฮฺ กุรอยชฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا
رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

1. เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกุเรช
2. เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน) และฤดูร้อน (ไปชาม)
3. ดังนั้น จงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด (คืออัลกะอฺบะฮฺ)
4. ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว

ในมุศฮัฟอัลกุรอานต้นฉบับ[634] ซูเราะฮฺนี้ถูกแยกออกจากซูเราะฮฺก่อนหน้า[635] พวกเขา (เศาะฮาบะฮฺ) เขียน (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ) ระหว่างสองซูเราะฮฺดังกล่าว แม้ว่าซูเราะฮฺนี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับซูเราะฮฺ

634. สำเนาต้นฉบับที่รวบโดยเคาะลีฟะฮฺอุษมาน อิบนุ อัฟฟาน - *ผู้แปล*

635. คือ ซูเราะฮฺ อัลฟีล - *ผู้แปล*

ก่อนหน้า ตามที่มุฮัมมัด บิน อิสฮาก และ อับดุรเราะหฺมาน บิน เซด บิน อัสลัมได้ชี้แจงไว้ เนื่องจากทั้งสองได้อธิบายเรื่องนี้ว่า "เรา (อัลลอฮฺ) ได้ปกป้องนครมักกะฮฺจากช้าง และเราได้ทำลายกองทัพที่มากับมัน (เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกุเรช) ซึ่งหมายถึงเพื่อให้พวกเขาสามัคคีรักใคร่คุ้นเคยและอยู่ด้วยกันอย่างอย่างปลอดภัยในเมืองของพวกเขา" อีกทรรศนะหนึ่งกล่าวว่า ความหมายอายะฮฺนี้คือ สิ่งที่พวกเขาคุ้นเคยจากการเดินทางในฤดูหนาวไปยังเยเมน และในฤดูร้อนไปยังเมืองชามในเรื่องการค้าขายและอื่นๆ จากนั้นพวกเขาจะเดินทางกลับบ้านเกิดของพวกเขาอย่างปลอดภัยเนื่องจากตำแหน่งอันทรงเกียรติของพวกเขาในฐานะเป็นผู้อาศัยอยู่ในสถานศักดิ์สิทธิ์ของอัลลอฮฺ ใครก็ตามที่รู้จักพวกเขาก็จะให้เกียรติ แม้แต่ผู้ที่ร่วมเดินทางกับพวกเขาก็จะปลอดภัยเช่นกัน และนี่คือสภาพของพวกเขาระหว่างการเดินทางทั้งในช่วงฤดูหนาวและฤดูร้อน ส่วนในเรื่องการอยู่อาศัยของพวกเขาในเมืองอันศักดิ์สิทธิ์นั้น อัลลอฮฺ ﷻ ก็ตรัสว่า

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴾

"พวกเขาไม่เห็นหรอกหรือว่า เราได้ทำดินแดนศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นที่ปลอดภัย ขณะที่ประชาชนรอบ ๆถูกเข่นฆ่าและลักพาตัวไป แล้วพวกเขายังจะศรัทธาต่อความเท็จ และพวกเขายังจะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺอีกหรือ"[636]

ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴿ **เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่ชาวกุเรช** ① **เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขา** ﴾ อายะฮฺที่สองนี้เป็นเรื่องเดียวกันและเป็นการอธิบายอายะฮฺแรก ดังนั้น อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัส ﴿ **เพื่อให้ความคุ้นเคยแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาวและฤดูร้อน** ﴾ อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า "ทรรศนะที่ถูกต้องคือ ตัวอักษร ل (ลาม) (ต้นอายะฮฺแรก) เป็นคำนำหน้าแสดงความประหลาดใจ ประหนึ่งว่าพระองค์ (อัลลอฮฺ) กำลังตรัสว่า พวกเจ้าควรจะประหลาดใจกับความคุ้นเคยของกุเรชและความโปรดปรานที่ข้าประทานแก่พวกเขาในเรื่องนี้ (การเดินทางไกล) อิบนุ ญะรีรฺกล่าวต่อไปว่า "นี่เป็นทรรศนะที่เป็นเอกฉันท์ของชาวมุสลิมว่า ซูเราะฮฺทั้งสองแยกจากกันและเป็นอิสระ"

จากนั้น อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาพวกเขาให้ขอบคุณสำหรับความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่นี้ พระองค์ตรัสว่า ﴿ **ดังนั้น จงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด** ﴾ หมายถึง พวกเขาจงเคารพสักการะพระองค์เพียงองค์เดียวเถิด เพราะพระองค์ได้ประทานสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และบ้านอันศักดิ์สิทธิ์แก่พวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

---

636. ซูเราะฮฺ อัลอันกะบูต อายะฮฺ 67

﴿ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾

"แท้จริง ฉัน (มุฮัมมัด) ได้รับบัญชาว่า จงเคารพภักดีพระเจ้าแห่งเมืองนี้ ซึ่งพระองค์ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้าม และทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิทธิของพระองค์ และฉันได้รับบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม"[637]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว** ﴾ หมายถึง พระเจ้าแห่งบ้านอันศักดิ์สิทธิ์นี้ และพระองค์คือผู้ประทานอาหารให้พวกเขาพ้นจากความหิว ﴿ **และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว** ﴾ หมายถึง พระองค์ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขาในเรื่องความปลอดภัยและความเอ็นดู ดังนั้น พวกเขาจึงต้องเคารพสักการะอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ พวกเขาต้องไม่เคารพบูชารูปปั้นหรือเจว็ดหรือคู่เคียงใดๆ นอกเหนือจากพระองค์ ดังนั้น ผู้ใดที่ยอมรับคำบัญชานี้ อัลลอฮฺ ﷻ จะประทานความปลอดภัยแก่เขาทั้งในชีวิตนี้และปรโลก แต่หากผู้ใดฝ่าฝืนพระองค์ พระองค์ก็จะทรงยึดคืนความโปรดปรานทั้งสองประการดังกล่าว ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ ﴾

"และอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์ เมืองหนึ่งซึ่งปลอดภัยและสงบ ปัจจัยยังชีพของมันมีมาอย่างอุดมสมบูรณ์ทุกแห่งหน แล้วมันก็ปฏิเสธต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ดังนั้น อัลลอฮฺจึงทรงให้มันลิ้มรสความรู้สึกแห่งความหิวและความกลัว ตามที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้ (112) และโดยแน่นอน ได้มีรอซูลท่านหนึ่งจากหมู่พวกเขามายังพวกเขา แล้วพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเขา ดังนั้น การลงโทษได้คร่าพวกเขาโดยที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม (113)"[638]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ กุรอยชฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

637. ซูเราะฮฺ อันนัมลฺ อายะฮฺที่ 91

638. ซูเราะฮฺ อันนะหลฺ อายะฮฺที่ 112 - 113

تفسير سورة الماعون

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมาอูน

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الماعون

ซูเราะฮฺ อัลมาอูน

بسم الله الرحمن الرحيم

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ﴿١﴾ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا
يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَن
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾﴾

1. เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทน (ในปรโลก)
2. นั่นก็คือ ผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า
3. และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน
4. ดังนั้น ความหายนะจงมีแด่บรรดาผู้ทำละหมาด
5. (คือ) บรรดาผู้ที่ละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา
6. บรรดาผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน
7. และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ (แก่เพื่อนบ้าน)

ลักษณะผู้ปฏิเสธวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า "โอ้ มุฮัมมัด! เจ้าเคยเห็นผู้ที่ปฏิเสธ الدين (อัดดีน) หรือไม่?" คำว่า "อัดดีน" ในที่นี้หมายถึง การฟื้นคืนชีพ การตอบแทน และผลบุญ ﴿ **นั่นก็คือ ผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า** ﴾ หมายถึง เขาเป็นผู้กดขี่และอธรรมเด็กกำพร้า ไม่ให้อาหารและไม่ทำดีต่อเขา ﴿ **และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน** ﴾ ดังเช่นที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۝١٧ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝١٨ ﴾

"มิใช่เช่นนั้นหรอก แต่ว่าพวกเจ้ามิได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก ⑰ และพวกเจ้ามิได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน ⑱"[639]

หมายถึง คนยากจนที่ไม่มีทรัพย์สมบัติใดๆ จะค้ำจุนเขาและเพียงพอต่อความต้องการจำเป็นของเขา แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า ﴿ **ดังนั้น ความหายนะจงมีแด่บรรดาผู้ทำละหมาด ④ (คือ) บรรดาผู้ที่ละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา** ﴾ อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า "หมายถึง พวกมุนาฟิกีนที่ละหมาดในที่แจ้ง แต่มิได้ละหมาดเมื่ออยู่ตามลำพัง" พระองค์จึงตรัสว่า ﴿ **แด่บรรดาผู้ทำละหมาด** ﴾ พวกเขาคือกลุ่มชนที่ละหมาดและยึดมั่นในการละหมาด แต่ต่อมากลับละเลยในการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะหมายถึงไม่ละหมาดเลย ดังที่อิบนุ อับบาส กล่าวไว้ หรืออาจหมายถึงไม่ละหมาดตามเวลาที่ถูกกำหนดไว้ในบัญญัติอิสลาม นั่นคือละหมาดนอกเวลาบัญญัติโดยสิ้นเชิง ดังเช่นทรรศนะของมัซรูก และอบูอัฎฎุฮา[640]

อะฏออฺ บิน ดีนารฺ กล่าวว่า "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ผู้ตรัสว่า ﴿ **บรรดาผู้ที่ละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา** ﴾ และไม่ได้ตรัสว่า "บรรดาผู้ที่ละเลย "ใน" การละหมาดของพวกเขา"[641] ความหมายอาจจะหมายถึง การละเลยโดยมิได้ละหมาดตอนต้นเวลา แต่กลับละหมาดล่าช้าท้ายเวลาเป็นประจำ หรือเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังอาจหมายถึงการละหมาดโดยไม่ปฏิบัติตามรุก่นและเงื่อนไขที่ถูกกำหนด หรืออาจหมายถึงการละหมาดโดยไม่มีความคุชัวะอฺหรือการใคร่ครวญความหมาย ดังนั้น สำนวนอายะฮฺครอบคลุมความหมายทั้งหมดที่กล่าวมา ทั้งนี้ ผู้ที่มีลักษณะข้อหนึ่งข้อใดจากที่กล่าวมาข้างต้น ก็ถือว่าเข้าข่ายอายะฮฺนี้ ส่วนผู้ใดมีคุณสมบัติเหล่านี้ทั้งหมด เขาก็จะได้รับส่วนของความหมายอายะฮฺนี้อย่างครบถ้วน และถือว่ามีลักษณะความเป็นมุนาฟิกในเชิงการประกอบอะมัลอย่างสมบูรณ์ในตัวเขาแล้ว ดังที่มีรายงานฮะดีษในหนังสือเศาะฮีฮฺอัลบุคอรีและมุสลิม ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

---

639. ซูเราะฮฺ อัลฟัจรฺ อายะฮฺที่ 17-18

640. อัฏฏอบารี 24/631

641. อัลกุรฏุบี 20/212

« تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ، تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ، تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ، يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ، حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيِ الشَّيْطَانِ قَامَ فَنَقَرَ أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا »

"นั่นคือการละหมาดของมุนาฟิก นั่นคือการละหมาดของมุนาฟิก นั่นคือการละหมาดของมุนาฟิก เขานั่งมองดวงอาทิตย์ จนกระทั่งมันอยู่ระหว่างเขาทั้งสองของชัยฏอน จากนั้นเขาก็ยืนและละหมาดแบบ (ไก่) จิกสี่ร็อกอัต โดยที่เขาไม่ระลึกถึงอัลลอฮฺ (ในการละหมาด) เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น"[642]

ฮะดีษนี้อธิบายถึงการสิ้นสุดของเวลาสำหรับการละหมาดอัศรฺ ซึ่งเป็นละหมาดอัลวุสฏอ (กลาง) ตามที่สำนวนฮะดีษระบุไว้ข้างต้นซึ่งเป็นเวลามักรูฮฺ (น่ารังเกียจ) เขาลุกขึ้นละหมาดอย่างรีบๆ เหมือนนกกาจิก ไม่มีความสงบนิ่งหรือความคุชัวะอฺ ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า "โดยที่เขาไม่ระลึกถึงอัลลอฮฺ (ในการละหมาด) เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น" เป็นไปได้ว่าเขาละหมาดเพื่อให้ผู้คนเห็นว่าละหมาด มิใช่แสวงหาพระพักตร์ของอัลลอฮฺ จึงเหมือนกับว่าเขาไม่ได้ละหมาดเลย อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ ﴾

"แท้จริง บรรดามุนาฟิกนั้น กำลังหลอกลวงอัลลอฮฺอยู่ ขณะเดียวกัน พระองค์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขา และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นไปละหมาด พวกเขาก็ลุกขึ้นในสภาพเกียจคร้านโดยให้ผู้คนเห็นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่กล่าวระลึกถึงอัลลอฮฺนอกจากเล็กน้อยเท่านั้น"[643]

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปในซูเราะฮฺ อัลมาอูน นี้ว่า ﴾ **บรรดาผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน** ﴿ อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอัมรฺ บิน มุรฺเราะฮฺ ซึ่งกล่าวว่า ครั้งหนึ่ง เรานั่งอยู่กับอบูอุบัยดะฮฺ และมีการพูดถึงการโอ้อวด ชายคนหนึ่งที่รู้จักกันในชื่ออบูยะซีด กล่าวว่า ฉันได้ยินอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

642. ฟัตฮุลบารี 6/386, มุสลิม 1/434

643. ซูเราะฮฺ อันนิซาอฺ อายะฮฺที่ 142

« مَنْ سَمَّع النَّاسَ بِعَمَلِه، سَمَّع اللّٰهُ بِهِ سامعَ خَلْقِهِ، وحَقَّره وصَغَّره »

"ผู้ใดที่ทำความดีเพื่อให้ผู้คนได้ยินถึงการงานเขา อัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้คนได้ยินการงานนั้น (ว่าไม่มีความบริสุทธิ์ใจ) และพระองค์จะด้อยค่า และไม่ให้ราคามัน"[644]

อีกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอายะฮฺ ﴾ **บรรดาผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน** ﴿ คือผู้ใดปฏิบัติการงานเพื่ออัลลอฮฺ แต่พระองค์ประสงค์ให้ผู้คนได้รู้ถึงการงานดังกล่าว แล้วเขาก็รู้สึกพอใจ กรณีเช่นนี้ไม่ถือเป็นการโอ้อวด

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ** ﴿ หมายความว่าพวกเขาไม่ได้อิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺอย่างถูกต้องและไม่ได้ทำดีต่อมัคลูกของพระองค์ ไม่แม้กระทั่งจะให้ยืมสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น แม้ว่าสิ่งของนั้นจะยังคงสภาพเดิมและจะถูกส่งคืนแก่พวกเขาก็ตาม แน่นอนว่า คนเหล่านี้จะยิ่งตระหนี่เมื่อต้องจ่ายซะกาตและการบริจาคทานต่าง ๆ อัลมัสอูดี รายงานจากสะละมะฮฺ บิน กุฮัยลฺ ซึ่งรายงานจากอบูอัลอุบัยดัยนฺ ว่า เขาถามอิบนุ มัสอูดเกี่ยวกับ **الماعون** (อัลมาอูน) แล้วอิบนุ มัสอูดตอบว่า "คือสิ่งที่ผู้คนให้ยืมระหว่างกัน เช่น ขวาน หม้อ ถัง และสิ่งของทำนองนี้"[645]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมาอูน
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

644. อะหฺมัด 2/212
645. อัฏฏอบารี 24/639

تفسير سورة الكوثر

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลเกาษัรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سورة الكوثر

ซูเราะฮฺ อัลเกาษัรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢ إِنَّ شَانِئَكَ
هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣ ﴾

1. แท้จริง เราได้ประทาน อัลเกาษัรฺ แก่เจ้าแล้ว
2. ดังนั้น เจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้า และจงเชือดสัตว์พลี
3. แท้จริง ศัตรูของเจ้านั้น เขาเป็นผู้ถูกตัดขาด

อิมามมุสลิม, อบูดาวูด และอันนะซาอี ได้บันทึกจาก อนัส บิน มาลิก[646] (สำนวนเป็นของอิมามมุสลิม) เขากล่าวว่า

« بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ أَظْهُرِنَا فِي الْمَسْجِدِ، إِذْ أَغْفَى إِغْفَاءَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُبْتَسِمًا، قُلْنَا: مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أُنْزِلَتْ عَلَيَّ آنِفًا سُورَةٌ»،

646. มุสลิม 1/300, อบูดาวูด 5/110, อันนะซาอี ในหนังสือ สุนัน อัลกุบรอ 6/533

فَقَرَأَ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الأَبْتَرُ ﴾ ثُمَّ قَالَ: «أَتَدْرُونَ مَا الْكَوْثَرُ؟ قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدنيه رَبِّي، عَزَّ وَجَلَّ، عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عليه أمتي يوم القيامة، آنيته عدد النُّجُومِ فَيختلجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ، فَأَقُولُ: رَبِّ إِنَّهُ مِنْ أُمَّتِي. فَيَقُولُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثَ بَعْدَكَ».

“ครั้งหนึ่ง ขณะที่ท่านรอซูล ﷺ อยู่กับเราในมัสญิด ท่านได้เผลอหลับไปชั่วขณะหนึ่ง จากนั้นท่านก็เงยหน้าขึ้นและยิ้ม เรากล่าวว่า ‘โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ อะไรทำให้ท่านหัวเราะหรือ?’ ท่านตอบว่า ‘มีซูเราะฮฺหนึ่งได้ถูกประทานลงมาแก่ฉันเมื่อสักครู่’ แล้วท่านก็อ่าน

﴿ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝٢ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣ ﴾

แล้วท่านก็กล่าวอีกว่า ‘พวกท่านรู้หรือไม่ว่า อัลเกาษัรฺ คืออะไร?’ เรากล่าวว่า ‘อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์รู้ดีที่สุด’ ท่านกล่าวว่า ‘แท้จริง มันคือแม่น้ำที่พระเจ้าของฉันผู้ทรงอำนาจและยิ่งใหญ่ ได้สัญญาว่าจะให้แก่ฉัน ในนั้นมีสิ่งดีมากมาย มันเป็นสระน้ำที่ประชาชาติของฉันจะได้เจอในวันกิยามะฮฺ แก้วน้ำของมันมีมากมายเท่ากับดวงดาวในฟากฟ้า แล้วมีบ่าวคนหนึ่งจากประชาชาติถูกกีดกันจากมัน’ ฉันจึงกล่าวว่า ‘โอ้ พระเจ้าของข้าพระองค์! แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่งจากประชาชาติของฉัน’ แต่พระองค์กล่าวว่า ‘เจ้าไม่รู้หรอกว่าเขาได้ทำอะไรหลังจากที่เจ้าเสียชีวิต’”[647]

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกฮะดีษนี้จากมุฮัมมัด บิน ฟุฎ็อยลฺ ซึ่งได้รายงานจากอัลมุคตารฺ บิน ฟุลฟูล ซึ่งรายงานจาก อนัส บิน มาลิก[648]

อิมามอะหฺมัด ยังได้บันทึกจาก อนัส บิน มาลิก ว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَإِذَا أَنَا بِنَهْرٍ، حَافَّتَاهُ خِيَامُ اللُّؤْلُؤِ، فَضَرَبْتُ بِيَدِي إِلَى مَا يَجْرِي فِيهِ الْمَاءُ، فَإِذَا مِسْكٌ أَذْفَرُ. قُلْتُ: مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ؟ قَالَ: هَذَا الْكَوْثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ »

---

647. มุสลิม 1/300

648. อะหฺมัด 3/102

"ฉันเคยได้เข้าสวรรค์ และ (ในนั้น) ฉันได้พบกับแม่น้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งสองริมฝั่งมีกระโจมที่ทำจากไข่มุกมากมาย ฉันจึงยื่นมือของฉันลงไปในน้ำที่กำลังไหล และพบว่ามันมีกลิ่นฟุ้งของชะมดเชียง ฉันจึงถามว่า 'โอ้ ญิบรีล! นี่คืออะไร?' ญิบรีลตอบว่า 'นี่คืออัลเกาษัรฺ ซึ่งอัลลอฮฺได้ประทานแก่ท่าน'"[649]

อัลบุคอรีและมุสลิม ได้บันทึกฮะดีษจากรายงานของ อนัส บิน มาลิก ซึ่งได้กล่าวว่า

« لَمَّا عُرِجَ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى السَّمَاءِ قَالَ: «أتيتُ عَلَى نَهْرٍ حَافَّتَاهُ قِبَابُ اللُّؤْلُؤِ الْمُجَوَّفِ فَقُلْتُ: مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ؟ قَالَ: هَذَا الْكَوْثَرُ »

เมื่อท่านนบี ﷺ ได้เดินทางขึ้นสู่ฟากฟ้า (ในเหตุการณ์อิสรออฺเมียะอฺรอจ) ท่านกล่าวว่า "ฉันมาถึงแม่น้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งทั้งสองริมฝั่งมีโดมกลวงที่ทำจากไข่มุก ฉันจึงกล่าวว่า 'โอ้ ญิบรีล นี่คืออะไร?' ญิบรีลตอบว่า 'นี่คืออัลเกาษัรฺ'"

สำนวนฮะดีษข้างต้นเป็นของอัลบุคอรี

อิมามอะหฺมัด บันทึกฮะดีษจาก อนัส บิน มาลิก ว่า

« أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْكَوْثَرُ؟ قَالَ: «نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ أَعْطَانِيهِ رَبِّي، لَهُوَ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، فِيهِ طُيُورٌ أَعْنَاقُهَا كَأَعْنَاقِ الْجُزُرِ». قَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا لَنَاعِمَةٌ؟ قَالَ: «آكِلُهَا أَنْعَمُ مِنْهَا يَا عُمَرُ»

มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ อัลเกาษัรฺ คืออะไร?" ท่านตอบว่า "คือแม่น้ำในสวรรค์ที่พระเจ้าของฉันประทานแก่ฉัน มันขาวกว่านม และหวานกว่าน้ำผึ้ง ในนั้นมีนกต่างๆ คอของมันยาวเหมือนคออูฐ" อุมัรฺกล่าวว่า "โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ พวกมันคงจะสุขสำราญยิ่งนัก" ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า "ผู้ที่กินมัน (ชาวสวรรค์) จะสุขสำราญยิ่งกว่าพวกมันเสียอีก โอ้ อุมัรฺ"

อัลบุคอรี บันทึกจากสะอีด บิน ญุเบรฺ ว่า อิบนุ อับบาส ﷺ กล่าวถึง อัลเกาษัรฺ ว่า "เป็นสิ่งดีที่อัลลอฮฺประทานแก่ท่านนบี" อบูบิชรฺ กล่าวว่า ฉันได้กล่าวกับสะอีด บิน ญุเบรฺ ว่า "ผู้คนมักอ้างว่าอัลเกาษัร คือแม่น้ำในสวรรค์" สะอีดตอบว่า "มันคือแม่น้ำที่อยู่ในสวรรค์ เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งดีงามที่อัลลอฮฺประทานให้ท่านนบี"[650]

649. อะหฺมัด 3/103
650. ฟัตฮุลบารี 8/603

อัลบุคอรียังได้รายงานจากสะอีด บิน ญุเบรฺด้วยว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า “อัลเกาษัรฺ คือความดีงามอันมากมาย”[651] คำอธิบายนี้รวมถึงแม่น้ำและสิ่งอื่นๆ ด้วย เพราะคำว่า الكوثر อัลเกาษัรฺ มาจากคำว่า الكثرة (อัลกัษเราะฮฺ) หมายถึง ความดีงามอันมากมาย ซึ่งหนึ่งในนั้นคือแม่น้ำ

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก อิบนุ อุมัรฺ ว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« الْكَوْثَرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ حَافَّتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، وَالْمَاءُ يَجْرِي عَلَى اللُّؤْلُؤِ، وَمَاؤُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ »

“อัลเกาษัรฺ คือ แม่น้ำในสรวงสวรรค์ ซึ่งทั้งสองฝั่งของมันเป็นทองคำ และมีน้ำไหลผ่านไข่มุก น้ำของมันขาวกว่านม และหวานกว่าน้ำผึ้ง”[652]

ฮะดีษนี้ยังได้รับการบันทึกในลักษณะเดียวกันโดย อัตติรมิซี, อิบนุ มาญะฮฺ, อิบนุ อบี ฮาติม และอิบนุ ญะรีรฺ

ส่วนอัตติรมิซี กล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ[653]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴾ **ดังนั้น เจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้า และจงเชือดสัตว์พลี** ﴿ หมายถึง เช่นเดียวกับที่เราได้ประทานความดีงามอันมากมายแก่เจ้าทั้งในชีวิตนี้และปรโลก หนึ่งในนั้นคือแม่น้ำตามที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น ดังนั้น เจ้าจงอุทิศการละหมาดของเจ้าทั้งวาญิบและสุนัต รวมทั้งสัตว์พลีของเจ้าให้แด่อัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ และด้วยความบริสุทธิ์ใจ และจงเชือดสัตว์พลีด้วยพระนามของอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง การละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮฺของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮฺผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น (162) ไม่มีภาคีใดๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละ ข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย (163)”[654]

651. อัฏฏอบารี 24/647

652. อะหฺมัด 2/67

653. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/294, อิบนุ มาญะฮฺ 2/1450, อัฏฏอบารี 24/650

654. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺ 162-163

อิบนุ อับบาส, อะฏออฺ, มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ และอัลฮะซัน ต่างก็กล่าวว่า หมายถึง การเชือดอูฐและปศุสัตว์อื่นๆ เพื่อเป็นสัตว์พลี[655] กอตาดะฮฺ, มุฮัมมัด บิน กะอบฺ อัลกุรอซี, อัฎเฎาะฮาก, อัรเราะเบียะอฺ, อะฏออฺ อัลคุรอซานี, อัลฮะกัม, อิสมาอีล บิน อบีคอลิด และคนอื่นๆ จากสะลัฟต่างก็กล่าวเช่นเดียวกันนี้[656] และนี่เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับแนวทางของพวกมุชริกีนที่สุญูดต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺและเชือดสัตว์พลีด้วยนามอื่นนอกเหนือจากพระนามของพระองค์ เรื่องนี้อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ﴾

“และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮฺมิได้ถูกกล่าวบนมัน และมันเป็นการละเมิดอย่างอย่างแท้จริง”[657]

ศัตรูของท่านนบี ﷺ คือผู้ถูกตัดขาด

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **แท้จริง ศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด** ﴾ หมายความว่า โอ้ มุฮัมมัด แท้จริงผู้ที่เกลียดชังเจ้า และเกลียดชังสิ่งที่เจ้านำมาอันได้แก่ทางนำ สัจธรรม หลักฐานอันชัดเจน และแสงสว่างอันชัดแจ้ง แน่นอนยิ่ง เขาคือผู้ที่ถูกตัดขาด ชั่วร้าย ต่ำต้อยที่สุด และจะไม่มีผู้ใดจดจำเขา อิบนุ อับบาส, มุญาฮิด, สะอีด บิน ญุเบรฺ และกอตาดะฮฺ ต่างก็กล่าวว่า “อายะฮฺนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับอัลอาศ บิน วาอิล[658] มุฮัมมัด บิน อิสฮาก ได้บันทึกจากยะซีด บิน รูมาน ว่า “อัลอาศ บิน วาอิลนั้น เมื่อใดก็ตามที่ท่านนบี ﷺ ได้ถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขา เขาจะกล่าวว่า ปล่อยเขาไปเถิด เพราะเขาคือชายผู้ถูกตัดขาดและไม่มีลูกหลาน เมื่อเขาเสียชีวิต ก็จะไม่มีผู้ใดจดจำอีก” อัลลอฮฺจึงประทานซูเราะฮฺนี้[659]” ชะมิรฺ บิน อะฏิยะฮฺ กล่าวว่า “ซูเราะฮฺนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับอุกบะฮฺ บิน อบีมุอัยฏ”[660]

อิบนุ อับบาส และอิกริมะฮฺ กล่าวว่า “ซูเราะฮฺนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับกะอบฺ บิน อัลอัชร็อฟ และกลุ่มผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวกุเรช”[661] อัลบัซซารฺได้บันทึกว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า กะอบฺ บิน อัลอัชร็อฟ ได้เดินทางมาที่นครมักกะฮฺ พวกกุเรชจึงถามเขาว่า “ท่านเป็น

---

655. อัฏฏอบารี 24/653
656. อัฏฏอบารี 24/654
657. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 121
658. อัฏฏอบารี 24/656 และ 657
659. อิบนุ ฮิชาม 2/7
660. อัฏฏอบารี 24/657
661. อัฏฏอบารี 24/657

ผู้นำของพวกเขา ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับชายไร้ค่าคนนี้ที่ถูกตัดขาดจากกลุ่มชนของเขา ซึ่งเขาอ้างว่าเขาดีกว่าเรา ทั้งที่เราเป็นผู้ดูแลผู้แสวงบุญ ดูแลกะอฺบะฮฺ และเป็นผู้จัดหาน้ำให้กับผู้แสวงบุญ" กะอบฺ ตอบว่า "พวกท่านดีกว่าเขาแน่นอน" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴾ **แท้จริง ศัตรูของเจ้านั้น เขาเป็นผู้ถูกตัดขาด** ﴿ เรื่องนี้ได้รับการรายงานโดยอัลบัซซารฺ และเป็นสายรายงานที่เศาะฮีฮฺ[662]

มีรายงานว่า อะฏออฺ กล่าวว่า ซูเราะฮฺนี้ประทานลงมาเกี่ยวกับอบูละฮับ กล่าวคือ เมื่อบุตรชายของท่านนบี ﷺ เสียชีวิต อบูละฮับก็ได้ไปหาพวกมุชริกีนและกล่าวว่า มุฮัมมัดถูกตัดขาดแล้วคืนนี้ (ไม่มีผู้สืบสกุล) อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴾ **แท้จริง ศัตรูของเจ้านั้น เขาเป็นผู้ถูกตัดขาด** ﴿

อัสสุดดีย์ กล่าวว่า เมื่อบุตรชายของคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต ผู้คนมักจะพูดว่า "ชายคนนั้นถูกตัดขาดแล้ว (กล่าวคือ ไม่มีทาญาติสืบสกุล)" ดังนั้น เมื่อบุตรชายของท่านนบี ﷺ เสียชีวิตทั้งหมด พวกเขาก็กล่าวว่า "มุฮัมมัดถูกตัดขาดแล้ว" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴾ **แท้จริง ศัตรูของเจ้านั้น เขาเป็นผู้ถูกตัดขาด** ﴿ พวกเขาคิดไปเองด้วยความโง่เขลาว่าถ้าบุตรชายของท่านนบีเสียชีวิต ก็จะไม่มีใครพูดถึงท่านอีก แต่ความเป็นจริงตรงกันข้ามกับที่พวกเขาคิด เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้ผู้คนทั้งโลกได้ระลึก และกล่าวถึงท่านอย่างมากมาย และทรงกำหนดให้การระลึกและสรรเสริญนบีเป็นหน้าที่ของบ่าวทุกคน ซึ่งสิ่งนี้จะดำเนินต่อไปจนถึงวันกิยามะฮฺ วันแห่งการชุมนุม และการฟื้นคืนชีพ ขอความโปรดปรานของอัลลอฮฺ ﷻ และความศานติจากพระองค์จงมีแด่มุฮัมมัด ﷺ ตลอดไปจนถึงวันกิยามะฮฺ

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลเกาษัรฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

662. กัชฟุลอัซตารฺ 3/83

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลกาฟิรูน

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

การอ่านซูเราะฮฺนี้ในละหมาดสุนัต

มีฮะดีษในเศาะฮีฮฺมุสลิม จากญาบิรฺ ﷺ รายงานว่า

« أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ بِهَذِهِ السُّورَةِ، وَبِـ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ فِي رَكْعَتِي الطَّوَافِ »

"ท่านรอซูล ﷺ ได้อ่านซูเราะฮฺนี้ และซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ในละหมาดสุนัตสองร็อกอะฮฺหลังเฏาะวาฟ"[663]

และในเศาะฮีฮฺมุสลิมเช่นกัน มีฮะดีษที่รายงานโดย อบูฮุร็อยเราะฮฺ ระบุว่า

« أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ بِهِمَا فِي رَكْعَتِي الْفَجْرِ »

"ท่านนบี ﷺ ได้อ่านทั้งสองซูเราะฮฺนี้ในละหมาดสุนัตก่อนศุบฮฺ"[664]

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก อิบนุ อุมัรฺ ว่า

« أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ وَالرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، بِضْعًا وَعِشْرِينَ مَرَّةً –أَوْ: بِضْعَ عَشْرَةَ مَرَّةً– ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ وَ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ »

"มีอยู่สิบหรือยี่สิบกว่าครั้งที่ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ อ่านซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ และ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ในละหมาดสุนัตสองร็อกอะฮฺก่อนศุบฮฺ และสองร็อกอะฮฺหลังละหมาดมัฆริบ"[665]

---

663. มุสลิม 2/888

664. มุสลิม 1/502

665. อะหฺมัด 2/24 และ 58

อิมามอะหฺมัด ยังได้บันทึกอีกว่า อิบนุ อุมัรฺ กล่าวว่า

« رَمَقْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ -أَوْ: خَمْسًا وَعِشْرِينَ- مَرَّةً، يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ، وَالرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ بِـ ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ وَ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ »

"ฉันได้เฝ้าดูท่านนบี ﷺ แล้วพบว่ามียี่สิบสี่หรือยี่สิบห้าครั้งที่ท่านอ่านซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ และ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ในสองร็อกอะฮฺก่อนละหมาดศุบฮฺ และสองร็อกอะฮฺหลังละหมาดมัฆริบ"[666]

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกว่า อิบนุ อุมัรฺ กล่าวว่า

« رَمقتُ النَّبِيَّ ﷺ شَهْرًا، وَكَانَ يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ بِـ ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ وَ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ »

"ฉันได้เฝ้าดูท่านนบี ﷺ หนึ่งเดือนที่ท่านได้อ่านในสองร็อกอะฮฺก่อนละหมาดศุบฮฺ ซึ่งซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ และ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾"[667]

ฮะดีษนี้บันทึกโดย อัตติรมิซี, อิบนุ มาญะฮฺ และอันนะซาอี, อัตติรมิซี กล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซัน[668] ได้เคยมีการอธิบายแล้วมีฮะดีษระบุว่าซูเราะฮฺนี้เทียบเท่ากับหนึ่งในสี่ของอัลกุรอาน และซูเราะฮฺ อัซซัลซะละฮฺ ก็เทียบเท่ากับหนึ่งในสี่ของอัลกุรอานเช่นกัน

---

666. อะหฺมัด 2/99

667. อะหฺมัด 2/94

668. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 2/470, อิบนุ มาญะฮฺ 1/363 และอันนะซาอี 2/170

سُورَةُ الكَافِرُونَ

ซูเราะฮฺ อัลกาฟิรูน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ① لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ② وَلَا أَنتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ③ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ④ وَلَا أَنتُمْ عَابِدُونَ
مَا أَعْبُدُ ⑤ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ⑥ ﴾

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย!
2. ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่
3. และพวกท่านก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
4. และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี
5. และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี
6. สำหรับพวกท่านก็คือ ศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือ ศาสนาของฉัน

ประกาศความบริสุทธิ์จากชิริก

ซูเราะฮฺนี้เป็นซูเราะฮฺที่ประกาศปฏิเสธการงานของพวกมุชริกีน และเป็นซูเราะฮฺที่สั่งใช้ให้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนา เนื่องจากพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย!** ﴿ หมายรวมถึงผู้ปฏิเสธศรัทธาทุกคนบนโลก อย่างไรก็ตาม ข้อความนี้มุ่งตรงไปที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวกุเรชโดยเฉพาะ เพราะมีการกล่าวกันว่า ด้วยความเขลาเบาปัญญาทำให้พวกเขาเชิญชวนท่านนบี ﷺ ให้สักการะ

บรรดาเจว็ดของพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งปี และพวกเขาจะสักการะพระเจ้าของท่านนบีเป็นเวลาหนึ่งปี อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานซูเราะฮฺ อัลกาฟิรูน ซึ่งในซูเราะฮฺนี้พระองค์ทรงบัญชาศาสนทูตของพระองค์ ﷺ ให้ประกาศปฏิเสธศาสนาของพวกเขาโดยสิ้นเชิง โดยกล่าวว่า ﴿ **ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่** ﴾ นั่นคือ รูปปั้นและบรรดาภาคีต่างๆ ﴿ **และพวกท่านก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี** ﴾ นั่นคืออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ ดังนั้น คำว่า ما (แปลว่า สิ่งใด) ในที่นี้หมายถึง "ผู้ใด" จากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า ﴿ **และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี ④ และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี ⑤** ﴾ ความหมายว่า ฉันจะไม่อิบาดะฮฺตามการอิบาดะฮฺของพวกเจ้า กล่าวคือ ฉันจะไม่เจริญรอยตามและไม่ปฏิบัติตามอิบาดะฮฺของพวกเจ้า ฉันเพียงแต่เคารพสักการะอัลลอฮฺในลักษณะที่พระองค์ทรงประสงค์และพอใจเท่านั้น โดยกล่าวว่า ﴿ **และพวกท่านก็มิใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี** ﴾ หมายความว่า พวกเจ้ามิได้ปฏิบัติตามพระบัญชาและพระบัญญัติของอัลลอฮฺในการเคารพสักการะพระองค์ แต่ทว่าพวกเจ้าได้อุตริประดิษฐ์บางสิ่งบางอย่างจากความนึกคิดของพวกเจ้าเอง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى ﴾

"พวกเขามิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดาและสิ่งที่อารมณ์ปรารถนา และโดยแน่นอนว่า ทางนำ (ฮิดายะฮฺ) จากพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายังพวกเขาแล้ว"[669]

ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะทั้งหมด เพราะผู้เป็นบ่าวจะต้องมีพระเจ้าที่เขาเคารพและมีแนวทางการเคารพที่ต้องปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงพระเจ้านั้น ท่านรอซูล ﷺ และสาวกของท่านก็ได้อิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺตามที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ นี่คือเหตุผลที่คำกล่าวปฏิญาณตนของศาสนาอิสลามคือ "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ" ซึ่งหมายถึง ไม่มีสิ่งที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ และไม่มีหนทางไปสู่พระองค์ (วิธีการอิบาดะฮฺพระองค์) นอกเหนือไปจากสิ่งที่ท่านศาสนทูตได้นำมาประกาศบอก แต่พวกมุชริกีนกลับเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺโดยที่พระองค์ไม่ทรงอนุญาต ด้วยเหตุนี้ ท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า ﴿ **สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน** ﴾ คล้ายกับอายะฮฺที่พระองค์ตรัสว่า

669. ซูเราะฮฺ อันนัจมฺ อายะฮฺที่ 23

﴿ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴾

"และถ้าพวกเขาปฏิเสธ (ไม่ยอมศรัทธา) จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) 'การงานของฉันก็เป็นของฉัน และการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน พวกท่านจงปลีกตัวออกจากสิ่งที่ฉันกระทำ และฉันก็จะปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านกระทำ'"[670]

และอายะฮฺ

﴿ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ﴾

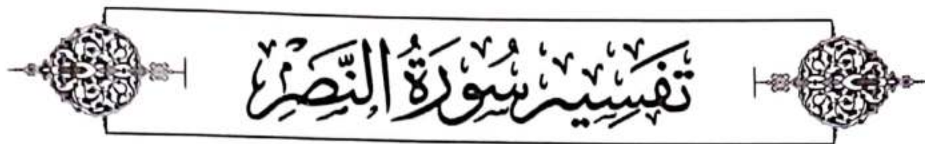
"บรรดาการงานของเราก็ย่อมเป็นของเรา และบรรดาการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน"[671]

อิมามอัลบุคอรี กล่าวว่า มีทรรศนะว่า ﴿ **สำหรับพวกท่านก็คือ ศาสนาของพวกท่าน** ﴾ หมายถึง การปฏิเสธศรัทธา ﴿ **และสำหรับฉันก็คือ ศาสนาของฉัน** ﴾ หมายถึง อิสลาม

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลกาฟิรูน
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

670. ซูเราะฮฺ ยูนุส อายะฮฺที่ 41
671. ซูเราะฮฺ อัลเกาะศ็อศ อายะฮฺที่ 55

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อันนัศรฺ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

ความประเสริฐของ ซูเราะฮฺ อันนัศรฺ

ได้มีการอธิบายไปแล้วว่า ซูเราะฮฺนี้เทียบเท่ากับหนึ่งในสี่ของอัลกุรอาน และซูเราะฮฺอัซซัลซะละฮฺเทียบเท่ากับหนึ่งในสี่ของอัลกุรอานเช่นกัน อันนะซาอีได้บันทึกจากอุบัยดุลลอฮฺ บิน อับดุลลอฮฺ บิน อุตบะฮฺ ว่า อิบนุ อับบาส กล่าวกับเขาว่า "โอ้ อิบนุ อุตบะฮฺ ท่านรู้หรือไม่ว่าซูเราะฮฺสุดท้ายของอัลกุรอานที่ประทานลงมาคือซูเราะฮฺใด?" เขาตอบว่า "ฉันรู้ นั่นคือ ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ﴾" อิบนุ อับบาส จึงกล่าวว่า "ท่านพูดถูกแล้ว"[672]

672. อันนะซาอี ในหนังสือ สุนัน อัลกุบรอ 6/525

سُورَةُ النَّصرِ

ซูเราะฮฺ อันนัศรฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٣ ﴾

1. เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว
2. และเจ้าได้เห็นผู้คนเข้าในศาสนาของอัลลอฮฺเป็นหมู่ ๆ
3. ดังนั้น จงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงขออภัยโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ

ซูเราะฮฺนี้เป็นสัญญาณว่า อายุขัยของท่านรอซูล ﷺ ครบสมบูรณ์แล้ว

อัลบุคอรี บันทึกจาก อิบนุ อับบาส ว่า

كَانَ عُمَرُ يُدخلني مَعَ أَشْيَاخِ بَدْرٍ، فَكَأَنَّ بعضهم وَجَد فِي نفسه، فقال: لم يَدْخُلُ هَذَا مَعَنَا وَلَنَا أَبْنَاءٌ مِثْلُهُ؟ فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّهُ مِمَّنْ قَدْ عَلِمْتُمْ فَدَعَاهُمْ ذَاتَ يَوْمٍ فَأَدْخَلَهُ مَعَهُمْ، فَمَا رَأَيتُ أَنَّهُ دَعَانِي فِيهِمْ يَوْمَئِذٍ إِلَّا لِيُرِيهم فَقَالَ: مَا تَقُولُونَ فِي قَوْلِ اللَّهِ، عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴾ ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: أُمِرْنَا أَنْ نَحمد الله وَنَسْتَغْفِرَهُ إِذَا نَصرَنَا وفتح عَلَيْنَا. وَسَكَتَ بَعْضُهُمْ فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا، فَقَالَ لِي: أَكَذَلِكَ تَقُولُ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ؟ فَقُلْتُ: لَا. فَقَالَ: مَا تَقُولُ؟ فَقُلْتُ:

هُوَ أجلُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَعْلَمَهُ لَهُ، قَالَ: ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ﴾ فَذَلِكَ عَلَامَةُ أَجَلِكَ، ﴿ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴾ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: لَا أَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا مَا تَقُولُ

"อุมัรฺเคยพาฉันไปยังที่ประชุมของบรรดาผู้อาวุโสที่เคยเข้าร่วมสงครามบะดัรฺอยู่บ่อยครั้ง เหมือนกับว่าพวกเขาบางคนไม่พอใจ โดยพวกเขากล่าวว่า "เหตุใดท่าน (โอ้ อุมัรฺ) ให้เด็กคนนี้มานั่งร่วมกับเราทั้งๆ ที่เขามีอายุไล่เลี่ยกับลูกๆ ของเรา?" อุมัรฺก็ตอบว่า "แท้จริง เขาเป็นหนึ่งในคนที่พวกเจ้าก็รู้จักดี"[673] *จนมีอยู่วันหนึ่ง อุมัรฺได้เชิญพวกเขาและเชิญอิบนุ อับบาสมาร่วมกับพวกเขาด้วย และฉัน (อิบนุ อับบาส) คิดว่าการที่อุมัรฺเชิญฉันให้มาร่วมกับพวกเขาก็เพื่อให้พวกเขาเห็น จากนั้น อุมัรฺกล่าวขึ้นว่า "พวกท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับคำดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า* ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ﴾*?" โดยบางคนตอบว่า "หมายถึงว่า เราถูกใช้ให้สรรเสริญอัลลอฮฺและขอการอภัยจากพระองค์เมื่อพระองค์ทรงช่วยเหลือเราและประทานชัยชนะแก่เรา" บางคนก็นิ่งเงียบไม่พูดอะไร แล้วท่าน (อุมัรฺ) ก็พูดกับฉันว่า "เจ้าคิดว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ โอ้ อิบนุ อับบาส" ฉันกล่าวว่า "ไม่ใช่" อุมัรฺจึงกล่าวว่า "ถ้าเช่นนั้น เจ้าจะคิดเห็นอย่างไร?" ฉันจึงกล่าวว่า "คืออายุขัยของท่านรอซูล ﷺ ซึ่งอัลลอฮฺทรงแจ้งแก่ท่าน พระองค์ตรัสว่า* **﴿ เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว ﴾** *นั่นคือสัญญาณของการสิ้นสุดอายุขัยของเจ้า โอ้ มุฮัมมัด* **﴿ ดังนั้น จงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงขออภัยโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ ﴾** *" อุมัรฺ บิน อัลค็อฏฏอบจึงกล่าวขึ้นว่า "ฉันก็ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้นอกจากสิ่งที่เจ้ากล่าว"*[674] อัลบุคอรีท่านเดียวที่บันทึกฮะดีษนี้

อิมามอะหฺมัด ได้บันทึกจากอิบนุ อับบาส ว่า

لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ﴾ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: « نُعِيَت إِلَيَّ نَفْسِي ».. بِأَنَّهُ مَقْبُوضٌ فِي تِلْكَ السَّنَةِ.

---

673. หมายถึง รู้ว่าเขาเป็นญาติที่ใกล้ชิดกับท่านรอซูล ﷺ และเป็นผู้ที่มีความรู้และมีสติปัญญาหลักแหลม - ผู้แปล

674. ฟัตฮุลบารี 8/606

"เมื่ออายะฮฺ ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ﴾ ได้ประทานลงมาแล้ว ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ก็กล่าวว่า 'ฉันได้รับแจ้งเกี่ยวกับการตายของตัวเอง' และท่านก็เสียชีวิตในปีนั้น"[675]

อิมามอะหฺมัด เพียงท่านเดียวที่บันทึกฮะดีษนี้

อัลบุคอรีได้รายงานจากอาอิชะฮฺ ؓ ซึ่งนางได้กล่าวว่า

« كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي" يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ »

"ท่านรอซูล ﷺ มักจะกล่าวบ่อยครั้งในรุกัวะอฺและสุญูดว่า سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ โอ้ ข้าแต่อัลลอฮฺ พระเจ้าของพวกเรา และมวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์ ข้าแต่อัลลอฮฺขอทรงอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด"[676] ท่านรอซูล ﷺ กระทำเช่นนี้เพื่อให้สอดคล้องกับอายะฮฺในอัลกุรอาน[677]

นักรายงานฮะดีษท่านอื่นๆ ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน ยกเว้นอัตติรมิซี[678]

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากมัซรูก ว่า อาอิชะฮฺ ؓ กล่าวว่า

« كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُكْثِرُ فِي آخِرِ أَمْرِهِ مِنْ قَوْلِ: «سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ». وَقَالَ: « إِنَّ رَبِّي كَانَ أَخْبَرَنِي أَنِّي سَأَرَى عَلَامَةً فِي أُمَّتِي، وَأَمَرَنِي إِذَا رَأَيْتُهَا أَنْ أُسَبِّحَ بِحَمْدِهِ وَأَسْتَغْفِرَهُ، إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا، فَقَدْ رَأَيْتُهَا: ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللهِ أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴾ »

"ท่านรอซูล ﷺ มักจะกล่าวบ่อยครั้งในช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านว่า (سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ) 'มหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮฺ และการสรรเสริญเป็น

---

675. อะหฺมัด 1/217

676. ฟัตฮุลบารี 8/605

677. นั่นคืออายะฮฺ ﴿ **ดังนั้น จงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงขออภัยโทษต่อพระองค์เถิด** ﴾ - *ผู้แปล*

678. มุสลิม 1/350, อบูดาวูด 1/546, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/525, อิบนุ มาญะฮฺ 1/287

ของพระองค์ ฉันขออภัยโทษจากอัลลอฮฺ และฉันขอสำนึกผิดต่อพระองค์' และท่าน ﷺ กล่าวว่า แท้จริง พระเจ้าของฉันได้แจ้งแก่ฉันว่า ฉันจะได้เห็นสัญญาณหนึ่งในประชาชาติของฉัน และพระองค์ทรงบัญชาฉันว่า เมื่อฉันเห็นสัญญาณนั้นให้ฉันสรรเสริญพระองค์ และขออภัยโทษจากพระองค์ เพราะพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษเสมอ และฉันก็ได้เห็นมันแล้ว นั่นคือ ﴿ **เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮฺและการพิชิตได้มาถึงแล้ว ① และเจ้าได้เห็นผู้คนเข้าในศาสนาของอัลลอฮฺเป็นหมู่ ๆ ② ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงขออภัยโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ ③** ﴾*'"*[679] มุสลิมยังได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[680]

ความหมายของ الفَتْحُ (อัลฟัตฮฺ) ในที่นี้คือ การพิชิตนครมักกะฮฺ ซึ่งเป็นทรรศนะหนึ่งเดียวเท่านั้นในเรื่องนี้ เพราะแท้จริงเมืองต่าง ๆ ของชาวอาหรับต่างก็รอการพิชิตมักกะฮฺ ก่อนที่พวกเขาจะยอมรับศาสนาอิสลาม พวกเขากล่าวว่า "หากเขา (มุฮัมมัด ﷺ) มีชัยชนะเหนือกลุ่มชนของเขา เขาก็คือนบี" ดังนั้น เมื่ออัลลอฮฺประทานชัยชนะแก่นบีเหนือชาวมักกะฮฺ พวกเขาก็เข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮฺ (อิสลาม) เป็นหมู่ ๆ จนเวลาผ่านไปไม่ถึงสองปี (หลังจากการพิชิตมักกะฮฺ) คาบสมุทรอาหรับทั้งหมดก็รับอิสลาม และไม่มีชนเผ่าใด ๆ ของชาวอาหรับเหลืออยู่เว้นแต่พวกเขาจะยอมรับอิสลาม มวลการสรรเสริญและความจำเริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

อัลบุคอรี ได้บันทึกในเศาะฮีฮฺของเขาว่า อัมรฺ บิน ซะละมะฮฺ กล่าวว่า

« لَمَّا كَانَ الْفَتْحُ بَادَرَ كُلُّ قَوْمٍ بِإِسْلَامِهِمْ إِلى رسول الله ﷺ، وَكَانَتِ الْأَحْيَاءُ تَتَلَوَّمُ بِإِسْلَامِهَا فَتْحَ مَكَّةَ، يَقُولُونَ: دَعُوهُ وَقَوْمَهُ، فَإِنْ ظَهَرَ عَلَيْهِمْ فَهُوَ نَبِيٌّ »

"เมื่อมักกะฮฺถูกพิชิต ผู้คนทั้งหมดต่างก็รีบไปหาท่านรอซูล ﷺ เพื่อประกาศรับศาสนาอิสลาม เพราะแว่นแคว้นต่าง ๆ ของอาหรับต่างก็ชะลอการรับศาสนาอิสลามของพวกเขาจนกว่ามักกะฮฺจะถูกพิชิต พวกเขากล่าวว่า 'ปล่อยเขา (มุฮัมมัด) จัดการกับกลุ่มชนของเขา หากเขาได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนของเขา เขาก็คือนบี (ที่แท้จริง)'"[681]

679. อะหฺมัด 6/35

680. มุสลิม 1/351

681. ฟัตฮุลบารี 7/616

เราได้ประพันธ์เหตุการณ์พิชิตมักกะฮฺในหนังสือของเรา "อัซซีเราะฮฺ" ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็สามารถที่จะทบทวนศึกษาในหนังสือได้ มวลการสรรเสริญและความจำเริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

อิมามอะหฺมัด ยังได้บันทึกจากอบูอัมมารฺ ว่าเพื่อนบ้านของญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ กล่าวแก่เขาว่า ครั้งหนึ่ง ฉันกลับมาจากการเดินทางไกล ญาบิรฺ บิน อับดุลลอฮฺ ก็มาหาและทักทายฉัน ฉันจึงเริ่มพูดคุยกับเขาในเรื่องเกี่ยวกับความแตกแยกในหมู่ผู้คนและสิ่งที่พวกเขาได้อุปโลกน์ต่างๆ ทำให้ญาบิรฺเริ่มร้องไห้และกล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ النَّاسَ دَخَلُوا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا، وَسَيَخْرُجُونَ مِنْهُ أَفْوَاجًا »

"แท้จริง ผู้คนทั้งหลายได้เข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮฺเป็นหมู่ๆ และพวกเขาก็ละทิ้งศาสนาเป็นหมู่ๆ เช่นกัน"[682]

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อันนัศรฺ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

682. อะหฺมัด 3/343

تفسير سورة المسد

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมะซัด

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

سُورَةُ المَسَدِ

ซูเราะฮฺ อัลมะซัด

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ فِي جِيدِهَا
حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝٥ ﴾

1. มือทั้งสองของ อบีละฮับ จงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว
2. ทรัพย์สมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย
3. เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน
4. ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกฟืน
5. ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม

สาเหตุของการประทานซูเราะฮฺนี้ และความดื้อดึงของอบูละฮับต่อท่านรอซูล ﷺ

อัลบุคอรี บันทึกจาก อิบนุ อับบาส ว่า

« أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ إِلَى الْبَطْحَاءِ، فَصَعِدَ الْجَبَلَ فَنَادَى: « يَا صَبَاحَاهُ ». فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ، فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ حدثتكم أَنَّ الْعَدُوَّ مُصبحكم أَوْ مُمسيكم، أَكُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟. قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: « فَإِنِّي نذيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٌ شَدِيدٍ ». فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: أَلِهَذَا جَمَعْتَنَا؟ تَبًّا لَكَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ إِلَى آخِرِهَا »

ครั้งหนึ่ง ท่านนบี ﷺ ได้ออกไปที่หุบเขาอัลบัฏฮาอฺ และปีนขึ้นไปบนภูเขา แล้วท่านก็ร้องเรียกผู้คนว่า "โอ้ ประชาชนทั้งหลาย รีบเร่งเข้ามาเถิด!" พวกกุเรชจึงมารวมตัวกันต่อหน้าท่าน แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า "หากฉันบอกพวกท่านว่าศัตรูจะโจมตีท่านในตอนเช้าหรือตอนเย็น พวกท่านจะเชื่อฉันไหม?" พวกเขาตอบว่า "เราเชื่อ" แล้วท่านก็กล่าวว่า "แท้จริง ฉันเป็นผู้ตักเตือนพวกท่าน ก่อนการลงโทษอันสาหัสจะมาถึง" อบูละฮับจึงกล่าวว่า "เจ้าได้รวบรวมพวกเรามาเพื่อการนี้หรือ? ขอให้เจ้าพินาศเถิด!" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทาน ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ **﴿ มือทั้งสองของอบีละฮับ จงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว ﴾** จนจบซูเราะฮฺ[683]

ในอีกสายรายงานหนึ่งระบุว่า อบูละฮับได้ลุกขึ้นยืนปัดฝุ่นจากมือแล้วพูดว่า "เจ้าจงพินาศไปตลอดชีวิต! เจ้ารวบรวมพวกเราเพื่อสิ่งนี้หรอกหรือ?" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทานอายะฮฺ ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ **﴿ มือทั้งสองของ อบีละฮับ จงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว ﴾** ประโยคแรก[684]เป็นการดุอาอฺให้เขาได้รับการลงโทษ ส่วนประโยคที่สอง[685] เป็นการบอกเกี่ยวกับตัวเขา อบูละฮับคนนี้คือหนึ่งในบรรดาลุงของท่านนบี ﷺ ชื่อของเขาคือ อับดุลอุซซา บิน อับดุลมุฏฏอลิบ สมญานามของเขาคือ อบูอุตบะฮฺ และเขาถูกเรียกว่าอบูละฮับเพราะใบหน้าของเขาที่ขาวผ่อง เขามักจะสร้างความเดือดร้อนแก่ท่านนบี ﷺ เกลียดชังและเยาะเย้ยท่านเป็นประจำ อีกทั้งยังดูหมิ่นท่านนบีและศาสนาของท่านอยู่เสมอ

---

683. ฟัตฮุลบารี 8/609

684. มือทั้งสองของอบีละฮับ จงพินาศ - *ผู้แปล*

685. และเขาก็พินาศแล้ว - *ผู้แปล*

อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอบูอัซซินาด ว่าชายคนหนึ่งชื่อ รอบีอะฮฺ บิน อับบาด จากเผ่าบนีอัดดีล ซึ่งเป็นชายที่เกิดในยุคญาฮิลียะฮฺ (ก่อนอิสลาม) และเข้ารับอิสลามในภายหลัง เล่าให้เขาฟังว่า ในช่วงสมัยญะฮิลียะฮฺ ฉันเห็นท่านนบี ﷺ ในตลาดซุลมะญาซ โดยท่านนบี ﷺ พูดกับผู้คนว่า

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ، قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تُفْلِحُوا »

"โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย! จงกล่าวเถิดว่า 'ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การสักการะนอกจากอัลลอฮฺ' แล้วพวกท่านจะประสบความสำเร็จ"

ขณะนั้นผู้คนต่างก็มารวมตัวกันรอบตัวท่าน และด้านหลังของท่านก็มีชายคนหนึ่งที่มีใบหน้าขาวผ่อง ตาเหล่ มีผมเปียสองเส้น เขากล่าวว่า "มุฮัมมัดเป็นผู้ละทิ้งศาสนาของเรา และเป็นคนมดเท็จ!" ชายคนนี้จะคอยตามไปทุกที่ที่ท่านนบีไป ฉัน (ผู้เล่าเรื่องนี้) จึงถามผู้คนว่าชายคนนี้เป็นใคร พวกเขาตอบว่า "นี่คือลุงของมุฮัมมัดที่ชื่อ อบูละฮับ"[686]

อิมามอะหฺมัด ยังได้บันทึกรายงานนี้จากซุรอยจญ์ ซึ่งรายงานจากอิบนุ อบีอัซซินาด ซึ่งรายงานจากบิดาของเขา (ชื่อ อบูอัซซินาด) ซึ่งได้รายงานเนื้อหาข้างต้น อย่างไรก็ตาม ในรายงานนี้ อบูอัซซินาด กล่าวว่า ฉันได้ถามเราะบีอะฮฺว่า "ตอนนั้นท่านยังเด็กอยู่หรือเปล่า?" เขาตอบว่า "ไม่ใช่ ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า วันนั้นฉันมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์แล้ว และฉันสามารถแบกภาชนะได้แล้ว"[687] อิมามอะหฺมัดท่านเดียวที่ได้บันทึกฮะดีษนี้

ในส่วนของคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ทรัพย์สมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย)** อิบนุ อับบาส และคนอื่นๆ ได้กล่าวว่า ﴾ **และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้** ﴿ หมายถึง บรรดาบุตรของเขา[688] ทรรศนะที่คล้ายกันนี้มีรายงานจากอาอิชะฮฺ, มุญาฮิด, อะฏออฺ, อัลฮะซัน และอิบนุ ซีรีน[689]

ได้มีรายงานจาก อิบนุ มัสอูด ว่า เมื่อท่านรอซูล ﷺ เรียกร้องกลุ่มชนของท่านให้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว อบูละฮับกล่าวว่า "หากว่าสิ่งที่หลานชายของฉันพูดเป็นความจริงแล้วไซร้ ฉันก็จะไถ่ตัวฉันจากการลงโทษอันเจ็บปวดในวันกิยามะฮฺด้วยทรัพย์สมบัติและลูกๆ ของฉัน" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทาน ﴾ **ทรัพย์สมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย** ﴿ ลงมา แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน** ﴿ หมายถึง นรกที่มีเปลวไฟและการเผาไหม้ที่รุนแรงยิ่ง

686. อะหฺมัด 4/341

687. อะหฺมัด 4/341

688. อัฏฏอบารี 24/677

689. อัฏฏอบารี 24/677

จุดจบของ อุมมุ ญะมีล ภรรยาของอบูละฮับ

﴾ **ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกฟืน** ﴿ ภรรยาของเขาเป็นหนึ่งในสตรีชั้นสูงของกุเรช และนางเป็นที่รู้จักในนาม อุมมุ ญะมีล ชื่อจริงของนางคือ อัรวา บินติ ฮัรบฺ บิน อุมัยยะฮฺ โดยนางเป็นน้องสาวของอบูซุฟยาน อุมมุ ญะมีลคือผู้สนับสนุนสามีของนางในการปฏิเสธศรัทธา และความดื้อดึงของเขา ดังนั้น นางก็จะช่วยเพิ่มการลงโทษแก่สามีของนางในไฟนรกในวันกิยามะฮฺ อัลลอฮฺ ﷻ จึงตรัสว่า ﴾ **นางเป็นผู้แบกฟืน ④ ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม** ﴿ หมายความว่า นางจะแบกฟืน และโยนมันใส่สามีเพื่อเพิ่มการทรมาน โดยที่นางเตรียมพร้อมที่จะทำเช่นนั้นเพราะ ﴾ **ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม** ﴿ มุญาฮิด และอุรวะฮฺ กล่าวว่า เป็นเชือกจากไฟนรก[690]

อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาส, อะฏิยะฮฺ อัลญะดะลี, อัฎเฎาะฮาก และอิบนุ เซด ว่า อุมมุ ญะมีล เคยแอบวางหนามในทางเดินของท่านนบี ﷺ อัลเญาฮะรี กล่าวว่า المَسَد (อัลมะซัด) หมายถึง เส้นใย นอกจากนี้ยังหมายถึงเชือกที่ทำจากเส้นใยหรือใบอินทผลัม หรืออาจจะทำจากหนังหรือขนอูฐ ในภาษาอาหรับ เรากล่าวว่า مَسَدتُ الحَبْلَ أَمسُدُه مَسْدًا หมายถึง ฉันมัดเชือกให้แน่น

มุญาฮิด กล่าวว่า ﴾ **ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม** ﴿ หมายถึง ปลอกคอเหล็ก[691] ดังเช่นที่ชาวอาหรับจะเรียกสายรอก (ด้าย) ว่า مَسَد (มะซัด)

เรื่องราวของภรรยาของอบูละฮับ ที่ทำร้ายท่านนบี ﷺ

อิบนุ อบีฮาติม กล่าวว่า บิดาของเขา และอบูซุรอะฮฺ กล่าวว่า อับดุลลอฮฺ บิน อัซซุเบรฺ อัลฮุมัยดีได้บอกว่า ซุฟยานได้เล่าว่า อัลวะลีด อิบนุ กะษีรฺ ได้เล่าจากอิบนุ ตัดรุส ซึ่งรายงานว่า อัสมาอฺ บินติ อบีบักรฺ กล่าวว่า “เมื่ออายะฮฺ ﴾ **มือทั้งสองของ อบีละฮับ จงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว** ﴿ ประทานลงมา อุมมุ ญะมีล บินติ ฮัรบฺ ก็ออกมาคร่ำครวญ โดยมีก้อนหินอยู่ในมือ เธอกล่าวว่า ‘เราปฏิเสธศรัทธาต่อมุซัมมัม[692] และศาสนาของเขาเป็นสิ่งที่พวกเรารังเกียจ และคำสั่งใช้ของเขา เราก็ไม่เชื่อฟัง’ ในขณะนั้น ท่านรอซูล ﷺ กำลังนั่งอยู่ในมัสญิดอัลฮะรอม พร้อมกับอบูบักรฺ เมื่ออบูบักรฺเห็นนางเดินเข้ามา เขาก็กล่าวว่า ‘โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ! นางกำลังเดินเข้ามา และฉันกลัวว่านางจะเห็นท่าน’ ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า ‘นางไม่เห็นฉันหรอก’ และท่านก็อ่านอัลกุรอานเพื่อปกป้องตัวท่าน ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

690. อัดดุรฺ อัลมันษูรฺ 8/667

691. อัฏฏอบารี 24/681

692. مذمم (มุซัมมัม) คือ คำที่กุเรชใช้เรียกท่านนบี ﷺ หมายถึง ผู้มีตำหนิ - *ผู้แปล*

﴿ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴾

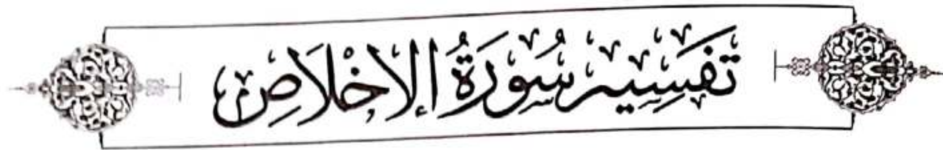
"และเมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน เราได้กางม่านที่ถูกซ่อนไว้ กั้นระหว่างเจ้าและบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันปรโลก"[693]

จากนั้น อุมมุ ญะมีล ได้เดินเข้ามา จนกระทั่งยืนอยู่ต่อหน้าอบูบักรฺ โดยที่นางไม่เห็นท่านรอซูล ﷺ พร้อมกับกล่าวว่า 'โอ้ อบูบักรฺ! ฉันได้ข่าวว่าสหายของท่านกล่าวตำหนิฉันหรือ?' อบูบักรฺตอบว่า 'เปล่า! ขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้ (กะอฺบะฮฺ) ท่านไม่ได้กล่าวตำหนิเธอแต่อย่างใด' นางจึงผินหลังออกไป และกล่าวว่า 'ชาวกุเรชรู้ดีว่าฉันเป็นลูกสาวของผู้มีเกียรติของพวกเขา'" อัลวะลีดหรือคนอื่นๆ ได้กล่าวไว้ในสำนวนอื่นของฮะดีษนี้ว่า "อุมมุ ญะมีลสะดุดชุดคลุมของนางในขณะที่กำลังเฏาะวาฟรอบกะอฺบะฮฺ นางจึงกล่าวว่า 'ขอให้ความทุกข์ประสบแก่มุซัมมัม' อุมมุ ฮะกีม บินติ อับดุลมุฏฏอลิบ จึงกล่าวว่า 'ฉันเป็นสตรีที่บริสุทธิ์ ดังนั้นฉันจะไม่พูดจาหยาบคาย และฉันก็เป็นผู้ที่มีความรู้ ดังนั้น ฉันจึงไม่ต้องมีใครมาสอน เราทั้งคู่เป็นลูกหลานของลุงคนเดียวกัน และท้ายที่สุดแล้ว กุเรชรู้ดีที่สุด"

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลมะซัด
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

693. ซูเราะฮฺ อัลอิสรออฺ อายะฮฺที่ 45

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอิคลาศ

ซึ่งเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

สาเหตุของการประทานซูเราะฮฺ และความประเสริฐ

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก อุบัยยฺ บิน กะอบฺ ว่าบรรดามุชริกีนกล่าวกับท่านนบี ﷺ ว่า "โอ้ มุฮัมมัด! จงบอกเราเกี่ยวกับเชื้อสายของพระเจ้าของเจ้า" อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทาน ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ** ① **อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นที่พึ่ง** ② **พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ** ③ **และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์** ④ ﴾ ฮะดีษทำนองเดียวกันนี้ได้รับการบันทึกโดย อัตติรมิซีและอิบนุ ญะรีรฺ ซึ่งพวกเขากล่าวเพิ่มเติมว่า الصَّمَدُ (อัศเศาะมัด-ทรงเป็นที่พึ่ง) คือผู้ที่ไม่ให้กำเนิดและไม่ถูกให้กำเนิด เพราะไม่มีสิ่งใดที่ถูกให้กำเนิดมา เว้นแต่ว่าจะต้องตาย และไม่มีสิ่งใดที่ตาย เว้นแต่จะทิ้งมรดกไว้ และอัลลอฮฺ ﷻ จะไม่ตายและจะไม่ทิ้งมรดกใดๆ ﴿ **และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์** ﴾ หมายความว่า ไม่มีผู้ใดเหมือนหรือเท่าเทียมพระองค์ และไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์เลย"[694] อิบนุ อบีฮาติม และอัตติรมิซีได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน และกล่าวว่าเป็นฮะดีษมุรซัล อัตติรมิซี กล่าวว่า "และนี่เป็นทรรศนะที่ถูกต้องกว่า"[695]

อีกหนึ่งฮะดีษเกี่ยวกับความประเสริฐของซูเราะฮฺนี้

อัลบุคอรี รายงานจาก อัมเราะฮฺ บินติ อับดุรเราะหฺมาน ซึ่งเคยพักอยู่ในห้องของอาอิชะฮฺ ภรรยาท่านนบี ﷺ ว่า อาอิชะฮฺ رضي الله عنها กล่าวว่า

« أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّة، وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ فِي صَلَاتِهِمْ، فَيَخْتِمُ بِ ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا ذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: « سَلُوهُ: لِأَيِّ شَيْءٍ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟ ». فَسَأَلُوهُ، فَقَالَ: لِأَنَّهَا صِفَةُ

694. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/299

695. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/301

الرَّحْمَنِ، وَأَنَا أُحِبُّ أَنْ أَقْرَأَ بِهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: « أَخْبِرُوهُ أَنَّ اللهَ تَعَالَى يُحِبُّهُ »

"ครั้งหนึ่ง ท่านนบี ﷺ ส่งชายคนหนึ่งไปเป็นหัวหน้ากองกำลัง และชายคนนี้ก็ได้นำละหมาดโดยเขามักอ่านปิดท้ายด้วยซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ ครั้นเมื่อพวกเขากลับมาจากสงคราม พวกเขาก็บอกเรื่องนี้แก่ท่านนบี ﷺ ซึ่งท่านก็กล่าวว่า 'พวกท่านจงถามเถิดว่าเหตุใดเขาถึงทำเช่นนั้น' พวกเขาจึงไปถาม และเขากล่าวตอบว่า 'เพราะซูเราะฮฺนี้เป็นซูเราะฮฺที่อธิบายคุณลักษณะของอัลลอฮฺผู้ทรงเมตตา และฉันชอบที่จะอ่านซูเราะฮฺนี้' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า 'จงไปบอกเขาเถิดว่า อัลลอฮฺทรงรักเขา'"

อัลบุคอรี ได้บันทึกฮะดีษนี้ไว้ในหมวดว่าด้วย "เตาฮีด" ในหนังสือเศาะฮีฮฺของเขา อิมามมุสลิมและอันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[696]

ในหมวดว่าด้วย "การละหมาด" ในเศาะฮีฮฺอัลบุคอรี มีรายงานจากอนัส บิน มาลิก ว่า

« كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَؤُمُّهُمْ فِي مَسْجِدِ قُبَاء، فَكَانَ كُلَّمَا افْتَتَحَ سُورَةً يَقْرَأُ بِهَا لَهُمْ فِي الصَّلَاةِ مِمَّا يَقْرَأُ بِهِ افْتَتَحَ بِـ ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهَا، ثُمَّ يَقْرَأُ سُورَةً أُخْرَى مَعَهَا، وَكَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ. فكلمه أَصْحَابُهُ فَقَالُوا: إِنَّكَ تَفْتَتِحُ بِهَذِهِ السُّورَةِ ثُمَّ لَا تَرَى أَنَّهَا تُجزِئُك حَتَّى تَقْرَأَ بِالْأُخْرَى، فَإِمَّا أَنْ تَقْرَأَ بِهَا، وَإِمَّا أَنْ تَدَعَهَا وتَقرأ بِأُخْرَى. فَقَالَ: مَا أَنَا بِتَارِكِهَا، إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ أَؤُمَّكُمْ بِذَلِك فَعَلْتُ، وَإِنْ كَرِهْتُمْ تَرَكْتُكُمْ. وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّهُ مِنْ أَفْضَلِهِمْ، وَكَرِهُوا أَنْ يَؤمهم غَيْرُهُ. فَلَمَّا أَتَاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ أَخْبَرُوهُ الْخَبَرَ، فَقَالَ: «يَا فُلَانُ، مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَفْعَلَ مَا يَأْمُرُكَ بِهِ أَصْحَابُكَ، وَمَا حَمَلَكَ عَلَى لُزُوم هَذِهِ السُّورَةِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ؟ ». قَالَ: إِنِّي أُحِبُّهَا. قَالَ: « حُبك إِيَّاهَا أَدْخَلَكَ الْجَنَّةَ »

"มีชายคนหนึ่งจากชาวอันศอรฺ เคยนำผู้คนละหมาดในมัสญิดกุบาอฺ เมื่อใดก็ตามที่เขาเริ่มอ่านซูเราะฮฺใด ๆ ในการละหมาดนำพวกเขา เขามักเริ่มต้นด้วยการอ่าน ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ จนจบซูเราะฮฺ จากนั้นเขาจะอ่านซูเราะฮฺอื่นอีกหนึ่งซูเราะฮฺ และเขามักจะทำเช่นนี้ในทุกร็อกอัต เพื่อน ๆ ของเขาจึงกล่าวถามว่า 'ท่านมักจะ

696. มุสลิม 1/557 และอันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/177

เริ่มการอ่านด้วยซูเราะฮฺนี้ จากนั้นท่านก็คิดว่ามันไม่เพียงพอเว้นแต่จะอ่านซูเราะฮฺอื่นด้วย ดังนั้น ท่านน่าจะอ่านมันอย่างเดียวหรือไม่ต้องอ่านมันเลยแต่ให้อ่านซูเราะฮฺอื่นแทน' ชายคนนั้นตอบว่า 'ฉันจะไม่ทิ้งมันอย่างแน่นอน หากพวกท่านต้องการให้ฉันนำละหมาดด้วยการอ่านแบบนี้ต่อไป ฉันก็จะนำละหมาดต่อไป แต่หากพวกท่านไม่ชอบแบบนี้ ฉันก็จะหยุดนำละหมาดพวกท่าน' ทั้งนี้พวกเขาเห็นว่าชายคนนี้ดีที่สุดในการเป็นผู้นำละหมาด และไม่ต้องการให้คนอื่นมานำละหมาดพวกเขา ดังนั้น เมื่อท่านนบี ﷺ มาหา พวกเขาก็ได้เล่าเรื่องนี้แก่ท่าน แล้วท่านก็กล่าวว่า

'อะไรที่ห้ามไม่ให้ท่านทำสิ่งที่พรรคพวกของท่านสั่งให้ท่านทำ และอะไรทำให้ท่านยึดมั่นในการอ่านซูเราะฮฺนี้ในทุกร็อกอัต?' เขากล่าวตอบว่า 'แท้จริงแล้ว ฉันรักซูเราะฮฺนี้' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า 'ความรักของท่านที่มีต่อซูเราะฮฺนี้ จะทำให้ท่านได้เข้าสวรรค์' บันทึกโดยอัลบุคอรี โดยเป็นฮะดีษมุอัลลักที่มีความแน่นอน[697]

ฮะดีษว่าด้วยซูเราะฮฺ อัลอิคลาศ เทียบเท่าหนึ่งในสามของอัลกุรอาน

อัลบุคอรี บันทึกจากอบูสะอีด ว่า

« أَنَّ رَجُلًا سَمِعَ رَجُلا يَقْرَأُ: ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ يُرَدِّدُهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، وَكَأَنَّ الرَّجُلَ يَتَقَالُّهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ ».

มีชายคนหนึ่งได้ยินชายอีกคนอ่าน ซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า (ในละหมาดยามดึก) จนเมื่อรุ่งเช้า ชายผู้นั้นจึงไปหาท่านนบี ﷺ และเล่าให้ท่านฟัง โดยคิดว่าการอ่านเพียงซูเราะฮฺนี้ดูเหมือนจะน้อยไป ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า 'ขอสาบานด้วยผู้ที่ดวงวิญญาณของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงซูเราะฮฺนี้ เทียบเท่าหนึ่งในสามของอัลกุรอาน'[698]

อบูดาวูด และอันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[699]

(ฮะดีษอีกบทหนึ่ง) บันทึกโดยอัลบุคอรี จากอบูสะอีด رضي الله عنه ได้กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวแก่เศาะฮาบะฮฺ

697. ฟัตฮุลบารี 2/298

698. ฟัตฮุลบารี 8/676

699. อบูดาวูด 2/152, อันนะซาอี ในหนังสือ สุนัน อัลกุบรอ 5/16

« أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ ثُلُثَ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةٍ؟ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ وَقَالُوا: أَيُّنَا يُطِيقُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: «اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ ثُلُثُ الْقُرْآنِ »

"เป็นการลำบากไหม หากคนหนึ่งในหมู่พวกท่านจะอ่านหนึ่งในสามของอัลกุรอานในคืนเดียว?" ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากสำหรับพวกเขา พวกเขาจึงกล่าวว่า 'ใครเล่าในหมู่พวกเราที่สามารถทำเช่นนั้นได้ โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ?' ท่านจึงกล่าวว่า 'اللهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ (อัลลอฮฺผู้ทรงเป็นหนึ่ง ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง)[700] คือหนึ่งในสามของอัลกุรอาน)'"[701]

ฮะดีษบทนี้รายงานโดยอัลบุคอรีเพียงคนเดียว

ฮะดีษว่าด้วยการอ่านซูเราะฮฺนี้ เป็นสาเหตุให้เข้าสวรรค์

อิมามมาลิก บิน อนัส บันทึกจากอุบัยดฺ บิน ฮุนัยนฺ ว่าเขาได้ยินอบูฮุร็อยเราะฮฺ กล่าวว่า

« أَقْبَلْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ، فَسَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "وَجَبَتْ". قُلْتُ: وَمَا وَجَبت؟ قَالَ: "الْجَنَّةُ"

"ครั้งหนึ่ง ฉันออกไปพร้อมกับท่านนบี ﷺ และได้ยินชายคนหนึ่งอ่านซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า 'เขาได้รับการบันทึกผลบุญแล้ว' ฉันถามว่า 'อะไรคือผลบุญที่เขาได้รับ?' ท่านตอบว่า 'สวรรค์'"[702]

อัตติรมิซี และอันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษนี้จากสายรายงานของอิมามมาลิกเช่นกัน และอัตติรมิซี กล่าวว่า "เป็นฮะดีษฮะซันเฆาะรีบ" ทั้งนี้เราไม่ได้รับการรายงานฮะดีษข้างต้นยกเว้นจากสายรายงานของอิมามมาลิก"[703]

ส่วนฮะดีษที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "ความรักของท่านที่มีต่อซูเราะฮฺดังกล่าว จะทำให้ท่านได้เข้าสวรรค์" นั้น ได้รับการกล่าวถึงแล้วก่อนหน้านี้

---

700. หมายถึง ซูเราะฮฺ อัลอิคลาศ - *ผู้แปล*

701. ฟัตฮุลบารี 8/276

702. อัลมุวัฏเฏาะอฺ 1/208

703. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 8/209, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/177

ฮะดีษเกี่ยวกับการอ่านซูเราะฮฺนี้ซ้ำไปซ้ำมา

อับดุลลอฮฺ บิน อิมามอะหฺมัด บันทึกจากมุอาซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน คุบัยบฺ ซึ่งรายงานว่าบิดาของเขากล่าวว่า "ครั้งหนึ่ง เรากระหายน้ำมากและเวลาก็มืดแล้ว ในขณะนั้นเรากำลังรอท่านรอซูล ﷺ นำละหมาด จากนั้นท่านก็ออกมาและได้จับมือฉันแล้วพูดว่า 'จงกล่าวเถิด' ฉันก็ได้แต่เงียบ แล้วท่านก็กล่าวอีกครั้งว่า 'จงกล่าวเถิด' ฉันก็เลยถามว่า 'จะให้ฉันกล่าวอะไรหรือ?' ท่านนบีกล่าวว่า ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ ﴿ **จงกล่าวเถิด พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ** ﴾ และสองซูเราะฮฺแห่งการคุ้มครอง[704] เมื่อท่านอยู่ในตอนเย็นและตอนเช้าสามครั้ง ซูเราะฮฺเหล่านี้เพียงพอ (ที่จะคุ้มครอง) สำหรับท่านสองครั้ง (เช้าและเย็น) ในแต่ละวัน"[705]

ฮะดีษนี้ยังบันทึกโดยอบูดาวูด, อัตติรมิซี และอันนะซาอี อัตติรมิซีกล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซัน เศาะฮีฮฺ เฆาะรีบ[706] อันนะซาอียังได้บันทึกฮะดีษนี้จากสายรายงานอื่น ซึ่งมีสำนวนในตอนท้ายฮะดีษว่า "ซูเราะฮฺเหล่านี้ เพียงพอ (ที่จะคุ้มครอง) ท่านจากทุกสิ่ง"[707]

อีกฮะดีษหนึ่งเกี่ยวกับการดุอาอฺด้วยพระนามของอัลลอฮฺที่อยู่ในซูเราะฮฺนี้

ในการอธิบายซูเราะฮฺนี้ อันนะซาอีได้บันทึกจากอับดุลลอฮฺ บิน บุรอยดะฮฺ ซึ่งรายงานจากบิดาของเขาว่า

أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْمَسْجِدَ فَإِذَا رَجُلٌ يُصَلِّي، يَدْعُو يَقُولُ: اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. قَالَ: "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَقَدْ سَأَلَهُ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ، الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أَعْطَى، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ"

ครั้งหนึ่ง เขาเข้าไปในมัสญิดพร้อมกับท่านรอซูล ﷺ และมีชายคนหนึ่งกำลังละหมาดโดยที่เขากล่าวขอดุอาอฺว่า "โอ้ อัลลอฮฺ! แท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าขอวิงวอนพระองค์โดยข้าพระองค์ปฏิญานตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง ผู้ซึ่งไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์" ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า "ขอสาบานด้วยผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของ

704. ซูเราะฮฺ อัลฟะลัก และซูเราะฮฺ อันนาส - *ผู้แปล*

705. อะหฺมัด 5/312

706. อบูดาวูด 5/320, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 10/28, และ อันนะซาอี 8/250

707. อันนะซาอี 8/251

พระองค์ แท้จริง ชายคนนี้ได้วิงวอนขอพระองค์ด้วยพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เป็นพระนามที่หากพระองค์ถูกขอแล้ว พระองค์ก็จะประทานสิ่งที่ขอ และหากพระองค์ทรงถูกวิงวอนด้วยพระนามนั้น พระองค์ก็จะทรงตอบรับอย่างแน่นอน"[708]

นักวิชาการเจ้าของหนังสือสุนันท่านอื่นๆ ก็ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[709] อัตติรมิซีกล่าวว่าเป็นฮะดีษอะซัน เฆาะรีบ

ฮะดีษเกี่ยวกับการขอให้หายจากการเจ็บป่วยโดยซูเราะฮฺเหล่านี้

อัลบุคอรี บันทึกจากอาอิชะฮฺ ﵂ ว่า

أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُل لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ وَ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ، وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

เมื่อท่านนบี ﷺ เข้าไปยังที่นอนในทุกค่ำคืน ท่านจะประสานฝ่ามือทั้งสองและเป่ามัน และจะอ่านในฝ่ามือของท่าน ซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ และ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ และ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ จากนั้นท่านจะใช้ฝ่ามือทั้งสองลูบส่วนร่างกายเท่าที่สามารถทำได้ โดยจะเริ่มที่ศีรษะและใบหน้า และส่วนด้านหน้าของร่างกาย และท่านจะทำเช่นนี้ (ลูบตัว) สามครั้ง[710]

นักวิชาการเจ้าของหนังสือสุนันท่านอื่นๆ ก็ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[711]

---

708. อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ – ตุฮฺฟะตุล อัชรอฟ 2/90
709. อบูดาวูด 1493, อัตติรมิซี 3475, อิบนุ มาญะฮฺ 3857
710. ฟัตฮุลบารี 8/679
711. อบูดาวูด 5/303, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/347, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 6/197 และอิบนุ มาญะฮฺ 2/1275

سُورَةُ الإِخْلَاصِ

ซูเราะฮฺ อัลอิคลาศ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③
وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④ ﴾

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ

2. อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นที่พึ่ง

3. พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ

4. และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

ได้มีการอธิบายสาเหตุของการประทานซูเราะฮฺนี้แล้วก่อนหน้านี้ อิกริมะฮฺกล่าวว่า "เมื่อชาวยิวกล่าวว่า 'เราเคารพสักการะอุซัยรฺ บุตรของอัลลอฮฺ' และชาวคริสเตียนก็กล่าวว่า 'เราเคารพสักการะอัลมะซีฮฺ (อีซา) บุตรของอัลลอฮฺ' และชาวโซโรอัสเตอร์ (พวกบูชาไฟ) กล่าวว่า 'เราเคารพสักการะดวงอาทิตย์และดวงจันทร์' และพวกมุชริกีนกล่าวว่า 'เราเคารพสักการะเจว็ดต่างๆ' อัลลอฮฺ ﷻ จึงประทาน ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ﴿ **จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ** ﴾ ลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์ ﷺ ความหมายคือ พระองค์คือผู้ทรงหนึ่งเดียวผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงไม่มีสิ่งใดเทียบเท่า ไม่มีผู้ช่วยเหลือ ไม่มีคู่เคียง ไม่มีสิ่งใดเหมือน และไม่มีสิ่งใดเทียบเทียมพระองค์ คำนี้ (أَحَدٌ) (อะฮัด) จะไม่ใช้กับสิ่งใดหรือผู้ใดยกเว้นอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว เนื่องจากพระองค์ทรงสมบูรณ์แบบในคุณลักษณะและการกระทำทั้งหมดของพระองค์ ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า ﴿ **อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นที่พึ่ง** ﴾ อิกริมะฮฺ รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า หมายถึง พระองค์คือผู้ที่ทุกสรรพสิ่งต้องพึ่งพาในทุกๆ คำขอและทุกความต้องการของพวกเขา อะลี บิน อบีฏ็อลฮะฮฺ รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า

พระองค์คือผู้เป็นเจ้าของที่มีอำนาจอย่างสมบูรณ์ ผู้ทรงสูงส่งอย่างสมบูรณ์แบบในความสูงส่งของพระองค์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่สมบูรณ์แบบในความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ผู้ทรงเอ็นดูที่สมบูรณ์แบบในความเอ็นดูของพระองค์ ผู้ทรงวิทยปัญญาที่สมบูรณ์แบบในวิทยปัญญาของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสมบูรณ์แบบในทุกด้านของความสูงส่งและอำนาจ พระองค์คืออัลลอฮฺ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ เหล่านี้คือคุณลักษณะของพระองค์ที่ไม่คู่ควรกับผู้ใดนอกจากพระองค์ พระองค์ไม่มีสิ่งใดเท่าเทียม และไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ มหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮฺ ผู้ทรงเป็นหนึ่ง ผู้ทรงอำนาจที่ไม่อาจต้านทานได้[712] อัลอะอฺมัช รายงานจากชะกีก จากอบูวะอิล กล่าวว่า (الصَّمَدُ) (ทรงเป็นที่พึ่ง) คือผู้เป็นเจ้าของที่มีอำนาจอย่างสมบูรณ์[713]

อัลลอฮฺไม่มีบุตร บิดามารดา คู่ครอง หรือคู่เคียง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ ③ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์** ﴾ หมายถึง พระองค์ไม่มีบุตร บิดามารดา หรือคู่ครองใดๆ มุญาฮิด กล่าวว่า ﴿ **และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์** ﴾ หมายความว่า พระองค์ไม่มีคู่ครอง ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ﴾

"พระผู้ทรงประดิษฐ์บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน อย่างไรเล่าที่พระองค์จะทรงมีพระบุตรโดยที่พระองค์มิได้ทรงมีคู่ครอง และพระองค์นั้นทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง"[714]

หมายความว่า พระองค์ทรงเป็นเจ้าของและทรงสร้างทุกสิ่ง แล้วจะมีผู้คู่เคียงที่มาจากสิ่งที่พระองค์สร้างมาทัดเทียมพระองค์ได้อย่างไร? หรือจะมีญาติที่มีลักษณะคล้ายกับพระองค์ได้อย่างไร? อัลลอฮฺทรงสูงส่ง ทรงศักดิ์สิทธิ์ และห่างไกลจากสิ่งเหล่านี้ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ ﴾

---

712. อัฏฏอบารี 24/692

713. อัฏฏอบารี 24/692

714. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 101

"และพวกเขากล่าวว่า 'พระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์' (88) แน่นอนที่สุด พวกเจ้าได้นำมาซึ่งสิ่งร้ายแรงยิ่งใหญ่ (89) ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมา และแผ่นดินก็แทบจะถล่มลึกลงไป และขุนเขาทั้งหลายก็แทบจะยุบทลายลงมาเป็นเสี่ยง ๆ (90) ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี (91) และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น (92) ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าวคนหนึ่ง (93) แน่นอนที่สุด พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขา และทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว (94) และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ในวันกิยามะฮฺอย่างโดดเดี่ยว (95)"[715]

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ﴾

"และพวกเขา (มุชริกูน) กล่าวว่า 'พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงยึดมลาอิกะฮฺเป็นพระบุตร' มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ แต่ว่าพวกเขา (มลาอิกะฮฺ) เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ (26) พวกเขาจะไม่ชิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์ และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ (27)"[716]

และตรัสอีกว่า

﴿ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ ﴾

"และพวกเขากล่าวอ้างความสัมพันธ์ (ทางเครือญาติ) ระหว่างพระองค์กับพวกญิน และโดยแน่นอน พวกญินรู้ดีว่า พวกมันจะถูกนำตัวมาปรากฏ (เพื่อการลงโทษ) ต่อหน้าอัลลอฮฺ (158) มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮฺ จากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง (159)"[717]

---

715. ซูเราะฮฺ มัรฺยัม อายะฮฺที่ 88-95

716. ซูเราะฮฺ อัลอันบิยาอฺ อายะฮฺที่ 26-27

717. ซูเราะฮฺ อัศศอฟฟาต อายะฮฺที่ 158-159

ใน เศาะฮีฮฺอัลบุคอรี มีฮะดีษถูกบันทึกไว้ว่า

« لَا أَحَدَ أَصْبَرُ عَلَى أَذًى سَمِعَهُ مِنَ اللهِ، إِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا، وَهُوَ يَرْزُقُهُمْ وَيُعَافِيهِمْ »

“ไม่มีผู้ใดอดทนต่อการได้ยินการกล่าวร้ายมากไปกว่าอัลลอฮฺ พวกเขากล่าวหาว่าพระองค์มีบุตร ทั้งที่พระองค์คือ ผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และทรงให้พวกเขามีความปลอดภัย”[718]

อัลบุคอรี ยังได้บันทึกจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ด้วยว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: لَنْ يُعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي، وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ إِعَادَتِهِ. وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا. وَأَنَا الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ »

“อัลลอฮฺผู้ทรงเกรียงไกรและสูงส่งกล่าวว่า มนุษย์ปฏิเสธศรัทธาต่อข้า ทั้งที่เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะทำเช่นนั้น และเขาด่าทอข้า ทั้งที่เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะทำเช่นนั้น ส่วนการปฏิเสธศรัทธาต่อข้านั้นก็คือการที่เขากล่าวว่า ‘พระองค์ (อัลลอฮฺ) ไม่สามารถทำให้ฉันฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่เหมือนที่ได้สร้างฉันมาในตอนแรก’ ทั้งที่จริงแล้วการให้ฟื้นคืนชีพนั้นย่อมง่ายกว่าการสร้างครั้งแรก ส่วนการด่าทอของเขาต่อข้านั้นคือคำพูดของเขาที่ว่า ‘อัลลอฮฺทรงมีบุตร’ ทั้งที่ข้าคือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงเป็นที่พึ่งซึ่งมิให้กำเนิดและไม่ถูกให้กำเนิด และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์”

สิ้นสุดการอรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลอิคลาศ
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

718. ฟัตฮุลบารี 13/372

تفسير سورة الفلق والناس

อรรถาธิบาย ซูเราะฮฺ อัลฟะลัก และ อันนาส

ซึ่งทั้งสองเป็นซูเราะฮฺมักกียะฮฺ

จุดยืนของ อิบนุ มัสอูด เกี่ยวกับ อัลมุเอาวะซะตัยนฺ (อัลฟะลัก และ อันนาส)

อิมามอะหฺมัด บันทึกจาก ซิรรฺ บิน ฮุบัยชฺ กล่าวว่า อุบัยยฺ บิน กะอฺบ บอกเขาว่า อิบนุ มัสอูดไม่ได้บันทึกอัลมุเอาวะซะตัยนฺไว้ในมุศฮัฟของเขา (สำเนาอัลกุรอาน) อุบัยยฺกล่าวว่า "ฉันขอยืนยันว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้บอกแก่ฉันว่า 'ญิบรีล عليه السلام ได้กล่าวแก่ท่านว่า ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ ﴿ **จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ** ﴾ ฉันจึงกล่าวมัน ญิบรีลจึงได้กล่าวอีกว่า ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ ﴿ **จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ** ﴾ ฉันก็ได้กล่าวมัน' ดังนั้น เราจึงกล่าวสิ่งที่ท่านนบี ﷺ กล่าว"[719]

ความประเสริฐของ ซูเราะฮฺ อัลฟะลัก และ อันนาส

อิมามมุสลิม ได้บันทึกในหนังสือเศาะฮีฮฺของท่านว่า อุกบะฮฺ บิน อามิรฺ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า

« أَلَمْ تَرَ آيَاتٍ أُنْزِلَتْ هَذِهِ اللَّيْلَةَ لَمْ يُرَ مِثْلُهُنَّ قَطُّ: ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ وَ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ »

"ท่านรู้หรือไม่ว่า มีอายะฮฺได้ถูกประทานลงมาแก่ฉันในคืนนี้ ซึ่งไม่เคยมีเช่นนั้นมาก่อน? (นั่นคือซูเราะฮฺ) ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ ﴿ **จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ** ﴾ *และ* ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ ﴿ **จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ** ﴾"[720]

---

719. อะหฺมัด 5/129

720. มุสลิม 1/558

ฮะดีษนี้ยังได้บันทึกโดยอะหฺมัด, อัตติรมิซี และอันนะซาอี, อัตติรมิซีกล่าวว่า "เป็นฮะดีษฮะซัน เศาะฮีฮฺ"[721]

อีกสายรายงานหนึ่งของฮะดีษนี้ อิมามอะหฺมัดบันทึกจาก อุกบะฮฺ บิน อามิรฺ ซึ่งกล่าวว่า

« بَيْنَا أَنَا أَقُودُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي نَقب مِنْ تِلْكَ النِّقَابِ، إِذْ قَالَ لِي: "يَا عُقْبَةُ، أَلَا تَركب؟". قَالَ: فَأَجْلَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَركَبَ مَرْكَبَهُ. ثُمَّ قَالَ: "يَا عُقيب، أَلَّا تَرْكَبُ؟". قَالَ فَأَشْفَقْتُ أَنْ تَكُونَ مَعْصِيَةً، قَالَ: فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَرَكِبْتُ هُنَيْهَةً، ثُمَّ رَكِبَ، ثُمَّ قَالَ: "يَا عُقَيْبُ، أَلَا أُعلمك سُورَتَيْنِ مِنْ خَيْرِ سُورَتَيْنِ قَرَأَ بِهِمَا النَّاسُ؟". قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَأَقْرَأَنِي: ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ وَ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَتَقَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَ بِهِمَا، ثُمَّ مَرَّ بِي فَقَالَ: "كَيْفَ رَأَيْتَ يَا عُقَيْبُ اقْرَأْ بِهِمَا كُلَّمَا نِمْتَ وَكُلَّمَا قُمْتَ" »

"ขณะที่ฉันกำลัง (จูงสัตว์พาหนะ) นำทางท่านรอซูล ﷺ ณ ทางหนึ่งในเส้นทางต่าง ๆ นั้น ท่านได้กล่าวแก่ฉันว่า 'โอ้ อุกบะฮฺ! เจ้าจะไม่ขี่หรือ?' ฉันกลัวว่าอาจเป็นการฝ่าฝืน (ถ้าไม่ขี่สัตว์พาหนะ) ท่านรอซูล ﷺ จึงลงจากพาหนะ และฉันก็ขี่แทนสักพักหนึ่ง แล้วจึงสลับก็ให้ท่านขี่อีกครั้ง จากนั้นท่าน ﷺ กล่าวว่า 'โอ้ อุกบะฮฺ! เอาไหมฉันจะสอนเจ้าสองซูเราะฮฺ ซึ่งเป็นซูเราะฮฺที่ดีที่สุดที่ผู้คนจะได้อ่าน?' ฉันกล่าวว่า "แน่นอนครับ โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ" ท่านจึงสอนให้ฉันอ่าน ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ **﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ﴾** *และ* ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ **﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ ﴾** *จากนั้นได้มีการอิกอมะฮฺเพื่อทำการละหมาด และท่านรอซูล ﷺ ก็ขยับขึ้นไปนำละหมาดและได้อ่านซูเราะฮฺทั้งสองในการละหมาด จากนั้น (หลังละหมาดเสร็จ) ท่านได้เดินผ่านฉันและกล่าวว่า 'เจ้าเห็นแล้วใช่ไหม โอ้ อุก็อยบฺ*[722] *เจ้าจงอ่านมันทั้งสองทุกครั้งที่เจ้าเข้านอนและทุกครั้งที่เจ้าตื่นขึ้น'"*[723]

อันนะซาอี และอบูดาวูดได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[724]

---

721. อะหฺมัด 4/144, ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 9/303 และอันนะซาอี 8/254

722. การเรียกชื่ออุกบะฮฺที่แสดงถึงความใกล้ชิด - *ผู้แปล*

723. อะหฺมัด 4/144

724. อบูดาวูด 2/152 และ อันนะซาอี 8/252 และ 253

อีกสายรายงานหนึ่งของฮะดีษนี้ อันนะซาอีบันทึกจาก อุกบะฮฺ บิน อามิรฺ ว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

« إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَتَعَوَّذُوا بِمِثْلِ هَذَيْنِ: « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ » وَ « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ »

"แท้จริงแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่มนุษย์จะขอความคุ้มครอง (จากอัลลอฮฺ) ดีไปกว่า (การอ่าน) สองสิ่งนี้ (นั่นคือ) ซูเราะฮฺ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ **﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ﴾** *และ* ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ **﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ ﴾**"

อีกสายรายงานหนึ่งของฮะดีษนี้ อันนะซาอี บันทึกว่า อุกบะฮฺ บิน อามิรฺ กล่าวว่า

« يَا عُقْبَةُ، قُلْ». فَقُلْتُ: مَاذَا أَقُولُ؟ فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ». قُلْتُ: مَاذَا أَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَسَكَتَ عَنِّي، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ، ارْدُدْهُ عَلَيَّ. فَقَالَ: «يَا عُقْبَةُ، قُلْ». قُلْتُ: مَاذَا أَقُولُ يا رسول الله؟ فقال ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾، فَقَرَأْتُهَا حَتَّى أَتَيْتُ عَلَى آخِرِهَا، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ». قُلْتُ: مَاذَا أَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾، فَقَرَأْتُهَا حَتَّى أَتَيْتُ عَلَى آخِرِهَا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ ذَلِكَ: «مَا سَأَلَ سَائِلٌ بِمِثْلِهِمَا، وَلَا اسْتَعَاذَ مُسْتَعِيذٌ بِمِثْلِهِمَا »

"(ครั้งหนึ่ง) ฉันกำลังเดินกับท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ จากนั้นท่านก็กล่าวว่า 'โอ้ อุกบะฮฺ! จงกล่าวเถิด' ฉันตอบว่า 'จะให้ฉันกล่าวอะไรหรือ? ท่านนิ่งเงียบครู่หนึ่ง แล้วท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ก็กล่าวว่า 'จงกล่าวเถิด' ฉันตอบว่า 'จะให้ฉันกล่าวอะไรหรือ? โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ?' ท่านจึงกล่าวว่า ' ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ **﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ﴾**' *ฉันจึงอ่านซูเราะฮฺดังกล่าวจนจบ แล้วท่านก็กล่าวอีกว่า 'จงกล่าวเถิด' ฉันตอบว่า 'จะให้ฉันกล่าวอะไรหรือ โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ?' ท่านจึงกล่าวว่า '* ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ **﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ ﴾**' *ฉันจึงอ่านซูเราะฮฺดังกล่าวจนจบ จากนั้นท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ก็ได้กล่าวว่า 'ไม่มีการวิงวอนขอหรือการขอความคุ้มครอง (จากอัลลอฮฺ) ที่คนคนหนึ่งจะขอสิ่งที่ดีเทียบเท่าการอ่าน*

ซูเราะฮฺทั้งสองนี้'"[725]

อีกหนึ่งฮะดีษ บันทึกโดยอันนะซาอี จาก อิบนุ อาบิส อัลญุฮะนี กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวกับเขาว่า

« يَا ابْنَ عَابِسٍ، أَلَا أَدُلُّكَ أَوْ أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَفْضَلِ مَا يَتَعَوَّذُ بِهِ الْمُتَعَوِّذُونَ؟. قَالَ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ وَ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ هَاتَانِ السُّورَتَانِ »

"โอ้ อิบนุ อาบิส! ฉันจะแนะนำเจ้าหรือบอกเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่ดีที่สุดที่บรรดาผู้แสวงหาความคุ้มครองใช้ในการแสวงหาการคุ้มครอง? เขาตอบว่า 'แน่นอนครับ โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ' ท่านรอซูล ﷺ จึงกล่าวว่า '﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ ﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ﴾ และ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ ﴿ จงกล่าวเถิด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ﴾ สองซูเราะฮฺนี้'"[726]

อิมามมาลิก บันทึกจากอาอิชะฮฺ ว่า เมื่อใดก็ตามที่ท่านรอซูล ﷺ ป่วย ท่านจะอ่านมุเอาวะซะตัยนฺ และเป่า (ในอุ้งมือทั้งสอง)[727] แต่เมื่ออาการป่วยของท่านรุนแรงขึ้น "ฉันจะเป็นผู้อ่านซูเราะฮฺมุเอาวะซะตัยนฺใส่มือของท่านรอซูล แล้วจับมือของท่านลูบตัวท่านเพื่อให้ได้รับความบารอกัตของซูเราะฮฺเหล่านี้ (หรือของมือท่าน)[728] อัลบุคอรี, อบูดาวูด, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ ต่างก็บันทึกฮะดีษนี้[729]

มีรายงานจาก อบูสะอีด ؓ ว่า ท่านรอซูล ﷺ มักจะขอความคุ้มครองให้พ้นจากสายตาที่ชั่วร้ายของญินและมนุษย์ แต่เมื่อมุเอาวะซะตัยนฺประทานลงมา ท่านก็ใช้ซูเราะฮฺทั้งสอง (เพื่อป้องกัน) และละทิ้งสิ่งอื่น บันทึกโดยอัตติรมิซี, อันนะซาอี และอิบนุ มาญะฮฺ โดยที่อัตติรมิซีกล่าวว่า เป็นฮะดีษฮะซันเศาะฮีฮฺ[730]

---

725. อันนะซาอี 8/253
726. อันนะซาอี 8/251
727. จากนั้นลูบร่างกายด้วยมือทั้งสอง - *ผู้แปล*
728. อัลมุวัฏเฏาะอฺ 2/942
729. ฟัตฮุลบารี 8/679, มุสลิม 4/1723, อบูดาวูด 4/220, อันนะซาอี ในสุนัน อัลกุบรอ 4/867 และ 368 อิบนุ มาญะฮฺ 2/1166
730. ตุฮฺฟะตุล อะฮฺวะซี 6/218, อันนะซาอี 8/271, อิบนุ มาญะฮฺ 2/1161

سُورَةُ الفَلَق

ซูเราะฮฺ อัลฟะลัก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ
إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
حَسَدَ ۝٥ ﴾

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ
2. ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น
3. และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม
4. และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน
5. และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา

อิบนุ อบีฮาติม บันทึกว่า ญาบิรฺ กล่าวว่า "الْفَلَقِ (อัลฟะลัก) คือยามเช้า"[731] อัลเอาฟี รายงานจากอิบนุ อับบาสว่า "الْفَلَقِ (อัลฟะลัก) คือยามเช้า"[732] ทรรศนะเช่นเดียวกันนี้ได้รับรายงานจากมุญาฮิด, สะอีด บิน ญุเบรฺ, อับดุลลอฮฺ บิน มุฮัมมัด บิน อะกีล, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ, มุฮัมมัด บิน กะอฺบ อัลกุรอซี, อิบนุ เซด และมาลิกจากสายรายงานของเซด บิน อัสลัม[733] อัลกุรอซี, อิบนุ เซด และอิบนุ ญะรีรฺ ต่างก็กล่าวว่า ประเด็นนี้เหมือนกับคำตรัส

731. อัฏฏอบารี 24/700
732. อัฏฏอบารี 24/701
733. อัฏฏอบารี 24/700

ของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴿ فَالِقُ الإِصْبَاحِ ﴾

"ผู้ทรงเผยอรุโณทัย"[734]

ส่วนที่พระองค์ตรัสว่า **﴿ ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น ﴾** หมายถึง จากความชั่วร้ายของสิ่งถูกสร้างทั้งมวล เรื่องนี้ ษาบิต อัลบุนานี และอัลฮะซัน อัลบัศรี กล่าวว่า "หมายถึง นรกญะฮันนัม, อิบลีสและลูกหลานของมันก็ล้วนแล้วเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง" **﴿ และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม ﴾** มุญาฮิด กล่าวว่า "ความมืดของกลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม หมายถึง เวลาพระอาทิตย์ตก" อัลบุคอรีได้รายงานเรื่องนี้จากมุญาฮิด[735] อิบนุ อบีนะญีฮฺก็ได้รายงานเรื่องราวที่คล้ายกันนี้จากมุญาฮิดเช่นกัน เช่นเดียวกับอิบนุ อับบาส, มุฮัมมัด บิน กะอบฺ อัลกุรอซี, อัฎเฎาะฮาก, คุศ็อยฟฺ, อัลฮะซัน และกอตาดะฮฺ ต่างก็กล่าวว่า หมายถึง กลางคืนที่จะเคลื่อนเข้ามาพร้อมกับความมืดมิด[736] อัสสุดดีย์ กล่าวว่า "**﴿ และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม ﴾** หมายถึง ดวงอาทิตย์ในขณะที่มันลับของฟ้า" อบูอัลมิหซัม รายงานจาก อบูฮุร็อยเราะฮฺ ว่า "**﴿ และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม ﴾** หมายถึง ดาวเคราะห์"[737] อิบนุ เซด กล่าวว่า "ชาวอาหรับมักจะกล่าว **الغَاسِقُ** (อัลฆอซิก) คือ ดาวลูกไก่ตก (พวกเขาเชื่อว่า) การเจ็บป่วยและโรคระบาดจะเพิ่มขึ้นเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้ และจะลดลงทุกครั้งเมื่อดาวลูกไก่ขึ้น"[738]

อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า "นักวิชาการท่านอื่นๆ กล่าวคือ หมายถึง ดวงจันทร์" ส่วนสิ่งที่สนับสนุนผู้มีทรรศนะนี้ (หมายถึง ดวงจันทร์) คือฮะดีษที่อิมามอะหฺมัด บันทึกจากอัลฮาริษ บิน อบีซะละมะฮฺ ซึ่งกล่าวว่า อาอิชะฮฺ ﵂ กล่าวว่า

﴿ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِي، فَأَرَانِي الْقَمَرَ حِينَ يَطْلُعُ، وَقَالَ: "تَعَوَّذِي بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الْغَاسِقِ إِذَا وَقَبَ ﴾

"ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้จับมือของฉัน และให้ฉันดูดวงจันทร์เมื่อมันขึ้นสู่ท้องฟ้า และท่านก็กล่าวว่า 'เธอจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากความชั่วร้ายของ

---

734. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 96

735. ฟัตฮุลบารี 8/613

736. อัฏฏอบารี 12/748, 749

737. อัฏฏอบารี 12/149

738. อัฏฏอบารี 12/149

กาลเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม'"[739]

อัตติรมิซี และอันนะซาอี ต่างก็บันทึกฮะดีษนี้ไว้ในหมวดอัตตัฟซีรฺในหนังสือสุนันของทั้งสอง[740]

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿ **และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน** ﴾ มุญาฮิด, อิกริมะฮฺ, อัลฮะซัน, กอตาดะฮฺ และอัฎเฎาะฮาก ต่างกล่าวว่า "หมายถึง พวกนักไสยศาสตร์"[741] มุญาฮิด กล่าวว่า "เมื่อพวกเขาอ่านและเสกเป่าในปมเงื่อน"

ในฮะดีษอีกบทหนึ่ง มีรายงานว่า ญิบรีลได้มาหาท่านนบี ﷺ และกล่าวว่า

« اشْتَكَيْتَ يَا مُحَمَّدُ؟ فَقَالَ: «نَعَمْ». فَقَالَ: بِسْمِ اللهِ أَرْقِيك، مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وعين، الله يشفيك »

"โอ้ มุฮัมมัด ท่านป่วยหรือ?" ท่านนบี ﷺ ตอบว่า "ใช่" ญิบรีลจึงกล่าวว่า "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ข้าขออ่านรุกยะฮฺรักษาท่านจากความเจ็บป่วยทุกอย่างที่เป็นอันตรายต่อท่าน และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาริษยา และสายตาที่ชั่วร้ายทุกดวง ขอให้อัลลอฮฺทรงรักษาท่าน"[742]

อธิบายเรื่องท่านนบี ﷺ ถูกทำไสยศาสตร์

ในหมวด "การแพทย์" ในหนังสือ เศาะฮีฮฺอัลบุคอรี มีรายงานฮะดีษจากอาอิชะฮฺ رضي الله عنها ว่า

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُحر، حَتَّى كَانَ يُرَى أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا يَأْتِيهِنَّ -قَالَ سُفْيَانُ: وَهَذَا أَشَدُّ مَا يَكُونُ مِنَ السِّحْرِ، إِذَا كَانَ كَذَا -فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، أَعَلِمْتِ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا استفتيته فِيهِ؟ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي، وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلَيَّ، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلْآخَرِ: مَا بَالُ الرَّجُلِ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ. قَالَ: وَمَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَبيد بْنُ أَعْصَمَ -رَجُلٌ مِنْ بَنِي زُرَيْق حليف

---

739. อะหฺมัด 6/61

740. อัตติรมิซี 3366

741. อัฏฏอบารี 12/750, 751

742. มุสลิม 2186

لِيَهُودَ، كَانَ مُنَافِقًا–وَقَالَ: وَفِيمَ؟ قَالَ: فِي مُشط ومُشَاطَةٍ. قَالَ: وَأَيْنَ؟ قَالَ: فِي جُف طَلْعَة ذَكَرٍ تَحْتَ رَعُوفَةٍ فِي بِئْرِ ذَرْوَان». قَالَتْ: فَأَتَى [النَّبِيُّ ﷺ] الْبِئْرَ حَتَّى اسْتَخْرَجَهُ فَقَالَ: «هَذِهِ الْبِئْرُ الَّتِي أُرِيتُهَا، وَكَأَنَّ مَاءَهَا نُقَاعَةُ الحنَّاء، وَكَأَنَّ نَخْلَهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ». قَالَ: فَاسْتَخْرَجَ [قَالَتْ]. فَقُلْتُ: أَفَلَا: تَنَشَّرْتَ؟ فَقَالَ: «أَمَّا اللهُ فَقَدْ شَفَانِي، وَأَكْرَهُ أَنْ أُثِيرَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ شَرًّا»

“ท่านรอซูล ﷺ เคยถูกทำไสยศาสตร์ ถึงขนาดที่ต้องการจะร่วมหลับนอนกับภรรยา แต่เมื่อเข้าใกล้ กลับไม่สามารถทำตามต้องการ” ซุฟยานกล่าวว่า นี่คือรูปแบบไสยศาสตร์ที่รุนแรงที่สุด อาอิชะฮฺเล่าต่อว่า “จนมาวันหนึ่ง ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า โอ้ อาอิชะฮฺ! เธอรู้ไหมว่าอัลลอฮฺได้ทรงตอบฉันเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันได้วิงวอนขอและถามพระองค์แล้ว? มีชายสองคน (มลาอิกะฮฺ) มาหาฉัน โดยคนหนึ่งนั่งข้างศีรษะของฉัน ส่วนอีกคนหนึ่งนั่งใกล้เท้าของฉัน คนที่นั่งอยู่ข้างศีรษะได้ถามอีกคนหนึ่งว่า ‘ชายคนนี้ (ท่านนบี) เป็นอะไร?’ อีกคนหนึ่งตอบว่า ‘เขาถูกทำไสยศาสตร์’ คนแรกพูดว่า ‘ใครเป็นคนทำไสยศาสตร์ใส่เขา’ อีกคนหนึ่งตอบว่า ‘ละบีด บิน อัลอะอฺศ็อม’ เขาคือ ชายคนหนึ่งจากเผ่าบนูซุร็อยกฺ ซึ่งเป็นพันธมิตรของชาวยิว และเป็นคนมุนาฟิก ชายที่อยู่ข้างศีรษะถามว่า ‘เขาถูกทำไสยศาสตร์ด้วยอะไร’ ชายอีกคนตอบว่า ‘ด้วยหวีที่มีเส้นผมติดอยู่’ คนแรกถามว่า ‘หวีอยู่ที่ไหน?’ อีกคนหนึ่งตอบว่า ‘ในเปลือกแห้งของต้นอินทผลัมตัวผู้ ซึ่งอยู่ใต้ก้อนหินในบ่อที่เรียกว่าซัรวาน’ อาอิชะฮฺกล่าวว่า “จากนั้นท่านนบีจึงไปที่บ่อน้ำเพื่อเอามันออกมา แล้วท่านก็กล่าวว่า ‘นี่คือบ่อน้ำที่ฉันเห็นในฝัน น้ำในบ่อคล้ายจะมีเฮนน่าแช่อยู่ในนั้น และต้นอินทผลัมก็เหมือนหัวชัยฏอน’ ดังนั้น ท่านจึงเอามันออกมา (จากบ่อน้ำ) แล้วฉัน (อาอิชะฮฺ) ก็กล่าวว่า “ท่านจะไม่เปิดเผยเรื่องนี้ต่อผู้คนหรอกหรือ?’ ท่านตอบว่า ‘อัลลอฮฺทรงรักษาฉันให้หายดีแล้ว และฉันก็ไม่ประสงค์จะเผยแพร่ (ข่าว) ความชั่วร้ายให้แก่ผู้ใด’”[743]

743. ฟัตฮุลบารี 10/243

سُورَةُ النَّاسِ

ซูเราะฮฺ อันนาส

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

1. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ
2. พระราชาแห่งมนุษยชาติ
3. พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ
4. ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ
5. ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์
6. จากหมู่ญิน และมนุษย์

เหล่านี้คือคุณลักษณะ 3 ประการจากคุณลักษณะของพระเจ้า นั่นคือ หนึ่ง คุณลักษณะอัรรุบูบิยะฮฺ (ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่เป็นผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง) สอง คุณลักษณะอัลมุลกฺ (ผู้ทรงอำนาจครอบครองทุกสรรพสิ่ง) และ สาม คุณลักษณะอัลอุลูฮียะฮฺ (ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะเพียงพระองค์เดียว) ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง เป็นเจ้าของของทุกสิ่ง และเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์ อยู่ในกรรมสิทธิของพระองค์และยอมจำนนต่อพระองค์ ดังนั้น ผู้ใดแสวงหาความคุ้มครอง พระองค์จะ

ทรงบัญชาเขาให้ขอความคุ้มครองต่อผู้ทรงมีคุณลักษณะเหล่านี้ให้พ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนผู้กระซิบกระซาบ ซึ่งได้รับมอบหมายให้หลอกลวงมนุษย์ โดยที่ลูกหลานอาดัมทุกคนล้วนแล้วมีชัยฏอนที่เป็นกอรีน (ผู้อยู่ติดตัวตลอดเวลา) ที่คอยประดับประดาการกระทำชั่วสำหรับเขา ชัยฏอนตัวนี้จะพยายามทุกวิถีทางเพื่อสร้างความสับสนและทำให้มนุษย์หายนะ ผู้ที่ปลอดภัยคือผู้ที่อัลลอฮฺทรงปกป้องเท่านั้น

มีรายงานฮะดีษเศาะฮีฮฺ ว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

« مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ وُكِّل بِهِ قَرِينُهُ قَالُوا: وَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ، فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ»

"ไม่มีคนใดในหมู่พวกเจ้านอกจากว่าจะมีชัยฏอนกอรีนที่ถูกมอบหมายให้ติดตามเขา พวกเขา (เศาะฮาบะฮฺ) ถามว่า 'แม้แต่ท่านหรือ โอ้ รอซูลุลลอฮฺ?' ท่านตอบว่า 'ฉันก็เช่นกัน อย่างไรก็ตาม อัลลอฮฺได้ทรงช่วยเหลือฉันจัดการมัน ทำให้มันรับอิสลาม ดังนั้น มันจึงสั่งใช้ให้ฉันกระทำความดีเท่านั้น'"[744]

นอกจากนี้ยังมีรายงานฮะดีษในหนังสือเศาะฮีฮฺทั้งสอง จากอนัส บิน มาลิก ซึ่งรายงานเรื่องราวของเศาะฟิยะฮฺ (ภรรยาท่านนบี) ที่มาเยี่ยมท่านนบี ﷺ ขณะที่ท่านกำลังเอียะอฺติกาฟ และท่านก็ได้ออกไปกับเธอในตอนกลางคืนเพื่อพาเธอกลับบ้าน ระหว่างทางก็ได้พบกับชายชาวอันศอรฺสองคน ซึ่งเมื่อทั้งสองได้เห็นท่านนบี ﷺ (อยู่กับสตรีซึ่งก็คือเศาะฟิยะฮฺ) ทั้งคู่ก็เริ่มเดินหนีอย่างรวดเร็ว ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ จึงกล่าวแก่ทั้งสองว่า

« عَلَى رِسْلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيي». فَقَالَا سُبْحَانَ اللَّهِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَيْئًا، أَوْ قَالَ: شَرًّا »

"ช้าก่อน เจ้าทั้งสอง! นี่คือเศาะฟิยะฮฺ บินติ ฮุยัย" ทั้งสองจึงกล่าวว่า "มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺ โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ!" ท่านนบีจึงกล่าวว่า "แท้จริงแล้ว ชัยฏอนวิ่งอยู่ในเส้นเลือดลูกหลานอาดัม และฉันกลัวว่ามันจะโยน (ความสงสัย) บางสิ่งบางอย่างเข้าไปในหัวใจของพวกเจ้า – หรือท่านกล่าวว่า – ความชั่วบางอย่าง"[745]

744. มุสลิม 4/2167

745. ฟัตฮุลบารี 4/326

สะอีด บิน ญุเบรฺ รายงานว่า อิบนุ อับบาส ได้กล่าวเกี่ยวกับพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ** ﴿ ว่า มันคือชัยฏอนที่นั่งทับอยู่บนหัวใจของลูกหลานอาดัม เมื่อเขาเหม่อลอยและเผลอไผล มันก็จะกระซิบกระซาบ ครั้นเมื่อเขาระลึกถึงอัลลอฮฺ มันก็จะถอนตัวออกไป[746] มุญาฮิดและกอตาดะฮฺก็กล่าวเช่นนี้[747] อัลมัวะอฺตะมิรฺ บิน สุลัยมาน รายงานว่า บิดาของเขากล่าวว่า "มีคนบอกฉันว่า ชัยฏอนผู้กระซิบกระซาบจะเป่า (ความสงสัย) เข้าไปในหัวใจของมนุษย์เมื่อตอนเศร้าและเมื่อมีความสุข แต่หากเขา (มนุษย์) ระลึกถึงอัลลอฮฺ ชัยฏอนจะถอนตัวออกไป"[748] อัลเอาฟี รายงานจาก อิบนุ อับบาส ว่า "﴾ **ผู้กระซิบกระซาบ** ﴿ คือชัยฏอนที่กระซิบสั่ง และหากมนุษย์เชื่อฟัง มันก็จะถอนตัวออกไป"[749]

ส่วนดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า ﴾ **ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์** ﴿ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะกับลูกหลานอาดัม ดังที่ระบุในอายะฮฺนี้หรือรวมทั้งมนุษย์และญินด้วย? มีสองทรรศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะพวกญินโดยส่วนใหญ่แล้วถูกรวมอยู่ในการใช้คำ **النَاس** (อันนาส) เช่นกัน ดังที่ อิบนุ ญะรีรฺ กล่าวว่า "(ในอัลกุรอาน) มีการใช้วลี **رِجَالٌ مِن الجِنّ** (เหล่าบุรุษจากบรรดาญิน) ในการอ้างอิงถึงญิน ดังนั้น จึงไม่แปลกที่คำว่า **النَاس** (อันนาส) จะถูกนำไปใช้กับพวกญินเช่นกัน"[750]

แล้วอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสต่อไปว่า ﴾ **จากหมู่ญินและมนุษย์** ﴿ เป็นการอธิบายเพิ่มจากอายะฮฺ ﴾ **ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์** ﴿ หรือไม่? โดยที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงชี้แจงว่า มนุษย์ที่ถูกกล่าวนี้ก็มาจากหมู่ญินและมนุษย์ นี่เป็นการสนับสนุนทรรศนะที่สอง (ที่บอกว่าชัยฏอนกระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์และญิน)

ส่วนอีกทรรศนะหนึ่งกล่าวว่า อายะฮฺ ﴾ **จากหมู่ญินและมนุษย์** ﴿ เป็นการอธิบายว่า ผู้ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์นั้นมากจากชัยฏอนที่เป็นทั้งมนุษย์และและญิน เรื่องนี้คล้ายกับคำตรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ﴿

---

746. อัฏฏอบารี 24/709
747. อัฏฏอบารี 24/710
748. อัฏฏอบารี 24/710
749. อัฏฏอบารี 24/710
750. อัฏฏอบารี 24/711

"และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มีศัตรูขึ้นแก่นบีทุกคน คือ บรรดาชัยฏอนมนุษย์และญิน โดยที่บางส่วนของพวกเขาจะกระซิบกระซาบแก่อีกบางส่วน ซึ่งคำพูดที่ตกแต่งเป็นการหลอกลวง และหากว่าพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์ แล้วพวกเขาก็มิกระทำมันขึ้นได้ เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นเถิด"[751]

อิมามอะหุมัด บันทึกว่า อิบนุ อับบาส กล่าวว่า

« جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُحَدِّثُ نَفْسِي بِالشَّيْءِ لَأَنْ أَخِرَّ مِنَ السَّمَاءِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَتَكَلَّمَ بِهِ. قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: « اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ كَيْدَهُ إِلَى الْوَسْوَسَةِ »

"มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี ﷺ และกล่าวว่า 'โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮฺ บางครั้งฉันก็พูดกับตัวเองเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งหากฉันตกลงมาจากฟากฟ้ายังดีเสียกว่าที่ฉันจะเปิดเผย (สิ่งนั้น)' ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า 'อัลลอฮุอักบัรฺ อัลลอฮุอักบัรฺ ขอสรรเสริญอัลลอฮฺ ผู้ทรงผลักไสอุบายของมัน (ชัยฏอน) ให้เป็นเพียงเสียงกระซิบกระซาบเท่านั้น'"[752] อบูดาวูด และอันนะซาอี ได้บันทึกฮะดีษนี้เช่นกัน[753]

สิ้นสุดการอรรถาธิบายอัลกุรอาน
มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

751. ซูเราะฮฺ อัลอันอาม อายะฮฺที่ 112

752. อะหฺมัด 1/235

753. อบูดาวูด 5/336 และอันนะซาอี ใน สุนัน อัลกุบรอ 6/171

تفسير ابن كثير

ISLAMIC BOOK CENTER

مركز الكتب الإسلامية

مركز الكتب الإسلامية

المصباح المنير في تهذيب
تفسير ابن كثير

TAFSIR IBN KATHIR

(ABRIDGED)

Volume 10

ISBN 978-616-7480-93-0

ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ
87/2 อาคารมูลนิธิเพื่อศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย
ถ.รามคำแหง ซอย 2 แขวง/เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
089-005-3393, 086-360-0357 @IBC2502
ศูนย์หนังสืออิสลาม กรุงเทพฯ